

பிரபஞ்சம்

பிரபஞ்ச தர்மம், நடவடிக்கை, சட்டம், வித்தியா விநோத முதலிய
வற்றைப்பற்றிய ஓர் மாதாந்திரத் தமிழ்ச்சஞ்சிகை.

ஜி. ஹனுமந்தராவ்,
பத்திராதிபர்.

கோயமுத்தூர் பத்மநாப ஐயர்,
(Editor & Publisher.) பிரசுரகர்த்தா.

வருஷ சந்தா ரூ. 2 4
6 மாதத்திற்கு ... 1 2
பிரதிசஞ்சிகை ... 0 3
வெளிநாட்டுத் தபால்
கூலி பிரத்தியேகம்.

கலி 5011.
சௌமிய வருஷம் ஆடி மாசம்.
JULY 1909.

புஸ்தகம்
சஞ்சிகை 2.

எமது அருமை நேயரே! எமது முதற்
சஞ்சிகையை நீவிர் அங்கீகரித்ததுபற்றி, எமது
ஊக்கமானது பலப்பட்டு, இச்சஞ்சிகையில் சிறி
து விஷயங்களை விடாது சுறுக்கி அமையுமாறு
எழுதவும், சட்ட நிருபணங்களை இன்னும் அற்
பம் விவரிக்கவும், வர்த்தமானங்களை அதிகரிக்க
வும், வேண்டுமென அபிப்பிராயப்படுகிறோம்.
ஆனால், பிரபஞ்சத்தில் நானா விஷயங்கள் இருக்
கின்றன. அவற்றையெல்லாம் எவ்வளவு சங்கிர
கித்து எழுதினும், இச்சஞ்சிகையில் இடம் போ
தாது. ஆகிலும், தென்வீதியுடனடக்கை முத
லிய சிஸ்பரம் அங்கியோங்கியமாவ்ணடுமென்பது
றும், சொல்லியிருக்கிறார். ஒவ்வோர் முதற்
டைய உத்தம குணங்களில், உலையே அடங்
மானது குடிசுளுக்கெல்லாம் வந்திட்டு, சில
விளைவித்திருந்தது என்றும், குடிகளில் கவித்
தமிழல்லாதவர்களை கிடையாது என்றும், சொல்

யம் இவற்றை ஒரே தொகுதியாக ஒட்டி எழுத
வேண்டி நேரிடுவதால், இச்சஞ்சிகையில் விஷய
குசிகா முறை வேறுபடுத்தப்பட்டது. இவ்வித்
தியா விஷயமானவற்றை, நம் மதுரைத்தமிழ்ச்
சங்கத்தார் தயவுசெய்து நோக்கி, அவரது சஞ்
சிகையில், அதுவாத ஆட்சேபங்களை விவரித்து,
எமக்கு ஓர் பிரதிமாராகக் கொடுக்கின், முரண்
பட்டுள்ள நூற்களைத்திரட்டி விவகரித்து விளக்
கி, யாங்கொண்ட கருத்து, இக்காலத்து ஷ
சங்கத்தலைவர்களின் கருணையால் இனிது முடி
யும். தமிழிற்கே ஒரு நூதனக்களர்ச்சியும் ஆகும்.
இத்துடன் வித்வான்கள் பலரும், அவரவரது
அபிப்பிராயங்களை எழுதியனுப்புவதும், வேண்
டற்பாலது. இதன்றியும், தமிழ்ப்பாடச
ளில் உபாத்தியாயர்கள், எமது வித்தியா
மான இலக்கண நூற் குறிப்புகளை தயவு

கீசகவதம்.

முதலங்கம். இரண்டாங்களாம்.

விராடபுரம். ராஜஸிதி.

மாணக்கர், தீட்சிதர், உபாத்தியாயர், பிரவேசிக்க.

தீட்சிதர் - ஏன் காணு முபாத்தியாயரே! கிஷ்யப்பிரபஞ்சிகளுக்கு எதுவரையில் சாத்தியப்படுத்தினீர்?

உபாத்தியாயர் - எஃகோ! எஃகோ! குழந்தைகள்! இப்பொழுது நான் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள்.

தீட்சிதர் - குழந்தைகள்! எங்கே? சபா வந்தனம் சொல்லும் பார்ப்போம்?

மாணக்கர் - "ஓம் நமஸ் ஸதஸே, நமஸ் ஸத சத்பதயே, நமஸ்ஸகீநாம், புரோகானஞ் சட்சஸே, நமோதிதி, நமப் பிரதிவிதயை."

தீட்சிதர் - ஸ்பஷ்டமாயிருக்கிறது. உபாத்தியாயரே! எக்ஞோபவித மெத்தனை ஜோடியாயிருக்கிறது?

உபாத்தியாயர் - ஐம்பதுதான் ஆயிருக்கிறது. கொஞ்சம் நூற்பேன். அதற்குள்ளாக அசலகத்து அப்பு வருவான். சற்று சீட்டுக்காலட்சேபம் செய்வதற்குள்ளாக சந்தியாவந்தன காலமாகி விடுகிறது.

தீட்சிதர் - கட்டு புதிதா? பழையதா?

உபாத்தியாயர் - அவ்வளவு மோசமில்லை. இஸ்பேட் ஆசம், கிளாவர் க்லீனம், ஆட்டின் ஜாக்கியும், டைமன் பத்துமில்லை. அதற்குப்பத லெழுதியிருக்கிறது. பாக்கி சிலவற்றிற்கடையா

ளம். ஆனாலு மோசமில்லை. பாக்கி எல்லாஞ்சரியாயிருக்கிறது.

தீட்சிதர் - ஏதோ? கொண்டுவாரும். வெய்யில் வேளை! சற்றே யாடலாம்.

உபாத்தியாயர் - அடே! பையன்களா! எதிர் வீட்டுத்திண்ணைக்குப் போங்கள். (ஏக, சீட்டுக்கொண்ட.)

உபாத்தியாயினி மறைவில் - என்னைக்கு மிதுவையாக என்னை சொல்வது! பேசப்போனால் பல்லைப்பறிப்பர்! எப்படியோ போகட்டும்! சுப்பையர் வர

தீட்சிதர் - ஐயர்வான்! இன்றைக்கு கச்சேரி இல்லையோ?

சுப்பையர் - ஒரு அசல் நம்பர், அடுத்த மாசம் ஐந்தாம்தேதிக்கு வாய்தாப்போட்டுவிட்டார்.

உபாத்தியாயர் - அப்புவைப் பார்த்தீரோ?

சுப்பையர் - காப்பி குடிக்கிறார். வருவார். சீட்டைப்போடும்.

உபாத்தியாயர் - (கலந்துபோட) தீட்சிதர் (வெட்ட) (அப்பு ஐயர் வர, எல்லாரும் ஆடிக்.)

அப்புவையர் - இருபத்தொன்று.

சுப்பையர் - நாலு.

தீட்சிதர் - இல்லை.

உபாத்தியாயர் - தருப்பு?

சுப்பையர் - இஸ்பேட்.

அப்புவையர் - இல்லையென்று சொன்னால் போதாதோ தருப்பு என்று சொன்னால் மறியல் செய்வேன்.

சுப்பையர் - இப்பொழுது சொல்வது ஒப்பாது. தருப்பு, என்றவுடனே சொல்லவேண்டும்.

சௌமிய-ஸ்ரீ ஆடி-மீ.]

பிரபஞ்சம்.

39

அப்புவையர் - சரி! சரி! இனிமேல் ஆகட்டும்.

தீட்சிதர் - இறக்கமென்ன?

சுப்பையர் - ஆட்டின்.

தீட்சிதர் - ஜாக்கி!

உபாத்தியாயர் - பயமில்லை! (வெட்ட) எடுத்துவையும்!

தருப்பு (இறக்க)

சுப்பையர் - (ஜாக்கிப்பிடி) ஐந்து போயிற்று. தருப்பு (இறக்கம்)

தீட்சிதர் - (ஒன்பது பிடி) (கிளாவர் இறக்கம்)

உபாத்தியாயர் - (ஜாக்கிப்பிடி) (டைமன் இறக்கம்)

சுப்பையர் - (வெட்டிப்பிடி) (இரண்டு ஆட்டின் பிடி)

உபாத்தியாயர் - (கிளாவர் கழிக்க)

சுப்பையர் - (கிளாவர் இறக்க)

தீட்சிதர் - (டைமன் ஜாக்கி கழிக்க)

அப்புவையர் - (ஆஸ்பிடி) (எண்ணிப்பார்க்க.) 6. சுப்பையரே! கறுப்பு!

சுப்பையர் - உபாத்தியாயரே! கிளாவர் ஜாக்கி பீடித்தபோதே ஒன்பது இறங்கவேண்டாமா?

உபாத்தியாயர் - உமக்கென்ன? எட்டாந் தருப்புப்போகாமல் பெரிது இறங்கலாமா?

சுப்பையர் - உமக்கென்ன புத்தி இல்லையா? தருப்பு நானல்லவா சொன்னேன்?

(ஓர் சந்தியாசி வர)

சந்தியாசி - என்னையா தர்க்கம்?

சுப்பையர் - வாரும்! வாரும்! நான் ஆட்டம் சொல்லியிருக்க வாத்தியார் பெரிது கழிக்கலாமா?

உபாத்தியாயர் - இரண்டடியின்றி யிருபத்து நாலா?

சந்தியாசி - உமக்கென்ன? நீர் பெரிதாட வேண்டியது தான்.

உபாத்தியாயர் - சரி! சரி! நானும் தருப்பில்லாமல் இருபத்துநாலு சொல்வேன்.

சுப்பையர் - சீச்சி! சீட்டாட்டம் போதும். (சீட்டை எறிந்துவிட) தபோதனரே! வாரும்! போவோம். (சந்தியாசி, சுப்பையர், ஏக)

உபாத்தியாயர் - எல்ல சாக்ஷி! எல்ல மத்தியஸ்தம்.

அப்புவையர் - நமக்கென்ன? நாம் ஏன் அப்படிச் சொல்லவேணும்?

உபாத்தியாயர் - அவர் சீட்டை எறியலாமா?

தீட்சிதர் - உத்தியோகஸ்தான் அப்படித்தான், விளையாட்டில் கோபமென்ன?

(தெருவில் வழிப்போவார் வர)

சரி! சரி! இனிமேற் குறையேயில்லை. வைதிகாரும், லௌகீகாரும், மகாராஜாவும், சந்தியாசியும் குதாட்டமானால் குடிகன்காரியம் கடைத்தேறிப்போயிற்று! சுப்பையர் சந்தியாசியை இட்டுக்கொண்டுபோனார். காளை ராஜசபையில் சந்தியாசியைக் காணலாம்!

மற்றவன் - சீட்டுப்பழக்கம் எல்லதுதான். இஸ்பேட் ராஜாவுக்கு ஒருவன் மத்தியஸ்தமானால் ஓர்வேளை யுபகாரமாம்.

மற்றவன் - ஜாக்கிதான் மத்தியஸ்தம்.

(அனைவரும் ஏக)

அரண்மனை.

(விராடராஜனும் மந்திரியும் பிரவேசிக்க.)

விரா - மந்திரி! திரிகர்த்த தேசாதிபதி
விந்தையாக வெம்போர் புரிந்து,
விராட நன்னகர் விடாது கொள்வன்;
வேண்டும் படைகள் விரைவிற சேர்த்
[து,ப்
போர்த்தொழில் பயிற்றிப், புரசை மாந
[கர்

அணியணி சிறுவ, வாஞ்ஞா பிக்க.

மந்திரி- திரிகர்த்த, நின்னுங் கிராத ரோடு,
மங்க வங்க கலிங்க லிடத
மானவ யவன முதலா மரசொடும்,
யுத்த சன்னத்த னாகி, யிந்நகர்
இன்னற் படுத்த வெய்துவ, னதனூல், [த்
படைக்குத் தக்க பிரதானி யொருவனை
தெரிந்து கொள்வது, திறமே கொல்லாம்.

விரா - என்செய்கோயான்! என்செய்கோயான்!
எம்பியர் பதினம் ரிளைத்தோ; ரேனைப்
புதல்வ ரெல்லாம் போரினுக் கிளைபர்;
கவேதச் சிறுவன் சூழ்கான் சென்று
மாதவ மியற்று, மாதிரை யாற்கே.

(சேவகன் பிரவேசிக்க)

சேவ - திருவுள மிரந்தேன்! தொழுகுலத்தவர்
தந்த சீட்டிது. திருவுள மருள்க.

(சீட்டுக்கொடுக்க)

விரா - மந்திரி! யதனை வாங்கி யமிழ்த்து,
வரைத்த வனைத்து முறையே வறைதி.
எவரே விடுத்தா ரிச்சீட்டி யினையே?

மந்திரி- நம்முட னவையிலாடு மையர்,
வந்தன மளித்து விடுத்த வோலையால்,

நற்றவ நல்லார் நமது திருவுளக்
கனிவெதிர் பார்த்துக் கடிமதில் வந்ததை
யுய்த்துணர் பொருட்டு மெய்க்க,
வல்லாட் டெல்லாம் வல்லவ ரென்றார்.

விரா - விபுதரை யின்கே விரைவி லழைத்தி!
(சேவகன் ஏக)

(விப்பிரன் பிரவேசிக்க.)

வந்தனம், வந்தனம்! வருக, வருக!
சுதின மின்னே சோபனங் கடக்க.
பிடங் கொள்க, புனித முதல்வ!

விப்பி - வாழ்க, வாழ்க! விராடம் வாழ்க!

விரா - பூசுர நீவர பாக்கியம் செய்தேன்;
சிலாக்கிய மடைந்தேன்; சிந்தனை வேறே
யிலதா யினு, மும தாகிரம மெவனோ?
திருவுள மென்னே? தெரிகில னந்தோ!
குறிப்புணர்ந் தீதலே கொடைமற் றின்
[நெனச்,

சிறப்புட னூல்கள் செப்புத் திறத்திற்
பிறழ்ந்தே, னுளமொன் றோதிடு மையே!

விப்பி - மன்னா! வென்னு சிரமமது சும்மாப்
பல்வேத் தவையிற் பயில; வின்னே
யுள்வேத் தவையிற் சின்னாள் செலுத்த
வுன்னி வந்தே; னேசனை வேறிலை!
கங்க பட்டனென் னாமம்; கவறு
மாட லறிவே, னமைச்சு மாபேன்,
என்னோ வுன்ன? மேதோ வறியேன்!

விரா - எத்தனை நாட்க ளிருக்க விதமோ,
வத்தனை நாளு மதிபதி யாடி,
யேலா னுளவே விதமாக் கொண்டு,
துணிவுறு கருமந் தோன்றச் சொல்லிச்,
சோர்வுறு காலஞ் சோரா தோடச்,
சொக்கட் டானுஞ் சுகமா யாடி,
யடியோ முய்ய வருள்தி ரடிகளே!

மந்திரி- புரவல! வென்சிறு புத்தியி லொன்று
நிகழா வருமது; தும்மைத் துனராங்
கீசகர் தம்முட் கிளத்து சிங்க
பலனும் பட்டம் பெற்றுள கீசகற்
காதி பத்திய மளித்த னீகமேற்,
சிறு ருதவிச், சிறப்பி னோங்கச்
செய்திடி, னமது சேரலர் சோர்வரே.

விரா - உவகை யோடழைத் துதவுவ வின்னே!
பகைவர் பெரும்படை பற்றி யுடற்றப்,
பின்னே நின்று பேதுறு வண்ணம்,
முன்னே சென்று மோதுத றின்னம்.
ஆன, லொன்னார் சின்னா பின்னப்
பட்டு வேறுப் பதறிப் போவர்.
இன்றே, வின்னு மேத முறுமே.

மந்திரி- நமது நன்னகர்ப் புறமுள, வெளியி
லொன்னு ரெல்லா மொரும்பட வானு,
ரென்னு, வொற்ற னெமக்கறி வித்தா;
னெல்லா விடமு மெயிற்பொறியேற்றிக்,
களரி முன்னுக் கைக்கொள னலமே.

விரா - கீசக னேதிரி கர்த்த புரஞ்செல,
விளையோ ரிந்நக ரிருவழி காத்துக்,
திரிகர்த்தன் றுணையைத் தெருமால் செ
[ய்ய,
ஏவுது; மொல்லி யிரத மொன்று [ற்
கொண்டுத், தரனைக் கொம்மைப் போதி
கேகய மோடிக் கீசகர் னுற்று
நால்வரை யழைத்து நல்க, விடுப்பாய்.
(ஏக)

புரவி வட்டம்.

உத்தரன் பிரவேசிக்க.

உத்த - உடனே கேகய மோடிச் சென்று,
கீசகன் றன்னைக் கூட்டிக் கொணரச்,

சொன்னு ரையன்; சூதனைக் காணேன்!
இவளியுங் காணே! னென்னோ செயலே!

சாரதி பிரவேசிக்க.

சாரதி - தண்டன் சுவாமி!

உத்தரன் - இத்தனை தாமதமேன் பிள்ளாய்?

சாரதி - பிழை பொறுத்தருள்க! காற்ற
னைய வேகமுள்ள குகிரைகளைத், தாமக்கிரந்தி
யெனுமொருவன் தெரிந்தெடுக்கக், கொண்மெந்
தேன். ஒரு நொடியிற் கேகய நாட்டிற்கிரதஞ்
செலுத்துவேன். ஐயம் வேண்டாம்! ஆண்டவ
னே!

உத்தரன் - உனக்கு மொராளா? அவன்
எங்கே? பார்க்கலாம்?

சூதனழைக்க தாமக்கிரந்தி பிரவேசிக்க.

உத்தரன் } பிள்ளைப் பருவம்! பேணுறு வடிவம்!
மனதில். } எள்ளா நடைதான்! ஏந்தல் போலும்!
கையுங் கயிறுங் காமுறு நோக்கும்!
இல்லை யில்லை யிவனுக் கீடு!

மாவல னிவனே! மித்திர னெனக்கே!

தாமக் - வந்தன மடியேன் வண்மைக் கரசே!

உத்த - இரத சாரத்தியம் இயற்ற லாமா?

தாமக் - சேவடி சகடஞ் சேர்த்து மரனே!

தீவிர மோடத் தேரலா கும்மே.

(உத்-ஏறுக)

தேரோடு வண்ணம்.

நகர நகர நகரம் நகரக்

கரகர கரகர கானகக் காணக்

குறுகுறு குறுகுறு குறும்பு குறுகக்

கடகட கடகட கல்லுகள் கல்லச்

சரசர சரசர சாகர மோட

வருதும் வருதும் வானம தேற

மருதம் மருதம் மானவர் முன்னத்

தூர்தன் சரிதந் தோணிகள் சோரத்
கோணஞ் சதுக்கங் கேட்டி கடந்து
கேகய மோகையோ டோடிற் றம்மா!

சாரதி - ஆ! ஆ! தாமக்கிரந்தி வந்ததுந் தேர்
சென்றதும், என் கர்வம் நின்றதும், சர்
வம் போனதும் பலன் ; ஆண்டு செய்த
து. அணுத்தப்பினால் இல்லை! உலகவழக்
கந்தானே! வரட்டுங் கேட்போம்! (ஏக)

(மூன்றாங்களம் பின்னால் வரும்)

பிரசுரகர்த்தா.

லௌகீக தந்தர தர்மம்.

(முதல்சஞ்சிகையின் 10-வதுபக்கத் தொடர்ச்சி)

சென்ற சஞ்சிகையில், ஐசுவரியம் இப்படிப்
பட்டதென்று, கூடியவரையில் தெளிவாகசொல்
ஸ்பட்டது. இப்பொழுது இந்த ஐசுவரியமா
னது, முற்காலத்தொட்டு நாளாவரையில், எந்
த விதமாக மனிதர்களால் தேடியனுபவிக்கப்
பட்டு வருகிறது? இதை ஒருவர்க்கொருவர்
ஏதாவது தாரதம்மியமாக அநுபவித்து வந்தார்
களா? இந்தத்தாரதம்மியத்தினால் என்ன விளைந்
தது? என்று விசாரிக்கவேண்டியது அவசியம்.
ஏனென்றால், பிரபஞ்சத்தில் அநேகர், தமக்கு
ஸபிதமாகக் கிடைத்திருப்பதில் திருப்தியடையா
மல் இருக்கிறார்கள். மிக்க ஐசுவரியவான்களி
லும் கூட, இவ்வித அதிருப்தி குடிகொண்டிரு
கிறது. ஐசுவரியம் என்பதற்கு, ச்செல்வம் என்
றொரு பெயர் உண்டு. இந்தச் 'செல்வம்' என்ற
பதத்திற்கு, மற்றொரு அர்த்தம் அதிலேயே அ

டங்கியிருக்கிறது. அதாவது 'போவோம்' என்
பது. இதற்கு எதிராக, 'தரித்திரம்' என்பது.
இதின் சப்தார்த்தமும், 'தரித்து இரம்=நிலைத்து
நிற்க மாட்டோம்,' என்பது. ஆகையினால், ஐசு
வரியமும், தரித்திரமும், மாறிமாறி வருகின்றது.
லோகத்தில் எல்லாவர்க்கும் பிரத்தியக்ஷமான
விஷயம். இப்படி வருகிற காரணம், அவரவர்க
ளுடைய சகவாசமென்றுதான் சொல்லக்கூடும் :
அப்படிச்சொல்வது தான், உலகவழக்கமாய்க்
காண்கிறது. ஆகையினால், ஆகிமுதல் ஏதப்பரி
யந்தம், இந்த சகவாச சரித்திரமானது, ஜனங்க
ளுக்கு எப்படி அமைந்திருந்தது என்று, சற்று
ஆலோசனை செய்வோமானால், ஐசுவரியப்பிராப்
தியின் உண்மை தெரியவரும். அவ்வாறு தெரிவ
தோடு கூட, அந்த ஐசுவரியத்தின் பிரயோஜன
மும், அதுபவமும், தேடவேண்டிய வழியும், இக
சார்த்தமும், திருஷ்டாந்தமாகத் தெரியவரும்.
இந்தச் சரித்திரத்தை ஆராய்ந்துபார்க்க, நமது
தேசத்திலுள்ளவையே போதுமானது.

சில மலை நாடுகளில், ஓர்வகை மலைச்சாதி
யார், இன்னும் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் உடுப்
பது, காட்டுமிருகங்களின் தோல். இம்மிருகங்
களைக்கொல்லும் ஆயுதமோ, வளைதடி, எறிதடி,
குண்டாந்தடி, அம்புவிட முதலானவை. இச்சா
தியார் உணவோ, மாம்சம். வெள்ளைவஸ்திரம்,
அங்கி இவற்றைத்தரித்த கீழ்நாட்டு மனிதர்க
ளைக்கண்டால், ஒளித்துக்கொள்வது வழக்கம்.
ஆனால், அந்தப்பிரதேசங்களில் அவருடன் சகா
வசம் செய்தவர்களென்று, நிதானித்து அறிந்த
மேல், எதிர்ப்படுகிறார்கள். இவர் சிற்சில இடங்க
ளில் சாகுபடியும் செய்கிறார்கள். இவர்களுக்கும்
உப்பு, புளி, மிளகாய் தேவையாகிறது. இவை
கீழ்நாடுகளிலிருந்து வந்தேயாகவேண்டும். இவற்

றைச்சில அற்ப விபாபாரிகள் கொண்டுபோய்க்
கொடுத்து, அதற்கு மாறாக, ஏதேனும் மலைப்
பொருள்களைப் பெற்றுத் திரும்புகிறார்கள். ஷை
ஜாதியார் வசிக்கும் லீடிகளோ, பர்னசான்கள்.
இச்சான்கள், இன்றுகண்ட இடத்தில் நாளையி
ருப்பது, மிகவும் அருமை. இவர்களுடைய ஆ
யுதங்களோ, 'சொல்லத்தேவையில்லை ; கம்புங்
கழியுந்தான் ! வில்லோ, மூங்கில் ! அம்பின் தலை
யோ, பருத்த அத்திக்காய்போன்ற மரத்துண்டு !
பெரிய மிருகங்களை எய்வதோவென்றால், வில்
லைக் குறுக்காகப் பிடித்து, இருந்துகொண்டு,
இருகாற் பெருகிரால்களாலும் மெட்டி. வளைத்
துக், தாலை உயர்த்தி, நாணில் அம்புசேர்த்து,
இலக்காக எய்கிறார்கள். ஆனால், இவர்கள் எய்
பும் திறமை, சிலாக்கித்தக்கது. இது நிற்க :
கிருஷி ஏனங்கனோவென்றால், மழையினாலும்,
மண்ணின் நலத்தாலுமே, விளைந்தாலன்றிப்,
பண்படுத்தக்கூடியவை அன்று. இவரில் சிலர்,
ஏதாவது மலைப்பொருள்களைக்கொடுத்து, வஸ்
திரங்களையும் கம்பளங்களையும் இக்காலத்து வா
ங்கிக்கொள்கிறார்கள். எல்லாவரையும் போல
வே, ஆபரணாதிகளில் மிக்க விருப்பமுள்ளவர்
கள். ஆனால், ஆபரண அலங்கார விசேஷம்,
' லம்பாடிகள் ' என்ற வகுப்பாரைப் பார்த்தால்,
அறிந்துகொள்ளலாம். சுவர்ணாத்நங்கள் அல்
ல. சமுத்திரப்பலகரை, கவடி, சோகி ! என்பது
தான். இவர்களில் அநேகர், கால் நடைகளை மந்
தை மந்தையாக வளர்த்துவருகிறார்கள். ஆகவே
இவர்களுடைய ஐசுவரியம் என்பது, அற்பமான
காட்டு விளைவும், கால்நடைகளும் ஆம். இவர்க
ளுக்குத் திரவியம் சேகரிக்கவேண்டுமென்றாவது,
நாளைக்கு உணவு வேண்டுமே என்ற சிந்தையா
வது, கிடையாது. காலையில் குழத்தைகளைத்தனி

யே விட்டு விட்டு,ப் புருஷுந் வேட்டைக்குப்
போய்விடுகிறான். ஸ்திரீகளா, தொலைதூரத்
துள்ள புணங்களுக்குப்போய், ஏதாவது தானிய
சேகரமாவது, அல்லது, இருளன் கிழங்கு போ
ன்ற கந்தமூலவர்க்கங்கள் சேகரமாவது, செய்து
திரும்பி உச்சிப்போழ்து வந்து சேர்கிறார்கள்.
பிறகு, சிகிழுகிப்பிரயோகம் செய்து தீழுட்டி,
பதார்த்தங்களை அதுமந்த பாகமாகவாவது செ
ய்து, புசிக்கிறார்கள். வேட்டையாகப்பட்டால்,
அது விருந்து நாளாம். இவர்களில், கால்நடை
கள் குறைந்தவர்கள்தான் கேவலமானவர்கள்.
இவர்களிலும் பொருமை என்பது இல்லாம
வில்லை.

இவர்களைப் போலவே, கீழ்நாடுகளுக்கும்
மலைகளுக்கும் மத்தியப்பிரதேசங்களில், சிலவ
குப்பார் இருக்கிறார்கள். இவர் மேற்கூறிய இரு
திறத்தாரின் கிரியாச்சங்களை அடைந்திருக்கின்ற
னர். சிலர் தடிப்பாண கம்பளங்களையும் வஸ்தி
ரங்களையும் நெய்கின்றனர். இவர்களுக்கமைந்தி
ருக்கும் சாகுபடி பூமியோ, மலைவளமுள்ளவையு
மன்று, நாட்டுவளமுள்ளவையுமன்று. ' சொக்க
னுக்கு சட்டியளவு ' என்றபடி கிடைத்த மட்டில்
உண்பதும், கையிற் இல்லாமைபற்றித் தத்தம்
தொழில்களிலேயே நோக்கமுடைமையும் ஆகி,
நகரவாசிகளைநோக்கித், தங்களுடைய இகபோக்
கியங்களில், சதா அதிருப்தியடைந்தேயிருக்கின்
றனர்.

சிற்சில நகரவாசிகள், சகவாசத்தால் மிக்கத்
தேற்சியடைகிறார்கள். விசேஷ கல்வித்திறமை
யும் பெறுகிறார்கள். சிலர், அவரவர் பழய நிலை
மையிலேயே, யிருக்கிறார்கள். ஆனால், இவர்க
ளில் பெரும்பான்மையோர், தாங்கள் மற்றவர்க
ளைப்போலவே, ஐசுவரியமடையவேண்டுமெனும்

ஆவல் மிகுந்தவராயிருக்கின்றனர். ஐசுவரியமுள்ளவர்களுக்குத், தங்கள் நிலைமையை பலப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்றும், இல்லாதவர்கள் எவ்விதத்திலாவது ஐசுவரியமடையவேண்டுமென்றும், ஆக இவ்விருதிறத்தாரின் அபிலாஷை மிகவே, சண்டை சச்சரவுகள் நேரிட, ஐசுவரியவான்கள், தங்களுடைய அபரிமிதத்தை, ப்பரிவார சனங்களுக்கு உதவி, யுத்தகாலங்களுக்குரிய சன்னத்தர்களாயினர்.

இதுதான், மனிதருடைய பூர்வ நிலைமை. இந்நிலைமையானது, நமது பூர்வ யுத்தபுராணங்களைப்பார்த்தால், நிரூபிக்கப்படுகிறது. ஓர் அரசன் மற்ற அரசனுடைய ஸ்திரீகளை இச்சித்தான்: யுத்தம் பலம்; திரவியத்தை அபேக்ஷித்தான்: யுத்தம்; மாடுகளைக்கவர்த்தான்: யுத்தம்; நல்லிணைவு காடு: யுத்தம்; தாயாதிகள் பங்கீடு: யுத்தம்; சைன்சியங்கள் முடிந்தன: யுத்தம் நிற்கவில்லை; மாற்றரசனைக்கொன்றான்: யுத்தகாண்டம்சம்பூர்ணம்; இல்லெனின் மிக்கதிறையளித்து நட்புக்கொண்டான்: சபலம்.

இதனால், ஐயமடைந்தவர்கள் தங்களுக்குக் கிடைத்த நாடுகளை தங்களுடைய அபிஷ்டபந்து மித்திரர்களுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுத்தும், சில பூமிகளைத் தங்களுக்குக்கந்தாயம் வசூல் செலுத்துவோர்க்கு மானியமாகக் கொடுத்தும், இவ்விதமாக, ராஜாங்க தனத்தைச்சிலவழித்துத், தங்களுடையவும் தங்கள் ஆபத்தருடையவும் நிலைமையைப், பலப்படுத்திவந்தார்கள். அபஜயமடைந்தவர்களோ, மண்ணை ஆதரவாகக், குடித்தன விருத்தியை கதிரென்றுருந்தார்கள். ஆனால், இவ்வித விபத்துக்காலங்களில், பழைய காலத்தார்க்கு தர்மமகிமை இயற்கையாயிருந்தபடியினால், பிரபஞ்சம் இம்மட்டில் நிலைபெற ஆஸ்பத

மாயிற்று. இல்லாவிட்டால், அடியற்றுப்போய் அநேக யுகங்களாயிருக்கும். ஐயசாலிகள், முன் சொன்ன வழிகளில் சிலவழித்து மீந்ததைத், தமது உன்னத ஸ்திதியை உணர்த்தும்பொருட்டு, அபரிமிதமான ஆபரண அலங்கிருத்தப்பொருள்களில் சிலவழித்து வந்தனர். கோவில், குளம், மடம், சத்திரம், சாவடி, ஏரி கால்வாய் இவைகளையும் விருத்திசெய்து, விவ்வதரிபாலனம், சத்கர்மயாகங்கள், இத்தியாதி சுலோராயிருந்தனர்.

ஆனால், நம்மை ஆண்டவரும் ஐரோப்பியர்களோவென்றால், நம்மினும் கேவல ஸ்திதியினை ருந்தவர்களென்று, அவருடைய சரித்திரத்தினாலேயே தெரிகிறது. அவர்களும், பல நிமித்தங்களாலும், முக்கியமாய்ப் பிரஜாவிருத்தியாலும், உண்ணவும் உடுக்கவும் போதுமான வரும்படியின்றி, ஒருவரையொருவர் யுத்தம் செய்து ஜயித்தார்கள். ஆனால், நாடுகளை ஒவ்வொரு குடும்பத்தலைவர்களும் பங்கிட்டுக்கொண்டார்கள். ஜாதிமத பேதமின்றி, காலக்கிரமத்தில் ஜயித்தவர்களும் ஜயிக்கப்பட்டவர்களும், ஏகைக்கியமானார்கள். ஆகிலும், முன்பங்கிட்டுக்கொண்ட நிலவரும்படியால் மட்டும் காலக்ஷேபம் செய்ய நேரிட்டது. அப்பொழுது, குடும்பம் விருத்தியாக, ப்பலதொழில்கள் செய்து அவரவர் உபஜீவனம் செய்யவேண்டி வந்தது. இதனால் கிரமேண, வியாபாரம் பலப்பட்டது. சரக்கின் நாணயமும் நயமும், நோக்கமாயிற்று. இவ்விதம், வியாபாரம் அதிகரித்துப்போட்டியேற்படவே, பற்பல யத்திரங்களும் கிரம்மாணமாகி, சகலாச பலத்தினால் நாகரீகமும், காரியோசிதப் பிராப்தியும், மிக்க பூச்சியதையும் அடைந்து, ஐசுவரியவான்களாக இருக்கின்றனர்.

அப்படியானால், ஒரு தேசத்தார் பொருளைச் சிலவழித்து, கைத்தொழிற் சாலைகளை ஏற்படுத்தி, யத்திரமியற்றி, ச்சரக்குகளை விருத்திசெய்து, வியாபாரம் செய்து, ஏன் ஐசுவரியம் அபரிமிதமாக வருமாறு செய்துகொள்ளக் கூடதென்றாலோ, மேற்கண்ட விதமெல்லாம் செய்யமுடியும். காரியசித்தி என்பது, இடம், பொருள், ஏவல் இவற்றினால்* மாத்திரம் அடையக்கூடுமென்பதும், இவையும் கார்மாதசாரமாகும் என்பதும், யாவரும் அறிந்த விஷயம். ஆனால், “என்சொன்னால் - கைத்துடையான் காற்கீழொதுங்குங் கடைஞாலம்,” என்றபடி; பொருள் இன்றியமையாச் சாதனமாகையால், இதை உற்பத்தி செய்யும்வழியும், உற்பத்தியானதை உபயோகிக்கும் வழியும், ஆகிய இவற்றைப்பற்றிய விசாரமே, “லெளகீக தந்திர தர்ம”மாம்.

ஆன்முகம் முற்றிற்று.

(இன்னும்வரும்.) (பிரசுரகர்த்தா.)

ஓர் சுவப்நாவஸ்தை.

(முதற்சஞ்சிகையின் 11-வது பக்கத்தொடர்ச்சி)

நண்பர்களே சென்ற சஞ்சிகையில் ‘குரைமுகன்’ என்பதின் தாற்பரியம் ‘நாய்’ என்று எல்லாவுரும் அறிந்திருக்கக்கூடும். கோயிற்றின் னையில வைத்திருந்த சாதனம் உணவாக இருந்த படியால் நாய்க்கு நன்கொடையாகவே யிருந்த தென்பது சொல்லவும் வேண்டுமா? இது நிற்க: தாயுமான சுவாமிகள், “சிவராத்திரிப் போது துயிலோமென்ற விரதியரு மறிதுயிற் போலே யிருந்து துயில்வார்,” என்றபடி ஆகாரமற்ற

இரவு எனக்கு சிவராத்திரியானபடியால் நித்திரை செவ்வையாக வரவில்லை. தவிர ஸம்சான் கட்ட வரலாறு என்னை இவ்விதம் ஆலோசிக்கச் செய்தது:— இரண்டொரு பாடலும் ஞாபகத்துக்கு வந்தது;

“சென்றே யெறிப பொருகாற் சிறுவரை நின்றே யெறிப பறையினை - நன்றேகாண் முக்காலக் கொட்டினுண் முடித்தீக் கொண்டெழுமார் செத்தாரைச் சாவார் சுமந்து.”

“நார்த்தொடுத் திர்க்கிலென் நன்றாய்ந் தடக்கி வென்ற பார்த்துழிப் பெய்யிலென் பல்லோர் பழிக்கிலென் [ன் தோற்பையு ணின்று தொழிலறச் செய்தாட்டுந் கூற்றன் புறப்பட்டக் கால்.”

இரண்டொரு சுலோகமும் ஞாபகத்துக்கு வந்தது;

“ஆசையா பத்ததே லோகே, கர்மண பரு சிந்தையா, ஆயுக்ஷணம் நஜானாதி, தஸ்மாத் ஜாக்ருத ஜாக்ருத.”

“நலி நலி மனுதாம் ஸ்வத்வம் மர்த்தியஸ் வியே (சரீரேபி

பிதரு பூமி ஸ்ருகாலகணா: ஸ்வத்வம் ஜாநந்தி [தத்தாயே”

“நலிப்ரமாணம் ஜந்நநாம் உத்தரக்ஷண ஜீவநே.”

இவற்றின் தாற்பரியம் சிந்தனைக்கிடமாகவே, இடைக்கிடை நித்திரையும் வாய், ஒரு அதிசயமான சுவப்நாவஸ்தை அநுபவித்தேன்.

நான் இருந்த ஊரின் ஞாபகமேயில்லை. நான் படுத்திருந்த திண்ணை நிலையுள்ளதாகக் கா

ணப்படவில்லை. இது ஆச்சரியம் என்று உள் நினைவு செவ்வையாகவிருந்தது. அடே! நாம் கோயிற்றிண்ணையிற்றிணை படுத்திருக்கிறோம்! என்றக்தானமும் மனதிலுண்டாயிருந்தது. இது ஸ்வப்சம் தானே என்ற அறிவுமுண்டாயிருந்தது. தேக உணர்ச்சியால் திண்ணைதானேவென்று கவனிக்குஞ் சாபல்லபமுமிருந்தது. மறுபடியும் இவ்வுணர்ச்சி சத்தேகமாகவேயிருந்தது.

அரைக்கண் தூக்கத்தில் தடவிப்பார்த்தாற் போலும், ஒன்றும் தெம்படாதது போலுமுணர்ந்தேன். நம் தலைப்புறமெது? காற்புறம் எது? இடப்புறம் எது? வலப்புறம் எது? மேல் எது? கீழ் எது? ஒன்றும் தெரியவில்லை. யாரையாவது அழைக்கலாமென உத்தேசித்தேன். வாய் எழவில்லை. அவயவங்களைத் தடவியறியலாமென்று நினைத்தேன். அவயவங்கள் ஒன்றும் தெம்படவில்லையோ அல்லது அவயவங்கள் இல்லாது போல, செஷ்டாரகிதையிருந்தேனோ, ஒன்றுத் தெரியவில்லை. கண்ணை விழித்துக்கொள்வோமென்றாலோ, விழி கொடுக்கவில்லை. ஊர்த்த சுவாசம் செய்தாற்போலும் யாதொரு மனமுமுணராது போலுமாயிருந்தது. மறுபடியும் இது கனவோ கிணையோ என்பதும் அறிய முடியவில்லை. நான் எவ்விடமிருக்கிறேன் என்று மறுபடியும் ஆராய்ந்தேன். கெப்பெகிடையாது. இத்தென்ன மோசம்! என்று நினைத்தேன். நான் இருப்பது உணர்தலால் மோசமல்லவென்று துணிந்தேன். இது உண்மையானால் நாம் ஏதோ ஓரிடத்திற்குள்ளே இருக்கலாம்? எவ்விடமானாலென்ன? நான் உணர்கிறேனே! ஆகையால் நான் இருப்பது மெய். மோசமெங்கே வந்தது? ஏதோ பிசகு! ஜாக்கிரதையாக மாத்திரம் இருப்போம்: என்ற எண்ணம் மேலிட்டது. திக்கு

திகையும் தெரியவில்லை! இருப்பிடமும் கெப்பாகவில்லை! வேளையும் பொழுதும் தெரியவில்லை! எப்படி ஜாக்கிரதையாயிருக்கிறது? என்று பற்பல போசனை தோன்றிற்று. என்னவானால் என்ன! நாம் இருக்கிறோமென்பதற்கையிடம்! என்று நினைத்தேன். மறுபடியும் மனோராச்சியம் நிற்கவில்லை. இதனால் ஆலசிபமடைந்தேன்.

வர வர என் மனோராச்சிய நின்று, நான் இருப்பதாக உணர்ந்திருந்த அறிவுமறைந்துவிட்டது. இவ்வாலசிபம் சைதத்தியத்தின் பிரதிபலமாகையால், நீடித்துநிற்கவில்லை. எனக்குஏதோ ஒரு கிளர்ச்சி யுண்டாயிற்று. இது இன்னதென்று தெரியவில்லை. ஆகாயமார்க்கமாகத்திரிந்தாலன்ன, உணர்வுபெற்றேன். திரிகையில் உஷ்ணமும், நிதானத்தில் சிதளமுமாயிருந்தது. இவ்விரண்டும் பரஸ்பர அனுபவம்பற்றி, இதமாகவயிருந்தது. ஆனால், சுவபாவத்தில், இவ்விரண்டினுன்றை நெடுநேரமனுபவிப்பது, இதமாகவில்லை. ஆகையாற், பிறண்டுக்கொண்டே வந்தேன். இப்படிப்பிறழ்கருமிச்சை, சுவபாவத்தாலேற்படவே, இவ்விரண்டிலொன்றையனுபவிக்குங்காலகிரியமும், கூடவேயியங்கிற்று. அப்பொழுது, சைதன்னியப்பிரதிபலத்தினால் வரையறையாகத், தேசமுமேற்பட்டது. ஆனால், இவற்றின் அளவும் எல்லையும் நிர்னயிக்க முடியாது. இப்படித், தேசகால அகிர்னயனாய், சுவபாவ சுகாதுபவ விச்சா பீடிதனாய், கதாகத சம்மிர கோஷ்டியாபந்தனாய், ஆகாச பாவனுபூதனாய், அகாரண ஹோதோற்பவனாய், அப்புத அநவ்ய மாத்திரையாய், இருந்தேன். (இத்தன்மைபவஸ்தையை வருகிறசஞ்சிகையில் விஸ்தரிக்கிறேன்.)

பிரகாசகர்த்தா.

லோகோபகாரிகள்.

CHAPTER. I.

(முதற்சஞ்சிகையின் 27-வது பக்கத்தொடர்ச்சி)

இளம்வெயில்:— எதிர்த்த வீட்டிலுள்ள கனவானொருவர் தங்களைப் பார்க்கவேண்டுமாம். கூட்டிக்கொண்டு வரச்சொன்னார். ஒரு விநாடியில் திரும்பிவந்துவிட்டோம். தயவு செய்யவேண்டும்.

வேட்டைவீரர்:— ஆச்சரியம்! இவ்விருக்கு நான் புதிது. என்னைப் பார்க்கவேண்டுமென்று யார் கூப்பிட்டிருப்பார்கள்! என்று யோசித்தவராய், இதோ வந்துவிட்டேன் என்று பதிலளித்தார். இளம் வெயிலும் காத்திருந்து வேட்டைவீரர் தயாரானதும் கூட்டிப்போய் எதிர்த்தவீட்டிலுள்ள ஒருவர் முன் விட்டார். அவர் பெயர்கத்துக்குட்டி. அவரும் இவரைப்பார்த்து, வேட்டைவீரர் தங்கள் தாமோ என, ஆம் என்றார் இவரும். பிறகு அவர்களிருவருக்கும் பின்வரும் சம்பாஷணை நடந்தது.

கத்துக்குட்டி:— நான் தங்களைக்கூப்பிட்டு விட்ட விஷயம் தங்களுக்குப் புலப்பட்டிருக்குமென்று நம்புகிறேன். நீர் நேற்று குடிவெறியில், நம் வைத்தய வீரரை அவமானப்படுத்தினதின் நிமித்தம்தான் உம்மை இவ்விடம் கூப்பிட்டிவிட்டது. பத்துப்பேருக்கு முன்பாக, “நேற்று நான் குடிவெறியினால் தப்பிதம் செய்துவிட்டேன்” என்று சொல்லி மன்னிப்புக்கேட்டுக்கொள்ளும். இல்லாவிடில் இன்று சாயந்திரம் 4 மணிக்கு மண்டை உடைந்தான்பாழுக்கு வந்து சேரும். அவ்விடம் ஒருவரும் அந்நேரமிருக்கமாட்டார்கள். சிலம்பச்சண்டையில் வைத்தியவீரரோடு

உம் சாமுத்திரபத்தைக் காட்டலாம். இவ்விரண்டில் எதிஷ்டம் சொல்லும்சிக்கிரமென, நம்வேட்டை வீரரும் திடுக்கிட்டுத்திப்பங்கி திக்பிரமை கொண்டு, தாம் தூங்குகிறோமோ, அல்லது விழித்திருக்கிறோமோ என்னும் சந்தேகம் தெரியக்கண்ணைப் பிசைந்துகொண்டு, சரி! ஜோபகாரச் சங்கத்தின் பெயர் கெடப்படாது. ஒருக்கால் நான் தூக்கத்தில் வெளிக்கிளம்பியிருக்கலாமோ? இருந்தாலு மிருக்கலாம், இல்லாவிடில் அபாண்டமாய் இவர் என்மேல் குத்தம் கூறுவானென். நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். ஒருவர் தூங்கினபடியே எழுந்து 5, 6 மைல் தூரம் போய் ஒரு ஆற்றங்கரையில் படுத்துத்தூக்கம் தெளிந்தெழுந்து, தாம் அவிடம் எப்படி வந்தோமென்றி தெரியாமல் திப்பங்கிராமே! நானும் அப்படித்தூக்கத்தில் எழுந்துபோய்அவரை ஏக தேசமாய்ப் பேசியிருந்தாலுமிருக்கலாம். ஆனால் செய்தது தப்பிதமென்று ஒத்துக்கொள்ளல், நம் சங்கத்தின் கௌரதைக்கே குறைவு. சிலம்பச்சண்டையில் அடி பட்டிருப்பது எவ்வளவோ கௌரதையைக் கொடுக்கும் என்றலேசுத்தவராய், சாயங்காலம் சரியாய் 4 மணிக்கு மண்டை உடைந்தான் பாழ் வந்து சேர ஒத்துக்கொண்டார். பிறகு வீட்டிற்குக்கிரும்பி வந்து சிந்தாக் கிராந்தராய், தனது மனக்கவலையை யாருடன் சொல்லி ஆறலாமென்றாலோசனை செய்து, கவி வாணர் தனிமையாய் க்கும் சமயம் பார்த்து அவரிடம்சென்று சங்கதங்களை விவரமாய்ச்சொல்லிப்புலம்ப, அவரும் ஆஹா! உமது பாக்கியமே பாக்கியம்! நமது சங்கத்தின் போகமேயோகம்! இச்சமாசாரம். ப... சாரம் செய்யப்பட்டல், சங்கத்துக்கு, அவ்வளவு பேரும் நீர்ததியும் உண்டாகமாட்டாதென்று, உற்சாகம் மே

விட்டுச்சொல்ல, சமாசாரத்தை அதிகாரிகளிடம் தெரிவித்து, சிலம்பச்சண்டையை நிறுத்திவிடுவாரென்று, முற்றிலும் நம்பியிருந்த, நம் வேட்டைவீரரும், “கவிப்பிரியரது உற்சாகத்தையும் சங்கத்தின் கீர்த்தியையும் கொளுத்த!” என்று மனத்துள் சொல்லிக்கொண்டு, ஒருக்கால், இச்சங்கதியை வெளிப்படுத்தினால், இச்சண்டை நின்றவிடும் என்ற எண்ணம் இவர் மனத்தில் உதிக்காமலிருக்கலாம்; கொஞ்சம் சூசனையாய்க்காட்டிப்பார்க்கலாமென்ற எண்ணமுற்ற நம் வீரர் பின்வருமாறு செப்பலாயினார்.

ஐயா கவிப்பிரியரே! இது விஷயத்தைப் பற்றி ரகசியமாயிருத்தல் வேண்டும், வெளிப்படுத்தக்கூடாது சினேகிதனுக்கே என்று, போலீஸ்டானாவில் சொல்லி நிறுத்திவிட யோசனை செய்துவிடப்போகிறீர், என்றுதனது அபிப்பிராயத்தை, மறை பொருளாய் வெளியிட்டு, அவரது பதிலை, மிக்க ஆவலோடு எதிர்பார்த்தார். கவியொன்றில் “லோகோபகாரச் சங்கத்தின் மெம்பர்களில் ஒருவர், சங்கத்தின் கௌரவையை நிலைநிறுத்த, சிலம்பச்சண்டை செய்து, மண்டை உடைந்து இறந்தார்” என்று வர்ணிப்பது, எவ்வளவு நன்றாகவிருக்கும் என்று யோசனை செய்துகொண்டிருந்த, எம் கவிராயரும் சத்தியமாய்ச் சொல்கிறேன் என்று ஆரம்பித்தார். எங்கு ஒருக்கால் வெளிப்படுத்துகிறதில்லையென்று சத்தியம் செய்துவிடுவாரோ என்று பயந்த வேட்டைவீரரும், அப்படி ஒன்றும் வேண்டாம்! சத்தியமும் வேண்டாம் ஒன்றும்வேண்டாம்! நீர் சத்தியம் கித்தியம் செய்யாதேயுமென்று தடுத்தார். இவர் இப்படித் தடுத்ததைப்பார்த்த கவிராயரும் ஆச்சரியத்தால் ஸ்தம்பம் போல் நின்று விட்டார். “தலைவனியும் காய்ச்சலும் தனக்குவந்

தாலல்லவோ தெரியும்” மண்டையுடைந்திருக்கப்போவது கவிராயரா! இல்லையல்லவா! சண்டை செய்து மண்டையுடைந்திறப்பதைப் பார்த்தானந்தித்து, அவ்விஷயத்தைக் கவியில் வர்ணிக்க ஊக்கமுள்ள தன்னைப்போலவே, சண்டை செய்திறப்பதில் ஆனந்தமுள்ளவராயிருப்பார் வேட்டைவீரரும் என்றுஎண்ணியிருந்த கவிராயர், திகைத்துஸ்தம்பித்தது ஆச்சரியமல்லவே! அன்றைக்கு நம் வேட்டைவீரர் ஆஹாரத்தைக்கையாங்குடத் தொடவில்லை. “மணக்கவலை பலக்குறைவு” தனக்கு மணக்கவலையாற் குறைந்த பலத்தை ஈடுசெய்ய, தன்னோடுகூட வர, கவிவாணரை அடிக்கடி கேட்டுக்கொண்டார். மணக்கவலை எவ்வாறு பலத்தைக்குறைக்குமோ, அவ்வாறு, தம்மைச்சேர்ந்த ஒருவர்பக்கத்திலிருக்கிறார் என்பது, ஒருவாறு மனதுக்கு ஆறுதலையும், சரிததுக்குத் தென்பையும் தருமல்லவா? சரியாய் மணிக்கு மண்டை உடைந்தான் பாழை நோக்கிக்கிளம்பினார்கள் இருவரும். போகும்பொழுது அவர்களுள் பின்வருமாறு சம்பாஷணை நடந்தது.

வேட்டைவீரர்:— சிலம்பத்தில், வைத்தியவீர சிகாமணி மிக்க தேர்ச்சியுள்ளவரோ என்னமோ தெரியவில்லையே!

கவிவாணர்:— அப்படித்தான் கேள்விப்பட்டேன்; தவிர, அவர் ராணுவத்திற்கும் சம்மந்தப்பட்டவராம்! இருந்தால் என்ன! துஷ்டமிருகங்களை வேட்டையாடுவதில் சமர்த்தரான உமக்கு இதொரு பெரிசா! என்றார். பாவம்! பேர் மாத்திரம் வேட்டைவீரரே ஒழிய, துஷ்டமிருகங்களைக் கண்ணாலேயே பார்த்தறியார். ஒரு தரம் ஒரு ஆந்தைகூட, அது சிங்கத்தின் கர்ச்சனையென்று நடுங்கிப்போய் டீழேவிழுந்து மூர்

ச்சித்தவரிவர். ஒருதரம் ஒரு கிழவி, ஒரு கிழட்டுருமையை ஒட்டி வந்துகொண்டிருந்தாள்; அவ்வெருமையினது வளைந்த இரண்டு கொம்புகளையும் பார்த்துக்குடல் தெறிக்கக்காத தூரமோடிப்பின் திரும்பிப்பார்த்தவரிவர். அப்படிக்கருக்க, சிலம்பத்தில் தேர்ச்சிபெற்றிருந்த வைத்தியவீரரோடு, சண்டைசெய்ய, இவர் மனமெப்படித்துணியும்?

வேட்டைவீரர்:— கூடுமானவரையில், கவிவாணரது மனதை இளகச்செய்ய, முயல நோக்கமுள்ளவராய், கண்ணில் நீர்ததும்ப, ஐயா கவிவாணரே! நானிறந்துபோனால் வயதுகாலத்தில் என் தகப்பனரது கதி என்னவாகும் சற்று யோசித்துப்பாருமென,

கவிவாணர்:— நீர் அதற்காக விசாரப்பட வேண்டாம்.

“கருப்பையுண் முட்டைக்கும், கல்லினுட் டே [ரைக்கும்] விருப்புற் றமுதளிக்கு மெய்ய - னுருப்பெற்ற லாட்டி வளர்க்கானோ வோகெடுவா யன்னாய்சே [ள்] வாட்ட முனக்கேன் மகிழ்.”

என்னும் செய்யுளுக்கிணங்க, உலகத்திற்கெல்லாம்படியளக்குமீசன் உமது தகப்பனரைக்கைவிட மாட்டாரென்றார்.

வேட்டைவீரர்:— மேற்சொன்ன சொல்லினால் அவர் மனதிலகாதது தெரிந்ததும் “பிறரது கஷ்டங்களால் இவர் மனது திரும்புவது கஷ்டம்! இவருக்கே கஷ்டமுண்டாவதாகக்காட்டின் சரிக்கு வந்துவிடுவா ரென்றெண்ணினவராய், ஐயாகவிவாணரே! எனக்கதனால்கூட அவ்வளவு விசாரமில்லையே! நிரபராதிபான உமது

நிலைமையப்பற்றி யல்லவோ என்மனம் தத்தளிக்கிறது! நானிறந்துபோனால், சர்க்காரில் உம்மை லகுனில் விடமாட்டார்களே! சட்டம், யாராவதொருவன் தற்கொலை செய்துகொள்ள முயன்றாலும், ஒருவனைதப்பார்த்துப் பேசாமலிருந்துவிட்டால், தண்டனைக்குள்ளாவானென்றல்லவோ கூறியிருக்கிறதாம். அப்படிக்கருக்க, சிலம்பச்சண்டை செய்யப்போகிறார்களென்ற சங்கதி தெரிந்திருந்தும், நீர் மௌனமாயிருந்தீரென்று தெரிந்தால் உம்மைச்சும்மா விடார்களே! தண்ணிமேல்லவோ ஏற்றி விடுவார்கள் என்றார்.

கவிவாணர்:— இதைக்கேட்டதும் கொஞ்சம் பயமடைந்தார். ஆனால் அபாயம் தூரத்திலிருந்ததால் தைரியத்தைக்கைவிடவில்லை. சினேகிதர்க்காக எவ்வித அபாயத்தைம் லக்ஷியம் செய்யலாகாதல்லவோ! என்றார்.

என்செய்வார் நம்வேட்டைவீரரும், வேறுவழியில்லை! மண்டை உடைபட்டுச் சாகவேண்டியது தான். “திக்கற்றவனுக்குத்தெய்வமேதுணை” வேறுவழியில்லாததால் சாகத்துணிந்தார். மண்டை உடைந்தான்பாழ் வந்து சேர்ந்ததும், வைத்தியவீரசிகாமணியும், கத்துக்குட்டியும் தயாராய்க்காத்துக்கொண்டிருக்கக் கண்டார்கள். கணுக்கள் ஒழுங்காய்ச்சிவப்பட்டுள்ள, மூங்கிற்கழிகள், ஐந்தாறு அவ்விடம் வைக்கப்பட்டிருந்தன. வருபவர்களைக்கண்டதும், வைத்தியவீரர் அக்கழிகளிலொன்றை எடுத்துச்சுழற்றினார். கவிவாணரும் ஒழுங்காயுள்ள ஒழுக்கழியைப் பொறுக்கியெடுத்து, வேட்டைவீரர் கையில் கொடுக்க, அவரும் சஞ்சாரப்பிரேதம் போல் நின்றுகொண்டு, அதைக்கையில் வாங்கிக்கொண்டார். பாவம்! ஏதாவது அல்பமான வியாகூலமென்றாலும், அ

வர் தன்னையும், மறவெல்லாவற்றையும். மறந்து போவர்! ஒருதரம் ஒரு சினெகிதர் வீட்டுக்குச் சாப்பிடக் கூப்பிடப்பட்டிருந்தார். ஆனால் போகும்பொழுது, கொஞ்சம் சரியாயிருக்கவில்லை மனது. ஊர்ச் சற்று தூரமாயிருந்ததால், ஒரு லங்கடாக்குதிரைமீடல் ஏறிச்சவாரிசெய்துவந்தார். மறதியால் குதிரையைக்கொண்டுபோய், போட்டிருந்த இலைக்குமுன் நிறுத்திவிட்டு தான் குதிரை லாயம்போய்ச் சேர்ந்தார். இன்னொரு தடவையில், சுருட்டுப் பத்தவைக்கவேண்டியிருந்தது. தீக்குச்சியை உரைத்துச்சுருட்டுப்பத்தவைத்தானதும், அதை ஏறித்துவிட்டு தீக்குச்சியைச் சுருட்டாய் உபயோகிக்கலாயினர். வீடுவந்ததும் சொக்காயைக்கழற்றி, நாற்காலியில்வைத்துவிட்டுத்தான் போய் முனையில் மாட்டிக்கொள்ள முயன்றார். இப்பேர்ப்பட்ட நம் வீரருக்கு, வைத்திய வீர சிகாமணி கையைக்குலுக்கிப்பேசின பொழுதுதான், தன் நினைவு வந்தது.

வைத்தியவீரசிகாமணி? — அட்டா! என்ன தப்பிதம் செய்துவிட்டார்கள் இளம்வெயிலும், கத்துக்குட்டியும். நீரல்லவே நான் சொன்ன பேர் வழி! அவன் ஒரு பயங்காளிப்பேர்வழி. சண்டைக்குப்பயந்து, கம்பி நீட்டிவிட்டான். போனாப்போகிறான்! இப்பேர்ப்பட்ட பயங்காளியோடு சண்டைசெய்வது, நம்மோக்கியதைக்கு முற்றிலும் குறைவு. இப்பேர்ப்பட்ட தப்பிதத்தை எனக்குக்காட்டாமல் சண்டைசெய்யத்தயாரான திற்குக் காரணம் என்ன? இப்பேர்ப்பட்ட செளரிய சாலியாகிய தங்கள் நாமதேயமென்ன? விவரமாய்ச் சொல்லவேண்டும் தாங்களேன—

வேட்டைவீரர்? — “மலைபோல் வந்தவினை, பனிபோல்” நீங்கியதைக் கண்டானந்தமுற்று, “நானெப்படி அக்காரியம் செய்யத்தகும்! லோ

கோபகாரச் சங்கத்தின் மெம்பர்களிலொருவன் ன்றோ யான்.” அச்சங்கத்தார்களுக்குச்சங்கம் பெரிதேயன்றி, உயிர் பெரிதல்லவல்லவோ! அச்சங்கத்தின் மெம்பர்களிலொருவர், இப்பேர்ப்பட்ட ஒரு அல்பகாரியத்துக்காக, நானல்ல குற்றவாளியென்று நிரூபித்துத் தப்பித்துக்கொள்வது அச்சங்கத்துக்கே பெருத்தகுறைவன்றோ! என்று பதிலளித்தார்.

கவிவாணர், ஒரு கவியில், ஜோபகாரச் சங்கத்தின் மெம்பராகிய வேட்டைவீரர், சிலம்பச்சண்டைசெய்து, மனோதிடத்தோடு மடிந்தார் என்றுவாணிக்கு, அவகாசமில்லாமற்போனதால் அதிருப்தியுள்ளவராயிருந்தபோதிலும், சமயோசிதமாக, சண்டைநின்றுபோனது, தனக்கு, மிக கத்திருப்தியானது என்று நடித்தார். பிறகு கவிவாணர், வேட்டைவீரர், இவர்களது வேண்டு கோளுக்கிணங்கி, மறுநாட் காலமே, அக்கிராசனாதிபதியையும், ஸ்திரீப்பிரியரையும், வந்து கண்டு நேசங்கொள்ள ஒத்துக்கொண்டார் நம் வைத்திய வீரரும். ஸ்திரீப்பிரியர் யாரென்பது தெரியாது பாவமிவர்க்கு.

(இன்னும் வரும்.)

எம். என். கணேசய்யர்.

பருத்தி வேளாண்மை.

பருத்திச்செடியானது இந்தியா, அமெரிக்கா முதலான உஷ்ண பூமிகளில் பயிராகிறது. இது ஒர்வகைப்படர்செடி. இது சாதாரணமாக நான்கடி முதல் ஆறடி வரையில் வளரும். இதன் இலை பரவலாய் மூன்று அல்லது ஐந்து முகங்களோடு கூடினது. இதன் காய் சுமார் ஒரு அங்குலம் நீளமுள்ளதாயும், ஒன்றரைபங்குலம் சுற்றளவுள்ளதாயும், உள்ளில் மூன்று பகுப்புள்ள தாயுமிருக்கும். இதன் பூவானது சிறிய பூவாகிய பூமாதிரியாயிருக்கும். காயானது முதிர்ந்து மூன்று பிளப்பாக வெடிக்கும். இந்தப்பிளப்பு ஒவ்வொன்றிலும் பருத்திபானது நீண்டசெண்டு போல் வெண்மை நிறத்தோடு வெளியாகும். இதன்விதை சிறுகடலையளவு கோளாகிருதியாயிருக்கும். இது மனிதர்களுக்கு மெத்தவும் உபயோகமுள்ள செடியாயிருக்கிறது.

இச்செடியைக் கரிசல்மண்(இறங்காடு), செம்மண்வண்டல், செம்மண்மணல், சாம்பல்மண், ஜல்லி கலந்தமண், களர்மண் பூமிகளில் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். பருத்தி விதைக்கிற காலத்துக்கு முந்தியே, பூமிக்கு எருக்காத்து, 4 அல்லது 5 தடவை நன்றாய்ப் பூமியையுழுது, உலரச்செய்திருக்கவேண்டும். ஐப்பசி, கார்த்திகை மாதங்களில் மழையாரம்பித்தவுடனே, நல்ல பருவப்பருத்திக்கொட்டையைச் சேகரித்து, அந்தக்கொட்டையை மகிழி, செம்மண், மாட்டுச்சாணி, இவற்றுடன் சேர்த்துத்தேய்த்து, நெழில் உலரச்செய்தபின் விதைக்க வேண்டும். சாம்பல்மண், மணற்றரைகளுக்கு மழை நன்றாய்ப் பெய்யவேண்டியது. களர்நிலத்துக்கு மிதமாக மழை வே

ண்டியது. செம்மண் வண்டல், கரிசல் நிலங்களுக்கு மழை அற்பமானாலும் போதுமானது.

செம்மண்மணல், கல்மிகிர நிலங்களுக்கும் எருக்காத்து, 4, 5 தடவை உழவுசெய்து, நாட்டுப்பருத்தியை சாகுபடி செய்யலாம். ஆனால், உப்பம் பருத்தியால் காணும் மாகுல், நாடன் பருத்தியாலும், பூணூல்பருத்தியாலும் காணாது. உப்பம்பருத்தி வருஷத்துக்கொருமுறை பயிர் செய்யவேண்டியது. நாடன் பருத்தி மூன்று வருஷத்துக்கொருமுறை பயிர் செய்யலாம்.

உப்பம் பருத்தி பயிர் செய்கிற பூமியில், முதற்பருவப்பருத்தியை மட்டும் உபயோகித்துக் கொண்டு, கார்ப்பருத்தியை யுபயோகப்படுத்தாமல், பூமியைத் துரஸ்து செய்துவந்தால், மேற்படி பூமியில் 5, 6 வருஷம் வரையில் பருவப்பருத்தியையே சாகுபடி செய்யலாம். கார்ப்பருத்திக்காக விட்டுவிட்டால், மேற்படி பூமியில் பருவப்பருத்தி, 2, 3 வருஷங்களுக்கு மேல், நல்ல பலனைக்கொடுக்காது. சிலகாலங்களில் கார்மழை நன்றாய்ப்பெய்தால் கார்ப்பருத்தியும் நல்ல விளைவைக்கொடுக்கும்.

பூமிகளிலேயே கால்நடைகளை மந்தையாக கூட்டி எருக்காப்பது உத்தமமானது. எரு சேகரம் செய்துகொண்டுபோய் உபயோகப்படுத்துவது அவ்வளவாகப் பிரயோஜனப்படாது. குப்பை முதலானவைகளை எருவுக்குத்தலாக உபயோகப்படுத்துவதால், யாதொரு பிரயோஜனமுமில்லை.

பருத்தியை சாதாரணமாகப் புரட்டாசி, ஐப்பசி மாதங்களில் விதைக்கிறார்கள். மழை சரியாகப்பெய்யாமல், கார்த்திகையில் பெய்தால் அம்மாதத்தில் விதைப்பதும்உண்டு. விதைத்தது

முதல் 10 தினத்துக்குள்ளாக முளைக்கும். ஒரு மாதம் அல்லது நூற்பது நாள் ஆனவுடன், சிறு கொத்தினால் பூமியைப் பண்படுத்துகிறார்கள். பயிர் சுமார் ஒருமுழ உயரம் வளர்ந்ததும், மண் வெட்டியினால் பூமியைக்கொத்திப் பண்படுத்துகிறார்கள். முளைத்தவுடனே பூமியைச் சுற்றிப்பார்த்து முளையாத இடங்களில் திரும்பவும் விதை விதைக்கிறார்கள். முதற்களை கொத்தும்போது பயிர் அடர்த்தியாயிருந்தால் அடர்ந்தவற்றைப் பிடுங்கிவிடுகிறார்கள்.

இப்படிச்சாகுபடி செய்த பயிரானது சற்று ஏறக்குறைய நாலு மாதத்தில் பலன் படுகிறது. அப்பொழுது இரண்டு அல்லது மூன்று தினங்களுக்கொருமுறை பருத்தி சேகரம்செய்கிறார்கள். பிறகு ஐந்தாம் மாதத்தில் 4, 5 தினங்களுக்கொருமுறையும், 6-வது மாதத்தில் வாரத்துக்கொருமுறையும், பருத்தியை எடுக்கிறார்கள். இப்படி எடுப்பதில், முதல் முதல் விளைந்ததை ஆய்ந்து, நல்லவற்றை எடுத்து, விதைக்காகவைத்துக்கொள்கிறார்கள்.

பிறகு இலைகள் பழுத்துதிர்ந்து, செடிகளெலாம் கோல் கோலாக நிற்கும். வைகாசி ஆனி மாதங்களில் கார்மழை பெய்து செழித்து வளர்ந்து பலன்படும் பருத்திக்குக்கார்ப்பருத்தியென்று பெயர். முந்தினதற்குப்பருவப்பருத்தியென்று பெயர். கார்மழையினால் செழித்தபயிர், பருவப்பருத்திபோலவே நன்மையாவதும் உண்டு.

பருத்தியில் நாடன்பருத்தியென்றும், உப்பம்பருத்தியென்றும், அடுக்குப்பருத்தியென்றும் மூன்று வகைகளே இந்து தேசத்தில் முக்கிய மாய்ப்பயிர் செய்யப்பட்டவை. இக்கோயமுத்துர் ஜில்லாவில் பருத்தி ஏராளமாகச் சாகுபடியாகிறது.

பருத்தியை யந்திரங்களில் கொடுத்து, விதை போக்கி ஆய்ந்து சேர்த்து, நூல் செய்யும் யந்திரங்களினால் நூற்று, வேஷ்டி, புடவை, துப்பட்டி, கப்பற்பாய், சீட்டி, சல்லா முதலான சகலமும் செய்கிறார்கள். மாங்கனியசூத்ரம், பூணூல், விளக்குத்திரி இவைகளுக்குப்பருத்தி யின்றி யமையாச் சாதனமாகிறது.

பருத்தி விதையிலிருந்து எடுக்கும் தைலமானது, ஒளவுதங்களுக்குபயோகமாகிறது. இத் தைலம் எடுக்குமுறை அமெரிக்கா தேசத்தில் முதல்முதல் கண்டுபிடித்தனர் என்று கேள்வி. பருத்திப்பிஞ்சையிடித்து ரசமெடுத்து பட்டுசுட்ட பஸ்மத்துடன் சேர்த்து உட்கொண்டால், இடைவிடாது உண்டாகும் வாந்தி விக்கல் முதலானவை பரிகாரமாகும். இலை ரசத்தினால் இரும்பு செந்துரிக்கப்படுகிறது. புகைச்சரக்குகளை பஸ்மம் செய்வதில் பருத்திப்பிஞ்சை வெள்ளெருக்கின் பால் விட்டரைத்துக் கவசம் செய்கிறார்கள்.

பருத்தி விதையரைத்து மாகேளைக்குடிக்க வைத்தால் பால் அதிகமாகும். வெண்ணெயும் அதிகரிக்கும். வண்டிஎருதுகளுக்குக்கொள் வேகவைத்துப் பருத்தி விதையைச்சேர்த்து வாரத்துக்கு மும்முறை வைத்தால், பாரமிழுக்க நெஞ்சுறுதிபைக்கொடுக்கும்.

ஆகையால் மனிதர்களுக்குப் பருத்தி சாகுபடியால் மெத்த உபயோகம் உண்டு.

பத்திராதிபர்.

கவளவ் பிரபுவின் சரித்திரம்.

இந்தியாவாகிய நமதுதேசமெங்கும் இந்தப் பிரபுவின் சரித்திரம் விளங்குகின்றது. சாமானியமாக, இவரைப்பற்றிக். கேள்விப்படாதவர்கள், ஒருவரும் இருக்கமாட்டார்கள். இவர்தாம், இப்பொழுது துரைத்தனம் செய்துவரும் ஆங்கிலேயருக்கு, வெற்றியுண்டாக்கினவர். இவரை ஒருமகத்தாக கிளைக்கவேண்டும். “குப்பையிற் கிடக்கும் குன்றிமணி” போல, இவருடைய அம்சம் வியக்கத்தக்கது.

இவருடைய வம்சப்பெயர், ‘களைவ்’ என்பதும். இவருடைய இயற்பெயர், ‘ராபர்ட்’ என்பது. இந்தவம்சத்தார், இங்கிலாண்டு தேசத்தில், ஷராப்ஷைர் என்ற ஊரில், பன்னிரண்டாவது நூற்றாண்டில், கேவலமான ஸ்திதியுள்ளவராக இருந்தார்கள். அப்பொழுது, அத்தேசத்தை ஆண்டுவந்த அரசன், ஜியார்ஜ் என்னும் முதல்வன். முன் வம்சஸ்தனாகிய ராபர்ட் களைவ் என்பவர், அப்பரம்பரையான மித ஆஸ்திக்கு, அதிபனாக இருந்தார். இவர், மிகவும் புத்திசாலியும், அதிசாதுரியமுமில்லாத, “வெள்ளைச்சோளம்.” இவர், வக்கீலாகவும், வேளாண்மையராகவும், காலங்கழித்து வந்தார். இவர், காஸ்கிலி என்னும்-மான்சஸ்டர் நகர மாதாசிரோன்மணியை மணந்துகொண்டு, ஒரு பெருகிய குடும்பத்திற்குப்பிதாவானார். நமதுதேசத்தில் அங்கிலேய ஆதிபத்தியத்தை ஸ்தாபித்த இவருடைய ஜேஷ்ட குமாரரான ராபர்ட் என்பவர், தமது ஆதினத்தில், 1725-ஆம் வருஷம், செப்டெம்பர் மாதம் 29 ஆம் தேதியில், ஜனனமானார்.

இவர் குழந்தையாயிருந்தபோதே, இவருடைய யோக்கிய பாக்கியத்தின் அறிகுறிகள்

அமைந்திருந்தன. இவருக்கு ஏழுவயதாயிருந்த பொழுது, இவருடைய உறமுறையார் எழுதின கடிதங்கள், இன்னுமிருக்கின்றன. இக்கடிதங்களைப்படித்துப்பார்த்தால், இவருக்குக்குழந்தைப்பருவத்திலேயே அமைந்திருந்த மனோதிடத்தையும் உற்சாகத்தையும் கட்டாண்மையையும், இனிது விளக்கும். இவருடைய அம்மான் ஒருவர் “சண்டை என்பது இவனுக்குப் பிரதானம்; அதனால், இவனுடைய குணமும் மூர்க்கத்தன்மையாகி, அற்ப விஷயங்களிலும் ஒரு பெரிய ஆடியெழுத்தமாயிருக்கிறது” என்று எழுதியிருக்கிறார். ராபர்ட்டாவன் உன்னதமான ஒரு கோபுரத்திலேறி அதன் சிகரத்துள்ள ஒரு தூம்புவாய்க் கல்லின்மேல் உட்காரும் மாதிரியைப், பெற்றோர்பாற் கேட்ட கிழவர்சொல்ல, அந்நாட்டார் இன்னும் பிதியுடன் வியக்கின்றனர். பொருளில்லாத அவ்வூர்ப் பிள்ளைகளைப் படைபோலச் சேர்த்துக்கொண்டு, கடைக்காரரிடம் சில்லரைத்தின்பண்டங்களைத்திறைகொள்வதும், கொடாதவர்கள் கடைகளின் சாளரவழிபுகுந்து கொள்ளையிடுவதும், ஆகிய சேஷ்டைகளை இன்னும் சொல்லிக்கொள்கிறார்கள். பாடசாலை பாடசாலையாய் ஓடிப்படித்து, ஒன்றுமுணராத “செக்குலக்கை” என்று எங்கும்பெயரெடுத்தான். ஏதோ ஒரு உபாத்தியாயர் மாதிரம், இந்த சோம்பேறிப்பையன் ஒருக்கால் உன்னதஸ்திதிக்கு வருவான், என்று சொன்னாராம். ஆனால், பலர்வாயிலும் போக்கழிஞ்சு போனவன் என்று சொல்லாவிட்டாலும், கூத்தாடிப்பையல் என்று பெயரெடுத்தான். அவன் குடும்பத்தாரும், இக்கடினசித்தச்சிறுவனால் தமக்காவ தொன்றுமில்லையெனக், கையலம்பிவிட்டனர். ஒன்றிலோ பாக்கியசாவி ஆகட்டும், இல்லாமற் போனால் சென்னைச்சுரம்

வந்து சாகட்டிம் என்று, இந்தியாவாகிய நமது தேசத்துக்குப், பதினெட்டாம் வயதில் கம்பெனியாரின் குமாஸ்தாவாகக், கப்பலேற்றி யனுப்பி விட்டார்கள் ; இப்படிச்செய்தது ஆச்சரியமல்ல.

இக்காலத்தில் வருஷம் பிரதி நமது ராஜா தினங்களுக்கு அனுப்பப்படும் வாஸிபரைப்போலல்லாமல், க்ளேவ் என்பவரின் பாக்கிபணிசேஷம் பிரத்தியேகமாகிருந்தது. அக்காலத்தில்கம்பெனியார்வெறும் வியாபாரச்சங்கமாகிருந்தனர். அவருடைய ஆதினம் கொஞ்சமாக இருந்தது. அதற்கு சுதேச அரசர்களுக்குக் கப்பமுங்கட்டிவந்தார்கள். அவருடைய சரக்கு மளிகைகளைப்பாதுகாக்க அமைத்த ஒன்றிரண்டு கோட்டைகளின் படைக்கருவினைக் கையாடக்கூடப்போதுமான சைச்சியமில்லாதிருந்தது. இந்த அற்ப சைச்சியத்திலும், பெரும்பாலும் சுதேசிகளே இருந்தார்கள். இவர்களுக்கு ஆங்கிலேய யுத்தப்பயிற்சி இல்லை. கத்தி கேடையம், அம்புவில்லே, இவருடைய முக்கிய ஆயுதங்களாக இருந்தன. கம்பெனியாரின் நோக்கமெல்லாம் சரக்குக்கொள்வதும், நெசவுகாரருக்கும் கப்பல் சரக்குக்கும் முன்பணங்கொடுப்பதும், யூதொருவனும் தங்களுடன் போட்டிபோடாத விதம் பாதுகாப்பதுமேயாக இருந்ததே தவிர, நமது பெரிய தேசத்தின் நீதியையாவது, செல்வத்தையாவது, ஸ்தானபத்தியத்தையாவது பாதுகாக்க வேண்டுமென்பதல்ல. இக்கம்பெனியாரின் கீழுத்தியோகச்சிறுவர்களின் சம்பளமோ, கடனின்றியுண்ணவுமுடுக்கவுமே, போதுமானதாக இருக்கவில்லை. பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களை, சொந்தத்திலும் வியாபாரம் செய்து, பொருள் சம்பாதித்து வந்தனர். கம்பெனியின் தலைமையராகப் பிராப்த முண்டாயிருந்தவர்கள் எல்லாவரும், பெருஞ்

செல்வத்தைத் தேடிக்கொண்டார்கள்.

க்ளேவ் என்பவர் சியமனம் பெற்றுவந்த சென்னை நகரானது, அக்காலத்தில், கம்பெனியார் குடியேறிய நாடுகளிற் சிறந்ததாக இருக்கலாம். முன் நூற்றாண்டில், சென்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையானது, கடற்கரையோரம் திரைபிறழும் பாழ்ந்தரையிற் கட்டப்பட்டிருந்தது. அதற்கருகில், ஆயிரக்கணக்கான சுதேசியர், ஒரு நகரங்கட்டி வசித்துவந்தனர். சுற்றிலும் அநேக வெள்ளைப் வாசங்கள், ஆங்காங்கே தோட்டங்களில் அமைந்திருந்தது. அவ்விடங்களில் கம்பெனி உத்தியோகஸ்தர், தத்தம் வேலைமுடிந்தபின், குளிர்கடற்காற்றுக்கொண்டு இளைப்பாறிவந்தனர். இப்பால் வருகிற துரைத்தன உத்தியோகஸ்தரையும் ஐட்லிகளையும்விட, அதிக பட்டோடோபத்துடனும் ஆடம்பரத்துடனும் வெகு தாராளிகளாக கிருந்தனர். ஆனால், சுகாறுபவஞானம் மிகவுங்குறைந்திருந்தது. நாட்டின் இயற்கையாகிய உஷ்ணத்தை இப்பால் தணிக்குமுபாயங்கள், ஆரோக்கிய வாழ்வை அபிவிருத்தி செய்ய ஏற்பட்டது போல, அக்காலத்தில் ஒன்றுமறிபாதவராயிருந்தார்கள். ஆங்கிலேய நாட்டிற்குப் போய் வரல் மிகவும் துர்லபயாயிருந்தது. ஆப்பிரிக்கா முனையை சுற்றிப்போக வேண்டுமானால், இக்காலத்தில் மூன்றுமாசம் பிடிக்கும். அக்காலத்திலோ, ஆறு மாசத்துக்குக் குறைபாது. சிலசமயம், வருஷமாலும் ஆகும். அதனால், இந்தியா ஆங்கிலேயர், அக்காலத்தில் அவருடைய சீமைபிவிருந்து வெருவாக வேறுபட்டிருந்தனர். ஊண் உடைடைகளில் வெருவாக நம்மைப்போலவேயிருந்தனர். சீமைக்குத் திரும்பும் இக்காலத்தவரைப் போல, அவ்வளவு ஐக்கிய பத்தியத்தை, அவர் சீமைக்குப்போன பொழுது பாராட்டினரில்லை.

அவருடைய கோட்டையிலும் சுற்று வட்டங்களிலும், சுதேச அரசர்களின் அநாமகியால், மிகுந்த அதிகாரம் செலுத்திவந்தனர். ஆகிலும், சுயாதிகாரம் செலுத்துவோம், என்கிற எண்ணம் கனவிலும் அறிபார். மகிமைபெற்ற மொகலாய அரசன் கீழ்ப்பட்ட, நிஜாம் என்பவரின் அதிகாரத்துள், கட்டுடக நவாப் ஆனவர், சுற்றுள்ள தேசங்களை ஆண்டுவந்தார். இப்பொழுதும் அந்த ஸ்தானம் பெற்றவர், கம்பெனியார் வரும்படியில் (கவர்ன்மெண்டில்) இருந்து, பிஞ்சன் வாங்கி, உபஜீவனம் செய்து வருகிறார். நிஜாம் ஸ்தானமும், இப்பொழுது ராணுவத்தார் குழப்பட்டு, ஸ்தானாதிபதியின் மந்திரித்துவம் என்று சொல்கிற அதிகாரத்தில் அமைவுற்றிருக்கிறது. விண்ணப்பங்களை வாங்கும் மொகலாய விரோத தர்பாரும் இன்னும் இருக்கிறது. ஆனால், கம்பெனியாரின் (கவர்ன்மெண்டின்) தாழ்ந்த உத்தியோகஸ்தனுக்கிருக்கும் சிக்ஷா ரக்ஷா அதிகாரங்கூட அவருக்கில்லை.

அக்காலத்து, வேண்டுவதில் அதிகமாக, க்ளேவின் பிரயாணம் கீழித்துவிட்டது. பிரேசில் என்னும் பிரதேசத்தில், கப்பலானது சிலமாசங்களாக நின்றுவிட்டது. அவ்விடத்தில், பரங்கி ஜாதியாரைப்பற்றிக், கொஞ்சம்தெரிந்துகொண்டார். கைப்பணமும் சிலவழித்து போய் விட்டது. சீமையை விட்டு, ஒரு வருஷமான பிறகு கான், நம்மிந்தியாவுக்கு வந்தார். வந்து, பட்டணத்தில் அவர்பட்ட கஷ்டம், சொல்லித்தொலையாது. கையிலோ, காசில்லை. சம்பளமோ, அற்பம். கடனோ, பட்டுவிட்டார். ஏலான மனையோ, கிடையாது. சீமையோர் இருக்க வாய்க்கியமான விசாலமான வாசஸ்தலமில்லாதது பற்றி, மிகவும் வருகிறார். ஒரு துரைக்குச் சிபார்சைக்கடிதம்

ஒன்று 'கொண்டுவந்திருந்தார் ; ஆனால், இவர் மதிராசிக்கு வருமுன்னே, அத்துரையானவர், சீமைக்குப்போய்விட்டார். அவர், தமது திக்கார நிலையினால், மற்றொருவரை யாசிரயிக்க, சங்கேசமடைந்திருந்தார். ஏதேனும் ஒரு குடும்பத்தினை அறிவதற்கு, ஒருவருஷம் சென்றது. தேசாவஸ்தையோ, அவர் மனோதிடத்தையும், தேச ஆரோக்கியத்தையும், ஓய்வித்து விட்டது. அவருடைய உத்தியோகமோ, அவருடைய அபிஷ்ட வம்பு நிலைமைக்குப் பொருந்தவேயில்லை. திரும்பி ஊர்போக ஏங்கிப்போனார். தமது பத்துக்களுக்கு எழுதின கடிதங்களில், அதற்குமுன்னிருந்த 'இளங்கன்றின்' பாவமாகிலும், பிற்பாடுண்டான வணங்காக் கரோமாகிலும் காணாத, அவ்வளவு நளினமும் விசாரபுத்தியும் அமைந்திருந்தது. தன்னுடைய ஊரை விட்ட பிறகு, ஒரு நாளாகிலும் சந்தோஷப்படவில்லை என்றும், ஒவ்வொரு சமயம் தன்னுடைய சீமையை கினைக்குந்தோறும், தனக்கு ஒரு மாதிரியான ஏக்க முண்டாகிறதென்றும், "சீமையைத் திரும்பிப் பார்க்கவும், அதிலும் எனது பிரிய ஸ்தலமாகிய மான்செஸ்டர் நகரம் சேரவும், கடவுள் கட்டாட்சிப்பாராளுல், எனது மனோரதமெல்லாம் ஒருங்கே முடிந்தது" என்றும், எழுதியிருக்கிறார்.

நன்கு மதிக்கக்கூடிய ஒரு ஆறுதல் மாதிரம் அவருக்கிருந்தது. கவர்னரிடம் கல்ல புஸ்தகசாலையிருந்தது. அவற்றைப்படிக்க உத்திரவு பெற்றிருந்தார். தமது அவகாசத்தைப் படிப்பிற்செலுத்தித், தமக்குக்கிடைத்த புத்தக விஷயங்களை, முற்றிலும் கரை கண்டார். பிள்ளைப்பருவத்திலோ முழுச்சோம்பேறியாயிருந்தவர், யௌவனத்தில் சுறு சுறுப்புள்ள வித்தியார்த்தியாய்த்தீர்ந்தார்.

ஆனால் தேசசுவாமியும், தரித்திராவஸ்தையாலும், படிப்பாலும், பராதீனச் சுதேச வாஞ்சையாலும், அவருடைய முறட்டுத்தையையாவதையப் பழக்கடிக்கவில்லை. தமது உபாத்தியாயர்க்கிடம் எவ்விதமாக நடந்துகொண்டிருந்தாரோ, அவ்விதமே தமது மேலதிகாரிகளிடமும் நடந்துவந்தார். ஆகையால், பலதடவை தமது வேலைவாயில் மண்ணைப்போட்டுக்கொள்வார் போல இருந்தது. இரண்டொரு முறை, குமரதர்கள் கட்டிடத்தில் தற்கொலை புரிந்து கொள்ள யத்தனித்தார். அவ்விரு முறையும், தமது தலைக்குக் குறிவைத்து அடித்த அவருடைய பிஸ்தோலானது, வெடி கிளத்தாமற் போயிற்று. வாலன்ஸ்டீன் என்பவர் தப்பிக் கிலேச முற்றது போலத், தாமும் தப்பிப்போன வரலாற்றைக் கிலேசமுற்றார். ஆனால், தமது பிஸ்தோலானது சரிவர திரும்பப்பட்டிருந்ததைப் பார்க்கவும், தாமளமே ஒருபெரிய முடிபின்பொருட்டு பாக்கியானாரைச் சந்தோஷித்திருந்தார்.

இப்படி இருக்கையில், தமது உலவாழ்வின் உத்தேசத்துக்கே ஹானிவரும்படியான ஒரு சங்கதியானது, திடீரென அவரது கீர்த்தி விளக்குமாறு வாயத்தது. ஆஸ்திரிய தேசத்தின் ராஜபட்டத்தைப்பற்றிய பெரும்போரில், ஐரோப்பிய திரில்லம் சில வருஷங்களாகத் தலைப்பட்டிருந்தார்கள். ஆங்கிலேயர் அக்காலத்திலும் கப்பற் போரில் முதன்மை பெற்றிருந்தாலும், லோக மெல்லும் எதிர் நின்றுதும் ஒருகை பார்க்கக் கூடிய தந்திரத்தைய சாமர்த்தியம், அப்பொழுது இருக்கவில்லை. ஆகையால், பிரான்சு ஸ்வானியம் ஆகிய இந்த இரண்டு எட்டார் சேர்த்த கப்பற்படைபை எதிர்த்து விரிவகிப்பது, மெத்தவுகண்டமாயிருந்தது. மேச்சமுத்திரங்களில் பிரான்சு

தேசத்தார் முதன்மையடைந்திருந்தார்கள். மொரீசு தீவின் கவர்னராகிய மிக்க ருணமும் சாமர்த்தியமுமுள்ள 'லபெளர்துனே' என்பவர், ஆங்கிலேயரை மதிக்காமல் நமது இந்தியா தேசத்துக்கு ஒரு பெரும்படையைத் திரட்டிக்கொண்டுவந்து இறக்கிச்செலுத்தி, சென்னை நகரத்தையும் கோட்டையையும் ஆக்கிரமித்துக், கைவசப்படுத்திக்கொண்டார். கோட்டைச்சூலிகளை வரங்கிக்கொண்டார். சென்னைக் கோட்டைமேல் பிரான்சு தேசக் கொடியை நாட்டிவிட்டார். கம்பெனியாரின் கிடங்குத் திரவியங்களை எல்லாம், யுத்தம்செய்துவித்த வெகுமதியாக வாரிக்கொண்டார். 'ஆங்கிலேயக் குடிமகனல்லாம் யுத்தக்கைதிகளாக உறுதிமொழிபெற்றுக், கப்பல்கொடுத்து மீட்டுக்கொள்ளும் வரையில், கைரமானது பிரான்சு தேசத்தார் சுவாதீனத்தினருக்கே வேண்டுமென்றார். ஆனால் சாமானியமான கப்பல்கட்டினால் போதுமென்று, தமது கைவசத்தையப் பொறுத்து வாக்களித்தார். 'லபெளர்துனே' என்பவர் வெற்றியடைந்ததைப்பற்றி, புதுச்சேரி கவர்னராகிய 'டியூப்லே' என்பவர் பொறுமைபட்டார். முன்னமேதானே மிக்க உபாயங்களைக் கைக்கொள்ளுகின்றிருந்த இந்த 'டியூப்லே' என்பவர், சென்னை நகரை ஆங்கிலேயருக்கு மறுபடியும் கொடுக்கக் கூடாதென்றார். 'லபெளர்துனே' தமது அதிகாரத்தை மீறி நடந்துகொண்டதாகச் சொன்னார், இந்தியாவில் பிரான்சு போர்வீரரால் பெறப்பட்ட சாட்சியமானது, புதுச்சேரி கவர்னருடைய தேரணைக்குட்பட்டது என்று வற்புறுத்தினார். சென்னையைத் தரைமட்டமாக்கவேண்டுமென்றார். 'லபெளர்துனே' என்பவரைக் கட்டாயப்படுத்தி உடன்படச்செய்தார். பிடிபடுத்திது பற்றிக்

செனமிய-ஸ்ரீ ஆடி-மீ.]

பிரபஞ்சம்.

கோபங்கொண்டிருந்த ஆங்கிலேயர், "டியூப்லே" என்பவர் இம்மாதிரி தயாதாக்ஷணியமில்லாமல் கம்பெனி உத்தியோகஸ்தரை கடத்தினதினால், வெறுப்படைந்தார்கள். ஐம்பதின்மூன்று ஜனங்கள பார்த்து அதிசயிக்க, சென்னை கவர்னரையும், கனம்பொருத்திய கம்பெனி உத்தியோகஸ்தர்களையும், கட்டுக்காவலோடுகூட புதுச்சேரி நகரத்துள் நடக்கச்செய்து, ஜப்பிரதாபத்துடன் பவனிவந்தார். நாலுபேர் அருவெறுக்கக் கூடிய இந்தச் செய்கையால், சென்னை ஜனங்களுக்கு, "லபெளர்துனே" என்பவர் கொடுத்த உறுதிவாக்கின் காரணம் ஒடிப்போயிற்று. அதனால் 'கனோ' ஆனவர் துலுக்களைப்போல் வேஷம்பூண்டு, ராத்திரி ராத்திரியாகத் தப்பியோடி, சென்னைக்கு உட்பட்டிருந்த 'டேவிட்' என்னும் கோட்டையில் அடைக்கலம் புகுந்தார். (இன்னும் வரும்.) பிரகடனத்தார்.

இந்தியா சட்ட நிருபண விருத்தாந்தம்.

புல்பெஞ்சு கிருமினல் அப்பீல்;

வாதி: அய்யாக்கண்ணு பிள்ளை.

பிரதிவாதி: சர்க்கார்.

1907-வது வருஷம் செப்டெம்பர்-மீ 17ந்தேதி வாதியை திருநெல்வேலி ஜில்லா ஜட்ஜி அவர்கள் ஒரு கேசில் சாஷியாக விசாரணை செய்ததில், வாதியானவன் பொய் சாஷி சொன்னதாக விசயத்தமாகி, மேற்படி வருஷம் அக்டோபர் மாதம் 8ந்தேதி மேற்படி கேசில் தீர்மானம் சொன்னபிறகு, வாதி பொய்சாஷி சொன்னதற்கு பிராகிஷ்யூஷன் செய்ய ஏன் சாங்கிஷன் கொடுக்கக்கூடாதென்று முகாத்திரம் காண்பிக்கும்

படி 29ந்தேதி வாதிக்கு நோட்டீஸ் கொடுத்து, விசாரணைசெய்து, வாதியை பிராகிஷ்யூஷன் செய்ய உத்தரவுசெய்தாரென்றும், இவ்விதம், "கிருமினல் நடவடிக்கை" 476-வது வகுப்பின்படி, கொடுக்கப்படுங் சாங்கிஷன் உத்திரவானது, கேஸ்தொடர்ந்து நடந்தாற்போல, உடனுக்குடனே கொடுக்கப்பட்டாலொழிய, கோர்ட்டாருடைய தாரணவழியில் செய்த நடவடிக்கையாகமாட்டாதென்பதையும் விவரிக்கிறது. (மதிராஸ் சட்ட ரிபோர்டு 1909 பிப்ரவரி மாதம் புஸ்தகம் 32, 2-வது பாகம், பக்கம் 50 பார்க்க)

சிலில் அப்பீல்.

வாதி—வெங்கடாசல செட்டியார் முதலானவர்கள்.

பிரதிவாதிகள்—சம்பத்து செட்டியார் முதலானவர்கள்.

இந்த கம்பரில், ஒரு முக்கியமான வாதம் ஏற்பட்டது. அதாவது, வருமானவரி இலாகா கலக்டர் அவர்கள் முன்பாக, மேற்படி வரி விதிக்கப்பட்டவர்கள் கொடுத்த வாக்குமுலங்கனையாவது, அவர்கள் ஆஜர் செய்த தஸ்தாவேஜுகளையாவது, கோர்ட்டில் ஆஜர்செய்ய மேற்படி கோர்ட்டார் கட்டாயப்படுத்தலாமா? அவைகள், "இந்தியா ருகுச்சட்டம்" 123, 124வது வகுப்புகளின்படி பகிரங்கப்படுத்தக்கூடாதவைகள் அல்லவா? என்பது.

இந்தக்கேசில் கோர்ட்டாரவர்கள், டிப்புகலெக்டர் அவர்களை ரிகார்டுகளை ஆஜர்படுத்தும்படி கட்டளை செய்ததில், கவர்ன்மெண்டாருடைய உத்தரவுப்படி, மேற்படி டிப்புகலெக்டர் அவர்கள் வாதித்ததாவது:—

வருமானவரி ஆக்ட் 38-வது வகுப்பினைச் சார்ந்து கவர்ன்மெண்டாரால் செய்யப்பட்ட 15

வது ரூபாய், கலெக்டர் அவர்கள், மேற்படி ரிக்கார்டுகளிலடங்கிய விஷயங்களை வெளியிடக் கூடாதென்றும், மேற்படி விஷயங்கள் உத்தியோக விஷயமாக உத்தம விசுவாசத்தினால் அறிவிக்கப்பட்டவையாதலால், அவ்விஷயங்களை வெளியிடுவது துரைத்தன காரியங்களுக்குப் பாதகமானதென்றும், பொது நன்மைக்குத் தீங்கு கேரிடுமென்றும், வாதித்தார்.

“இந்தியா ரூசுசுட்டம்” 162-வது வகுப்பின் படி, தந்தாவேசை ஆஜர்படுத்த சம்மன்சு கொடுக்கப்பட்ட சாட்சியானவன், அது ஆஜர் செய்யக்கூடிய தந்தாவேசை அல்லவோ என்பதை யோசியாமலும், அது ரூசுவாக ஏற்கத்தகுமோ என்பதை யோசிக்காமலும், தன் சுவாதினத்துள்ள அந்ததந்தாவேசை ஆஜர்செய்யவேண்டியது. ஆகையால் டிப்டி கலெக்டர் அவர்களுடைய வாதம் சரியானதல்ல. ஆஜர் செய்வது அவருடைய கடமை. அதை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாமா இல்லையா என்பது கோர்ட்டாருடைய யுத்தம். துரைத்தன சம்மந்தமான ரிக்கார்டுகளினத்தவிர இதர ரிக்கார்டுகளைக் கோர்ட்டார் பரிசோதிக்கலாம். கலெக்டர் அவர்களுடைய சுவாதினத்திலிருக்கும் அவர்முன் செய்யப்பட்ட மேற்படி ரிக்கார்டானது 123வது வகுப்பிற்குறித்த துரைத்தன விஷய ரிக்கார்டாகாது. வருமானவரி ஆக்ஷனும், மேற்படி ரிக்கார்டுகளை ஆஜர் செய்விப்பது கோர்ட்டாருடைய யுத்தமென்று சொல்லப்படவில்லை. ஆகையால் கோர்ட்டாரவர்கள் மேற்படி ரிக்கார்டுகளைப் பார்வையிடலாம் :—

இவ்விதமான தந்தாவேசைகளை ஆஜர் செய்விக்கவும், மேற்படி தந்தாவேசைகளைப் பார்க்கவும் சாஷிகளை ஆஜர் செய்விக்கவும் கலெக்டர் அவர்களுக்கு அதிகாரமுண்டு. ஆகையால் அது

கார தோரணையால் நடவடிக்கை நடத்தினது தந்தாவேசைகள், வருமானவரி ஆக்ட் 14-26வது வகுப்புகளின்படி, வரி விதிக்க கலெக்டர் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளும் நடவடிக்கையானதால் வெளியிடக்கூடாத அறிவிப்பு அல்ல. அதினால் 124 வகுப்பு இவ்விஷயத்துக்குப் பொருந்தாது, என்று விதிக்கப்பட்டது. (மதிராஸ் சீட்ட நிரூபணக்கோர்வை புஸ்தகம் 32-2வதுபாகம் 63வது பக்கம் பார்க்க)

சுவில் அப்பீல்.

வாதி—மதிராஸ் அவிஷல் அசைனி (official assignee) (ஆர்பத் கம்பெனி)
பிரதிவாதி—ஜி. ஸ்மித்.

ஜி. ஸ்மித் என்பவர், இந்தியா நாஷனல் பாங்கிலிருந்து ரூபாய் 127 வாங்கிக் கொள்ளும்படி தம் பெயர்க்குள்ள ஒரு செக் அனுப்பி, மேற்படி ரூபாய் பெற்றுக்கொண்ட விவரம் தெரிந்தமேல் ரூபாய் 573 அனுப்புவதாகவும், ஆக ரூ. 1200, தம் பெயராலும் வேறொருவர் பெயராலும் பிக் செட் டிபாசிட்டாக ஒரு வருஷத்துக்கு வைக்க வேண்டுமென்று ஆர்பத் கம்பெனியார்க்கு எழுதினார். ஆர்பத் கம்பெனியார் மேற்படி 627 ரூபாயைப் பெற்றுக்கொண்டு அதற்கு சீது அனுப்பினார்கள். ஸ்மித் அவர்கள் பாக்கி 573 ரூபாயை உடனே அனுப்பவில்லை. இதற்குள்ளாக கம்பெனியார் இன்ஸால்டென்டானார்கள். ஸ்மித் துரை, மேற்படி கம்பெனியார் மேல் 627 ரூபாயிக்கு வியாச்சியம் செய்யவே, கோர்ட்டார் தீர்ப்பும் செய்தார்கள். ஆனால் இந்த தீர்மானத்தில் மேற்படி தொகையைக் கம்பெனியார் அசையாப் பொருளாக வைக்கவேண்டிய நிலைமையிலிருந்தாரென அபிப்பிராயப்பட்டு தீர்ப்புச்செய்தார். இவ்வபிப்பிராயம் சரியல்ல, கம்பெனியார் பாங்கி

நிலைமையில் மேற்படி தொகையைக் கையாடலாம்; ஆகையால் கம்பெனியார் நிலை கடனாளி நிலைமையைப்போன்றது என்று அபிப்பிராயப்பட்டு அப்பீலைத் தள்ளுவித்துவிட்டார்கள். (மேற்படி ரிப்போர்ட் 68வது பக்கம் பார்க்க.)

சுவில் அப்பீல்.

வாதி—கோவிந்தசாமி பிள்ளை.

பிரதிவாதி—ராமசாமி பிள்ளை.

சம்பூர்னம் என்பவன் முதற் பிரதிவாதிக்கு தன் வீட்டை விற்றுச் சில் சொத்துக்களையும் கொடுத்து, தன்னைத்தன் ஆயுசுபரியந்தம் காப்பாற்றவேண்டுமென்று பிரதிவாதியிடம் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டான். பிரதிவாதி மேலே கண்டபடி காப்பாற்றாத்தினால் தான் கொடுத்த இதர சொத்துக்களை வியாச்சிய மூலம் சுவாதினப்படுத்திக்கொண்டு மேற்படி சொத்துக்களைத் தனது சகோதரி மகளுக்குக்கொடுத்து வில்சாசனம் செய்வித்தான். பிறகு வாதியானவன் சம்பூர்னத்தின் சொத்துக்களுக்காக வியாச்சியம் செய்து டிக்ரிபெற்று பிரதிவாதி வீட்டை உட்படுத்தி ஜப்தி செய்வித்தான். பிரதிவாதி வழக்கிட்டு வீட்டைத் தனக்கு பாத்தியப்பட்டதென்று டிக்ரிபெற்றுக்கொண்டான். வாதியானவன் தன்னுடைய டிக்ரி நிறைவேற்றம்பொருட்டு வீட்டின் கிரய சாசனத்தை ரத்து செய்விக்கக் கோறிக்கொண்டான்.

இதில் முன்சீப் அவர்கள் செய்த தீர்மானம் என்னவென்றால் சம்பூர்னம் 3 வருஷத்துக்குள்ளாகக்கிரய தந்தாவேசை ரத்துசெய்ய வழக்குத்தொடுத்திருக்க வேண்டியது. அப்படிச்செய்யச் செய்யாததினால் வீட்டைப்பற்றி யாதொரு பாத்தியதையும் அவளுக்குச் செல்லாது. ஆகையால் வாதிக்கொண்டுவந்த வழக்கைக் காலகரணமாய்

விட்டபடியால் தள்ளிவிட்டார்.

வாதி சர்க்கோர்ட்டுக்கு அப்பீல் செய்ததில், மேற்படி கோர்ட்டார், கிரயமே சூதானதென்றும், பணம்ரொக்கமாகக் கொடுக்காததுபற்றிக் கிரயம் செல்லமாட்டாதென்றும், கீழ் கோர்ட்டார் தீர்ப்பை மாற்றிவிட்டார்கள்.

கோர்ட்டாரவர்கள் முன்பாக அப்பீல் வரவே கிரயசாசனத்தில் யாதொரு வஞ்சனையும் நடக்கவில்லை என்றும், சொத்தின்பேரில் பிரவேசிப்பவர் முதல் முதல் கிரயத்தை ரத்துசெய்ய வேண்டுமென்றும், அவ்விதம் ரத்துசெய்ய இப்பொழுது தொடங்கும் வியாச்சியமானது காலகரணமாய்விட்டதென்றும் கீழ்க்கோர்ட்டார் தீர்ப்பையே உறுதிப்படுத்திவிட்டார்கள்.

(ஷே சட்ட நிரூபணம் 72-வது பக்கம் பார்க்க.)

சுவில் அப்பீல்.

வாதி—கரிவேங்கிட ரெட்டி.

பிரதிவாதி—கொள்ளு நரசய்ய.

இந்த வியாச்சியத்தில் பிரதிவாதியானவர் ரயில்வே கண்டி ராக்டவேலைக்கு வேண்டிய பணத்தை வாதியிடமிருந்து மாதம் ஒன்றுக்கு நூற்றுக்கு 1 ரூ. வீதம் வட்டிக்காகப் பெற்றுக்கொள்வதாயும், ரயில்வே கம்பெனியார் தனக்குக் கொடுக்கும் செக்குகளை அப்போதைக்கப்போது வாதிக்குக் கொடுத்து விடுவதாயும் ஒப்பந்தக்காரர் செய்துகொடுத்திருந்தான். இந்தக்காரரின் படி பிரதிவாதியானவன் கம்பெனியாரிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்ட 936 ரூபாயின் செக்கைத்தன் னிடம் ஒப்பிக்கவில்லை என்று வாதியானவன் வழக்குக்கொண்டுவந்தான். இதில் வாதியானவன் தனக்குச்செக்கு கிடைக்கவேண்டுமென்றும் இல்லாவிடில் செக்கிற்கண்ட தொகை கிடைக்கவேண்டியதென்றும் கோறிக்கொண்டான்.

பிரதிவாதிபானவன் கணக்கு வழக்கு முழுதும் பைசல் செய்யும்படி வாதி வியாச்சியம் தொடுக்கவில்லையென்றும், வாதிபானவன் தனக்குக் கிடைக்கவேண்டிய லாபத்தைக் கொடுப்பதாக ஒப்பந்தம் செய்த பிரகாரம் நடக்கவில்லையென்றும், இந்தக்காராரின்படி வேறு விஷயமான ஒரு கூட்டு வியாபாரத்துக்கு முதல் கொடுக்கவில்லை யாகையால் கோர்ட்டாருடைய உதவிக்கு அருகதையுள்ளவன் லலவென்றும் வாதித்தான்.

முன்சீப் ஆனவர், பின்னால் வாதிக்கப்பட்ட இரண்டு சங்கதியும் ருசுவாகவில்லையென்றும், வாதியின் பிரகார ஒப்புக்கொள்ளத்தக்கதென்றும், வாதிபட்சம் தீர்ப்பு செய்தார்.

பிரதிவாதி சப்கோர்ட்டில் அப்பீல் செய்தான். இந்தக்கோர்ட்டார், இவ்விதமான வழக்கையே ஒப்புக்கொள்ளத்தக்கதல்லவென்று, பிரதிவாதி பக்ஷம் தீர்ப்புச்செய்தார்.

வாதி ஐகோர்ட்டில் அப்பீல் செய்யவே, மேற்படி கோர்ட்டார் செய்த தீர்ப்பாவது:— பங்கு பிரிவினைக்காக வழக்குக்கொண்டுவந்தால் அல்லாமல் வியாச்சியம் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடியதல்லவாயினும், வாதிபானவன் கேட்டுக்கொண்ட குறிப்பிட்ட நிவர்த்தியை ஏன் அங்கீகரிக்கக்கூடாதென்பது புலப்படவில்லை. கார்ப்படி பிரதிவாதிபானவன் செக்கை வாதிக்குக்கொடுக்கக் கட்டுப்பட்டவனாகிறான். வாதி கண்டிரார்க்கு வேண்டிய திரவிய சகாயம் செய்திருக்கிறான். இதற்கு பதிலாகப் பிரதிவாதியை செக்கு கொடுத்துவிடும்படி கட்டுப்படுத்தினது சகசமே. ஆகையால் இவ்வழக்கில் வாதிக்கு அனுகூலம் செய்யாவிடில் வாதிபானவன் ஒப்பந்தப்படி மிக்க திரவிய மளிக்கவேண்டிவரும். பிரதிவாதிபானவன் வாதிக்குப்பணம் கொடாமலே வழக்கிட

நேரிடும். வழக்கில் வாதி ஜயமடைந்தாலும் பிரதிவாதியிடமிருந்து என்ன வசூல்செய்யக்கூடும்? வாதியின் பட்சம் இது விஷயமாக டிக்கரிசெய்யக் கூடாதென்று ஸ்பஷ்டமாக சட்டம் இருந்தாலொழிய வாதிக்கு அனுகூலம்செய்வது யுத்தமானது. ஆகையால் கூட்டு வியாபார விஷய முழுதும் பைசலாகாமல் ஒருபாகம் தீர்ப்புச்செய்யக்கூடாதென்பது பழபருலாகும். இந்த ருலுக்கு அடிக் கடி மாறுபாடுகள் ஏற்பட்டி வந்தது. ஆகையால் பிரகிருத விஷயத்திலும் மேற்படி ருலுக்கு மாறுபாடு செய்வது உசிதமாகக் காண்பதால் முன்சீப் பின் தீர்ப்பையே ஸ்திரப்படுத்தினார்கள். (மேற்படி கிருபணம் 76-வது பக்கம் பார்க்க)

சிவில் அப்பீல்.

வாதி—சுப்பராய செட்டி.

பிரதிவாதி—அய்யாசாமி ஐயர்.

வழக்கில் கண்ட பூமியானது கணக்கு சிப்பந்தி இனம் ஆகிறது. கணக்கு வேலை பார்த்த வெங்கிடசுப்பய்ய ரென்பவரை டிஸ்மிஸ் செய்து அவருடைய தாயாதி விசுவநாதய்யரைக் கணக்கு வேலைக்கு நியமித்தார்கள். இவர் இனம் பூமி மீது டிக்கரிபெற்றும் வெங்கிடசுப்பய்யரிடமிருந்து மேற்படி பூமியை சுவாதீனம் செய்துகொள்ளவில்லை. பிறகு வெங்கிட சுப்பய்யர் இறக்கவே சொத்தானது அவர் மனைவி மாரீபத்தாகிவிட்டது. அக்காலத்தில் சிப்பந்தி விஷயமான சம்மந்தத்தை பூமியினின்றும் சர்க்கார் எடுத்துவிட்டார்கள். பிறகு விதவையானவன் இந்தப்பூமியை, சுப்பராயசெட்டிக்கு விற்றுவிட்டு இரண்டு வருஷத்தில் இறந்து போனான்.

அய்யாசாமி ஐயர், கீழ் இரண்டு கோர்ட்டிலும் ஜயமடைந்தார். சுப்பராய செட்டி இந்த அப்பீலில், கவர்ன்மெண்டார் பூமியின் சிப்பந்தி

சம்மந்தத்தை விலக்கின காலத்தொட்டு விதவையின் சொந்த பூமியாகச் செய்திருக்கிறார்களென்றும், விற்பனை காலத்தில் அவளுக்குச் சுவாதீன பார்த்தியதையாவது இருந்ததென்றும் வாதித்தார்.

கவர்ன்மெண்டார் சிப்பந்தி விலக்கு செய்த தினால், பூமியைத்திருப்பி, சொந்தபூமியாக அது பவிக்கக் கொடுத்ததாக அர்த்தமாகாது. பூமியானது மற்ற இனம் பூமிகள் போல்லாமல், பிரத்தியேக பார்த்தியதையுடன் விடப்பட்டது என்று ஆகமாட்டாது. புருஷனுக்கு என்னபார்த்தியதை இருந்ததோ அதுதான் விதவைக்கும் பார்த்தியம். பட்டர் பெற்றுக்கொண்டு அதுபவித்து வந்தானே தவிரப் பிரத்தியேக பார்த்தியதை அவளுக்குண்டாயிருந்ததென்கிற விவாதமே ஏற்படவில்லை. ஆகையால் அப்பீல் தன்வழியாயிருக்கிறது. (மேற்படி கிருபணம் 86வது பக்கம் பார்க்கவும்)

சிவில் அப்பீல்.

அண்ணன் தம்பிகள் பங்கிட்டுக்கொண்ட சொத்துகள், அண்ணனே தம்பியோ இறந்து போய் சந்ததியில்லாதது பற்றி சீவித்திருந்தவரைச் சேர்ந்திருக்க, அவர் அந்த சொத்துக்களை தானமாயாவது, வில்லின்மேலாவது, வேறொருவர்க்குக் கொடுத்துவிட்டால், அவருடைய சந்தியார் மேற்படி சொத்துக்களைத் தங்களுடைய பிதரார்ஜிதமென்று வழக்கிடல் பொருந்தாது, மேற்படி சொத்துக்கள் பிதரார்ஜிதமாகவுமாட்டாது என்பது. (மேற்படி கிருபணம் 88-வது பக்கம் பார்க்க.)

கிருமினல் அப்பீல்.

வீரண்ணென்ற ஒருவன் பிரத்தியேக சொத்தாளியாகி சந்ததியின்றி இறந்துபோனான்.

சொத்தானது அவன் பெண்சாதி அறுபவத்தில் வந்தது. அப்பொழுது வீரண்ணனுடைய ஞாநியாகிய ராமனென்பவன் தான் வீரண்ணனுடைய சுவீகர மகனென்று சொத்தை வேறொருவனுக்கு சுவாதீன போக்கியம் செய்யப்பத்தரமொன்றெழுதிவைத்தான். இது பொய்ப்பத்தரமாகாதென்று செஷன் ஜட்ஜி கேசைத்தள்ளிவிட்டார்.

விதவையானவன் அப்பீல் செய்யவே, ஒரு ஜட்ஜி பொய்ப்பத்தரமாகாதென்றார். மற்றொரு ஜட்ஜி ஆகுமென்றார். இவ்வித்திராசத்தினால் மற்றொரு ஜட்ஜி முன்பாக விசாரணை செய்யப்பட்டது.

சுவீகாரம் ருசுவாகவில்லை. பத்திரத்தில் ராமன் தன் தகப்பன் பெயர் எழுதாமற் கையெழுத்து செய்திருந்தாலும், பத்திரத்தில் வீரண்ணன் மகனென்று கண்டிருக்கிறது. ஆகையால் பொய்ப்பத்திரமென்று அபிப்பிராயப்படலாம். ஆனால் வீரண்ணன் மகனாகிய ஒருவன் கையெழுத்து செய்தானென அபிப்பிராயப்படும்படியாகப் பொய்யாக ராமன் தன்தாவேசு செய்தானென்று சொல்ல இடமில்லை. ராமன் தான் தஸ்தாவேசு செய்தவன். இதை லேவாதேவி சாட்சி ஒப்புக்கொள்கிறான். தவிர மேற்படி சாட்சிக்கு ராமனையும் அவன் குடும்பத்தாரையும் நன்றாகத் தெரியும். இராமன், தனக்கு பார்த்தியப்பட்ட சொத்தென்று, தன் பார்த்தியதையை ஸ்தாபிக்கும்படியாகச் செய்த தஸ்தாவேசையொழிய, போலிக்கைபெழுத்து செய்யவில்லை என்று வீரண்ணன் மனைவி அப்பீலானது தன்வழியாயது.

(மேற்படி கிருபணம் 90வது பக்கம் பார்க்க.)

News and Notes.

வர்த்தமானங்கள்.

பிழாபெஸ்டு என்கிற நகர்க்கடுத்த 'பாயிஸ்விஸ்' என்னும் ஏரியில் 5, 6 வயதுள்ள ஒரு பையன் ஏரியில் நீங்கிக்கொண்டிருந்த அன்ன பகலிக்கு ரொட்டித்துண்டுகளை எறிந்துகொண்டிருந்ததாயும், கால்தப்பி ஏரியில் விழுந்து மூழ்கப்போம் சமயத்தில் ஒரு பெரிய அன்னபகலி அருகில் நீந்திப்போனதும், சிறுவன் பட்சியின் கழுத்தைப் பற்றிக்கொள்ளவே, மேற்படி பகலியானது குழந்தையைக் கொண்டுவந்து கரை சேர்த்துவிட்டு மறுபடி நீந்திப்போய்விட்டதாயும் சில ஆங்கிலேயபத்திரிகைகள் கூறுகின்றன.

— M. S. 3—7—09.

கல்கத்தாவில் ஆங்கிலேய பத்திரிகைமேல் மான நஷ்ட குற்றம் சார்த்தப்பட்டு 15000 ரூபக்கிரி விதிக்கப்பட்டதாக பத்திரிகைகளில் கோக்க "சுவயம் காரியம் சுவயம் பத்திரம்" என்னும் பழமொழியை சதா சிந்தனையில் எல்லோரும் காட்டவேண்டுமென்பது மறக்கக்கூடிய தல்ல.

ஐமையில் ஒரு துரை மகனை இந்து வித்தியார்த்தி ஒருவன் சுட்டுக்கொலை செய்துவிட்டான் என்னும் மகாவிசைகரமான வர்த்தமானமானது 'இந்து' என்னும் வகுப்பிற்கே பழிமொழியாம். ஆகையால்

"கொல்லான் புலாவை மறுத்தாணக் கைகப்பி எல்லா வயிற்றுத் தொழும்"

என்னும் நீதிவாக்கியத்தை எல்லாரும் விரதமாக அதுஷ்டிக்கவும்.

ஆனிரிஸாண்டு மானு கிரோன்மணி, இப்பொழுது இருக்கும் சர்வ கலாசாலை போலல்லாமல் நூதனமான ஒன்று நமது தேசத்துக்கு வேண்டியதென்றும், அது வெகுமத சம்மதமாக இருக்கவேண்டுமென்றும், அதில் சற்குணம் தத்வம் இத்தியாதிகளை மாணக்கருக்கு போதிக்கப்படவேண்டுமென்றும், இந்தியா பூர்வ காலத்துத் தத்வம், சரித்திரம், கல்வி இவற்றை உதகரிக்க வேண்டிய இங்கிலீஷ் பாஷா இயல்பு, சாஸ்திரம் தெளிவாகக் கற்பிக்கப்படவேண்டுமென்றும், நானுவித தொழிற் கல்வி போதனை செய்யப்பட வேண்டுமென்றும், அன்பு கூர்ந்து வேண்டின முயற்சி செய்துவருவதானது மங்களகரமாக முடியுமென்று எல்லாவரும் பிரார்த்திக்கின்றனர்.

அமெரிக்கா தேசத்தில் ஓர்வகைச் செடியி விருந்து மெழுகு கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றும், அது தேன் மெழுகைவிட விட சரசரமானதென்றும், நேர்த்தியான மெழுகு வர்த்திகள் செய்யவும், ஓளஷதாதிகளுக்கும் உபயோகமாகுமென்றும் வர்த்தமானம்.

சில காலங்களாக ரயில் வண்டி விபத்துகள் நேரிடுவதைவதைப் பற்றியும், வண்டிகள் சரிவர நடத்தாதுபற்றியும், பிரயாணிகளும், வியாபாரிகளும் வருந்துகிறார்கள்.

தந்திகளின்று அநேக மைல் தூரம் மின்சார விளக்குவைக்கக்கூடிய முறை அமெரிக்கா தேசத்தில் டாக்டர் மில்னர் என்பவர் கண்டுபிடித்திருப்பதாயும், அதை அவர் வெளியிடுகிறதில்லை என்றும் வர்த்தமானம்.

கோயமுத்தூர், காலேஜில் ஒருசைபு கூடிற்று. இச்சபையில் ஷா காலேஜை கல்விலைக்குக்கொண்டுவரவேண்டுமென்ற உத்தம அபிப்பிராயத்தினால், நாஷனல் காலேஜ் வித்யமாசக் சேகரமாம் திரவிபத்தை உதவுவதாகவும் இரு தமிழியாருளும், 6 மெம்பர்களை தான கம்மிட்டிக்கு சியமிக்கவேண்டுமென்றும், ஐரோப்பியர்களில் 3 மெம்பர்களை சியமிக்கவேண்டுமென்றும், ஆலோசிக்கப்பட்டது. இது உத்தமமான தெனயாவரும் ஒப்புக்கொள்ளினார்கள். ஆனால் இப்பொழுதிருக்கும் செக்ரட்டரியார் அவர்களுக்கு இதுமுழுதும் சம்மதமில்லையென்றும் கேள்விப்படுகிறோம். இதன் காரணமென்னவோ அறியேன். ஸ்டூடென்ட்ஸ்பெக் டிராயருத் காலேஜிராயர்கள் இங்கிலேஷ் வித்யமாக மேர்கன்ட் முயற்சியைச் செய்துவருவதினால், அவர் மாணக்கர்களுடைய கவத்தையும், காலேஜினது யோசனைகளையும் கருதியிருக்கின்றனர் என்பது 'கைக்ஷன்-கனிபோல்' விளக்குகிறது. இது ப்ராசம்ம தமாகவும் இருக்கிறது. ஆகையால் இவ்வாலோசனை இனிது முடிய வேண்டுமென்று எல்லாவரும் பிரார்த்திக்கின்றனர்.

நமது காலேஜ் பிரின்பிளாசிய மில்லர் R. H. எலிபட் துரையவர்கள் 'சரித்திர விஷயமாக' ஒரு பிரசங்கம் செய்தார். நமது ஸ்டூடென்ட்ஸ் மில்லர் A. L. வைபர்ட் துரையவர்கள் அக்ரோசனம் வதித்தார். மில்லர் எலிபட் துரையவர்கள் சரிவரப்பிரசங்கித்த, மாணக்கர்கள் கண்ணைக்கை யுள்ளவர்களாயிருக்கவேண்டுமென்றும், கவர்ன்மெண்டார்க்குத் தீழைமதியுடன் நடத்தக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் வற்புறுத்தி, மாணக்கரின் அபிவிருத்தியை மனப்பூர்வமாகக் கருதிப் பிரசங்கித்தார்.

நமது முன்புபாலிசேர்மன் ஆரேய மகர்-ரா-ஸ்ரீ ராவ் பதவர் ஏ. க. திருவேங்கடசாமி முதலியார் அவர்கள் சேர்மன் சேனைவை ராஜிசாமாக் கொடுத்தவிட்டதாகக் கேள்வி. தவிர சிக்ரட்டெரிக்குப்பலாக, சம்பளம் கொடுத்த கொடுக்கல் ஒருவரையே சியமிக்கவேண்டுமென்பதும் முன்புபாலிசையரின் கோக்கமெனவுக்கேள்வி.

காலேஜ் ஆலோசனா பூர்வாயுக்கிறத. பிளேக் வியாதி அதிகரித்த வருகிறது. காலாவும் உண்டு. தென்குருப்பிராயமும் விடிலும், நாமஸ்வீதியிலும் எலிகள் விழுந்ததாத வததி. இரண்டொரு பிளேக் ரெசார்மிருக்கிறது. மொத்தத்தில் கேசுகள் அதிகம். ஆன கண்மியும் பிதியைத்திருக்கிறார்கள்.

சத்தியமங்கலம் தாலுகாவில் இரண்டு மூன்று வள்ளவர்கள் ஒருவனிடம் சென்று புதையல் எடுத்துக் கொடுப்பதாக ஏப்ரல் 7 நாள் பூசைசெய்யவேண்டுமென்று போதித்த நாள் ஒன்றுக்கு ஒவ்வொரு ஆட்டுக் கிடாபெற்று, கடைசியாக ஒருவனை "காட்டேரி" வேஷம் தரிக்கச்செய்து தூரத்தில் சிறுத்தி, இன்னும் 7 நாள் பூசை முடிக்கவேண்டுமென்று சொல்லச்செய்து மொற்றவே, சந்தேகத்தினமேல் வெளியாகி, டிப்டி மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டர் அவர்கள் முன்பாக மோசடி கேஸ் நடந்துவருகிறது.

சூலை 14-உபாகிய இன்று நமது மகாகலம் பொருந்திய கவர்னர்துரையவர்கள் அக்ரிக்கல்சர் காலேஜைத்திறந்து ஜாங்களை கடைபக்கடியப்பாண விளக்கி டவுனுக்குத் தண்ணீர் சப்ளை விஷயம் போசிப்பதாகவும் கூறினர்.

NOTICE.

The Coimbatore Friends' Association (Ld.) Printers.

கோயமுத்தூர் ஸ்டூடென்ட்ஸ் பிரண்டிங் அசோசியேஷன் அச்சுக்கடத்தில் சேர்த்திருக்கும் கிராமாதிகாரிகளுக்கு தெரியப்படுத்துவது.

நீங்கள் இவ்வச்சாபிசில் கட்டிவிருக்கும் படியான ஸ்பாஸிக்கு கவர்ன்மெண்டார்க்கல் உங்களுக்குச் சப்ளை செய்துவரும் காகிதங்களைப் பெற்றுக் கொண்டு அச்சிட்டபார்க்களை இதுவரை சப்ளை செய்துவந்தது. இப்போது கவர்ன்மெண்டாரே அச்சிட்டபார்க்களை சப்ளை செய்து வருவதற்க மார்-1-ஸ்ரீ நமது கலெக்டர்துரை அவர்களிடமிருந்து உத்திரவு சாதாரணப்பதுடன் உங்களுக்குச் சப்ளை செய்துவரும் காகிதங்களை இந்த வருஷம் முதல் இவ்வச்சாபிசுக்கு கொடுக்கவில்லை. ஆதலால் நீங்கள் உங்களிட ரூபாய்க்கு இக் கம்பெனிபார் 2-2-09ல் அனுப்பியிருக்கும் A. பார்த்தைத் பூர்த்திசெய்து சூலைமாதம் 31-உக்கு மேல்படி கம்பெனியின் மானேஜருக்கு அனுப்பிக்கொடுக்கவேண்டியது. மேற்படி A. பாரம் கிடைத்திராவிட்டால் மானேஜருக்கு எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டியது.

G. அனுமந்தராவ்,
மானேஜர்.

The Coimbatore Friends' Association
(Limited.) Printers.

விளம்பரம்.

கோயமுத்தூர் பிரண்ட்ஸ் அசோஸியேஷன்
(லிமிடெட்.) அச்சுயந்திரசாலை.

இக்கம்பெனியின் மூலதனம் ரூ. (20,000) பங்கு 1 க்கு 5-ரூபாய் வீதம் (4000) பங்குகளாகப் பிரித்து, இத்தியன் கம்பினிஸ் 1882 வருஷத்திய 6-வது ஆக்டுப்படி 1908 வருஷம் மே மாதத்தில் ரிஜிஸ்தர் செய்து நடத்தப்பட்டு வருகிறது.

இக்கம்பெனியில் இங்கிலிஷ் தமிழ் இரண்டு பாலையதில், கேர்த்தியாய் பல கலர்களில் அச்சிடுவதும் கிஸ்ட்செய்வதும் பாங்குகளுக்கும் மண்டிகளுக்கும் கணக்குப்புத்தகங்கள் முதலானது தயார் செய்து தோல்காசிக் முதலிய பயிண்டம் செய்யப்படும். இப்போது அனேக பங்குகள் கேர்த்திருக்கிறது, கொஞ்சம் பங்குகள்தான் பாக்கியிருக்கிறது, இஷ்டமுள்ளவர்கள் ஷெக்ம்பெனியின் மாணேஜருக்கு எழுதி அப்ளிகேஷன் பாரங்கள் தருவித்துக்கொள்ளலாம் ரூல் புக்குவேண்டியோர் 4 அணுஅனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளவும்.

இக்கம்பெனியானது கிர்வாகசபையார் அவர்களால் நடத்தப்பட்டுவருகிறது. 1908 வருஷம் மே மாதம் முதல் 1908 வருஷம் டிசம்பர் மாதம் 31-தேதிவரை கடைய 8 மாதத்திற்கு மாதம் 1க்கு 100க்கு ரூ. 3-9-5 வீதம் லாபம் தேறியிருக்கிறது.

இதன் பிரஞ்சு ஆபீஸ் திருப்பூரில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஜி. அனுமந்தராவ்,
மாணேஜர்.

இதனுள் சகலமான கணவான்களுக்கும் தெரியப்படுத்துவது யாதெனில்,

கோயமுத்தூர் இரங்கேஷண்டன் வீதி (இன்னக் கடைவீதி) மேல்புரம் கிரேனியில் 467, 488 செ. த்தவிலக்கமிட்ட மெத்தைக்கட்டடத்தில் புதியதாக ஒரு கரூர் ஜவுளிக்கடையில் சேலம், ஜலகண்டாபுரம், தஞ்சாவூர், கும்பகோணம், ராஜபுரம், பவானி, ராசிகண்டப்பேட்டை, தாராபுரம், குற்குலம், கொழும்பு, அய்யம்பேட்டை, காஞ்சிபுரம், ஆரணி, மதுரை, உப்பாடை, காக்கிடை, செல்லூர், சென்னை, பனாஸ், உள்நாடு முதலிய இடங்களில் தயாராகும் முதல்தரமான ஜவுளி துணைகளை சுவல்ப லாபத்திற்கு கரூர் விலக்கு விற்கப்படும்.

மேற்படி கடையில் விற்கும்படியான சர்க்குகள் நயமாயும் கெட்டி சாயமுள்ளதாயிருக்கும். கோறும் சர்க்குகளில் வித்தியாசமும் மாறுபாடுமில்லாமல் விற்கப்படும். எங்கள் கடையிலிருக்கும் சர்க்குகளை எங்கள் ஏஜண்டுகள் மேற்படி இடங்களுக்குச் சென்று எங்கள் கடைக்கென்றே தயார்செய்யப்பட்டிருப்பதால் நெசவு அழுத்தமாகவும் சர்க்குகள் திடமாகவும் விலை சாசமாகவுமிருக்கின்றன. எல்லாருடைய அடையதின் பொருட்டே யாவர்க்கும் ஒரே விலையாக சுவல்ப லாபத்திற்கு விற்கவேண்டுமென்பதே எங்கள் முக்கிய கருத்த. இன்னும் வேண்டிய விஷயங்களுக்கு எங்கள் கடையின் ஏஜண்டுகளாகிய மகா-ஆர் K. தேவதத்தய்யர், B. வரதராஜு-லு செட்டியார் இவர்களிடத்தில் கேரில் கேட்டுத்தெரிந்துகொள்ளலாம்.

எல்ல முதல்தரமான கண்ணியும் விற்கப்படும்.

V. R. K. & Co.,
Cloth Merchants & Commission agents,
Coimbatore and Vellakkener.

REGISTERED. M. 823.

பிரபஞ்சம்.

பிரபஞ்ச தர்மம், நடவடிக்கை, சட்டம், வித்தியா விநோத முதலிய வற்றைப்பற்றிய ஓர் மாதாந்திரத் தமிழ்ச்சஞ்சிகை.

ஜி. ஹனுமந்தராவ்,
பத்திராதிபர்.

கோயமுத்தூர் பத்மநாப ஐயர்,
(Editor & Publisher.) பிரசுரகர்த்தா.

வருஷ சந்தா ரூ. 2 4
6 மாதத்திற்கு ... 1 2
பிரதிசஞ்சிகை ... 0 3
வெளிகாட்டுத் தபால்
கூலி பிரத்தியேகம்.

கலி 5011.

சௌமிய வருஷம் ஆவணி மாசம்.

புஸ்தகம் 1.

AUGUST 1909.

சஞ்சிகை 3.

மேலது அருமைநேயரே! “கல்வி கரையில், கற்பவர் நாட்சில” என்னும் பழமொழிப்படி, யாங்கொண்ட மானிடதேகம் “நலிப்பிரமாணம் ஜந்திராம் உத்தர ஷுண ஜீவனே” என்பதாம். அந்த ஷுணநேரத்திலும், பகுதி, பால விருத்தத் தன்மைகளிலும், போய்விடுகிறது. ஏதாவது பிச்சுமாலால், வியாதிபாலும் துக்கத்தாலும், உப ஜீவனார்த்தம் சேவகா விருத்திபாலும், பங்கிடு செய்யப்படுகிறது. ஆகையால், சமுத்திரத்தின் லைமேற்பட்ட துரும்புபோல், ஜீவன் தத்தனிக்கையில், ‘சுகம்’ ‘சுகம்’ என்பதை எப்படி அடையலாம்? கவலையை எப்படி நீக்கலாம்? “தர்மமே ஜயம்” என்றபடி, தர்மத்தாலே ஜய மடையலாம். தர்மமாவது என்ன? “மனத்துக் கண் மாசிலனா லனைத்தறம்” என்றமையால், மனதில் கன்யிஷியில்லாமையே தர்மம். கன்யி

ஷத்தை நீக்க வல்லது என்ன? அறிவென்பதே. அறிவு எவ்வாறுவரும்? “கல்வியறிவே யறிவு” என்றமையால், கல்வியே அறிவிருக்காரணம். “உற்றகலை மடந்தையோதுகிறான்” என்றதனால் கல்விக்குக்கங்குகரையில்லை. கல்வியும், “புண்ணிய கர்ம விசேஷண” என்றபடி, சத்கர்ம பலப்ராப்தியாம். புண்ணியமோ? “சஹவாசா யா புண்ணியகுண பவந்தி” என்றபடி, சத்சங்க எதுவாம். இதற்குப்பிரமாணமென்னவென்றால், “கற்றாரைக்கற்றாரே காமுறுவர்” என்பதாம். திருஷ்டாந்த நிமித்தம், மதுரைத்தமிழ்ச் சங்கத்தில் “பாலபண்டித” பட்டம்பெற்ற அஷ்டாவ தானம் சேஷாசலக்கவிராயர் வேண்டுகோளின் படி, அவர் எழுதியனுப்பின கவியை இதில் பிரசுரித்துளோம்:—

“சுரபஞ்ச தருநீழற் றேன்றிடினு
மீசனடி தொழாத பேர்கள்
சுரபஞ்சந் தனிலுழலும் நரபஞ்ச
மர்களதைக் கடுப்பக் கோவைச்
சுரபஞ்சர்த் தூலமெனும் பதுமநாபன்
அனுமன் றன்பாற் றேன்றும்
பிரபஞ்ச முணராதார் மரபஞ்சம்
தமிழுணர்ந்தும் பேதையாமே.”

“சார்த்தூலம்=சர்த்தூலம் (விகாரம்);
மரபு+அஞ்சு+அம்+தமிழ்ப்பிரபஞ்சம் = குல
பாஷைகள்கண்டு பயப்படும், இலக்கணம் வாய்
ந்த தமிழ்கடைப்பிரபஞ்சம்” என்று சிறப்பித்
தது காரியமல்ல. இவரும், இவர்போன்ற மற்ற
மகான்களும், பத்திராதிபர்களும், பாஷாவைப்பல
இலக்கண விலக்கியங்களை இச்சஞ்சிகைவழியாக
வெளியிட்டு, “அம்மை யழகு தொன்மைதோல்
விருந் தியைபு புலனிழை பெனவனப்பெட்டும்”
வாய்ந்த தமிழார் தென்மொழியைச் சிறப்பிக்க
வேண்டுவம்.

I. இலக்கண நூல்.

—*—

(2-வது சஞ்சிகை 34-வது பக்கத்தொடர்ச்சி).

“குற்றம் பார்க்கிற் சுற்றமில்லை.” ஆகை
யால், யாம் சுவாமிகாத தேசிகர் மதம்படக்கறி
னாரென்ன, சிவஞான சுவாமிகள் கூறினாரென்ன
வருவழியும், இருவர் கொள்கையும் ஒன்றென
விளங்க, இலக்கணக்கொத்தின் ஏழாவது குத்ர
விசேஷத்தில், “எவியவிதி” “அரியவிதி”
எனும் பகுப்பில்,— “உருவெழுத்தெனவும், ஒலி

யெழுத்தெனவும், உணர்வெழுத்தெனவும், தன்
மையெழுத்தெனவும், பிரவும்” சுட்டிப், “பொ
ருள் கூறின் உவமேயத்தோடு மாறுபடும்;”
“குற்றப்படாமற் பொருள் கூறுதலரிதே;”
“கூறினும் கொள்ளுதலரிதே” என்றதனாலும்,
உணரலாயிற்று இவ்விருவர் கொள்கையும், வி
ரிக்கிற் பெருகும். ஆகலான், விரிவஞ்சி விதித்
தாம். இனி, நூல் தொடங்குதும். “பழயன
கழிதலும், புதியன புருதலும், வழுவல்” என்
பது, ஆங்காங்கு உரையிற் காண்க.

(பாயிர முற்றும்)

எழுத்தியல்.

1. மலர்நிகர் மாதவன் மலர்தரு மரபின்
இலக்கண நூலே யியம்புவன் முறையே.
(உதன்பொருள்) சகல கலைகளுங் கற்கத்தொட
ங்க, ஹரி: ஓம்! ஹரி: ஓம்! எனத்தொடங்க
லே மரபாகலின், காயாமலரின் கிறத்தைப்போல்
ருபலாவணியமும், அதன் மணம்போன்ற சாத்
விக குணமும் உடைய, ஸ்ரீமந் நாராயண மூர்த்
தியை, மலர்தரு “ஹிரண்யப்பிரஹ்மலாத நார
சிம்ஹ” திருஷ்டார்த்தமாகத், துதிக்கும், மா
பின்=“ஹரி: ஓம்! ஹரி: ஓம்! அக்ஷிமீளே
புரோஹிதம்” என ருக்வேதமும், “ஹரி: ஓம்!
ஹரி: ஓம்! இஷேத்வா ஊர்ஜேத்வா.” என
எஜுர்வேதமும், “ஹரி: ஓம்! ஹரி: ஓம்!
அக்ஷ ஆயாஹி பிதயே” என சாமவேதமும்,
“ஹரி: ஓம்! ஹரி: ஓம்! சன்னோ தேவிரபிஷ்
டையே” என அதர்வண வேதமும், தொடங்
கும் ஆரிட சம்பிரதாயத்தின், முறையே=முறை
யாக, இலக்கண நூலை=லக்ஷண நூலான வியா
கரண சாஸ்திரத்தை, இயம்புவன்=சொல்வேன்,

என்பது பிரார்த்தனை. “பூவண்ணம் பூவின்
மணம்போல மெய்ப்போதவின் பமாவண்ணமெய்
கொண்டவன்” என்றபடி, மா=பெருமைகொ
ண்ட, தவன்=தபசிபாகிய ஈசுவரானவர், மலர்
தரு=திருவாய்மலர்ந்தருவிய, மரபின்=“அ இ
உண், ருருலுக், ஏ ஓம்” என்னும் மாகேசுவர
ஞுத்திர நாதப்பிரம்ம கிதானத்தின், முறையே=
கிரமமாக, இலக்கண நூலை இயம்புவன்=சப்த
லக்ஷண சாஸ்திரத்தைச் சொல்வன், என்றவாறு.
“மலர்நிகர் மாதவன் மலர்தருமரபின் இலக்கண
நூல்” எனச்சிறப்பித்ததனால், “விராட்” “சுவ
ராட்” சுவபாவ நியாயம் போந்த பொருளாம்.
“முறையே” என்றமையான், ‘வழிநூல்’ எனும்
மதம்படாது. “முதல்வழி சார்பென நூன் முன்
ருமே” என்னின், காலா நவ்வியியாய நிருபண
மாக, அனைத்தும் ஈசுவர சங்கற்பமாகையால்,
மேலைநூன் முடிபுவரையறை, போலி என்க.
“இலக்கணம்” என்றதில், முன்னும் பின்னும்
புடையும் ஆகிய நூன்முடிபனைத்தும், ஆண்டே
அமைந்துனதான், மேலைவரையறை, தார்க்கிக
ஏதுவின், வழுஉ வென மறுக்க. மாதவற்கும்
மரபுண்டோ? என்னின், மாதவனே மலர்தரும்
எல்லையிலான் ஆகலின், சிருஷ்டியும் திதியும், மு
டிபும் விளங்கும், அலகிலா மரபினன் என்க.
ஆகவே, நூன்முடிபு, நியாயம், பிரமானம், தர்க்
கம், வைசேஷிகம் முதலியவாற்றான் குறைபடா
தாயது உணரப்பாற்று.

2. இச்சை யியம்ப வெழுமொலி யெழுத்
[தம்]

எழுத்த தம்முத னம்மிற முப்பதாம்.

(இ-ள்) இச்சை=விருப்பத்தை, இயம்ப=சொல்
ல, எழும்=உற்பத்தியாகிற, ஒன்=வாயுவினது,
எழுத்தம்=சப்தமானது, எழுத்து=எழுத்தாகும்;

அது=அந்த எழுத்தானது, அமுதல்=அகரமுத
லாக, னஇற=னகரமுடிய, முப்பதாம்=முப்பது
எனும் தொகைமைத்தாம், என்றவாறு. ‘எழுத்
தம்’ ‘எழுத்து’ என ஆபதற்கு இலக்கணம்,
பாயிரத்துட் காண்க. இனி, எழுத்தினை “உரு
வேயுணர்வே யொலியே தன்மை, யென விரோ
முத்துமீரு பகுதியே” என, காண்காப் பகுத்
துக்கூறுதன், மயங்க வைத்தலென மறுத்தாம்.
உணர்விறன்மையும், தன்மையின் ஒலியும், ஒலி
யுட்கொள உருவமும், வருதல் முறையாம். இவற்
றுள் உணர்வே முதன்மையாம். உணர்வும் இச்
சா சாபல்யமாம். இச்சாபல்யம், யா=எது, மா=
இல்லையோ, சா=அது மா=‘மாயா’ அல்லது ‘மா
பை’ என்னும், ‘அநாத்திய வித்யா’ வாசனையால்,
“சங்காப், பியசங்காப், யுபயம்” ஆக, பாதிக்கப்
பட்டு வருவதால், இச்சையே எழுத்தெனும் சப்
ததத்வமாம். இச்சைகளும், கிராஹ்யம் அரை
யும், முயற்சி முக்காலும், கிளத்தல் ஒன்றுமாக,
“உன்னல்காலே-ஊன்றலரையே-முறுக்கல் முக்
கால்-விடுத்தலென்றே” என, லொடிக்குங்கா
லும், தவலுங்காலும், வரையுங்காலும், மாத்திர
ராவரையறை அமைத்ததற்கு. “இயம்ப” என்
றமையால், இயல், இயம், பாதபாவமாக என்ற
விற்பத்தியற்கு. ‘எழுத்துமொலி’ என்னது ‘எ
ழுமொலி’ என்றமையான், “சப்தக்கிராஹ்ய
நாதபிந்து திருகியாதிருகிய” நியாயம்பற்றி என்
க. ‘இச்சையியம்ப வெழுமொலி எழுத்தம்’
என்றமையான், முற்கு இருமல் முதலிய, எழுத்
தாகாவென்க. அது என எடுத்து, அகரமுதல்
னகர மிறுதியாக எனவிரித்து, முப்பதெனத்
தொகைபொருமைப்படுத்தி முடித்தாம் என்க.
‘முப்பதாம்’ என்வே, ‘முப்பதின் மிக்கும் ஆம்’
என விற்பத்தியெயின், “உயிர்மெய்யாய்தமுவி

ரள பொற்றாள்-பல்கிப இ உ ஐ ஓ ண மக் கொள்-ற
னிலை பத்துஞ்சார்பெழுத்தாகும். எனச்சார்
பெழுத்து, மாத்திரா காரியம்பற்றிச் சிறப்பில்
வென மறுத்தாம் என்க. ஏனெனில் உயிர்மெய்
க்கு உயிரே மாத்திரையாம்; குறுக்கமும் நீட்ட
மும், இலக்கியப்பிராகிருத பாவமேயாம்; கஃ, கஃ,
பஃ, இத்தியாதிஉதாரணங்களில், ஃ என்னும்
ஆய்த்வெழுத்து, கேவலம் புள்ளிவடிவாயினும்,
மாத்திரை முறையான் இலக்கியத்தில் அலகுபெ
றுமையாலும், சப்த நிதானத்திலும், கஃ, பஃ,
என, முன்னெழுத்தோடேயே அசைத்தலாலும்,
பிரயோஜன வைபவத்தில் அங்காந்தவளியைப்
பிரம்மரந்திரவழி யுயர்க்கவேயாகலானும், தன்
முயற்சியாற் களராமையாலும், எழுத்தேயன்றெ
ன மறுத்தாம். பின்னையென்னெனின், உயிர்வி
யஞ்ஞம் என்றே ஒழித்தாம் என்க.

3. இயல்பினும் விதியினு மெடுத்தும் ப
[டுத்தும்]

வன்மையு மென்மையு மிடைமையுஞ்
[சால்]

இயங்குவ வுயிரே யியங்கா மெய்யே
இயக்கிய வழியே யிரண்டு மாமே.

இதன் பொருள் விரிந்துள்ளது. இயல்பின்
என்றது, மரபினால் எனவும், விதியின் என்றது,
செய்யுட்பால் எனவும், நவரசபாவமாய் எனவும்,
எடுத்தும் படுத்தும் என்றது ஆரிடம், இசை,
பரதம் ஆகிய யிவற்றினிடம் எனவும், கொள்க.
ஞானமில்லாது ஞேயமிலையாகையான், உயிரிலா
து மெய்யியங்காவென்க. இயக்கிய என்றது,
மெய்யேயுடையிருக்கியவிரித்தது, என்க. இர
ண்டுமாமே? என, விருப்பவழி, மாத்திராகார
ணம் உயிரே என்க.

4. அஆ இஈ உஊ ஏஏ

அங்காந் திளித்திதழ் குவிந்து மெடுத்
[தும்]

ஐயங் காந்திளி யடக்குபு வழியும்
ஒஹ வுயர்ந்தென விதழ்குவி வடக்கியும்.
இயல்பிற் றிரியா மிடற்றொலி யுயிரே.

5. அஇ உம்முத லோடிணை ஏஓ
யவமெய் யவ்வழி ஐஓன வென்ப.

6. அஇ உஎ ஒவ்வெனு மைந்தும்
ஓரள பிசைக்குங் குற்றெழுத் தென்ப.

7. ஆஈ ஊஏ ஐஓ ஓளவேழ்
ஈரள பிசைக்கும் நெட்டெழுத் தென்ப.

8. கசடத பறவலி னுணன மன்மெலி
யரலவ முளஇடை யுமே நாசி
மிடறிட மாக வலிமெலி யினமாப்
பம்ம விதழியை பல்லன முறையே
கடையிடை நுனிப்பல் நுனியாம் நாவே
யண்ணந் தாக்குபு வண்ணம் வருமே
இடையின மெல்லா மோரின மாகி
வகரப் பல்விதழ் யவ்வடி நாவணம்
ரழவும் லளவும் அணமே யண்பல்
நாநுனி வருடி யொற்றியே வருட
அளபரை நிலைமெய் பதினெட்டாமே.

9. புள்ளியு முயிரும் பெருக்குழி யிரட்டு
நூற்றெட் டென்ப வுயிர்மெய் தானு
மெய்யுள வாகா துயிரள, வாமே.

10. மரபிற் படுக்க இஉ அளபரை
தொடுக்க ஐஓன வொன்றே யாகும்
முடுக்க மெய்நெடில் விடுப்பள வாமே.

இவற்றின் பொருளியல் பின் விளங்கும்.
கடைச்சூத்திரத்தில் பாஷா சம்பிரதாயமும், பா
வலக்ஷணமுகூறி, எழுத்துகட்டுகையதோர் சி
றப்புவிதி புகன்றும். மரபிற் படுக்கல், தொடுக்
கல் முடுக்கல், இவை, பதவியல் நோக்கமாம்.
ஆகலின் பதவியுட்கூறுவம். எண், பெயர். மு
றை, பிறப்பு, உருவம், மாத்திரையாய இவை
ஆறமே எழுத்தியலாம். முறையும் பிறப்பும் உரு
வமும் உபதேச முறையாம். முதலிறிடைநிலை,
போலி, பதம், புணர்ப்பாகிய இவை, பதத்தின்
கண் நிகழியல்பான், எழுத்திலக்கணமன்றென
மறுத்தாம்.

(பதவியல் பின்வரும்.)

II. ஸ்ரீமத்

வால்மீகி ராமாயணம்.

பால காண்டம்.

ஏழாவது சர்க்கம்.

அநுகுண வமாத்ய ரமைதச ரதமகான்
இங்கித மீதியும் இதப்ரிய நித்யமும்
துரைத்தன சத்யமும் துரோகமில் பத்யமும்
உரைகொள் யோசனை யுத்தம ரெண்மராம்
திருஷ்டி சயந்தன் விசயன் சித்தனும்
சாதகன் அசோகன் மந்த்ரன் சுமந்த்ரனும்
இதமுள வந்தண ரிருவ ரிருடியர்
வசிட்ட வாம தேவ ரேணியர்,
கலையு நீதியுந் கற்புந் குசலமும்,
கனமு நிதியுந் கனிந்தப ராக்ரமும்,

கீர்த்தியுந் காரியப் ராப்தியின் விகிதமும்,
அழகும் மமைவும் அளிமித வசனமும், 6.
குரோத காம்யத்திற் கூடவும் பொய்யிலா,
சுயவி தேயவி சேஷமே லாமறி, 7.
ஏனி யாகிலு மெதுசெய்மோ வதுசெயும்,
விவாத கௌசலம் விழுமிய வித்யமும், 8.
தகய னுபினுந் தகுபிழை செயின்விடா,
விசித சித்திரம் வெகுபெல கதிதரும், 9.
அகித ரேலப ராத மறிந்தொழி,
வைரி யேகொலும் விரத நீதியும், 10.
அமைந்த வமைச்சர்கள் சாது சங்கமர்;
விப்ர வீரரை வேதை காணொணர்; 11.
தாங்கு மட்டுமே தண்டிப் பார்த்தம்;
பால னத்தின்க ணைக புத்யராம், 12.
புரமும் புரமும் படிநு நீங்கிய;
துட்ட ரும்பர தார நினைவுமில்; 13.
சுற்று ராச்யமும் சர்வ சார்த்தமாம்.
வாச வேஷமும் வாய்ந்த சேலராம், 14.
அமைவு மரசிடம் ஜாக்ர நயநமும்
குருவும் குணங்கொளுந் கியாதி விறலினர், 15.
விதேச மும்புகழ் விஷய புத்தியர்,
சந்தி விக்ரக சுமர்த்த ரைசுவர்யர், 16.
குழும் யோசனா குகூழ்ம புத்தியர்,
நீதி சாஸ்த்ரமே நித்ய நானினர், 17.
இவ்வ மாத்யரின் புண்யன் றசரதன்
மேன்மை குணமிக மகியை வகித்தனன், 18.
ஆள்க ளாலறிந் தறமும் வளரவே
மறமுந் தளரவே மன்னன் பாலித்தான், 19.
முன்று லோகமும் மூம்சு சத்திய
தான பெளருஷத் தரக்கி னுண்டனன், 20.

சிலாக் சாம்பமாம் சத்ரு வில்லபான்
மழுப்ர தாபத்தின் மன்னர் சேர்வராம். 21.
இந்தர நென்னவே யான் மடிபனும்
உத்த வமைச்சொடு மொத்த கிரணனே. 22.

ஸ்ரீமத்வால்மீகரானவர், இந்தச்சருக்கத்தில் தசரத மகாராஜனுடைய ஆலோசனை சபையை, வர்ணித்திருக்கிறார். இந்தச்சபையின் அதிகார மென்ன? எப்படிப்பட்டவர் இதில் தலைவர்கள்? இவ்வாலோசனை சபையால் தேசத்துக்கு என்ன நன்மை? என்பதை விபக்தமாக எழுதியிருக்கிறார். இந்த சபைக்கு திருஷ்டி, ஜயந்தன், விஜயன், வித்தார்த்தன், அர்த்தஸாதகன், அசோகன், மந்தரன், சுமந்தரன், என்கிற எட்டு மந்திரிகளும் சம்பள உத்யோகஸ்தர்களாகவும், இரண்டு பிராமணர்களும், வசிஷ்டர் வாமதேவராமிய இரண்டு புரோகித ரிஷிகளும், இவரன்றியில் உத்தம புத்திவான்களும் கனவான்களும் தனவான்களும், யுத்தயுக்தமறிந்து இதமான காரியாலோசனை சொல்லும் சுசிலர்களும், ஆகிய இதர மந்திரிகளும் நியமிக்கப்பட்டிருந்தாரென்றும் அறியலாம். இந்த மந்திரிகளின் பெயரை விவரித்திருப்பதில், அவரவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருந்த அதிகாரங்கள், இன்னிவ்வென்பது விளங்கும். திருஷ்டி என்பவன், சுதேச விதேச வர்த்தமான சேகரன். (Diplomatic agent), ஜயந்தன்-ராசியபத்தர் நிர்வாகன் (Political Minister), விஜயன்-தனகர்த்தன் (Commander-in-chief) சித்தார்த்தன் கஜானா உத்தியோகஸ்தன் (Financial Minister), அர்த்தசாதகன்-ராஜப் வரும்படியை சேகரிப்பவன் (Collector of Revenues), அசோகன்-ராஜகாரிய நிர்வாகன் (State Secretary), மந்தரன்-நீதியுரைப்பவன் (Legislative

Minister), சுமந்தரன்-ராஜவைபவ நிர்வாகன் (Chief Councillor), பிராமணர்கள்-ஹ்னார தர்மம நிர்வாகர் (Social Ministers), ரிஷிகள்-குலகுருக்கள் (Religious Ministers), மற்ற மந்திரிகள்-இதர மெம்பர்கள் (Members Non-official), என்று ஒத்துக்கொள்ள இடமாகிறது. இதர மந்திரிகளின் குணகுணங்களை வர்ணிக்கையில், ராஜ தந்திரங்களை முற்றும் அறிந்தவரென்றும், நளினமே குடிக்கொண்டிருக்கும் குசலரென்றும், பராபேகையில்லாத தனவான்களென்றும், சாது சண்டுகளுக்கு உபகாரிகள் என்றும், சொல்லி யிருக்கிறார். ஆகையால், இப்பொழுது இருக்கும் பிரபுசபை (House of lords) பொதுசபை (House of Commons) போன்ற சபையோரென்று கிணக்க ஏதுவாகிறது. இவ்வித மந்திரிகளின் யோசனா சகாயத்தினால் தர்மராச்ய பரிபாலனம் செய்வதாகவும், அசனால் நகரத்திலாவது தேசத்திலாவது, அசத்யம், துஷ்டத்தனம், பாரதாசிக்கிணை, இது போன்ற துரீக்ருணங்களே கிடையாது என்றும், சொல்லியிருக்கிறார். இவ்விதமாக, ராஜ்ஜிபத்தில் மிகுந்த அமைதி ஏற்படவே, இதர மன்னர்கள், தசரதராஜனுடைய அரசாக்கி நலத்தையும், குடிசலின் பேரிலுள்ள வாற்சலியத்தையும், கண்டு மனதில் மிகுந்த பீதியடைந்தவர்களாக, தசரத மகாராஜன்: வந்து கொண்டதாக அறிகிறோம்.

இவ்விதமான அரசாக்கி, கவிதா சாதுரியமென்று கிணக்கவே இடமில்லை. சாதாரணமாக “வெட்டுக்குத்தம் காதவழி; அப்புறம், ராம ராஜ்ஜியம்” என்ற, பழமொழியும் அநாதிகாலமாக வழங்கிவருகிறதல்லவா? இந்த மகத்துவத்துக்குக்காரணம் தர்ம சித்தையுடைய ஷே-ஆலோசனை சபையே, முக்கியமாக இருக்கவே

ண்டும். இவ்விதமாக, மந்திரிகளுடைய மகிமை, வேறே யாதொரு காரியங்களிலும் சொல்லப் படவில்லையென்பது, சொல்லாமலே தெரியவரும். மந்திரிகள் எப்போக்கொத்தவர்? அகம் கடுக்தி, மேல் மினுக்கி, முக மலர்த்தி, வாய் முத்து! என்ற போல், அல்ல. குரோதமுண்டாகும்படி நடந்துகொண்டாலுங்கூட, அசத்ய மார்க்கத்தில் பிரவேசிக்கமாட்டார்கள்; தர்ம புத்தியுள்ளவர்கள்; என்று சொல்லுகிறார். தண்டப்பிரயோத்தில் (Whipping), பெலா பெலம் பார்த்து தண்டிப்பார் என்றதினால், (Medical advice) ஆயுள்வேத பண்டிதருடைய ஆலோசனையும் பெற்றுக்கொண்டு வந்தார்களோ என்று சந்தேக ஆஸ்பதமாகிறது. பெற்ற பிள்ளையாச்சே! ஐயோ! என்பதே கிடையாது; சிகை, செய்யும்படியான சமயம் நேரிட்டால், செய்தே விடுவார்களாம். இவன் நமக்கு இதமில்லாதவன்! (He is a dangerous organ!) இவனை சிகழிக் கவண்டியது நியாயம்! (He much deserves) என்பது இல்லையாம். என்ன துஷ்டியம் செய்ய தான்? என்று கருதியே, சிகைராசைச் செய்வார் என்றார். தவிர மந்திரிகள் அரசனிடத்தில் அதி ஜாக்ரதை (Ready at call), இதம் (Implicit obedience), நயநோக்கம் (Not-murmuring), முதலான குணங்களோடு கூடியும், இயற்கை வாசனையுள்ளவர்களாகவும், நல்ல ஆடையாபரணங்களை தரித்தவராகவும், சுபாவத்திலேயே தனவான்களாகவும், சந்தினீகரகதவ குணமுள்ளவராகவும் (Masters of politics), சுசிலர்களாகவும் (gentle), இருந்தனர் என்றார். முக்கியமாக, “சுசீநாம், ஏகபுத்தீநாம், சர்வேஷாம் சம்ப்ராஜாதாம்” — அதாவது, திரிகரண சத்தியுடனும், அசைவிலா ஐக்ய புத்தியுடனும்,

எல்லா மந்திரிகளும் ராஜ்யத்தரங்களை நிர்வகித்தார்களாம். (Without party spirit, their voice was one.)

சகலவிஷயங்களையும் தெரிந்த நேயர்களே! நான் இச்சிறு சஞ்சிகையில் அதிகமாக எழுத அசக்தன். வால்மீகருடைய தாற்பரியம், அதை எடுத்துச்சொல்லும் மேதாவிகளுடைய யுக்தி புத்தி சாதுரியங்களைப்பொறுத்தது. எனது அபிப்ராயம், எதாவது எனக்கு பாண்டித்தியமுண்டானால், அதைச் சிலவழிக்க வேண்டுமென்பது அல்ல. சிலர் (மன்னிக்கக்கோறுவன்) ராமாயணமே பொய்! கட்டுக்கதை! கவிதா சாதுரியம்! என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், இது வாசுவாத சிமித்தமேயல்லாமல், ‘ராம ராம’ என்னும் நாதபித்துவானது இதயத்தில் முளைத்து, தேகமாத்தியந்தம் தழைத்து, சப்த ஹேதுவான வாயுவினால் மோதப்பட்டு, காதில் சதா முறைந்துகொண்டேயிருக்கிறது. இந்த மரம், பூத்துக் காய்த்துக்கனியாகவேணும். எட்டிமரமென்பதும், தொட்டிமரமென்பதும், கனியை எட்டிப் பறித்து, முட்டியாலுடைத்து, நொட்டிச் சுவைத்தாலல்லாமல், சுட்டிக்காட்டிய அளவிலே சொல்லல் ஆமா? ஐயா! புழைக்கடை மரம்! நம்ம புழைக்கடை! நம்ம மரம்! ஏதோ கொத்துவெட்டு போட்டுத், கண்ணீர்வார்த்துக்காப்பாற்றிக்குலைக்கச் செய்யலாம். இந்த மரம் (மனுஷியாகிருதி) இருப்பது எவ்விடம்? யாருடையது? காய்க்கு மரமா? காயா மரமா? இந்த மரத்துக்குக்கொத்துவெட்டு போடுவது எப்படி? யார் போடுவது? எப்படிக்காப்பாற்றுவது? என்ன கணி கொடுக்கும்? என்று நிதானித்து, விஷயங்களை அறிந்து, காலோசிதமான யதம் செய்தால் ஆகுமெயொழிய, சும்மா ஆகுமா? “மடற்

பனை” யல்லவா ! இதன் லக்ஷணம் “ தானே தரக்கொள்ளினன்றித்தன்பால், மேவித்தரக்கொ ளா” தல்லவா ? இதற்குப்பிரமாணமாக “ வள ளலார்” — “ ஐயெரி நாப்பண் ஐந்து அவித்து இருப்பினும், இருகால் அடக்கி ஒருகால் நிம்பி ளும், சேயிழை மாதரைத்தீர்த்தணப்பினும், உ ளையைத் துறக்கினும் உணவை மறக்கினும், பம்மர்செய் மாயை மழுங்காது; அம்ம !, குரு பரன் நோக்கிற் குழையும் அன்றே !” என்று சொல்லியிருப்பது தெரிந்தவிஷயம் அல்லவா ? சொல்லப்போனால், “ ஓய் ! ஆம் காணும் ! நீர் வாயாடி ! என்பது நாம்சொல்லவேணுமா ? ஒரு வன் — அநுமந்தாசாரே ! அநுமந்தாசாரே ! - என்று அழைத்தான் ; அநுமந்தாசார் - ஏடா ! நான் அநுமான் என்று நீ எப்படி அறிந்தாய் ? - என்றார் ; அதற்கு அவன், - உமது முகத்தைப் பார்த்தால் தெரியாதா ? - என்றான். அதுபோல, உமது திருமுகத்தைப் பார்த்தாலே போதுமே ! வேறுசாஷி வேணுமா ? ” என்கிறார்கள். இத் தோடே விடுகிறார்களா ? ஏதாவது சகஸ்ரநாம மோ, அஷ்டோத்தரமோ சொல்லி மந்த்ர புஷ்ப மும் சாற்றுகிறார்கள். மீறினால், “ நீர்தான் கட டியக்காரர் ! உம்மைவிட யார் இருக்கிறார்கள் ! ஏது ! (When I open my lips, let no dog bark ”) சொல்லப்போனால் ஏன் குலைக்கிறாய் ? என்று கேட்பீர்போல் தோன்றுகிறது,” என்கிறார்கள். இவர்களிடம் அகஸ்தியர் ஒருவர் அகப் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். அது எப்படியென் றால், அகத்தியமாமுனிவர் தமது “ ஞானம் ஆழில் ”

“ நீடியதோ நிராவணன்றான் பிறக்கவென்றும்
நிலையான தசரதன் கை வெல்லவென்றும் ” -

“கட்டிய நால்வேத மாறு சாஸ்திரமும்
அழிந்திடவே சொன்னதல்லால் வேறொன்றில்
‘லை’

என்று சொல்லியிருக்கிறார். சரி! இதை, பிரபஞ்சம் ஒப்புக்கொள்ளுமோ? கொள்ளாதோ? தெரியாது. ஒன்று நிச்சயமான விஷயம்; வால்மீகரீனவர் இந்தப்பிரபஞ்சம் உள்ளவரையில் போற்றத்தக்க புண்ணியவான், என்பதேயாம். இவ்விஷயம், இவ்வளவு அர்த்தபுஷ்டியும், காம்பீரியமும் அமைத்த ஒரு கவிதாவானவர், நமது நாட்டில் ஆதிகாலத்திலேயே இருந்தார், என்பதை நினைக்க, அக்காலத்தில் உண்டாயிருந்த நடையுடை நாகரீகம் இத்தன்மையது, என்பதை விளக்கக்காட்டும், பிரத்யக்ஷப் பிரமாணமாம்.

(எட்டாவது சருக்கம் பின்னால் வரும்.)

III

கீசகவதம்.

முதலங்கம் . ஒ முன்றங்கம் .

திரிகர்த்த தேசம்.

(நகர்ப்புறம்.) பேரிகை கோஷிக்க.

தீந்ந் கிட்டாஞ், செருப்ப் பட்டாந்,
கடுகி காவல ! வருதி ! நீபொர,

திரிகர்த்தன் பிரவேசிக்க.

திரிகர் - என்ன வற்புத ? மிந்த நகர்ப்புற,
மென்னு மில்லா வியமெ முந்,தக
முனைய வாட்டி, யுரனறை கின்றது !
போருக் கழைக்கும், பேரி போலும் ?
இவனுறு மொன்னு, ரொவரே யாவர் ?
வாரா வல்லன் வந்தா னெனினும்,
வடக்கு வாசல் வன்க னுளரை [ன்
முறுக்கு, முரணுடை மன்னனை யறியே
மாளவ னைத்தான், மச்ச நாட்டின்
ஆகிரை முற்று மடக்கிக் கொணர
வனுப்பி னேனே ! யவனே, வாகை
பெற்று வந்து, பேரி யறைந்து
நாமெதிர் கொள்ள நின்ற; னெனவோ ?
என்னி, னித்தனை யிறுமாப் பென்ன ?
ஊரா ரோடி யுனைய வேனுமா ?
வாகை கறங்க, வழங்க வின்றி,
யாகவ மென்ன, வறைக றுனே !
தன்னை மறந்து, தலையில் லாமற்
றுள்ளுகி றுனே ! தூம கேது !

தூமகேது பிரவேசிக்க.

விராடம் போன வரலா நென்ன ?

தூமகேது - (உரையாடாமல் துக்கிக்க.)

திரிகர்த்தன் - ஆ ! ஆ ! லட்சணங்காட்டுகிறாயே !

வாயுள போதே யிந்தக் கோலமா ?

துமகேது - மாவ வ நண்பன்-(துக்கிக்க)

திரிகர்- நண்பற் கென்ன ? நவிலவை யாவை !

தூமகேது - நற்கெதியடைந்தான் !

திரிகர்- இழவுக் காகவோ விவண்? யனுகினை?
மாளவற் கென்ன? மக்க விலரோ?
எள்ளு நீரு மிறைப்ப வானையோ?
இங்கித! முனக்கு, மங்கித மிலையோ?

தூம - ஆநிரை கொணர்ந்தே, னருளிய வாழே.

திரிகர்- மாடு மேய்க்கு மடையனை, மாளவற்
கீடு கொடுக்க, வேற்பித் ததன,
லுயிரொ டளித்து, நீ வுலக்கை போல
நின்ற, பெதிரில் நில்லாதே போ ! (ஏக.
நலமும் பொலமு நலியாத நண்பா
வுலகும் பொலமா வுனக்குப்-பொலமும்
பிலமா மெனக்கினிப் பேயிறை யே!ய
வலமா மெனது நல் வாழ்வு. (ஏக.

(மந்தைப்பேட்டை) இரவு.

சேவகன் பிரவேசிக்க.

சேவகன்
பாடிவா. } “மாவும் புள்ளும் வதிவயிற் படா,
மாரீர் விரிந்த பூவுங் கூம்ப”
மாக மலிந்த, மணியும் போக,
மாலே மல்கு, மாதர்
மாய்கையி, னிதய மகிழ் கொண்டற்றே.
யார் ! உஷார் ! யார் !

தந்திரபாலன் பிரவேசிக்க.

தந்திரபாலன் - நான்தான் தந்திரபாலன்.

சேவகன் - தந்திரபாலனு? பார்க்கவொட்டும்.
(விளக்கிப்பார்க்க.)

(மனதில்) பாலன்தான்! அழகும் வடிவும், குழலுங்கையும், கோபாலன் போலிருக்கிறதே! இந்த மகானுபாவன், அர்த்தராத்திரி வருவான் ஏன்? விசாரிப்போம்.

அப்பா குழந்தாய்! தந்திர பாலனென்றாயே? மந்தரம் பண்ண மாட்டுவையா?

தந்திரபாலன் - மந்தரமுந் தந்தரமு, மிரண்டும் பண்ணுவேன்.

சேவகன் - எங்கே! ஒரு மந்தரம் போடு. பிறகு தந்தரம் பார்ப்போம்.

தந்திரபாலன் - இதோ பார்! ஆ! ஆ! (பூதியூதி ப்புல்லாங்குழுவாத.)

ஹம்சத்துவனி.

வாராதிரமக ஜனங்களே! நீர் வேணுமானால், விராடம் வாரும்!

(1) மாயாதிபன், மோனமே மனனம்.
மோனமுற்றிர, வுறங்கு மினமுந்,
தூத ராகினம்; அகித மேகினம்;
விசித மாகுநம் விசுவ மோகனம். நீர்.

(2) மோன முரல்குழல் முனிவா லூதினம்;
வினோதம் வந்தவித முறாரேக்!
காமமா முளமோதுவம்.
ஏலா தாரே விவணிரும்.
ஆன்வாரீ; ரம்வாரீ; சாகாதவம்!
மதன சுவரூபம்! மந்தர மாத்தியம்!
அகந்தரம், அகிலதந்தர சாலம்!
விரைவா யுறவாம், விராட பட்டம்;

இருந்துள நாசம், ஏதுக்கு நேசம்?
இனிதுள நேரம், போவோம் வாரும்;
அநாதி யனுபவ; மத்புத தந்தரம்!
அம்சத்வனி பா டினதா நந்தம் நீர்.

(ஜனங்களெல்லாம் ஸ்தம்பிக்க பசுக்களை விராடமோட்டிச்செல்ல.)

அரண்மனை.

திரிகர்த்தன், மந்திரி, பிரவேசிக்க.

சூரியோதயம்.

பூபாளம்.

திரிகர்த்தன் } ஒசனித் தோதிம முபவனச் சுனை
ன் காலே } யாசனித் தேறு மரவித்த மல்கவே
வணக்கம். } நேச னாதவன் நேமி யுதித்தான்
ஆச பாச விருள்கெடு மாற்றோ.
மந்திரி முன்வர.

திரிகர்- வேணு கானம் வினோத மாகக்,
கேட்கக் கேட்கக், கேளா மோ? வென
வேட்கை விஞ்ச, விஞ்சைய னொருவன்,
இரவி விசைத்த, தென்னே கொல்லாம்?

மந்திரி- விராட னேவின விஞ்சைய னொருவன்
வந்தி, ராத்திரி வற்சலங்களை
மரும மறிந்து, மந்திரம் போட்டுத்,
தந்திர மாகக், தொறுவ ரனைவரை,
யிந்திர சால மெனவே மாற்றிக் [னை
கொண்டு போயினன், கோவிருத் தந்த
யென்னு, விடைய ரிசைக்கக் கேட்டே,
னவரா லொன்று மாவ தில்லை;
விஞ்சை யறிந்தவர் வெல்ல நினைந்தா,
லெவரே கொல்லா, மெதிர்க்க வல்லார்?

திரிகர்- திருடன்! திருடன்! தேர் சிலன் றருமம்.
புருட னாகிற், போரினில் வென்று
கொண்டு வந்த கோக்களைக் களவா

விரவிற் கொண்டு, னேகுத லறனே?
எவரே சொன்னு ரிந்தப் புத்தி!

நன்று நன்று! நிற்க நிற்க!
மோசம், நாசம் செய்வது கிசமேல்,
சாதல் பிழைத்த, விரண்டல் லாமற்,
பொராது போரேன்; புலவா கேண்மோ!
எழுமின் மள்ள! ரெழுமி னெழுமின்!
கள்ளனைக் கொன்று, காரிய மினிமேல்!

மந்திரி- சேனையை விரைவிற் சேர்த்தி வருவன்!
போர்க்கோ லங்கொளும்; புனித விறை
யே! (ஏக.)

மந்திரி- முத்துக் கிரீடம்! மோகன மாலை!
வச்சிரக் கவசம்! வாகு வலயம்! [லும்!
சித்திரக் குடையுஞ்! சேர்த்தொரு வில்
மத்திர மனேக! மரிலும் வாளு!
மழலும் படைக, ளனைத்து மெடுத்துக்,
கச்சை யிறுக்கிக், கண்டை புனைந்துங்,
கரியும், பரியும், காலா ளனைத்து,
மெதிர்கொள, வின்னு மேகின ரில்லை!

(மந்திரி சைநியத்துடன் பிரவேசிக்க.)

மந்திரி- வந்தன மடியேன்! வன்புடை மன்ன!
வீரும்பிய வாறே, வேண்டும் படைகள்
திரட்டித் தந்துளன், திருவுளம் போலத்
தேர்த்து கொள்கத்! தெருமர லாமா
றருள்க! வின்னே யரைநொடிப் போழ்
[தில்,

விராட மோடி, வேண்டிட மலைத்து,
வம்பிற்ப பற்றிய வற்ச மனைத்தும்,
வீட்டுத் தருவம்! வீடுகுளி விடுமே!

திரிகர்- சேனையைக் கண்ணுறச் சித்திப் பதன,
லானை, குதிரை, யனைத்து நிறுவித்,
தோற்ற, மேற்றந் தோன்று மாறு
செய்து, மந்திரி! செல்வ மாக!

ஏய்த்து மாழா, ஏதிலர் தாழா
வாவது, சதமே!

மந்திரி- யாஞ்ஞைப்படியே,
அமைக்க! தலைவ! வணிபெற நிறுவி,
யிமைக்கு முன்ன, மெழிலுள வாகி,
யேகா வேகி, யேதிலர் வெறுவ,
வன்பொடு நின்று, வருவழி யாய்வமே.

அமகேது - வலங்கொள! விரைக!
(மேளந்தொடங்க, படைகண்ணுற்றுச்செல்ல)
கோட்டு.

முற்ற முடிய மகிபதே முந்து போரின்
மோதுவம்.

1. மெத்த மெத்த மகிமுமாறு - மாறி,
மாறி முந்துவம். (முற்ற.)

2. கங்க பத்திரங்கதுவவே-காத மத்திர
மோதவே-யாக மற்றுடனேகு பற்றலர் - மாக
மீது மலியவே. (முற்ற.)

நகர்ப்புறம்.

நாயக்கன், சாரணன் பிரவேசிக்க.

சார - நேற்று முதலிது வுரைக்காத்து, மெதிரி
படையெழுச்சி காணேன். எமது வர
வறிகிலராமோ? ரண பேரியன்றோ
வறைந்தோம்! கேட்டிலரோ? கேட்
டுங் கேளார் போல வுளரோ? வலுவி
லேக விதமல வென்றோ? என்னில்,
நென்னப் பெற்றந் கொண்டது, வன்பி
னன்றோ? அக்கோலத்து, மாளவன்
மடிந்தானன்றோ? இவை யாவுயியங்க
வாய்ந்திலரோ? எது காறு மிவணிரு
க்க! எழும்! எழும்! எந் தலைவற் கு
றைப்போம்.

நாய்க் - அப்படியல்ல. எம்மைஎதிலர் வரவுரைக்
கவே வினமையால், அவர் வரும் வரை
யில், இவணின் றுணராதேக, லகிதம்;
எள்ளளவும் சரியல்ல! அதான்றி, யா
மிப் பகல் முழுதுமட்டு, திர்கவேண்டும்.
வேறு, வேறு வந்து விடுத்த பின், போ
வது கடமை. விரைந்தார் வறியொன்
பது, வாய்மை. ஆகவின்,—

சார - அண்ணே! ஆங்குதொன்றுவதென்னை?

நாய்க் - இளவெயில்! எமக்கேது மியங்கவில்லை!
சற்று நிதானித்துணர்வோம்.

சார - அதோ! கோகு வரையில், மின்போன்
றொளித்தல் பாரும்!

நாய்க் - தொலையாடி எடுக்க.

சார - இதோ காணும்! (ஆடியே)

நாய்க் - நில்! நில்! கொடுஞ்சிமான்தேர்! குடை
படையாக!—

சார - அதோ! ஆகாயத்திற் கிறுபடம் போ
லும்?

நாய்க் - படைக்கொடியாம்! பற்றொரென்னப்
பண்புறும் கோக்க! இவுளிபேறி, யேகு
வமாக! (குதிரையேக, விரைக)
(சேகன் படையோடும் வர.)

மேளம், நோட்டு.

பட்டும் பட்டும் பண்பிலனோ?
பொருதும் பொருதும் புகழ்பெறவே?
இன்னானோ? வெம்மிறையே!
யிபன்ற கால! மெழில்பெறவே!

நாய்க் - கோகு வரைக்கட் கோமளமா [க்,
மிளிர்படை மள்ளர் மொகு மொகென
குடை கொடி யுடனே கடுகிவரக்,
கண்டே னடியன் கேசரியே! (பட்டு

சேக - முரசு மறைந்து மூட்டாண் மன்,
வருபவ னல்லன் வருகர வைச்
சாரண னெண்ணிச் சேர்த்தனனாற்,
காரணங் கண்டேன் கடிதுடனே (பட்டு

நாய்க் - காப்பு குழக் காவலரா
லகமும் புறமு மற்றற்றே
பெய்த்துப் போக விடம் வருமா,
விவணுறை வம்மே, யெழில் பெறவே.
(பட்டு

சேக - பக்கம் பக்கம் பலவிடமும்
போக்கும் வரவும் பொலி வறவே,
பற்றப் பற்றப் படைவரு மேற்,
சுற்றிச் சுற்றிச், சூழ்குவமே. (பட்டு

நாய்க் - ஒருசா ரா ரிரு சா ரா, "
ரோடி யொளித்தே யுடற்றினதும்,
பின்பற்றா, முன்பற்றிப்,
பதைக்கப் பதைக்கப், பறக்கழிப்பம்.[ப

சேக - நேத்தி! நேத்தி! நாயகமே!
யொருகுறை வில்லை, யுகிதமதே!
யுபய வணி! யுடைத்திடுக!
பாகியங்! சூப்த! மாகிடவே (பட்டு
(இருபடைகளும் சுந்தித்து யுத்தம் செய
அவ்வவர் மேள முணர்த்த.)

திரிக - தேர்ந்து தெனிய லாகுமோ?
தேசிகன் றிற மேருமோ?
ஆசுகம்பல, வீசு மந்திர,
வார்வ மார, வதிர விரதம். (முற்ற

சேக - சார்ந்தும், சார்ந்துஞ், சகடமெலாம்
பேர்ந்தும், போர்ந்தும், பொடிபடவே,
மந்திர முற்று, மழுங்கிடவே,
யந்தர மாடுக, பம்பரம் போல் (பட்டும்

திரிக - கருவி மாறி யாகுமோ?
கயங்கன் பலவுங் கடுகுமே?
புயங்கொ ளக்குசம் புதைப, வியையச்
சுதையச் சுதையச் சேர்த்து சிறுவ! (மு

சேக - தும்பிக் கையுக் கோலுமெலாங்,
கோம்பொடு பறியக் கொடுங்கதையாற்,
கொட்டிக் கொட்டிக் குவிபஞ்சா,
வெட்டிய தட்டு மிதமெனதே! (பட்டும்

திரிக - தூசிப் படையுக் தூர்த்துமே!
வாசிப் படவும் வேணுமே!
பூசிப் படையப், புகழ்வேடி,
மூசி மூசி, மொயம்பி னுர்த்து (முற்ற

சேக - வாசியனைத்தும் வலியழிய,
வாழ்க்கடை ஞாணின். விவிதமெலாம்,
பற்றிப் பற்றிப் பதறிடவே,
யெற்றிக்கொல்லு, மிதமெனதே! (பட்டு

திரிக - தொட்டுண்ட வத்தி ரத்திற் றொட்ட
சட்ட கம்மெலாங்,
கட்டு விட்ட ரற்று ரத்திற் கற்ற
கற்ற கல்லியான்
மெச்ச விச்ச கத்த கத்து மெச்ச
கத்த வீரரே
நச்சு பற்ற லர்க்கு மெத்த நச்சு
னப்பொ விமினே. (முற்ற முடிய

சேக - தேர்ந்து தேர்ந்து, சார்ந்து சார்ந்து,
நேர்ந்து நேர்ந்து, பறவை குழங்
கருவிமாற, முகிடுநாந்து,
வானிவாடி, வானகோக்கி,
ஏளதே எது! வெல்லவல்லா,
நில்லை! யில்லை! யேந்தல் வாரு!
மென்ன, விண்ணல்! சொல்ல மீறி,
யேரும்வகை யின்றி, திர்க!

வெஞ்சரங்கள், பாயப்பாய!

வஞ்சியழு மரவமேகி,
வஞ்சியர்கள் னீருகுக்க!
வல்ல னுற்றுப் பொன்றுமாறு,
வெற்றி பெற்றிப் பெற்ற போது,
விறுதுகூற லாகுமே,
லென் சமர்த்து, மன் சமர்த்தும்,
வெட்டவெளி பட்டுலாவும்.

இட்டமுட னெம்பியர்காண்!
மன்னன் படை வரமறைந்து,
நின்றுசாப்ப னுறுவமையங்,
கதுமெனவே கவிந்துகொண்டு,
பற்றிப்பற்றிச், சுற்றிச்சுற்றி
யெற்றி யெற்றி, யேமலோகம்,
கோக கோக நல்கி, நீவீர்
ஒருமைமன்ன ரோடவோட,
வோடி, யவ ருற்றநகர்
முற்றுகைதா னிட்டவுடன்,
வழிபடுவர் வேந்தரெலாம்;—அதனால்,
வாகை குடி, விராட மேவுதும்!
வேந்தும் வியந்து பொலியு மாறே.

[சேகன் திரிகர்த்தனை முறிபடிக்க,

திரிகர்த்தன் } காணெரிதுற்றென, சேகனிப்படி
தனித்தேக. } காதிம லைத்திடவும்,

யானசி னைத்திலர்! சாபமெ டித்
திலர்! வாளிதொ டுத்திலர் பஞ்
சானை முட்கின யானையெ னப்
பொலி வற்று, படுக்கனரால்,
ஆனன மற்றவமங்கலையே! னிரு
ந் தென்னபயன்? இனியே (ஏக

(இரண்டாம் அங்கம் பின்புலவரும்.)

IV

லௌகீக தந்திர தர்மம்.

(2-வது சஞ்சிகை 45-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

நூல்.

முதல் அத்தியாயம்.

யத்கம் பிரபஞ்ச சாதனம்.

லௌகீக தந்திர தர்மமானது, ஐசுவரியத் தை உற்பத்தி செய்யும் வழியும், அவ்விதம் உற்பத்தியானதை உபயோகக்குமுறையும் ஆகிறது. 'உற்பத்தி' என்றால் 'விளைவு' என்று தாற்பரியம். இது தானே விளைகிறது, ஒருவன் செய்வதினால் உண்டாகிறது, ஆகும். தானே விளைகிறவை, தெய்வாநுகூலமாக ஏற்படும் சாதனங்கள். இவற்றிற்கு, 'சங்கற்ப சாதனம்' என்று பெயர். மற்ற சாதனங்கள், ஒருவனால் செய்யப்பட்டவை. இவற்றிற்கு, 'விகற்ப சாதனம்' என்று பெயர். இச்சாதனங்கள், முன்னமே மற்றொரு ரூபமாக, உலகத்தில் ஏற்பட்டிருக்கவேண்டுமென்பது, யாவரும் அறிந்த விஷயம். ஏனென்றால், ஒருவன், ஒன்றைச் செய்வேனுமானால், சர்வ சூரியத்திலிருந்து, அதாவது இல்லாமைவிலிருந்து, எப்படி ஒன்றைச் செய்வது? கற்பிதமான வஸ்துவானது, பிரபஞ்சத்தில், முன்னம் ஏதாவது ஒரு ரூபமாகவே இருக்கவேண்டும். இந்த இருவகைச் சாதனங்களும் உபயோகமாவதில், தாரதம்மியம் உண்டு. சில சாதனங்கள், கலபமாகக் கிடைக்கக்கூடினவை. சில சாதனங்கள், உழைப்பினால் தேடக்கூடியவை. கலபமாகப் பெறக்கூடிய சாதனங்களின்

முறை, 'சன்மானம்' எனப்படும். இதர முறையானது, 'பிரதிக்கிரகம்' என்று சொல்லப்படும். இவ்விதம் உபயோகப்படுத்தும் முறையிலும், சில சாதனங்களை, மட்டுமிதமில்லாமல் அடையலாம். சில சாதனங்களை உபயோகப்படுத்தவேனுமானால், கட்டுமெட்டுகளுக்கு உடன்பட்டித்தான், பெறலாம். இவ்விதம், கட்டுமெட்டில்லாமல், பெறக்கூடிய மார்க்கமானது, 'ஸஹீ காரம்' என்னப்படும். கட்டுமெட்டோடு கூடி அடைபக்கூடிய வழியானது, 'பாதகம்' என்று சொல்லப்படும்.

2. உலகத்தில், தெய்வாநுகூலமாக ஏற்பட்டிருக்கும் சாதனங்கள், அநேகம். குகைகள், மரப்பொந்துகள், இவைகள் மிகவுள. இவை, வாசம்பண்ணை போக்கியமானவை. காய், கணி, கிழங்கு, தேன் முதலானவையும், ஏராளமாக இருக்கின்றன. ஒரு மனிதன், இவற்றைப் புசித்துக்கொண்டு, மேற்படி குகைகளிலோ, பொந்துகளிலோ, வாசம் செய்யக்கூடும்; தனது ஜீவனையும், காப்பாற்றிக்கொள்ளக்கூடும். ஆகிலும், இவற்றைத்தேடி அநுபவிக்கவேனுமானால், சரீரமுயற்சி செய்யவேண்டும். காய் கணிகளை மென்றுதின்னும் முயற்சி அல்ல. அக்காய் கணி கிழங்கு முதலானவற்றைத் தேடியடையும் முயற்சி தான். இவ்விதமாக, ஏதோ சில காட்டுமனிதர்களும், இல்லாழ்க்கையை வெறுத்து, நல்லின்ப வாழ்வைத்தேடி எண்ணிய தபசிகளும், வாசம் பண்ணி வருவதாகக் கேள்வி. பிரபஞ்சத்தில் கிடைக்கக்கூடிய பதார்த்தங்களைப், பாகம் செய்தாவது, சாப்பிடவேண்டி வருகிறது. நூன்மு கத்தில் சொன்ன பிரகாரம், மிருக பகையாடிகளைக்கொண்டு தின்னும், காட்டுமனிதரும் கூட, மேற்படி மாம்சங்களைப் பக்குவப்படுத்தி, சரீர

முயற்சி செய்யவேண்டும். சில பதார்த்தங்களை, உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமானால், அந்தப்பதார்த்தங்கள், என்ன ரூபமாக சுவபாவத்தில் இருந்ததோ, அந்தச்சுவபாவமானது, மனிதனுடைய முயற்சியினால், முற்றிலும் வேறுபடுத்தப்படுகிறது. சில விஷயங்களில், ஒரே பதார்த்தமானது, அது முன்இருந்த ரூபத்தையும், பின்னால் ஆக்கப்பட்ட ரூபத்தையும், ஒன்றுமைப்படப் பார்க்குங்காலத்தில், வேறுபதார்த்தமாகவே தோன்றுகிறது. இது மாத்திரமல்ல; சகல குணகண விஷயமும், மாறுபட்டே போகிறது. சுரங்கங்களில் வெட்டி எடுக்கும் கரும் பாறைக்கும், கோடரிக்கும், எவ்வளவோ பிரகிருதபேதம். அந்தக்கோடரித்துகள்க்கும், 'சதபுடம்,' 'சகஸ்ரபுடம்,' செய்த அயச்சிந்தாரத்திற்கும், எவ்வளவோ குணபேதம். இதே இரும்பானது ஒரு ரசவாதி கைப்பட்டால், 'கரும்பொன்' என்கிற நாமதேயமே போய், 'செம்பொன்' ஆகிறது; இது எவ்வளவோ கணபேதம். புழுக்கூட்டிற்கும், ஆட்டு மயிர்க்கும், பருத்திக்கும், நாம் உடுத்துவரும் பட்டு சால்வை, சல்லா முதலியவற்றிற்கும், எவ்வளவோ பேதம். ஆகையால், பிரபஞ்சத்திலுள்ள பதார்த்தங்களை, மாறுபாடாகச்செய்வது, சரீர முயற்சியாகும். பிரபஞ்சமானது, மனிதர்க்கு உபயோகமுள்ள, உபாதான சாதனங்களை மாத்திரம் கொடுக்கிறது; என்று சொல்வார்கள்.

3. பிரபஞ்சமானது, மேற்சொன்ன உபாதான சாதனங்களை மாத்திரமன்றியில், சில சக்திகளையும் கொடுக்கிறது. கொல்லன், முன்காலத்தில் வாயினாலேயே ஊதி, தன் வேலையைச் செய்துவந்திருப்பான். பிறகு மூங்கில் குழாய் ஒன்று செய்து, அதன் வழியாக ஊதிக்கனலைப்

பழுக்கச்செய்து, தன் கொல்வேலையை நடத்தி வந்திருப்பான். வாய் இருந்தாலும், குழாய் இருந்தாலும், ஊத்துக்கருவியானது, கொல்லனுடைய இதயம் அல்லவா? இப்படி ஊதுகையில், இதயமானது கட்டுவிட்டுத்தளரானா? அவன் தலை, கிறுகிறுக்கமாட்டாதா? என்னசெய்வான்! பாபம்! ஆலோசனை செய்தான். அடே! கண்டுபிடித்தேன்! கண்டு பிடித்தேன்! என்று துள்வினான். என்ன கண்டான்? இதயமானது, ஒரு தோல்பையென்றும், கழுத்தானது, ஒரு குழாய் என்றுந்தான். உடனே, ஒரு தோலை வலைக்கு வாங்கிப், பைபோலத்தைத்து, இதயம்போல ஆக்கினான். பழைய மூங்கில் குழாயை, அதன் வாயில் துருத்தினான். காற்று நிறைய நிறைய, அமர்த்தினான். குழாய் வழியாகக், காற்று வெளிப்பட ஆரம்பித்தது. இதுதான் சரி! என்று கருதி நாளடைவில், ஊதுதுருத்தியைச்செய்து கொண்டான். வாயுவிற்சுப்பிரதிபதம், 'சலனன்' என்பதும், 'பிரபஞ்சனன்' என்பதும், சொல்வதுண்டு. ஆகையால், பிரபஞ்சத்தில், வாயுவிற்சுச்சலன சக்தியானது, இயற்கையாகவே அமைந்திருக்கிறது. இந்தச்சக்தி ரூபமான வாயுவைப் பிடித்துத், தோற்பையிலடைத்துத், துருத்தியென்னும் ஊதுகருவியாக்கினது, கொல்லனுடைய மனோதிரிசியமும், கைசாதருசியமும் அல்லவா? துருத்தி கிழிந்துபோனால், காற்று ஒழிந்து, குகாப்பிரவேசம் செய்யுமா? செய்யாது. செய்தாலும், போன இடத்தில், அதன் குணம் போய்விடுமா? அல்லது, கிழிந்த துருத்தியோடு, ஒழிந்து அழிந்துபோமா? இல்லை. ஆகையால், கொல்லன்செய்த முயற்சியெல்லாம், தான் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டிய சரீர முயற்சியைக், காற்றைக்கொண்டு செய்கிறான். அதுபோலக்கை

வருத்தி, வாய்வருத்தி, மெய்வருத்திச்செய்யும் முயற்சிக்குப்பதிலாகப், பிரபஞ்சமானது, தன்னுடைய சக்திகளில் ஒன்றைக் கொடுத்தது.

4. மேலே சொன்ன திருஷ்டாந்தத்தினால், பிரபஞ்சத்தினிடத்தில் அமைந்திருக்கிற சூட்சும சக்தி மாத்திரம், சரீர முயற்சிக்குப்பதிலாக, உபயோகமாகும், என்று கிளைக்கக்கூடும்; அப்படியல்ல. பிரபஞ்சத்தில் உபயோகிக்கப்பட்ட இந்தக்காயிதமானது, முதல் முதல் ஒரு கந்தையோ பொந்தையோ ஆகியிருக்கலாம். ஆனால், அவற்றையிடித்து, அரைத்து, வெண்ணெய்போற்றிரட்டிச், சுத்தி செய்து, குழைத்துக்கூழாக் கிக்காயவைத்து, நார்ப்பதங்கண்டு, யந்திரங்க ளிற் கொடுத்து, அடித்து, அசுவவைத்துக் காய்+இதமாக், நாம் எழுதுமாறு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அணு அணுவாகப்படைத்து, அடித்து, அகற்றிப் பிரதி அணுவும், இப்போதும் ஒட்டிக்காண்டேதான் இருக்கிறது. இது, கைத்தொழில் வன்மையோ? அல்லது, முன் இருந்த உபாதான சாதனத்தின், பரமானு சக்தியோ? தலைப்பிலேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இல்லாத வஸ்துவிலிருந்து, யாதொன்றும் செய்ய முடியாதல்லவா? ஆகையால், சங்கற்ப சாதனத்தின் பரமானுப்பிரதிபந்த சக்தியானது, (Cohesion) சரீர முயற்சியினால், கெட்டுப்போகவில்லை. ஆகலால், இந்த இயற்கைச்சக்திக்கும், சரீர முயற்சிக்கும், தாரதம்மியம் எவ்வளவு ஏற்படும் என்பதைக் கவனிப்போமாக.

5. இன்னும், சில பிரபஞ்சசக்திகளை ஆராய்ந்துபார்த்து, மனிதனுக்கு இந்தசக்தியைத்தன் வசப்படுத்த முடியுமா? முடியுமானால், எம்மட்டிலுமுடியும்? என்கிறதாரதம்மியத்தை யோசிப்போம். பூமியில் விதையை ஊன்றுகிறான்; தண்

னீர் விடுகிறான். இதுதான் மனுஷியன் செய்வது; செய்யக்கூடியதும் இம்மட்டுமே. விண்டு முளைத்துக் கிளைத்துக் கழைத்துப் பூத்துக்காய்த் துக்கனியின்றது, விதைதின் சுவபாவசக்தியே. ஒரு மரத்தைக் கோடரிக்கொண்டு வெட்டுகிறான். மரமானது தரையில் விழுவது, பூமியின் ஆகர்ஷண சக்தியால்தானே? ஈர்வாள் கொண்டு, அது துப்பலகையாக்கி, ஆணிபறைய, ஒரு கட்டிலோ, மேற்கட்டியோ, குறிச்சியோ, (குறுமை+இசி+இ=குறி+இசிஇ=குறிச்சி), மேசையோ (மேல், மே+இசை+ஐ), மனையோ, ஆகிறது. இது, வன்பொருளாய ஈர்வாள்முன், மென்பொருளாய மரம், ஈடு நிலத்தன்மையாலல்லவா? திக்கனலை எடுத்து, எரிகரும்பினிடம் வைத்து தித்தீழட்டி, சோறு, கறி, இவற்றை ஆக்குகிறான். இதில் மனுஷிய யத்தம் என்ன? ஒன்றை எடுத்து, மற்றொன்றினிடமாகத் தொடுப்பதுதானே? தீமுளுவது, தீயின் சுவபாவமும், நீர் காய்ந்து ஆவியாவது, நீரின் சுவபாவமும், பாகப் படுத்துவது உஷ்ண சுவபாவமும்ல்லவா? ஆகையால், மனுஷிய சக்தி என்பது, ஒன்றை அசையச்செய்வதும், அசைபொருளை அசையாம விருக்கச்செய்வதும், ஆகிய கொழுப்பேயாகும். இந்தக்கொழுப்பின் சக்தியானது, பிரபஞ்சசக்தி குறைந்து காணும் வழிகளில், பிரயோஜனமாகும். பிரபஞ்ச சக்தி மீறியிருக்கும் வழிகளில், உடைபடா மரக்குற்றியைத், தீழட்டிக்குலைத்து, பூமியைப் பண்படுத்துவதுபோல, சத்ரு, மித்ரு முறை நோக்கி, புத்தி செலுத்தி, ஒரு பிரபஞ்ச சக்தியை, ஸ்தம்பனம், ஆகர்ஷணம், உச்சாடனம், பேதனம், மாரணம் முதலான வழிகளால், மற்றொரு பிரபஞ்ச சக்தியை இயக்கிவைத்துத், தனக்குப் பிரயோஜனப்படுத்திக்கொள்ளப்போ

துமானதல்லவா? இதற்கு, ரயில்வண்டி திருஷ்டாந்தம், அல்லவா? இதற்கு, மனுஷிய சக்தி, கேவலம், கீமத்திய காரணம், அல்லவா? ஆகையால், தெய்வீகமாய் அமைந்திருக்கும், மனுஷிய சக்தியானது, பிரபஞ்சத்தை அதுபவிக்கச்செய்யப், போதுமானது என்றே, கிராக்ஷை சித்தாந்தம் ஆகிறது.

6. ஆனபடியால், மனிதனுடைய சரீர முயற்சி எல்லாம், பிரபஞ்ச சாதனங்களை இயக்கிவைக்க மாத்திரம் உபயோகமாகும். ஆனால், எல்லாவற்றிற்கும் வேண்டுமென்பது தேவையில்லை. மனிதன், தான்செய்வதற்கு பதிலாக, யானை குதிரை, எருது முதலிய மிருகங்களைக்கொண்டு, செய்விக்கலாம். இவற்றிற்கும் பதிலாக, சக்கரங்களைச் செய்வித்து, காற்றினால் இயக்கிவைத்து, அதனால் ஆசவேண்டிய காரியங்களைச்செய்துகொள்ளலாம். நீர் வீழ்ச்சியைக்கொண்டும், செய்வித்துக்கொள்ளலாம். இவ்வாறு, வேண்டிய இடங்களில், சக்கரங்களை ஒன்றின்மேல் ஒன்று தாக்கி உருளவைத்து, எடுத்தல், அடித்தல், புடைத்தல், சேர்த்தல், அமர்த்தல், பன்னல், நூற்றல் முதலான தொழில்களைச் செய்வித்துக் கொள்ளலாம். இப்படிச்செய்யும், நுனி சாதனத்துக்குத்தான், 'யந்திரம்' என்று பெயர். ஆனால், இதற்கு வேண்டும் முயற்சி, அடிக்கடி அப்போதைக்கப்படுபாது, செய்யவேண்டிய அவசியமில்லை. யந்திர கிரீமணமாகிற, ஒரேதடவையில் முடிந்துபோம்.

7. நமக்குள்ளாக, சிலர், சரீர முயற்சிக் கே, பிரபஞ்சம் அதிக அதுகூலமென்றும், எண்ணியிருக்கிறார்கள். பத்தாயிரம் முதல்போட்டு, ஒரு பூமியை வாங்கிவிட்டால், ஆபுள்பரியந்தம் அதுபவிக்கலாம்! தலைமுறை தலைமுறையாக

வும், பிதராஜிதமாகவும் நிலைத்திருக்கும்! பத்தாயிரம், யந்திரத்திற்கு சிலவழித் துவிட்டால், போட்டமுதலுக்குப், பின்னால் யந்திரம் விலையாமா? என்ன முட்டாள் தனம்! ஏதோ, லாபம் அபரிமிதமாக வாரிக்கட்டிக்கொள்ளலாம், என்பது பொய்! நாலுநாள் மினுக்கென்றிருக்கும்! பின்னால் கெட்டுப்போனால், "அடியைப் பிடியடா பாரதப்பட்டா," என்ன வேண்டியது தானே? இதெல்லாம் பைத்தியம்! என்று கருதிவருவது, நமது தேசத்தோர் சுவாபம். ஐயா! முறுக்கு தின்னுவதில், மேற்பல் பிரயோஜனமா? கீழ்ப்பல் பிரயோஜனமா? என்று கேள்வி கேட்டாற் போல, ஆகிறதே ஒழிய, காரியவசத்தில், இரண்டுவிதமும் ஒன்றேதான்.

மேற்குறித்த சங்கதியைப்பற்றி, சளிஸ்தா ரமாகச் சொல்லவேண்டிய பிரகிருதம், பின்னால் வருவதால், இவ்விடம், இரண்டொரு சமாதானங்களை மாத்திரம், குசிப்பிப்போம். மகரிஷி ஆசிரமங்களில் வேண்டிய அளவு பூமியிருக்கிறது. அது மகரிஷிக்குத்தான் ஆகும்! கோபி செட்டிபாளையம் கரை வழியில், கோபிதான்! கிடைப்பது துர்லபம். தஞ்சாவூரில், தடியடி தான்! என்னையா? என்றால், 'குடிப்பிரியம்!' என்பது ஒரேபதில். காதற்றுப்போகும், 'ஊசி!': கொல்லனிடம் போய் ஒரு ஊசி செய்யச்சொன்னால், "நீர் எந்த ஊர்?" என்று கேட்பான். "ஊசி செய்யச்சொன்னால், ஊரை ஏன் கேட்கிறாய்?" என்றாலோ, "இல்லை! இல்லை! நீர் புது மனிதராகத் தோன்றுகிறது! கடைக்குப்போம்! காசுக்கு இரண்டு விற்கிறது! என்னால் செய்ய முடியாது!" என்பான். பூமிக்கும், யந்திரத்திற்கும் உள்ள தாரதம்மியம் இதுதான்.

லகூதம் லக்ஷமாக குத்தகை பூமியுள்ள ஐசு வரியவான் கையில், சிலசமயம், அரைக்காசும் இருக்கிறதில்லை. அரைக்காசு நாணயம் ஆயிரம் பொறுகிறது. எதற்கும் 'யத்நம்' அதாவது 'முயற்சி' வேண்டும். "முயற்சியுடையார் இகழ்ச்சியுடையார்," என ஒளவையார் வசனமும் உண்டு. இம்முயற்சியானது, மனோமுயற்சியானாலும், சரி! சரீர முயற்சியானாலும், சரி! ஆகையினால், ஐசுவரியம்வேனுமென்றால், முயற்சியும், அதற்கேற்ற பிரபஞ்ச சாதனங்களும், இன்றியமையாதனவை.

(இன்னும் வரும்.)

V

ஓர் சுவப்நாவஸ்தை.

(2-வது சஞ்சிகை 46-வது பக்கத்தொடர்ச்சி).

நண்பர்களே! சென்ற சஞ்சிகையில், சுவப்நாவஸ்தையில், தேசகால அநிர்ணயமும், சுவபாவ சுகாதுபவ இச்சா பிடிதமும், கதாகத சம்மிசிர கோஷ்டியாபந்தனும், ஆகாச பாவனா பூதனும், அகாரண ஹேதோற்பவனும், அற்புத அந்வய மாத்திரையாய் இருந்தேன், என்று சொல்லியிருக்கிறேன். இத்தன்மையாகிய அவஸ்தையைச்சற்று விவரமாக விளக்கவேண்டியது அவசியம். ஆகையால், செவ்வையாக எனது அபிப்பிராயத்தை, இயன்ற அளவில், பிரபஞ்ச சம்மதமாக, எழுதத்துணிகிறேன்.

தோழர்கள்! அவஸ்தை, அவஸ்தை என்றால், நிலை அல்லது நிலைமை, என்பது எல்லாவரும் அறிந்ததுதான். உலகத்தில், இந்த அவஸ்தையை மூன்று விதமாக அறுபவ சித்தாந்தப்

படுத்துகிறார்கள். அதாவது ஜாக்ரம், சுவப்நம், சுஷுப்தி, எனும் மூவகைதான். பெரியோராகிய மகத்துக்கள், துரியம், அதிதம், எனும் இரண்டையும் சேர்த்து, ஐந்தாக பாவிக்கின்றனர். முதலில், ஜாக்ரம் என்பது என்னவென்று விசாரிப்போம்.

நாம் எல்லோரும் தாய் வயிற்றிலிருந்து பிறந்தோம்; குழந்தையாய்க்கிடந்து, கவிழ்ந்து, எழுந்து, கவழ்ந்து, நடந்து, இப்பொழுது வயது முதிர்ந்து, உலகத்தில் திரிகிறோம், என்பார்கள். நமது காற்கீழ் பூமியும், தலைமேல் ஆகாசமும், நாற்புறம் திக்குகளும் இருக்கப்பார்க்கிறோம். நாம், இந்த ஜாக்ரத்தில் செய்வனவற்றை, நம்முடனிருந்தவர்கள் யாவரும் அறிகின்றனர். அதுபோலவே, அவர் செய்வனவற்றை, நாமும் உடனிருக்கக் காண்கிறோம். இதுதான் ஜாக்ராவஸ்தை என்று சொல்வது வழக்கம்.

நாம் நித்திரை செய்கையில் ஓரிடத்திற்குச் சென்றாற்போலவும், ஒருவனிடமிருந்து பணம் பெற்றுக்கொண்டு திரும்பி வந்தது போலவும், ஒரு ஸ்திரீயை மணந்தது போலவும், உத்தியோகமுதலிய வியாபாரங்கள் செய்தது போலவும், இன்னும் சொல்லத் தொலையாத பற்பல விதமாகவும், காண்கிறோம். விழித்தெழுந்தால் நாம், கண்டவற்றை, நமது நேயரிடம் தெரிவிக்கிறோம். ஆனால், ஜாக்ரத்தில், நாமும், நம்முடனிருந்தாரும் விஷயங்களை அறிகிறதுபோல, நித்திரையில், நாமும் நம்முடனிருந்ததாகக் கண்டவரும், செய்ததாகத் தோன்றின விஷயமானது, நமக்குத் தெரிகிறதே யொழிய, நம்முடனிருந்ததாகத் தோன்றினவர்களுக்குத் தெரிகிறதில்லையல்லவா? இது தான், சுவப்நாவஸ்தை என்கிறார்கள்.

நாம், மெய்மறந்து, நிர்விசாரமாகத்தான் அறுபவமானது. சுஷுப்தி என்று சொல்வார்கள். இதை, மறுநாட் காலையில் எழுவே, "சுகமாக நித்திரை செய்தேன்" என்று தோழரிடம் சொல்வதில்லைபா? ஆனால் சுஷுப்தியில் தந்தேற்றமே இல்லை.

ஆகையால், ஜாக்ரத்தில் பரஸ்பர புத்தியும், சுவப்நத்தில் ஏகபுத்தியும், சுஷுப்தியில் யாதொரு புத்தி இல்லாமலும், இருக்கிறது. இதுதான் இவற்றின் தாரதம்மியம். இதன்றியில் மற்றொரு விஷயமும் அறிகிறோம். ஜாக்ரத்தில், நமது புத்தியானது அறியும்பொருள்கள், வேறுபட்டிக் காண்பதில்லை. சுவப்நத்திலோ, பொருள்கள் வேறுபட்டும், படாமலும், காண்கின்றன. *சுஷுப்தியில், வஸ்து நிர்ணயமே கிடையாது. ஆகையால், ஜாக்ரத்தில் நிச்சய புத்தியும், சுவப்நத்தில் சபலபுத்தியும், சுஷுப்தியில் இருவகைப்புத்தியும் இல்லை. இதற்கு உபநிஷத்தில் "பழமையும் புதுமையும் பற்பல பார்க்கிறான்-கதுமெனத் தேசசாலடியுணச் சுவப்நம்-தோன்றாமற் சுகமுற்றும்" என்று கூறியிருக்கிறார். தவிர, "நாந்தப்ரக்கும், நபகிப்ரக்கும், நோபயதப்ரஞ்ஞம், நப்ரக்ஞானகனம், நாப்ரக்கும்" எனவும், அதற்குணங்க "அதிருசியம், அவ்லியவகார்யம், ஏகாத்மப்ரத்யயசாரம், பிரபஞ்சோபசமம், சாந்தம் எனவும், கூறியிருக்கிறார். இதைப்பெருக்கிச்சொன்னால் மிகப்பெருகும். இந்த ஐந்து அவஸ்தையில், நான்இப்பொழுது அறுபவித்த விஷயமானது, சுவப்நாவஸ்தையே ஆகையால், இதை உதகரிக்கும்பொருட்டு, ஜாக்ரமும் இன்றியமையாதது.

ஜாக்ராவஸ்தையை, 'நாந்தப்ரக்கும்' எனவும், 'அதிருசியம்' எனவும் கூறுகிறார்.

'உள்ளறிவில்லை' என்றும், 'காணமுடியாதது' என்றும், அர்த்தமாகிறது. இப்படிச்சொல்லியிருப்பது, முன்சொன்னதற்கும், நாம் உலகத்தில் பிரத்யக்ஷமாகக் காண்பதற்கும் விருத்தம் அல்லவா? என்று சந்தேகத்திற்கிடமாகும். ஒரு வித்தையாடி, தன் மனைவியைப்பிடித்து, வலைபால் கட்டி, ஒரு பேழையில் அடைக்கிறான். இது, நாம் எல்லாவரும் ஸ்பஷ்டமாக அறிந்தவிஷயம், இப்படியிருக்கையில், பேழையை உயர்த்திச் சோதிக்கப், பெண்ணைக் காண்பதில்லை! "விழித்திருக்கப் பிண்டந்தட்டிப்போகிறது!" சிலவேளைகளில், கயிற்றைப் பாம்பென நினைத்து எட்டிக்குதித்து ஓடுகிறோம்! தவிர, ஒரே வஸ்துவைப்பற்றி, இருவர் வழக்காடுகிறார்கள். ஆகையாற்றான், உள்ளறிவில்லை, என்று சொன்னார்; அதாவது, யதார்த்த நிச்சயம் இல்லை, என்று அர்த்தம். இதை இம்மட்டில் நிறுத்தி, "அதிருசியம்" என்பதைப்பற்றி யோசிப்போம். நாம் எல்லாவரும், நமது தாய் வயிற்றில், இன்னமாறியாய் இருந்தோம் என்றாவது, பிறந்த பிறகு, குழந்தையாக விளையாடினதில், இன்ன இன்ன மாதிரியாக, இன்ன இன்ன சேஷ்டைகளைச்செய்திருந்தோம் என்றாவது நமக்குத்தெரிகிறதில்லையல்லவா? நாம் பள்ளிக்கூடத்தில், கரைத்தலைப் பாடமாகப் படித்தவையனைத்தும், "மறப்பெனும் பகைவன் வாரிக்கொண்டனன்" என்று போய் விடுகிறதல்லவா? இதெல்லாம், புத்தி முதிர்ந்ததினால், ஆனவையென்று சொல்லக்கூடும். புத்திதுட்பம் வந்தபோழுதும், நாலு நாளைக்கு முன்னாக, நாம் ஆகாரமாயுட்கொண்டவற்றை, அறிகிறோமா? ஒரு தாலூகா தாசில்தார், 4, 5, வருஷம் அந்த தாலூகாவில் இருக்கிறபோது, சாமானியமாக எல்லாப்பட்டி பாளையங்களையும்

அதிகுறி. மற்றொரு தாலுகாவாக, உத்தியோகம் செய்து, கடைசியில் பென்ஷன் வாங்கி விடுவந்து சேர்ந்தால், தாம் உத்தியோகஞ்செய்கையில், ஸ்பஷ்டமாய்ப் பார்த்திருந்த கிராமங்களைத்தும், ஞாபகத்தில் நிற்கின்றனவா? இல்லவேயில்லை. ஆகையால், பிறந்து, வளர்ந்து, மீசை முறுக்கின பிரபஞ்சம் பொய்யல்லவா? ஏதோ, ஒரு அதுமானமான நினைப்பிருப்பதினால், பொய்யாகாது. வார்த்தக்கியத்தில், இந்த அதுமான திருக்கும், போய்விடுகிறது. ஆகையால், எப்பொழுது நம் திருக்குக்குப் பிரதிபந்தமானவை, பிறகு தோற்றமல், போய்விடுகின்றனவோ, அப்பொழுது, திருசிபமாகிய பிரபஞ்சமானது, அதிருசிபத்துக்குச் சமானமே. அது பற்றியே, ஜாக்கிரம் “அதிருசிபம்” என்று ஏற்பட்டது.

கவப்பமானது, “நபசிப்ரக்ரம்” எனவும், “அவ்லியவகார்பம்” எனவும் சொல்லப்படுகிறது; அதர்வது, வெளியறிவற்றது, எனவும், நடவடிக்கையற்றது, எனவும் அர்த்தம். நாம் நித்திரை செய்யும் அறையில் நானுவிதமான சாமான்கள் இருக்கின்றன. அவ்வறையில் படுத்தி, நித்திரைசெய்யுங்காலத்தில், கனவு காண்கிறோம். அக்கனவில், நாம் மற்றோரிடத்திற்குப் போய், ஒருவன் நமக்குக்கொடுக்கவேண்டியதாக நினைக்கிற, பத்து ரூபாயை வாங்கிவந்து, பெட்டியிற் சேர்த்து, கணக்கில் வரவு வைப்பதாகக் காண்கிறோம். அப்பொழுது, அறையில் நித்திரைசெய்யும் ஞானம்போய், வேறுஞானம் உதிக்கிறது. இதுகான், வெளியற்ற நிலை. பத்து ரூபாய் கனவில்பெற்ற விபாபாரம், மறுகாலையில் எழுந்து பார்த்தால், பெட்டியில் இல்லை. இதுதான் “அவ்லியவகார்ப” நிலை. இவ்விரண்டு அவஸ்தைகளின் சூக்ஷ்ம தத்வங்களை வருகிற சஞ்சிகையில் விஸ்தரிப்போமாக.—
(தீன்லும் வரும்)

VI

லோகோபகாரிகள்.

மூன்றாவது அத்தியாயம்.

CHAPTER III.

(2-வது சஞ்சிகை 50 வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

புது சிகேகம்—ரோடோடி கதை.

இதமில்லா உபசாரம்—வேண்டாததடஸ்தம்.

நமது சபாநாயகர், தமது கண்பர் இருவரையும் காணாமல், ஐயோ! நெடுநேரமாச்சே! இன்னும் வரக்காணோமே! என்னவோ! தெரியவில்லைவே! என்று ஏங்கிமிருந்தார். தீப்படி பரிதபித்துக்கொண்டு இருக்கையில், ‘குட்பிடப் போன தெய்வம் குறுக்கே வந்து விழுந்தாற் போல’ ஆப்தரிருவரையும் கண்டுவிட்டார். அதிக சந்தோஷத்துடன் எதிர்கொண்டுபோய் நடடித்தழுளிக்கொண்டார். என்னென்குட்பிர்யமாட்டிரே! பிரித்துபோன காரணம் என்ன? என்று குசலப்பிரசுரினை செய்தார். அப்பொழுது, கூலங்கிஷமாகக் கவிவாணர் சொல்ல ஆரம்பிக்கவே, நமது அழகர் பக்கத்தில், நேற்றைதினத்தில் அற்புதக்கூத்தாடிக் குலாவின வண்டிக்காரனையும், ஒரு விசித்திரவானையும் கண்டுவிட்டார். மனோரதத்திற்கு ஒரு குடிஸ்முட்டி கொடுத்தாற் போல ஆயிற்று. முன் எப்பொழுதும் பார்த்தறியாத அந்த விசித்திர விருந்தாளியின் ரூபலாவணியத்தை மனதில் ஆவாகனம் செய்தார். ஆ! ஆ! மயிரழகை என்னசொல்வேன்? எருமைக்கொம்புச்சிப்பு எவ்வளவானாலும், இவருடைய மயிரை அசைக்கமுடியுமா! கண்ணினை

ஒவ்வொன்றுமே, குடங்கை அரிசி கொள்ளுமே! முகவிலாசமானது, அழகாந்தி பாய்ந்து படிந்த பசுமணல்போலச்சுருள் சுருளாக திவ்விய ரேகைகள் நெருங்கிமிருக்கிறதே! வாலின்வடிவோ ஒரு சிறு சுரையும் தாராளமாய் ஏற்றுக்கொள்ளுமே! என்ற வர்ணனையில் ததைகத்தியான மூய் இருந்துவிட்டார்.

அப்பொழுது, நமது சபாநாயகர், அவ்விருந்தாளியைச்சுட்டிக்காட்டி, வேட்டைவிரலோடு “நமது புது சிகேகிதர்; இவ்விடத்தில் அபூர்வமான நாடக குத்தரதார்—ஆனால், அந்த நாடகத்தை எல்லாரும் பகிரங்கமாய்க் காணவிரும்புவதில்லை; அதன் கதையைச்சொல்ல எத்தனிக்கையில், நீங்கள் வந்துவிட்டீர்கள்” என்றார்.

“ஓ! கதை கொள்ளை கொள்ளை!” என்று, நேற்றைய பச்சைச் சட்டையர், விரிசிடம் நெருங்கிக்குறுகுறுத்தார். “பழய மனுஷியன்; பொறுப்பான வேலை செய்வான்; நடி அல்ல; விசித்திரவான்; மிக்கதுயரம்; கவலை! கவலை! என்று, நாம் போகவரக்கூப்பிடுவோம் என்றார். விரும்பும், வாணரும், இதுகேட்டு வெகு சந்தோஷமடைந்து, ‘குடியாதகுடி விடியாது’ என்று மதாசார பேதமின்றிமிருக்கும் தேசாபிமானச் சங்கத்தார், சக்தி பூசை செய்யச்சுற்றிலும் உட்கார்ந்து முகாண்டார்கள்.

சபாநாயகர் - “ஐயா பெரியவரே! உமது கதையை இப்பொழுது நாங்கள் கேட்டு ஆகத்திக்கலாமா?” என்றார்.

கவலையரும், தமது சட்டைப்பையிலிருந்து ஒரு பழய புஸ்தகத்தை எடுக்க, வாணரும் ஒன்றை எடுப்பது நோக்கி, “ஒட்டைப்பாணியில் சுப்புஞ்சுத்தாற்போன்ற” குரலோடு “ஐயா நான் தான் கவிராயரோ? என்றார்.

கவிவாணர், இதைக்கேட்டுக் கொஞ்சம்குச்சமுற்று, “நான்-நான்-அது, எனக்கு அற்பம் அதுபோகம் என்றார்.

கவலைபர், ஆ! ஆ! அதற்கென்ன சந்தேகம்? “ராகசோபிதம், ரங்க லக்ஷணம்; காவிய சோபிதம் கர்ம லக்ஷணம்; ஒன்றின் மாய்கையும், மற்றதின் அலங்காரமும் போனால் வாஸ்தவியத்தில் இருந்தாலென்ன? குறைந்தாலென்ன? என்றார்.

“ரொம்பசரி!” என்றார், கவிவாணர்.

கவலைபர் - “குத்துவிளக்கு முன் இருந்தால் மணக்கோலம்! விளக்கு மறைவில் இருந்தவனுக்கு என்ன கோலமானால் என்ன?” என்றார்.

கவிவாணர் - கவலைபர் தன்னைக்குறிப்பிட்டே, கூறினதை நோக்கி, ஏதாவது பதில் சொல்லவேண்டுமென்று நினைத்து, “உண்மைதான்” என்றார்.

பச்சைசட்டையர், “ஏது! சுவரமிரங்கிப் போனாற்போல் இருக்கிறது? இவிடம் பூச்சாண்டிகள் இல்லை! எல்லாரும் மலைகாட்டுக்கு ஒடிப் போனார்கள்! பயப்படாதேயும்! உற்சாகமாயிரும்! உரத்துச்சொல்லும்!” என்றார்.

சபாநாயகர், “பிரசாதம் கிடைக்கவில்லையோ? இதோ! அழுந்தசாதியும்! புறத்திபார்க்கு உபகரிக்காத ஜன்மம் என்னஜன்மம்?” என்றார்.

கவலையர்க்கு சொல்லவேண்டிய தாமதம் தான்? எடுத்துக்கடித்துக்குடித்து, “மீந்ததைக் கொண்டு குடித்து மகிழ்ந்து நமது தேசாபிமானச்சங்கத்தை கொளரவப்படுத்துவீரென பரிபூர்ண விசுவாசத்துடன் பாவிக்கிறேன்” என்றார். எல்லாவரும் சமமாக தேசாபிமான தேவதையின் பிரசாதத்தைப்பெற்று மகிழ்ந்த மகிழ்ச்சி

சியானது, பல்லைத்திரந்து புதுத்து, மூக்கின் வழியாக வழிந்துகொண்டிருக்கத், கண்ணை மூடுவதும் திறப்பதுமாக, ஆனந்தத்துடன் கவலைப் கதையைக்கேட்க ஆரம்பித்தார்கள்.

(நாடோடி கதை.)

“மாதா நாஸ்தி பிதா நாஸ்தி நாஸ்தி பந்து சகோதர அர்த்தம் நாஸ்தி கிரகம் நாஸ்தி தஸ் மாத் ஜாக்ரத ஜாக்ரத” என்பதின் உண்மை எல்லாவரும் அறிந்தவிஷயம். இதன் பொருள் இந்த தேசாபிமானச்சங்கத்தில், இந்தக்கிரஸ்த வாப்தம் 1909-வது வருஷம் ஆகஸ்டு மாதம் கிருஷ்ண பட்சத்தில், என்னால் எடுத்துச்சொல்வது அசாத்தியம். ஆனாலும் சொல்லுகிறேன். பெற்றார் உற்றார் உறவினர் இவர் சொல்லும் சொற்களுக்கு அர்த்தமில்லை; விடுதலையிலில்லை; உன் இஷ்டப்பிரகாரம் சுவாதந்திரியமாக நடக்க வேண்டியது; என்பதுதான். இது சுருதிபாகும். இனிமேல் புத்திக்காக தேசாபிமானிகள் நான் சொல்வதை ஆதரிக்கவேண்டியது. அது பவம், பின்வரும் கதையால் விளங்கும்.

நான் கண்காணப்பிறந்தவர் ஒருவர் இவ்வுரில் இருந்தார். அவர் உடன் பிறந்தார் இருவர். குழந்தையாய் இருக்கையில் எல்லாக்குழந்தைகளையும் போல அல்ல: விசேஷ அமைதியுற்றவர். கூப்பிட்டால் குனிந்த தலை நிமிராது, சிலத்தை நோக்கின கற்பமைந்தவர். ஏதாவது கேட்டால் பத்துக்கொன்று பதில் சொல்வது பிரயாசம். இவருடைய தாயார் இத்தகைய குணதீசயங்கள் கண்டு மகிழ்ந்து “என் குழந்தையா! பாவம்! சொன்னபேச்சுக்குப்பதிலுண்டா! தன்பாடு தனக்கு! எச்சத்தண்டாவிற்குப் போவதில்லை!” என்று அடிக்கடி சொல்வதுவழக்கம். வயதுவந்தபோது வித்தியார்த்தியாகி, தன்னால்

இயன்றளவு கற்றுக்கொண்டார். ஆனால், தன் வீட்டில் படிக்கிற வழக்கம் இல்லை. சிலேகிதர்க ளெல்லாம் ஒரு பிரத்தியேக அறை வாங்கியிருந் தார்கள். அடுத்தாற் போலக் காபி கிளப். என் னைப்போல் பழபது சாப்பிடார்; “கூடச்சுட! ணதியூதி! கொஞ்சம் கொஞ்சம்! கடித்துக்கடி த்து! உரிஞி யுரிஞி! என்னவென்பது, எல்லாம் அறிந்த நமது தேசாபிமானிகட்கே அர்ப்பிதம். சசமோ? அதிரசம்! அற்பசங்கையதிகம் பலம்! நமது நாட்டில் நூதன நாடக சபையார் வந்து, நாடகாலங்கார வைபவத்தால், எல்லா இதயங் களையும் வாரி வழித்துக்கொட்டிக் கொண்டார். என்னுடைய சிலேகர் எப்பொழுதும் அவ்விட மே சுவர்க்கமெனக்கூடினார். உண்ணவும் இருக்க வும் உறங்கவும் நேரமில்லை! ஆட்டம், பெரிய ஆடி எழுத்தமாயிற்று! ராஜபார்க்கு பறக்கிறது. இழுக்க ஆரம்பமாயிற்றையா! அஞ்சனம்போட் டாலும், அபூர்வ பேட்டியாயிற்று. அதவா அக ப்பட்டாலும், சாப்பாடு வேண்டாமா? என்றால், “உனக்கென்ன? உன் பாடு பார்த்துக்கொள்!” என்னும் உத்தரவாயிற்று. ஆட்டக்கொட்டகை கலைவே, அந்நியதேச கமனமாயிற்று. கூடவே போய்விட்டார். “நீர் இல்லாத சதக ஒரு சத சா?” என்று சொல்லும் கிபாதி பெற்றார். வஸ்திராபரணத்தில் பிரதானபார்க்கியோ, அம் மான் பார்த்தியோ இவர் இல்லாமல் முடியா தாம்! இப்படி இருக்கையில், உற்றார் சொல்ல, உறவினர் ஒப்புக்கொண்டு, ஓர் பெண்ணைக்கொ டுத்தார்கள். பெண்களுக்கு இவ்வுரில் பிரியமில் லை. மாப்பிள்ளை மனையார் விற்கும் விலை சாதா ரணமாக ‘ஒன்று’ தான். ஆகையால் பெண் ணைப்பெற்றவர் என்ன செய்வார்! என்னபோன லும், ஏதோ காரியம் நடந்தால் போதுமென்று

இருப்பது வழக்கம். கன்னியாயிருக்கப்பார்த்த பெண்ணை, பிரபுடையானால் பிரித்தறிவது பிர யாசம் அல்லவா? நான் எப்பொழுதும் போல என் சிலேகிதர் வீட்டுக்குப்போனேன். அவ்விட த்தில் சர்வாலங்கார பூஷிதையாயும் சர்வ சுந்தி ரவதியாயும் ஓர் பெண்ணைக்கண்டேன். எனது நண்பரை, இவள் யார்? என்று கேட்டேன். அதைத்தவிர வேறு எது கேட்டாலும் சொல்கி றேன், என்றார். ஏன்? என்று கேட்டேன். வயி ற்றெரிச்சலை என்ன சொல்கிறது! தாவிக்கட்டிய தினம் புருஷன் முகம் பார்த்ததே தவிர, இது பரியத்தம், எத்தனை சொன்னாலும், சொல்லுவித் தாலும், விசிதம் எழுதினாலும், பராமுகமாயி ருக்கிறான்! அதை நினைக்கவேண்டாம்! என் றார். எனக்கு ஒன்றும் சொல்லத்தோன்றவில் லை. புத்தியால் ஊகித்துக்கொண்டேன், நமக்கெ ன்னவென்று அதிகப்பேச்சுக்குப் போகவில்லை.

(இதமில்லா உபசாரம்.)

தேசாபிமானிகளே! என் தகப்பனார் என க்கு ஒரே ஒரு கலோகம் சொல்லிக்கொடுத்தி ருக்கிறார்; அதைச்சொல்லு செவிகொடுத்துக்கேட் கத் தயை செய்யவேண்டும்: அதாவது :-

“சுவாந வானர சாரங்க, விபாக்ர சிம் மோ வராக்ஷன, தீபதைலாபஹாரேண, புனச வானோ பவிஷ்யதி” என்பதுதான்.

இதன் தாற்பரியம் என்னவென்றால், ஓர் சந் தியாசி ஒரு நாயை வளர்த்து வந்தார். யதி பிஷைக்குப்போனால் நாயும் கூடவே போம். இதைப்பற்றி ஊராரெல்லாம் சொல்லத்தொடங் கினர். இதைச்சந்தியாசி யறிந்து, தன் தபோ மகிமையால் நாயைக்குரங்காக்கினார். பிஷை சமயம் இலைகளெல்லாவற்றையும் இழுத்து எச்சி லாக்கத்தொடங்கிற்று. இது நிமித்தம் யதி

பிஷை இல்லாமற் குறைந்தது. யதிகளும் வருத் தமுற்று, இதை ஒரு புனியாகச்செய்வோமானால் காட்டில் சஞ்சாரம் செய்துதிரியும், என்று நினை த்து, ஒரு புனியாகச்செய்துவிட்டார். பகற்கா லத்தில் உபத்திரவமில்லை. இரவு கழித்து எழுந் து பார்த்தால், தமது பர்ணசாலைக்கு வெளியே கொழுத்த மாகென் மாண்டுகிடக்கும். இதுமிக வும் பாப ஏதுவானதால், அதை ஒரு சிங்கமாக் கினார். பர்ணசாலை வெளியெல்லாம் யானையின் களேபரக்குவியலாயிற்று. யோசித்தார்; கடை சியில், அதை ஒரு கன்னிகையாகச்செய்து ராஜ னுக்கு சன்மானம் செய்துவிட்டார். தேசாபிமா னிகளே! சயனக்கிரகத்தில் குத்துவிளக்கு விடி யுமளவும் எரிந்துகொண்டிருக்கும். இக்கன்னி கை வந்தபின் விளக்கு இருந்த இடமே நெப்பா காது. ஒருநாள் தூங்குகிறபாவனைபோல் ராஜ னும் நடித்து நித்திரை செய்தார். இக்கன்னி கை எழுந்து, எண்ணெய் எல்லாம் ஒரு துளி யில்லாமல், நக்குவதுகண்டார். மற்றொரு தினம் சந்தியாசியை உபசரித்து, இதன்யதார்த்தத்தைச் சொல்லுமெனவே, சந்தியாசி கோபித்து, மறு படி நாயாகவே போகக்கடவை எண்ச்சித்து விட்டார். ஆகையால், சுவபாவகுணம் இலகுவில் விடாது, என்றார்.

(வேண்டாத்தடஸ்தம்.)

கவிவாணர், இதைக்கேட்டு என்னமோ குறிப்பேட்டில் பதிவுசெய்தார். சபாநாயகருக்கு இக்கதை கேட்டதில் என்ன அபிப்பிராயமோ தெரியாது. ஆனால் ஏதோ சொல்ல வாய்திறந் தாராம். இந்தவிவரம், நாம் வாணர் குறிப்பேட் டில் கண்டோம், அல்லவா? வாய்திறந்தாரோ இல்லையோ, கதவைத்தட்டுகிற சப்தம் கேட்டு விட்டார்.

சத்திரக்காரன், ஒருசீமான் வந்திருக்கிறார், என்றுன்.

என்ன செய்யலாம்! சத்திரக்காரன் வராமற்போனால், நமது சபாநாயகர் இத்தப்பிரபஞ்சத்தைக்கொஞ்சம் லுப்படுத்திடுருப்பார். வருபவர் இன்னொன்று அறிபாமையால் சபையார் முகத்தை ஆவலுடன் பார்த்தார்.

வீரர் எழுந்திருந்து, சத்திரக்காரன் போகவே, “ஓ! இதோ வந்தோம்!” “நமது சினேகிதர்! உள்ளே அழையும்!” என்று சொல்லி, நமது நாயகர் முகநோக்கி, “மெத்தவேண்டினவர்! லல்ல சினேகிதர்!”, “காலையில் எனக்கு அவரைப் பரிசயமாயிற்று” என்றுர்.

நமது சபாநாயகருக்குச்சற்று சாவதானம் வரவே, மூன்றுபேர் திருமுர்த்திகள் போலப் பிரவேசித்தனர்.

வீரர், “வாரும்! வாரும்! வைத்தியவீர சிகரமணிகளே!”

சபாநாயகரே! “இவர்தாம் வைத்தியவீரர்,” “இவர் மல்லர்,” “இவர் பாலநிவாகரர்,” பச்சையரே! இவர்களுட்குத் தெரியுமே! என்றார். வைத்தியவீரர் முகத்தில் ஈபாடவில்லை. இதைக்கண்டவுடன், சிறிது நடுக்குற்றார்.

வைத்தியவீரர், “இவரை நான் நன்றாய் அறிவேன்” என்று அதட்டிச்சொன்னார்.

வீரரும்-“உண்மைதான்” என்றுர்.

வைத்தியவீரர், பச்சையரை உற்றுப்பார்த்து, “நேற்றையசினம் நாம் அகூதை வைத்தது இவர்க்கேதான்! இவர் ஏனோ நம்மை அலக்ஷியம் செய்துவிட்டார்,” என்றுர்.

மல்லர், “அகூதை வேண்டிக்கிடக்கவில்லை; அவ்விடத்திலேயே சிகூஷ செய்திருக்கலாமே” என்றுர்.

வைத்தியவீரர், “நேற்று நீர் ஆட்டம் பார்க்க வரவில்லையோ” என்று கேட்டார்.

மல்லர், “நில்லும்! நில்லும்! சபாநாயகரே! இந்தப்பச்சையர் உங்கனவர்தானே?” என்றுர்.

சபாநாயகர்-“இல்லை, இல்லை! ஒருக்காலும் இல்லை” என்றுர்.

வைத்தியவீரர்-“உமது சங்கத்தின் உடைகளை, இவர் எப்பொழுதாகிலும் தரித்ததுண்டோ?” என்று கேட்டார்.

சபாநாயகர், “நாம் அறியக்கானோம் என்றுர்.

மல்லர், “இந்தப்பொய் கந்தப்புராணத்திலும் இல்லை,” என்றுர்.

வைத்தியவீரர், “இந்தக்கந்தாடிப் பையனுக்கு அங்கேயே மரியாதை செய்யவேண்டியிருந்தது,” என்றுர்.

சபாநாயகர், “என்னவோ ஒன்றும் தெரியவில்லை!” பச்சையரே! நடந்த விருத்தார்த்தமென்ன? என்று கேட்கப், பச்சையர் நடந்தவற்றை எல்லாம் ஒளிக்காமற் சொல்லிவிட்டார்.

மல்லர், “இந்த சபாநாயகரின் பொய்சொன்ன பல்லைத்தட்டவேண்டியது!” “இந்த இடம் தகுந்ததன்று!” என மூவரும் புறப்பட்டுப்போயினார்கள்.

சபாநாயகரின் மூச்சு இப்பொழுது தான் வந்தது. “எழுந்திருந்து கதவியிடம் ஓடி, “நம்

மை அவமானித்தவரை, உயிர்போனாலும் சரி! ஒருகை பார்த்து விடுகிறேன்” என்று கதவை அறையவே, கதவும் சாத்தப்பட்டது.

சபாநாயகர், கதவானது தம்மை வெளிவிடாது பற்றிக்கிலேசித்தார்.

சபையோரெல்லாவரும் நாயகரின் கையமர்த்த, “இது எல்லாம் உமது யோக்கியதைக் கடுத்தல்ல” வென்னவே, கோபத்தினால் வெருத்த முகம், அம்பாள் அதுக்கிரகத்தால் ஒருவாறு உபசாந்தமாக, பழயபடி சபையோரெவரும் களித்திருந்தனர்.

(இன்னும் வரும்.)

VII

கீவளவ் பிரபுவின் சரித்திரம்.

(2-வது சஞ்சிகை 57-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

எப்பொழுது ஒரு ஒதுக்கிடம் கிடைத்ததோ, அப்பொழுது, கட்டுகளைத்தனிக்கை செய்து கணக்கெழுதுவது, அவருடையபதைப்பதைப்பையும் னதரியத்தையும், சம்மா இருக்கவொட்டவில்லை. அந்த டேவிட் கோட்டைக்கே பயங்கரமான, போக்கிரிப்போர்வீரன், ஒருவன் இருந்தான். அவனும் இவரும் கைகலக்கச், சமயம் வந்தபோது, இவருடைய துணிகரத்தால், மேற்படியாணப்பறக்கழித்தார். பிறகு, கம்பெனியாரைக்கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொண்டு, கம்பெனியாரின் கொடிப்பட்சேவகத்தில் பிரவேசித்தார். அப்பொழுது, இவர்க்குயவது இருபத்தொன்று; ‘மேஜர் லாரென்சு’ என்பவர் சைக்கியாதிபதி

யாயிருந்தார். பிரஞ்சுக்காரரோடு நேர்ந்த சண்டைகளிலெல்லாம் மேன்மைபெற்று, மேஜர் அவர்களுடைய பிரீதிக்குப் பாத்திரமானார். பிறகு, சில மாசங்களுக்குள்ளாக, சீமையும் பிரான்சும் சமாதானமாய்விடவே, “டிபூப்லே” என்பவர், சென்னையைத்திரும்பவும் இங்கிலிஷார்க்கு ஒப்புவித்துவிட்டார். ஆகவே, க்ளைவானவர் தன் பழய வேலைக்குப்போய்ச் சேர்ந்தார். அப்படிப் போனபோதிலும், சுதேசிகளோடு கலகம் நேர்ந்தபோதெல்லாம், அடிக்கடி ‘மேஜர் லாரென்சு’ அவர்களுக்கு உதவிசெய்து வந்தார். இவ்விதமாகத் தீர்மானியல்லாமல், குமாஸ்தாவாகவும் யுத்த வீரனுமாகவும் மாறிமாறி உத்தியோகம் செய்கையில், சீமையும் பிரான்சும் ஐக்கியமாக இருந்தபோதிலும், அவ்விரு கம்பெனியாரும், இந்தியாவில் யுத்தநோக்கமே கொண்டிருந்தார்கள்.

அக்காலத்தில், இந்தியாவை ஆண்டுகொண்டிருந்தவர்கள், மொகலாய வம்சத்து மகம்மதியர். அவருடைய ராஜாங்கத்தைப்போல, அவ்வளவு விசாலமும், சம்பத்தும், தோரணையுமுள்ள ராஜாங்கம், இந்தப்பூலோகத்திலேயே கிடையாது. இவ்வளவு பிரஜைகளும், கொள்ளை கொள்ளையாகக்கொட்டப்பெற்ற பொக்கிஷமும், ஐரோப்பாதேசத்தில் ஒரு ராஜனுக்காவது இல்லவேயில்லை. அரண்மனைகளுடைய அழகுத் திருவும், புறத்தியார் கண்ணைக்கவர்த்து அநேக தேசாதிரிகளின் இதயத்தை இழுத்துக்கொண்டு, ஆச்சரியகரமாக இருந்தது. டில்லிசும்மாசனத்தைச் சூழுவந்த, அபரிமிதமான ஆடம்பரமும், அளவிலாத பரிவாரமும், ரூபேர சம்பத்தையுங்கூட காங்கிச்செய்யுமாறிருந்தது. இந்த டில்லிசுக்ரவர்த்தியின் சிற்றரசர்கள் கூட, பிரான்சு

ஜெர்மேனிய ராஜர்களுக்குச்சமான சம்பன்ன ராயிருந்தார்கள்.

இவையனைத்தும், வெறும் மேலாடம்பரமேயல்லாமல், அந்தரங்கத்தில் அவலமாயிருந்தது. கொடுங்கோன்மை கொடி எடுத்துப்படுங்கோன்மை பிடித்திருந்தது. ஒருபுறம், ராஜகுமாரர்கள் என்கிற தோரணையால், ஒருவர்க்கொருவர் கனிப்பிரதிகாபி செய்துகொண்டு, சொல்லித்தொலையாத குற்றங்களையும், பகிரங்கமான கெடுதிகளையும், செய்துவந்தனர். ஒருபுறம், பெருமை வேண்டுமென்ற ராஜப்பிரதிபிதிகளெல்லாம், சுயாதீனம்பெற நினைத்தார்கள். ஒருபுறம், இந்த அந்நிய ராஜாங்கத்துக்கமையாத, ஆணவமுள்ள ஹிந்து வகுப்பார், மலைகளிலிருந்துகொண்டு, வரிகொடாமல், சைக்கிளங்களை எதிர்த்துப் போர்கொடுத்து, கீழ்நாட்டு விளையு வகைகளுக்களைக் கொள்ளையிட்டுவந்தார்கள். இந்தப்படி, ராஜாங்கம் எவ்வளவு சீர்கேடாயும், அமைவற்றதாயும் இருந்தபோதிலும், பார்வைக்குப்பச்சென்று, ஐக்கியமும், அந்தஸ்தும், ஆண்மையும், உள்ளதுபோலவே இருந்தது. அவுரங்கஜிபின் அரசாக்கியில், அவருடைய திறமையும் பாராமல், ராஜ்யமானது நிலைகொண்டுகொண்டே வந்து, கடைசியாக அவர் 1707-இல் தில் தேகனியோகமானபிறகு அபாயஸ்திதிக்கு வந்துவிட்டது. உள்ளில் ஊசலும் வெளியிற் பூசுதுமாகச், சிலவருஷங்களில் ராஜாங்கமானது சிதைந்து போயிற்று.

நிபத்துக்குப்பல அரசர்கள் தோன்றி, அக்கிரமும் அனியுஞ் செய்துகொண்டு, முக்கிலும் முயலிலும் போயிருந்து பங்கிசாப்பிடுவதும், கூத்தியர் சம்சர்க்கமும், சுட்டியங்கேட்பதமாக

வாழ்நாட்களைக் கழித்தார்கள். பாரசீகர், ராஜ்யத்துள் பிரவேசித்து, அநேகம்சொத்துக்களைக் கொள்ளையிட்டு, டில்லி சக்ரவர்த்தியின் விலை மதிப்பிலா வைரங்கள் இழைத்த மயில் சிம்மாசனத்தையும் கைப்பற்றிப்போனார்கள். ஆப்கானியர், அப்படியே செய்தார்கள். போர்வீரரான ராஜபுத்திரர், மகம்மதியரைத் தள்ளிவிட்டுச்சுயாதீனராகி, ரோஷில் கண்டில் நிலை பெற்றார்கள். சீக்கர், சிந்து நதிக்கரை வழிகளை ஜெயித்துப், பட்டம்கட்டிக் கொண்டார்கள். யமுனாநதி தீரத்தில், ஜாட்ஸ் என்னும் ஜாதியார், தலைமை பூண்டார்கள். மேற்குசமுத்திரக்கரையில், மகாராஷ்டர் வைத்த சட்டமும், இட்டகொளையு மாகிவிட்டது. ஜாங்கல் பயத்து, மலைகளுக்கு அடிக்கடி ஓடினார்கள். இந்த வாதையினால், அநேகர், மகாராட்டியர்களுக்கு பயங்கு கப்பம் கட்ட ஒத்துக்கொண்டார்கள். இக்கொள்ளை வீரர்களுடைய பாளையத்தில், வெளிச்சத்துக் கிட்ட தீயானது, டில்லி அரண்மனைச் சுவர்மே லிருந்துபார்க்க, ஒருக்கால் தோன்றினதாம். மற்றொரு வகுப்பார், அநேகம் குதிரைப்பட்டாளங் களுடன், வங்காளத்துப்பயிர் பச்சைகளை வருஷா வருஷம், அழித்து, நெற்களை மெல்லாம், கொண்டு போனார்கள். கல்கத்தாவில் இங்கிலீஷாருங்கூட, நெடுகிங்கிப்போய், கோட்டை கொத்தளங்களைத்திருத்தி, பலப்படுத்திக்கொண்டார்கள்.

மொகலாயருடைய ராஜப்பிரதிபிதிகள், எவ்விடம் அதிகாரஞ்செலுத்திவந்தனரோ, அவ்விடத்தில் அவர்களே அரசராயினர். யதேச்சையான பாரம்பரிய ராஜாக்கள் ஆனார்கள். வங்காளம், கர்னாடகம், ஐதராபாத் முதலான இடங்களில், பிரதிபிதிகள் எல்லாம், அரசரே ஆனார்கள்.

இவ்விதமான விபத்து, என்றைக்கு விடியுமோ? உனக்கு எனக்கு என்னும் ஒரியாட்டம், என்றைக்கு ஒழியுமோ? அல்லது இதுதான் என்றைக்கும் கதியோ? கடையில் யாராகிலும் மகிமையாய் முளைப்பாரோ? இந்தியா, மகம்மதியர்க்கோ? மகாராட்டியர்க்கோ? அபலமான ஐசுவரியக்குடிகளை, பலமான பேபரின் போர் வெள்ளமானது, காபூல் மலைகளிலிருந்து, பெருக்க முழங்கவந்து, உழலவைக்குமோ? என்னமோ? எதுவந்தாலும், வரும்! எப்படியானாலும் ஆகும்! இந்த அலங்கோலத்தைப்பார்க்கையில், ஐயாயிரக்காத அலைகடற்ப்பாரிலிருந்து, வியாபாரம் செய்யவந்த ஒரு கம்பெனியார், உள்ளங்கையத்தனையிடத்தில் ஒதுங்கி இருந்து, உன்னதமான ஹிமோத்திரி சேதுபரியந்தமுள்ள உலகத்தை, ஒரு தூற்றாண்டுக்குள்ளாக ஒதுக்கி, மகம்மதியரானும்கூட, மகாராட்டியரானும்கூட, எவரும் தம்மைப்போற்றச் செய்து, சர்வசக்தியுள்ள துரைத்தனத்தை ஸ்தாபித்து, பிரம்மபுத்ரம் தாண்டிப்போர்கொடுத்து, ஆவாஅரசனை ஐக்கியப்படுத்தி, சிந்துவையும்தாண்டி வென்று, காந்தகாரத்தில், தங்கள் அடிமையை முடிசூட்டுவர், என்ற எண்ணமானது, எப்பேர்ப்பட்ட இதயுக்கும் இருக்கவேயில்லை.

(இன்னும் வரும்.)

VIII வீரமார்த்தாண்ட தேவர்:

இப்பெரியார், வடமொழியிற் பிரபலமாக வழங்கி, யாவரானும் போற்றிப் புகழ்தற்குரித்தாய்ச், சிறந்த நீதி போதனையை விளக்கவல்ல, “பஞ்சதந்திரம்” என்னும் திப்பியநூலைத் தமிழிற் செம்பாகமான நடையில், செய்யுள் ரூபமாக வமைத்துப்பாடிய ஒரு தமிழ்ப்புலவர். இவர் ஐனனமாதிய விசேட வரலாறுகளொன்றும் நாம் அறிந்து மகிழ்தற்கிடமில்லையாயினும், உத்தேசம் தூறுவருடங்களுக்கு முன் விளங்கியிருந்தவரென்று கூறத்தடையிலலை. பஞ்சதந்திரத்தை இனிய வசனாடையில் கி. பி. 1826 இலும் தமிழில் மொழிபெயர்த்த தாண்டவராய முதலியார் என்பார்க்கு இப்புலவர் சிறிதுமுற்பட்டவரென்பது தெளிவாகின்றது. தாண்டவராய முதலியார் காலம், இற்றைக்கு 84 ஆண்டென்ப. வீரமார்த்தாண்டதேவர், இலக்கிய இலக்கணங்களிற் சிறந்தோங்கிப் புலவர் மகிழ்ந்து புகழ்தற்குரிய பெரும்புலவரல்லாவிடினும், ஒழுகிய வோசையும், விழுமிய பொருளும், ஆழந்த கருத்தும் விரிச்செறிந்து, படிப்பதற்கினிமை பயக்குஞ்சொல்லலங்காரத்தோடு, செய்யுளியற்றுத் தன்மையில் மேம்பட்டுத், தமிழகம் புகழ் வீற்றிருந்த செந்தமிழறிஞர் பல்லோரில், இவரையுமொருவராகக் கொள்ளுதலும் இழுக்காகாது.

பஞ்சதந்திரநூலின் சிறப்புப்பாயிரத்தில்,

“வயவீர ரொன்பான் வழியுற்ற மேலோன் செயலீர மார்த்தண்ட தேவன்—வியமாய பன்னாவி னுண்ணுலாம் பஞ்சநல் தந்திரத்தை மன்னுலாச் சொற்றான் மகிழ்ந்து”

எனவரும் செய்யுளில், இரண்டாம் அடிபால் இப்புலவர்க்கு வீரமார்த்தண்ட தேவர் என்ற பெயர் தெரிதலோடு, முதலடியில், வய வீர ரொன்பான் வழியுற்ற மேலோன், என்ற அடைமொழியால், இப்புலவரது குலம் தந்து வாய்நென்றும், ✓ செங்குந்தரென்றுந்கூறப்படுகிறது. கைக்கோளரது மரபென்பதுணரப்படும். வயவீர ரொன்பான் வழியுற்ற மேலோன் என்பதற்கு — வெற்றியையுடைய ஒன்பது வீரர்

† “தூலப்பிலும் வாயர்,”- இதனை வித்வான் மாக்றல் கார்த்திகேய முதலியார், தாமியற்றிய “செங்குந்தர் மரபுவிளக்கம்” என்னும் நூலில்,

“தாயரும் பன்னகன் மாணாக்கர் யாருத் தழைத்தவரேயரி னெண்ணி முகமே யகமே செடிதலர்தே ஆயு தால்பல வாய்கொண் டொர்த்தலி னுன்றத்த வாயென் றெபெயர் பூண்டனர் செங்குந்தர் மண்ட [லத்தே.”

என விளக்கிய வாறறிக.

✓ “செங்குந்தர்”- பகைவரது உதிரத்தாற் சிவத்தாட்டியையுடையவர்.

‡ “கைக்கோளர்” என்பது, ஒழுக்கத்தின் கொள்கையோடு எனப்பொருள்.

கைக்கோளவரென்னுத் தொழிற்பெயரின் தனி வினையாகிய கொள்ளென்னும் பகுதி கோளென நீண்டு பலர்பால் அர் விருதி புணர்ந்து கோளர் வன்றாயிற்று. (இலக்கணக் கொத்து வினையியல் 2-வது சூத்திரம்.)

கனது சந்ததிநிற் பிறந்த பெரியரென்று பொருள்; பரமசிவனது மனையியல் பார்வதி தேவி வினது கார்சிலம்வினின்ற முன்னொரு காலத்திற் சிதறிய ஒன்பது மணிகளில் பிரதிபலித்த, அவனது சாயையாகிய ஒன்பது பெண்களின்

புத்திரர்களும், சுப்பிரமணியக்கடவுளின் உடன் பிறந்தவர்களும், வீரவாகு, வீரகேசரி, வீரமாமகேந்திரன், வீரமாமகேச்சகரன், வீரமாபுரத்தரன், வீரராக்கதன், வீரமார்த்தாண்டன, வீராரத்தகன், வீரதீரன் என்னும் நவவீரர்களுடைய வம்சத்தவர் கைக்கோளரென்பது, ஓர்மரபு இதனை ஒட்டக்கூத்தர் பாடிய “சுட்டியெழுபதி” இலுங்காண்க.

இவ்வளவே இப்புலவர் வரலாறுகத் தெரித்தவை.

ஒப்புயர்வற்ற திப்பிய மக்களென உலகம் புகழத்திகழ்ந்த புலவர் பெருமான்களின் சிறந்த சரிதங்கள் தக்க ஆராய்ச்சியோடு, காலவரையறையாதிய விசேட சம்பவங்களுடன் வெளிவராத காரணத்தால், அன்றா கல்வி, செல்வம், புகழ், பெருமை, குணம், அருஞ்செயலாதி விஷயங்களை நாமறிந்து, மகிழ்ந்து போற்றிக்கூத்தற்கு இயலாதவாறாயின. அதனால், அவ்வரலாறுகள் குடத்திட்ட விளக்கென மறைந்தது. மேலாட்டு நாகரிக வைரம்பற்றிய ஆங்கிலக்கவிகளின் சரிதங்களில் இத்தகைய குறைபாடுகள் காண்பது அரிதாகவே முடியும். இவற்றிற்குக்காரணம் நந்தமிழ்மக்கள் சரித்திர ஆராய்ச்சியில் கவலைகொள்ளாதிருத்ததுவேயாம். இஃது தமிழ்ணங்கின் தெளிபாக்கியம்போலும். நமதுநாட்டிற் கண்மணிபோல் விளங்கிய கவிஞர் சிகாமணிகளது அழகிய சரிதங்களை நன்றாகப்பரிசீலனை செய்து வெளியிடுவதை நாம்படித்துணர்வதால், அவர்களிடம் நமக்கு கௌரவாபுத்தி அதிகமாதலோடு ஜனசமூக வாழ்வை உயர்வும், ஒழுங்கும் பெறச்செய்வதற்கும் முக்கிய ஏதுவாமன்றோ? இனியேனுஞ் செந்தமிழறிஞர்கள் நந்தமிழகத்திடை, யாவரும் பரவுமேவருஞ்சிறப்

IX

இந்தியா சட்ட நிருபண விருத்தாந்தம்.

சி வில் அ ப் பீ ல் .

(2-வது சஞ்சிகை 61-வது பக்கத்தொடர்ச்சி).

அப்பீல்வாதி—ஷேக் மகமது ராவுத்தர்.

பிரதிவாதிகள்—பிரிடிஷ் இந்தியா புகைக்கப்பல் சங்கத்தார்.

வாதியானவன், 4000 மூட்டை அரிசியை, மேற்படி கம்பெனியாருடைய கப்பலில், ரங்குனி விருந்து ஏற்றி, தூத்துக்குடிக்கு அனுப்பினான். அதில், 260 மூட்டை அரிசி கெட்டுப்போய், சேதமாயிற்று. இந்த கஷ்டத்துக்காக, வாதியானவன், தூத்துக்குடியில் வழக்கு செய்தான். கோர்ட்டாரவர்கள், கம்பெனியாருடைய அஜாக்கிரதையால் கஷ்டமுண்டாகவில்லையென்று, தீர்மானம் செய்தார்கள். வாதியானவன் ஜில்லா கோர்ட்டார் முன்பாக அப்பீல் செய்யவே, ஜில்லா கோர்ட்டாரும் அவ்விதமாகவே தீர்மானம் செய்தார்கள். பிற்பாடு வாதியானவன், ஹை கோர்ட்டார் அவர்கள் முன்பாக அப்பீல் செய்தான். இரண்டு ஜட்ஜிகளுக்குள்ளாக இவ்விஷயத்தில் அபிப்பிராய பேதம் வரவே அசல் வழக்கு விஷயமே அப்பீல் செய்ய இடமாயிற்று.

இவ்வழக்கில் தீர்ப்புசெய்த விஷயமாவது:- கம்பெனியார் வாதமென்னவென்றால், ‘ஏற்றமதியில்’ நிபந்தனைப்படி, கப்பலிலிருந்து சரக்கு இறக்கியானவுடனே, சரக்குக்கு கேரிடும் கெடுதிக்குக், கம்பெனியார் பார்த்தியப்படமாட்டார்கள், என்பதுதான்.

போடு வீற்றிருந்த தமிழ்ப்பெரும் புலவர்களது அரும்பெருஞ் சரிதங்களை வெளிவிட முற்படுமுன், அப்புலவர்கள் வாழ்ந்திருந்த காலம், இடம், குணம், கல்வி, சிறப்பு, அபிமானித்துக்கூத்த வள்ளல்களின்னொன்பது மாதிய சம்பவங்களை இயன்றளவேனும், விளக்குதலிற் கவலைகொள்ளின், முற்கூறிய குறைகள் முற்றும், நம்மை விட்டொழிவது வருத்தமாகாது. இதனை நன்குணர்ந்த தமிழ்பிரமணிகளாவார், இக்கோவையின்கண், நவீனமாய்த்தோன்றித்தவழ்க் தினிதொவிரும் “பிரபஞ்சம்” என்னும் பத்திரிகையின் ஓரங்கத்தில் முறையே வெளியாகாதுள்ள சீரியபுலவர்களின் கிரந்தங்களை விளக்க முயலுவாராக.

இவ்வணம்,

கி. கு. தாராயணசாமி முதலியார்,

கோவை.

ஷே முதலியார் அவர்கள், எமது பார்வைக்கு அனுப்பிய பொய்யாமொழிப்புலவரது சரித்திரப்புத்தகத்தைப்பார்வையிட்டு மகிழ்ந்தோம். இவர், ஷேசரித்திரத்தை, அருமையாகத்திரட்டி, இனிய தமிழ் டெடையில், எழுதி முடித்திருக்கிறார். நமது பூர்வீக தமிழ்ப்புலவரது சரித்திரங்களை ஆராய்வதிற் சிறந்த பிரயாசை எடுத்து வருவதாகத் தெரியவருகிறது. ஆகையால், பிரபஞ்சம் பயனடையும்பொருட்டு, அடிக்கடி, எமது சஞ்சிகை வழியாக, வெளியிட்டு வருவாரென்று நம்புகிறோம்.

C. N. Sankaralingam Jyer.

‘ஏற்றுமதியில்’ நிபந்தனையில், “இதில் கண்ட சாமான்களை தூத்துக்குடிக்குக் கப்பலில் ஏற்றிக்கொண்டுபோய், ஏற்றுமதி காலத்திலிருந்த நிலைமையிலும் தரத்திலும், ஒப்பிப்போமாகவும்; தெய்வசங்கற்பத்தால் சத்துருவினாலாவது, திருமொண்டாடாகும் கடற்கரை அபாயங்களாலாவது, கிருமி முதலியவற்றாலாவது அல்லாத விதங்களிலாவது, கப்பல் மாலுமி, உடமஸ்தன், கம்பெனி உத்தியோகஸ்தர் ஆள்கள் இவர்களாலுண்டாகும், ஜாக்கிருதையில்லா வழிகளிலாவது, நேரிடும் கெடுதிக்கு உத்தரவாதம் செய்வோமாகவும்.”

“கம்பெனியாரின் ஏஜண்டுகளினுடைய ஆபீசில் காண்பித்த கட்டண வீதங்களைச் செலுத்தியபிறகு சரக்குகளை, முழுமையாகவோ சிறிது சிறிதாகவோ, கம்பெனியார், குறித்த ஸ்தலத்துக்கு ஏற்றிக்கொண்டு போகவும், சரக்கைப் பெற்றுக்கொள்ளும் வரையில், வேறொரு கப்பலிலோ, துறையிலோ, மண்டியிலோ, அதற்கு ஏற்படும் கட்டணவீதப்படி செலுத்தும் விஷயத்தில், சரக்கின் உடமஸ்தனுடைய ஜவாபின் மேலும் சிலவின்மேலும், மேற்படி சரக்குகளை வைத்துக்கொள்ளவும், கம்பெனியார் பாத்தியஸ்தராவார்கள்.”- “எந்த சந்தர்ப்பங்களிலும் எவ்வித விஷயங்களிலும், கப்பலிலிருந்து சரக்கை இறக்கியானவுடனே, சரக்குக்கு உண்டாகும் கெடுதிக்குக், கம்பெனியார் பாத்தியஸ்தராக மாட்டார்கள்.” என்று காணப்பட்டது.

தூத்துக்குடியில் சரக்கை இறக்குகையில் மழைபெய்ததாலும், துறைமுகத்தில் அடுக்கப்பட்டபொழுதும், சிலகாலங்களாக மழைபெய்து கொண்டிருந்ததாலும், மூட்டைகள் மூடப்படாமல் இருந்ததாலும், அரிசி நனைந்து கெட்டுப்

போயிற்றென்றும், பிற்பாடு இன்ன தேதியில் சரக்கானது ஒப்பிக்கத்தயாராகப் பட்டிருந்ததென்று சொல்லமுடியாதென்றும், ரூசு ஏற்பட்டது.

பிரதான ஜட்ஜியும், மற்றொரு ஜட்ஜியும், மேற்படி நிபந்தனையின் கடைசி வாசகத்தால், கம்பெனியார் நஷ்டத்துக்கு பாத்தியப்பட்டவரென்றும், அப்படிக்கட்டுப்படாமலிருக்கவேணுமானால், வாசகத்தில் “எந்த சந்தர்ப்பங்களிலும் எவ்விதவிஷயங்களிலும்” என்றுபொதுப்படக்கூறாமல், இன்னின்ன சந்தர்ப்பம், விஷயம், என்று வியத்தமாகச் சொல்லியிருக்கவேண்டும், என்று அபிப்பிராயப்பட்டார்கள்.

மற்றொரு ஜட்ஜியவர்கள், சரக்கானது இறக்கப்பட்டு, உடமஸ்தனுக்கு ஒப்புவிக்கப்படும் வரையில், அடையும்கெடுதி பாத்தியத்தினின்று பிரதிவாதிகளை விலக்க, மேற்படி கடைசி நிபந்தனையே போதுமானதென்றும், அபிப்பிராயப்பட்டார்.

இதில் பிரதான ஜட்ஜி அவர்கள் எடுத்துரைத்த தீர்ப்பாவது:- இங்கிலாண்டில் அதுசாணையான சட்டமானது இந்தியாவிலும் ஜாரியாக, இங்கிலாண்டிலிருக்கும் இன்வியூரென்சு முதலானவை இந்தியாவில் இல்லையாதலால், வியாபாரிகள் சரக்கை ஒப்பிக்கையில், கேடிமமாகக்கொண்டுபோய் சேர்க்கப்படும் என்ற நன்னம்பிக்கை வைத்துத்தங்கள் தேசச்சட்டத்தையே அதுசரிக்கிறார்களாகையால், கம்பெனியாரே உத்தரவாதிகள் என்றும், சரக்கைப்பரவர்ப்படுத்தியானதும், அதற்கு நேரிடும் கெடுதியை வாதி பார்க்கமுடியாதென்றும், மோசக்கருந்துடன் கம்பெனியார் தமது ஆட்களைக்கொண்டு சரிவரப்பாதுகாக்கப்பட்டதென்று சாட்சிக்கொல்

லுவித்தால், அதை மறுக்க வாதியால் சாட்சிக்கற முடியாதென்றும், மேற்கண்ட காரணங்களால் இந்த அப்பீலை ஒப்புக்கொள்ளாததற்கு நியாயமில்லையென்றும், அப்படி ஒப்புக்கொள்ளாமற்போனால் வியாபாரிகளுக்கு மிகுந்த நஷ்டம் நேரிடுமென்றும், இந்த நஷ்டத்தைத் தீர்மானிப்பதற்கு மேற் கோரட்டாருக்கு அனுப்பவேண்டி மென்றும் தீர்மானித்து, தூத்துக்குடி ஜில்லா கோர்ட்டாருக்கு அனுப்பப்பட்டார்கள்.

பிற்பாடு உத்திரவுப்படிக்கு விசாரணையாக, மூட்டை ஒன்றுக்குப் பத்துரூபாய் வீதம் தீர்மானப்படுத்தி, 26 மூட்டைக்கு 2600 ரூபாயும் கோர்ட்டார் அதுவதிகை வட்டியும் வாதிக்குக் கொடுக்கும்படியாக பிரதிவாதிமீட்டிரி செய்யப்பட்டது. (ம. ச. கோ புஸ்தகம் 32-பக்கம் 97-பார்க்கவும்).

News and Notes.

வர்த்தமானங்கள்.

தேச சுதந்திரநிறுவனவிய கம் கோயமுத்தூரில், பிளேக் மாரியானவன் தனது கரத்தையே மிகப் பெரிதென சினைத்து, சென்ற 7 மாதகாலமாக வசித்து வருகின்றான். ஊராறெல்லாம் தங்கியிருக்கும் ஓடியலங்கோலப்படுகின்றான். இக்கஷ்டம் எப்பொழுது தான் விடியுமோ அறிவிலம்.

மேற்படியூர் இடைபர் வீதியை ‘ஏழுமலையான்’ என்னும் ஓர் தெய்வம் காப்பதாக வாக்களித்தனதாம். தன் ஆணையிற் வேறு இடங்களிற் கடிபோனவரை பிளேக்மாரியை அனுப்பியாவதைத்திரைக்கெட்டுவதென்றும் “யானேனும் விவேசமாக கேள்விகேட்டால் “உனக்கு வித்தியாகர்வ அகம்பாவமா? அடக்கிவிடுகிறேன், பார்!” என்று அசட்டுவதென “ராஜாப்பிரத்தியகூ தெய்வதம்” ஆகையால், கமது கலெக்டர் துரையாசுரர்கள் பிளேக் மாரியை காரணத்தில் வைத்திருக்கும் இந்த ஏழுமலையுடையவைவசிகரித்து சிவர்த்தி செய்யச் சொல்வாரானால், பிளேக்மாரி சொல்கதே போம்

திருப்பூரில் தலுக்கா கச்சேரியும் முன்சீப் கோர்ட்டும் ஏற்பட்ட சிமித்தம் பகலாதுக்கத்தால் அக்ஷாஹ்

கள் தூதன் நிர்மாணமாகவே சிகழும் ஆவணி மாதம் 5ந்தேதி தனுர்லக்னத்தில் ஸ்ரீனிவாசபுர அக்ஷாஹ் இரஹப்பிரவேசமானது ஹோமப்பிராமண சந்தர்ப்பணமுடனும் ராமாயணம் ஹரிகதா இத்யாதி காலகேஷபங்களுடனும் டெர்தேறியது இதில் பரம பக்தர்களான ம-ந-ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாச அய்யங்கார் முன்சீப் அவர்களும் ம-ந-ஸ்ரீ வக்கீல் தேசிகாசாரியார் அவர்களும் எடுத்தக் கொண்ட முயற்சியானது பகலானுடைய அந்த ருணகல்யாணவைபவத்தை பல்லாண்டாகப்பொலிவிக்கிறது

கல்கத்தாவில் ‘பெரி’ ‘பெரி’ என்னும் ஓர் தூதன் நோய் அநேகரைக் கொன்றா கொன்றதெனக்கேட்டு விதியடைகிறோம்.

கமது தேசவாசிகளின் லெனசிக ரினைவைத்துண்டிண ரிப்பன் பிரபு சுலக் கப்பிராப்தி யானுரெனக்கேட்டு வருந்துகிறோம்

சீமைலில் ‘ஆகாயக்கப்பல்’ என்னும் புஷ்பவிமான நிர்மாணம் தேர்ச்சியடைந்து வருகதாகக்கேள்வியுற்று மகிழ்கிறோம்

ஷோலாப்பூர் ஜில்லா வயாகாஹுக்கிராமத்தில் ரூவ்காட்டி ஒருவன் கொல்லப்பட்டு அவனுடைய குரங்குகள் கொலையாளியைக் கண்டுபிடிக்க போலீஸ்பட்டே லுக்கு உதவிசெய்ததாக “இந்த தேசன்” பத்திரிகை கூறுகின்றது

பிஷாவருக்கருகில் பெண்தருடைய அஸ்தி சாம் பல் அகப்பட்டதென்றும் இது ஒரு சிமிழில் இருந்ததென்றும் பத்திரிகைகளால் அறிகிறோம் தகன்கரியைக் குப்பிறகு அஸ்தி சாம்பலை ஆற்றிப்போடுவது வழக்கமாயிருக்க சமார் 2500 ரூடங்களுக்குமுன் தகனசாம் பல் சிமிழில் சஞ்சயனமான காரண மென்னோ வறிதிலேம.

அமேரிக்கா தேசத்தில் ஹாட்ஸ் பிரிங்கிஸ் எனும் இடத்தில் எச் ஜே காம்பெல்எனும் சீமான் ஒருவர் முதலைக்கு கடிவானம் போட்டு வண்டிசவாரி பழக்குவதாக “இந்து நேசன்” பத்திரிகையில் கண்ணுற்று வியந்தோம்.

கோயமுத்தூர் விவசாய காலேஜ் ஸ்தாபனார்த்தம் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட பூஸ்திதிகளுக்கு பிரதிபலமாக அளித்ததொகை அப்பீலில் அதிகரிக்கப்பட்டதென வதந்தி.

திருவாரூரில் பிரசாமாகும் ‘கமலாசனி’ எனும் தமிழ்ப்பத்திரிகை ஒன்று எமக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது இதுதன் வருஷ சந்தா ரூபாய் 2 யாவரும் கவனிக்க வேண்டிய அரிய விஷயங்கள் திரட்டி வரையப்பெற்றுள்ளது இப்பத்திராதிபர்க்கும் மற்ற பத்திராதிபர்க்கும் வந்தனமளித்து உபசரித்துணைம்

The Coimbatore Friends' Association
(Limited.) Printers.

கோயமுத்தூர் பிரண்ட்ஸ் அசோஸியேஷன்
(லிமிடெட்.) அச்சுயத்திரசாலை.

இக்கம்பெனியின் மூலதனம் ரூ. (20,000) பங்கு 1 க்கு 5-ரூபாய் வீதம் (4000) பங்குகளாகப்பிரித்து, இந்தியன் கம்பினிஸ் 1882 வருஷத்திய 6-வது ஆக்டிப்படி 1908 வருஷம் மே மாதத்தில் ரிஜிஸ்டர் செய்து நடத்தப்பட்டு வருகிறது.

இக்கம்பெனியில் இங்கிலிஷ் தமிழ் இரண்டு பாலகளில், தேர்த்தியாய் பல கல்களில் அர்ஜிவதும் கில்ட் செய்வதும்பாங்குகளுக்கும்மண்டுகளுக்கும் கணக்குப்புத்தங்கள் முதலானது மதயார்செய்து தோல்காலிகோமுதலிய பயிணும் செய்யப்படும். இப்போது அனைக பங்குகள் தேர்த்திருக்கிறது. கொஞ்சம் பங்குகள்தான் பாக்கியிருக்கிறது. இஷ்டமுள்ளவர்கள் ஷைகம்பெனியின் மாணேஜருக்கு எழுதி அப்ளிகேஷன் பாரங்கள் தருவித்துக்கொள்ளலாம். ரூல்ஸ் புக்குவேண்டிவோர் 4 அணுஅணுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளவும்.

இக்கம்பெனியானது நிர்வாகசபையார் அவர்களால் நடத்தப்பட்டுவருகிறது. 1908 வருஷம் மே மாதம்முதல் 1908 வருஷம் டிசம்பர் மாதம் 31-தேதிவரை கடிய ரமாதத்திற்கு மாதம் 1க்கு 100க்கு ரூ. 3-9-5 வீதம் லாபம்தேறியிருக்கிறது.

இதன் பிராஞ்ச ஆபீஸ் திருப்பூரில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஜி. அனுமந்தராவ்,
மாணேஜர்.

விளம்பரம்.

இதனால் சகலமான களவான்களுக்கும் தெரியப்படுத்துவது யாதெனில்,

கோயமுத்தூர் இரங்கேஷண்டன்வீதி (சின்னக் கடைவீதி) மேல்புரம் பிரெனியில் 487, 488 நெ. கதவி லக்கரிட்ட மெத்தைக்கட்டடத்தில் புதியதாக ஒரு கார் ஜவுளிக்கடையில் சேலம், ஜலகண்டாபுரம், தஞ்சாவூர், கும்பகோணம், ராஜபுரம், பவானி, நரங்கன்பேட்டை தாராபுரம், குற்றாலம், கொறாடு, அய்யம்பேட்டை, காஞ்சிபுரம், ஆரணி, மதுரை, உப்பாடை, காக்கிநாடா, செல்வூர், சென்னை, பனூர், உன்னூர் முதலிய இடங்களில் தயாராகும் முதல்தரமான ஜவுளி தினுசுகளை சவல்ப லாபத்திற்கு கார் விலக்கு விற்கப்படும்.

மேற்படி கடையில் விற்கப்படுபவான சரக்குகள் நயமாயும் கெட்டி சாயமுள்ளதாயிருக்கும். கோறும் சரக்குகளில் வித்தியாசமும் மாறுபாடுமில்லாமல் விற்கப்படும். எங்கள் கடையிலிருக்கும் சரக்குகளை எங்கள் ஏஜண்டுகள் மேற்படி இடங்களுக்குச் சென்று எங்கள் கடைக்கென்றே தயார்செய்யப்பட்டிருப்பதால் நெசவு அழுத்தமாகவும் சரக்குகள் திடமானவும் விலை சரசமாகவுமிருக்கின்றன. எல்லாருடைய அதுகூலத்தன்பொருட்டே யாவர்க்கும் ஒரே விலையாக சவல்ப லாபத்திற்கு விற்கவேண்டுமென்பதே எங்கள் முக்கிய கருத்த. இன்னும் வேண்டிய விஷயங்களுக்கு எங்கள் கடையின் ஏஜண்டுகளாகிய மகா-ராஜ் K. தேவதத்தய்யர், B. வரதராஜ் ஆசெட்டியார் இவர்களிடத்தில் நேரில் கேட்டுத்தெரிந்துகொள்ளலாம்.

நல்ல முதல்தரமான கஸ்தூரியும் விற்கப்படும்.

V. R. K. & Co.,
Cloth Merchants & Commission agents,
Coimbatore and Vellakkener.

பிரபஞ்ச தர்மம், நடவடிக்கை, சட்டம், வித்தியா விநோத முதலிய வற்றைப்பற்றிய ஓர் மாதாந்திரத் தமிழ்ச்சஞ்சிகை.

ஜி. ஹனுமந்தராவ்,
பத்திராதிபர். (Proprietor.)

கோயமுத்தூர் பத்மநாப ஐயர்,
(Editor & Publisher.) பிரசுரகர்த்தா.

வருஷ சந்தா ரூ. 2 4
6 மாதத்திற்கு ... 1 2
பிரதிசஞ்சிகை ... 0 3
வெளிநாட்டில் தபால்
கூலி பிரத்தியேகம்.

கலி 5011.

சௌமியவருஷம் புறட்டாசிமாசம்.

SEPTEMBER 1909.

புஸ்தகம் 1.

சஞ்சிகை 4.

எமது அருமை பேரே! சாக்ஷாத் ஜகதீச வரனுக்கே எல்லையிலை. அவ்விதமே அவருடைய ஆக்கைக்கும் அளவிலை. அவருடைய மகிமையை எம்மால் எடுத்துரைக்க ஏலாது. “யத்யத் விபூதி மத்ஸத்வம்” என்ற தோவாக் யத்தால், பிரபஞ்சத்தில் தோன்றும் விசேஷ மகிமைகள் யாவும் பகவத் சக்வ சங்கல்பமேயாம். ஆகையால், அநேகமான சஞ்சிகைகள் பிரசுர மாயினும், அவை போதுமானவையல்ல. இன்னும் அநேகம் பிரசுரிக்கப்படவேண்டுமென்பதே எமது அபிப்பிராயமாம். “சிறு துரும்பும் பற்குத்த உதவும்” என்றபடி, எதுவும் விபர்த்தமாகாது. இதற்கு மேற்கோளாக விவேகானந்த சுவாமிகள் 1896 ஆகஸ்ட் 26-உ எழுதிய கிருபச் சங்கிரகமாவது:—

“எதைச்செய்யினும் தத்ஸமயம் அதே உன் சேவார்த்த சாதனமாக இருக்கட்டும். இந்த

சஞ்சிகையே உன் இஷ்ட தேவதையாகட்டும். ஆனால், நீ தேர்ச்சியடைவாய்.

இச்சஞ்சிகையில் தேர்ந்த பின்னர், தமிழ், தெலுங்கு, கன்னட முதலான அநேக சஞ்சிகைகளைத்தொடங்கு. மதிராஸ் மகாஜனங்களை. 1 லாம் நல்லவர்கள்; முயற்சிபுடையார்; ஆனால் ஸ்ரீமத் சங்கராசார்ய உலகம் தவிர மற்றெல்லாம் பாசப்பற்றினை விட்டாரல்லர் எனக்காண்கிறது.

என் குழந்தைகள்! அனைவரும் அந்நிலை தத்திலாழ்ந்து, உலகவாஞ்சையை ஒழிக்கவேண்டும்,-என்னின், கைவல்லிய தீகை திடப்படும்.

தையியமாய்த் தொடங்குங்கள்,— பிழை முதலான விரிவு விஷயங்களை இப்பொழுது சிந்திக்கத்தேவையிலை,— “குதிரை வந்தால் கடை ஞானம் வரும்.” “இறுவரைக்காறு முயல்க,”— யான் உம்மோடுள்ளேன்; யான் போனபின்னும் என் அந்தராத்மன் உம்மோடுகூட இருக்கும். இவ்

வாயுள் போகும், வரும், - ஐசுவரியம், கீர்த்தி, கருமம், இவையனைத்தும் சுவற்பநாள் தான். கேவலம் பிரபஞ்சப்புழுவாகப் பொன்றுவதைவிட, சுவதர்ம கர்மாதுஷ்டான களத்திற் பவியாவது மெத்தவும் உசிதம். கிளம்புங்கள்!" என்பதே யாம்.

இனிப்பும் துவர்ப்பும் ஒரே விநுகூ பலத் தாலறிவது சாத்தியமல்ல; அன்றியும், ஒரே தோப்பில் எல்லா ஜாதி விருகூழும் பலிக்காது; அதுபல சாதிருசியமும் அப்படியே. ஆகையால், நமது நேயரெல்லாவரும் கூடி, ஒவ்வொருவர் ஒவ்வொரு சஞ்சிகையாக, இயன்ற சஞ்சிகை களை யெல்லாம் வரவழைத்துப், படித்துப்பயன டைய வேண்டுவம்.

I. இலக்கண நூல்.

(3-வது சஞ்சிகை 66-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

சொல்லியல்.

11. எழுத்தே தனித்துத் தொடர்ந்து மிச்சா வழிநின் றொழுக வழங்கின சொல்லே.

(இ-ள்) எழுத்தே = சப்தமே, தனித்தும் = தன் மாத்திரையானும், தொடர்ந்தும் = தன்னோடு தா னும், தன்னோடு பிறிதுமாகத்தொடர்மாத்திரை யானும், இச்சாவழி நின்ற = குறிப்புணர் எது வாகத்தோன்றி, ஒழுக வழங்கின = கதிகொண்டு நடந்துவந்தன, சொல்லே = சொல்லாகும் என்ற றிக. வழி என்றமையால், கிர்குணப் பிரபல்ய மும், சபள நியாயா நவ்ய வீக்ஷணகைவல்ய மும் பற்றி என்க. நின்று என்றமையால், சாதி ருசிய மாத்திராகாரணம் பற்றியே என்க. ஒழுக

என்றமையால் பிராப்தி வைபவமும், வழங்கின என்றமையால் அநாத் பிராகிருதமும், பற்றி யே என்க. சொல்லே என்று ஏகாரம் எழுத்தி னது என்னையெனின், தேற்றங்கொடுத்து, பகு பதம் பகாப்பதம் ஆய பகுப்பினை, அசம்பாவித நியாயம்பற்றி மறுத்தாம் என்க. ஏனெனில், பா ஷா ஆதி கர்த்தருத்வ முறையான் என்க. சொல் லின் நைமித்தியம் அக்ரஹ்மயமாகையாலும், கா ரணதருசிய சாமாந்தியம், அதிருசிய சாம்யமே யன்றி, அகாரண வைபவம் என்பது, தார்க்கிக ஏதுவின் அசம்பாவிதமெனக்கொள்க. சப்தாகூ ரம் கேவலம் பரமேயாகையால், பிராகிருதி தானு சமஸ்தசப்தங்களிலும் அமைந்தேயுள்ளது. இவை பெரும்பாலும் உபதேச முறையாம் என்க. கிரு ஷ்டாந்த நிமித்தம் 'சொல்' என்புழி, - "சாம்ப வி நீயே - ஒ ஒங்காரி-சமஸ்தமுமுனது - ஒளிவி லொடுக்கம்," - ஆகையால், சகாரதானு, ததைக பவிஷ்யார்த்த, சார் + இயை; ராமச்ச, பிமச்ச, என்பபோல. ஒகார இதி ஒங்கார சலனப்பிர ணவம்; எழுச்சி. லகார இதி லளிதா மகிம் நா பிகாஷா மந்த்ர, பூர்வகம். ஆகவே 'சொல்' என்றது மந்த்ர வைபவ நியாயத்தே யுதித்து, சகாரப்பக-ஒங்கார பந்த-லளிதா போஷண தந்த்ர நியாயவழி மரபாகி, சகார ஜிஹ்வாந்த, - நாபிசப்த ஒங்கார வருத்த-லளிதா மங்களமனோ வாக் ஹ்ருதய ப்ரகிருத்யா சதுரச்சர பூபுர யத் த்ர முயற்சியின் வருவது. இஃது மந்த்ர, தந்த்ர, யந்த்ர விதாயக சாஸ்த்ரோப தேச லக்ஷணமா கையால், சூக்ஷ்ம தத்வம் என்றே மொழிந்தேம் என்க. இவைபோல்வன வனைத்தும், "ஆகே வவன்றே யுரைத்த வக்ஷரத்தினுந்தம்" என வும், "ஒப்பாதே யுந்திதனிற் கந்தினுற்போ லொ ளி மயங்கு மோசையுள பாஷையாகும்" என

வும், "வையை வைத்திடில் வாலையிலாந்தம்- உய்யவே சுழியுச்சி யுணுவினமேல்" எனவும், "பூவிலே நறைகள் போற் பொருந்திநின்ற பூர ணம்" எனவும், "இரவுதலாய் நிகரின் நித்தான தானு, யெழுலோக மமைக்கமுனமிருந்தருகூம்" எனவும், அகத்தீசர் கூறிய லக்ஷண ரீதியின் உப தேச முறையானுணர்க.

12. பொருளிடங் காலஞ்சினைகுணந் தொழின் ஒப்பிய னோக்கித் தப்பிய னீக்கா [முதல் வியல்பினும் விதியினு மியம்பப் பெற்று விழுமிய சொல்லே பெயர் வினையாமே.

(இ-ள்) பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில், முதல் = முதலாயவற்றில், ஒப்பு இயல் கோக்கி = ஏற்பனவற்றைக் கருதி, தப்பு இயல்நீக் கா = ஏலாதவற்றை ஒழித்து, இயல்பினும் = பிர கிருதியாகியும், விதியினும் = பிரகிருதி பேதப்ப டித்தியும், இயம்பப்பெற்று = சொல்லப்படடு, வி ழுமிய = அர்த்தமமைந்த, சொல்லே = சொல்லெ ன்பது, பெயர்வினை ஆமே = பெயர்ச் சொல்லெ ன்றும் வினைச்சொல்லென்றும் இருவகையாம் என்க :- பெயர், வினை, இடை, உரி என நான்கா மே என்னின், இடையும் உரியும், உருபும் விசே ஷணமும் உணர்த்தும் எது மாத்திரமேயாக வின், சிறப்பிலவென ஒழித்தாம் என்க. அற்றேல், இடைச்சொல் - "பெயர்வினை முன் பின்னோரிடத் தொன்றுவ" தாகையாலும், உரிச்சொல் - "பெ யர் வினைமொருவா உரிபன" வாகையாலும், வே றுபடுத்திக்கூறல், மாறுகொள்கூறலென, மறு த்தாம் என்க. பின்னை, எங்ஙனம் கோட? என் னின், ஆரிட முடிபு நோக்கி, பெயர் வினையுரு பெனவும், பெயர்வினை விசேஷணமெனவும், மு றையின் வைத்தாம், என்க. இச்சூத்திரம் "தொ குத்துச்சுட்ட" லெனு முத்தி. "சொல்லெனப்

படுப பெயரே வினையென்-றாயிரண்டென்பவறி ந்திசி னோரே" என ஆசிரியரும் உரைத்துள து ணர்க. "தொழின் முதல்" என்றது வினை கோக்கிச் "செய் பொருள்" எனக்கொள்க.

மரம்-ஊர் - ஆடி - கண்-வெண்மை - கூத்து பெயராம். 'நட' எனும் வினையில்-கருத்தனம் பொருளும், நடத்தலை ஏற்க இடமும் நடக்கும் காலமும், காலம் சினையும், நடக்கும் ஆற்ற லும், இயங்கற்றொழினும் அமையாக்கிடந்தமை யுணர்க :-

'வினை' என்பதில் வினை பொருளும் உணர்த் தினமை அறிக.

13. வெளிப்படை குறிப்பின் உயர்தினை ஞா [னியர் ஆண்பெண் பலரும் அலாத வஃறினை ஒன்றும் பலவும் பால்படு நிலையில் ஒருமையும் பன்மையு மாமப் பொருண். [முத4.

(இ-ள்) வெளிப்படையாயும், குறிப்பாயும், உயர் தினை அஃறினைப் பிரிவின, ஆண்பால், பெண் பால், பலர்பால், ஒன்றன்பால், பலவின்பால், ஆசிய முறையின் வரும்பொருள்களை யுணர்த்து வதே மேற்கூடிய பொருள் நிலையாம். அப்பொ ருள் ஒருமையும் பன்மையுமாம் என்க:-பொருள் நிலை:-தன்மயம், உள்ளது-இல்லது, பெய்-பொய், சித்து,-சடம், நித்யம்,-அநித்யம், உருவம்,-அரு வம், காட்சி,-கருத்து, இயற்கை,-செயற்கை, மு தல்,-சினை, ஸ்தாவரம்,-ஜங்கமம், முதலினவெ ன்க. வெளிப்படையாவது பொருள் நிலைதெரிய வருவது. குறிப்பென்பது "ஒன்றொழி பொது ஸ்சொல்விகாரம் தகுதி, ஆகுபெயர் அன்மொழி வினைக்குறிப்பே, முதறொகை குறிப்போடின

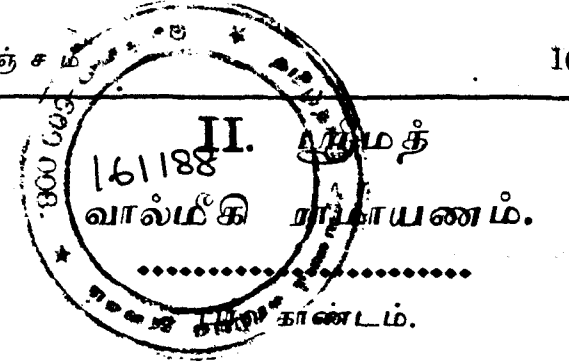
பிறவும் என வகுத்துள்ளாரேனும், முடிபுரோக் கியும், கிரியை நோக்கியும் கூறலாற்றல், சொல் லின்கணே தனித்திலாமைமீன் மேற்கூறிய வளை த்தும் அணிமரபியலாவதுபற்றிக், குறிப்பு என் பது, இலக்கணப்பிழையென மறுத்தாம் என்க. எவ்வன் எனின், 'மக்கள்' என்பது சொல்லிலக் கண நுறையின், உயர்திணைப் பலர்பாலென மு டியுமன்றி, பெண்பால், ஆண்பாலென முடிபு நோக்கிக்கூறியும்வழுஉவென்றும். பெற்ற முழு தது-கறந்தது என்புழியும், 'பெற்றம்' என்றது பலவின்பாலேயாம். 'மரைமலர்' என்புழி, விகா ரம் பெறுவிடும், 'தாமரை', 'தா+மரை' எனக்கூறலாற்றலுடைமையின், தொடர்ச்சொற் பொருளை ஒரு சொற்பொருளெனப் பாவிப்பதும், 'மலர்' எனஞ்சொலான் தாமரை-மரைபென விளங்குழியும், 'மரை' யெனும் விகாரமே, கு றிப்பாகாமையறிக. 'எரிகரும்பு' 'நன்காடு' 'சால்சுழி' என்புழியும், 'புனிதின்றான்' என் புழியும், 'தேன்மொழி' என்புழியும், 'அறத்தா ரிதுவெனவென்னை' என்புழியும், 'ஐவர் வந்தார்' என்புழியும், சொற்றொடர்க் குறிப்பேயன்றி, சொற்குறிப்பன்றென மறுத்தாம். 'வல்லன்' என்புழி, வன்மையுடைய யாவன் ஓர் மகனைப் பொருட்படுத்தின்மையுன்றி, இன்னான் எனும் துணிபுரைக்காமையின், குறிப்பன்றென மறுத் தாம் என்க. பின்னை, குறிப்பெனச் சூத்திரத்தத் தது என்னை எனின், 'அரிகொண்டபூ' என்புழி, கிரியா, கர்மவாற்றான்மாலோ, வண்டோ எனத் துணிபாகா வழி, "குறித்தோன் கூற்றந்தெரித் துமொழி கிளவி" யாய பல்பொருள் ஒருசொல் லென்க. 'கீரில் ஆழந்தான், எனவே, குறித் தான், இறந்தான்' எனுத்துணிபு, பிறவாற்றான் விளங்கவேண்டுழி, "ஆழந்தான்" என்பது-கு

றிப்பெனக்கொள்க. உயர்திணை ஞானியாரம் ஆண், பெண், பலர் எனும் பால்வரை பொருளா ம் எனவும், ஞானமிலாதவல்லாம் அஃறிணைக் கண்படுத்த ஒன்று, பல எனும், பால்வரை பொ ருளும், என்றமையுணரற்பாற்றம். ஞானிபர் .ஜ லாத அஃறிணை என்றமையான், பகுத்தறியிலா உயிரினைத்துமென்க. 'ஞானம்' கூறியதென்னை யெனின்- "ஆகார நித்ரா பயமைதுஞ்சி-சாமாக் கிய மேதத் பசுபித் தராணம்-ஞானேஹிதேவூர மதிகோவிசேஷோ-ஞானே நஹிந: பசுபிஸ்ஸமா ன?" என்றுணர்க. "உயர்திணை அஃறிணை பால் படுகிலை" எனவும், "ஒருமையும் பன்மையுமாம்" எனவுஞ் சிறப்பித்துழி "உயர்திணைக்குரிமையு மஃறிணைக்குரிமையும்-ஆயிரகுதினைக்கோரன்ன உரிமையும்" ஆய "காலமுலக முயிரேயுடம் பே-பால்வரை தெய்வம் வினையே பூதம்-ஞாயிறு திங்கள் சொல்லென வருஉ-மாயிரைத்தொடு பிறவு மன்ன-வாவயின் வருஉங்கிளவிபெல்லாம்- பால் பிரித்திசையாவயர்திணைமேன," எனும் பத் தும், "ஒருவரைக்கூறும் பன்மைக்கிளவியும்- வழக்கினாகிய வுயர்சொற்கிளவி," என்பனவும் உணர்த்தற்கென்க. "பொருண் முதல்" என வே "செய்யுண் மருங்கினும் வழக்கியன் மருங் கினும்-மெய்பெறக் கிளந்த கிளவியெல்லாம்-பல் வேறு செய்தியினுனெறி பிழையாது-சொல்வ ரைத்தறியப் பிரித்தனர் காட்டல்," எனச்சொல் லைப்பொருளோக்கிப் பிரிக்கு மாற்றான் என்க. "அப்பொருள்முதல்" எனவே மேலேச்சூத்திரத் துட் கூறிய ஆறும் என்க.

'ஆகுபெயர்' என்பது இலக்கண வழுஉ என விடுத்தாம் என்க. என்னின்- "புனிதின் றான்" என்புழி, தின்னலாய வினையார் புரியம் பழத்தையே உணர்த்தும்; 'புனி வெட்டிஞன்'

என்புழி மரமேயாகும். வினை செய்நிறுத்த மாத்திரத்தில், சாதனம் இலக்கண நோக்கியா ராயவெண்டாது, இயற்கையின் அபையும். அந் தேல் அஃதாக: 'இலைபறித்தான்,' 'கைமுறித் தான்' என்புழி, 'இலை' 'கை,' இவையும் கிளை யாம்: ஆயினும் ஆகுபெயர் என்றார். ஏனெ னினில், இயைபினை ஏற்கும் இருபொருட்டும், பெ யர் ஒன்றே இல்லை. அந்திப்போழ்தில் ஒருவனை 'விளக்குக் கொண்டுவா' என்றால் தீபமின்றி குத்துவிளக்கைக் கொணரான். பகற்காலத்தில் 'கொண்டு வருவன்.' ஆகையால் 'விளக்கின்' ஐயம் வினைநோக்காது காலக்குறிப்பினும் புத்தி யினும் விளங்க கின்றது. "ஊரைக்கொளுத்தி னான்" என்புழி, ஊராம்மனைக்கூட்டத்தைக்கொ ளுத்தினான் எனப்பொருளாம். ஊரைக்கொ ளுத்தினான் எனவாகாது. ஏனெனினில், கொளுத் துவோன் ஒருவன்: ஊராரோ பலர்: ஒருவன் பலரைக்கொளுத்த ஆற்றலிலாமைமீன் என்பர். தவிர ஆகு+பெயர் என்பது, விரிபொருள் து ண்மை சுட்டியலாது, துண்பொருள் விரிவு சுட் டவாவதில்லை. 'கலங்கொண்டான்' என்புழி, பூமியோ? தானியமோ? எனுத்துணிபு, பிறவா ற்றும் குறிப்பாம். பூமியும், தானியமும் கலத் தின் இயை பொருளாகாமையின், அன்மொழித் தொகை-என்னவும் அமையும். ஆகவே குறிப் பின் நிகழ்வதே பயனும். ஆகவின், ஆகுபெய ரும் அன்மொழித்தொகையும், தொடர்நிலைபாற் றுள் வருவதால், அணியியலென விடுத்தாம் என்க.

(இன்னும் வரும்)

எட்டாவது சருக்கம்.

1. இன்ன வைபவத் கர்மம் வம்மகான் மன்னு புத்திரர்க் குன்னு தவமனன்
2. வழிபெ றும்பரி யாக மல்வழி என்ப யன்னென வெண்ணு மம்மகான்
3. அன்ன செய்வென் றுன்னி வன்மையும் என்ன நன்மையுந் துன்ன மைச்சொடும்
4. இன்ன சொன்னன னெழிற்கு மந்த்ரனோ டின்னழைத்தியு பாத்யர் குருவெலாம்
5. துரித விக்ரம மந்த்ரன் துரிதமே வேத பாரக விபுதர்த் தந்தனன்
6. சுயக்ஞ வாமஜா பாஸி காசியப குருவ கிஷ்டரென் னேனை யுத்தமர்
7. தமைப்ப ணிந்துதர்ம் மாத்ம தசரதன் இவ்வெ ழிற்றரு மார்த்த மொழிசொனான்
8. லபித மெய்ச்சுத ரின்றி ககமிலான் ஆய வாயவச் வமேத மெண்ணினேன்
9. சாஸ்த்ர சம்மதக் கர்மம் விச்சையன் அன்ன வெய்துபா யம்வி சாரியும்
10. என்ன, வாமென வையர் போற்றினார் வசிஷ்டர் மன்முக வார்த்தை கேட்டொலாம்

3m 211, No 9 FR
No 61

பிரீதி யென்னவே பேசினுர்பரம்
சேக ரஞ்செயுஞ் சிரஷ்ட வாசியும்
விடுக மன்னனே விச்சை மக்களாம்
தரும நினைவிதுந் தனைப் ரெய்துயார்
என்ன விப்ரர்சொல் விதம தாகியே
துன்னு மாநந்தத் தோது மமைச்சொடும்
குரவர் சொற்படிக்கூட்டுஞ் சம்பரம்;
பரியின் பாங்கரு பாத்ய ரேவிதம்
சரயு வுத்தரம் யக்கு பூயியாம்;
கற்ப சாந்தியாந் கர்மம் மலியவே
மன்ன ரெல்லரிம் மகமே செயவலார்;
உத்த மம்மிதுந் குத்த மத்தெய்தல்
யக்கு பங்கபிரம ராக்ஷ ஸர்வலர்;
அதம மாயினே யழிய னதிபனும்
புது கூறுமா ராக விதியினே
பலது புத்திசா மர்த்ய மழியினே.
அன்ன வாமென ரமைச்ச ரெல்லரும்
அரச னுணைகேட் டந்த மட்டுமே
ஆக வந்தன ராகித் தரசனைப்
பூர்வ மாசையிற் புரிவ மென்னவே -
செலவ வித்தமைச் சோடு மிதுசொனான்
இருது சொன்னவா றிழைக்க சம்பரம்;
என்ற னன்னிறை பெதிர மைச்சரை
ஏவித் தன்மனை யெகிப் ரீதியின்
அங்கு நின்றதன் னிதய வரிவையர்
தெரியச் சொல்லினன் தீகை விஷயமே
காந்த னன்மொழி கேட்டு வர்ச்சஸாந்
கமல முகமினு மிமம்போந் தடமென

11. மகாராஜனுடைய புத்ர காமேஷ்டியாக இச்சை யையும் அதற்கு அவர் செய்த ஆலோசனையை
12. யும் சொல்லி இருக்கிறார். முன் சருக்கங்களில் அவருடைய பரிபாலன சக்தியானது அதிதாரம் மிகமாகவும் திறமையாகவும் இருந்ததென்று சொன்னார். ஆகிலும் அவர்க்கு மக்கள் இல்லாத மனக்குறைபைத் தவறுகளால் நிவாரணமாகும் பொருட்டுத்தானே யோசித்து ஓர் தீர்மானப்படுத்தியபின்பு, மந்திரிகளோடு ஆலோசித்து, தமது குல குருவாகிய வசிஷ்டர் முதலானவ ரோடும் மற்றப்பிராமணரோடும் தங்குறைபைச் சொல்லிச், தாம் கொண்ட கருத்தையும் சொன்னாரெனவும், சொல்லியிருக்கிறார். அக்கருத்தானது அசுவமேத யாக நினைவென்றும், அதனைச் சாஸ்திரோத்தமாகச் செய்வதே தன் அபிப்பிராயமென்றும் தெரிவித்தாரெனவும், அக்கருத்தினை அனைவரும் ஒப்புக்கொண்டு, அரசனது நினைவானது தர்மம் ரீதியாக இருப்பதினால் சந்தேக மின்றிப் புத்திரரையடைவரென ஆசைவந்தாரெனவும் கூறுகிறார். பிறகு தசரதனே, யாக யோக்கியமான இடத்தையும், அதற்கு வேண்டும் சம்பாரங்களையும், சேகரிக்கச்சொன்னாரெனவும், இவ்விதம் செய்வது தமது குரு ஆக்கை ப்படியாகவேண்டுமெனவும், சொன்னாரென்றார். தவிர, தான் எண்ணின யாகமானது சரிவரச் செய்யப்படாவிடின் அதனால் நேரிடும் கெடுதியையும் தெரிவித்தாரென்றும், அவ்விதம் நேராதபடி இருதுக்கள் சொன்னபடியாகத்திரவியம் குறை முதவின சேகரிக்க வேண்டுமெனவும், சுவதமேயாதும் செய்யக்கடாதெனவும் சொன்னதாகவும்கூறுகிறார். முடிவாகத்தமது பத்தினி கவிடமும் தெரிவித்து அவர்களுடைய அதுமதியும் பெற்றார் என்றும் கூறுகிறார்.
- 13.
- 14.
- 15.
- 16.
- 17.
- 18.
- 19.
- 20.
- 21.
- 22.
- 23.
- 24.

இதினால் தர்மம் என்பது, புறத்தியார் சொன்னபடி செய்வது உத்தமம் அன்றென்றும், தானே கைக்கொள்வதுதான் சபலமாகுமென்றும், ஆனால் தன் கருத்து முடியும் மார்க்கமானது சாஸ்திர சம்மதமாக இருக்கவேண்டும், அதற்காகவே பெரியோரைக்கேட்டு அவருடைய அதுக்காகம் பெறவேண்டுமென்றும், தவிர கிரகஸ்த முறையில் “இருவரும் பூண்டிப்பினல்லால்” என்றபடித்தன் பத்னிபார் சம்மதமும் பெறவேண்டுமென்றும், தெளிவாக எடுத்து விளக்கியது விபக்கத்தக்கது.

(9-வது சருக்கம் பின்னால் வரும்.)

III கீசகவதம்.

இரண்டாம் அங்கம்.

முதற்களம்.

விராட சபை.

விராடன்-மந்திரி-கங்கபட்டர்-சபையோர்
பிரவேசிக்க.

விரா - மந்திரி கேளாய்! மன்னர் வளநக ரிரவிற்புகுந்தொருவ னிருந்தானு மற்ற [வன்
தொத்தொடு கிளந்த தேன்மொழி தா [னென்னேயோ?
சிறுகுழலி னினிதமைத்த விறும்பூதலி [தென்னேயோ?
வறிகல! மாநிரை வரக்கண்டே, குடிக [ளெலா
மோடினார் கூடிய ராடின ரவருடனே!

யானுத் தெருமந்து பார்ப்பேமா பலக [ணிமி,
லன்னுயன்னு! யனைத்துமச் சிறுருவற் கமையு மமையு! மென்றேனா னென்னு [ளே
யவனை விளிக்கக் குடந்தமா னுரெலாங்; கலனளவு நலனளவு சுரும்புலவு நறுந் [தொடை
வேய்ந், கம் மகற்கு விருப்ப மளித்து, நந்தனன் மனைக்கு நண்ணுதி, ரென்றே [ன்,
பொதுவர தாநிரை போற்றிக் கொணர் [வா
ரிதுவரைக் காணே னியம்பு!
மந்திரி- பொறுமையுள பூபால! போர்புரிந்து பெற்றமதைக் கொணரா முன்னந், திறைமையுள தந்திரத்தான் மீட்டவகையு ணராமற் கீசகன்றான்,
விறற்படையோ டுடிபெனவே வார்ப்பரித்து நின்றானோ? வஸ்தன்றி,
விறல்பெற்றும் வற்சலங்கள் காணாமன் மாழ்கினோ? வறிகிலேமாந், றுரிதமுள தூதொன்று போய்மீள னலமே கொல்லாம்
சரிதமுள சார்பிலரே! சொல்லித் தேற்றும்!
வரவுன்னி வரையெண்ணும் வருத்தம் [போக.
கங்க - பெரும துயருழேல்! பேர்பெற்று மன் [ளர்
வருவ ரெருகொடியில்; வாளா வினையு [ரை
போக்க னலமன்று; போன வொருவனை [க்

கவல் குணமன்று கொள், - மறவர்
எள்ளளவு மபசெய முறருண்மை,
துணைவேண்டிற் றுதுவரலிங்கு நிச்சய
[மே.

விரா - முனிவர! தமது திருவருட் படியே,
வழிசெல னன்றல வெனுமொழி கேட்
[டேன்,
பரிபவ மற்றேன், பணித்தி ரடிகாள்!

கங்க - புரவல! கேளப், பெரிய சுசர்மற் [ய
கரச ரவேக ரளியுண்டால், உரமுடை
புத்திரரை யேவிப் புரிசை நகர்காத்த
லுத்தம மன்றோ வுரை-சில்வேளை
துணைக்கும் பனைக்கு மாவர் [னே.

விரா - துணைவ! தேர்தியேற், றாய நன்மொழி,
சென்று சிறுக்குச் செவ்விதிற் கிளந்து,
[நம்

செவ்வ மாககர் சீருடன் காத்துத்,
தெம்முனை யகற்றித், தீரா வேசமாய்
வதிக! வென்னும் மாசி வழங்குதி.

மந்திரி ஏகி யவர்க்குரைத் தெய்துவ, னிறைவ!
[ஏக.

விரா - அடிகண் முன்ன ளருளின வாறு [னும்;
கழங்கு வினையாடல் காணே னொருநா
கழங்கு வினையாடல் காணக்
கிருபையுளவே விப்போழ்து கிடைக்க
[லாகும்.

கங்க - தலைபோகுந் காரியங்கள் தாம்பலவே
[யானதனால்,
இலையோமற் றிவர்க்குத் தொழிலென்ன
[ரா? வியம்பரசே!
விரா - தலைபோகுந் காரியங்கள் தாம்பலவேன்,
[முனிக்குமரை

யிலைமேலோந் துனியாவென் றெண்ணு
[ரா? விருந்தவரே!
(கழங்கு ஆட)

சேவகன் பிரவேசிக்க.

சேவக- திருவடி தொழுதேன், திருவுள மருள்க!
(ஓர் கடிதம் கொடுக்க)

விராடன்- இத்தோர் கொடுத்தார்?
சேவகன்- திரிகர்த்த னேவிப தூதனொருவன்.
விராடன்- இவணழை யாளை.
சேவகன்- இன்னே கொணர்வ, னென்னுண்டவ
னே!

திரிகர்த்த சேவகன் பிரவேசிக்க.

தி. சேவ-சரணம், சரணம்! சர்வ தயாபா
விராட - திரிகர்த்தனேவ, வேகினை யென்ன?
தி சேவ-ஆம், ஆம்! அடியேற் கருள்செயு மாறு.
விராட - சுசர்மன் சுசமே கொல்லாம்? சொல்க!
தி. சேவ- திருவுள முளதே, லுர்வது மாகும்.
விராட - ஒதுவ விதனை யோதி யவைக்கண்.
ஒதுவான்- (கடிதங்கொண்டு படிக்க)

மதிக்கு நேர்முக மாகவே பிறந்து,
விதக்கு வீழ்முக மாகவே வதிபத்
துடிக்கு, மென்மன மானவே, பெரிய
முடிக்கு நும்மன மிழித், தொரு மொழி
[யே

தருமெனி, னித்துய ரேகின தரசப்,
பொருது சீசகன் போரினை மாற்றி,
யுரைவழி யுப்க்க வுடம்படு மொருது
துரைக்க வேற்கு முண்மை யாகவே.

விரா - பண்டித! விதற்குப் பிரதிமொழி யாகத்
தூதேற் குவமெனுந் துணிலே வரைக.
கங்க - இறையே! யதுபோ லெழுத விசையன்
றறைபோக் கடித்தவவர்க்கு, -முறையே,
யவரோ டியாத்த லழகென் றெழுதத்,

தவரா துளக்கருத் துத்தான்;-அதனால்,
ஒன்னு ருடம்படி லுபவர்,
இன்றே, லிகல வியம்பல் வேண்டா.

விரா - நன்று நன்று! நவின்ற, தடிகாள்!
வென்று சின்னார் வேண்டின வண்ண,
முடிக்கு மாறு, மேன்மைப் படுத்தி,
வாசக மொன்று வழங்கி யருண்மே.
ஒதுவ! மாதவ ருரைக்கு மாறு,
நன்னு வெழுதி, கம்முன் வைக்க.

(கங்கப்பட்டர் சொல்ல ஒதுவான் வரைந்து
இறைமுன் வைக்க.)

சுசர்ம! வுந்தன் சுவபாவ மெமது
வழிப்பகை யாக வைருவ தாயினும்,
“அன்பிற் கடைக்குத் தாழில” தாலுன்
னிநீக்கையு சிலையு மிம்முறை யெண்ணி
[ப்

பொறுத்தன மாகப்; போர்வல சீசக
னுரைமேற் கொண்ட னுடம்பட் றிறை
[தி.

விரா - பண்டித! முத்திரை பதித்து, விலாசம்
வைத்து, வேந்தற் கீயு மாறு
சொல்லிக் கொடுக்க, சேவக னிடமே.

ஒதுவா-சேவக! விதையுன் செம்மற் களித்தி.
(கொடுக்க)

தி.சேவ-கருணைக் கடலே! கடிதங் கொண்டேன்;
விடையுங் கொள்வேன், விமல விறை
யே! (ஏக.

மந்திரி பிரவேசிக்க.

யந்திரி - புரவல! யானிள வரசர்த் தொழுது
திருவாக் கறிவித், தின்னக் காக்க
வெழுவது கண், டிவ னெய்தின் னடியே
[ன்.

விரா - மந்திரி! யென்னு மதியாச் சுசர்மன்
மதிக்கு மாறு மம்ம ரிழைத்து,
நம்மைக் கெஞ்சி நலம்பெற மட்டிச்
செம்மை நமக்குச் சீருட னுதவி, [றச்
யிம்மை மறுமை யிரண்டினும் புகழ்பெ
செய்து வைத்த, செம்மல் சீசகற்
கென்ன கைம்மா றியற்ற வுளது?

மந்திரி - இறைவ! வெத்தனை யீயினு மமையு
மாகவி, னம்மி னறிந்தவ ராகி,
யவைக்கு னெழுந்தரு ளடிக ளருளாத்,
திருவாக் கேற்பத் தேர்ந்து முடித்த,
னலமென் றடிய னவில்வ, னுதனே!

விரா - தயாகி தே! தஞ் சரண ரவிந்த
மகிமை பெம்மால் மொழிய வாமோ!
என்றெம் மலையி லெழுந்தரு ளாச்சோ
வன்றே யடைந்தோ மளவில பாக்கியம்;
ஆகவி, னடியேய் சீசக விறைக்குச்
செயுமுப சாரஞ், சிறக்க வருண்மே.

கங்க - நகரி கோலஞ் செய்து, திருவிழா
வயர, சல்லா பத்துட னெதிர்கொண்,
டிரைக்கு வேண்டு மெல்லா வைபவ
முறைக்கு செய்து, பவனி வந்து,
கூடவுண்டு, கூடின வளவி
விருக்க மந்திர மியற்றி யளித்துச்,
சிறுநூ ருதனிச், சீரெலாஞ் செய்ய
லறமே யாதலா, னியற்றல் கடலே.

விரா - அவையோ ரனைவரு மறிமி! னதுபோ
வின்று முதற்கு வென்றித் திருவிழா
வயர்ந்து, நிதமு மானந்த மனுபவித்
திருந்து, சீசகன் வரவு பார்த்துச்,
சிறப்பெலாஞ் செய்யச் சேர்மின்! சேர்
[பின்!

அலைபோர்-

அந்தர முத்தின சுந்தர மந்திர மித்தர லோக
மொடுந்துறு முத்துறு மந்தம்-குலை கழை
கதலிகள் கோலம்,
எங்கணும் விஞ்சுற மந்தியுந் தந்தியுந் சிந்து
கோலமுப-வனமென வழளுவாக!
சுந்தர மிஞ்சின மங்கையர் தம்மொடு முந்து
மோகமொடுவந்து கலந்துறு மைந்த-ரமு
துணு நடமிடு மோதம்,
ரங்கணும் விஞ்சுற வம்பரம் வந்தென நம்பு மா
றுவ-விதமுன விழுவயர் வாக! (ஏக)
(இரண்டாங்கனம் பின்னல் வரும்.)

லௌகீக தந்தர தர்மம்.

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

யதநம் பிரயோஜன கர்த்தவ்யம்.

1. மனிதனுக்கு உபயோகமான ஒன்றைச் செய்யவேண்டுமானால் முயற்சியினாலேயே ஆக வேண்டியது. இந்த முயற்சி ஒன்றைச் செய்வதற்கும் வேண்டும்; அப்படிச் செய்வதற்கு உபகரணமாகவும் வேண்டும். ஐயா! ஒரு தோசை செய்யவேணுமானால் அதற்கு மாவு வேணும். மாவிற் கு அரிசிவேணும். அரிசிக்கு நெல்வேணும். நெல் வேளாளரிடமிருந்து வரவேணும். நெல்லாவதற்கு உழுவோன் வேணும். உழத்தொழிலுக்குக் கலப்பையும், கலப்பைக்குக் கொழுவும் வேணும். கொழு கொல்லலுவது. கொல்லலுக்கு இரும்புகேணும். இரும்பும் அது செய்வோரிடமிருந்து வாங்கவேணும். அவனும், கனி குளிப்போனிடமிருந்து பெறவேணும். இவ்விதமாக வழி வழி ஆராயுமிடத்து, தோசையின்

பிரயஸத்துக்கு, எத்தனைபோ பங்காளிகள் ஏற்படுகிறார்கள்! இவரல்லாமல், இரும்பைவெட்டி பெடுக்கவும், பிரித்தெடுக்கவும் எவ்வளவு எனம் வேண்டும்? இதில், பெருத்த கப்பல் வியாபாரி வரையிலும், எவ்வளவோ பெயர்வழிகள் ஏற்படுவர். ஆனால் இவ்வெல்லாம் முக்கால் துட்டு தோசையின் பங்காளிகளா? சிபத்துக்கு ஏற்பட்டாலும், காரியவசத்தில் எல்லாரும் ஆவதில்லை. ஏனென்றால் உபகரண சாதனங்களான கலப்பை, கொழு முதலியன எங்கள் ஒரு தோசையின் பொருட்டு மாத்திரம் செய்யப்படுவனவும் அல்ல: ஒருவனுக்கு மாத்திரம் செய்யப்படுவனவும் அல்ல. அது போலவே, வியாபாரிகளும் ஒருவனைப்பற்றி வியாபரிப்பதில்லை. ஆனால், மேற்சொன்ன பெயர்வழிகள் இல்லாமல் முடியாதென்பது மெய்தான். ஆகையினால், இவ்வெல்லாம் தமது சாதனங்களை வியாபரிப்பதில் ஒரு காகபோலும் விட்டுவிடுகிறதில்லையல்லவா?

2. இதல்லாமல் இன்னொரு விஷயம் கவனிக்கவேண்டி வருகிறது. தானியசாகுபடி நிலை ரென ஆகிறதா? எவ்வளவு பிரயதநம் வேணும்! எவ்வளவு பண்ணைக்காரர் வேணும்! எவ்வளவு நாள் பொறுத்தாகவேணும்! அதுவரையில் ஆள்கள் சாப்பிட வேண்டாமா? இதற்குப்படியளப்பது, போன மாகுல் சேகரத்திலிருந்துதானே? போன மாகுல் பாக்கிபாகும்படி விளைவில்லாமற் போனால், சாகுபடி செய்ய ஒருவரும் தலைப்படார்கள், என்பது நிச்சயம். இவ்விஷயமும் வேளாளர்க்குத்தான் பயன்படும். கொல்லன், வியாபாரி இவர்களெல்லாம் என்ன செய்வார்கள்? அவர்கள் மாகுலை எதிர்பார்த்திருந்தால் வயிறு நிறையுமா? ஆகையால், இத்தொழிலாளர்களைத் திருப்தி செய்ய வேண்டாமல், அவர்களுடைய

கஷ்டத்தை உத்தேசித்து, ஏதாவது பிரதிப்பிரயோஜனம் அவர்களுக்குச் செய்யவேண்டிய அவசியம் நேரிடுகிறது. இப்பிரயோஜனம், விளைவிலும் அவ்விளைவின் அதுபவத்திற்கு உரியாரையும் கணக்கிட்டுப் பகுத்துக்கொடுப்பதானால், ஒப்புக்கொள்வார்களா? ஒரு தவினை இவர்கள் செய்துகொடுக்கும் எனமானது, பத்துவருஷத்துக்கு உதவுகிறது. ஆகையால், கொடுக்கும் பிரதிபலத்தைப் பத்திலொரு பங்காகக்குறைத்தால், ஒப்புக்கொள்வரா? இவர்களுக்கு இதர இகபோகார்த்தங்கள் யாதொன்றும் தேவையில்லாமல் இருக்குமா? இதற்காகவே, லாபம் அடையவேணுமென்ற இச்சை, இத்தொழிலார்க்கு இயல்பாகவே உண்டாகிறதல்லவா?

3. மேற்கண்ட ஆராய்ச்சியால், நேராக உற்பத்தி செய்வதற்கு உபகரணமாகும் கைத் தொழிலை, விளைவுப்பொருள்களையோ ஆகாராதிகளையோ உற்பத்தி செய்யவேண்டிய முயற்சியோடு சேர்ப்பது, உசிதமன்று. ஏனென்றால், கைத் தொழில்செய்யும் நோக்கமெல்லாம், காலக்ஷேப நிமித்தமேதான். இத்தொழிலைக் கைக்கொள்வதினால், வேறு வேறு தொழில் செய்ய அதுகூலமானாலும், இது வெறும் சம்பாவிதமேயாகிறது. ஆகையால், காலக்கிரமத்தில் விளைவை உண்டாக்க ஏதுவாம் உபகரணத்தொழில்களை, ஐந்து விதமாகப் பகுக்கலாம்.

முதலாவது:- விகற்ப சாதனங்களைச் செய்வதில் இன்றியமையாத, சங்கற்ப சாதனங்களைத் தேடும் முயற்சியாகும். இம்முயற்சி தான் சன்மானமேது என்பது. திருஷ்டாந்தமாக, கலப்பை முதலியவற்றைச் செய்யவேண்டிய இரும்பைச் சுரங்கங்களிலிருந்து வெட்டியெடுத்துப் பிரித்தெடுப்பது போன்றது. ஆனால், வெட்டியெடுக்கும்

நிலக்கரியானது, தேசத்தைக் காய்ச்சக்கனலாக்குவதில், விகற்ப சாதனங்களை உற்பத்தி செய்வதாக எண்ண இடமில்லை. வயிரம், ரத்தினம் முதலியவைகள், அலங்காரார்த்தம் நகை செய்வதற்கு ஆகிறதே தவிர, வேறு விகற்பத்தொழில்களுக்குப் பயன்படுவதில்லை. நூலும், வஸ்திரங்கள் செய்வதற்குரிய சாதனமாத்திரமாகிறது. அதுபோலவே, வேளாளரிடமிருந்து வரும் தானியவகைகள், ஆகாரத்திற்கே உபாதன சாதனம் ஆகிறது.

4. இரண்டாவது:- என்னவென்றால், பற்பல தொழில்களுக்கு உதவும், கருவிகளைச் செய்யும் முயற்சியானது ஆனால், சங்கற்ப விகற்ப சாதனங்களுக்கும், அவற்றை உற்பத்தி செய்யும் கருவிகளுக்கும் சாமான்யம் எவ்வளவோ பேதமுண்டு. விகை எரித்தால் சாம்பலாம். பிறகு அவ்விதமானது உபயோகப்படுமா? ஆகையால், சாதனங்களை ஒருவேலைக்கு ஒருதவினை உபயோகித்தால் மறுபடி அச்சாதனங்களால் யாதொரு பிரயோஜனமும் இல்லை. ஒரு கோடரியால் ஒரு மரத்தைக் கண்டிக்கப் பிரயோஜனமானாலும், அக்கோடரியால் இன்னும் வேண்டிய மரங்களை வெட்டவும் உதவும். இதுதான், சாதனங்களுக்கும் கருவிகளுக்கும் உள்ள பேதம்.

5. மூன்றாவது:- விளைபொருள்களை இயற்கையாலுண்டாம் கெடுதிகளிலிருந்தோ, அல்லது மனிதருடைய கொள்ளையிலிருந்தோ, காப்பாற்ற வேண்டிய முயற்சியாகிறது. இதற்காக வீடுகள், தோட்டச்சாளைகள் முதலானவை கட்ட ஆஸ்பதமாகிறது. தவிர தானியக்குழிகள், வேலி, பட்டி முதலானவையும் தேவையாகிறது. பக்ஷி, வண்டு, புழு, பூச்சி முதலானவை பயிர்க்குக்கெடுதி செய்யாதபடி, அற்ப முயற்சியால் பா

துகாக்கலாம். மனிதர் செய்யும் கெடுகிக்குப் பலமான ஆயுதபாணிகளையல்லவா காவல்வைக்க வேண்டும்? இது சாமானியக்குடும்பாலாதமா? அதனால், கலெக்டர், போலீசார், ஜட்ஜி முதலான உத்தியோகஸ்தரை சிபமித்து, கவர்ன்மெண்டார், சாகுபடி பூமிகளுக்குக் கந்தாயம் ஏற்படுத்தி, ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்கிறார்கள். இப்படி வருவாகும் கந்தாய வரும்படியை கவர்ன்மெண்டார் வரையறைபின்பிச் சிலவழிப்பது சகஜமானாலும், குடிசைகளுடைய ரகசியமானது “பலதுளி பெருவெள்ளம்” என, அவர்கள் தனித்தனி கொடுக்கும் அற்பசிலவின் மேல் ஏற்படுகிறது.

6. காலவது:- விளைபொருள்களை வியாபிக்கச்செய்யும் முயற்சியாகிறது. சந்தைபேற்படுத்தி, அவ்விடம் குறித்தகாலத்தில் விளைபொருள்களைக் கொண்டுபோய் வியாபரிப்பது, எல்லார்க்கும் சாத்தியமாகாது. சில சாதனங்கள் வெகுதொலையிலிருந்து வரவேண்டியிருக்கிறது. சில ஜனங்களுக்குச் சந்தை சமீபத்திற் கிடையாது. உத்தியோகஸ்தர்கள் போன்றவர்களுக்குச் சந்தைக்குப்போகச் சமயம் இராது. ஆகையினால் குடியானவர்களுக்கும் கொள்வோர்க்கும் இடையில் வியாபாரிகள் தோன்றி, அவசியமான பல சாதனங்களையும் ஒவ்வோரிடங்களிலிருந்து வரவழைத்து வியாபரிக்கிறார்கள். இவர்க்கு இது ஒன்றே தொழிலாகிறது. இத்தொழில் சபலமாகவேண்டி, ரோடுகள், ரயில் வண்டிகள், கப்பல்கள், கூலியாட்கள், உத்தியோகஸ்தர்கள் முதலாக எவ்வளவோ ஏற்படுகிறது.

7. ஐந்தாவது:-மனோமுயற்சி: இம்முயற்சியும், சரீரமானது செவ்வையாகப் போஷிக்கப்பட்டு திடமாயிருந்தாலொழியப், பயன்படாது.

ஒருவனை குழந்தைப்பருவத்து என்றாய்க் காப்பாற்றி, அவனைக் கல்விச்சாலைகளுக்கு அனுப்பியோ, பலவகைத் தொழிற்சாலைகளுக்கு அனுப்பியோ, அவன் மனதைத்தேற்றச்செய்யவேண்டும். இவன் போதகாசிரியனாகவோ, தொழிலாளி ஆகவோ, ஜனங்களுடைய பொதுச்சங்கத்திற்கு உழைக்கும் உத்தியோகஸ்தனாகவோ, கிறித்தவ சபையாகவோ, வக்கீலாகவோ ஆகிறான். ஆனால், இவனது முயற்சியானது விளைபொருள்களைப் போல், கைக்கு மெய்யாகப் பிரயோஜனமுள்ளதாகக்காணாவிட்டாலும், ஜனசமூகத்தைத்தேர்ச்சிபடையச் செய்து, அத்தேர்ச்சியாலுண்டாகும் சுகாநுபவங்களுக்கு இன்றியமையாததாகிறது.

8. ரயில்வண்டி, புனைக்கப்பல், மின்சாரத்தந்தி, சித்திரம், சிற்பம், ஆபரணதிகள், கணினம், தர்க்கம், சாஸ்திரம், பலவகை விகற்பசாதனங்களைச் செய்யும் எந்திர கிராமணங்கள், யுத்தத்திற்குரிய அஸ்திர சஸ்திரங்கள், இன்னும் சொல்லத்தொலையாத பல அப்புத சாதனங்கள், ஆகிய இவை அனைத்தும் சரீர முயற்சியாலும் மனோ முயற்சியாலும் ஆகின்றவை. ஆகையால் ஜனசமூகத்தின் சுகத்திற்கும், மேன்மேல் உயர்பதவிக்கும், மனப்பயிற்சியே முக்ய சாதனமாகையால், இவ்விஷயத்தில் எடுத்துக்கொள்ளும் பிரயத்தமானது, வியர்த்தமானது என்று சொல்லக்கூடாதது மாத்திரமல்ல, சத்பிரயோஜனத்தை விளைவிப்பதற்கு அது சிலாக்கியமான முயற்சியென்றே கருதவேண்டியது அவசியம்.

9. மேலே சொன்னவற்றை ஆராய்கையில், முயற்சியை மூன்றுவிதமாகப் பிரிக்கலாம். தேக திடமும், மனோ சாமர்த்தியமும், சமூகத்தின் உயர்பதவிக்கு இன்றியமையாததால், யாவற்றிற்கும் இதனைப்போஷண சாதனமாகக்கொ

ள்ளவே, முயற்சியானது, கிருஷி, கைத்தொழில் வியாபாரம், எனும் மூன்று பாகங்களாகப் பாவிக்கப்படுகிறது. ஆனால், கிருஷிபும் கைத்தொழிலும் பரஸ்பர பிரசுபந்தமானவையெனக் காணப்பட்டாலும், கிருஷி-சங்கற்ப சாதன காரணம் எனவும், கைத்தொழில் விகற்ப சாதன காரணம் எனவும், அம்மட்டில் இந்த ‘லெளகிக தந்திர தர்ம’ விசாரத்தில் எடுத்தாளப்படும்.

(மூன்றாவது அத்தியாயம் பின்னல் வரும்.)

V

ஓர் சுவப்நாவஸ்தை.

‘தேசகால அநிர்ணயன்.’

(3-வது சஞ்சிகை 84 வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

எனது அன்பர்களை! சென்ற சஞ்சிகையில், ஜாக்ர சுவப்நாவஸ்தையின் சாமான்ய பேதங்களை எடுத்துரைத்தேன். இப்பொழுது முன்னாள் சொன்ன “தேசகால அநிர்ணயம்” என்பது இன்னதென்று விவரிப்பேன். ‘தேசம்’ ‘தேசம்,’ என்றால் இடம். இது ஒரு ஸ்தூல வஸ்துவிலேயோ ஆகாயத்தாலேயோ கிறைக்கப்பட்டிருக்கும். இத்தன்மையான இடமானது எல்லையற்றிருக்கின்றது. அப்படிக்கில்லாமற் போனால், ஏதோ ஒரு எல்லைக்குட்பட்டதாக பாவிப்போம். இந்த எல்லையும், மேலே சொன்னபடி ஸ்தூலப் பொருளாகவோ அல்லது சூக்ஷ்ம ஆகாயமாகவோ தானே இருக்கவேண்டும்? என்னவானாலும், இவையும் ஒரு இடத்தில் தானே இருக்கவேண்டும்? ஆகையால், தேசத்திற்கு எல்லையில்

லை என்பது இனிதுவிளங்கும். “காலமும்,” ‘இறப்பு,’ ‘நிகழ்வு,’ ‘எதிர்வு’ என மூன்றுவகைத்து. நமக்கு நிகழ்வானது, நம்முடைய பிரபுதா மகனுக்கு எதிர்வல்லவா? இறப்பானதும் அவர்க்கு நிகழ்வல்லவா? ஆகையினால், இறப்பும் நிகழ்வும் எதிர்வும் ஒரே காலத்தின் விச்சின்னமல்லவா? இதற்கு இறப்பும் நிகழ்வும் எதிர்வும் எவ்வாறாகும்? நிகழ்வை நோக்கிவல்லவா சொல் கிறார்கள்? அப்பொழுது காலம் நிகழ்பொருளே யாகிறதல்லவா? அதாவது, இறப்பும் எதிர்வும், கற்பிதம் என்றல்லவா தாற்பரியம்? ஆகையால், காலத்துக்கு அளவு இல்லை. மேலைய விசாரம் ஜாக்ர வியாயமாக, சுவப்ந விசாரம் என்னவென்று ஆராய்வம்.

நான் இரவில் 1-மணிக்கு சுவப்நம் கண்டதாகப்பாவிப்போம். 4-மணிக்கு விழித்துக்கொண்டதாகவும் கருதுவோம். மத்தியில் 3-மணி நேரம் சுவப்நாவஸ்தையை அநுபவித்திருக்க வேண்டுமென்பது நினைபம். இப்படியிருக்க, மேற்படி அவஸ்தையில், காலையில் எழுந்து உதயத்திற்கு வண்டியேறிப் புறப்பட்டு, ஜாக்கிரத்தில் 22 மைல் தூரமுள்ள ஒரு கிராமத்திற்குப் போய், அவ்விடம் சாப்பாடி தயார்செய்து சாப்பிட்டு, என்வேலையை முடித்து மாலை கழித்து மற்றொரு கிராமத்துக்கு வந்து, ஓர் கோயிற் றிண்ணையில் படுத்து, ஒரு அற்புத உபசுவப்ந மும் அநுபவித்ததாகக்கண்டால், மேலேசொன்ன 3-மணி நேரத்தில் இவ்வளவு விபவகாரமும் செய்ததாகக்கண்டது ஆச்சரியமல்லவா? இதில் தேசகால அநிர்ணயம் கேவலம் அசம்பாவிதமல்லவா?

தவிர, புராணதிகளில் வியாசரானவர் புருஷோத்தமனை அவருடைய மாயா வைபவத்

தை விளக்கியருளவேண்டுமென வினவ, ஓர் நாள் கங்கையில் ஸ்நானம் செய்கையில், தான் ஒரு தேசத்தில் நீசனாகப்பிறந்து, ஒரு நீசசாதி ஸ்திரீயை மணந்து, ஒருபெண் மகவைப்பெற்று, அவ்வுர் அரசனுக்கு விவாகம் செய்வித்ததாகவும், பின்னிட்டு நீசஸ்திரீ என்று தெரிந்து அரசனும் அவ்வுராரும் அக்னிப் பிரவேசமாவது கண்டு மனம் நொந்து விழித்துக்கரையேறி நீர் துடைத்து யோசித்து நின்றதருணத்தில், தூர் வாசர் முதலான முனிவர் வரக்கண்டு, எந்த இராச்சியங்களில் சஞ்சரித்தீர்? அவ்விடம் அதிசயமென்னவென்று கேட்க, அவர் தாம்கண்டமேலைய அக்னிப்பிரவேச விருத்தார்த்தத்தைச்சொல்ல, வியாசர் அம்மாயனுடைய மாயா வைபவங்களை வியந்து போற்றினரென்றும் கூறியிருக்கிறது. இதில் சுவப்நம் ஜாக்கிரமாவும் இயங்கிற்றன்றோ! அதுவும் முழுது எழுவதற்குள்ளாகக் கண்ட சுவப்நம், நீடிய ஜாக்கிராவஸ்தையும் ஆயிற்றல்லவா?

இவ்விதநியாயங்கள் எவ்வாறுபொருந்தும்? என்பது பின்னிட்டு பூத சரீரதத்வப்பிரசுனை யிற் சொல்வேன்.

(சுபாவ சுகாநுபவ இச்சை வரும் சஞ்சிகையில்)

VI லோகோபகாரிகள்.

CHAPTER IV.

நான்காவது அத்தியாயம்.

(3-வது சஞ்சிகை 89-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

குதுப்போர்ப்பயிற்சி நாள் - இன்னும் புதுக் கேண்மை - கிராமாந்திரத்தார் அழைப்பு.

அநேகம் கிரந்தகர்த்தர்கள், தங்களுக்குக் கிடைக்கும் அருமையான வர்த்தமானங்கள் இவ் விதமாகக்கிடைத்தனவென்று, முட்டாள்தனமாகவும், துர்விசாரத்துடனும், ஒப்புக்கொள்வதில்லை. எங்களுக்கு அவ்விதமான அவிவேகத்வமே கிடையாது. நாங்கள் ஒழுங்குந் மாந்திரியில், நமது பிரசாரம்செய்யும் கடமைக்குத்தக்கபடி, தொழில் நடத்திவருகிறோம். வேறு சந்தர்ப்பங்களால், எங்களுக்கு 'இந்தலோகபகாரிகள்' வர்த்தமானம் பிரசுரிக்கும் பாத்தியதையில் ஆசையிருந்தாலும், சத்தியமே எமது கடைப்பிடியாகையால், மேற்படி உண்மையுணர்வானது, இதை முறையின் வைத்துச்சீர்திருத்தி அச்சிடும் 'சுதந்திர நலத்தைத்தவிர, வேறுவிதமான கிரீடா அபேகை எமக்கில்லை. 'சீமைக்காயிதக்கட்டே'தான், இதன் மூலகாரணம். வேறுசில ரச, ஆபாசசாகரமே எமது சூனிப்பிற்கிடம். இந்த லோகோபகாரப் பானகத்தைச் சர்ப்பிடத்தாக்கிக்கும் பிரபஞ்சத்துக்கு, இப்பத்திரிகை மூலியமாக லலிதமாக மொண்டு கொடுக்கத்தலைப்பட்டோமே அன்றி வேறில்லை. இவ்விதமாக எமது துணிவின்படியே எமக்குக்கிடைத்த ஷை 'சீமாதர்ப்பா லேக்யா பந்தத்தை' நம்பிக்,கதையை மேலே நடத்த உத்தேசித்துளோம்.

சௌமிய-ஸ்ரீ புறட்டாசி-ஸீ.]

பிரபஞ்சம்.

உதயத்துக்குத் திம்மன் கோட்டையர் எல்லாரும் வெகு விரைவாகத் 'தஸ்மாத் ஜாக்ரத' 'தஸ்மாத் ஜாக்ரத' என்று இருந்தார்கள். என்ன? ஐயர்வாள்! இதற்குக்காரணம்? என்று கேட்பிரேயானால், அக்கோட்டை வெளியில் ஹிதமான போர் இயற்றி, வீரகுரரெல்லாம் கோட்டையைப் பிடித்துக்கொள்ளப் போகிறாராம்! லோகோபகாரமாகக் கிளம்பியிருக்கும் நமது நாயகர், கதவைச்சார்த்தியிருந்தால், சும்மா அடங்கியிருப்பது இப்பிரபஞ்சத்துக்கு சம்மதமா? அல்லது, அவருடைய அந்தஸ்துக்குத்தான் அடுக்குமா? தமது துணைவரோடு தாமும் விரைந்தெழுந்து, கதவை மெல்லத்திறந்து, ஓய்யாரமாக வாணரும் வீரரும் கைலாகுகொடுக்க, நாற்புறமுடி போக்கி நோக்கிக்குந்திக்குந்தி ஓடி, மேற்படி ஸ்தலத்தில் நின்றிருந்தவர்களுக்கெல்லாம் அக்ரமாக முன்நின்றார். அழகரோ, தமது அபிஷ்ட இடம்பார்த்து வேறுபோய் நின்றார். சற்று ரேரத்திற்குள்ளாக ஆறு சைநியம் கோலாகலமாகப் புறப்பட்டுவிட்டது.

இதைப்பார்த்து நமதுநாயகர் விஸ்மயித்து, ஆ! ஆ! என்ன ரேரத்திபான போர்வீரர்! சைநியாதிபதிகள் குதிரைமேல் ஏறி நின்று உத்தரவு அளிப்பது, என்ன காப்பிரியமாயிருக்கிறது பாரும்! இவர்கள் தங்களுடைய தேசத்துக்குத் தங்கள் உயிரைக்கொடுக்கத் தயாராக இருக்கின்றனர், அல்லவா? என்றார்.

வீரர்: ஆம்! அதற்குச் சந்தேகமில்லை, என்றார்.

வாணர்: கவிதா சாதூரியத்தால், "தங்களுடைய தேசத்தைக் காப்பாற்றும்பொருட்டு, அமைவான ஜனங்கள் முன்பாக, ஆடம்பரமான சைநியம் போர்க்கோலத்துடன் நிற்பது, அதி

சிலாக்கியம்! போர்வீரருடைய முகத்தில் ஜவ்விப்பது சௌரியம் அல்ல; நயந்த கருணையே! கண்களில் பழிவாங்கும் கோபக்கனலே இல்லை! ஜீவகாருண்யமும் சகலப்பிரபஞ்ச ஞானமும், இளமையாகப் பிரகாசித்துக் கொண்டே தான் இருக்கிறது" என்றார்.

நமதுசபாநாயகரும், வாணருடைய ஸ்தோத்திர சைதன்யத்தில் முழுகிப்பரவசமாயிருந்த போதிலும், அவர் சொன்ன சூக்ஷ்மங்களை, சரியென்று ஒப்புக்கொள்வதற்குக் கூடவில்லை. ஏனென்றால், சைநியாதிபதி "நேரேபாருங்கள்" என்று உத்தரவு கொடுத்தார்;- போர்வீரரெல்லாம் சரியாக எதிர்போக்கி அமைந்து நின்றார்கள். ஆகையால், தமக்கு எதிரில் மோட்டுத்தனமாக உறுத்துநோக்கும் ஆயிரக்கணக்கான அர்த்தமில்லாத முகவிலாசங்களைப் பார்த்துவிட்டார்! தமக்கும் அப்பொழுது செவ்வையாகப் பார்க்கசமயம் வாய்த்தது. ஜனங்கள் இவரை முன்னுந்தாமல் நின்றனர். வாணருடைய கால்மேல் நின்றிருந்த சிறுவனும் இறங்கிவிட்டான்.

சபாநாயகர்- "இப்பொழுது தான், நாம் நிலைபெற்றிருக்கிறோம்" என்றார்.

வாணரும், வீரரும்- "நல்ல நிலைமையா!" என்றார்கள்.

"ஆனால், அவர்கள் என்ன செய்யப்போகிறார்கள்?" என்று கேட்டுத், தமது பச்சை முக்குக்கண்ணாடியைப் போட்டுக்கொண்டு, நமது நாயகரும் உற்றுப்பார்த்தார். பச்சைக்கண்ணாடிமேல் நாயகருக்கு ஏன் பிரியம்? என்றாலோ, "பச்சென்றிருந்தால் அழகு" என்கிற கோட்பாடர். நாலு முழ தூரத்தில் ஒரு சிறு ஏறும்பு கண்ணுக்குத்தென்பட்டுவிட்டால், அதைத்தாண்டிக்குதிப்பார்! அவ்வளவு "அஹிம்ஸாபரமோ

தர்ப்பம் என்னும் கொள்கையர். ஒருவேளை எழும்பு மிதிபட்டுப்போனாலோ என்று காலித் தேய்த்து விடுவர். புரத்துள்ள பிரபஞ்சம் கஷ்டப்படுவதைப் பார்க்கச் சகியார். ஆகையால் தான், தன் கண்ணுக்குப் பச்சைக்கண்ணாடியே பிடிவாதமாகத் தரிப்பார். கண்ணாடியிட்டுக்கொண்டு பார்த்த நம் சபாநாயகர் : “இப்பொழுது என்ன செய்கிறார்கள் ?” என்று கேட்டார்.

வீரர் : “நான்-நான்-கிணைப்பது, வெடிவைக்கப்போகிறார்கள், என்பதுகாணென்றார்.

சபாநாயகர் : “சேச்சே ! முட்டாள்தனம்!” என்றார்.

வாணர் பயந்து, “மெய்தான்!” என்றார்.

நாயகர் : “அப்படியிருக்கமாட்டாது!” என்று சொல்லியுமுன், அவ்வளவு போர்வீரரும் துப்பாக்கியை நீட்டி, மருந்துத்தோட்டாவைத்து வேட்டெழுப்பிவிட்டார்கள். ஆகாயமும் பூமியும் அவ்வதிர்ச்சியால் அல்லலோல கல்லோலப்பட்டது. இந்தக்கஷ்ட நிலைமையில், நாயகர் தமது மனோதூதத்தைக் கைவிடவில்லை. வீரருடைய கையையும், வாணருடைய கையையும் பிடித்துக்கொண்டு, தாம் அவருடைய நடுவில் நிற்குகொண்டு, “பொய் வேட்டெழுப்புகிறார்கள் ! பயமென்ன ?” என்றார்.

வீரர் : “ஒரு சமயம் கைப்பிசகாய் குண்டுத்தோட்டாவைத்துவிட்டாலோ ?” என்றார்.

வாணர் இதைக் கேட்டதும், “குப்புறப் படுத்துக்கொள்வோம்!” என்றார்.

நாயகர் : தமது முகம்வெளுக்க வாய் உளறினாலும், இவற்றை ஒரு லக்ஷியம் செய்யாமல், “ஒன்றுமில்லை ! எல்லாம் சின்றுபோயிற்று!” என்றார்.

நாயகர் சொன்னது, மிகவும் சரி ! வேட்டு நின்றவிட்டது. ஆனால் வீரருடையவும் வாணருடையவும் ஸ்தோத்திரத்தைப்பெறும்முன்னம், போர்வீரரெல்லாம், அணிபாகத் தத்தம் துப்பாக்கியில் சரியினைவைத்து, நமதுநாயகரையும் அவர் சினேகிதரையும் நோக்கிஞற்போல, மேற்படியார் நின்றிருந்த இடத்திற்கே, விரைந்து பாய்ந்து வந்துவிட்டார்கள். எல்லாரும் மனுவியாள் தானே ! தைரியம் எத்துனை சிற்கும் ? நாயகரும் சபையோரும், தமது தைரியத்தால் தொடை நடுங்கினாலும், எவ்வளவு துரிதமாகப்போகக்கூடுமோ, அவ்வளவு துரிதமாக ஓடி விலக ஆரம்பித்தார்கள். இதற்குள்ளாக, மற்றொரு சைக்கியம் எகிரணிவகுத்து வந்துவிட்டது ! எல்லாரும் நடுவில் அகப்பட்டுக்கொள்ளவே,

எதிர்த்துவரும் சைக்கிய உத்தியோகஸ்தர்-
“ஹாய் ! ஹாய் !” என்றார்கள்.

நிலை அணி உத்தியோகஸ்தர்- “வழிவிடு ! வழிவிடு !” என்றார்கள்.

“நாம் எங்கே போவது ?” என்று நம் லோகோபகாரிகள் கேட்டார்கள்.

“ஹாய் ! ஹாய் ! ஹாய் !” என்பதுதான் மறுபடி அளிக்கப்பட்டது.

இந்தக்கலவரத்தில், கால் கனத்த ஓசையாகவே, பூமி, திமி திமி ! என்று அகிரச், சைக்கிய மெல்லாம் சமீபத்தில் அரை ஆயிர சீஜதூரத்தில் வந்துவிட்டது ! உடனே ஒரு அடக்கமுடியாச்சிரிப்புக் கேட்டது ;— நமது நாயகருடைய அடி ஆகாசம் நோக்கிக்கிளம்பிவிட்டது ! வாணரும், வீரரும் சபாஷ ! என்று சொல்லும்படி, கண் மூடித்திறக்குமுன், சரியான ‘குட்டிக்காண’ வரிசை பழக்கப்பட்டார்கள்.

இன்னும் புதுக்கேண்மை.

அழகர், இதைப்பார்த்து, நாயகர் ! நாயகர் ! என்று கூவினார். இதெல்லாம் நோக்கி அருகில் நின்றிருந்த இரண்டு இளம்பெண்கள், அழகரை கட்டிக்குண்டார்கள். பாவம் ! என்ன செய்வார்கள் ! சனியனுடைய திருஷ்டி அவ்வளவு குரூரமாக இருந்தது. அழகருக்கு இன்னது செய்யவேண்டியது என்பதுதோன்றவில்லை. ஒரு புறம் பெண்களின் பரிதாபகலை ! ஒருபுறம் தமது நாயகருடைய விபத்து ! யோசித்தார். உதவிவண்டுகாலத்தில் ஸ்திரீகளைக் கைவிடக்கூடாது என்று தீர்மானித்து, உறுதியாய் சின்றுகொண்டார். மறுபடியும், நம் லோகோபகாரச் சங்கத்திற்கு அபரேத்தி வரும் என்ற, நாயகரே ! நாயகரே ! என்று முன்னிலும் மும்மடங்கு உரத்துக்கூவினார்.

அப்பொழுது வண்டியேறிப் போகும் ஓர் கனவான், தமது வண்டியை சிறுத்தி, நாயகர், வீரர், வாணர், இவர்களைப்பார்த்தார். இவர்மேல் “லோ. உ. ச” என்ற கிருதைக்கண்டுவிட்டார். அதிக ஆச்சரியப்பட்டு இது என்ன ? ‘லோப உத்தேசச்சங்கமா’ ? என்று தன்னை மறந்து வெளிப்படையாகச் சொல்லிவிட்டார். அழகர் இதைக்கேட்டதும் அடக்க முடியாத அவசரத்தினால் ‘லோக உபகாரச் சங்கம்,’ என்று அதட்டிச்சொன்னார்.

கனவான் இதைக் கேட்டதும் திடுக்கிட்டு, மேற்படி சங்கத்தார்க்கு உதவிபுரிந்து, வண்டியில் ஏற்றிக்கொண்டார். இதெல்லாம் பார்த்த ஸ்திரீகளுக்குத்தமது அறிவுதோன்ற, அண்ணா ! அண்ணா ! என்று அழைக்கவே, கனவான் அவ்விருஸ்திரீகளும் தமதுசகோதரிகள் என்றறிந்து, அவரையும் வண்டியில் ஏறச்சொன்னார்.

ஸ்திரீகள் கனவானிடம் வந்து, அதோ ! அங்கு நிற்பவர் எங்களுக்கு இத்தருணத்தில் நல்ல உதவி புரிந்தார் என்றார்கள்.

கனவான் இதைக்கேட்டு மகிழ்ந்து, எல்லாவரையும் தமது கிராமத்திற்கு வரவேண்டுமென்று அழைத்தார்.

(கிராமந்திர அழைப்பு பின்னூல் வரும்.)

VII

க்வளவ் பிரபுவின் சரித்திரம்.

(3-வது சஞ்சிகை 91-வது பக்கத்தொடர்ச்சி).

ஆனால் இந்த எண்ணத்தைக்கொண்டிருந்த வெள்ளையர் ஒருவர் இருந்தார். அவர்தாம் ‘டியூப்லே’ என்னும் பிரஞ்சுத்தலைவர். மொகலாயர் மெலிந்த இடத்தில், வெள்ளையரை வலுக்கவிடலாம், என்று எண்ணினார். ஆங்கிலேய கம்பெனிபார், வர்த்தகத்திலேயே கண்ணியிருக்கையில், இவர், தம்மெண்ணத்தை, எப்படிசிறை வேற்றலாம் என்னும் ஆலோசனையிலிருந்தார். இவர், அவ்வாலோசனை செய்கமட்டில் நிற்கவில்லை ; சிக்கிரமாக, தம்மேனராச்சிபங்களை விதாயகப்படுத்திக்கொண்டார். யுத்தப்பயிற்சியினை, சுவஸ்ப ஆங்கிலேயர் முன்பாக, இந்திய ராஜகுமாரர் எவ்வளவு சுதேசிப்படைகளைத் திரட்டிவந்தாலும், எதிர்க்க முடியாதென்று தெரிந்து கொண்டார். சுதேசிகள் வெள்ளையரால் பயிற் றப்பட்டால், நல்ல போர்வீரர்களாவாரு என்று அறிந்துகொண்டார். தவிர, ஏதோ நவாபென்றும் நிஜாமென்றும் பெயர் பெருக்கமுழங்கும்

பேதையரை வசப்படுத்திக்கொண்டு, சகலவிதமான தோரணங்களையும் நடத்தக்கூடுமென்று தீர்மானித்தார். இவ்விதமான தந்திரங்களெல்லாம், முதலில் இவரிடமிருந்தேதான் பிறந்தன; இவராலேயேதான் போற்றப்பட்டன; பின்னிட்டு ஆங்கிலேயர் அதுஷ்டிக்கும்படி வழிகாட்டினவரும் இவர்தாம்.

இப்படியிருக்கையில், இந்தியாவின் அலங்கோலமோ, சொல்லவேண்டியதில்லை. ஏதாவது கலகமுண்டாக்கவேண்டுமென்றால், அதற்குச்சாக் குப்போக்குகள் வேண்டியிருந்தன. பழைய சட்டப்படியானாலும் சாக் கு ஏற்படும்; புதிய ஆசாணப்படியானாலும் சாக் கு ஏற்படும். குடிசைருடைய சுவாதந்திரிய கதியை தடுமாட்டாதான். இதன் மத்தியில், வெள்ளையரெல்லாம் தங்களுடை தந்திரங்களை ஆரம்பிக்கவே, எல்லாவிதங்களும் ஒன்றாகக் கூடிக்கொண்டன. ஒரு நவாபை சுய அரசுகை பாவிக்கவேண்டாமானாலும் பாவிக்கலாம்; காரியவசத்தின் நிரூபணம் அப்படித்தானிருந்தது. மொகலாயர்க்குக் கீழ்மைத்தவராக பாவிக்கவேண்டாமானாலும், பாவிக்கலாம்; பேச்சே அப்படித்தான் இருந்தது. பேரின் சந்ததியை சவாஜிப்படுத்திக்கொண்டவன், இந்தியாவானது ஸை சந்தத்திக்குத்தான் உரிமை என்றான். மொகலாயர் என்று நிலை குலைந்தனரோ, அன்றே அவருடைய ராஜாங்கமும் அழிந்துபோயிற்றென்றும், முன் அரசாண்டதற்காக, அவரை அரசென்று வெகுமானிப்பதேயன்றி வாஸ்தவியமாக அரசுரிமையில்கூட என்றும், சொல்லிக்கொண்டார்கள்.

1748-வது வருஷத்தில், இந்து தேசத்தின் புது ஆதினர்களில் மிக்க பலவானான, தக்ஷிண பூமியின் ராஜப்பிரதிபதி 'நிஜாம்-அல்-முல்க்' என்பவர் தேசவிபாகமானார். அவருக்குப்பின்

அவரது குமாரன் 'நாஜர்ஜங்' என்பவன் பட்டத்துக்கு வந்தான். இவனுடைய ஆட்சியுள் கர்னாடக தேசம்தான் மிக ஐசுவரியமும் விஸ்திராணமும் உள்ளது. இதை 'அன்வாருதீன்' என்னும் ஓர் பழைய நவாப் ஆண்டுவந்தான்.

மேலே சொன்ன பிரதிபதித்துவத்துக்கும் சிற்றரசுரிமைக்கும் வாதிகள் இருந்தார்கள். 'நிஜாம் அல்-முல்க்' கிணுடைய பேரப்பிள்ளையாகிய 'மிர்ஜாபாஜங்' என்பவன் 'நாஜர்ஜங்' குக்குப் போட்டியானான். கர்னாடக நவாபின் மாப்பிள்ளையாகிய 'சக்ரா சாஹிப்' என்பவன் 'அன்வாருதீ'னுக்கு விரோதியானான். அப்பொழுது ஒழுங்குபடுத்தப்படாத இந்தியாச்சட்டமானது இவ்விருவர்க்கும் அதுகூலமாகவே இருந்தது. ஏற்கெனவே, கலவரப்பட்டுக்கிடந்த கோஷ்டியில், அத்தியார்த்தி பிடித்த வம்பர்கள், இவ்விருவருடைய கொடிக்கீழ் வந்து சேர்ந்தனர். இவ்விருவரும் தம்மைச்சமகஷியாக்கி, ஒருங்கு சேர்ந்து, கர்னாடக தேசத்தின்மேல் படையெடுத்தது, பிரஞ்சுக்காரர் இங்கிலிஷ்காரரைக் கீழ்சமுத்திரக்கரையில் வெற்றிகொண்டு சிற்றநியத்தம், அவரைத்துணைபுரியக் கோறிக்கொண்டனர்.

கௌசலமும் அப்பார்த்தியும் உள்ள 'டிபூப்லே' என்பவர்க்கு இதைவிடக் குதூகலமானது வேறு வாய்ப்பதாகவில்லை. கர்னாடகத்துக்கு ஒரு நவாபையும், தக்ஷிணத்துக்கு ஒரு ராஜப்பிரதிபதியையும், சிபத்துக்கு ஏற்படுத்தி, தாம் ராஜஜியபாரம் நடத்துவது, ஒரு வசிகரணமாக மாறிருந்தது. இந்தப்பாசாங்குகளோடு கலந்துகொண்டு, அவருக்கு உதவியெய்யும்பொருட்டு, மேல்நாட்டு யுத்தத்தோச்சி பெற்ற 400 பிரஞ்சுக்காரரையும் 2000 சிப்பாய்களையும், துணைப்படையாக்கி அனுப்பினார். ஓர் யுத்தம் நடந்தது;

அதில் பிரஞ்சுக்காரர்கள் பிரக்கியாதி பெற்றனர். 'அன்வாருதீன்' முறியடிக்கப்பட்டிக்கொலைபுண்டான். அவனுடைய குமாரனும், பின்னாலு ஆர்காட்டு நவாபென்று சீமை முழுதும் பெயரெடுத்தவனும் ஆகிய 'மகம்மத் ஆலி' என்பவன் சிதறுண்ட சேனையே நிகூட திருச்சிறைப் பள்ளிக்கு ஒடி வந்துவிட்டான். ஆகவே, ஜயசாலிகளானவர், கர்னாடகத்துக்கு அதிபதிகள் ஆனார்கள்.

இததான் 'டிபூப்லே' வினுடைய மகத்துவத்துக்கு மூலகாரணம். சிலநாள்குள்ளாக, யுத்தத்தினாலும், உடம்படிக்கையாலும், சதியாலோசனையாலும், அவருடைய சாமர்த்தியம், அதிருஷ்டவசத்தால் எத்தக்கிலும் பிரபலித்தது. 'நாஜர்ஜங்' தன்னினத்தாராலேயே மாண்டான். 'மிர்ஜாபாஜங்' தக்ஷிணத்துக்கு அதிபனானான்: இவ்விதமாகப் பிரஞ்சுக்காரரின் யுத்த சாமர்த்தியமும், பிராப்தியும் பூர்ணமாயிற்று. புதுச்சேரி நகரமெல்லாம், சர்வ ஆடம்பரமும் சமாதாரண யுமாகக், கோலாகலமாக இருந்தது. அதிர்வேட்டி, ஜயபேரிகா கானமும், சொல்லத்தேவையில்கூட. புதுநிஜாம் தனது சினேகரைப்பார்க்க அவ்விடம் வந்து சேர்ந்தார்: வெகு அமர்க்களமாகப் பட்டாபிஷேக உத்சவம் நடத்தேறியது. 'டிபூப்லே' உன்னதப்பதவி மகமதியின் ஆடை ஆபரணங்களால் அலங்கிருதரானார்.

நிஜாமோடுகூடப் பல்லக்கில் சம ஆசனம் பெற்றுப் பவனிவந்தார். கிருஷ்ண முதல் குமரி வரையில் கவர்னர் என்று கொண்டாடப்பட்டார். சந்தா சாகிபைவிட மேலதிகாரென்று பாவிக்கப்பட்டார். 7000 துருப்புக்குதிரைப் பட்டாளத்திற்குச் சேனாபதியானார். ராஜஜியத்திற்கு

ந்த கஜானாவெல்லாம் புதுச்சேரியில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. பழைய ராஜப்பிரதிபதிகளின் பொக்கிஷத்தில் பெரும்பாகமெல்லாம், இந்தப்பிரஞ்சு கவர்னரவர்களுடைய கஜானாவில் வந்து சேர்ந்தது. தவிர, இரண்டு லக்ஷம் பவுணம் விசை மதிப்பிலா ஆபரணங்களும், நன்கொடையாகப் பெற்றொரையும் வந்தது. வாஸ்தவியத்தில், இவருக்குண்டான லாபத்திற்கு அளவேயில்லை. சர்வாதிகாரத்துடன் மூன்றுகோடி பிரஜைகளுக்கு அரசானார். இவருடைய சம்மதமில்லாமல், யாதொருவர்க்கும் ஸ்தானமானம் கிடையாது. இவருடைய கையெழுத்தில்லாமல், யாதொரு விண்ணப்பத்தையும்கூட நிஜாம் அங்கீகாரம் செய்வதில்லை.

'மிர்ஜாபாஜங்' பட்டம் பெற்றுக்கொஞ்ச காலம்தான் வாழ்ந்திருந்தார். பின்னிட்டு, இவருடைய வம்சத்து இளவரசு ஒருவர், பிரஞ்சுக்காரருடைய அதுமதியால் பட்டத்துக்குவந்தார். முன்னைய உடம்படிக்கை எல்லாம் ஒப்புக்கொண்டார். இந்தியாவில் 'டிபூப்லே' தான் சர்வாதி காரியானார். டில்லிராஜ சதசங்கூட, இவருடைய பெயரைப்பயபக்தியுடன் பராமரித்தது என்று, இவரைச்சேர்ந்தவர் ஸ்துத்யம் செய்தார்கள். சுதேசிகளெல்லாம், "ஏதடா! ஒரு ஐரோப்பிய நாடுவாழிவந்து 4 வருஷமாகவில்லை! அதற்குள்ளாக ஆசியா கண்டத்தில் என்ன தோரணை செலுத்துகிறது!" என்று ஆச்சரிப்பப்பட்டார்கள்.

இந்த வீண்டம்பப் பிரஞ்சுக்காரனுடைய அதிகாரமானது இம்மட்டோடு நிற்கவில்லை. தன் உற்றார் முன்னும் அற்றார் முன்னும் வெகு ஆடம்பரமாய் நடத்தார். தான் வெற்றியடைந்த ஸ்தலத்தில், ஒரு உன்னதமான 'சதுரக்கிலையை' நாட்டி, அதன் நாற்புறங்களிலும் நாலு பாலைகளில்,

தனது ஜயப்பிரதாபத்தைக், கீழ் நாட்டார் அறியத்தீட்டுவித்தார். இச்சிலையானது, தன் வெற்றியை அச்சிட்ட நாணையங்கள் மீது ஸ்தாபிக்கப்பெற்றது. இதைச்சுற்றிலும், “டியூப்லே விஜய நகரம்” என்ற, ஓர் நகரமும் உண்டாயிற்று.

(இன்னும் வரும்)

VIII

இந்தியா தேசத்தின் மகிமை.

இத்தலைப்பெயர் எந்திய வியாசம் ஒன்று, திருவாரூரின் பிரசுரமாம் ‘கமலாசனி’ என்னும் மாதாந்திரச் சஞ்சிகையிற் கண்டு களித்தோம். இதற் கூறியவனைத்தும் சாமான்னியம் உண்மையே. ஆயினும், கேவலம் நாட்டுச்சிறப்பு, நகரச்சிறப்பு முதலானவையே நமது தேசத்தின் மகிமையை விளக்கப்போதுமானவை. ஆகையால், இவற்றைப்பற்றி இதனடியில் வரையலானோம். இவ்விஷயத்தைப் பிரபஞ்சம் அங்கேரிக்குமெனத் துணிந்தோம் :-

1. ‘இந்தியா’ என்பது ‘சிந்து’ என்பதின் மருஉமொழி. ‘சிந்து’ என்பதற்கு ‘ஜலம்’ என்பன பிரதிபதம். ‘ஜீவனம்’ இன் ‘ஜீவனம்’ ஆகையால், ‘இந்தியா’ என்னும் லி உலகில்லை. ஆ ‘ஜகத் ஆதாரம்’ என்பது பெயரிலேயே சம்ஸ்த அமையாக்கிடந்தது.

2. ‘பர்வதராஜன்’ என்பது நமது மோத்கிரியாம். இதைப்போன்ற உன்னதமான நகரம் இவ்வுலகில் உண்டா?

3. ‘அமிருதம்’ என்பது ‘கங்கையாம். இக்கங்கா நதி நமது முக்கியநதி. இதன் நீரிற்கு உள்ள மகிமையும் குணமும் வேறு உலகிலுள்ள எந்த நதிக்காவது உண்டா?

4. ‘ஜம்புதீபம்’ என்பது நமது தேசமாம். ‘ஜம்பு’ என்பது ஓர்மரம். இதில் 5 வித முண்டு. ஜம்பு, நேரல், நாவல், சாதேவம், குழி நாவல், என்பன. இவற்றின் நிறபேதம், முறையாக, வெண்மை, செம்மை, வெண்சிவப்பு, கறுமை, செங்கறுமையாம். இவற்றுள், ‘ஜம்பு’ என்னும் வெண்மை நாவல் நமது தேயத்திற்கே தெய்வீகமாக அமைந்த விருகூழ். இதற்கு ‘சாயா விருகூழ்’ என்றும் ‘கற்பவிருகூழ்’ என்றும் பெயர்.

இது தக்ஷிண கன்னடஜில்லா உப்பினங்காடி தாலுகா மலைவளங்களிலும் மற்றும் அகப்படும். இந்த விருகூழ்த்திற்கு ஆயிரம் வயதானால் ‘சாயா விருகூழ்’ எனப்படும். அப்பொழுது இதன் நிழல் கண்ணுக்குப் புலப்படாததாம். இதன் உத்தரவேரினால் இலகுவான சிமிழ் ஒன்றுசெய்து அதில் சுத்திசெய்த ‘பாரதம்’ ஒரு கழஞ்சுவிட்டுப்பிடும்போட்டால் கட்டிமணியாம். இந்த மணியால் அஷ்டமாசித்திகளும் உண்டாம். இது பெரும்புகழ் என்று இகழுவேண்டாம். கொள்ளேகாலம் தாலுகாவில், ‘பெல்லஜ்ஜே’ பங்களாக்கட்டியிருக்கும் ‘தொட்டசம்பகா’ வளைத்தில், ஒரு சண்பகமரம், அனாதிகாலமாக சிவலிங்கமாய் ஆகிருந்தியாய், சுமார் அரை ஏக்கர் நிலத்தைக்கவர்த்து உயர ஒங்கி அளாவி, இன்னும் இருக்கிறது. இம்மரத்திற்கு ஆயுள் கணிப்பார் இல்லை. இதுபோல, மேற்படி ‘சாயாவிருகூழ்’ தைப்போற்றி அறியும் தீக்ஷிதாள் இருக்கலாம். எவ்விதமாயினும், இச்சாதிரியும் நமது தேசம் ா உலகிலேயே இல்லை. தவிர, வியவ்சாய

பலம் நமது தேசத்தைப்போல உலகில்உண்டா? ஜாதி, மல்லிகை, முல்லை, இருவாக்ஷி முதலான புஷ்பவகைகளும், ஜாதி, சந்தணம், அகில், தேவதாரு, வேங்கை, பிப்லம் முதலான திவ்விய மரங்களும், முக்தி, கிம்புருஷம், அழகண்ணி, தொழுகண்ணி, நகரப்புல், நிலமா, இறுப்பவல், ஞாடரி, அங்கோலம், இருளம், பாதாளம், மகாமேதம் முதலான மகா மூலிகைகளும், இன்னும் சொல்லித் தொலைபாத அநேக சஸ்யாதிகளும், அமைந்த தேசம் உலகில் உண்டா?

5. ஜனசமூகம் : எத்தனையோநடைநொடி பாவனைகள் அமைந்த நமது தேசத்து சமூகம் போல உலகில் எத்தேயத்தாகிலும் உண்டா?

6. பாஷை : நமது தேயத்துள்ள பாஷை வகைகள் போல நிறைவு பெற்றதும், உலகபாஷைகளின் மாதாவாகிய சம்ஸ்கிருதமும் தெய்வீகமாக அமையப்பெற்றதும் ஆகிய தேசம் உலகில் உண்டா?

7. ஆசாரம் : நியத்ய சௌசமும், விபூதிக் ரியையும், பெற்ற நமது தேசத்தைப்போல் இதர தேசங்கள் உண்டா?

8. வேதசாஸ்திர புராணாதிகள் : இவற்றைப்போல அனுகிவைபவம் அமைந்தன வேறு தேசங்களில் உண்டா?

9. விஞ்சை : வைத்தியம், மாந்திரிகம், ஜோதிஷம், இதரதேச சாஸ்திரமா?

10. மதம் : தற்கால சாஸ்திர (Science) ஆராய்ச்சிக்கமைந்த யோகசாதனமதம் நமதைப் போல் வேறே தேசங்களில் உண்டா?

11. நகர நிர்மாணம் : அரண்மனைகள் அமைந்தது! என்று வியக்கும் நகரம் (City of Palaces) இதர தேசங்களில் உண்டா?

12. மிருகபக்ஷியாதி : புசிப்பிற்குரிய “நக்காத” “நடவாத” மிருக ஜாதிகளும் “ஏறாத” “இறங்காத” பக்ஷி ஜாதிகளும் நிறையப்பெற்றதும், ‘மிருகமதம்’ உத்திருஷ்டமாம் ஹிமோத்கிரி கஸ்தூரி மிருகமும், மருப்பில் முத்துதிக்கும் பத்ராஜாதி யானையும், முரசொலி கேட்க மாளும் அசுண மென்புள்ளும், அமைவுற்றதும், ஆகிய இதர தேசங்களுண்டா?

இவைபோல்வன மகத்வம் அநேகம் உள : விரிவு அஞ்சி விடுத்தாம். உஷ்ணம், சீதளம், சம்மிசரம், ஆகியபலத்தைக்கொடுக்கும், முல்லை, நெய்தல், மருதம், குறிஞ்சி, பாலை சிலவகையனைத்தும் நமது மாதாவாகிய இத்தேயத்தின் வயிற்றில் வாய்ந்த சித்ர தெய்வீக கற்பிதம்போல உலகில் ஒரு தேசத்திலும் இல்லவே இல்லை.

பிரபஞ்ச இயற்கை மனித இயற்கையை அநுகூலிக்கும் (Physical features of a country tell upon the characteristic of the man) என்பது சத்தியமானால், நமது தேச மகிமையே நமது மகிமைக்கும் காரணமாம். ஆகையால், ‘தெய்வம் வரங்கொடுத்திருக்கப் பூசாரி வரங்கொடுப்பதில்லை’ என்னும் சொல்லுக்கிடங்கொடாமல், இச்சஞ்சிகைத் தலைப்பில், விவேகநந்த சுவாமிகள் அருளியவற்றை, வரைந்ததுபோக்கி யுணரவேண்டுவம்.

C. R. Padmanabha Iyer.

ம த ம் .

சென்ற ஆவணி-மீ. 25-உ “இந்துநேசன்” பத்திரிகையில் ‘மதம்’ எனவும் தலைக்குறிப்பின் கீழ், சைவர்களும் வைஷ்ணவர்களும் பகவத்தி யானம் செய்யவேண்டிய கடமையைப்பற்றி சுரு க்கி எழுதப்பட்டிருப்பதைக் கண்டுமகிழ்ந்தோம். இப்பத்திரிகையை நடத்தி வருபவர் மகா-ரா-ஸ்ரீ எஸ். சைலந்தரராஜ ஸ்வாமிகார் அவர்கள், இவர் வைஷ்ணவ மதத்தாராகவிருந்தும், தம் மதத் தினர் ஆசரித்து வரும் துவேஷ குணத்தை பயிற்சிக் கண்டித்தெழுவுதல் பார்த்தால், “எப்பொரு ளெத்தன்மைத்தாழினு மப்பொருள் மொப்பொருள் காண்ப தறிவு” என்றபடி உண் மையையே பெரிதாகக் கைக்கொண்டவர் என்ன லாம். இவருடைய புத்திமதியை யாரும் அதுச ரித்து எமது யோர்களுக்கு ஓர் விண்ணப்பம் செய்யவேண்டியது உசிதம்.

யோர்களை! உலகத்தில் உள்ள எந்தமதத் தையாவது சிதர்சனமாக எடுத்து ஆராயுங்கள். தெய்வம் தீரியங்கமாகவே பாவிக்கப்படும். ஏ னென்றால், குணத்ரயம், கீரியத்ரயம், பலத்ரயம் ஆகவே ப்ரபஞ்சம் புலப்படும். ஆகையால் கிரி யாகுண விசேஷண கர்த்தருத்வ நியாய வைபவத் தால் திருமூர்த்தி சுவரூப பாவம் ஏற்பட்டுள் ளது. இந்த பாவம் இயற்கையாய் சைதன்னிய பலமாய் நிலைபெற்றது. இதை அசைக்கவேண்டு மென்றால் சகவரணாகிலும்சா த்பமல்ல. “தோன் றின ஒடுங்கும்-ஒடுங்கின தோன்றும்.” (Energy must have a Repose and Repose must have an Energy.) இதுதான் ‘பிசாங்குர’ நியாயம். இந்த நியாயத்தை, சைவன் சகஸ்ர சிவராதிரிப் பட்டினி இருந்தாலும், வைஷ்ணவன் எட்டி

ஏகாதசிப்பட்டினி இருந்தாலும், அசைக்கமுடி யாது. விஷ்ணு சைதன்ய மூர்த்தி (Vishnu is All Energy) : சிவன் தமோகுண மூர்த்தி (Siva is All Repose) :- சைதன்யமும் தமோ குணமும் ஏகைக்யமானவை. எப்படி என்றால், நடந்தான் இருப்பன் : கிடந்தான் எழுவன் : ஜ னித்தான் மரிப்பன் : இன்னும் இவைபோல்வண் வும் சுவபாபமாய் அநாதியாய் உள்ளது. இவற் றில் ஒன்றிருந்தால் மற்றது கட்டாயம் உடன் கிகழ்ந்தேயாகவேண்டும்.

சிதர்சனமாக அமிருத மதனத்திலும், தாரு காவனரிஷி பங்கத்திலும், திரிபுரதகனத்திலும், சிவனும் விஷ்ணுவும் தம்முள் வேற்றுமையின் றிக்கலந்து கிரியை நடத்தினர். இவர் தம்முள் வேற்றுமை பாராட்டி இருந்தால், இன்றைத்தேதி யில் சைவனும் இரான்: வைஷ்ணவனும் இரான்: இப்ரபஞ்சமே இராத.

தவிர, சிவனே பெரியவன் ஆக : விஷ்ணு வே பெரியவன் ஆக : இவ்விருவரும் தேவரே : இவ்விருவரும் மனுஷியனில் சிலாக்கியம் தான்: இதற்கு சந்தேகமில்லை. பகவானும், பகவத்தீசை யில் கஷுத்ரதேவகைகளை ஆராதிக்கும்பலனும், சன்முகூர்த்திகளை ஆராதிப்பதால் அவ்விதம் நிஷ்காமமாகவும் திடசித்தமாகவும் ஆராதிப்ப வர்களுக்கு அம்முகூர்த்தியாகவே தான் இருந்து சத்பலனையளிப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்.

ஆகையால், தன்னின் மேலானபதவிசுடை க்க, மேற்படி இருக்கிறத்தார் கோவிலுக்குப்போவ தில் குற்றமென்ன?

சிவஸஹஸ்ர நாமத்தில் விஷ்ணுவின் பெய ரும், விஷ்ணு ஸஹஸ்ர நாமத்தில் சிவன்பேரும் கறியுளது. இஃது திங்னமாக, பத்மநாப

ஸ்யர், கோவிந்த ஸ்யர், நாராயண ஸ்யர் என்று பெயர் வழங்குகிறது. சதாசிவ அப்பங்கார், சாம்பசிவ ஆச்சார் என்று உரம் கேட்டதுங்கூட இல்லை!

இதன் தாற்பரியம் என்ன?

C. R. Padmanabha Iyer.

IX

த ல பு ர ண

வாஸுதேவ முதலியார்.

வாசுதேவ முதலியா ரென்பார் கோயம்புத் துரைச் சேர்ந்த ஒரோட்டுக் குப்பைசெட்டி பாணியத்தில் தொண்டைமண்டல வேளாள வரு ணத்தில் சேக்கிழார் கோத்திரத்தில் ஜனித்தவர். ஸ்ரீ முருகக்கடவுளை உபசுரு மூர்த்தியாகப்பெற் றுத்தமது பத்தினியாராகிய அம்பண்ணியம்மை யாருடன், இல்லறத்தை யொழுங்குபெற நடாத்திய சித்தாந்த சைவர். இவர் பிறந்த வருடமும் இவரைப் பெற்றோர்களின் வரலாறும் இப்பொழுது தெரியப்போதுமான சாதனங்களில்லை, யெ ன்றாலும் இவர் மைசூரைச் சேர்ந்த கஞ்சண்ட கூடல்சென்று அத்தல புராணத்தையிற்றி அப் போது மைசூரையாண்டுவந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண ராஜேந்திர உடையார் பகதூரவர்களால் சன்மா மானம் பெற்றதாக கர்ண பரம்பரையில் சொல் லிக்கொள்வதால் இற்றைக்கு 100 வருடங்களின் முன் வரையில் இம்முதலியார் வாழ்ந்து வந்தா ரென ஊகிக்கப்படுகின்றது. இவரது சமயம் சைவ சமயமேயானாலும் இவர் பெயருக்கிய இவர் வீட்டு வழக்கப்படி தம் கெற்றியில் ஊர்தவ

திரிபுண்டரம் தரித்து வந்தனராம். இவரினமை யிலேயே தமிழிலக்கண விலக்கியங்களைக் கசடறக்கற்று இயல் இசை காடகமென்னும் முத்தமிழிலும் வல்லுனராய், ஆசுமதுர சித்திரவித் தாரமென்னும் நால்வகைக்கவிதையும் நிக்ளளி தில் அமிழ்நுமினிபனவாகப்பாட வல்லவராய் திர்த்தயாத்திரை தலபாத்திரைகளைச் செய்து தாம் செல்லுந்தலங்களில் தென்மொழிப் புரா ணங்களில்லாத தல புராணங்களை வடமொழியி னின்றும் தென்மொழியில் மொழிபெயர்த்துத் தமது கல்விப்பெரும்புகழைப் பரவச்செய்துவந் தார். அங்ஙனம் வருகையில் கொங்குராட்டுப் பாடல் பெற்றத்தலங்களுள் ஒன்றாய் திருமுரு கன்பூண்டியில் சிலநாள் தங்கி, அத்தலபுராணம் தென் மொழியி லில்லாததை யுணர்ந்து வடமொழிபுராணத்தை முதலுலாகக்கொண்டு அதைத் தென்மொழியில் பாடிவரெனத் தெரிகின்றது.

இவ்வாறே இப்புலவர் பெருமான் திருநண் ணு என்னும் பவானி கூடலிலும், கஞ்சண்ட கூடலிலும் தங்கி அத்தலபுராணங்களைத்தென்மொழியில் இயற்றித் தலபுராண வாஸுதேவ முதலியாரென சிறப்புப்பெயரும் பெற்று விளங்கினு ரெனத் தெரிகின்றது.

இவர் நெடுநாள் புத்திரப்பேறின்றி வருந்தி புத்திரப்பேற்றைக் கருதி “மூவாண்டின் முன் னர் முதலையுண்டிறந்த முதலையாய் மதலையளித்த முனாராகிய” திருப்புக்கொளியூரென்னும், அவி லுசியை யடைந்து, அங்கு திருக்கோயில் கொ ண்டெழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ கருணம்பா சமே த ஸ்ரீ அவினாசி லிங்கேசுவரரை தரிசித்து, ஸ்ரீ பெருங்கருணாலயச் செல்விபை துதித்து, ‘கரு ணம்பிகைசதகமும்’ ‘கருணம்பிகைப்பிள்ளைத்

தமிழும் பாடியதாகவும், பிள்ளைத்தமிழை ஸ்வாமி சன்னிதியில் அரங்கேற்ற பிரசங்கித்து வருகையில் ஒரு நாள் வருகைப்பருவத்தின் நான் காமங்கிக்கு பொருளுரைக்குங்கால் அங்கு இப் பிரசங்கத்தை கேட்கவந்திருந்த இம்முதலியார் அமுதுகொள்ளும் வீட்டின் ஆதி சைவப்பிராம் மணனுடைய மடியில் அவருடைய பெண்குழந்தையைப் போன்றதோர் பெண்குழந்தை உட்கார்ந்துகொண்டிருந்ததாகவும், அக்குழவி பிரசங்க முடிவிலேழுந்து சிரக்கம்பஞ் செய்துவிட்டு அம்மன் சன்னிதியை நோக்கிச் சென்று அர்த்தமண்டபம் புகுந்ததாகவும்; அங்ஙனமர்த்த மண்டபத்தில் சென்ற குழுவியைத் தேடியுங் காணாமல் அர்த்தமண்டபத்தின் வாயிலில் அம்மனுக்குச் சாத்த வைத்திருந்த மஞ்சள் காப்பில் அக்குழவியின் வலதுகாலடிச்சுவடு பதிந்திருந்ததை அர்ச்சகர் கண்டு அங்குள்ளோர்க்கும் முதலியாருக்கும் காட்டினதாகவும் சொல்லப்படுகின்றது. அன்று அம்மனுக்கு கற்பூரகீராஞ்சனம் கொடுக்கப்பட்டவுடனே அம்மனுக்கு சாற்றப்பட்டிருந்த புஷ்பங்களில் வெண் புஷ்பங்கள் வலதுபுறத்தில் உதிர்ந்ததை அங்குள்ளோர் கண்டு முதலியார்க்கும் தெரிவித்து இனி உமக்கு புத்திர சந்தானம் உண்டாகும்; அம்மை கிருபை செய்திருக்கிறா என்று கூறினார்களாம். இது நீகழந்த ஒருவருடத்திற்குள் முதலியார்க்கு ஓர் ஆண் குழந்தை கிடைக்கப்பெற்று அதற்கு “கருணாலய சுந்திர முதலி” என நாமகரணஞ்சூட்டப்பட்டது. இக்கருணாலய சுந்திர முதலி இற்றைக்கு 30 வருடம் முன்வரை வாழ்ந்து வந்து கோயம்புத்தூருக்கு மேற்கேயுள்ள தொண்டாமுத்தூரில் காலஞ்சென்றாரெனத் தெரிகின்றது.

(இவரையாதரித்த பிரபுக்கள்.)

வாசுதேவ முதலியார், மைசூரைச் சேர்ந்த நஞ்சண்டகூடல் புராணத்தைப்பாடி அப்போது மைசூர் கர்த்தராயிருந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண ராஜேந்திர உடையார் பகதூரவர்களின் அவைக்களத்துப்பிரசங்கித்து அரங்கேற்றினார். இதைக்கேட்டானந்தித்த அரசர், புலவர் பெருமானுக்கு ஆடையாபரணங்களும் ஆபிரம் பொன்னும் நல்கினொன்றும், அதைப்பெற்ற புலவர் தம்மூர்திரும்புங்காலத்து தாம் பெற்ற வணைத்தையும் நஞ்சண்டவிக்கேசர் திருப்பணிக்கே கொடுத்து விட்டதாகவும் சொல்லப்படுகின்றது.

இவரியற்றிய கருணாம்பிகை சதகத்தில் வஞ்சிபாளையம் சுப்பிரமணிய முதலியாரொன்ற ஓர் பிரபுவைப் புகழ்ந்தாயும் அதையறிந்த பிரபு புலவரை யழைப்பித்து சதகத்தை தம் முன்னிலையில் பிரசங்கிக்கச்செய்து கேட்டானந்தித்து புலவருக்கு 850 ரூபாயும் ஆடையாபரணங்களும் கொடுத்தாரென்று சொல்லப்படுகிறது.

இவ்வாறே இப்புலவர் பற்பலவிடங்களில் சென்று பிரபுக்களைப் புகழ்ந்தும், மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் முதலியவைகளைத் துதித்தும், ஒழுங்கிய யோசையும் விழுமிய பொருளும் ஆழ்ந்த கருத்தும், விரவிச்செறிந்து படித்தற்கு இனிமை பயக்கும் வண்ணம் நவரசாலங்காரத்தோடு செய்யுள்களையும் நூல்களையுமியற்றி சிலகாலம் தமதுறைவிடமாகிய செட்டிபாளையத்திலேயே வசித்து விவபெருமான் திருவடி நீழலில் கலந்தார்.

இவரியற்றிய நூல்கள்.

வெளிவந்துள்ளன.

பவானிகூடற் புராணம்.

திருமுருகன்பூண்டி புராணம்.

பேரூர் பச்சைநாயகியம்மைப் பத்தடி.

கருணாம்பிகையம்மை சதகம்.

வெளிவராதன.

நஞ்சண்டகூடற் புராணம்.

கருணாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ்.

இப்புலவரது சரித்திரத்தைப்பற்றிய ஏனைய கதைகளையும் இவரியற்றிய மற்ற நூல்களையும் தனிச் செய்யுள்களையும் தெரிந்த அறிஞர்கள் பிரபஞ்சம் பயனடையும்பொருட்டு எழுதிவருவார்களாயின் அவர்களுக்கு மிக்க வந்தனத்துடன் நன்றி பாராட்டுவோம்.

இங்ஙனம்,

இஷ்டர்களே வந்தனம்.

E. K. S. Manian.

X

இந்தியா சட்ட நிருபண

விருத்தாத்தம்.

(3-வது சஞ்சிகை 95-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

மதராஸ் ஹைகோர்ட்டு முன்பாக.

சிலில் அப்பில்.

வாதி-டி, குருன், முதலானவர்கள்.

பிரதிவாதி-டி, சிஸ்வ, முதலினர்.

வாதிகள், ஒரு கோவில் சங்கத்திற்கு, தர்ம விஷயமாக சந்தாதாரர்கள். பிரதிவாதிகள்-சங்கத்தின் சபாநாயகரும், காரியதர்சியும் முதலானவர்கள். பிரதிவாதிகள் கெடுகாரியத்தொன்றும் அவர்கள் வரவு செலவு கணக்குகளை ஒப்பிக்க வேண்டுமென்றும், வாதிகள் வழக்குத் தொடர்ந்தார்கள்.

சங்கத்தார். சங்கத்தாரும், அப்பில் கோர்ட்டாரும், வாதிகள் மேற்படி வழக்குக்கொண்டுவர பாத்தியஸ்தரல்லர், என்று தீர்ப்புசெய்தார்கள். ஹைகோர்ட்டில் வாதிகள் அப்பில் செய்யவே, சிலில் புரோசீஜர் 539-வது வகுப்பின்படி அட்வொகேட் ஜனரலுடைய சம்மதமாவது, 30 வகுப்பின்படி கோர்ட்டாருடைய சம்மதமாவது இல்லாமல் வழக்குத்தொடரக் கூடாதென்றும், அதுவுமன்றி, வாதிகள் சங்கத்தின் மெம்பர்கள் அல்லாததினாலும், இந்த வழக்குக்கொண்டுவர அதிகாரஸ்தரல்லர் எனவும், இல்லாவிடில், சங்கத்தின் மெம்பர்களுடையவாவது, இதரானுடையவாவது சம்மதம், வாதிகள் பெற்றிருக்கவேண்டியிருக்க, அப்படிப் பெறுத்தினாலும், வாதிகள் உபகாரமடையும் ஜனங்களல்லவென்றும், இத்தியாதி காரணங்களால், அப்பில் தன்வழிசெய்யப் பட்டிருக்கிறதென்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. (மேற்படி நிருபணம் 131-வது பக்கம் பார்க்க.)

சிலில் அப்பில்.

அப்பில் வாதி, சுல்தான்சாஹிப் மரக்கார் (பிரதிவாதிகள்)

பிரதிவாதி, சிதம்பரம் செட்டியார் (வாதிகள்)

1900-வருஷம் ஒரு ஸ்தாவரசொத்தானது வாதியால் ஏலத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு, 1907 வருஷம் சுவாதினம் பெறுவாதி விண்ணப்பம் செய்தான். கோர்ட்டாரவர்கள், ‘ஸிமிடேஷன் ஆக்ட் 179-வது வகுப்பு II-வது விதியின்படி, மூன்றுவருஷத்திற்குள்ளாக விண்ணப்பம் தாக்கலாகாவிட்டாலும், டிசிரிபிஷனலேற்றக் கொடுத்த விண்ணப்பம், போலவே கருதவேண்டுமென்று, வாதியடையம் தீர்ப்பளித்தார். அப்பில் ஹைகோர்ட்டார், இந்த விண்ணப்பத்தை

விமீடெஷன் ஆக்ட் 178-வது பிரிவுப்படி, மூன்று வருஷத்துக்குள்ளாக தாக்கல் செய்திருக்க வேண்டுமென்றும், சொத்தைகவாதினப்படுத்தக் கொடுத்த விண்ணப்பமானது, டிக்ரி நிறைவேற்றக்கொடுத்த விண்ணப்ப மல்லவென்றும், விண்ணப்பத்தை தள்ளுபடி செய்தார்கள்.

(மேற்படி நிரூபணம் 136-வது பக்கம் பார்க்க.)

செவிலி அப்பீல்.

அப்பீல் வர்தி-காலிகார் ஸட்சுமி (பிரதிவாதி)

பிரதிவாதி-மறுதேவி (வாதி)

வர்திப்பிரதிவாதிகள் ஜெயினர்கள். அளிய சந்தான் நடவடிக்கையார். குடும்பத்தில் மைனருக்காக, கோர்ட் ஆப் வார்ட்ஸ் சட்டப்படி, ஒரு சம்ரக்ஷண கர்த்தாவை நியமிக்க விண்ணப்பம். அளிய சந்தான் சட்டப்படி, குடும்பத்திலுள்ள புருஷர்களுக்கு, சம்ரக்ஷண பாத்தியம் ஒன்றே தான். குடும்பத்தில் வேறு புருஷர்களிருக்கையில், சம்ரக்ஷண கர்த்தாவை நியமிப்பது நியாயமில்லை. மைனருக்குப் பிரத்தியேக சொத்து மில்லையென்று விண்ணப்பத்தைத் தள்ளிவிட்டார்கள். (மேற்படி நிரூபணம் 138-வது பக்கம் பார்வையிடவும்.)

செவிலி அப்பீல்.

வாதி - கப்பராயமுதலியார் முதலினர்.

பிரதிவாதி - ராக்கி.

1906 வருஷத்திய I-வது மதிராஸ் பூஸ்தி தீர்ச்சுட்டம் 189-வது வருப்பின்படி, கத்தாயம் பிரிவினை நடவடிக்கை நடத்த, ரிவெனியூ கோர்

ட்டாருக்கு மாத்திரம் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும், அந்தச்சட்டம் ஜாரியாவதற்குமுன் செய்த நடவடிக்கையை நடத்த சிவில் கோர்ட்டாருக்கு அதிகாரம் உண்டென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. (மேற்படி நிரூபணம் 140-வது பக்கம் பார்வையிடவும்.)

சிவில் அப்பீல் வழக்கு நெ. 40: 7-4-09.

வாதி-ரிச்சார்டு டெயிலர் முதலினர்.

பி. வாதி-பார்லிகிமிதி ஜமீன்தார்.

வாதியின் தமயன் 19-4-1892 தேதி மேற்படி ஜமீன்தார் பேரில் விஸ்சாசனம் எழுதிவைத்தார். அதில் 'ஜமீன்தார் தனது இஷ்டப்படி முடிப்பார் என்பதற்கு சந்தேகமில்லை' என்று எழுதியிருந்தார். பின்னிட்டு 1895 ஏப்ரல் 28 தேதி ஒரு கடிதமும் எழுதிவைத்தார். இக்கடிதத்தில் ஜமீன்தார் அவர்களைத் தன் சொத்துக்களைக்கிரயப்படுத்தி, மேற்படி தொகையைத்தன் சகோதிரனுக்குக் கொடுக்கும்படி, சீமையிவிருக்கும் ஓர் கம்பெனியார்க்கு அனுப்ப எழுதியிருந்தது. ஜமீன்தார் 27-4-05 தேதி மாணாமடைந்தார். பிறகு வாதியால் மேற்படி ஜமீன்தார் மகன்பேரில் சொத்துக்காக வழக்குக்கொண்டுவரப்பட்டது. இதில், மேற்படி கடிதமானது ஒப்புக் கொள்ளத்தக்க தல்லவென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது.

பிற்பாடு அப்பீலில் இது ஒப்புக்கொள்ளத்தக்கதென்றும், இச்சொத்துகள் வாதிகளுக்காக ஜமீன்தாரால் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

1907-வருஷத்திய நெ. 53 மு. 57, 59 மு 86, 88 மு 102, 194, 204. உத்தரவுகளின் மேல் அப்பீல்- 19-3-09.

வாதி-கார்டெட் ஜமீன்தார்.

பிரதிவாதி-திருமலைத் தம்பிடி முதலினர்.

வாதியின் தகப்பன்ப்பட்ட கடன் டிக்ரிக்காக வாதியின் சொத்துக்களை ஜப்தி செய்ததின்மேல் அப்பீல்.

இவ்வழக்கில் வாதியானவன் தான் மேற்படி சொத்துகளுக்கு பாத்தியஸ்தானது வாரிசுபாத்தியதைமேல் என்றும், தன் தகப்பனார் பட்ட கடன் குடும்ப ஆவசியத்துக்கு என்று ரூசுவாக தவரையில், தகப்பன் பட்ட கடனுக்கு மகன் பாத்தியஸ்தனல்லவென்றும், கடன் நியாயமானது என்று ஸ்தாபிப்பதற்கு வேறே வழக்குத்தொடர்ந்திருக்கவேண்டும் என்றும், வாதிக்கப்பட்டது.

பிரதிவாதி பக்கம், மேற்படி கடனானது இதரக்கடனைப் போலவே ஆகிறதென்றும், மேற்படி கடன் தன்னைப்பொறுத்தாதென்றும் ஜமீன்தார் அவர்கள் ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டாமானால் பிரத்தியேகமான வழக்குத்தொடுத்திருக்கவேண்டுமென்றும் வாதிக்கப்பட்டது.

குடும்ப சொத்தின் மேல் அதின் எஜமானனுக்கு வராதனைப்படுத்த அதிகாரமுண்டென்றும் ஆனால் அப்படிச்செய்வது குடும்ப ஜீவனார்த்தவிஷயம் அதுசரித்தே செய்யத்தக்கதென்றும்;

பராதனைப்படுத்தக்கூடாத சொத்தானாலும் கடன்காரன்மேல் வழக்குத் தொடுத்து பெற்ற டிக்ரிப்படி ஜப்தியான சொத்தின்மேல் நடவடிக்கை நடத்துவதில் கடன்காரனுடைய மகன் ஆகையிப்பது ஒப்புக்கொள்ளத்தக்கது அல்லவென்றும்;

ஆனால் மேற்படி டிக்ரிக்காக மகன் வாதியினத்திலிருக்கிற சொத்தை தூதனமாய் ஜப்தி செய்வது கூடாதென்றும்; தீர்மானமாயிற்று.

செவிலி அப்பீல்.

(Abkari not reported elsewhere)

நெ. 172: 22-4-09.

வாதி - சர்க்கார்.

பிரதிவாதி- முனுசாமி முதலானவர்கள்.

போலீசார் பிரதிவாதிகளை ஓர் சாராயக்கடையில் வெறிக்கக்குடித்து கலகம் செய்ததற்காக மதிராஸ் ஹிடி போலீசு ஆக்டிப்படி மேஜிஸ்ட்ரேட்டின் முன்பாகச் சார்ஜ்செய்தார்கள்.

பிரசிடென்சி மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டார் வர்கள், 1886 வருஷத்திய III-வது மதிராஸ் ஹிடி போலீசு ஆக்டி 75-வது செக்ஷன்படி சாராயக்கடையானது பகிரங்கமான ஸ்தலமல்லவென்று பிரதிவாதியை விட்டுவிட்டார்.

இதன்மேல் அட்வொகேட் ஜனரல் அவர்கள் மேற்படி விடுதலை சட்டவிரோதமானதென்று ஹைகோர்ட்டாரவர்களுக்கு அப்பீல் செய்தார்.

ஹைகோர்ட்டார் அவர்கள், சாராயக்கடையானது, இதர கடைகள் போல் அல்ல; சர்க்கார் ஆதினத்திற்பட்டு சர்க்கார் அதிகாரத்திற்கு கமைத்திருப்பது. அதை கலெக்டர் அவர்கள் முடிவைக்க உத்திரவு செய்தாலொழிய, லைசென்சு ரிபத்தனைப்படிக்கு லைசென்சுதாரன் திறந்து வைக்கவும், வேண்டிய சரக்குகளைப் போதுமான அளவு சப்ளைசெய்யவும், பாத்தியப்பட்டிருக்கிறான்; இதனால் யாவருக்கும் அப்படிப்பட்ட கடைக்குப்போக பாத்தியதை உண்டு; அப்படிப்பட்ட இடங்களில் கேரூம் சச்சரவு, ஒழுங்கின்மை இதுகளை அடக்கவேண்டியது போலீசார்

கடமை: ஆகையால் போலீசார் வாரண்டில்லாமல் மேற்படி சாராயக்கடைகளில், தங்கள் அலுவல் நடத்தப்பிரவேசிக்கலாம்:

இதனால் சாராயக்கடை பகிரங்கமான ஸ்தலம் ஆகிறது.

ஆகையால் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டார் அவர்கள் செய்த விதேலை தப்பென்று ரத்துசெய்துவிட்டார்கள்.

Allahabad Criminal revision No. 872.

5-2-08 abkari.

பானலால் என்பவன் ஒரு கிளப்பின் கார்ய தெரிசியின் வேண்டுகோளின்படி லைசன்சில்லாமல் கொஞ்சம் சாராயம் வாங்கியனுப்பினான். இவனை, லைசன்சில்லாமல் விற்பனை செய்ததாகவும், கைவசம் வைத்ததாகவும், மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டார் தண்டித்தார்கள். அப்பீலில் மேற்படி ஹைகோர்ட்டார் அவர்கள், கிளப்புக்கு லாபமின்றி அனுப்பினது விற்பனையல்லவென்று அபராதத்தை வாபஸ் செய்ய உத்தரவளித்து, லைசன்சில்லாமல் கைவசம் வைத்த விஷயத்தில் கீழ்க்கோர்ட்டார் செய்த தீர்ப்பை மாற்றவில்லை.

மதிராஸ் ஹைகோர்ட்டார்.

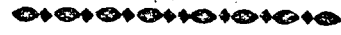
கிரிமினல் ரிவிஷன் நெ. 6, 12-3-09.

கிரிமினல் புரோசீடியர் 488-வது செக்ஷன்படி நடக்கும் விசாரணையில், ஒரு புருஷன் தன் மனைவியைக் காப்பாற்றுவதாக ஒப்புக்கொள்வதில், மனைவிக்குத்தன் புருஷன்கூட இருக்க இஷ்டமா இல்லையா? இல்லையானால் அதற்கு அவன் சொல்லும் முகாந்திரம் சரி ஆனதா? என்று விசாரிக்கவேண்டியது அவசியமானது, என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது.

(இன்னும் வரும்)

News and Notes.

வர்த்தமானங்கள்.

கோயமுத்தூர்—பிளேக் இன்னும் குறையுமாறில்லை. புள்ளாச்சிக்குத் தாய்தந்தையரைப் பார்க்கப்போன பள்ளிக்கூடத்திற்படிக்கும் மாணாக்கன் ஒருவன் மேற்படி வியாதியினால் இறந்துபோனதாகக் கேள்வி. புதுவீதியிலும் சில தினத்திற்கு முந்தி இருவர்க்கு வியாதிகண்டு உயிர் துறந்தனர். இதர இடங்களிலும் வியாதி புரவியிருக்கிறது. உத்யோகஸ்தர்கள் அடுத்த கிராமங்களிலும் கரம்புகளிலும் வசித்து ரயில் மார்க்கமாய் ஆபீசுகளுக்குப் போகவர இருக்கிறார்கள். திருப்பூரில் 16-9-09 தேதி எளி விழுந்ததாகவும் மேற்படி எலியானது பரிசோதனார்தம் எடுத்து அனுப்பிக்கப்பட்டதாகவும் கேள்வி.

பரமத்தி லஞ்சக்கேசில் ஹேட்கான்ஸ்டெபில் நீங்கலாக இன்ஸ்பெக்டரும் சப் இன்ஸ்பெக்டரும் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு டிபேன்சு விசாரணையிலிருக்கிறார்கள்.

திருப்பூரில் தாலுகா கச்சேரி முன்னால் ஒட்டல் வைத்திருந்த ஒரு ஸ்திரீ மேற்படி ஒட்டலில் சாப்பிடவந்த ஒருவனிடமிருந்து 10 ரூபாய் அபகரித்ததாகக் குற்றஞ்சாற்றப்பட்டு 3 மாத காவல் தண்டனை விதிக்கப்பட்டாள். இவள் தனக்கு மேற்படியான் 10 ரூபாயையும் இனாமாகக் கொடுத்தான் என்று நாணயின்றிச் சொன்னாள். இனிமேல் ஒட்டல்களுக்குப் போகிறவர்கள் மேற்படி ஒட்டல்கள் சன்மார்க்கரால் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா இல்லையாவென்று தீர விசாரித்துப் போகவேண்டியதென்று இதனால் எச்சரிக்கை எடுத்துக்கொள்வர்.

விபசாரிக்கு வீடு வாடகைக்கு விடல்:— ஒரு விபசாரி விபசாரத்தொழில் நடத்துவதற்காக ஒருவர் தனக்குச்சொந்தமான வீட்டை வாடகைக்கு விட்டார். அந்த விபசாரி வாடகை கொடுக்கவில்லை. வீட்டுக்காரர் வாடகைக்காக விபாஜயம் செய்தார். 1872-ம் வருஷத்து 9வது ஆக்டான் கண்டிராக்ட்டு 23 வது செக்ஷன்படி ஒரு உடன்படிக்கையானது துன்மார்க்கமானதாகவாவது பொதுஜன ஒழுங்கிற்கு விரோதமானதாகவாவது இருப்பதாகக் கோர்ட்டாருக்குத் தோன்றினால் அந்த உடன்படிக்கையை கோர்ட்டில் ஒப்புக்கொள்ளத் தக்கதல்ல. பிரகிருத கேசில் விபசாரத்தொழில் செய்ய வீடுவாடகைக்கு விட்டபடியால் அவளிடத்திலிருந்து வாடகை வசூல்செய்ய முடியாதென்று பம்பாய் ஹைகோர்ட்டார் 1908 வருஷத்திய 261 நெம்பரில் (சில்லரை) முடிவு செய்திருக்கிறார்கள்.

இ. நெ.

காலகிலை—சிலதினங்களாக மழை பெய்து கொண்டுவந்து இப்பொழுது நால் ஐந்து தினங்களாக உஷ்ணம் அதிகமாயிருக்கிறது. ஆகிலும் மேகம் ஒவ்வொரு வேளை கருக்கலாக இருக்கிறது. நிலக்கடலை சில தாலுகாக்களில் அதிகமாய் சாகுபடி செய்திருப்பதினால் இதர வேளாண்மை சுபிக்ஷமென்று சொல்லப்போதாது. ஆகையால் கிருஷிபலம் மத்திமம்.

மிஸ்டர், R. E. லாலியின்

பரிதாப மரணம்.

நமது சென்னைக்கவர்னர் ஸர் ஆர்தர் லாலியின் குமாரர் மிஸ்டர் R. E. லாலி போன சனிக்கிழமை சாயங்காலம் உதகமண்டலத்தில் குதிரையிலிருந்து விழுந்த வேகத்தில் அவருடைய

கழுத்து மளக்கென்று முறிந்துபோய்விட அவருக்கு அந்தநிமிஷமே பிராணனைபோய்விட்டது. அவர் குதிரையினின்று விழுந்து இறந்த இடமோ யார் கண்ணிலும் எளிதில் படமுடியாத செடிகளும் புற்களும் அடர்ந்து வளர்ந்திருந்த ஒரு பள்ளம். அந்தப் பள்ளத்தைத் தாண்டும் போது குதிரைக்கு அடிசருக்கிப்போக மிஸ்டர் லாலி தாம் கீழும் குதிரை மேலுமாக விழுந்து இறந்தார். அவர் விழுந்து இறந்ததை பக்கத்திலிருந்து யாரும் பார்க்கவில்லை. ஒரு சுமார் அரைமணி நேரம்போல அவர் அங்கேயே கிடந்திருக்கவேண்டுமென்று ஊசிக்கப்படுகிறது. அச்சமயம் கவர்னர் அவர்கள் கோல்ப் விளையாடிக் கொண்டிருந்தாராம். மிஸ்டர் லாலி குதிரையிலிருந்து விழுந்து இறந்து கிடக்கும் பரிதாபக் காட்சியை மேஜர் டப் முதலாய்ப் பார்க்க நேரிட, அவர் கோல்ப் ஆடுமிடத்துக்கு விரைந்து சென்று குதிரையிலிருந்து விழுந்து மிஸ்டர் லாலி பிணமாய்க் கிடப்பதை கவர்னருக்குத்தெரிவித்தார். உடனே ஸர் ஆர்தர் லாலியும் மேஜர் விஞ்சும் மேஜர் ஸலேட்டரும், லாலி இறந்து கிடந்த பள்ளத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டுப்போனார்கள். மேஜர் டப்பும் கூடச்சென்றார். அங்கே போய்ப்பார்த்ததில் மேஜர் டப் தமக்குத்தெரிவித்தபடி மிஸ்டர் லாலி குதிரையிலிருந்து விழுந்ததில் கருத்து ஒடிந்து இறந்துபோய் விட்டதாய்தெரிந்து அடங்காத துயரடைந்தனர். அவர் எல்லோரும் போய்ப்பாக்கும்போது சாயங்காலம் 5-30 மணியிருக்கும் பொழுதுபோகும் நேரமாயிருந்தபடியால் அங்கு அகப்பட்ட மரக்கிளைகளையும் கொடிகளையும்கொண்டு ஒரு தூளி செய்து அதன்மேல் தாங்கள் போட்டிருந்த சட்டைகளைக்கழற்றி விரித்து அதன்மேல் மிஸ்டர் லாலியின் பிரேதத்தை தூக்கிப்போட்டு இரவு

8 மணிக்கு கவர்ன்மெண்ட் ஹவுஸ் கொண்டு வந்து சேர்த்தார்கள். ஏகபுத்திரனாகிய தங்கள் அருமைப் புதல்வனை இம்மாதிரி இழக்கப்பெற்ற பெற்றோர்களின் துக்கத்தில் யார்தான் கலந்து அனுதாபப்படமாட்டார்கள். குகிரையேறிச்சென்ற தமது மகன் பிணமாய் வீடு திரும்பப்பார்க்க லேடி லாலியின் மனம் எவ்வளவாகத் துடித்திருக்கவேண்டும்.

மிஸ்டர் லாலிக்கு இறக்கும்போது வயது 22. லார்ட் வென்லக்குக்கும் அவருடைய மற்றச் சகோதரர்களுக்கும் புத்திரர்களே யில்லையாதலால் மிஸ்டர் R. E. லாலியின் மரணத்தால் வென்லக் என்ற வமிசப்பட்டமே யொழிந்து போகக்கூடுமென்று பயப்படப்படுகிறது.

சு—ன்.

இதர வர்த்தமானங்கள்.

மானிட சிருஷ்டி:— டிலேஜ்என்ற ஒரு தத்துவ சாஸ்திரி முட்டைகளில் குஞ்சுகள் விருத்தியாகி வெளிவரும் மாறுபாடுகளை நன்றாய்ப் பரிசோதித்து உணர்ந்து அம்மாதிரி யந்திரம், வஸ்து விசேஷங்கள் மூலமாக சிற்சில ஜந்துக்களை சிருஷ்டிக்க முயற்சி செய்தார். வெகுதூரம் முயன்ற தன் பேரில் அவரால் நான்கு சமுத்திர ஜந்துக்கள் சிருஷ்டிக்க முடிந்ததாம். அவைகள் ஜந்துக்களைப்போல நகரவும் மூச்சுவிடவும் செய்கின்றனவாம். ஆனால் அவைகளால் ஆகாரம் மாத்திரம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லையாம். அவர் பூதக்கண்ணாடி வைத்துப்பார்த்ததில் அவைகளுக்கு ஜீரண யந்திரமே இல்லையெனத்தெரிந்தது. அவ்வித யந்திரங்கள் இல்லாமற்போனதன் காரணத்தை அறிந்து அதற்கு வேண்டிய

பரிகாரங்கள் செய்ய முயற்சியும் செய்துகொண்டிருக்கிறாராம்.

புதித இந்தியச் சேனாதிபதி ஸர் ஒழர்கிரீ.— இந்தியச்சேனாதிபதி லார்ட்சிச்சனர் தம்முடைய உத்தியோகத்தைவிட்டு நீங்கிவிடப்போகிறாரென்றும் அவருக்குப்பதிலாய் ஸர் ஒழர்கிரீ இந்தியச்சேனாதிபதியாய் வருகிறாரென்றும் கேள்வி. ஸர் ஒழர்கிரீயை இந்த செப்டம்பர் மாதம் 10 ந்தேதியன்று லார்ட்சிச்சனர் புனவில் சந்தித்துத் தம்முடையவேலையை அவருக்கு ஒப்புக்கொடுப்பாரென்றும், புனவில் அன்றைக்குச் சார்ஜ் பெற்றுக்கொள்ளும் ஸர் ஒழர்கிரீ இந்த மாதம் 12 ந்தேதியன்று சிம்லாபோய்ச் சேர்ந்து விவாரென்றும் அறிகிறோம்.

மெக்ஸிகோவில் பெருத்த வெள்ளம்.—

வட மெக்ஸிகோவில் பெருத்த மழை பெய்து ஸாண்டாகடாரினு நதியில் பெருத்த வெள்ள முண்டாகி, 800 ஜனங்கள் ஜலத்தில் மூழ்கி மாண்டனரென்றும், 15000 ஜனங்கள் தங்குமிடமின்றித் தயங்கிக்கொண்டிருப்பதாகவும் தெரிய வருகிறது. மேலும் இவ்வெள்ளம் மாண்டெரீ என்ற இடத்தில் திடீரென்று பெருகி, அடமையெல்லாம் விஸ்தீரணமுள்ள வீடுகளை அடித்துக் கொண்டுபோய்விட்டது. அநேகம்பேர் ௩0 இரவில் தூங்கிக்கொண்டிருக்கும்போதே மூழ்கடிக்கப்பட்டனர். 300 பிரதேங்கள் அகப்பட்டிருக்கின்றன. வெள்ளம் வரவரப் பெருகிக்கொண்டிருக்கிறது. தொண்டெரி என்ற பட்டணம் ஒன்று தான் பெருத்த நஷ்டங்களை அடைந்திருக்கிறது. 1200 ஜனங்கள் மாண்டனர். ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் வீடின்றிக் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர், சுமார் 300 லக்ஷம் டா

லர்கள் சேதம் உண்டாயிருக்கலாம் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. மாண்டெரியாவில் நேர்ந்த ஜனச்சேதம் 1400 க்கு அதிகமிருக்கலாமென்று கணக்கிடப்படுகிறது. நதியில் வெள்ளம் குறைந்து கொண்டிருக்கிறது. அபாயம் இனி உண்டாகாதெனினும் பாலங்களும் ரஸ்காக்களும் உடைந்துபோயிருப்பதால் ஆகாரங்கள் வரக்கஷ்டமாகிப் பஞ்சம் உண்டாகலாம் என்று பயப்படப்படுகின்றது.

வங்காள நாட்டில் வெள்ளச்சேதம்.— வங்காள நாட்டிலே தாமோதர நதி ரூப் நாராயண நதி இவ்விரண்டிலும் என்னைக்கும் புறப்படாத வெள்ளம் புறப்பட்டு அவ்விரண்டு நதிகளின் போக்கிலுமுள்ள கிராமங்களைப் பாழ்செய்து விட்டது. ஹெளரா ஜில்லாவில் மாலக், நவப்பீலா, என்ற இரண்டு கிராமங்களை வெள்ளம் அடித்துக் கொண்டே போய்விட்டது 200 வீடுகளுக்கு மேல் விழுந்தவிட்டதாகவும் எவ்வளவோ குடும்பங்கள் குந்தச் சூச்சு இன்றித் தவிப்பதாகவும் இருக்கிறது.

காஷ்மீர் நாட்டில் வெள்ளம்.— காஷ்மீர் நாட்டில் வெள்ளப்பயம் இன்னும் ஒழிந்தபாடியில்லை ஆற்றில் போகும் 18 அடிப்பிரவாகம் 15 அடிக்கு இறங்கினால் தர்ஷ ஜனங்களின் பீதி தீருமென்று சொல்லப்படுகிறது.

சீழ்வங்காளத்தில் பூகம்பம்.—போனஸ் 28 உசனிசுழமை வட இந்தியாவிலுண்டான பூகம்பம் கல்கட்டாவிற்கு அஞ்சம் தான் தெரிந்தது சீழ்வங்காளத்திலோ அந்த பூகம்பத்தின் அதிர்ச்சி வெகு பலமாயிருந்ததாகத் தெரிகிறது. மாணிகாஞ்சி டிபுளூர் இந்த இரண்டு ஊர்களிலும் அந்த அதிர்ச்சி வெகு நன்றாய்த் தெரிந்ததாம்.

ஒரு மெருகிட்ட தாமிரம் (copper) நகரம் - ஈஜிபு தேசத்திற்குத் தெற்கிலும் ஆப்பிரிக்காவின் மத்தியிலுள்ள ஒரு பெரிய பாலைவனத்தில் அநேக தூற்றான்களுக்கு முன் மெருகிட்ட தாமிரத்தினால் கட்டப்பட்ட ஒரு நகரம், சில அபிவர்த்தகர்கள் வழிதப்பி மூன்று தினம்

அன்னகாரமில்லாமல் திரிந்தபோது தென்பட்டதாம் அந்த வர்த்தகர்கள் திரும்பி கெயிரோ பட்டணத்திற்கு வந்து தங்கள் கதையைச் சொல்லவே கவர்ன்மெண்டார் அந்த நகரத்தை பார்த்துநம்படியாக சில உத்தியோகஸ்தர்களை அனுப்ப முயற்சிசெய்தின்றாராம்.

உத்தரதருவம்.— காப்டன்ருக் கமாண்டர் பியரி என்பவர்கள் இரண்டிருவருவங்களாகப் பாடுபட்டு 30000 ச.நா.மையிலுள்ள தீரணமுள்ள உத்தரத்தருவத்தைக் கண்டுபிடித்தனர் என்றும் அவ்விடத்தில் அநேக சிவசெந்துக்கள் இருக்கின்றனவென்றும் பத்திரிகைகளில் கூறப்பட்டிருக்கிறது இதுபோலவே சீமையில் இருக்கும் ஒருவர் தகவிலைத் தருவத்தைக் கண்டுபிடிக்க முயற்சி செய்கின்றனராம்.

அந்நிய நாட்டிற்கு சென்று பல கைத்தொழில்களை நற்று சமீபத்தில் திரும்பிய மிஸ்டர் V. V. நாராயணன் B. A. என்பவரின் மேல்பார்வையில் “தென் இந்தியன் மெழுகு வர்த்தி சாலை” என்னும் ஓர் சுதேசிய கைத்தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தி சென்னை திருவல்லிக்கேணியில் நடைபெற்று வருவதாயும் இதில் தயார் செய்யப்படும் வர்த்திகள் மிகவும் நேர்த்தியாயிருப்பதும் தவிர விலையும் சரசமாகவையிருப்பதாகவும் கேட்டகாம் சந்தோஷப்படுகிறோம் இதேமாதிரி சுதேசிய கைத்தொழிற்சாலையொன்று கும்பகோணத்திலும் ஏற்பட்டு சில வருஷங்களாக மெழுகு வர்த்திகள் சேர்ப்புகள் செண்டிகள் முதலிய வாசனைத் திரவியங்களும் செய்துவருவதாகத் தெரிகிறது இது விஷயத்தில் நமது சுதேசிய மானிகள் யாவரும் கவனித்து இத்தொழிற்சாலைகளை விர்த்திக்குக் கொண்டுவருவார்களென நம்புகிறோம்.

“பிழைக்கும் வழி.”— இத்தலைப்பையர் கொண்ட மாதார்திரத் தமிழ்ச்சஞ்சிகை, மதிராசில் ஜி. எ. வைத்தியராமன் கம்பெனியாரால் நடத்தப்பட்டு, கிருஷி, தொழில், விவாபாரம், முதலான விஷயங்களைப்பற்றி, யாவரும் பயன்பெறுமாறு, சிறந்த விபாசங்கள் அமைந்துள்ளது. இதன் வருஷ சந்தா ரூ. 1. அந்நிய நாட்டார்க்கு ரூ. 6.

The Coimbatore Friends' Association
(Limited.) Printers.

விளம்பரம்.

கோயமுத்தூர் பிரண்ட்ஸ் அசோஸியேஷன்
(லிமிடெட்.) அச்சுயந்திரசாலை.

இக்கம்பெனியின் மூலதனம் ரூ. (20,000) பங்கு 1 க்கு 5-ரூபாய் வீதம் (4000) பங்குகளாகப் பிரித்து. இந்தியன் கம்பினிஸ் 1882 வருஷத்திய 6-வது ஆக்டுப்படி 1908 வருஷம் மே மாதத்தில் ரிஜிஸ்தர் செய்து நடத்தப்பட்டு வருகிறது.

இக்கம்பெனியில் இங்கிலிஷ் தமிழ் இரண்டு பாணிகளில், நேர்த்தியாய் பல கலர்களில் அச்சிடுவதும் கிஸ்ட்செய்வதும்பாங்குகளுக்கும்மண்டிகளுக்கும் கணக்குப்புத்தகங்கள் முதலானது ம் தயார்செய்து தோல்காலிகோமுதலிய பதினும் செய்யப்படும். இப்போது அனேக பங்குகள் சேர்த்திருக்கிறது. கொஞ்சம் பங்குகள்தான் பாக்கியிருக்கிறது. இஷ்டமுள்ளவர்கள் 1908 கம்பெனியின் மானேஜருக்கு எழுதி அப்ளிகேஷன் பாரங்கள் தருவித்துக்கொள்ளலாம். ரூல்ஸ் புக்குவேண்டிவோர் 4 அணுஅனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளவும்.

இக்கம்பெனியானது கிர்வாகசபையார் அவர்களால் நடத்தப்பட்டுவருகிறது. 1908 வருஷம் மே மாதம்முதல் 1908 வருஷம் டிசம்பர் மாதம் 31-தேதிவரை கூடிய 8 மாதத்திற்கு மாதம் 1 க்கு 100 க்கு ரூ. 3-9-5 வீதம் லாபத்தேறியிருக்கிறது.

இதன் பிரபஞ்ச ஆபீஸ் திருப்பூரில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஜி. அனுமந்தராவ்,
மானேஜர்.

இதனால் சகலமான கனவான்களுக்கும் தெரியப்படுத்துவது யாதெனில்,

கோயமுத்தூர் இரங்கேகவுண்டன்வீதி (சின்னக் கடைவீதி) மேல்புரம் சிரேணியில் 487, 488 நெ. கதவி லக்கமிட்ட மெத்தைக்கட்டத்தில் புதியதாக ஒரு கார் ஜவுளிக்கடையில் சேலம், ஜலகண்டாபுரம், தஞ்சாவூர், கும்பகோணம், ராஜபுரம், பவானி, நரசிங்கன்பேட்டை, தராபுரம், குற்றாலம், கொறனாடு, அய்யம்பேட்டை, காஞ்சிபுரம், ஆரணி, மதுரை, உப்பாடை, காக்கிடை, நெல்லூர், சென்னை, பனூரஸ், உள்நூர் முதலிய இடங்களில் தயாராகும் முதல்தரமான ஜவுளி தினுசுகளை சவல்ப லாபத்திற்கு கார் விலைக்கு விற்கப்படும்.

மேற்படி கடையில் விற்கும்படியான சரக்குகள் நயமாயும் கெட்டி சாயமுள்ளதாயிருக்கும். கோறும் சரக்குகளில் வித்தியாசமும் மாறுபாடுமில்லாமல் விற்கப்படும். எங்கள் கடையிலிருக்கும் சரக்குகள் எங்கள் ஏஜண்டுகள் மேற்படி இடங்களுக்குச் சென்று எங்கள் கடைக்கென்றே தயார்செய்யப்பட்டிருப்பதால் நெசவு அழுத்தமாகவும் சரக்குகள் திடமானவும் விலை சரசமாகவுமிருக்கின்றன. எல்லாருடைய அதுகூலத் தின்பொருட்டே யாவர்க்கும் ஒரே விலையாக சவல்ப லாபத்திற்கு விற்கவேண்டுமென்பதே எங்கள் முக்கிய கருத்து. இன்னும் வேண்டிய விஷயங்களுக்கு எங்கள் கடையின் ஏஜண்டுகளாகிய மகா-ராஜ் K. தேவ தத்தையர், B. வரதராஜ் ஓசெட்டியார் இவர்களிடத்தில் நேரில் கேட்டுத்தெரிந்துகொள்ளலாம்.

நல்ல முதல்தரமான கண்ணியும் விற்கப்படும்.

V. R. K. & Co.,
Cloth Merchants & Commission agents,
Coimbatore and Vellakkener.

THE WORLD

REGISTERED. M. 823. பிரபஞ்சம்.

பிரபஞ்ச தர்மம், நடவடிக்கை, சட்டம், வித்தியா விநோத முதலிய வற்றைப்பற்றிய ஓர் மாதாந்தரத் தமிழ்ச்சஞ்சிகை.

ஜி. ஹனுமந்தராவ்,
பத்திராதிபர். (Proprietor.)

கோயமுத்தூர் பத்மநாப ஐயர்,
(Editor & Publisher.) பிச்சரகர்த்தா.

வருஷ சந்தா ரூ. 2 4
6 மாதத்திற்கு ... 1 2
பிரதிகஞ்சிகை ... 0 3
வெளிநாட்டுத் தபாற்
கூலி பிரத்தியேகம்.

கலி 5011.
சௌமிய வருஷம் ஐப்பசி மாதம்.
OCTOBER 1909.

புஸ்தகம் 1.
சஞ்சிகை 5.

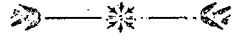
காப்பு விருத்தம்.

பத்ரானனப் பரமாவனைப் பணியாவருப் ரபஞ்ச
மித்ராஸயர் மித்ரம்மென மிளிராவரு மெனவே
சித்ராவினி லுத்தாரகச் சிந்தாநலங் கனிந்தே
தத்ராவரு தருமாவனைத் தமிழேன்மற வேனே.

அன்பர்களாள் ! எனது கனவினில் கணேச பகவான் காட்சி தந்து, தன்னை "பத்ரானன" என்று போற்றுமாறு அருள்புரிந்தபடியால், நமது எல்லாவருடையவும் சேஷமஸ்தைய வீர்ய விஜய ஆயுராரோக்ய வைசவரய சித்தியின்பொருட்டு, அவரைச்சதா சிந்திக்க, இன்றுமுதல், மேற் காப்புச் செய்யுனைக் கைக்கொள்வதாக :- "ஓம் தத்ஸத்."

C. R. Padmanabha Iyer.

வரணசிரம தர்மம்.

எமது அன்பர்களே! ஹிந்து பத்ரிகைக்கு எழுதும் மிஸ்டர் ஹாவல் துரையாங்கன், இக் காலத்திற் படித்த இந்தியர்கள், ஜாத்பேதங்களை ஒழித்துவிட முயற்சிசெய்வது, சரியல்லவென்று வாதிக்கிறார். இது ஒரு விஷயமா? புனர் விவாகம் அவசியமென்பது ஒரு விஷயம்! நித்ய கர்ம நுஷ்டானம், தேவ, பித்ரு யக்ருங்கள், ஆத்ம ஞானத்துக்கு அவசியம்! என்னும் நூதன மதம். இன்னும் இவை போல்வன, நாகரிகா அனுஷ்டான யத்னங்கள் பலவுள்: விரிக்கிற பெருகும். தவிர, நமது தேசமாதா, மாங்கல்யம் இழந்துவிட்டாள்போன்ற படங்களுக்கும், நமது தமிழ் மானு, வைதவ்யம் பூண்டு தான்பைக்கழற் திக்குழியிற் புதைத்துவைத்திருந்ததாகச் சங்கற்பம் செய்யும் பத்ரிகைகளையும் பார்வையிட்டு னோம்.

யாம் இவ்வகை விஷயங்களிற். பிரவேசிப்பது உசிதமன்றென, ஒதுங்கிக்கிடந்தேம். ஆயினும், எமது பத்ரிகைச் சந்தாதாரர் ஒருவர் இவ் விஷயங்களைக்குறித்து, எமது அபிப்பிராயத்தைத் தெரிபவேண்டிச் சம்பாவித்தமையால், காரியம் சங்களை மாத்திரம் சுருக்கி வரைவம்.

வருணசிரமம்:— இந்தத்தர்மம் மகத்வங்குறைந்த யுகாந்தரங்களில், பகவான் அவதரித்து, குறையை நீக்குகிறார் என்று, விரிவாய்ச் சொல்லாமற், சொல்வம். சுவாமி அபேதாநந்தர், சீமையில் பேர்காமச சாதனையே மேலென விளக்கிவருவதை, யாவரும் அறிவர். இதில், 'இபமம்' 'நியமம்' என்பன, அங்கங்களானவை. 'யமம்' என்பது, பகவான் தோ அத்தாயம் 13

இல், 8, 9, 10, 11, 12 வாக்கங்களில் கூறியிருப்பதால் அறியலாம். அதாவது:—தாபுதழ்ச்சியின்மை, டம்பமின்மை, பரஹிம்சை செய்யாமை, பொறுமையுடைமை, கபடமின்மை, குருசேவை வாக்கமனக்காயசத்தி, சன்மார்க்கத்தில் விடாமுயற்சி, தேகஸ்வாநீனம், இந்தரிய விஷயங்களில் வெறுப்பு, தான் என்கிற அகங்காரமின்மை, பிறப்பு இறப்பு மூப்பு நோய் இவைகளின் துக்கதோஷமறிதல், புத்ரன் தாரம் கிரகம் இவைகளில் அபிமானமின்மை, சுகதுக்கங்களில் சமமனதுடைமை, சர்வமும் ஆத்ம சுவரூபமென்ற நிச்சய புத்தியால் பரமேசுவரனிடத்தில் பக்திவைத்தல், ஏகாந்தப்பிரியம், அவிவேகங்களிடம் பிரீதியின்மை, ஆத்ம தத்வ சித்தம், முதலினவை. 'நியமம்' என்பது சுசிபாகும். அதாவது:—சௌசம், ஸ்கானம், மடியான உடை, ஸ்தலசுத்தி ஆஹாராதிகளில் ஸத்வகுண பதார்த்தங்களை மாத்திரம் அளவிற்கொள்ளல் முதலியன. மேலே சொன்னவைகளைத்தும், லௌகிக விருத்திக்கும் வைதீக விருத்திக்கும், இன்றிபமையாதனவாம். ஆகையால், நமது பூர்வீக ஆசார்யாள், இவற்றின் ஆவசியத்தைக்கருத், நமது நிக்ப கர்மானுஷ்டான முறைகளைச் சீர்திருத்தியுள்ளார். நமது கர்மங்கள் ஒவ்வொன்றிலும், மேலே சொன்னவைசேர்க்கப்பட்டு, அனாதியதுபவ ஸ்மிருதி கற்பித்த சடங்குகளாக ஏற்பட்டுள்ளது. இதல்லாமல், கவிபால் எல்லாவரும் அனுஷ்டிக்க சாத்தியமின்மைபற்றி, இன்னொருர் மேற்சொன்னவற்றை விடாமல் ஆசரிக்கக்கடவர் என்று, வற்புறுத்தியிருக்கிறார். ஆகவே, மற்றவர் வேண்டாம், என்றல்ல. "நல்லாரொருவ ஞானரேலவர் பொருட்-டெல்லார்க்கும் பெய்யுமழை" என்ற விவேகத்தாலாம். தவிர, புருஷ சூத்தத்திலும், கீதை

யிலும், வருண குணவிஷயங்கள் கூறப்பட்டன. அவையாவன:— மன அடக்கம், வெளியிந்திரிய அடக்கம், மனோவாக்காயங்களின் தவம், சுத்தி, பொறுமை, சாஸ்திராநுபவஞானம், வேதத்தில் நம்பிக்கை இவை சுவாபத்திலுண்டான பிராமணருடைய கர்மம்; வீரம், கீர்த்தி, தைரியம், சாமர்த்தியம், யுத்தத்தில் புறங்கொடாமை, தானம், ராஜரீக சக்தி இவைகள் சுவபாவத்திலுண்டான கூத்திரியர் கர்மம்; சாகுபடி, பசுபாலனம், வியாபாரம் இவை வைசியகர்மம்; சுச்ருஷணையானது சூத்ர கர்மம்; என்று தோவாக் யத்தாலறியலாம். தவிர, இவை "ஸ்வபாவஜம்" அதாவது "இயற்கை" குணமென்று பகவான் அதுக்ரஹித்திருக்கிறார். "ப்ராஹ்மணஸ்ய முகமாவீத், பரஹ்-விராஜந்ய கிருத: , ஊரு ததஸ்ய யத்வைசிய: , பத்ப்யாகம் சூத்ரோ அஜாயத" என்று புருஷ ஸூத்தத்திலும் கூறியுள்ளது. ராமாயணத்திலும் வால்மீகரானவர், "கூத்தரம் ப்ராஹ்ம முகஞ்சாஸீத்-வைசியா கூத்தரமநூர்வரதா:—சூத்ரா ஸ்வதர்மம் நிரதா-ஸ்தீரீன்வர்ணான் உபசாரிண: " என்று சொல்லியிருக்கிறார். இவைகளின் தாற்பரியமெல்லாம் நால் வருணமும் சகோதரமென்றும், ஜேஷ்ட கனிஷ்டா முறையினால் பக்தி செலுத்த வேண்டுமென்றும், என்பதே யாம். "கர்மண்யே வாதிகாரஸ்தே-மாபலேஷு-கதாசந," அதாவது-உனக்கு கர்மம் செய்வதிறுண் அதிகாரமிருக்கிறது; ஒருபோதும் பலன்களிலே அதிகாரம் இல்லை: என்று பகவான் அதுக்ரஹித்திருக்கிறார். இக்காலத்தும் விவேகானந்த சுவாமிகள் அவதரித்து, ("Do your duty: Leave the effect to Him.") என்று வற்புறுத்தியிருக்கிறார். ஆகையால் பக்தி கிரதையே மேன்மைக்குக்காரணம். "வித்யா விநய

ஸம்பன்னே ப்ராஹ்மணே கவிஹஸ்திதி - சுநீசைவச்வபாகேச பண்டிதாஸ்ஸமதர்சி: " அதாவது-கல்வியும் வணக்கமுள்ள பிராம்மணனிடத்தும், பசுவினிடத்தும், யானையிடத்தும், நாயினிடத்தும், நாயைத்தின்பவனிடத்தும் சமமான தத்வத்தைக் காணுகிறவர் ஞானிகள், என்று பகவான் அதுக்கிரஹித்திருக்கிறார். இது கர்ம ஞானமாம். இந்த கர்ம ஞானமே "யக்ரும்" என்பது. இந்த பலாபேட்சையிலா சுவதர்மம் கர்மமானுஷ்டானமானது கால சக்கரம். "அனஞத்பவந்தி பூதாநி பர்ஜந்கியாதன்ன ஸம்பவ: , யக்ருத் பவதி பர்ஜந்யோ யக்ரு: கர்ம ஸமுத்பவ: ; கர்மப்ரஹ்மோத்பவம் வித்திப்ரஹ்மாக்ஷாஸமுத்பவம், தஸ்மாத் ஸர்வ கதம்ப்ரஹ்ம நித்யம் யக்ருேப்ரதிஷ்டிதம்; எவம்ப்ரவர்த்திதம் சக்ரம்"- அன்னத்தினால் சரீரம், சரீரத்தினால் கர்மம், கர்மத்தினால் யக்ரும், யக்ருத்தினால் மழை, மழையினால் அன்னம், இந்த யக்ருத்தில் பிரஹ்மம் எப்போதும் பிரதிஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது - என்று பகவான் சொல்லியிருக்கிறார். "மழையின்றி மாநிலத்தார்க் கில்லை மழையும் தவமிலாரில் வழியில்லை" எனவும், "துப்பார்க் குத்துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்-துப்பா தூஉமழை" எனவும், "அந்நஞ்சப்ரஹ்ம-அஹஞ்சப்ரஹ்ம-போக்தாசப்ரஹ்ம" எனவும் கூறினமையும் அறியலாம். ஆகையால் உலகில் சுவதர்மம் கர்மானுஷ்டானமே அனைத்திற்கும் அவசியமானது. இதை விடுகிறவன், நீசனென்று கருதப்படுவது மாத்திரமல்ல, நீசனே ஆகிறான். எப்பொழுது இந்த நீச விருத்தி மேலிகெறதோ அப்பொழுதுதான் மேன்மையே மழுங்கி உலகம் கெட்டுப்போகிறது.

நமது வருணசிரம தர்மம் கர்மாதுஷ்டான மானது, அனாதியாயுள்ளதென்பது, ஆதி கலியா னிய வால்மீகராலேயே அறியலாம். இப்படியிருக்க, (Caste had a later origin) ஜாதி நூதனமாக ஏற்பட்டதென்று, புத்தியைக் கெடுத்து விட்டார்கள். இந்த கர்மாதுஷ்டான பலசக்கிரத்தை (All nonsense) மூடத்வம் என்றும் கட்டுப்பாடென்றும் நீக்கத்துணிகிறார்கள். ஐயா! நீக்கிவிடுங்கள்! ஏக ஜாதியேயாகட்டும்! ("Like things combine - Unlike things repel") "கற்றாரைக் கற்றாரே காழுறுவர்," "கல்லறியா முர்க்கரை முர்க்கர் உதப்பர்," "என் சொலினும் கைத்துடையான் காற்கோழா துங்கும்;" இக்குணை கைவல்யத்தைத் தடுக்க ஒருக்காலும் முடியாது! ஜாதி கெட்டது தான் மிச்சம்! மூக்கரையன் சமாசாரந்தான்!!

கர்மமே தவம். தவமே ப்ராஹ்மதத்வம். "தவமும் அரசிலாரில் வழியில்லை;" "அரசனு மில்வாழ்வாரில் வழியில்." என்ன செய்யலாம்! வேளா குணம்! வருணசிரம தர்மம் கர்மம் குறைந்து வருகிறது! இதுதான் கலிகாத்திய யம். ஆகிலும் "கர்மவித் கர்மஜ:" கர்மமா துஷ்டானர்களாக யோக்யதையான வித்தாகிலும் அரசனுல் பாவிக்கப்பட்டு வருகிறது! இந்த வித்தின் பெலம் இன்னும் போகவில்லை. இந்த வித்தானது இருக்கும் வரையில், முளைத்துக் கிளைத்துக்காய்த்துக்கனியாம், என்று எண்ணலாம். தழற்பொறி சாம்பலால் மூடப்பட்டிருக்கட்டும்! குற்றமென்ன! ஊதினால் அக்னியாகாதா? விட்டுவிட்டால் சாம்பலாகாதா? சுவாபவந்தானே? வித்தை என் சிதைக்கவேணும்? சிதைத்தால் "மூக்கரையன்" சமாசாரந்தானே? சிதைக்கவும் செய்யவும் "கீ" பார்? "உன்னால்"

ஒன்றும் ஆவதில்லை. ஆகையால் "தவம்" என்பது "நீச" சப்தம்.

"அஹம் - சர்வஞ்ஞ:" என்பது நீஜம். "அஹம்" க்ருமி:" என்று ஏன் பாவிக்கிறீர்கள்? நாயைத்தின்பவனும் சர்வஞ்ஞத்தினிடத்தில் பக்தி வைத்துத்தன் கர்மத்தை யதுஷ்டிக்கட்டும். கர்மம் அதிகாரிபோனால் கர்மமெங்கே? கர்மத்தை உத்தேசி! அதிகாரி ஏற்படாமல் இரான்! கர்மம் விவிதம்: அதிகாரியும் விவிதயாவர்! இதைத்தடுக்க ஏலாது!! தத்வம்படியே! ஈசுவரா க்ஞையும் அப்படியே! ஆகையால் நமக்கு இப்பொழுது தேவைஎன்ன? நிஷ்காமகர்மம்தானே? "சுருதிர்ஸ் மிருதிர்மமை வாஞ்ஞயா" - வேதாகமங்கள் என்னுடைய ஆக்கையாம். ஆகையால், கர்மத்தை விடாதேயும்! அநாதியநுபவ கர்மம் வித்தைக்கெடுக்காதேயுங்கள்! கெடுத்துப்பாரும்: "ஹிந்து" என்ற வம்சமே தொலைந்துபோம்! எப்பொழுது குலம் போச்சோ, அப்பொழுது குலாபிமானம்போய், நமது கொள்கை, மதாசாரங்கள், நமது சிறந்த தொழில்கள், இவை முற்றும் ஒழிந்தேபோம். ஆகையால், ஈசுவர சம்பகற்ப கர்மத்தை அதுஷ்டியுங்கள். எல்லவருளமும் இந்தக்கர்மத்தின் அதிகாரிகள்: ஒரே புருஷனினிருந்து உண்டானவர்கள்: இவர்களுடை கர்மமானதும் சகோதிர பாவமாகிறது. மூத்தவனுக்கேன் அதிகப்பங்குஎன்றால், வேண்டாம்! அதிகம்பங்குபெற்றவன் மூத்தவனாகானா? இதை நாம் பிரத்யக்ஷ அநுபவத்தால் காண்கிறோமே! இதற்கு என்ன செய்யலாம்? அருபைப்பட்டு அடித்துக்கொண்டால் என்ன பிரயோஜனம்? முழுப்பங்குக்காக மோதித்து, மூத்தவனைக்கொல்லவது, தப்பல்லவா? நாம் எல்லாம் மகாரிஷி வம்சத்தார். ஏதோ மன சங்கற்பத்தால் துவே

ஷம் பாராட்டாமல், சுருதி புத்தியநுபவங்களை நம்பி, அதில் தேர்ந்தவர்களாயும் (Experts) இருக்கிற ஜேஷ்டகனிஷ்டா முறைகளை ஆதரித்து, அகங்காரமின்றி, அவரவர் செய்ப அநாதியாய் ஏற்பட்ட நீத்ய கர்மாதுஷ்டான சதாசாரங்களைப் பக்தி பூர்வமாகக்கைக்கொண்டு,

"நாளாள நென்பான் கடன்படா வாழ்பவன் வேளாள நென்பான் விருந்திருக்க வுண்ணாதான்" [ன் கோளாள நென்பான் மறவாதா நிவர்முவர் கோளாக வாழ்த வினிது"]

என்பதை நிலைநாட்டி, உத்தமமான நமது "ஹிந்து" குலத்தை ஆண்டாண்டாக வாழச் செய்வதே பிரஹ்மபீதியான யஞ்ஞ தத்வ சக்கரமாம்.

(இதர விஷயங்கள் பின்வரும்.)

I. இலக்கண நூல்.

(4-வது சஞ்சிகை 100-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

14. தன்மை மொழியிட முன்னிலை படர்க்கையாம்.

இதன் மேலைக்குத்திர முதல் ஆறாம் வகுத்துக்காட்டி முடித்துக்காட்டலாம். (இ-ள்) மொழி = முன்சொன்ன, இடம் = இடமானது, தன்மை முன்னிலை படர்க்கை ஆம் = தன்மை இடம், முன்னிலையிடம், படர்க்கையிடம் ஆகமூன்றாம். 'தன்மை மொழியிடம்' எனவே, இடமானது, அதாவது தேசமானது, தன்மயமாகி ஆதியந்த மில்லாததென உணர்த்தற்கென்க. "படர்க்கை,"

என்பது "செல்கை" எனப்பொருள்கொளின், "ஏகமே வாத்திதீயம்நே" வஸ்து ஒன்றேயலது இரண்டாவதொன்றில்லை, அதாவது முன்னிலை என்பது வஸ்து நிர்ணயத்தில் ஒழிந்து போம், என்க. "மொழியிடம்" என்பதை இடைவைத்ததென்னெனின், தன்மையோடு கூடிய முன்னிலை படர்க்கை இடங்கள், யானும் நீயும் அவனும் போனோம் எனத், தன்மை முடிபையும், முன்னிலை கூடிய படர்க்கை, நீயும் அவனும் போனீர் என, முன்னிலை முடிபையும் பெறும் ஆற்றலின் என்க.

15. நிகழ்வல காலம் நேர்கழி வாமே.

(இ-ள்) நிகழ்வு = நடக்கின்ற, அல = அல்லாத, காலம் = காலமானது, நேர் = நேர்காலமும், கழிவு = இறந்தகாலமும், ஆமே = ஆகும். "நிகழ் + வல + காலம்" எனக்கொளின், காலம் அனாதியாகலின், நேர்கழிவு எனும் பாகுபாடு பாவ மாத்திரமே என்க. "வல காலம்" என்பதை இடை வைத்ததென்னெனின், "மூக்கா லத்தினு மொத்தியல் பொருளைச்-செப்புவர் நிகழும் காலத் தானே" என்பதும், "விரைவினு மிகவினுத் தெளிவினு மியல்பினும்-பிறழவும் பெறுஉ முக் காலமு மேற்புழி" என்பதும், உணர்த்தற்கென்க :- தெய்வமிருக்கிறது, ஆறொழுருகிறது, என்றறப்போல்வனவும், ஒருவன் விரைந்து கூவ, வந்தேன் வந்தேன், எனும் விரைவானும், காட்டிற் போனாற்றுணி கிழிந்தது, எனும் மிகவானும், ஏறம்பு முட்டைகொண்டு திட்டை ஏறின் மழை பெய்தது, எனும் தெளிவானும், யாம் பண்டு விளையாடுவது இச்சோலை, எனும் இயல்பானும் வரும், கால உற்ழ்வினை உதகரிக்க.

16. முன்மொழி சீனயே முதலாவ் கூற்றே.

(இ-ள்) முன்=முன்னால், மொழி=சொல்லப்பட்ட, சீனயே=சீனச்சொற்கள், முதலாம்=முதற்சொற்களாகிற, கூற்று=அங்கங்களாம். “சீனயே முதலாம்” எனத்தொடுத்தமைபின் “முதலிவை சீனயிவை பெனவே துறாவிலுரைப்போன் குறிப்பினற்றே பிண்டமும்” என்பதும், “சீனவினை சீனியொடு முகலெடுஞ்செறியும்” என்பதும் உணர்த்தற்கென்க:—கால்வீழ்க்கான், கண் விழித்தான், கண்ணன், செவிடன், உடன்மெலிக்கான், கால்நீளன், கைகடியன், மட்கையன், இவைபோல்வனவும் உதகரிக்க.

17. பொருளி னிபற்கை பெயர்ப்பன குணமே.

(இ-ள்) பொருளின்=பொருள்களினுடைய, இயற்கை=கன்மையை, பெயர்ப்பன=வேறுபடுத்திச் சொல்வன, குணமே=பண்புச்சொற்களாம். “இயற்கை குணமே?” என்புழி, செயற்கையும் குணமாகென்க. அஃதேல் ஒத்தினுட் செயற்கை கூறுதது என்னை எனின், பொருட்டுணிவு ஒன்றேயாகலானும், செயற்கை நூயாவாதமாகலானும் என்க. “பெயர்ப்பன” என்றமையான், ஐம்புலவறிவெலாம் பொருட்பிரிவின்றிப்பற்றுக்கோடாம் பாவ மாத்திரமே என்க. மேலை 13-வது குத்திரத்துள், பொருணிலை விரித்துரை கூறினமையான், அவற்றின் பாவமாய ஐம்புலப்பற்றெலாம் பண்பாம் என்க:—அவை, “வண்ணம் வடிவே யளவே சுவையே-தன்மை வெண்மை யச்சமென்று-தன்மை தீமை சிறுமை பெருமை-வன்மை மென்மை கடுமை என்று-முதுமை

யினமை சிறத்த விழித்தல்-புதுமை பழமைபாக்கமென்று-விண்மை யுடைமை நாற்றத் தீர்தல்-பன்மை சின்மை பற்று விதெவென்-தன்ன பிறவும்” போல்வனவாம்.

18. பொருண்முதற் செயலே தொழிலாகும்மே.

(இ-ள்) பொருள்=பொருள்களின், முதல்=கருத்தர், செயலே=செய்கையே, தொழிலாகும்=தொழிற்சொற்களாம். “ஆகும்மே” என்புழி, செயலே தொழிலாவதன்றி, பொருண்முதலுஞ் செயலேற்று வரும் என்க:—காசிவாசி, கூத்தாடி, அளை, தளை, அலை, மொழி, நடை, என்றார் போல்வன. “பொருண்முதல்” என்றது ஆகும் சைதன்ய மெய்யுணர்வான் என்க. கொலைஞன் கொலை, எழுத்தாணி எழுத்து, என்னத், தொழின்முதல், தொழிற் பயனிலை கொண்ட, தென்பார்க்கு, ஆக்கம் தொக்கது எனவும், அற்றெனின், சமவிலையானும் வியனிலையானும், முதலுருபும் பயற்பயனும் வேண்டிற்றென்க. “முதற் செயல்” என்றமையான், முதலும், வழியும், புடையுமாய பெற்றியனைத்தும் என்க:—சாத்தன் வந்தான், சாத்தன் வந்திருந்தான், சாத்தன் வர இருந்தான், என்றார்போல்வன. “பொருண்முதற்செயலே தொழிலாம்.” என்றமையான், “வினையின் பெயரே படர்க்கை” என்பது வழுஉவென மறுத்தாம் என்க:—என்னின், ‘உணல்’ எனும் தொழிற்பெயர், ‘நானுணல், நீயுணல் அவனுணல்’ என மூவிடத்திற்கும் பொதுவாம் என்பதும், இலக்கணம் கூறுழி முதலிடமே முடிவிற்கும் உரைப்ப வென்பதும் உணரற்பாற்று. ஆகலின், இத்தகைய தொழிற் பெயர்கள், திணைபால் இடம் பொழுது இவற்றிற்குப்பொதுவாம், என்க.

19. பெயர்வினை தாமே யெஞ்சிய மியன்மே.

இஃது சொற்கட்காயதோர் சிறப்பு துதவிற்று. (இ-ள்) பெயர்வினை தாமே=பெயர்வினையாய சொற்கள் தாமே, எஞ்சியும்=முடிவு பெறாதும், இயன்மே=வழக்குஞ் செய்யுளாகிய இருவகையிலுள்ளும் வரும். “தாமே” எனத், தேற்றங்கொடுத்தமையான், குறிப்பாய பாகுபாடு, பொருணிலையலாது, சொன்னிலையன்றென மறுத்தாம் என்க.

எங்ஙன் எனின், “பொருண்மை தெரிதலுஞ் சொன்மை தெரிதலுஞ் - சொல்லினாகுமென்றோர் புலவர்” என்றதானும், “தெரிபுவேறு விலையலுங் குறிப்பிற்றேன்றலு-மிருபாற்றென்ப பொருண்மை விலையே” என ஆசிரியருரைத்துளார் என்க. ஆகலின், ‘எழுத்துச் சொற்பொருள் யாப்பு அணி’ பென இலக்கணம் பாகுபாடுரைத்து, பொருளிலக்கணத்தைச் சொல்லின்கணேற்றிக்கூறல், “முறையின் வைப்பு” அன்றென, மறுத்தாம் என்க. இதான்றியும், உரையாசிரியர் சேனாவரையாரும், “அணியிலக்கணம் கூறுவோர், இன்றோரன்னவற்றைப், ‘பிரிதுமொழிதல்’ என்பதோர் அணியென்ப,” என உரைத்ததும், மேலை 13-வது குத்திர வுரையும் உணரற்பாற்று. ஆகலின், சொல்லிலக்கணங்கூறு முறையில், வினைமுற்று, வினையெச்சம், பெயரெச்சம், என்பதே உரித்து. குறிப்பு வினைமுற்று வினையெச்சம் பெயரெச்சம், என்பன “மயங்க வைத்தலாம்” என விடுத்தாம் என்க. “பெயர்வினை” என்று கூறியது “வினைப்பெயர்” நோக்கம் என்க:—அம்மாசை, இல்லாள், இவை போன்றன.

(இன்னும் வரும்)

II. ஸ்ரீமத்

வால்மீகி ராமாயணம்

பால காண்டம்.

ஒன்பதாவது சருக்கம்.

அகத்துரை யறிந்துகுந னரசனுக்கிவை யுரை

[க்கும்

தாபத ருரைத்தபூர்வத் தம்விருத் தாந்தமேகே

[ண்ம் 1.

சனற்குமா ரச்சுரன்முன் சாற்றின செய்திதானே

நீத்தவர் முன்னமன்ன நீருறு புத்ரமார்க்கம் 2.

காச்யப புத்ரனா விபண்டகக் காதியற்கு

முனிசிருங் கப்பெயர்கொண் முனைவன்புத் திர

[னுமாவன் 3.

முளரியே மூட்டிநித்தம் முனிவன சரிதனாவன்

அங்யமோ ராமுனீந்தர னத்தனை நீத்தமேத்தும்

4.

இருவிதப் ரம்மசர்ய மெய்துமம் மகாத்மனுக்

உலகுண ரொன்றுமன்ன வுறுவாசொன் மற்று

[மென்னும் 5.

இன்னது நிகமுகால வேல்வையி னேவளர்த்தும்

அங்கதே சாதிராஜ னாவனே யதிபலத்தன் 7.

ஆனவ னதிக்ரமத்தா லரசனின் னநேககாலம்

வானமில் வன்கனாலே வெருவுறும் விபுலமெல்

[லாம் 8.

வானமில் வர்த்தமான மரசன்கேட்டக பழிந்து
மறையவர் கேள்விமுத்தோர் மறுவறச் செய்வ

[னேகாண் 9.

வந்தவர் கேள்வியையர் வையமே யறியுமெய்யர்
அன்னதற் குரிபிராயச் சித்தமேயாகவென்ன 10
ஆக்குபித் தவையுபற் கந்தணர் வேதபாரர்
விபண்டகச் சதனைமன்ன வேனுபாயத்தழைக்

[க 11.

வந்தது மையவைய வச்சையம் வாழ்க்கை தேற்
[றும்

அளிக்கவே கன்யைசாந்தை யளிமன வாகமத்

[தும் 12.

அன்னவ ராக்கொகேளா வரசனு மகத்துமுன்

[னும்

எவ்வுபா யத்தினுவம் ஏற்கவல் வீர்யவானே 13.

அன்னது மன்னனிச்சித் தமாத்யரோ டாத்வா

[ன்கள்

புரோகிதப் புத்திசொல்வோர் பெற்றியே புரிக

[முக்யம் 14.

என்னவே விறைபுகன்ற கேட்டுளங் கோட்டிவத்

[ரம்

துன்னலேந் துறவரஞ்சித் தோன்றல்கேட்டதற்

[குரைத்துச் 15.

சொன்னவை சமிக்கமன்ன சூழ்வமே யதற்குபா

[யம்

கொணருமா றம்முனியைக் கோதுறா நெறியினு

[கும் 16.

இவணக்க விறையுமாகக் கணிகைய ரிருபுருணைத்

தந்தனர் தனிபுமாகச் சாந்தையை யவற்களித்தா

[ன் 17.

முனிக்கலை மறுமகனு முறைவிதி யுமதுகுனம்

சனற்குமா ரன்புகன்ற தெதுவது யாமியற்றும்

18.

என்னகேள் தசரதன்னே யெதிர்சுமந்த் ரற்கு

[றைக்கும்

என்னவாச் ருங்கமுனி யேகின்ன விரித்துரைக்

[க 19.

இச்சருக்கத்தில் வால்மீகரானவர் சுமந்தர
னது வசீகர ஹிதசாமர்த்தியத்தையும், பழவினே
யின் போக்கையும் சொல்லுற்றார். தேவலோர்
கத்தில் ரிஷிகள் தம்முள் நடந்தேறிய சம்வாதத்
தை, காதையென்ன தசரதன் கேட்கவும், அதை
ஒரு பெலமான பிரமாணமெனக்கொண்டு, “செ
ய்வன திருந்தச் செய்” என்றபடி பத்தியூர்வமாக
வும் கடமையாகவும் தான்கொண்ட எண்ணம்
வேறுபடாமல் யாகத்தைச் செய்யவும், அதினால்
வினையும்பயனானது நன்மையேஎன்னும் துணிவு
கோன்றுமாறு வற்புறுத்திக்கூறலாயிற்று. இதன்
றியில், சுமந்தரன் அரசனுக்கு ஆதிவிருத்தாந்
தம் எடுத்துரைக்கையில் சனிஸ்தாரமாயாரம்
பித்துக், கடைசியாகக்கணிகையர் கலைக்கோட்டு
மாமுனியைக் கூட்டிக்கொண்டு வந்ததை மாத்
ரம்சங்கிரங்கித்துக் கூறினமையால், தசரதராஜ
னுக்கு ஓர்வித மெய்யமையால் தோன்றவேண்
டும் என்றும், அவ்விதம் தோன்றுதலானது,
தான் சொன்னவற்றை ராஜன் அங்கீகரித்ததோர்
அறிகுறியென்றுதான் நிச்சயிக்க வேண்டுமென்
றும், துணிவு தோன்றுமாறும், படிப்போர் மன
தில் இன்னும் இசன் முடிவு செவ்வையாக அறி
யவேண்டுமென்னும் குதுகலக் தோன்றுமாறும்
வால்மீகரானவர் சாமர்த்தியமாகச் சொல்லியி
ருக்கிறார்.

மேலும், மழை பெய்து ராஜ்யமெல்லாம்
சுபிக்ஷமாகவேண்டுமானால், ராஜனும் பிரஜைக
ளும் அதர்மமிகராகக் கூடாதுதென்றும், ஆகவே,
மழையானது யக்குமான சுவதர்மம் பலமென்

னும், சாஸ்ரங்கனும், நூங்கனும், மறையும் கூறி
யிருக்கும் நீதிபை விளக்க வேண்டுமென்றும்,
சொல்லப்பட்டது.

தவிர, பிரம்மசர்யத்தின் சுத்தத்வ பலம்
இன்னதென்று விளக்குவதோடுகூட, அந்தப் பிர
ம்மசர்யம் இருவித மகிமையை உடையதென்று
ம், அதாவது, உலகோர் வியக்கும் ஸ்திரீசங்க
மின்மை ஒன்று, தவத்தோர் நயக்கும் விஷய சிந்
தனில்லாமை ஒன்று, எனவும் சொல்லியிருக்
கிறார். இதில், தற்காலத்து நாகரீக மேதாவிக
ளின் கருத்தும் ஆசரணையும் அமைய ஒரு விஷ
யம் விளங்குகிறது. கீழ்சீமையோர் “பிஞ்சிலே
யே பழுத்தவர்- (Orientals are precocious)”
என்று சொல்வதற்கு, மேல் சீமையோர் தேச
சீதோஷண நிலைமையும், நடையுடை பாவனை
யையும் காரணமென்று சொல்கிறார்கள். முக்ய
மாகக் குழந்தையிலேயே மானம் வெளியிடாமை
உத்தமமான காரணமென்னச் சொல்கிறார்கள்.
இவ்வபிப்ராயம் வால்மீகருக்கும் புலப்பட்டு,
கலைமுனியின் விஷயப்பற்றிலாச் சுத்த தத்வத்
துக்குக்காரணம், ஏகாங்க வனவாசமும் தகப்ப
னுடைய சிச்சுருஷண சகவாசமும் என்று வரைந்
துளார். ஆகையினால், குழந்தையிலேயே வஸ்த்
ர உடைகளால் மானம் இன்னதென்று மறைப்
பதினால், குழந்தைகள் வினையாடுகையில் “ஆண்
பெண்” வினையாட்டு என்பதே மறந்து, வினையா
ட்டை இதர மார்க்கங்களில் முன்னிடவே, பா
ஸ்பர சிநேக சசோதரா பாவம் உண்டாகி,
“தொட்டிப்பழக்கம் கட்டையுடன்” என்பதி
னால் சத்துக்களாவர், என்பதை நாமெல்லாவரும்
கைப்பற்றவேண்டும் என்பது, நிதர்சனமாம்.

(10-வது சருக்கம் பின்வரும்.)

III கீ ச க வ த ம் .

இ ர ண் ட ா ம் அ ங் க ம் .

இ ர ண் ட ா ம் க ள ம் .

உத்தியான வனம்.

விருதசாரணி பிரவேசிக்க.

விருத - மன்னன் நேவி மகிழு மாறு,
மாலை தொடுக்க வேண்டின மலர்கள்,
இப்பூங் காவி, செல்லா நலனொடு
மிருக்கக் கண்டே னாக! விவ்வனம்,
இமையவர்க் கியற்றிய தென்னோ வறியே

செங்கா லனமுஞ், செம்பொற் பெடை
[யுங்,

கொஞ்சிக் கொஞ்சிக் கூடுங், கமல
மலர்விரி பொய்கை மனோகர மாகக்,
குயிலுங், கிளியுஞ், சிகியும், முகியுஞ்,
சிறகர் சிலிர்த்துத், தன்சீனை தவழ்ந்து,
மென்கனி யருந்தி, மெதுவாக் கூவச்,
செய்துவர் குன்றிற் சேர்ந்த நறும்புனல்,
மென்மலர் வளர்த்து, மதுவா வழிய,
மதுகர மயின்று, மதுவடை தட்ட,
மூழ்கி வந்து, மிசைந்தனைப் பாறச், [லை!
சொல்லுஞ் சொல்லுஞ்! சோடனச் சோ
யாகவி, விதனின் நிளமலர் கொய்ய,
விதமே யல்லா, லேத மிலையே. (மலர்
கொய்ய)

(உத்தரை, சுமதி, சுசீலை, இவர்கள் பிரவேசிக்க)

சுசீலை - நேற்று நாம் வந்தபோது, நாலற்பழம் பழுத்திருக்கக் கண்டோமே! இன்றுமது உத்தரை வந்திருப்பதால், கொஞ்சம் உதிர்த்துத் தின்று, பூப்பறிக்கலாம்.

உத்தரை - மரம் எங்கே இருக்கிறது? இது வரையில் நான் பார்த்ததேயில்லை.

சுசீலை-அதோ! அந்தக்குளக்கரையிற் பூத்துக்காண்கிற பவள மல்லிகை யருகில்-

உத்தரை - ஓ! தெரிகிறது! போவோம்!
(பழம் துகர)

சுமதி-அம்மா! அதிகம் தின்னாதே; நெஞ்சு கட்டும். நேரமாயிற்று! அம்மாள் கோபித்துக் கொள்வள்.

உத்தரை-பூப்பறிக்க வேணுமே! மல்லிகை மொட்டுகளைக் காணவில்லையே! யார்பறித்தவர்?

சுமதி - சற்று எட்டிப்போனால், வேண்டும் மலர்களுண்டு விசாரமேன்? (எட்டி ஏக)

உத்தரை-இந்த வாடாக்குறிஞ்சியின் களைகளைக் காணவில்லை! கிள்ளினது கிள்ளினாற்போலேயே இருக்கிறது! யாரோ இப்பொழுதுதான் பறித்திருக்கிறார்! இந்த வண்டு என்ன வண்டு! சும்மாத்தொடர்ந்து தலைக்கேறுகிறது! பூப்பறிக்க வொட்டுவதில்லை! (மலர்கொய்ய)

சுமதி-அதோ! அம்முல்லிக்கொடி வளைகிறது! யாரோ பூப்பறிக்கிறார்!

உத்தரை-ஆம் ஆம்! யார்? பார்த்துவா!

சுசீலை-ஆமாம்! உத்தரை மாமியார் ஒளித்திருக்கிறாள்!

உத்தரை-காற்று சங்கையிருப்பதால் காண்கிறதில்லை! செவ்வையாய்ப் பார்!

சுசீலை - ஆம், ஏன்! சொன்னாற்போலவே ஒருத்தியிருக்கிறாள்! இங்கே எப்படி வந்தாள்?

உத்தரை - அவள் கையில் அழகான மாலை இருக்கிறது! வாங்கிக்கொண்டுவா! (சு. செல்க.)

விருதசாரணி-யாரம்மா நீ?

சுசீலை-என்தான்! மந்திரிமகள்; எமது ராஜகுமாரி உத்தரை, யுமது கை மாலைமேல் மோகித்தாள்.

விருதசாரணி-இன்னும் சற்று தொடுக்கவேணும்; நான் மாலை தொடுக்கத்தான் வந்தேன்.

சுசீலை-ஆனால் வாரும்! நாங்கள் எல்லாரும் மலர்பறித்துக் கொண்டுவோம்; நீங்கள் ஒருபுறமிருந்து தொடுக்கலாம். (எல்லாவரும் மலர்கொணர வி-சா-தொடுத்து ஈய.)

உத்த - நானுறித்திள நீர்நனைத்தெழி இகதொய்யகமாகவே

சீருருக்கொள மேய பற்பல சேகரம்மிருசாலகம்

ஊருகத்தினங் காலு முத்தினம் வாரி மொத்தின வாறெனம்

போருகத்துறை மாதுமெச்சின போதி லம்பக மானதே!

ஆ ஆ! கன்றாயிருக்கிறது! நாகர் ஜடைவில்லை நவரத்தினத்தில் இழைத்தாற்போல் இருக்கிறது! சுமதி! இதை எப்படித்தலையில் வைப்பது? சற்று வைத்துவிடு!

சுமதி-இது மாத்திரம் வைத்தால் எப்படியிருக்கும்! ஜடை சிங்காரம் செய்துகொண்டால் தேவையில்லை!

விருதசாரணி-அம்மா, உத்தராய்! உட்கார்; தலைபின்னிப் பூத்தைத்து விடுகிறேன். (புனைக. சுமதி-சுறுக்காப் போவோம் வா

(சுதேஷ்டனை பிரவேசிக்க)

சுதே - கண்ணே! இத்தனை நேரமென்ன? காணாமென்று ஓடிவந்தேன்! திரும்பம்மா, பார்ப்போம்! ஆ! ஆ! கன்றாயிருக்கிறது! இது யாரம்மா தைத்தவர்?

சுமதி - இந்தச் சோலையில் கந்தர்வ மாது போல் ஒருத்திவந்தாள்: அந்த அம்மாள்-

சுதே-எங்கே! எங்கே! போய்விட்டாளா? அந்த அம்மாளை ஏன் மனைக்குக்கட்டிக்கொணரவில்லை? வா! போய்ப்பார்க்கலாம்! (விருத-யைக்காண.

ஏனம்மா! சங்கோசமென்ன? எமது அந்தப் புறத்திற்கு யாரும் தடையின்றி வரலாமே! குழந்தைகள் கூப்பிடவில்லையா? அதுகளுக்கென்ன தெரியும்! வாரும் போவோம். (அனைவரும் ஏக.

மூன்றாவது களம்.

நாடக சாலை.

திருநீதிர் சங்காசி, இவர்கள் பிரவேசிக்க.

திருநீதி-இன்று ராஜகரஹத்தில் போஜனம் வெகு பசந்தார்க்கது!

சங்கா - உமக்கென்ன! சர்வதா சாப்பாடுதான்!

திருநீதி-அதென்ன! அன்னம்பிரம்மயமல்லவா?

சங்கா-பிரமை யென்று சொல்லும்!

திருநீதி-பிரமை விட்டால் பிரம்மந்தான்!

சங்கா-வாஸ்தவம்! கொஞ்சம் அதிகமாய்

விட்டதாற்றான் இப்படி இருக்கிறீர்! இன்று சமையல் விசேஷமென்ன?

திருநீதி - தாங்கள் எல்லாம் விட்டதாற்றான், சுரோத்ர சூட்சுமமேயில்லை! ஓர் பரதேசி பாடுவதைக்கேளும்!

அமுதோதன மமுதேயென வருந்தப்பல கறிகள் இனிதோவினி தெனத்தின்பன வெல்லாமப ரிமி [தம்

கனிதெனெடு கற்கண்டுபால் கிருதம்மிரு சரிதம் கமலாசன நெருகாலமுங் கதிக்காவித முறவே.

சங்கா-நன்றாகப் பாடியிருக்கிறாள்! ஆரப்பா இவ்வளவு பசந்தாகச் சமைப்பவர்?

திருநீதி - பலாயனன் என்னும் பரிசாரகன்! இன்று எமது உற்சவத்துக்கு வந்தான். அவனது கைபாக விசேஷத்துக்காக அக்ரசாலை ஆதிபதயம் அளிக்கப்பெற்றான்.

சங்கா-ஆ! ஆ! அதிபாக்யவான்! குட்டுப் பட்டாலும் கணியாழி கொண்டு குட்டுப்படவேணும்! பரிசாரகத்வம் ஆனாலும் ராஜாதுக்கம் விசேஷமல்லவா? அரமணச்சம்பளம் அரைக்காச ஆனாலும் அதுக்குச்சமானமுண்டா?

தீக்ஷி-அட்டா! இதென்ன இப்படிச்சொல்
கிறீர்? பாகசாஸ்க்ர பரிஞ்ஞானியல்லவா? அந்த
ரசமே ரசம்! அந்தச் சமையலே சமைபல்!
அந்தக்கையே கை! அசாயம்! அசாற்பம்! ஒரு
கொப்பரி ஜலத்தை ஒரே கையாலெடுத்து பங்கி
முழுதும் கங்காமிருகங் கேட்கிறாணே! அவன்
சுமர்த்தை என்ன சொல்ல!

(சேவகன் பரிமளத்தட்டுடன் பிரவேசிக்க.)

சேவகன் (ஒர்புறம்) - பார்ப்பரப் பையன்
கள் பிதுங்கத்தின்று பிதற்றுகிறார் போல இருக்
கிறது!

(வெளிப்பட) - சத்து!

தீக்ஷிதர்-ஏதடா நீ யிங்கே வந்தது?

சேவ-சுவாமி! தண்டம்! இன்று சதிராக
உத்தராயிடுக்கிறது. ஆனபடியால் இந்தப்பரி
மளக்கட்டு கொண்டு வந்தேன். ராஜா இப்போ
வருவார். உத்தரவு? திதைவிடம் வைத்திருக்
கிறேன். (தட்டு வைத்து ஏக.)

சந்யா-ஓய்! தீக்ஷிதர்வாளே! உமக்குக்கொ
ண்டாட்டம் தான்!

தீக்ஷி-அது என்ன?

சந்யா-திரையமேத யத்கும்!

தீக்ஷி-திரையமேதமா? ஏது துதனமாய்ச்
சொல்கிறீர்? மறைவென்ன? சும்மாச்சொல்லு
மேன்!

சந்யா-மறைவு ஒன்றுமில்லை; சகஜம்தான்!
உமக்கே தெரியும்! வேணுமானால், சொல்கிறேன்
கேளும்!

(திரையமேத விதி)

இளங்கொடி யின்ற யிளைய வெள்ளிலை
புனன்மீ னுஞ்சூழ் பூகச் சுருளும்
முத்துச் சுண்ணம் முகில ளாவிய
பொதும்பர்ப் பட்ட பொருண்மண மாலும்
நான்மொ டாரம் நலமுட னனைஇ
பச்சைப் பூரம் பனிநீர் பெய்து
பரிமள வாடை பரிந்து விசு
ராமனீ கரமாத் திரைய மேதமே.

தீக்ஷி-ஆ! ஆ! சித்ரம், சித்ரம்! சொல்லும்,
சொல்லும்! இன்னொரு விசை கேட்போம்.

சந்யா-கேட்பான் ஏன்? சம்சயம் வேண்டா
ம். யதேஷ்டமாகத் தாம்பூல தாரணமாகட்டும்!
உம்! உம்! போஜன சேஷம் பூர்த்தியாகட்டும்!

தீக்ஷி-(பரிமளத்தட்டைப்பார்த்து)-ஆ ஆ!
ரம்ப விசேஷம். “பூபேலசமாயுத்தம் காகவல்லி
தனேயுதம் கர்ப்பூர சூர்ன சமயுத்தம்”-இதென்
ன! ஏலம், கிராம்பு, ஜாதிக்காய், ஜாதிபத்ரி
வாஹினாது, குங்குமப்பூ!-இதென்ன? சந்தனம்!
பனிநீர்விட்டு பச்சிலை கர்ப்பூரம் கஸ்தூரி சேர்த்
திருக்கிறது! உம்! உம்! கல்லவாஸனை! கல்லவாஸ
னை! வெகுசுகம்! வெகுசுகம்! ஒள்தும்பர பத்ர
மிருந்தால் அதி சிலாக்யம்!

சந்யா-ஓய்! ஓய்! தீக்ஷிதர்வான்! ஆகந்தத்
தில் அழுத்தி அவதும்பரபத்ரத்தை உழைக்கா
தேயும்! உமக்குவேண்டும் ஆகந்த பத்ரம் என்னி
டத்திலிருக்கிறது. வாரும்! ஏதோ சந்தடிக்கேட்
கிறது! சீக்ரம் வந்துட்காரும்! (அமைதியுடன்
இருக்க.)

விராடராஜன் பைபவத்துடன் பிரவேசிக்க.

(பின்னால் வரும்.)

IV

லௌகீக தந்திர தர்மம்.

(4-வது சஞ்சிகை 108 வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

அத்யாயம் III.

நிஷ்ப்ரயோஜன யத்கம்.

யத்கமானது பிரயோஜன கர்த்தவ்யமாகிற
தே யொழிய, எப்பொழுதும் அந்த யத்கத்தால்
பிரயோஜன சார்த்தகமாம் என்பதில்லை. ஆகை
யால் யத்கம் இருவகையாம்-பிரயோஜன யத்க
மென்றும், நிஷ்ப்ரயோஜன யத்கம் என்றுமே
யாம். இப்பிரிவினை விஷயத்தில் விவாதம் ஏற்
பட்டிருந்தாலும், வாஸ்தவமாக விவாதபூஸ்பதம்
ஏதுமில்லை.

யத்கமானது, வியாபரிக்கக்கூடிய ஒரு வஸ்து
வை விளைவிக்க ஏதுவானொழிய, ‘பிரயோ
ஜன யத்கம்’ என்று, அகேசர் சொல்வதில்லை.
சிலர், சுகப்பட்ட மாத்ரம் ஏதுவாம் யத்கங்களை,
நிஷ்ப்ரயோஜன மென்பது, தகாதென்கின்றனர்:
உத்யோகஸ்தர், சைந்யர், வைத்யர், வக்ஷீல்கள்,
உபாத்யாயர், பாடகர், நிர்த்தர், நாடகர், வேலை
யாட்டிகள் முதலினர், ஏற்கனவே அற்பமாயிருக்க,
அவர்கள் தத்தம் அலுவலைச் சரிவரச்செய்கை
யில், அவர்கள் யத்கத்தை, ‘நிஷ்ப்ரயோஜனம்’
ஆனதென்று சொல்வது, தோஷாரோபணமாம்,
என்பர். ஆனால் அவர்கள், ‘நிஷ்ப்ரயோஜனம்’
என்பதை, ‘விவையிலல்லா விழல்’ என்று, தப்பான
அர்த்தம் செய்கிறார்கள். இதனால் தான், விவா
தமெற்படுகிறது. சார்த்தகம் அடைவதே ஜன்ம

சாபல்யமாவதில்லையாகையால், ‘நிஷ்ப்ரயோஜ
னமானது’ என்பதால் தோஷமென்ன? ஏதா
வது பாஷாப்ரயோகத்தில் சொற்பிழை என்ன
லாம்: ஆனாலும், சூகூழ்மார்த்தம் வியத்தமாக,
அவ்யவகார்ப்பமாகிறது.

மனிதனால், யாதொரு வஸ்துவையும் சிரு
ஷ்டிக்க முடியாது. ஆனால், அமைத்திருக்கிற
ஒன்றைப் பிரயோஜிதமாக்க யத்கம்மாத்ரம் செய்
வது சாத்யமாகுமென்று, முன்னமேயே சொல்
வியிருக்கிறது. ஆகையால், அறிவுபுகட்டும் உ
பாத்தியாயர், கோய்தீர்க்கும் பண்டிதர், வைரமி
ழைக்கும் வேலைக்காரர், இவர்கள் செய்யும் யத்க
த்தையாவது, தற்கால அற்பானுபவத்திற்காகி
லும் உபயோகமாகிற உழைப்பையாவது, எப்
படி நிஷ்ப்ரயோஜனமானதென்று சொல்லலாம்?
என்கிற ஆகேஷம் ஏற்படக்கூடும். ஆகவே,
மேலே சொன்னவை போன்றதெல்லாம் உபயோ
கமற்றது, என்று கொள்வது அல்ல. சாதாரண
மாய் உலகநீதியில், “போடா போ! பாட்டுங்
கீட்டும் கேட்டால் வயிறு ரம்புமா? வாய்ரம்பு
மா?” என்கிறார்கள். ஆனதால், வயிறுவாய்
நிரம்ப ஆஸ்பதமாவதுதான் “பிரயோஜன” மெ
ன்பது. “பிரயோஜிதம்” என்பது “பிரயோஜ
னம்” என்பதோடு ஐக்யார்த்த பாவமாக இருப்
பினும், மனிதர்களுடைய கிராஹ்ய ருசியைப்
பொறுத்தது. தவிர, “லௌகீக தந்திர நிதான
மானது,” “பணமே குணம்” என்ற நிதானமா
கையால், “ஐசுவர்யம்” என்பது என்ன? அது
சாதன வைபவமா? குணவைபவமா? என்று
விசாரிக்கவேண்டியது அவசியம்.

ஆகையால் யத்கமானது அதன் பிரயோ
ஜன வைபவத்தைப் பொறுத்து இரண்டு வகை
யாக பாவிக்கப்படுகிறது:-

முதலாவது:- “நிக்ஷேபயத்நம்” என்பது; இது வெளிப்பொருள்களையோ, தன் தேக தத்வத்தையோ பொறுத்து, தானும் பிரரும் பயனடையக்கூடிய, சங்க்ரஹ பெலத்தைக்கொடுக்கிறது. கிருஷியும், விபாபாரமும், யாவரும் காணும் வண்ணம், தனதான்ய நிதியைப் பெருக்கி, நிக்ஷேப ஐசுவர்யத்தை உண்டாக்குகிறது. சிற்பமானது, நிதியாகக் கருதப்படாவிடும், அது விசேஷசாமர்த்தியத்துடன் அமைந்த ஒரு ராஜ்யத்திற்கு, இயல்பான நிதியேயாகும். உபதேசம், வைத்யம், நானாவித யந்த்ர கிர்மாணம், ஆன இவை, தனக்கும் பொதுஜன சமூகத்திற்கும், தேகதத்வ ஆற்றலை அபிவிருத்தி செய்கிறது.

இரண்டாவது:- “காம்ய யத்நம்” என்பது; இதன் பிரயோஜனம் தற்காலம் அதுபவிக்கும் ஆகந்தம் மாந்திரீயமாய். எப்படி யென்றால், ஓர் சந்தே வித்வான் சாமர்த்தியமாகப்பாடினால், அதனால் அவ்வித்வானுக்குப் பொருட்பிரயோஜனம் சிலரால் செய்துகொடுக்கப்படுகிறதே யொழிப, அதனைக்கேட்போர்க்கு அவ்விதம் பாடும் வல்லமையாக ஒரு நிக்ஷேப சக்தியைக்கொடுப்பதில்லை. ஒரு ஜட்ஜியா, வக்கீலோ சாமர்த்தியமாக ஒரு கேஸைத்தீர்மானித்தால், அத்தீர்மானமானது ஏற்கெனவே அமைந்திருக்கும் கியாயச் சட்டத்தை அதிகமகிமைப்படுத்தவாவது, குறைப்பதாவது செய்வதில்லை. ஒரு சைன்யமானது படையெடுத்து ஜபித்தால், தங்களுடைய ராஜ்யத்தைப் பாதுகாத்ததாகிறதேயொழிப, ராஜ்ய அமைதியை அதிகரிக்கவாவது குறைக்கவாவது செய்வதில்லை. ஆகையால், இதில் சொன்னவை யனைத்தும், ஒரு சங்க்ரஹ பெலத்தைக்கொடுப்பதில்லை.

3. இப்பொழுது, எவ்வித யத்நமானது ஐசுவரியத்தைக் கொடுக்க அதுகூலமாம், என்பதைக்கவனிப்போம். தற்கால இன்பத்தைக்கொடுக்கும் சங்க்ரஹ வன்மையானது, அதனைக்கேட்போர்க்கு, மறுபடியும் அவர்கள் அம்மாதிரி பாடக்கூடிய, ஒரு சங்க்ரஹ பெலத்தை அளிப்பதில்லை. ஆனால், சங்க்ரஹஸ்த்ரா அப்யாசமானது, பயன்படலாம். இல்லாமற் போனால், ஒருவன் பாடியதைச் சங்க்ரஹித்து, மறுபடியும் ஒப்பிக்கக்கூடிய யத்நமானது, ஐசுவர்ய ஹேதுவாம். ஆகையால், பொதுஜன சமூகமானது இப்படியக்கூறுதக்கூடிய ஐசுவர்ய எதுவானது தான், ‘பிரயோஜன யத்நம்’ என்று, வியவகார விஷயத்தில் எடுத்தாளத்தக்கது. இதைஇன்னும் வியத்தமாய்ச் சொல்லவேண்டுமானால், பலான தேசம் ரூபேர சம்பத்துள்ளது என்பது, அத்தேசத்தாருடைய கல்விப்பறிவையும், புத்தி சாமர்த்தியத்தையும், சிறந்த நடையுடைபாலான ஒழுக்க அவஸ்தையையும்பற்றிக், கருதப்படுவதில்லை; ஆனால், ஐசுவரிய ஹேதுவாம் பற்றி வஸ்துக்களைப்பற்றியே, சர்வசாதாரணமாகப் பேசப்படுகிறது. ஆகையால், இத்தகைய வஸ்துக்களைச் சங்க்ரஹிக்கும் யத்நமே, ‘பிரயோஜன யத்நம்’ என்பப்டும்.

4. ஆனால் “நிஷ்ப்ரயோஜன யத்நம்” என்பவென்றால், ஐசுவர்ய பலப்பரப்தியை விளைவிக்கும் வஸ்து சேகர பெலத்தைத்தரும் ஆற்றலின் மையின் கண் காம்க்ஷை வைக்கும் முயற்சியேயாம். இதனால், ஜனசமூக ஐசுவர்யம் குறையுமே தவிர, நிலைக்கவாவது அதிகரிக்கவாவது செய்யாது. ஒருவனைக் காப்பாற்றும் யத்நமோ, அல்லது, ஒரு தேசத்தாரைக் காப்பாற்றும் யத்நமோ அப்பாவசியமுள்ளதாயிருக்கலாம். இத்த

காகப்பெருத்த செலவு செய்தால், ராஜாங்கத்திற்கு இதர வழிகளில் செலவு செய்யப், பொதுமான நிதியிருப்புக்குக் குறைவு நேரிடுகிறது.

நிஷ்ப்ரயோஜன யத்நமும், ஏதாவது ஒரு விதப்பிரயோஜனத்தை யுண்டாக்கக்கூடும். இந்த யத்நமானது, ஒரு ஸ்திரமான நன்மையை விளைவித்தாலும் விளைவிக்கலாம்; தற்கால இன்பசுகத்தைக் கொடுத்தாலும் கொடுக்கலாம்; இல்லாவிட்டால், வியர்த்தமாக முடியினும் முடியலாம். எவ்விதத்தாலும் ஜனசமூகமானது இந்த நிஷ்ப்ரயோஜன யத்நத்தால் அற்பமேனும் கேவலஸ்திதியை அடைவதல்லது சம்பத்தையடைவதில்லை. ஒருவன் யாதொன்றும் செய்யாமல், வெற்றுச் சோற்றுக்கு ஆளானால், தற்காலம், அவனுக்குக்கொடுத்தசோறு நஷ்டந்தானே! ஆனால், நிஷ்ப்ரயோஜன யத்நத்தால், பொது நன்மை விளையாவினும், ஒருவனுக்குப் பிரத்தியேக நன்மை யுண்டாக்கக்கூடும்: அதாவது, அவன் தனது சாமர்த்தியத்துக்காகப், பிறரால் யத்கிஞ்சித்திரவிய சகாயம் பெறலாம். அதனால், இவன் பயனடைந்த அளவு, புறத்தியார்க்கு முதல் நஷ்டந்தானே? ஒரு தையல்காரன் ஒருவனுக்கு அங்கிதைத்துக்கொடுத்துக் கூலிவாங்கினால், அங்கி முன்னிராது ஒருவிகற்ப சாதனமாகையால், அங்கியைப் பெற்றுக்கொண்டவன் அதன் விலைக்குத் தக்கீ ஒரு பொருளை அடைந்தாற்போலாகிறது. விடிய விடிய சதிர்க்கச்சேரி வைத்தால், இவன் அடைந்த லாபம் என்ன? கூத்தியர்க்குக் கொடுத்த பொருள் நஷ்டமானதுதான் பலம்! எப்படி, ஒருவன் இந்த நிஷ்ப்ரயோஜன யத்நத்தால் பிறரிடமிருந்து தற்பிரயோஜனமடையக் கூடுமோ, அப்படியே ஒரு தேசத்தார், கானவிற்பன்னராகியோ, யுத்த கௌசலராகியோ, தங்கள் பிறதேச

த்தார்க்குத் தங்கள் சாமர்த்தியத்தை விற்றுப், பயனடையலாம். அவ்விதம், ஒரு தேசத்தார் பயனடைவதனால், உலகப்பொது நிதிக்கு ஏற்றக் குறைவு யாதானும் ஏற்பட்டதா? ஒருவன் கொடுத்தான்: மற்றவன் பெற்றான். இவ்விருவருடைய தனத்தை ஒன்றாய்க்கூட்டி அலகிட்டால், முதல் இருந்த இருப்பு அதிகமுமாகவில்லை! குறைவுமடையவில்லை! மத்தியில் எடுத்த உழைப்பு என்ன பிரயோஜனத்தைக் கொடுத்தது? காணக்கூடியபிரயோஜனம் யாதுமில்லை! ஆகையால், நிதானத்தில் அவ்வுழைப்பு வியர்த்தமென்றே ஏற்படுகிறதல்லவா?

ஆனால், பிரயோஜன யத்நமும் வியர்த்தமாய்ப்போவதில்லையா? என்று, ஒரு கேள்வியுண்டாகும். வாஸ்தவத்தான்! சும்மா, லாபம் கொள்ளை கொள்ளையா வாரிக்கட்டிக்கொள்ளலாம், அல்லது ஒப்புயர்வில்லா நன்மையை விளைவிக்கலாம், என்று கிர்ணயமின்றி அபரிமிதமாகச் செலவு செய்தால், தீபாலஸியாலசுகஜம்தான். இது யார்க்குத்தான் புலப்படாது! இப்படித்தெரிந்திருந்தும், காரியப்பரப்தியின்றிக் கெட்டுப்போனவர் அநேகர். இவ்விஷயத்தில், முதலாளிகள் மாத்திரமா? ராஜாங்கங்கள்கூடச் சீர்குலைந்து விடுகிறது! நமது சீமை நிலைமையும், தற்காலத்தில் கேவலஸ்திதியை அடையுமோ, என்று சந்தேகிக்கக்கூடிய ஸ்திதியில் இருக்கிறது என்னலாம். காப்புச்சேனைகளை அதிகரித்து, அபாரமான கப்பல்களையும் கிர்மாணித்து, ஏராளமான இருப்புப் பாதைகளையும் போடுவித்து, பற்பல தொழிற்சாலைகளையும் ஸ்தாபித்து, அதிகமான சரக்குகளையும் உற்பத்தி செய்வித்து, உலகத்தோடு போட்டி போட்டு விவாபாரம் செய்து பயனடையலாம், என்ற உத்தேசம் மேவிட்டிருக்க

கிறது. இதன் பிரயோஜனம், தற்காலம் உத்தேசத்தில், இன்பான ஆரம்பம்தான்! பின்னிட்டுப், போட்டித்தொழிலோடு வர்ஜனமும் ஏற்பட்டு விட்டால், அந்தப்பாடு அப்பொழுதுதான் தெரியவரும். உத்தேசமான லாபம் கிடைக்காமற் போமேயாமாகில், நானுவிதச் செலவு ஏற்கெனவே ஏற்பட்டிருப்பதால், மூலதனம் குறைவுபட்டுப், பங்கீட்டின் பாடாதிமுடியும் என்பதற்கு, என்ன சந்தேகம்?

5. யதும் போலவே, அதுபவமும் இருவகையாம். உலகத்தில், எல்லாருமே யுழைக்கிறார்களா? உழைத்து அதுபவிப்பதுதான் 'பிரயோஜன அதுபவம்.' அப்படிச்செய்யாமல் அதுபவிப்பதே 'வியர்த்தாதுபவம்.' ஆனால் பிரயோஜன அதுபவமும் விஷ்ப்ரயோஜனமாகிறது. ஒன்றைச்செய்ய இன்றியமையாத உழைப்பிற்கு வேண்டிய தேச கிடத்திற்குச் சாப்பிடுவதன்றி, அன்னவஸ்த்ராதிகளில் தோரணையும், நாகரீக அலங்காரமென்ற கீண்டம்பமும், ஆகிற மார்க்கங்களிற் செலவழிப்பது உழைப்பாளிகளினும் காண்கிறோம். ஆகையால், உழைப்பிற்கு இன்றியமையாத சங்க்ரக பெல ஏதுவான அதுபவமே 'பிரயோஜனாதுபவம்'மாம். இந்தச் சங்க்ரக பெலம் குடியானவர்களைப் பொறுத்தோ, ததான சார உபாதான சாதனங்களைப் பொறுத்தோ, உபாதானக் கருவிகளின் வைபவத்தைப்பொறுத்தோ, அல்லது ஜனங்களைப் பொறுத்தோ ஏற்படலாம்.

"வியர்த்தாதுபவ" சாதனங்களும் அநேகம் உண்டு: சரிகை, மத்யபானம் போன்றன. இவை யாதொரு உற்பத்தியை அதுகலிக்கவாவது, தேச கிடத்தைக் கொடுப்பதாவது, செய்கிறதில்லை. ஆகையால், இவைகளை உற்பத்தி செய்யும் யத்க

மானது, வியர்த்தமென்றுதான், இத்தந்த்ர நிதானத்தில் ஏற்படும். வியர்த்தாதுபவத்துக்கு ஏதுவாகிற சாதனங்களை உற்பத்திசெய்யும் யத்கமானது, ஐசுவர்ய பலப்ராப்தியைக் கொடுக்காதென்பது, திண்ணம். தையற்காரனிடமிருந்து பெற்ற அங்கி, இருக்கும் வரையில் ஐசுவர்யமென்று கருதலாம். அதற்குள்ளாக அவ்வங்கியைத்தரிப்பவன் அதுபோன்ற விளைவிற்குரிய யத்கம் செய்து விளைவித்தால் நஷ்டமென்றுகருத இடமில்லை. அப்படிக்கின்றி அங்கி கிழித்துபோனால் வியர்த்தாதுபவம்தான் ஆகும். சரிகையும் சற்றேறக்குறைய நீடித்திருப்பினும் அவ்விதமேயாம். இவையும் ஜீர்ணோத்தாரணமாகும் வரையில் ஐசுவர்யமென்றே கருதப்படும்.

6. மேற்சொன்ன பேதா பேதங்களால், பிரயோஜனாதுபவ ஏதுவாம் யத்கமும், வியர்த்தாதுபவ ஏதுவாம் யத்கமும், இப்படிப்பட்டசங்க்ரக பெலத்தைக்கொடுக்கும், என்னும்விஷயக் ராஜ்யமே, ஐசுவபலப்ராப்திக்கு இன்றியமையாதது. ஒரு தேசத்தின் மொத்த உற்பத்தியில், ஒருபாகம் மாத்திரமே, பிரயோஜனாதுபவ ஏதுவாம்: பாக்கி, வியர்த்தாதுபவத்துக்கோ, வியர்த்தாதுபவ கர்த்தருவத்துக்கோ ஏதுவாகிறது. ஒருதேசத்தின் விளைவை, முன்சொன்ன விஷயத்துக்குப், பகுதி செலவழித்ததாகக் கருதினால், பிரயோஜனாதுபவ ஜனங்களின் பகுதி பாத்ரம் ஐசுவர்யார்த்திய மார்க்கங்களில் ஏற்படுவர். மற்றப்பகுதி, வருஷா வருஷங்களாகவும், தலைமுறை தலைமுறையாகவும் வரவின்றிச் செலவாம் சாதனங்களை உற்பத்தி செய்யும் மார்க்கங்களில் ஏற்படும்: இப்பகுதி என்னவாயிருந்தாலும், வியர்த்தாதுபவ ரீதியிற் செலவாகி, தேச ஐசுவரிய பலப்ராப்தியைக் குறைப்படுத்தினதாவே

V

ஓர் சுவப்நாவஸ்தை.

(4-வது சஞ்சிகை 110-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

எனது நண்பர்களே! சென்ற சஞ்சிகையில், 'தேசகால அநிர்ணயன்' என்பதை இயன்றளவில் விளக்கி, இதில் 'சுவபாவ சுகாதுபவ இச்சாபிடிதன்' என்பதைப் பற்றி, இலேசாம்சமாகச் சொல்வேன்.

'சுவபாவம்' என்று சொல்வது, ஒருஜீவனுடையவோ, அல்லது ஒருவஸ்துவினுடையவோ, இயற்கையான குணம் என்பது, யாவரும் அறிந்த விஷயம். ஆனால், சற்று யோசித்தால், ஜீவனுடைய இயற்கைக் குணத்திற்கும், வஸ்துவின் இயற்கைக் குணத்திற்கும், எவ்வளவோ தாரதமயம் உண்டென்று, எளிதற் புலப்படும். இக்குணம், உற்பத்திமுதல் நாச பர்யந்தம், அவ்விருவகைக்கும் பெருத்த பேதத்தைக்காட்டி, திருஷ்டாந்தப்படுத்தும். இப்படி, இவற்றின் பேதா பேதத்தை விளக்குகையில், 'குணம்' என்பதற்கும், 'ரூபம்' என்பதற்கும் உள்ள வித்யாசத்தை மறக்கக்கூடாது. "கஞ்சிக்குக் காடி கொண்டாட்டம், அந்த, எலுமிச்சன் காய்க்குப் புளிப்புக் கொண்டாட்டம்" என்பது போலவே தான், வஸ்துவின் குணமானது அமைந்துள்ளது. "கதி கெட்ட மீளிக் குக்கோபம் கொண்டாட்டம்" என்பதில், வாஸ்தவமாகக், கதி கெட்டவனுக்கு அடக்கமல்லவா, அமைவது இயற்கை? அப்படியிருக்கக்கோபம் ஆச்சர்யகரமல்லவா? இது எப்படி வந்தது? திருவாய் மொழியில், பகவான்

யாகிறது. இப்படியிருக்கையில், காம்யயதந்தினர் வேலையை நிறுத்தி, சர்க்காரால் வியர்த்தமாகப் போஷிக்கப்படுவதாக பாவிப்போம்; முன்னையோர் உழைத்துத், தாங்களும் அதுபவித்து, இப்போஷிக்கும் அதுபவார்த்தம் அளிப்பதும், தங்களுடைய யத்கக் கருவிகளைக் குறைபாடின்றி வைக்கவும் செய்துவரவேண்டும்; ஆனால் வியர்த்தமாய்த் திரிபவர் கதி யென்னவாம்? ஒன்றிலோ அவர்கள் பட்டினியாக் கிடக்கவேண்டும், இல்லாவிட்டால், தாங்களே தங்களுடைய ஜீவனோபாயத்தைத் தேடிக்கொள்ளவேண்டும்; ஆகவே ஒருவருஷத்துக்குள்ளாக தேசம் துர்ப்பிஷ்ட நிலைமையடையும். ஆனால், முன் வகுப்பினர் யத்கத்தால், அடுத்த வருஷமும் அதேவிளைவு உண்டாவதினால், இத்துர்ப்பிஷ்டத்துக்கு, ஏற்றக்குறைவு நேரிடுமென்பது, விரைவற் புலப்படாது. இவ்வாறின்றி, முன்வகுப்பார் தங்கள் வேலையை நிறுத்திவிட்டால், வருஷாந்தரத்தில் தேசம் கெட்டழிந்தேபோம்.

ஆகையால், செல்வ நாட்டின் வரும்படி, மிகுதியும் வியர்த்தாதுபவ விஷயங்களிற் செலவாகிறதென்று வருந்துவதும் தப்பு: காம்ய விஷயங்களில் செலவாகிறதெனக் கரைந்துருகாமையும் தப்பு. இந்த வரும்படியானது, உபஜீவனு ஏதுவிற்குப் புறம்பாய், ஜன சமுகமானது இச்சிக்கும் சாதனங்களைக்கொள்ளும் சங்க்ரக நிதியாகிறது; இஷ்ட காம்யங்களை அதுபவிக்கும் ஆற்றலையும் அளவையும் மதிப்பதற்கு ஓர் குறிப்பாகிறது. வியர்த்தமான இன்பங்களை அதுபவிக்கப், போதுமான வரும்படி பாக்கி ஏற்படுகிறது என்பது, மிகவும் சிலாக்கத்தருத்தேயாயினும், விஷ்ப்ரயோஜன விஷயங்களிற் செலவாகிறதே என்று துக்கிக்கத்தக்கது.

(நான்காம் அத்தியாயம் பின்னல் வரும்.)

முலையருத்தும் நயலர்ணைமில், “நிலைத்து
சைத்துப் பருகிடாயே” எனவும், “முக்குறிஞ்சி
முலையுணையே” எனவும், “ஒரு முலையை வாய்
மறித்து ஒரு முலையை ஒருக்கொண்டு” என
வும், குழந்தைகள் முலையுண்ணும் சுவபாவம்
கூறப்பட்டிருக்கிறது. இச்சுவபாவம் யாரேனும்
குழந்தைகட்குப் பழக்கிக்கொடுப்பதா? பழக்கி
னற்றான் பழகமுடியுமா? “திருடனுக்குத் திருட்
டுப்புத்தி” என்பது, பிறக்கும்போதே அமைந்த
தா? “ஸ்தஸங்கத்வே சிஸ்ஸங்கத்வம்” என்ப
தில், மனிதன் சேர்க்கைக்கு நாதால் மாறுபடு
கிறானல்லவா? இத்யாதி வைபவங்கள் மனிதனு
க்கு அமைகையில், டாக்டர்காய்க்கறி என்ன பசு
தாசுச் செய்தாலும், பாக்டர்காய்க் கறியேயாம்.
இந்தக்குணபேதம், மலையில் காசு யாவரும் அறி
யவருவது. சூக்ஷ்மமாக, ஒரு வியாதியஸ்தன்
அவஸ்தைப் படுகையில் “நான்செய்த கர்மம்”
என்கிறான். ஆகையால் இதுதான் சுவபாவகுண
ம் என்பது. இதுதான் பிறவிக்குணம் என்ப
தும். இதுதான் மற்ற எல்லா வாசனைக்கும்
மூலகாரணம். இவ்விடத்தில் ஒரு நீச திருஷ்ட
டாந்தத்தை எடுத்துரைப்பேன். மேத்யமாம்
முல்லைப்புஷ்பத்திலும் வண்டு கூடுகிறது: அமே
த்பத்திலும் வண்டு கூடுகிறது. இவற்றை மாற்
றி, மேலைபஸ்தானங்களிற் சேர்த்தாலும், முல்லை
வண்டு முல்லைமீலும், கொல்லை வண்டு கொல்லை
மீலும் கூடுகிறது. ஏன்? என்றாலோ, அதன்
சிருஷ்டியே அப்படி! அமைப்பே அப்படி! என்
கிறார்களல்லவா? நாயனரும், “அறத்தாறிதுவெ
ன வேண்டாச்சிவிகை-பொறுத்தானே ரீர்தா
னிடை” என்று பழவினை வரையறுத்திருக்கிறார்.
ஆனால் தெய்வம் பாரபகூமாயிருக்குமா? இருக்
கும் என்று எண்ண நியாயமில்லை. ஆகையால்,

அமைப்பிற்குக்காரணம், மேற்சொன்னபடி, அவ
னவன் செய்த கர்மம்தான். இதுதான், ‘ஜன்
மாந்தர வாஸனை’ அல்லது ‘சுவபாவம்’ என்பது.
இது இம்மட்டில் நிற்க: சுவபாவ இச்சையின்
தோற்ற வேறுபாடுகளைச் சித்திப்போம்.

அவனுக்கென்ன குறைச்சல்! மகராஜன்!
என்கிறார்கள். இத்தகைய ஐசவர்யவாஸ்கள்
சகல ஆடம்பரங்களையும் விரும்பி, மாடவீடுகளை
யும், அகற்குத்தக்க கட்டில் மெத்தைகளையும்
நிர்மாணித்துக்கொண்டு சுகப்பட வேண்டுகிறார்
கள். ஐயோ! பாவம்! படுக்கப்பாயில்லை! இரு
க்க இடமில்லை! என்கிறார்கள். இத்தகைய தரித்
திரர், பிற்பாப்பாயிற் படுத்து, ஒட்டைக்கூரை
யில் ஒதுங்கிவழி போதும், என்கிறார்கள். இவ்
விரு திறத்தார் விஷயப்பற்றும், வெவ்வேறுக
விருக்க, அவ்விருவரும் காலையில் எழுந்து,
“கேற்று கன்றாய்த்துங்கினோம்” என்பார்களே
யானால், சுஷுப்திபாசுகம், யார்க்கு அதிகம்?
யார்க்குக்குறைவு? ஆராயுங்கள்! இருவர்க்கும்
ஸமமாகவே ஏற்படுகிறது. ஒருவன் மடியில்,
அய்யக் குழந்தை ஜலபாதை செய்துவிட்டால்,
சீச்சி! என்கிறான். அவன் குழந்தை அப்படியே
செய்து, சீச்சி! என்ன, அக்குழந்தையின் தாய்
கோக்கி, “என் கண்ணே! அப்பா வாயிற்பெய்
யாமற் போனாயே!” என்றால், ஆ! ஆ! என்று
ஆரத்திக்கிறானல்லவா? தவிர, “கயன்முள்ள
ன்ன” கட்டைமயிர், அழுந்த அழுந்தக், குழந்
தைகளை முத்தமிட்டால், அக்குழந்தைகள், சிறிக்
கிறதேதவிர, அழுவதில்லை! நாம் நோக்குமென்று
விடுவதும் இல்லை! ஆகையால், இச்சை வேறுபா
டுகள் பலவாக இருந்தாலும், ஆரத்தம் ஒன்றை
யே கருதுவது உலக வழக்கமல்லவா?

VI

லோகோபகாரிகள்.

அவதாரிகள்.

“ஐயோ! போதும், போதும்! சீரழிந்து
சிறிப்பாணிப்பட்டது போதும்! சீக்ரம் போக
வில்லையே!” என்னும் கிழவினை “என் உபத்ர
விக்ஞாஸம்? சீக்ரம் தொலையாயா?” என்று சொ
ல்லிப்பாரும்! “என் டா தலை தெறிப்பு! நீ போ
னால்காதா?” என்பான். திரிசங்க வருஷம் ஆ
ண்ட திரிசங்கு கூட, தேகத்தைவிட அதுக்கத்தா
னல்லவா?

மேலே சொன்னவற்றை யாராய்கையில்,
உலகமெல்லாம் கேஷமத்தையே கருதுவது, சுக
ஜமாக ஏற்படுகிறது. இதுதான் “ஜீவசுவபா
வம்” என்பதும், “ஜீவலட்சணம்” என்பதும்.
இந்த சுகாநுபவ இச்சையானது, ஜாக்ரத்தில்-
ஸ்திரப்ரதல்ஸ்யத்தைப் பற்றியும், சுவபந்தில்
சுபலப்ரதி பல்யத்தைப்பற்றியும், சுஷுப்திபில்-
கேவலம் அநுபவத்தைப்பற்றியுமே நடைபெறும்.
ஒரு திருஷ்டாந்தத்தை மட்டும் எடுத்துச்சொல்
விச் சுருக்கி முடிப்பேன்:- ஐயோ! பாம்பு!
என்று தூரவிலக, கேஷமா இச்சை பூர்த்திபா
கிறது; சுவபந்தில், ஐயோ! பாம்பு! என்ற புத்தி
மாத்ரம் தோன்ற, பகிப்ரக்கும் இல்லாததினால்,
இச்சை மேலிட்டு, பயச்சாபல்யம் தோன்றி,
உளறி அடித்து எழும்பச்செய்த பிறகுதான்,
பூர்த்தியடைகிறது: இதைத்தான் “பிரதிபலி
தம்” என்றேன்; சுஷுப்திபிலோ-இருவகைத்
தோற்றமும் அற்றுப்போன நிலையானதால், “கன்
றாய்த்துங்கினேன்” என்பது மறுகாட்காலையில்
எழுந்த பிற்பாடுதான் புலப்படுகிறது. இவற்
று கேஷம தத்வம் பின்னாலும் பூதசரீரப்
ரக்ஷணியல் இனிது விளங்கும்.

(“கதாகத சம்மிசர கோஷ்ட்பா பந்தம்”
பின்வரும் சஞ்சிகையில்)

அன்பர்களே! நாம் என்ன சொல்வேம்!
“உண்ணப்போய் வாயை மறந்த வர்த்தமானம்
தான்!” உங்களுக்கு லோகோபகாரச் சங்கத்
தின் மகிமையானது, அது போர்க்கப்பட்டிரு
ந்த அந்தகாரப் பூர்வ சரித்திரத்தைப், பிரகா
சிப்பிக்கும் பாணுவின் செங்கதிர்த் தோற்றமா
கிப, பின்வரும் சங்கத்தாரின் ரிக்கார்டுகளால்
இப்பொழுதுதான் வெளி வந்திருப்பதால், அவற்
றை யரும்பிரயாசையுடன் நாம் கோர்த்துக்கி
ரட்டி, இச்சத்தர்ப்பத்தில் வெளியிடத் துணிந்
தேம்:-

“கலியுகம்-5000-சூன்ய மாசம் 33-தேதி
யாகிப அமங்களவாரம்-பலகரை முகூர்த்தம்
திலங்கறை திதி-(வருஷம் பரிச்சேதம்.)

அதர்மம் கேஷத்திரம் ம-அ-ஸ்ரீ காலவித்தி
யாச கலிதாசரவர்கள். கா. க. மே. வா. வ. ரு.
ந். தே-அக்ராசனாதிபதி-

(மனோராஜிபாகப் பின்வருமாறு தீர்மானிக்கப்
பட்டது.)

1. “இச்சபையானது, மிகவும் ஆழ்ந்த
அன்புடன் எமக்குப் பிரதிஷ்டித்களிக்கப்பட்ட,
அவித்யா சாஸ்திர ஆராய்ச்சியில், அதி சிலாக்
கிய கற்பித விகார பரம புருஷரான, கனம்
லோ-உ-ச அவர்களுடைய பாத தூவியைத், தப
வுடன் பலாமான சிபார்சைபின் மேல் கலிகிரித்
திருக்கிறது:-

2. “மேற்சொன்ன நோக்கத்துடன், கனம் லோ-உ-ச அவர்களும் அவருடைய சினேகிதாளான மூவரும் மிகவும் பரிதாபத்துடன் எமக்கு விடுத்த, இம்மருவூரில் தத்துவ உபைச் சங்க ஸ்தாபனாந்த, கடிதத்தைப்பற்றிய விஷயங்களை, ஆண்டாண்டு தோறும் அன்புடனே சித்திப்போமாகவும் :-

3. அவ்வண்ணமே, அதற்குச்சரி எதிரான ச-உ-லோ. மானது, இவ்வூரில், இன்றுமுதல், எம்மால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் மேற்சொன்ன நால்வரும் சபையோராகவிருக்க விரும்பலானோம். அடிக்கடி நேரிடும் அவகாச காலங்களில், அவர்களால் பிரையாசையுடன் லோகோபகார நோக்கமாய் அதுபவ பூர்வமாகக் கண்டு அறிப்பிடும், அநேக சஹஜமான சங்கதிகளை, அவர்கள் ஆச்சரியகரமான விதத்தில் எமக்கு அறிக்கைசெய்து, எமது சம்மத விதித்தைப், பத்திரமாகக் காப்பாற்றிவைக்க, மேற்படியார்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்களென்று, உத்தரவளிக்கப்படும் :-

4. அச்சங்கத்தார், விசாரணை முதலானவைகளுக்குப் போகவரச் செய்யும் செலவைப், பரோபகார பாவத்தில் தாங்களே வகித்துக் கொள்வதானது, எமக்கு அதிகதிறுப்பினை விளைவித்திருப்பதும் தவிர, அவர்கள் மேலிட்டிக் கொள்ளும் விசாரணைபானது எவ்வளவுகாலம் நீடித்துவிட்டாலும் சம்மதமே :-

5. இதல்லாமல், இச்சபைக்கு அனுப்பப்படும் கடிதங்களின் தபாற் கூலியையும், அவர்கள் இச்சபைக்கு வரப்போக நேரிடும் செலவையும், அவர்களே வகிக்கக்கடவரென்று வற்புறுத்தியிருப்பது, அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளும்

மனோதர்மம் துரிதத்தை விளக்கிக் காட்டுவது பற்றி, எமக்குப்பூர்ண சம்மதமுமாக இருக்கும் :-

இதன் சரியான நகலை, நாம் உத்தரவளிக் கும்போது எமக்கு நேரிடும் “காட்பெயிட்” செலவைக்கொத்து, பயபக்தியோடு ஏற்றுக்கொள்ளும்படி ‘டிக்கரி’ செய்யலானோம்.”

(இப்படிக்கு) வித்யாச விபூஷணம்,

0—00—000

அக்ராசனப் பிரத்யாசனம்.

அபிமானிகளே! மேற்படி சங்கத்தின் தீர்க்கதர்சி ச-உ-லோ அவர்கள், எமது சபாநாயக்கரான கனம் லோ-உ-ச அவர்கள் செய்த அதிப்பிரசங்கத்தின் ஒரு துணியைப்பரிபூர்ணமாகக் குறிப்பிட்டும் இருக்கிறார் : அதாவது :-

“தீர்த்தி” என்பது எல்லாவருடைய இதயத்துக்கும் வெகு இதமானது என்று யான் வற்புறுத்துவேன். அதிலும், கனிக்ரீத்தி என்பது, எமது வாணர்க்கே அடுத்தது. இதிலும், வசிகரக்ரீத்திக்கு வியவகார பாத்ரம், எமது அழகரன்றோ? நிலம், நீர், ஆகாயமாமெதிலும் வேட்டைப்பிரியர் எமது வீரரெனக்கூறுவதில் உமக்கு யாதொரு சந்தேகமும் இருக்கக்கூடாது. எனக்கோ, மனிஷிய ஆசையும், மனுஷிய வாஞ்சையும் மேலிட்டிருப்பதை, நீங்கள் மறுக்கமாட்டீர்கள்- (கரகோஷம்); மனுஷியப்பேதமை யென்னலாம்-(இல்லை! இறைச்சல்); ஆனால், இதையான் சொல்வேன், அகங்காரமென்னும் தீயானது எனது இதயத்தைக்கொளுத்துமானால், அது பரோபகாரம் செய்யவேண்டுமென்ற ஆசையானதால், முற்றிலும் தணிந்து போம். நான் இவ்வன்றே எனது கவண்; லோகோபகாரமே எனது ஜீவராஷா நிதி. (கரகோஷ விளம்பனம்).

சினக்குக் கொஞ்சம் கர்வமுண்டென்பது எனக்கே தெரியும்-நான் தடையின்றி ஒத்துக்கொள்கிறேன், வேணுமென்றால் எனது எதிரிகளும் அதையுபயோகப்படுத்திக்கொள்ளட்டும்- ‘வெனவாற்பட்ட’ நியாயத்தை லோகா லோகத்துக்கெல்லாம் நீரூபித்ததில் எனக்குக்கிஞ்சித் கர்வமுண்டேயுண்டு; அது பிரசித்தியாயிருக்கலாம், இல்லாமலும் இருக்கலாம். (ஒருநவனி ‘உண்டு’-மெத்த கரகோஷம்). இப்பொழுது காதிப்பட்ட லோகோபகாரியின் மொழியை அதுசரித்து-அது பிரசித்தியானது தான் என்று சொல்வேன்; ஆனால், அக்கியாதிபானது இப்பொழுது இதுவரையிற் கண்டிபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் பிரபஞ்சவிறுதிக்கெட்டினதென நினைக்க யான் அடையக் கூடிய கர்வமானது, தச்சமயம், எனது ஜீவதசையில் எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் யோககாலமென, யான் இப்பொழுது சிற்கும் நிலைமையை முற்றிலும் நோக்கவே, ஒரு பெரிதல்ல. (கரகோஷம்.) யானே ஒரு கேவலன். (இல்லை, இல்லை.) ஆகிலும், என்னை இப்பெரிய கர்வத்திற்றலைப்படுத்தியது, பூஜ்யதைக்கும், அதுபோலவே கொஞ்சம் பங்கத்திற்கும், என்று யான் உணர்ந்திலேன் அல்லேன்’ வெளிக்கிளம்புதல், இன்னதாருமெனச் சொல்லஏலாது. நீங்கள் நார்புறமும் நிதானித்துப்பாருங்கள். உயர்நிலை ரதங்களெல்லாம் தலைதீழ்! குதிரைகளெல்லாம் குண்டோட்டம்! கப்பல்களெல்லாம் சுழல்! ஆலியத்திரங்களெல்லாம் தெறிப்பு! (கரகோஷம். இல்லை!) இல்லை-(கரகோஷம்); இல்லையென்று சொன்ன, அந்த லோகோபகாரி முன்வந்த, இல்லையென்பதைத் தைரியமாக ரூபிக்கட்டும்! (உற்சாக கரகோஷம்)-ஒரு வினா நம் தற்கருத்து நிறைவேறுதலனுமா? அற்புதென்று யான் கருதேன். (உரத்த கரகோஷம்.)

பலிஷ்டன் மறுமொழி கூற எழுவே - கனம் ஸீயா அவர்கள் என்னையா சுட்டிச்சொன்னது? (அமைதி! அக்ராசனம் - ஆம்! அல்ல! மேலே சொல்லும்! கிடக்கட்டும்!)

லோ-உ-ச அவர்கள் :- அடக்கவேண்டாம்! இவரையேதான் யான் சுட்டியது. (மெத்த பதபதைப்பு.)

பலிஷ்டன் - “அப்படியானால் கனம் ஸீயா அவர்களைப் பொய்யர் என்று தள்ளிகிட்டேன்.”

கவிவாணர்- இவையனைத்தும் அக்ராசனத்துக்கே அர்ப்பிதம். (கேள்க்க!) பலிஷ்டர் சொன்னது சரியா?

அக்ராசனம்-சொன்னது பிழைதான்.

பலிஷ்டன் - நான் லோ-உ சங்கக்குழுஉக்குறியாகச் சொன்னதேயன்றி வேறில்லை.

லோ-உ-ச அவர்கள் :- அப்படியானால் சரி! எமது அபிப்பிராயமும் லோ-உ சங்கார்த்தமானது தான். (மெத்த கரகோஷம்).

(இத்துடன் அவதாரிகை நிறைவேற்றிற்று.)

(இன்னும் வரும்)

VII

ஆசையும் சித்த சுத்தியும்.

உலகத்திற் பிறந்த ஒவ்வொரு மனிதருக்கும் ஆசையென்னும் ஓர் பாசக்கயிறு இயல்பாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. குருடன், நொண்டி, மூடன், மூர்க்கன், ஏழை, தனவான், கோயாளி முதலியவர்களெல்லாம், ஆசை யென்னும் மாயையை

நேசிக்குறர்கள். அவ்வாசையென்னும் பாசமாய் லையை அகற்ற அவரால் முடியாதுபோலும்! குற்றவாளிகளை விலங்கிட்டுப் பந்திப்பதுபோல், மாணவர்களை, ஆசையென்னும் விலங்கால், மாயை என்னும் நீற்பதி பந்திக்கின்றார். எல்லோரிடமும் ஆசை ஒரேவிதமாய் இருக்கின்றதா? இல்லையென்பதுதான் ஆச்சர்யம்! அவித்தையால் ஏற்படுகிற மாயா விசேடத்தை ஒருவாறு அறிய வுன்னி, பலவழிகளிற்பிரயத்தினம்செய்து, கோரிய சுகத்தை அடைந்த பின்னும், மென்மேலும் சுகத்தை விரும்பி போடி யுழல்கின்றான். இதுவே மாயை என்னப்படும். ஆசை என்பது, பலவிதம். அவை :- ஒருவன் சூது வாது செய்தாலும், மண், பொன், பெண், இவற்றைத்தேடி இச்சிக்கிறான் : இன்னொருவன், என்ன போனாலும் போகட்டும்! என்ன ஆனாலும் ஆகட்டும்! என்று, சூதாட்டம், கட்டுடி, இவற்றை இச்சிக்கிறான் : மற்றொருவன் வெட்டியில் இராதுண்ணலே தொழிலாகத் திரிகிறான். ஆயினும், இவைகளைல்லாவற்றிலும் கடையானது ஒன்றுண்டு. அதுதான் அத்தியாசை யென்பது.

தினந்தோறும் மாந்தர் பலர் இறப்பதைக் கண்டும், அனேகர் தாமிரப்பதில்லை என்றெண்ணி, அனேக வருடங்களுக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்துகொள்கிறார்கள். உலகில் எத்தனையோ தரம் துன்பத்திலடிபட்டாலும், இதிலேயே இருந்து வாழவேண்டுமெனவும் நினைக்கிறார்கள். இனியும் ஓர் ஆசையுண்டு. அது யாதெனின், உயிர்மேலாசை. மனிதருக்கு பிராணபயத்தை விட வேறேயொன்றுமில்லை. தொத்து வியாதியோன்றிற்றென்றால் பீதி அடைகிறார்கள். கொலை செய்யும் திருடர்கள் வந்தனரென்றால், நடுநடுக்கி இருந்தவிடத்திலேயே உயிரை விடுகிறார்கள்.

எத்தனை கஷ்ட நஷ்டங்களுக்குட்பட்டாலும் உயிரைவிடுவதில் மனிதன் ரோமபவும் பரிதாபப்படுகிறான். உயிர் ஒன்றிருந்தால், உடம்பு விற்புண்ணலாம் என்று மொழிவோரும், நம்மிடையிலிருக்கிறார்கள் மரணபயத்தாற்றிக்கும் மானவன், தன் சர்வசம்பத்தையும் கொடுத்துப், பிராணனை இரட்சித்துக்கொள்ள நினைக்கிறான். கூடாம காலத்தில் உயிரைப்பெரிதாய் மதித்து, மனைவி மக்களை விற்புண்பவருமுண்டு. சிலர், சாடுவென்றால் கண்ணிருதித்துக் கவலையடைகிறார்கள்.

நீரனுக்குயிர்நிராணசமானம், வீரனுக்குயிர் விருத்தாப்பியம் என்றெண்ணி, செளரியம் ஒன்றிற்குப் பிராணனும் பெரிதன்று. மூடர்களும் மூர்க்கர்களும் அறிவிலர்களும் உயிரைக்காப்பாற்றுவதில், ஆசை அபிமானம் காட்டுகின்றனர். மகான்கள், லோகக்ஷேமத்தின்பொருட்டாய், தங்கள் அரிதாகிய ஜீவ சுகங்களை வெறுத்திருக்கிறார்கள். சந்தியாசிகளாக எண்ணுவோர் ஆரம்பத்திலேயே அந்தப்பதவிக்கு வேண்டிய சாதனங்களைக் கொண்டு நடப்பார்கள். யாரையும் ஆசைவிடாது. ஆயினும், அப்பிபாச பலத்தால் அதைத் துரத்திவிடலாம். காமக்குரோத மாற்சரியாதிகளை அடக்குவதுபோல், லௌகீக சுகத்திலுள்ள ஆசையென்னும் மாயாப்பிசாசை நீக்கிவிடவேண்டும்.

எந்த ஆசையானது மனிதனை தூவஸ்தைக்குள்ளாக்குகிறதோ, அதனையே அத்தியாசையெனப்படும். ஆசைக்கேரளவில்லை. தனக்காக ரத்ன வஸ்துக்களிருந்தாலும், திருப்தி கிடையாது. மென்மேலும் விரும்புவதே துராசையென முன் சொன்னோமே! நியாயாந்நியாயம் தெரியாது! புண்

ணிய பாவாதிகள் மாயமாகும். பரோபகாரமென்னும் வார்த்தை காதிற்படவும் சகியார்.

ஒவ்வொருவரும் தத்தம் நலத்தையே கருதித் தாரியம் செய்தால், அன்னியர்களின் க்ஷேமத்தை பிங்கப்படுத்தினதுபோல லாகுமல்லவா? அதிக ஆசையுடையோனுடைய மனோரமம் நிறைவேறாமற் போனால், அவன் பித்துப்பிடித்தாயாய் நீதி பாடங்களை பெதற்காகப் படிப்பிப்பது? இளம் இருதயத்தில் உதிக்கும் சிறு ஆசைகள், பிற்காலத்தில் வளர்ந்து கெடுதியைத்தரும் என்பதைத் தெரிவிக்கவே, உபமான உபமேயங்களுடன் குரு கற்றுக்கொடுப்பதெனக் கருதுங்கள். நாம் செய்யும் வேலைக்குத்தக்க கூலிகிடைப்பது போல, நாம் செய்யும் காரியங்களுக்குத் தக்க பலமே கமக்குக்கிடைக்கும். அகிகம் கோறினால் கிடைப்பது துர்லபம். விவேகத்தால், நாம் அபிவிர்ந்தி அடைவும் வழிதேடுவது, நன்மையாகும். ஸத் வித்தியை போதகர்களிடம் கல்விகற்றவர்கட்கும், சாமான்ய உபாத்தியாயர்களிடம் படித்தவர்கட்கும், உள்ள வித்யாசங்களைப் பாருங்கள்! ஆசையே மனிதனுக்கு நாசத்தைத் தரத்தக்கதாகும்.

அகேகம் ஜனங்கள், மேற்கூறியது போல், ஆசையாகிய மாயையில் மூழ்கி, அதன் தோற்றமாகிய தேகாதிகளை நாமென்றெண்ணி அபிமானித்து, சிற்றின்ப சுகத்தை நாடி, அதற்காசைப்பட்டு மனமுருகி, கிடைத்தபின் மற்றொன்றை நாடி, அலுப்படைந்து ஜனன மரணத்திற்காளாகி, அகாதி வாழ்நாளை வீணாகக்கழிக்கிறார்கள். அன்றியும், சிலர் அனாதி அவிவேகப்பழக்கத்தால், ஆசைகொண்டு, விவேகம் விண்டு, தேகமே

தானென்றும், உலகநிமழத்தியென்றும், பிழைதழலும் மனிதனை டோக்கி, தேகமே நீபல்வத்திற்குத் ஆதாரமாயும், சர்வ வல்லவானாகும் பரிபூர்ணமாயும், ஞான சுவருபியாகும் ஆத்மாவே நீ - உனக்குப் பிறப்புமி இறப்புமில்லை - வியாதிபுமில்லை - துக்கமுமில்லை - நீதர்மத்தை ஆசரிக்கவும், அதர்மத்தைத் தலைப்பதற்கும் உரியவன் - ஆசைப்பட்டுருகியல்லை - என்று கூறினால், மனிதன் நம்பாது உகின்றான். இதுவே அக்பாசை. இதைத்தவித்துத் துன்பம் நீங்குங்கள்.

சிந்தாசுத்தி.

சித்த சுத்தி வழியாக சர்வ சித்தியும் உண்டாகிறது, என்பது பெரியோர்களின் கொள்கை. சாஸ்திரத்தில் விதித்துள்ள கர்மங்களுல்லாம், சித்தசுத்தியின் பொருட்டேயன்றி வேறில்லை. பக்தியும் யோகமும் சித்த சுத்திக்காகவே யேற்பட்டிருக்கின்றன. கலங்கிய தண்ணீரில் நம் சிழலைக் காண முடியாது போல, அசுத்த இருதய முள்ளவர்கள், ஆத்மாவைத் தரிசிக்க முடியாதென்று பெரியோர்கள் கூறிபுருக்கின்றனர். ஆதலின், சித்தத்தைசுத்தமாக வைத்துக்கொள்வதவசியம். சித்தமானது, ஓரிடத்தில் நிலைத்திராமல், எப்போதும் சலித்துக்கொண்டேயிருக்குத் தன்மையுடைத்தானது. ஒருசிறிஷ நேரமாவது யாதாமொரு பொருளையே நினைத்துக்கொண்டிருப்போமென்று எண்ணினால் ஸ்திரப்படுகிறதில்லை. பலவித சித்த விருத்திகளுண்டாகின்றன.

நமது அறைக்குள்ளிருக்கும் அழகிய ஓர் கிருஷ்ண படத்தையே ஐந்து நிமிஷம் நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோமென்ற வீரவிரதத்தை கொண்டு, இமை கொட்டாமல் படத்தையே பார்க்கலாம். ஆனால், அதற்குள்ளாக நம்முடைய மனம் எங்கேயோ தாவிவிடுகிறது. இதை நிறுத்துவதான உபாயம் ஒன்றைத் தேடவேண்டும். சித்தமானது சிலசமயங்களில் நல்ல விஷயங்களிலும் நாடுகிற வழக்கம். நாம் நம்முடைய காரியங்களால் நமது சித்தத்தை எப்போதும் நல்விஷயங்களிலேயே பிரவர்த்திக்கச் செய்பவெனும். திடீரென்று மனதை ஒரே இடத்திலேயே நிறுத்துவது அசாத்தியமாயினும், அதை நல்விஷயங்களில் செலுத்துவது நாளடைவில் சாத்தியமேயாம்.

இங்ஙனம்,

K. S. Ramakrishna Pillay,

Astrologer.

VIII

Critical Notes.

அநுவாத ஆக்ஷேபம்.

எமக்குப் புலப்படாத பெயர்களைப்பூனைந்த சிலர், 'மித்திரனிற்' சிற்சில விஷயங்களை அடிக் கடி 3-வது பக்கந்தொடக்கி 6-வது பக்கம்வரை த்தொடர்ச்சியாகப் பிரசுரித்து வருவது, எமது பார்வைக்கெட்டியது. மேற்படியார் கூறும் விஷயங்கள், நமது தமிழ்ப்பாஷாபி விருத்தியைப்பற்றியவளவில், எமக்கு மெத்தச் சந்தோஷத்தை விளைவித்தது. அத்தகையார் கூறும் சில விஷயங்கள் அநேக கல்விமான்களுக்கும் தனவான்களுக்கும் மனவருத்தத்தைக் கொடுக்கத்தக்கவையாயது பற்றி, இதனடியில் யாம் வரைந்தவற்

றைச்சற்று கவனித்து, எம்மை மன்னிக்க வேண்டுவம்.

(1) 'செலவு' என்பதை 'சிலவு' எனக் கொள்ளுதல் :- 'சிலவு' என்பது வேறு சொல்; 'சலிஷ்' என்பது 'தாது' இதன் தாற்பரியம் 'விசிலேஷணே' அல்லது 'பிரிவு' எனவும், 'ஆலிங்கனே' அல்லது 'தழுவல்' எனவும், பொருள்படும். 'வ' இது 'உத்தரணே' அல்லது 'கக்குதல்' எனப்பொருள்படும். சலிஷ் + வ = 'சலிவ' அல்லது 'சலவ' இது 'சிலவு' எனத் தமிழிற்றிநின்று வந்தபதம். இனியேனும் இவர் சந்தேகப்படாமல் இருக்கக்கோறுவம். இதற் பாணினியையும் தமிழாசிரியரையும் சுட்டிப்பெருகும். ஆகலிற் சுறுக்கிச்சொன்னேம்.

2. நாடகம் இயற்றுவது : இவர் இவ்விஷயத்தைச் சற்று வெளிப்படக்கூறின், எம்மாலிபன்றளவு மறுமொழி வரைவம்.

3. இங்கிலிஷ் பாஷையில் நமது வேதாந்தம் இல்லை எனும் துணிவு :- 'ஆம்ஸ்டர்டாம்' நகரத்தில் 1632 நவம்பர் 24-உயில் அவதரித்த 'பரூச். டி. ஸ்பின்னெலா' என்னும் மகன் கணித சாஸ்திரரீதியில் வெகு தெளிவாக நிரூபித்திருக்கும் தத்வ சாஸ்திரத்தைச் சற்று 'ஆராய்ந்தறிந்துரைக்க' வேண்டுவம்.

4. எமது பிரபஞ்சப் பத்திரிகையில் யாம் வரைந்த 'இந்தியா தேச மகிமை' போன்றவற் றைத் தாம் வரைந்ததாகப் பிறர் பாவியா வண்ணம், "—" மேற்கோளாக வரைய வேண்டுவம்.

C. N. Padmanabha Iyer,

Editor.

விவசாய அபிவிருத்தி.

சென்ற ஆகஸ்டுமாதத்திற் "பிசைக்கும்வழி" என்ற தமிழ்ச்சஞ்சிகை ஒன்று வரப்பெற்றேயும். நண்பர்களா! நீங்களும் யாராவது பார்வையிட்டிருக்கலாம். மேற்படி சஞ்சிகைத் தலைப்பில், ராவ் பகதூர் ஜி. ஸ்ரீனிவாசராவ், பி. ஏ. அவர்களால் "விவசாய அபிவிருத்தி" என்ற ஒரு விவரம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்படித்து மெத்த மகிழ்ச்சி நாம். ஆனால், அவர்கள் சொல்லும் இரண்டொரு சங்கதிகள் மாத்திரம், எமது அபிப்பிராயத்திற்கும், விசாரணை அதுபவத்திற்கும், ஒருவற்று பொறுத்துவதாகக் காணவில்லை. அவையாவன :- மல ஜலாதிகளை வளமாக உபயோகப்படுத்தவது. 1, மீன்களையும் அவ்விதம் உபயோகப்படுத்துவது. 2.

1. மலஜலாதிகளை, நமது தேசத்தில், எமது பார்வைக் கெட்டியமட்டில், தெக்ஷிண கர்னாடக ஜில்லா, மங்களூரில் உபயோகப்படுத்தி வருகிறார்கள். அவிடம் முன்சிபாஷியாரே, ஒரு தூரமாயுள்ள ஜாகாவில், ஒரு யந்திரம்வைத்து மலத்தைச் சுட்டுப், பின் அகழ்வெட்டி, அதில் மேற்படி சாம்பலைப் போட்டு மூடிவைத்துக், கொஞ்சளங்கழித்து மண்ணோடு கலந்து பக்குவப்படுத்தி விற்று வருகிறார்கள். இம்மண்ணிற்கு அவிடம் "சுட்டமண்" என்று பெயர் வழங்குகிறது.

ராயர் அவர்கள் சொன்னமேரை, நிலத்திற்கு மிகுந்தவளத்தைக்கொடுத்து, சுஸாதிகளைச் செழிக்கவைத்து, நல்லபலனையும் அளிக்கச்செய்கிறது. இந்தச் 'சுட்டமண்ணை' அதிகக்ஷிபாக

உபயோகிப்பவர் கொங்கணிக் கிறஸ்துவர்கள். பலன்கள் பார்வைக்குப் பளபளப்பாகவும், புஷ்டியாகவும் இருக்கிறதென்னத் தலைநிலை மேற்படி பலன்களை, மார்க்கட்டிலில், பெரும்பான்மையார் விரும்பக்கொள்வதில்லை. இதன் காரணம் யாதெனக்கேட்டதில், மேற்படி பலன்கள் ருசி இருக்கிறதில்லை என்கிறார்கள் ஆகையால், அவிடம் நாட்டுப்புறங்களிலிருந்து வரும் பலன்களையே, அதிகமாகப்பிரியப்பட்டுக் கொள்கிறார்கள். ஆனால், மேற்படி "சுட்டமண்" போட்டு விளையும் காய்கறிவர்க்கங்களைப்போல், பார்வைக்குப்பக்குவ வைபவத்தை அநியக்கக்கொடுப்பது வேறு எவ்வர்க்கமும் இல்லை. யாம் அவிடம் மூன்று வருஷம் குடும்ப சமேதராகக் குடியிருந்து வந்திருக்கிறோம். அக்காய்கறிகளைக்கொண்டு மத்திபான்ம் வைத்த பதார்த்தங்கள், ராத்திரிக்குக் கெட்டுப்போய், வெகு ருசிக்கேட்டைக் கொடுக்கின்றன. நமதுஜில்லாவில் உற்பத்தியாகக் காய்கறிகளாற் செய்யும் பதார்த்தங்களோ, மறு நாட் காலாவரை வைத்திருந்தாலும் கெடுவதில்லை. முதல் முதல் இதன் ருக்ஷமமறிபாமல் ஏமாந்துபோனோம். பின்னர் அறிந்தமேல், மற்றவர்களைப்போலவே, நாட்டுப்புறத்துக் காய்கறிகளை உபயோகித்து வந்தோம். மேற்படி 'சுட்டமண்' னானது அத்தேசத்தில் கரும்பிற்கும் உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது. இக்கரும்பின் வெல்லமானது, இதர கரும்பின் வெல்லத்தைப்போல் ருசியும் இல்லை, கட்டியுமில்லை; மழைக்காலத்தில் மிகவும் கெட்டுப்புளித்துப்போகிறது. ஆகையினால், மலத்தைச்சுட்டு மண்ணோடு கலந்து பக்குவப்படுத்தி உபயோகிக்கையிலேயே, இவ்வித துர்க்குணங்கள் விளைபொருள்களுக்கு உண்டானால், ராயரவர்கள் சொல்லியிருக்கும் பச்சை

முறைமை, யாம் எமது நண்பர்களுக்குச், சிபார்சை செய்யக்கூடியதாக இல்லை.

மேற்கூறியது தவிர, மலஜலங்கள் மனிதர்க்கு அமைந்திருப்பது, மற்ற மிருகபகியாக்களுக்குள்ள போல் அல்ல. ஒரு வாத தேகத்தின் மலக்குறியும் நீர்க்குறியும், பித்த சிலேஷ்ம தேகங்களின் குறியும், ரோகிகளின் குறியும், இன்ன இன்ன விதமென்று வாகடாசார்யர்கள் வைத்திய சாஸ்திரத்தில், செவ்வையாக வரையறுத்துளார். ஆகையினால், ரோகிகளின் மலஜலமும், நானாவித தவந்த தேகங்களின் மலஜலங்களும், ஒருங்கு சேர்ந்த வளத்தில், ரோகாநுகரண சத்துக்கள் இல்லாமலிரா. இச்சத்து எங்கே போம்? நஞ்சுள்ளதாகம் அழகாயிருப்பதுபோல், இச்சத்துகள் அமைந்த விளைவும் ஏற்படுகிறது. ஆகையால், எமது சிற்றறிவிற் கெட்டியவரை, மலஜலங்களைப் பயிர்க்கு வளமாக உபயோகப்படுத்துவது, கூடாதென்பது எமது அபிப்பிராயம்.

2. மீன்வளம் :- இது, தலைச்சேரியில், சமுத்திரக்கரையில், கருவாடி செய்யும் சர்க்கார் உப்பளத்திற்கு அருகில், தயார் செய்யப்படுகிறது. (Sardine) என்னும் ஓர் வகைச்சிறு மீன்களின் தலையைச் சேர்த்துப் பக்குவப்படுத்துகிறார்கள். ஆனால், சஸ்பாடிகள் புஷ்டியாக விளைவைக்கொடுத்தாலும், அவைகளில் மீன் எண்ணெய் காற்றும் பாகம் செய்து சாப்பிடுகையிலேயே காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. மீன் தலைகளை, காஸர்கோடு தாலூகா சமுத்திரக்கரை வழியில், புகையிலைப் பயிர்க்கும் உபயோகிக்கிறார்கள். இப்புகையிலைக்குக் காரமே கிடையாது. நமது ஜில்லாப்புகையிலையைப் போல் சிலா

க்கியமே இல்லை. இது எமக்கு அநுபவம். தவிர, அழுகிப்போன மாம்சசத்துக்களை உபயோகிப்பதால், சஸ்பாடிகளின் பலன், வைத்திய சாஸ்திர முறையில் வேண்டற்பால தல்லவென்பது எமது அபிப்பிராயம்.

மேற் சொன்னவைகளை வேண்டுமானால் உபயோகத்தால் நன்றாயறியலாம். ஜப்பானிய ரோ மற்றவரோ உபயோகிப்பதினாலேயே நாமும் அப்படிச் செய்யலாமென்பது எமக்கு அவ்வளவு சிலாக்யமெனத் தோன்றவில்லை. சேஷம் எல்லாம், அவ்வவர் அநுபவத்திற்கும் ருசிக்கும் அடித்தவையாகையால், இம்மட்டில் நிறுத்திவிட்டோம்.

C. R. Padmanabha Iyer.

IX

இந்தியா சட்ட நிருபண விருத்தாந்தம்.

சிவில் — மைனர் சொத்து.

அலாஹபாத் ஹைகோர்ட்டார் அவர்கள்.

முதல் அப்பீல் 491 : 30-4-09 :- ஒரு மைனர் பேரில் தகப்பனார்பட்ட அடமாணக்கடன் தஸ்தாவேஜின் டிக்ரி பெறப்பட்டது. அந்த மைனருடைய சம்ரக்ஷணைக் கர்த்தாவானவன் மைனருடைய சொத்துக்களை அடமானம் வைத்து டிக்ரி தொகையைச் செலுத்திவிட ஜில்லா கலெக்டர் அவர்களை சம்மதம் கொடுக்கும்படி விண்ணப்பம் செய்தான். கி. பு. கோ-305-வது வகுப்பின்படி டிக்ரி நிறைவேற்றும் கோர்ட்டார் அவர்களுடைய சம்மதம் வேண்டுமென்று உத்தரவளித்தார். கடைசியாக அப்பீலில் கார்டியன் அண்

ஸ்வார்ட்டஸ் ஆக்டு 29-வது வகுப்பின்படி டிஸ்ட்ரிக்ட் ஜட்ஜி அவர்கள் சம்மதம் கொடுத்திருக்க வேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது.

கிருமினல்—அபினி.

லோயர் பர்மா சீவ் கோர்ட்டார் அவர்கள்.

கிருமினல் ரிவிஷன் நெ. 14 B. 1909

மார்ச்சு மாதம் 2-ந்தேதி.

அபின் ஆக்டு 15-வது வகுப்பின்படி, ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோரிடத்திற்குக் கொண்டுபோகப்பட்ட அபினியானது; ஒரு மாக்கலம் நிற்கும் நிலைமையிலிருந்தாலும், 'கொண்டுபோம்ஸ்திதியில்' (in transit) இருந்ததாகப் பாவிக்கப்படும். மேற்படி வகுப்பின்படி, அதனைச்சோவனை செய்யும் உத்தியோகஸ்தன், அம்மாக்கலத்தின் தலைவனுடைய சம்மதமின்றி சோதனை செய்ய அதிகாரமுள்ளவன் அல்ல. அஸ்தமனத்திற்குப்பிறகு உதயத்திற்குள்ளாக மேற்படி தலைவனுடைய சம்மதமின்றி சோதனை செய்யவேனுமானால், 19-வது வகுப்பின்படி அவ்வுத்தியோகஸ்தன் வாரண்டு பெற்று நடவடிக்கை நடத்தவேண்டும், என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது.

கிருமினல்.

லோயர் பர்மா சீவ் கோர்ட்டார் அவர்கள் நெ. 519 A-26-1-09.

கிருமினல் புரோசீடியர் கோடின்படி ஒரு எதிரியைப் பிடிக்க இதர ஜனங்களை அனுப்புவதற்கு போலீசார்க்கு அதிகாரமில்லைமென்றும், எதிரியானவன், தன்னைப்பிடிக்கவந்த இதர ஜனங்களைத் தடுத்தால், இந்தியன் பினஸ்கோடின் 225-வது செக்ஷன்படி யாதொரு குற்றமும் செய்தவனாகானென்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

சிவில்.

மைனர் பாத்தியம்.

சேர்ந்து வியாபாரஞ் செய்யும் இந்துக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் அந்தக்குடும்பப் பொதுப்பெயரை வைத்துக்கொண்டே தம்முடைய சினேகிதர் ஒருவருக்குப் பிராய்சரி நோட்டுகள் எழுதிக்கொடுத்தார். அந்த நோட்டுகளால் குடும்பக்கம்பெனிக்கு யாதொரு பிரயோஜனமும் இல்லை. ஆனால் பிராய்சரி நோட்டு பெற்றுக் கொள்ளுவோனுக்கு மட்டும் அநுகூலமிருக்கிறது. இப்படி எழுதிக்கொடுக்கப்பட்ட பிராய்சரி நோட்டுகளின் பேரில் பொதுவாய்க்கூடி வியாபாரஞ்செய்யும் மேற்படி குடும்பத்தின்மீது வியாஜ்யம் கொண்டுவரப்பட்டது. அந்த வியாஜ்யத்தில் மேற்படி ஏபேவித்த குடும்பத்தைச்சேர்ந்த மைனர் ஒருவன் அந்த வியாஜ்யத்திற்குறிப் பிட்ட கடனுக்குத் தன் பங்கு பாத்தியமாகமாட்டாதென்று சொல்லிக்கொண்டான். ஆனால் குடும்பத்திலுள்ள மைனர் பங்கும் பாத்தியப்பட்டதெனவே தீர்மானிக்கப்பட்டது.

6. All. H. I. 263.

சிவில்.

கூட்டுக்குடும்ப ட்ரஸ்டிகளின் மானேஜ்மெண்டு.

ஓர் இந்துக் குடும்பத்தில் பெரியவனாய் யார் இருக்கிறானோ அவனை அக்குடும்பத்துத் தலைவனான். அவனை குடும்பப் பிரதிநிதியானான்; உத்தரவாதத்துடன் குடும்பத்தை நிருவகித்துப் போவான் அவன்தான். ஆகவே மைனருக்காகவோ மற்றெதற்காகவோ இருக்கக்கூடிய ட்ரஸ்டி பணத்தைப் பாதுகாக்கவும் அவன் ஒருவனே உரியன். அந்தக்கூட்டுக் குடும்பத்தின் ஜூனியர்

யர் மெம்பர்கள் மாணேஜ்மெண்டு விஷயத்தில் கையெடுத்தாட சதந்தரம் பெற்றவர்கள் அல்லர்; ஆனால் சட்ட விதிகளின் பிரகாரம் ஒரு எக்ரி மெண்டு ஏற்படுத்தி மூத்தவரின் அதிகாரம் வரம்பு கடந்து செல்லாபடி குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மற்ற மெம்பர்கள் செய்யலாம்.

சினில்.

மதிராஸ் ஹைகோர்ட்டார் அவர்கள் முன்பாக சினில் அப்பீல் செ. 83. 1906 நவம்பர் மாதம் 17-உ 1903.

தகப்பனார் சம்பாதித்த சொந்த சொத்துக்கள் அவரோடுகூட இருந்த மகனுக்குக்குத்தான் பாத்தியப்பட்டது, மற்ற மக்களுக்குக்கு மேற்படி பாத்தியதை அவ்வளவாகக்கிடையாதென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது.

X

தலபுராண

வாஸுதேவ முதலியார்.

சென்றமதி பிரபஞ்சத்தில் தலபுராணவாக தேவ முதலியருடைய வரலாறு வரையப்பட்டிருந்ததை கண்டுகனித்தேன். அதில் மேற்படியாரது சரிதம் துனியும் உளவேல் தெரிந்தோர்கள் எழுதுவோர்களாயின் அவர்களுக்கு நன்றிபாராட்டுவோமென Mr. (E. K. S. Manian) ஈ. கே. என். மணியன் அவர்கள் கைச்சாற்றின் மேல் வரையப்பட்டிருந்ததால், அவருடைய சரிதத்தை எமக்குக் கிடைத்தவாறு பிரபஞ்சத்தில் வரையவது வினாகாதென நினைந்து வரைய திறக்கேற்றினோம்.

தலபுராண வாகுதேவ முதலியார் :-

கொங்குவள நாட்டிற் சிறப்புற்றோங்கிய கோயம்புத்தூரைச்சார்ந்த ஓரோட்டுக் குப்பைச்செட்டி. பாளையத்தில் சற்றேறக்குறைய 85 வருஷங்களுக்குமுன் தொண்டை மண்டல வேளாளர் மரபிற் பிறந்த மகா-ஈ-ஸ்ரீ வாகுதேவ முதலியாரவர்கள் சோழத்தேசத்திலுள்ள ஸ்ரீ திருக்கைலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதலை ஆதினத்தில் அக்காலத்தில் மஹா சன்னிதானமாக எழுந்தருளிய ஸ்ரீ திருச்சிற்றம்பல தேசிகரிடத்தில் செந்தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்றுணர்ந்து சமய விசேட முதலிய தீகைகள் பெற்றுச் சிவஞான சித்தியாயர் முதலிய சமய சாஸ்திரங்களை ஒதியுணர்ந்து, புலவர்திலகமாக விளங்கியிருந்தனர். அக்காலத்தில் வஞ்சிபாளையமென்னும் திருப்பதியில் வசித்த மகா-ஈ-ஸ்ரீ ஸ்ரீமான் சுப்பிரமணிய முதலியாரவர்கள் வேண்டுகோளின்படி ஸ்ரீ கந்தாமூர்த்தி ஈயனார், முதலியுண்ட பிராமணச் சிறுவன் உயிர்பெற்று வருமாறு தேவாரத்திருமறை போதிய தில்ய ஷேத்திரமாயி ஸ்ரீ அவினாகி கருணாம்பிகையின் மீது ஓர் சதகத்தைச் சிறுவர்களும் வாசித்துப்பொருளுண்டமாறு எனிய நடையில் செய்து அரங்கேற்றினார். மேற்படி முதலியாரவர்கள் இப்பிரபந்தத்தின் சொன்ன யம் பொருணயங்களையறிந்து பேராணந்தமுடையவர்களாய் பலவகைப்பட்ட செம்பொன்னுப்பாணங்களோடு மிக்கத்திரவியங்களையும் பரிசாகக் கொடுக்கப்பெற்று, வித்வகிமணியானவர் அம் முதலியாரவர்களிடம் விடைபெற்று தமதிருப்பிடஞ்சென்றிருந்தனர். பின்னர் ஸ்ரீ நஞ்சுண்ட கூடல், திருநாணவாகிய பவானி, திருமுருகன் பூண்டி இத்தலங்களுக்குப் புராணங்களும், அவினாகி கருணாம்பிகையம்மைப் பிள்ளைத்தமிழ், ஷே

கலித்துரையந்தாதி, திருப்பேரூர் பச்சையங்கியம்மன் பந்தடி வருக்கக்கோவை முதலிய பிரபந்தங்களும் செய்தனர். மேற்கூறிய நஞ்சுண்ட கூடற் புராணத்தை மைசூரில் அக்காலத்தில் அரசு செலுத்திய கர்த்தர் சாமராஜ உடையார் அவர்கள் முன்னிலையில் அரங்கேற்றி, அவர்களில் குளகபாத்தி பொற்பணமும் முத்துக்குடை முதலிய விருதுகளும் கொடுக்கப்பெற்று, அச்சபையிலிருந்த சமஸ்கிருதம், தெலுங்கு, கன்னடம் இப்பாஷைகளில் தேர்ந்த வித்வான்களுக்கு கைகிறைய வாரி வாரிக்கொடுத்துவிட்டு, முத்துக்குடை முதலிய விருதுகளை மேற்படி நஞ்சுண்ட கூடலில் எழுந்தருளிய நஞ்சுண்டேசுவரர் திருப்பணிக்கே கொடுத்துப், பின் தமது ஹைலிஞ்சேர்ந்து, சில மாணக்கர்களுக்கு தமிழிலக்கண விலக்கியங்களைக் கற்பித்து, இக்கொங்குநாட்டிற்கு நேத்திரமென விளங்கியிருந்து, பின் ஸ்ரீகண்ட பரமசிவனது திருவடி நீழலையடைந்தனர்.

இச்சரித்திரம் கர்ண பரம்பரையாக கேட்டு வழங்கிவந்தபடி ஒருவாறெழுதினேன். இன்னும் நன்றாகத்தெரிந்தவர்கள் அறிவிப்பின், அவர்களுக்கு யான் நன்றி பாராட்டுவேன்.

கருணாம்பிகைசதகம் அரங்கேற்றியபோது ஒரு புலவரால் இயற்றப்பட்ட ஓர்கவியை நண்டெகரிக்கின்றேன்.

அரங்கேற்றுவித்தார் சிறப்பு

(பன்னிருசூர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.)

தாவிய தாங்கப் பபோததி கடைத்தமுது
தந்ததிரு மாவினெனவே
தவமுழை முவுல களாவிலரு தொன்னுற்
: தமிழ்க்கட நனைக்கடைத்தே

நாவிலெடு செவிமன தின்பமுற புலகமுள
நாளுந் துதிக்கவேண்டி
நவரினப் ரசனக்கவி ராஜபு ஜிதகுன்றை
நகர்வாக தேவநீரன்
ஆவலெடு வாரித் திரட்டியீர் திடுமுமுத
மானவிச் சதகபுரையை
யபூர்வ நீதிநெறி முறைமைவழு வாதபே
ரன்பன்மெய்த் தொண்டைநாடன்
காவியன் புயன்மிக்க பாகைகர் மேவுசங்
காமூர்த்தி யருந் கபுதான்
கங்கா குலன்கப்ர மண்பன்மாஸ் கேட்டுளங்
களிமிக் குயர்ந்தனனரோ.

E. V. S. Rao.

சஞ்சிகை வரவு,

வித்பாலிஹாரினி. - கவினமாய் எமது கண்பர் மா-ஸ்ரீ சி. என். இருஷணசாமி ஐயர் M.A., L.T., அவர்களால் துவக்கப்பட்ட "வித்பாலிஹாரினி" என்னும் மாதாந்தரத் தமிழ்ச் சஞ்சிகை ஒன்றை எழுதுமேல் அன்புடன் அனுப்பப்பெற்றேன். இவர் ஆங்கிலேய பாஷையிறன் முயற்சியால் அடைந்த பாண்டித்தியத் திறஞ்ச் சமதியாக வடமொழியிலும் தென்மொழியிலும் பாண்டித்தியமுள்ளவர்கையால், இவருடைய சஞ்சிகைமத தேசத்தோர்க்கு மிக்க பயனை விளைவிக்குமென்பதில் எமக்குச் சிறிதும் ஐயமில்லை. சஞ்சிகையும் பட்டங்களுடன் இனிதாக அமைத்தனது. இதன் வருஷ சந்தா ரூபாய் 5.

லோகானுகூலன்:—இப்பெயர்கொண்ட வாரப்பத்திரிகையின் ஒன்றிரண்டு பிரதிகளை யதன்பத்திராதிபர் ஸ்ரீமான் ரும்பகோணம் டி. இராதாகிருஷ்ணயர் அவர்கள் தயைகூர்ந்து அனுப்பப் பெற்றேன். இதில் அமைந்தன விஷயங்களை எோக்கின், இதன் பெயர்க்குச் சமமானதோ மிக்கதோ ஆகிய மற்றொரு பெயர், புணையக் கிடைக்குமென்ப புலப்படாது. இத்துடன் மேற்படி

ஜயவர்க்கன் மஹாபார்க்கணப்பிய ஜாத்ருகு ஸ்ரீ பசு வர்ணமபோதேந்திர ஸ்வாமிகளின் திவ்ய சரித்திரப் பு ண்தகத்தையும் பெற்றோம். இச்சரித்திரமானது, கேவ லம் பாமா ஜனங்களுக்கும் குருபத்திரவாலையக் கூடிய பகவத்காமா மகதவந்தைப், பசுமரத்தாணிப்போய் புட்ட டக்கடியதாவிரத்தெறு இப்புத்தகத்தின் மீது அணு 1. பத்திரிகையின் வருட சந்தா ரூ. 2-

News and Notes.

வர்த்தமானங்கள்.

கோயமுத்தா:—இம்மாதம் 11 உகமத புதிய ஜில்லா கலெக்டர் மிஸ்டர் ஹர்பர்ட் வான்விஸ் கெப் கிவ்மெ ன்தரை அவர்கள் இந்த டிஸ்ட்ரிக்ட்டு சார்ஜ் பெற்றுக் கொண்டார்.

கால்கி:—பிளேக் இன்னும் சமித்தவாரிலும். ம ஸ்தையும் தனித்தவருகிறது. மஹாமஹேசுவரிய்கள் னர் அவர்கள் மேற்படி விவாதி பீடித்தன குடிசைத் தாமே கோரிக்கெந்த பார்வையிட்டு குடிசைக்குப் புத் திசொன்னதைப்பற்றி ஜனங்கள் கொண்டாடுகின்றனர்.

திருப்பூர்.—வடதேசத்த பீஜபூர்சாத்தப்பாஅவர்களால் சங்கத்தனிகளான 2, 3 இடங்களில் வடத்தேறியது. கன் னம் கண்டம் இவற்றில் வைத்து மேனதானங்களுக்கு ஸைய காதம் எழுத்தினர். அதோடுகூடி மூக்கிவழி யாகக் குழாய் வைத்து நீரால் ரேசக பூரக யோக சாத னையையும் காட்டினர் கடைவொக வாயினால் பாஞ்சஜ ன்ய முழக்கமும் பயங்கரமாகச் செய்தார் ஜனங்களைக் லாரும் மிக ஆச்சரியமடைத்து மகிழ்ந்தனர்.

மீனவர்த்தி:—அலாஹாபில் கெவிலடங்களில் ஓர்வ கையின் கிடைப்பதையும், அத கையத்தின், மெருகு

வர்த்திபோல் உபயோகப்படுத்தப்படுவதையும் 'லோக னுகலன்' வாரிதது.

தேனி.—குடகுதேசத்தில் அக்ஷாட்டார், பாணசனை தவாமிட்டு லவங்கப்பட்டைவாசனை மெழுதபூசி, சத் தடியில்லாவிடம்வைத்துத், தேவிக்னை அணையப்பழ க்கித் தேனெடுக்கிறார்கள் என்று பத்திரிகைகள் கூறுகி ன்றன. இது அசாத்தியமென கிணக்கஇடமில்லை.

ஆராயக்கப்பல்—ஜோப்பியர் ஆராய யாத்திரைவிஷ யமாகக் கண்டுபிடித்திருக்கும் யத்திரைவிட மேன் மையான யத்திரை ஒன்றை கிர்மானிக்க மிஸ்டர், கே. எஸ். சாங்க்லானி என்னும் இந்திய இஞ்சினியர், பிரயத் னப்படுகிறாராம் இது 24 மணிசேரத்தில் 2000 மைல் த ரம் ஆராயத்தில் 50 பேரை ஏற்றிச்செல்லக்கூடும். கா னடைவில், பூர்வம் கந்து கதைகெனல்லாம், பொய்யெ னவொட்டாத்திருஷ்டாந்தமாமென்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

சென்னை ஹைகோர்ட்டு ஜட்ஜி ரியமனம்—ஆனொ பில் மிஸ்டர் V- கிருஷ்ணசாமி ஜயவர்க்கன் 8 வது ஜட்ஜியாக நியமிக்கப்பட்டு, ஷே. ஸ்தானத்தை வகித்து வருகிறார்.

ஈரோட்டில் நடந்த அக்ரமம்—கமார் 6, 7 வயதுள்ள ஓர் மெபென்னை, 25 வயதுள்ள வாலிபனொருவன் பச ற்காலத்தில் தின்பண்டங்கள் கொடுப்பதாகக் இட்டுக் கொண்டிபோய் வீட்டில்வைத்து பலாக்காரம் செய்யப் பெண்ணின் கூக்குரல் கேட்டு அண்டைவீட்டு ஜனங் கள் பிரவேசித்தபொழுது பெண் அழுதகொண்டு சங்க திகளைச்சொல்ல மேற்படியான் சம்மதித்ததாகவும் உட னெ னின்னங்களுடன் ஆசுபத்திரிக்கனுப்பிப் போலீசா. ர்வசம் ஒப்புவித்திருப்பதாகவும் வகத்தி, இஃது உண் மையாயின் மிருகத்தன்மைவினுங்கடைப்பட்ட இந்த கைய வடத்தையை அடக்கவேண்டியதென்பது சொல் லாமலே விளங்கும்.

திபாவனிகாலம் வந்துவிட்டது!

காசி பட்டுப் பீதாம்பரங்கள்.

சுத்தமான பட்டு!

சகாயவிலைகள்!!

நாணயமான ஜரிதை!!!

பிடித்தமில்லாததைத் திருப்பிப்பெற்றுக்கொள்வோம்.

கீழேகண்ட பட்டு தினுசுகள் எல்லா நிறத்திலும் கிடைக்கும்.

பட்டு சேலைகள்.—16 முழம் நீளம் 2½ முழ அகலம் விளிம்பும் முத்தியுஞ் ஜரிகை வேலைகள் உடல் சாதா, விலை ரூபாய் 20 முதல் 50 வரை.

அதேமாதிரி சேலை உடலிலும் ஜரிகைப்பு புட்டா போட்டது. ரூபாய் 25 முதல் ரூபாய் 100 வரை.

ரவிக்கைகள்—விளிம்பும் முத்தியும் ஜரிகை வேலைகள் உடல் சாதா ரூபாய் 2 முதல் ரூபாய் 8 வரை.

உடலிலும் புட்டா ஜரிகை பூவேலைசெய்தது ரூபாய் 3 முதல் 20 வரை.

துப்பட்டாக்கள்.—6 முழ நீளம் 2½ முழ அகலம் விளிம்பும் முத்தியும் ஜரிகை வேலை உடல் சாதா ரூபாய் 8 முதல் 25 வரை.

அதேமாதிரி உடலிலும் சரிகை பூவேலைகள் ரூபாய் 14 முதல் 50 வரை.

சவுக்கங்கள்.—2½ முழ நீளம் 2½ முழ அகலம் சுத்தி ஜரிகை மூலையில் மாங்காய் ரூபாய் 6½ முதல் 15 வரை.

அதேமாதிரி உடலிலும் பூக்கள் போட்டது ரூபாய் 9 முதல் 30 வரை.

வெண்பட்டு வேஷ்டிகள்.—6, 7, 8, 9, முழம் நீளம் 2½, 2½, 3 முழம் அகலம் சுத்த வெண்பட்டு கோயமுத் தூர் வேஷ்டிமாதிரி கெப்பு சன்னக்கம்பி போட்டது விலை ரூபாய் 8½ முதல் 20 வரை. அதேமாதிரி வேஷ்டி கள் கெப்பு சன்னக்கம்பிக்குப் பதிலாக ஜரிகையால் சன்னக்கம்பி போட்டது ரூபாய் 12 முதல் 30 வரை.

ஷே சவுக்கங்கள்.—2½ x 2½ முழம் கெப்புக் கம்பிக் கரை போட்டது ரூபாய் 5 முதல் 8 வரை. ஜரிகைக் கம்பி போட்டது ரூபாய் 9 முதல் 15 வரை.

ஷே வெண்பட்டு வேஷ்டிகள்—குத்திராகூரக்கரை போட்டதும் அதேவிலைக்குக் கிடைக்கும்.

பட்டுத் தலைத்துட்டைகள்.—4½ x 4½ முழம் சதாரம் வெண்பட்டு ஜரிகைக் கரை ரூபாய் 13 முதல் 25 வரை எல்லாக் கலரிலும் கிடைக்கும், மத்தியில் ஜரிகைப்புட டா பூ போட்டும் கிடைக்கும்.

வைத்திகர்களுக்கு கம்பினி மடிதாவனிகள்.—6, 7, 9, 12, 15 முழம் நீளம் அணு 10 முதல் ரூபாய் 5 வரை.

சுத்தமான கம்பினி போர்வைகள்—6 முழம் நீளம் 3 முழம் அகலம் எல்லா நிறத்திலும் ரூபாய் 5 முதல் 8, வரை.

காஷ்மீர் கம்பினி கயம் சால்வைகள்.—ஷே அகல நீ ளம் எல்லா நிறத்திலும் சாதா ரூபாய் 8 முதல் 15 வரை பட்டினால் விளிம்பும் முத்தியும் ஜரிகைவேலைசெய்தது மூலையில் மாங்காய் போட்டது ரூபாய் 10 முதல் 20 வரை. ஜரிகையில் அதேமாதிரிவேலைசெய்தது ரூபாய் 12 முதல் முதல் 50 வரை.

உருத்திராகூரங்கள்.—6 முகம் 33 உள்ள மாலை ரூபா ய் 1 முதல் 5 வரை 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16 முகம் தனி மணிகள் ரூபாய் 5 முதல் 25 வரை. 108 கொண்ட ஜபமாலை அணு 5 முதல் ரூபாய் 5 வரை.

வயிரவர் காசிக்கபிறு.—1 செ. 100 க்து ரூபாய் 3 2 செ ரூபாய் 2½, 5 செ. ரூபாய் 2, 6 செ. கிறிது அணு 6, அதிக கிறிது அணு 4.

பெண்குழந்தைகள் விளையாடும் பித்தளை பாத்திரங்கள் செட்டு.—பித்தளை வெங்கலத்தால் செம்பு, குடம் கா ண்டி முதலிய 27 சாமான்கள் அடங்கியது, கிறிது ரூ. 2, பெரி டு ரூபாய் 4.

கயம் பால்காயம்.—சுத்தமான து தோலா 1க்கு அணு 2 சகலவிதமான ஜர்மன் சாமான்களும் யானை தந்தம் காப்புகளும் கிடைக்கும்.

தனக்குப் பொட்டு.—என்ற குச்சிலியப் பொட்டு 1000ம் ரூபாய் 1-4-0.

விலை ஜாப்தா இனாமாக அனுப்பப்படும்.

கெப்பூர். பிணங்கு, முதலிய வெளிதேசத்தார் ஆர் டருடன் முன்பணம் அனுப்பவேண்டும்.

கடிதங்கள் தமிழில் எழுதலாம்.

விலாசம்:— மானேஜர்,

பட்டுப் பீதாம்பரக் கம்பெனி, காசி.

BENARES CITY.

The Coimbatore Friends' Association
(Limited.) Printers.

கோயமுத்தூர் பிரண்ட்ஸ் அசோஸியேஷன்
(லிமிடெட்.) அச்சுயந்திரசாலை.

இக்கம்பெனியின் மூலதனம் ரூ. (10,000) பங்கு 1க்கு ரூ. 5 வரையில் (4000) பங்குகளாகப்பிரித்து, இத்தியன் கமிஷனில் 1883 வருஷத்திய 6-வது ஆக்டிப்படி 1905 வருஷம் மே மாதத்தில் ரிஜிஸ்டர் செய்து நடத்தப்பட்டு வருகிறது.

இக்கம்பெனியில் இங்கிலிஷ் தமிழ் இரண்டு பாஷைகளில், சேர்த்தியால் பல கலர்களில் அச்சிடுவதும் கிஸ்ட்செய்வதும்பாங்குகளுக்கும்மண்டிகளுக்கும் கணக்குப்புத்தகங்கள் முதலானதும்தயார்செய்து தோல்காலிகைமுதலிய பரிணடும் செய்யப்படும். இப்போது அனேக பங்குகள் சேர்ந்திருக்கிறது. கொஞ்சம் பங்குகள்தான் பாக்கியிருக்கிறது. இஷ்டமுள்ளவர்கள் ஷேக்ம்பெனியின் மாணேஜருக்கு எழுதி அப்பிரிகேஷன் பாகங்கள் தருவித்துக்கொள்ளலாம். ரூஸ் புக்குவேண்டிவோர் 4 அனுஅனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளவும்.

இக்கம்பெனியானது நிர்வாகசபையார் அவர்களால் நடத்தப்பட்டுவருகிறது. 1908 வருஷம் மே மாதம்முதல் 1908 வருஷம் டிசம்பர் மாதம் 3-தேதிவரை கடிப 8 மாதத்திற்கு மாதம் 1க்கு, 100க்கு ரூ. 3-9-5வீதம் லாபத்தேறியிருக்கிறது.

இதன் பிராஞ்சு ஆபீஸ் திருப்பூரில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஜி. அனுமந்தராவ்,
மாணேஜர்.

விளம்பரம்.

இது திருநெல்வேலி மாவட்டம் கன்னியாகுமரிக்குத் தெரியப்படுத்துவது யாதெனில்,

கோயமுத்தூர் இரங்கேஷன்டன்வீதி (சின்னக் கடைவீதி) மெல்புரம் சிமெண்ட்ஸ் 487, 488 செ. கதவி லக்கண்டி மெத்தைக்கட்டிடத்தின் புத்தயதாக ஒரு கரூர் ஜவனிக்கடையில் செலம், ஜலகண்டாடம், தஞ்சாவூர், கும்பகோணம், ராஜபுரம், பவானி, ராஜகண்டிபெட்டை, தாராபுரம், குற்றாலம், கொழும்பு, அய்யம்பேட்டை, காஞ்சிபுரம், ஆரணி, மதுரை, உப்பாடை, காக்கிடை, செல்வூர், சென்னை, பரூர், உள்நாடு முதலிய இடங்களில் தயாராகும் முதல்தரமான ஜவனி திணுசகளை சவல்ப லாபத்திற்கு கரூர் விலைக்கு விற்கப்படும்.

மேற்படி கடையில் விற்கும்படியான சரக்குகள் நயமாயும் தெட்டி சாயமுள்ளதாயிருக்கும். கோரும் சரக்குகளில் வித்தியாசமும் மாறுபாடுமில்லாமல் விற்கப்படும். எங்கள் கடையிலிருக்கும் சரக்குகள் எங்கள் ஏஜண்டுகள் மேற்படி இடங்களுக்குச் சென்று எங்கள் கடைக்கென்றே தயார்செய்யப்பட்டிருப்பதால் நெசவு அழுத்தமாகவும் சரக்குகள் திடமானவாக வில் சரசமாகவுமிருக்கின்றன. எல்லாருடைய அதுகூலத்தின்பொருட்டே யாவாக்கும் ஒரே விலையாக சவல்ப லாபத்திற்கு விற்கவேண்டுமென்பதே எங்கள் முக்கிய கருத்து. இன்னும் வேண்டிய விவரங்களுக்கு எங்கள் கடையின் ஏஜண்டுகளாகிய மகா-ராஜீ. K. தேவதத்தம்பர், B. வரதராஜுலு செட்டியார் இவர்களிடத்தில் நெரில் கேட்டுத்தெரிந்துகொள்ளலாம்.

இவ் வல்ல முதல்தரமான கன்னியும் விற்கப்படும்.

V. R. K. & Co.,
Cloth Merchants & Commission agents,
Coimbatore and Vellakkener.

விளம்பரம்.

கிராம உத்தியோகஸ்தர்களைக்குறித்த சட்ட புஸ்தகம்.
(வினாவிடை)

1, 2-வது பாகங்கள்.

கிராமமுன்சீபுகள், சர்னங்கள், கிராம உத்தியோகஸ்தர்களைக்குறித்த ஸ்பெஷல் டெஸ்டி பரிசைக்குப் படிக்கும் வித்தியார்த்திகள், கிராமமுன்சீப் கோர்ட்டுகளில் வக்கீல்களாகத் தொழில்புரிகிறவர்கள், மேற்படி கோர்ட்டுகளில் வழக்குகள் நடத்தவேண்டிய கஷ்டிக் காரர்கள், மற்றுமுள்ள ஜனங்கள் முதலிய எல்லோருக்கும் தெரிவித்துக்கொள்கிறதாவது:—

சென்ற சிலவருஷங்களுக்குள் கிராமமுன்சீபு கோர்ட்டு என்றும், கிராமமுன்சீபுபோதினி என்றும், ரெவின்யூ கோர்ட்டு மானுபல் என்றும், கிராமமுன்சீப் கோர்ட்டு கம்பிளீட் மானுபல் என்றும் இப்படிப்பட்ட பல பெயர்களுடன் அக்கேபுஸ்தகங்கள் விஷயமான கோர்ட்டுகளையும் புஸ்தகங்களையும் உங்களில் அநேகர் பார்த்திருப்பீர்கள் அந்த புஸ்தகங்களில் அநேகம் தமிழிலிருக்கிற (கவர்ன்மெண்டாரவர்களால் ஜில்லா கெஜட்டில் பிரசுரஞ்செய்யப்பட்டிருக்கிற) சட்ட புஸ்தகங்களுக்கு நகலாகவே இருக்கிறதேதவிர வேறில்லை. இதுவரை வெளியான அப்படிப்பட்ட புஸ்தகங்களில் கிராமமுன்சீப் விஷயங்களை அடங்கியுள்ள திருநெல்வேலி வக்கீல் லொருவரால் எழுதப்பட்ட "கிராமமுன்சீப் விவரமுள்ள சங்கிரகம்" என்னும் புஸ்தகத்தைத்தவிர எனக்குத்தெரிந்தவரை சட்டஞானமுள்ள கனவான்களின் கல்லபிப்பிராயத்தைப் பெற்ற புஸ்தகங்களே இல்லை.

ஜனங்களுடைய பொதுநன்மையை உத்தேசித்து, கவர்ன்மெண்டாருடைய உத்தரவின்படி 1895 வருஷத்தில் தயார்செய்யப்பட்டு கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற சட்ட புஸ்தகத்தில் 1, 2வது பாகங்களை மேற்படி வருஷத்துக்கு பின்னிட்ட மாறுதல்களை அனுசரித்து, ஜில்லா கிராமமுன்சீப் விஷயங்களில் முக்கியமானவற்றையும், இந்த தேசத்து முத்திரைக்கடுகி ஆக்டி, கோர்ட்டு கட்டண ஆக்டி, காஷி ஆக்டி, கால நீர்ணயச் சட்டம் முதலியவைகளில் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு வேண்டிய பாகங்களையும் அவற்றிற்கு பொருத்தமான இடங்களில் அமைத்தும் பாஷை நடை கடினமாயிருக்கிறவிடங்களில் சகலருக்கும் தெரியும்படியான சாதாரண வார்த்தைகளால் அவற்றிற்கு அர்த்தஞ்சொல்லியும், படிப்போருக்கு விஷயங்கள் நன்றாய் மனதில் பதியும்படியாக வேண்டிய இடங்களில் உதாரணங்களை எடுத்துக்காட்டியும் வினாவிடை ரூபமாக எழுதியிருக்கிறேன்.

கிராமக் கோர்ட்டில் வைக்கவேண்டிய ரிஜிஸ்டர்கள் ஷே கோர்ட்டார் அனுப்பவேண்டிய சம்மன்கள், கோர்ட்டு ஸ்தன், கட்டளைகள், ஸ்டேட்மெண்டிகள், ஷே கோர்ட்டார் எழுதவேண்டிய டிக்கிரிகள், இஸ்திபார்கள் கஷ்டிகாரர்கள் கொடுக்கவேண்டிய பிளெயின்டிகள், மனுக்கள் முதலியவற்றிற்கெல்லாம் மாதிரிகளும் எழுதிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

இது அச்சிடப்படுவதற்குமுன் பார்வையிட்ட கோயமுத்தூர் ஜில்லா கலெக்டர் கனம்பொருத்திய லைபன்ஸ் வைபர்ட்டி துரையாசாமி சந்தோஷப்பட்டு அச்சிடும்படி என்னை உற்சாகப்படுத்தினார்கள். தவிர கோயமுத்தூர் பென்ஷன் சப் ஜட்ஜி ம-ஈ-ஸி T. இராமசாமி ஐயங்காரவர்களும், சத்தியமங்கலம் தாலிதார் ம-ஈ-ஸி C. இராஜகாரபாலாச்சாரியார் அவர்களும் கோயமுத்தூர் ஹைகோர்ட்டுவக்கீல் ம-ஈ-ஸி B வெங்கடாசலமுதலியாரவர்களும்சிறந்த அபிப்பிராயங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

கல்ல கடிதத்தில் தெளிவான எழுத்துக்களில் அச்சிடப்பட்டு 204 பக்கங்களுள்ள இப்புத்தகத்தின் விலை ரூபாய் 1-0-0 தபாற்கூலி அனா 4 "பிரபஞ்சம்" பத்திரிகையின் சந்தா தாரர்களுக்கு தபாற்கூலி உள்பட ரூ 1-3-0க்கு கொடுக்கப்படும். சந்தாதாரர்கள் தங்களுடைய சந்தா செம்பரைக் கண்டு பெயர், விலாபங்களை தெளிவாய் விலாசத்துக்கெழுதினால் வி. பி. போஸ்டி மூலம் அனுப்பப்படும்.

K N. ரங்கைய கவுண்டர்,

கிராம முன்சீப், கம்புளிபம்பட்டி.

விஜயமங்கலம் போஸ்டி, கோயமுத்தூர் ஜில்லா.

ஓர் முக்கிய அறியிக்கை.

சகல சுருணை தன்சம்பன்னர்களான எமது தேசாபிமானிகளே! இங்கக் கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் திருப்பூரான ஓர் வந்தக விஷயத்தில் ஒரு முத்தியமான ஸ்தலமாயிருப்பது கல்லா நூதும் தெரிந்த விஷயம். இது ஒரு ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்குப் பதமன்றியில் ஈரோடு, சத்தியமங்கலம், கோய்செட்டிபாளையம், பவானி, புனிபம்பட்டி, சென்னிமலை, ஊதாத்தூழி, தாடாபுரம், காங்கயம், உடுமல்பேட்டை, காமம், புன் னாச்சி, கோமங்கலம், குவார் பிர்க்கா ரொமங்கன், பல்லடம், திருப்பூர் பிர்க்கா கிராமங்கள், ஆகிய இவற்றின் மத்தியிலுமிருக்கிறது. மேற்படி யூனிலிருந்து விரையும் பருத்தியானது இவடம்பவராமல் இருக்கிறது. இங் ளுரில் பஞ்சாங்கம் கம்பெனி ஒன்றும், பஞ்ச மூட்டைசெய்யும் கம்பெனி ஒன்றும், ஆக இரண்டுமே இரு க்கிறது. மேற்படியூரிலிருந்து பருத்தியைக் கொண்டுவந்து மூட்டை கட்டுவதற்காக மாதிரம் திருப்பூர் உப யோகமாகிறதென்றால், இதைவிட மனோவருத்தத்தைக் கொடுப்பதும், காரியாலோசனையில்லாததும், வேறு ஏதாவது உண்டா? ஐயா! மேற்படி ஊர்களில் கனவான்கள் இல்லையா? தனவான்களில்லையா? ஆலோசனை புத்தி சத்தி சாமர்த்தியமுள்ளவர்கள் யாவரும் இல்லையா? எவ்வளவோ புண்ணியவான்கள் இருக்கிறார்களே; எம்ம தேசம் பாதாளத்திற்குப் போகவேண்டி? புண்ணியவான்கள் எல்லாவரும் ஒருமைப்பட்டு, ஒரு துலா பீசு ஏற்படுத்தவது உத்தமல்லவா? சுமார் 1250000 ரூபாய் மூலதனம் ஏற்படுத்தி 10000 பங்குகளைப் பங்கு ஒவ்வொன்றுக்கும் 125 ரூபாய் வீதம் சேகரம் செய்வது முடியாத காரியமா? சேகரம் 15 ரூபாய் கந்தாயமு ள்ள ரூபாயானவனும் பங்காளியாகலாமே, ஏழை எளிதமவர் 100 ரூபாய் மரியாதையாகப் பிழைக்க வழியேற் படுமே. முதலாளிகளுக்கு லாபம் கிடைக்கமாட்டாதென்ற ஒரு சம்சயம் ஏற்படலாம், இவ்விடம் பருத்தி யைக்கொண்டுவரும் செலவையும், பிறகு அப்பருத்தியைப் பஞ்சாகப் பண்ணி தூவ்செய்ய இராலிடங்களு க்கு அனுப்பும் செலவையும், மறுபடியும் அந்த தூவத் தருவிக்கும் செலவையும், பார்த்தால், என்னருறைந்தா லும் 10)க்கு மாதம் 1க்கு 3 ரூபாய் லாபத்திற்குக் குறைபடாதென்பது எம்ம அபிப்பிராயம். ஆகையால் எம் தேசாபிமானிகள் யாவரும், அவ்வாறு சம்மதத்தை உடனே அடிபிழைக்க விலாசத்திற்குத் தெரிவிக்கக் கோருகிறோம். மேற்படி சம்பெனினைப் சட்டப்பிரகாரம் ரிஜிஸ்டர் செய்வதற்கு 'லிமிடெட்' ஆச்செய்து தொழில் நடத்தலாம். மேற்படி சம்மதம் தெரிந்தமேல் இதாவியல்புக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய் து விவரமான கோட்டீசு அனுப்பப்படும்.

பிரபஞ்ச பத்திரிகை எடிடர் திருப்பூர் என்ற மேல்விவாசம் எழுதிப்பண்பவும்.

14-10-1909.

அ. கெ. ந., ச. வே. வே., பெ. ச. ந., ல. வெ., ஜி. ஹ.

REGISTERED. N. 823.

பிரபஞ்சம்.

பிரபஞ்ச தர்மம், நடவடிக்கை, சட்டம், வித்தியா விநோத முதலிய வற்றைப்பற்றிய ஓர் மாதாந்தரத் தமிழ்ச்சஞ்சிகை.

ஜி. ஹனுமந்தராவ்,
பத்திரகர்த்தா. (Proprietor.)

கோயமுத்தூர் பத்மநாப ஐயர்,
(Editor & Publisher.) பிரசுரகர்த்தா.

வருஷ சந்தா ரூ. 2 4
6 மாதத்திற்கு ... 1 2
பிரதிசஞ்சிகை ... 0 8
வெளிவராத தபாற்
கூலி பிரதிபேசம்.

கலி 5011.

சௌமிய-வரு கார்த்திகை-மீ.

NOVEMBER 1909.

புஸ்தகம் 1.

சஞ்சிகை 6.

கடவுள் வணக்கம்.

பத்திரகர்த்தா பரமசிவபிரபுவருப் பஞ்ச மித்ராபாயர் மித்ரம்மென மினிராவரு மெனவே சித்ராவினி லுத்தாராகச் சிந்தாநலங் கனிந்தே தத்தாவரு தருமாவுனைத் தமிழேன்மற வேனே.

—*—

பேரர்களே! எமது உத்தேசமின்னதென்று இன்னும் அகேசர் அறிந்திலர். ஆகையால், ஒவ் வொருவர் ஒவ்வொரு விதமாக அபிப்பிராயம் கொள்கிறார்கள். "குணகடல் குமரி குடகம் வேங்கடம்" ஆகிய என்னெல்லையிற்பட்ட இலக் கண விலக்கெய்கள் பலவுள. இவையன்றி அ நேக சஞ்சிகைகளும் பத்திரிகைகளும் பிரசுரிக் கப்பட்டு வழங்கிவருகின்றன. ஆனால், ஏதோ "கன்னப் பின்னா மன்னா தென்னா" என்றபோல,

தமிழ் விபாபகமானது, தற்காலத்துக்கு இன்றி யமையாத தொழிற் கல்வியைப் புகட்டும் புறபா ஷை நூல்களை ஆராய்ந்துணரப் போதுமான அவகாசமமைக்கத்தக்க, "நித்பம் நுட்பம்" சிற க்குமாறு, இதுகாறும் யாவராலும் "சுருங்கச் சொல்லப்படாமையாலும், நமது தேச நூல்க ளில் அரசியற்கும் லௌகிக விருத்திக்கும் வேண் டியவற்றை விளக்கக்கூடிய நூல்கள் இல்லையென் னுக்குறையை ஒருவாறு நிவர்த்திக்க முயல்வது உசிதமாகையாலும், ஆங்கிலேயத்திலோ சம்ஸ்க் ரதத்திலோ அமைந்துள்ள காடகங்களைப்போன் று கவியாகவும் நடையாகவும் விளங்கக்கூடிய "இழைபு" என்னும் அழகமைந்த காடகங்களில் லாக்குறையை நீக்க முயல்வது சிறப்புடைத்தெ னத்தோன்றினமையாலும், நமது பிரசுரகர்த்த ரின் கருணையைப்பெற்று இச்சஞ்சிகையைத்

தொடங்கலானேம். இவர் பவானி பாலபாரதி முத்துசாமி ஐயர் அவர்களிடம் பயின்று தமிழிற் றேஞ்சிபெற்றவர் என்பது பின்வரும் சாத்துக் கண்களால் அறியவரும்.

கோயமுத்துர் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர்
கும்பகோணம்

R. சபாபதிபிள்ளையவர்கள் இயற்றியது.

பூமலி சந்தனக் காமவி பொதியத்
திருந்தவன் நன்பா லருந்தமி முணர்ந்த
வொல்காப் பெரும்புகழ்த் தொல்காப் பியமுனி
பல்கா லாய்க்குசொல் யாப்பி லக்கணம்
விரிந்துள வகையைத் தெரிந்து சிறார்கள்
கற்றுணர் பொருட்டுத் தெற்றெனச் சுருக்கிச்
சொன்னயம் பொருணயந் தன்னுபு கிடக்கப்
பன்னு வலர்க ளென்னரும் வியப்ப
ஆடியெத் தகைய நாடிய பொருளெலா
மெளிதகங் காட்டல்போற் களிமகிழ் வெய்திச்
சூத்திர மாக யாத்துத் தந்தனன்
இத்தகு சீர்த்தி யுத்தமன் யாரெனில்
நிதிக்கோன் பதியென மதிப்போர்க் குணர்த்துஞ்
செல்லாச் செல்வ மெல்லாஞ் செறியும்
பொன்னிமா நதிசூழ் மன்னுசீர்ப் பவானி
யென்னுமா நகர்வரு பன்னுற் கேள்வியன்
ஞால மதிக்கும் பாலபா ரதியெனு
முத்துச்சா மிப்பெயர் மெய்த்தமிழ்ப் புலவன்
இடவயிற் பயின்ற திடனுறு மறிஞன்
மாமறை யத்தன ரோமவெம் புகையை
முவினைச் களிப்பி னகவுமா மயினினம்
மலைபுரை மாடமீ துலவுண் மகளிர்தஞ்

சாயல்கண் டென்ன மேயநா னதனு
லோடிப் பொருப்பிடைக் கூடுங் காட்சிமா
நத்துர் கோய முத்துர் மேபோன்
பூதலம் பரவு வேதியர் குலமணி
கற்றநூ னெறிடை பெற்றறி தூயன்
நலனெலா மொருங்கே யிலகுறு முனத்தன்
எத்திறத் தோரும் புருடும்
பத்ம நாப னெனும்பா வலனே.

திருவிடை மருதூர் வித்வான் மகா-ரா-ஸ்ரீ
கோவிந்தசாமி பிள்ளையவர்கள்
இயற்றியது.

கங்கையணி கடவுளர்நங் குறுமுனிவற்
கறிவுறுத்த கரைகாண் கொண்குத்
துங்கமுறு தழுமுததி யொருங்குண்ட திரண
தூமாக்கி னிப்பேர்
பங்கமில்மா முகின்பொழிதொல் காப்பியம்பல்
காப்பியத்தும் பரந்து நின்ற
சங்கவியாப் பியறனையெவ் வழகுமுறச்
சூத்திரத்திற் றந்திட டானால்.

அன்னவன்யா ரெனிற்பால பாரதிமுத் துச்சாமி
யையன் நன்பால்
என்னபல விலக்கணமு மிலக்கியமுங் கற்றவற்றி
னிறுதி கண்டோன்
முன்னமறை யவர்திலகன் மொழிமறையின்
வழிவிலகா முறைமை டாளன்
பன்னவருங் கோயநகர்ப் பத்மநா
பப்பெயர்கொள் பாவ லோனே.

இவையன்றியும், இவருடன் சகபாடியாய்
“வித்யா விகாரிணி” பிரகரகர்த்தர் பிரம்மஸ்ரீ
C. N. இருஷணசாமி அய்யர் M. A. L. T.,
அவர்கள், மேற்படியார்க்குக் சேகவத நாடக
மியற்ற விடுத்த கடிதத்தின் ஓர் பாகத்தை இதற்
சுருக்கி வரைவம்.

Coimbatore,

16th. December, 1895.

My dear Padma,

I am glad you have taken up ‘சேக
வதம்’ in right earnest. Please however,
in working it out, remember a few leading
points. My ideal is an excellent Tamil
Tragedy. Tragedy is unknown in Tamil
you know. We must try therefore, to
make this kind of composition popular.
Now, in a business of this kind, a certain
dignity must be preserved, and so there
must be no place for your ‘வித்யாஷக்.’ He
must go about his business. If you want
to sprinkle some pepper and vinegar here
and there, do it by all means, but not
through ‘Vidushaks’ mouth. Let ‘Hamlet’
be your model herein. Let there be அகவல்,
but let there be also prose wherever you
think it desirable-especially in working out
scenes with minor characters. Let Love
play a subordinate part on the whole, but
more masculine feelings, hatred, revenge
&c. be given as much prominence as
possible.

You might also fall to describing
natural scenery wherever appropriate.
Your characters are all right, but the plot
I think needs a material alteration. See if
the following is workable, and if it is,
proceed with it till I return from Madras,
and then let me have your performance.

My idea is that, with the killing of
Keechakas and return of Bhema and
Draupadi, the curtain should fall. Now
try your hand, and let us see how it looks.
As a rule, avoid rare words and difficult
constructions. Do not indulge in platitu-
des. Strike a new path, and write from
the heart and not from the head. My best
wishes for your success. We ought to
succeed. God willing:

Your affectionately,

C. N. KRISANA.

மேலைக்கடித்தின் சாராம்சமென்னவென்
றால், தமிழில் சோகாசத்தைத் தரக்கூடிய நாட
கங்களில்லாமையால், சேகவதத்தை எளிதான
பாடங்களாலும் வசனத்தாலும், கம்பிரமான
மாதிரியில் இயற்றவேண்டும் என்பதே.

இவை நிற்க: இப்பொழுது இயற்றிவரும்
இலக்கண அலைச்சற்று நிதானித்துப்பார்த்தால்,
இடைச்சொல், உரிச்சொல், ஆகுபெயர், அன்
மொழி, தெரிநிலை, குறிப்பு, முதலானவை, தக்க
மேற்கோளாலும் தார்க்கிக் கியாயத்தாலும் வில
க்குண்டு வீழ்ந்தன. ஆகவே இந்த நூல் முடிவு
பெறின் இன்னும் அநேக முரண் நீங்கும். மா
ணுக்கரும் யாதொரு மயக்கமின்றி இலகுவாக

இலக்கணத்தைக் கற்றுத்தேர்ச்சியடைவர். தவிரக், கீழ் வகுப்புகளிலேயே இலக்கிய ஞானமும் உதிக்கும். தற்காலத்தில் உயர்தர நூல்களில் அமைப்பது இன்றியமையாதெனவும், அப்படிக்கில்லாவிட்டால் அதாவது நூல்களுக்கு (Technical) இணக்கமாகாதெனவும்கூறுகிறார். பின்னர் சுருக்கி வசனரூபமாக வியற்றுவதுதான் உசிதமாகுமென்கிறார். ஆகையால் மேல்வரும் கம் தேச கேசுமத்தைக்கோறும் அபிமானிகள் யர்வரும் எமது சஞ்சிகையை ஆதரிக்கக்கோறுகிறோம். இவரது கருத்து “லோகோபகாரிகள்” என்னும் அங்கத்தில் இச்சஞ்சிகையில் வெளிவரும்.

G. Hanumantha Rao.

பொதுக்கடிதங்கள்.

புனர் விவாகம்.

புனர்விவாகம் என்பது கன்னிப்பருவத்தில் தான் அடைந்த வைதவ்யத்தின் பிரதிபலனத்தைப் போக்குமாறு மறுபடியும் ஒரு ஸ்திரீயானவள் ஓர் புருஷனை மணந்துகொள்ளும் ஏற்பாடாம். ஹிந்துக்களில் முண்டைகட்டும் ஜாதியார் இருப்பினும், அந்த ஆசரணையில்லாதார்ப் பற்றியே இது குறிக்கிறது. ஸ்ரீ விவேகாநந்த சுவாமிகளை இவ்விஷயமாக ஒருவர் கேட்டபோது, அவர் எடுத்துச்சொன்னதாவது :- ‘கான்’ என்பது முண்டைச்சியா? உன்னால் ஆக்கப்பட்டது ஒன்றுமில்லை. கர்மம் வைராக்யத்தை அவரவர் ஆசரிக்கக்கடவர். ஆனால், ஸ்திரீகள் தங்களைத்தான் களே காப்பாற்றிக் கொள்வராவர், என்றார். இதுபோலவே, எமது கண்பராகிய ஒருவர் எழுதுகிறார் :-

“ஹிந்து மத சித்தாந்தப்படி சூத்ரா அழிபொருள் அல்ல. இப்படியிருக்க, ஒருவன் தன்னை மணந்தபின் மற்றொருவனை மணந்து கொள்வது கிணக்கவும் சகிக்குமா? பேயுமல்லவா பொன்னைக்காக்கிறது! ‘பொன்னாத்த பூதம்’ என்னும் பழமொழியும் இருக்கிறதல்லவா? ஒருவனுக்கு தத்தம் செய்த பெண்பொருளைப்பின்னால் மற்றொருவனுக்குக் கொடுக்க யார் தான் அதிகாரி? இதற்கு சமாதானம் தெரிவிக்க ஆவல் மிகுதி.”

இப்படிக்குத் தமது கண்பன்,
கே. ஆர். சிதம்பரம்.

விடுகதை.

I

பிராயின்மேல் மரமொன்றக் கண்டிருண்டோ
கவினுறுமம் மரத்தின்மேற் கொடிகளேற
நாயகனுய்க் கொடிகளின்மேல் களிணமாக
கமதுவிரல் நடிக்கக்கேள் பலநாதங்கள்
வாயிலிருந் துதுவபோல் வயங்கவிய
வானுறைவோர் தாமெல்லாம் மகிழ்ந்தாரம்மா
நேயமுடனா ராய்ந்திதன் கருத்தை
கிமிடத்தினு ளைப்பிரேல் நேர்மையுண்டாம்.

II

நேர்மையுறு மாகமெலா மம்பகங்கள்
கிணத்திலோ இத்திரனல்ல கீவியல்
ஊர்ந்துவரக் காணல்லா முடவனுவான் [ன்
ஒருவரெடுத் தாண்டிடினோ ஆள்கைசெய்வா
மார்மீதில் நூலிடையானு யிருமில்லான்
பறக்கமல உயிர்கடமைப் பிடிப்பானம்மா
கூர்மையுள வேலேந்துங் கற்றுமல்ல
குணமுடையீரி வன்பெயரைக் கூறுவீரே.

சகோதரிகளே! சகோதரர்களே!! இதுதான் நான் முதல்தடவையாக இப்பிரபஞ்சத்தில் வரையத்துணிந்தது. இதன்கண்ணேதாவது குற்றங்களிருப்பின் அதைகாடாது குணத்தையே எமொறு வந்தனத்துடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மறுமுறை கிடுகலிகளுடன் வருகின்றேன். வந்தனம். வந்தனம்.
சகோதரி சுப்பலக்ஷுமியம்மாள்.

இக்கலிகள் எளிதில் பொருள் கிளங்குவன; ஆகையால் இதற்கு விடையளிப்பரென்று கருதுகிறோம்.

C. R. P.

பிழை திருத்தம்.

சென்ற செப்டம்பர் மாதச் சஞ்சிகையில் 119-வது பக்கம் 18-வது வரியில் ‘திருகண்ண’ என்பதை ‘திருகண’யென திருத்திக்கொள்ளவும்.

சென்ற அக்டோபர் மாதச்சஞ்சிகையில் 157-வது பக்கத்தில் பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடியாகிரிய விருத்தம் எனத்தலைப்பிட்டுக் கொண்டு அடியில் வருமாறு படிக்கவும்.

(பதினான்கு சீர்க்கழிநெடிலடியாகிரிய விருத்தம்.)

தாவிய நரங்கப் பயோததி கடைத்தமுது
தந்த திருமா லென்னவே
தவமுலை மூவுல களாவியரு தொன்னுற்
தமிழ்க்கட றனைக்க டைந்தே
நாவினெடு செவிமனது மின்பமுற அலகொந்
நாளூர் துதிக்க வேண்டி
நளினப்பிர சங்ககவி ராசமுதித குன்றை
நகர்வாக தேவ தீரன்

ஆவலெடு வாரித் திரட்டியிற் திடுமமுத
மானவிச் சநக வுரையை
யபுரூப நீதிநெறி முறைமைவழு வாதபே
ரன்பன்மெய்த் தொண்டை நாடன்
காவியம் புயன்மிக்க பாசகநர் மேவுநங்
கரமூர்க்கி யருள்க புத்திரன்
கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மால் கேட்டுளங்
களிமிக் குயர்ந்த னனரோ.

E. K. S. Manian.

பன்னிரு சீராயிற் சிறப்புடைத்து:
அபூர்வம் என்பது பதம்.

C. R. P.

I. இலக்கண நூல்.

சொல்லிலக்கணம்.

20. இயல்பி னியம்ப லெழுந்த வளியினை
வியனிலை சமனிலை வேண்டிரு வியலுட்
பாவந் தோன்றப் படுத்த மெடுத்தும் [யு
அடுக்கியு முடுக்கியு மறுத்ததுத் தொழுக்கி
மருத்த மில்லா வயற்சொல் லனைத்துத்
திரித்து முறப்பியுத் தெரிதரு மரபின்
இலக்கண மிற்றென வெண்ணு லிதமும்
எழில்கொளு மியல்பின் விளம்பினர் கொள
[லே.

இஃது, ‘பொருளிடங்காலம்’ என்னும்
மேலைக்குத்திரத்துள் ‘இயல்பு’ இத்தன்மைத்
தென துதலிற்று: (இ-ள்) இயல்பின் = சுவபாவத்
தில், இயம்பல் = சொல்லலானது, எழுந்த = தோ
ன்றிய, வளியினை = சப்தத்தை, வியனிலை = சிறப்

பு நிலையும், சமனிலை = சுவபாவ நிலையும், வேண்டி = வேண்டப்பட்ட, இரு இயலுள் = வழக்கும் செய்யுளுமாய் வழிகளில், பாவம் = நவரச முதலான மனோதர்மமானது, தோன்ற = தோன்று ம்படியாக, படுத்தம் = குறுக்கிக்குறியும், எடுத்தம் = நீட்டிக்கூறியும், அடுக்கியும் = சேர்த்தியும், முடிக்கியும் = ஒட்டியும், அறுத்தது = விட்டு விட்டும், ஒழுக்கியும் = தொகுத்தும், அருத்தமில்லா = பொருளில்லாத (எழுத்துப்பெறு, சாரியை முதலிய போன்ற) அபற்சொல் = வேறுசொற்களை, அணைத்தும் = சேர்த்தும், திரித்தும் = ரூபத்தை வேறுபடுத்தியும், உற்பதியும் = அழத்தியும், தெரிதரு = பொருளறியக்கூடிய, மரபின் = முறையால், இலக்கணம் = இலக்கணமானது, இற்றென = இன்ன தன்மையாய்மைந்துள்ளதென, எண்ணாவிதமும், எழில்கொளுமியல்பின் = ஓசையின் சுவபாவமாக, விளம்பினர் கொளலே = சொன்னவரது கொள்கையனவாம்; என்றமையறிக. இவற்றின் உதாரணம் உபதேச முறையாம். பொருளியலுள் வரைவம். எழுக ஆவது அல்ல. பிராகிருத முறையின் நடைபெறுவதும் உபத்துணர்பாற்று. படுத்தல் எடுத்தல் முதலாயின செய்யுளியல் ஊசிமுறியனையவற்றால் உணரற்பாற்று. மேல் நவரசமென்றது = சிங்காரம், வீரம், கருணை, அற்புகம், ஆசிரம், பீவற்சம், பபானகம், ரொளத்திரம், சோகம் என்பன. எழிலென்றது = அம்மை, அழகுதொன்மை, தோல், விருந்து, இயைப்பு, புலன், இழைப்பு, என்பன. இவற்றை ஆறும் கவி, கமகன், வாதி, வாக்கியென்னும் நால்வகைப்புலவர்களும் ஆக, மதுரம், சித்திரம், வித்தாரம் முதலான கவிபாலும், நடையாலும் அமைப்பர் என்பர். இவற்றுட் காமக்குரோத முதலான புகட்டற்பாலது. இவையனைத்தும் யாப்பு அணிகூறுழிவரும். 'எண்ணாவிதமும்' என உம்முக்

கொடுத்தமைபின் எண்ணியவெதம் என்பது போந்த பொருளென்கொள்க. 'கொளலே' எனத் தேற்றங்கொடுத்தமையான் மரபிற்கொளல் சிறப்பெனினும், செந்தமிழ் கொடுத்தமிழ் நாடுகளின் வழக்கினையும் அதுவதித்தாம் என்க.

21. விதியி னியம்பல் விதித்துள வரையா வேண்டுழி வேண்டின வண்ண மின்வழாஅ வின்ப மோங்கிய வியல்பும் விகாரமும் பொருந்திய போற்றிப் பொருள்கோ ணிலை [யில் முதலீ றிடையிலே போலியு முருபும் விசேஷண முதலா வேண்டிய பெற்று வரன்முறை யென்ன விளம்பினர் கொள [லே.

இஃது சொல்லானது இன்னவிதம் சொல்லவேண்டியதெனும் இலக்கண முறையையணுக ரித்துக்கூறும் பொது இலக்கணங்கூலல் முதலிற்று. (இ-ள்) விதியின் இயம்பல் = இலக்கணநூல் முறையின் சொல்லலானது, விதித்துள வரையா = இலக்கணவிதியை நீக்காது, வேண்டுழிவேண்டினவண்ணமின்வழாஅ = வேண்டினவிடத்து விரும்பின ரசமுறையிற்றவராமல், இன்பம் ஒங்கிய = செவிக்கின்பம் மிகுந்த, இயல்பும் விகாரமும் பொருந்திய போற்றி = இயல்பும் விகாரமும் ஆகிய புணர்ச்சி முறையைக்காத்து, பொருள்கோள் நிலையில் = அருத்தமையுமாறு, முதல் ஈறு இடையிலே போலியும் உருபும் விசேஷணம் முதலானவைகளில், வேண்டிய பெற்று = எவ்விடத்தில் எது வேண்டியவையோ அவற்றைப்பெற்று, வரன்முறை என்ன விளம்பினர் கொளலே = வரவேண்டிய கிரமம் என்று சொன்னவருடைய கொள்கையாம்; என்றமையறிக. இம்முறை பின்வரும் சூத்திரங்களாற் காண்க.

II

ஓர் சுவப்நாவஸ்தை.

(5-வது சஞ்சிகை 147-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

கதாகதசம்மிச்ர கோஷ்ட்யா பந்தம்.

எனது தோழர்களே! சென்ற சஞ்சிகையிலில், 'சுவபாவ சகாநுபவ இச்சாபிடிதம்' என்றதைக் கூடுமானவரையிலெழுதி, இதில் 'கதாகதசம்மிச்ர கோஷ்ட்யாபந்தம்' என்பதைச்சொல்லலானேன்.

உலகத்தில் 'கோஷ்டி' என்றால் 'சேஷ்டை' என்று சொல்வது எல்லார்க்கும் தெரியும். 'ஐயோ! கையுங்காலும் வைத்துக்கொண்டு சும்மாயிருக்கலாகாதா! என்று குழந்தைகளை விரட்கிறோம். 'பிறந்த குழந்தை நன்றாயிருக்கிறது! முத்தாட்டமாக, கையுங்காலு முதைத்து விளையாடிக்கொண்டிருக்கிறது!' என்று சொல்கிறார்கள். கர்ப்பம் எட்டாமாதமாகையில், அள்ளையில் சிக சிறிது நேரத்திற்கொருமுறை, சிறுவலியாக உதைப்பது தெரியவருகிறது. கர்ப்பவதிகளின் நாடிநோக்கினால், வாதம் கதித்திருக்கிறது.

இதயமும் அ-உ-ஓம், அ-உ-ஓம், என்றே துடிக்கிறது. இதுதான் 'ஸ்ருஷ்டி' 'ஸ்திதி' 'ஸயம்' என்னும் நியாயம் என்பது. இந்த நியாயத்தைப் பற்றித்தான் 'அயர்ந்தாங்குள் குழந்தைக் கழிவில்லை' என்று சொல்வது. 'பம்பின புலி பாயாமற் போகாது' என்றும், 'பதுங்கின பாம்பு பிடுங்காதிராது' என்றும், சொல்வதுண்டு. அதாவ தென்னவென்றால், எவ்வளவுக்கெவ்வளவு ஒருவனுக்கு அமைதியேற்படுமோ, அவ்வளவுக்கவ்வ

22. ஆவி கசபத் நமயவ முறையி

" னனைத்து மாறாத் தாரொரு நாலும் ஒன்று நாலு மேரொழுத் தொருமொழி.

(இ-ள்) ஆவி, கசபநமயவ வருக்கங்களில், முறைபாக உபிரணைத்தும், க-ஆறும், ச-ஐந்தும் த-ப-ஃ-ம இந்நான்குள் ஆறும், ய-ஓன்றும், வ-காங்கும் ஓரொழுத்தொருமொழிபாம் என்றார்-அவையாவன :- அ-ஆ இஃ உஊ எஏ ஐஒஒஒன, -காருகைகோடுகள் - சாச்சேசோ - தாதிதுனா தேதை-நாநேகைநோநோ-பாபியூபேபைபே-மாமீமூமேமைமோ-யா-வா-வீவைவொள-என்பன இவற்றுட் சிற்சில தற்போது பயில்வனவல்ல. ஓள-சமைத்தல்; ஓகனம்; ஓ-மயில்; உ-எழுப்பு;

23. இடுகுறி காரண மெனவரு வழியிற்

பகாப்பத மேழும் பகுபத மொன்பது

மெழுத்தின் முடியு மென்மரு முளரே.

(இ-ள்) இடுகுறியென்றும் காரணமென்றும் வாதமேற்படும் போழ்து, பகாப்பதமாய் இடுகுறிச்சொற்கள் ஏழெழுத்தீராகவும், பகுபதமாய் காரணச்சொற்கள் ஒன்பதெழுத்தீராகவும், முடிவுபெறுமெனச் சொல்வாருமுளர் என்க. இஃது இந்நூலார்க்குடம்பாடிதேனும் பிராகிருத நெறியினை வடமொழி போன்று விரிக்கவேண்டற்பாலதான் விரிவஞ்சி விடுத்துளாரென்க. தன்குறி வழக்கம் முன்னுரைத்துளார் என்க. மண், மரம், மங்குல், மந்தரம், பருப்பதம், உத்தரட்டாதி-அணி, பறவை, அடிசில், பாகவதம், தரித்ரேன், தாரித்திரியம், உத்திராட்டத்தான், உத்திரட்டாதிபான். இவை போல்வனவென்க.

கோயமுத்தூர் பத்மநாப ஐயர்.

ளவு குணசோபிதமாகு, மென்கிறார்கள். 'துஷ்டப்பிள்ளை கஷ்டப்படான்' என்கிறார்கள். இவற்றின் தற்பரியமெல்லாம், உலகத்திலுள்ள எல்லாவற்றையும், பரிசுக்கமாகவே அந்தரங்கமாகவே, அறிவிற்கெட்டியோ எட்டாமலோ, அதனனுடைய சேதனு சக்தியினாலு, இயங்கிக் கொண்டேயிருக்கிறது. இந்த லக்ஷணம் 'சுப்தஸ்பர்ச ரூபரஸ கந்தாதி ஈராணுத்ரண கால்ட பிபிள்காதிப்சம்ஹ பர்யதம்' உள்ள யாவற்றிற்கும் பொதுவாம். 'கீதாந்தித்தோன்றிப் பொன்றி திற்பதுவே 'கதாகத சம்மிச்சம்' என்னப்படும். ஆனால், 'அவனன்றி யனுவசையாது' என்பதை நாமெல்லாவரும் அறிவோம். ஆகையால், ஜீவனுடைய லக்ஷணமே 'துஷ்டம் நிறம்' ஆகிறது. இதெல்லாம் ஜாக்ரதபாயம்.

கவப் கவியாயமோவென்றால்- இவனுக்கோ வெளிப்பதிவிலை! தருத்தியுதவதிலும் தொப்பையடிப்பதிலும் குறைவேயில்லை! கவித்துப் போட்டாலும் சரி! - சிமிர்த்துப்போட்டாலும் சரி! - என்ன செய்தாலும் சரி! ஊதுகிற சங்கு ஊதித்தானாகும்! உள்ளறிவை யோசித்தாலோ?- கவப்பத்தில் பிறழுகிறான்! - கைகால் கோறணி காட்டுகிறான்! - ஒவ்வொரு நாடி ஒவ்வொரு சேஷ்டை செய்கிறான்! - சிவசமயம் தேகத்தையே, விருக்! கென்று தூக்கிப் போட்டுவிடுகிறது! மூத்திரம்கூட வெளியாகி விடுகிறது! தேகம் இப்படியிருக்கத், தன் திருஷ்டியா நாடி விராபக மடைந்து, தேசமுண்டாகி, ஊர்போகவும் வாடி, இஷ்ட பந்து துஷ்ட சத்ருக்களின் திருஷ்டியும் தோன்றி, சகல விராபாரமும் செய்கிறவனாய் நிற்கிறான். ஆகையால், ஜாக்ரத நாடி போலவே, கவப் கவியுமேற்பட்டு ஜாக்ரத்திலிருந்து சிச்சய புத்திரேயம், விசார புத்திரேயம் வாதிக்கப்படுகிறான்.

ஆனால், சஷுப்பதியிலோவென்றால்- "சிவ சாரமாகத் தூக்கினெனப்பா!" என்று சொல்வதினாலேயே, 'விசாரமே' 'காகாத கோஷ்டியும் அதற்குக்காரணமும்' என்னப்படும். இந்த விசாரம் சஷுப்பதியில இல்லை. இது, "வித்தையுள்ள வனுர் தூங்கான் - விசாரமுள்ளவனுர் தூங்கான்" என்னும் பழமொழியினாலேயே, கவத்தமாயறியலாகும்.

இதன் குகும்பம் பின்வரும் பூதசரீரப் பிரசினையில் இனிது விளங்கும்.

(இன்னும் வரும்.)

III

குடி.

"குடியைக் கெடுக்குக் குடி" குடி, குடி, என்று இரட்டித்துச் சொல்லுகிறார்களே இதென்ன காப்பிக்குடியா? தேயிலைக்குடியா? பால் குடியா? என்ன குடி யியா? பால் குடியுமல்ல; காப்பிக்குடியுமல்ல; சாராயக்குடியோ சாராயக் குடி, கள்ளுக்குடி, பிராந்திக்குடி! பின் சொன்னதைத்தான் உலகில் இரட்டித்துச் சொல்வது வழக்கம். இரட்டித்துச் சொல்வானெனினில் காமம், களவு, பெர்ய, கொலை, வெகுளி முதலிய பஞ்சமா பாதங்களை விளைத்து கல்வி செல்வம் புத்தம் முதலிய 16 பேறுகளையும் போக்குவதுடன் குலகோதர வம்சமென்னும் குடியையும் கெடுத்தவிடுகிறதினாலே 'குடியைக் கெடுக்குக்குடி' என இரட்டித்துக் கூறப்பட்டது. இக்குடியாலே மேற்கண்ட கேடெல்லாம் காளடைவினுண்டாகக்கூடியதாயிருக்கின்றது. குடிப்பதால் ஏதே

னும் போக்குவரத்துண்டோ வெனின் பொருளோடு அறிவு போவதும், இருளோடு ஒன்று வருவதுமுண்டு. ஒன்று வருவது என்றீரே? அதென்ன ஆனந்தலகிரியா? இல்லை!! இல்லை!! கேவலம் மாயாகாரமாகிய உலக ஊசனையிலேயே விபாபகமாயிருக்கிற மனதை யோசனாதி யினாலே தன்னிடம் வைக்கப்பெற்ற பேரறிவானது தலையெடுத்து வண்து விச்சயத்தில் அசைவற்றிருந்த ததாரகாரமாய் சர்வம் பிரம்ம மயமென்னும் பரவசங்கொண்டிருப்பதையே ஆனந்த லகிரி பென்பதோடு பிரம்மானந்த லகிரியென்று பெரியோர்களால் சொல்லப்படுமேயல்லது அறிவுகெட வருவதைப் பர ஆனந்தலகிரியென்று சொல்லுவது? முற்றிலும் அல்ல!!! மற்றென்ன வருமெனில் வெறி ஐயா! வெறி! இந்த வெறி என்ன செய்யும்? அந்தக் குடியானது கள்ளுக்கடையினுள்ளுக்கும், வெறி வெளிக் குமாக இழுக்க, எய் வாய்ச்சேலையாய் இழுபட்டுக்காதடைத்துக் கண் சிவந்து உதவி கறத்துப் பல்வெளுத்து, காவறண்டு வாய் காறி சிலுருவந்து, தன்னாடித் தட்டுண்டு தமொறி முட்டுண்டு குழிச் சிதறி பொறி கலங்கி உளறித்தணித்து மூக்கு நகங்கி மண்டை கொறுங்கிக் குலை பதறி ரத்தத்தெறிக்கும்படி வீசியில் குப்புற விழுந்து துரைதன்ன முக்கி விக்கி கக்கித் துக்கித்து மெய் வெதும்பி வியர்த்து விழுவிலுத்து மனங்கிணத்து ஆவி சோரப் பெருமூச்செறித்து, குண்டத்துணிபோன் விடங்கடத் தெரியாமல் அறிவுகுன்றி லச்சைகெட்டு மொச்சைமாரித் தலையிரிகோலமாய் புரண்டுருண்டு முடங்கி அடங்கி நீட்டி சிமிர்த்து பிணம்போற் கிடக்கச்செய்யும். அம்மம்ம!!! இம்மட்டோ? அது கொல்லவும் கொல்லும். ஆ!! அதென்ன நஞ்சா? ஐயோ அநிதுஞ் சந்தேகமேன்.

"வஞ்சமும் களவும் பொய்யும் மயக்கமும் மா [பில் கொட்புத் தஞ்ச மென்றோரை நீக்குத் தன்மையுக் கனிப்புத் தாக்குத் கஞ்சமெல் லணங்குத்திருந் கன்னினு லருத்தினு [கை கஞ்சமும் கொல்வதல்லாந் கரகினை கல்காதன் [தே"]

என்றபடி நஞ்சம் கொல்வது மட்டும்; இக்குடியோ கொல்வதோடு விடாமல் கொதிக்காதினுமாழ்த்தும். ஆ!! ஆ!! கொடிது கொடிது இக்கொடிய குடியானது எந்தச் சாதியாரின் கொள்கையாயிருக்கும்? அந்தவெட்கக்கேட்டையுமா சொல்லவேண்டும். 'தோட்டிமுதல் தொண்டைமான்' வரையுள்ள எல்லாச்சாதியாரானும் ஊடெபெற்று வருகின்றது. சரி சரி தெரித்துகொண்டேன். இந்தக்குடியர்கள் நம் காட்டில் எத்தனைபேரிருப்பார்கள்? அந்தவயிற்றெறிச்சுக் கணக்கெடுப்பார்க்கப் பார்த்து நமஸ்காரமாகவே முடியும். அதியற்புது கணித சாஸ்திரிகளான நம்மையாளவோர் இக்குடினைப் பலகணாய் கணக்கிட்டுப்பார்க்கப்பார்க்க அடங்காமல் அனுமார் வால் வளர்த்ததைப் போல் மென்மேலும் வளர்த்துகொண்டே வந்தால் யாவரால் தான் கணக்கிட்டு முடியும். இந்தக்குடியின் அளவு பெய்ப்படி அடங்கவில்லைபோ அப்படியே அக்குடிவெறியின் கொடுமையு மனவிடக்கூடாததாக விருக்கின்றது. ஐயா 'அளவுக்கு மிகுதினால் தானே அமுதமும்-நஞ்சு' நிறைமாய் குடித்தாலென்ன? கன்றாய்ச்சொன்னீர்! நெருப்பினும் விஷமாகத்திலும் சிறிது பெரிதென்றுண்டா? இல்லையே!! மேலும் ஏகாதவி உபவாசமிருந்த குரங்கின் கைதாக்கவல்லவா முடியும். கதை

வருமாறு :- ஏகாதசி உபவாச பலன்கேட்டிருந்த ஒரு குரங்காஸது தான் வசிக்கும் மதுவனத்துக் கொப்பானதோர் தோப்பிலிருந்தால், ஒரு வேளை உபவாச பங்கம், நேரிடக்கூடுமென நினைத்துத் தன்னினங்களையும் நீங்கி தோப்புக்கு வெளியே சில நேரமிருக்கையில் தேனொழுதுங் கனிவர்க்காதிகளைத் தன்னினங்களெல்லாம் கொழுக்கத்தின்று கொஞ்சிக்குலாவி விளையாடிக்கொண்டிருப்பதையும் மணம் வீசுவதையும் பசிகொள்ளக் கொள்ள கொட்டாவியதிகரிப்பதையும் நினைக்க நினைக்க அந்தக் குரங்குக்கோர் யோசனை உண்டாயிற்று. அதாவது ஏகாதசி யுபவாசபலனதுவாதசி பாரணையிலும், அந்தப்பாரணைக்கனிவர்க்கத்தில் சுசிருசியுள்ளவைகளோ மாக்கிளைகளிலுமாக விருப்பதினாலே, இப்போது நம்தேகஸ்திதிக்குப் பாரணை வருவாமல் பாதுகாப்பது ஆலசியமென்று தன்னாசைக் கிணங்க தீர்மானித்துக்கொண்டு மெள்ள மெள்ள தோப்புக்குள்ளே வந்திருந்து மரத்தடியிலிருந்து மரமேறியிருந்து கிளையிலிருந்து கனியையடுத்திருந்து வாயைத் திறந்துகொண்டிருந்து வாயில்கனியை வைத்துக் கொண்டிருந்து சுவைத்துக் கொண்டிருக்கும் போது, மறுபடி யோசித்து உள்ளே விழுங்கி, இவ்வளவின் பேரில் இனியென்னவென்று வேண்டியமட்டுந்தன்றுவிட்டு, ஏகாதசி உபவாசந்தான் கெட்டது கெட்டது, கட்டுடியுமாகெடவேண்டுமென்று தென்னையிலேறி கள்ளைக்குடித்து கிறுகிறுத்துக் குழே விழுந்து திகிலடைந்து பேயும் பிடித்து இஞ்சியுந்தின்று தேளால் கொட்டப்பெற்று குலைகுலைந்த அந்தக் குரங்கின் கதையாக முடியும்.

(இன்னும் வரும்.)

இஷ்டர்களை வந்தனம்.

E. K. S. Manian.

IV

பொருமை.

“கெடுவான் கேடு நினைப்பான்.”

முன்னொரு காலத்தில் சுப்பன், லட்சுமணன், கிருஷ்ணன் என மூன்று பேர்கள் தனித்தனியே தேசாந்திரம்போக புறப்பட்டார்கள். இம்மூவர்களும், திடீரென்று தரும சேஷத்திரம் என்னுமிடத்தில் சந்தித்தார்கள். அது காரணமாகவே அம்மூவர்களும் தோழர்களாயினர். அங்கிருந்து ஒன்றாய்ச்சேர்ந்து அப்புறம் போகையில் அவர்களுள் மூத்தவனான சுப்பன் சொல்லுகிறான்.

“நேசர்களே, நீங்களிப்படி தேசாந்திரத்தில் அல்லாடும்படி ஸ்வதேசத்தை விட்டு வந்த தற்கு யாது காரணம்? அதை எனக்கு விளம்புங்கள்” என்று கேட்டான். அதற்கு லட்சுமணன் பகர்ந்ததாவது “கொடிய விரோதியைப் பார்த்ததுபோல் அங்கே சிலரிடத்தில் மிகுந்த பகையுண்டாயிற்று. அவர்களைப்பார்க்கவுங்கூட என்மனம் பொறுதிருந்ததால் நான் என்னுரை விட்டு வந்துவிட்டேன். அவர்கள் முதலில் எனக்கொரு கெடுகி செய்து அதனால் இந்தப்பொருமை எனக்குண்டானதினால், ‘அயல் வாழ்ந்தால் ஐந்துநாள் பட்டினி’ எனக்கே தரும். எவ்வளவு ஒருவன் நல்ல ஸ்திதியிலிருக்கக்கண்டால் உடனே என் மனதில் எரிச்சலுண்டாகும். அந்தக்குணம் என் ஸ்பாவத்திலேயே தோன்றினது. ‘தொட்டில் பழக்கம் சுகொடு மட்டும்’ என்பது போல இந்த இயற்கைக்குணமெப்படிப்போகும்? அதை எனக்குச்சொல்லிக்கொள்ள வெட்கமா

V

பிள்வனத்தமிழ்.

யிருக்கிறது. ஆனதுபற்றியே ஒருவரையும் காணாமல் வந்துவிட்டேன்.” என்றான். அதுகேட்டு கிருஷ்ணன் “தோழர்களே! அப்படியாயின் என்னைப்பற்றி இனி நான் சொல்லவேண்டியது அதிகம் ஒன்றுமில்லை. இரண்டொரு மொழிதான். அதே வியாதிதான் என்னையும் திண்டாடும் படி விட்டது. அல்லும் பகலும் அறுபது நாழிகையும் அதே பொருமை நோய் என் மனதை இம்சித்துக்கொண்டிருந்ததினால் ஒருவர் முகத்திலும் விழியாமல் வந்துவிட்டேன்” என்றான். லட்சுமணன், கிருஷ்ணன் இவ்விருவர் சொன்னதையுங்கேட்டு சுப்பன் :-

அப்படியா! நண்பர்களே! வாருங்கள் நாம் மூவரும் நன்றாய் ஆலிங்கனம் செய்துகொள்ளுவோம். நம்மூவரையும் ஒரே நோய்தான் பிடித்துவருகின்றது. என இப்போது விளங்கலாயிற்று என்றான். அன்று தொட்டு அம்மூவரும் “மூர்க்கரை மூர்க்க ருகப்பர்” என்பது போல உடனே சினேகிதராயினர். “எத்தால் வாழலாம் ஒத்தால் வாழலாம்” என்னும் பழமொழியும் உண்டல்லவா? நன்மையோ தீமையோ, சவுக்கியமோ, இன்பமோ, துன்பமோ, இளமையோ, முதுமையோ, மரணமோ, எது நேர்த்தபோதிலும் எக்காலத்திலும் ஒத்திருத்தல் நலம்.

(தொடரும்.)

E. V. S. Row.

தமிழ் அபிமானிகளே! ‘வித்யா விஹாரிணி’ என்ற சஞ்சிகையின் 2-வது அங்கத்தில், வித்வான் பிரம்மபுரி வெங்கடரமண ஐயர் அவர்கள், ‘பிள்ளைத்தமிழ்’ விஷயமாகச் சிலவற்றை எழுதியிருப்பதைப் படித்ததில், அவர் எழுதியிருப்பது, எமக்கு ஓர் தூண்டுகோலாக ஏற்பட்டதைப்பற்றி, மெத்த மகிழ்ந்தோம். ஆகையால், எமது மகிழ்ச்சியை, யாமிந்தச் சஞ்சிகையில் தெரிவித்திருப்பது சபலமாக, மேற்படி “வித்யா விஹாரிணி” என்னும் தமிழ்ச்செல்வி, தனது காவிய காண்டமென்னும் திருக்கையாற்பற்றி எம்மையும் அம்புவி காட்டித் தாலாட்டுமென்ப, பின்வரும் மழலைச்சொற்களைச் சொல்லலானோம்.

எந்தாய்! தமிழ்ச்செல்வியே! உமது திருவுள மகதவத்தை யாமறிவது அசாத்தியம். ஆகிலும், மொத்தமாக உமது கருணை, எமதுமேல் இல்லவேயில்லை! என்று யாம் எண்ணித்துணியோம். “அபத்தம் வா சுபத்தம் வா குந்திபுத்ரோ விநாயக” என்று யாம் சொல்லினும், நீர் தாயன்றோ? எம்மீதிற் றையயும்க்கிருக்காதா? ஏற்றுக்கொள்வது ஸித்தம்! தடையென்ன!

‘பிள்ளை’ என்றழைத்தாலே போதாதா? எவ்வளவோ தாய்க்கருணையானது, “கன்றனைத்-தேடிவரும்-கபிலயது-போலே” என்று, மடிசுரந்து ஒழுகுதே! ஊட்ட ஊட்ட, உருசி மிகுந்து, வயிறு நிரம்பி, வாயால் வழியுதே! இவ்வழுதோடுகூட ‘தமிழ்’ என்னும் இனிமையையும் சேர்த்துவிட்டால் வாய், வைத்தாலே போதுமே! இந்தத்தமிழை, எம்மைப்போன்ற

பிள்ளைகளுக்கு, மூன்றாமாதத்தில் காப்பிடும்பு
புகட்டியும், ஐந்தாமாதத்திற் குலாட்டிப்புகட்டி
யும், ஏழாமாதத்திற் செங்கிரையாடப் புகட்டி
யும், ஒன்பதாமாதத்திற் சப்பாணி கொட்டப்புகட்
ட்டியும், பன்னென்ற மாதத்தின் முத்தமிட்டிப்
புகட்டியும், பின்னர் ஒற்றித்த மாகங்களில் வா
ராணை, அம்புலி, சிறுபறை, சிறநிலை, சிறுதேர்,
என்னும், ஒடல், அழைத்தல், கொட்டல், கோ
ஷ்டி, குலாவற் பருவத்துப் புகட்டியும், எமது
சகோதரிக்குச் சிறுபறை முதல் மூன்றாம் தாளி,
கழங்கு, அம்மாணை, ஊசல் இவற்றை ஆடப்புகட்
டியும், ஆகக் குழந்தைப் பருவத்து மூன்றாமாத
முதல் இருபத்தோராவது மாத பரியந்தம்,

“கண்ணொக்கிற் பிள்ளைக் கவிதெய்வம் காக்க
[வெணக்
கொண்டுகைக்குத் தேவர் கொண்பகற்றி-ஒன்
[டொடியாய்
கற்றத்-தனவா வருப்பொடு தொல்லிருத்தம்
முற்றுவித்த னுலின்முறை”

முறைகரு மூன்றாது மூவெழி ருத்திகள்
அறைந் திலம்பத்து மாண்டைத்தேழ்-இறைவனை
[பார்க்
கத்தஞ் சிறுபறையே பாதிபா மூன்றெழித்துத்
தத்தலில் மோரோமுஞ் சாற்று.

காற்றரிய காப்புத்தால் செங்கிரை சப்பாணி
மற்றறிய முத்தமே வாராணை-போற்றரிய
அம்புலியே யாபந்த சிறுபறையே சிறநிலை
பம்புசிறுதேரோடும் பத்து :-”

“அரிவையர்க் காவேற்றி லறைமூன்று பருவமா
[கா
உரிபதாங் கழங்கம்மாணை யூசல்முன் னெழிதோ
[தி

வருமூன்றே யாதிமுகேழ் மதிகாரெறும் நித்தமா
[தத்
திருபா லரையுங் கேட்பித்தலி னிறைத்தேழா
[ண்டதானே.”

என்ற ஆன்றோர் மரபினை யதாசரித்து, “பகர்
வேத்தி சிகர்வேத்தி, - வேத்திதான ரசம்புணி”
என்னப், பசுவும் சிகுவும் பாம்பும் கண்ணுறங்கி
யானந்த மனுபுலிக்குமாறு, கனிந்த கருவரசு
மகைந்த ‘இயைபு’ ‘இழைபு’ எனும் லக்ஷணம்
மைந்து மனமுருகித் தன்னையறிபாது தலையை
அசைப்பிக்கச் செய்யும் பிள்ளையறிவாகப் புகட்
டியதன்றோ பெருமை! கேவலம் சிகப்பிராயத்
திஸ்டியு ‘நாதம்’ என்னும் பிரணவப் பிரம்மா
நந்தத்தில் எம்மை வசப்படுத்தி, ஐந்து முதல்
ஏழாம் ஆண்டு வரை ஆழ்வாரருளிச் செப்த
முதலாயிர நிஷ்ணியப் பிரபந்தத்தைச் சொல்லு
வித்தும், பின்னர் ‘என்னும் எழுத்து’ இயைந்
தனவிற்கற்று, உம்மை மறவாமல், உமது திரு
மேனிகைய யுமது நாத மகதவத்தினால் தியானித்
து, நினைந்து நினைந்துருக் யானந்தபாஷ்ப முகச்
செய்வித்ததழகன்றோ? ‘கல்வி’ என்பது இதல்
லவா? ‘திருப்பல்லாண்டு’ என்பதை யறிந்து
‘ஊஞ்சுவை ஸ்ஸஞ்சுவை’ ‘காப்பாற்றும்’ என்ற
தையே மூலாதார யோகமாகக்கொண்டு, முறை
முறையாகக்காமம் வெகுனி மயக்கம் இவற்றை
‘வண்ணமாடம்’ என்னும் ‘அழகுசுவர்’ ஆன இந்
த தேகப்பிரகிருதியை யறிந்து, ‘தெக்காடற்’ சம்.
சார பந்தம், இதனிடம் ‘தன்முக்’மாகிய சைதத்
தியம், இத்தியாதிகளினுணர்வால், துலக்கறுத்
துத் தேறச்செய்ததல்லவா-நீர் எமக்குப் பிள்ளை
த்தமிழ் புகட்டிய பல்? இவ்விதம் ஞானப்பால்
போட்டி, “மாந்ரு தேவோ பவ” என்னும் தா
ய் பத்தியாம் அன்னத்தை யூட்டிவிட்டதற்காக

யாம் செய்யவேண்டியதென்ன? லோக வியவகா
ரத்தில் யாம் என்ன செய்யினும், எல்லாமுமது
மகிமையே! யாம் தேவதெல்லா முமக்கே அர்
ப்பிதம்! எமது தேகமும் உமக்கே யுரித்து! எம
க்கும் தேகத்துக்கும் இனிமேல் யாதொரு சம்ம
ந்தமுமில்லை! உமது சித்தம் எமது பாக்கியம்!
என்ற நிச்சயத்தைத் தெரிந்துகொண்டதாசரிப்ப
துதான். இதற்காகவேயல்லவா தாயாகிய நீர்
‘பிள்ளைத்தமிழ்’ ரூபமான உமது மேனிப்பாலை
வளர்த்தது?

இந்தப் பாலானது சும்மா உதிக்குமா? நன்
றாய் மேய்த்து, அசைப்புப்போட்டு, ஜீர்ணித்த
பின் தகையோடுகூடிக்கொழுத்து, இதயத்தினு
று, உயிர்ப்பையாலரிக்கப்பட்டபின் உதிப்பதல்ல
வா? இந்தப்பாலிற் குறைபாடுண்டென்று யாம்
கினைக்கவுண்டோ? இதுதான் ஆவி!

ஏதோ பின்னால் எமது ஊழ்வினைப்படி,
யௌவன தெசைக்குரிய “உச்சிஷ்டோ பாஸன”
நியாயப்படி காச்சியார், செய்தபோல சபாயோக்
யமில்லாததோ உள்ளதோவான இலக்கணப்பி
ராகிருதமான கற்பனைகளால் நாயக நாயகி விஷ
ய சித்தனை மூலியமாகவாவது, அல்லது, வயது
முதிர்ந்த “வானர” தெசைக்குரிய “மேனிதிரை
யாய” கண்டோர் பழிக்கும் “கர்ம்ம நியாயமாக
வாவது, “அங்கிங்கெனதுபடி பெங்கும் பிர
காசமாய” பரம்பொருளவதாரம்போன்ற எமது
தாயைத், தருணத்தமிழாலோ அல்லது நம்மாழ்
வாராதிகள் செய்தபோல “சைவீதாருமயீ லௌ
கி, லேப்பா லேக்யாசனசகதி, யனோமயீமணிமயீ,
ப்ரதிமாஷ்ட விதாண்ம்குதா”-என்றபடி கல்லோ
மரமோ, லோஹமோ, கலவைக்கட்டோ, பட
மோ, மணலோ, மனோமயமோ, ரத்னமோ வாக

உருவகப்படுத்தி, நவரசமோ அவரசமோவாகி,
அழகுகள் சொட்டச் சொட்ட,

பெரியாழ்வார் கவித்துறை.
மோஹன ராகம் - அடதாளம்.

என்கிற குட்ட னெனக்கோ ரின்னமு தெம்பிரா
[ன்
தன்கிறுக் கைகளாற் காட்டிக் காட்டி யழைக்கி
[ன்றான்

அஞ்சன வண்ணனோ டாட லாட வுறுதியேல்
மஞ்சின்ம றையாதே மாமதி! ம கிழந்தோடிவா.
சக்கரக் கையன்த டங்கண் ணால்ம லரவிழித்து
ஒக்கலை மேலிருந் துன்னையேசுட் டிக்காட்டுந்

[கான்
தக்கத நிதியேல் சந்திரா! ச லம்செய் யாதே
மக்கட்பெ ருதம லடனல்லீ வேல்வா கண்டாய்:

கவி விருத்தம்.
வராளி - ரூபகம்.
காச்சியார்.

கருப்பூரம் நாறுமோ கமலப்பூ நாறுமோ
திருப்பவளச் செவ்வாய்தான் தித்தித்திருக்கு

[மோ
மருப்பொசித்த மாதவன்றன் வாய்ச்சுவையும் கா
[ற்றமும்
விருப்புற்றுக் கேட்கின்றேன் சொல்லாழி வெண்
[சங்கே:-

நம்மாழ்வார்.
கவித்துறை.
ஹரானு - ஆதிதாளம்.

சொன்னால் விரோதமிது ஆகிலும் சொல்லுவன்
[கேண்மினோ

என்றால் வின் கவி யானொருவர்க்கும் கொடுக்கி
[வேன்
தென்னு தெனுவென்று வண்டு முரத்திரு வேங்
[கடத்து
என்னுனை யென்னப்ப னெம்பெரு மாணுன னாக
[வே:-

கவி விருத்தம்.
ஸஹானு - ஹிடாநம்.
வண்ணம் வைக்க.

சொன்னால்வி ரோதமிதா கிலும்சொல்லு வன்
[கேண்மினே
என்றால் வின் கவி யானொருவர்க்கும் கொடுக்கி
[வேன்
தென்னு தெனுவென்று வண்டு முரத்திரு வேங்
[டத்து
என்னுனை யென்னப்ப னெம்பெருமா னுனாக
[வே:-

என்று இனிமையாகச் சீர்இசைய ஆக மது
ரம் சித்திரம் வித்தாரமாய கவிகளைப்பாடிப்,
பரமானந்த மனுபவிக்கச்செய்வதற்கே, எமது
தாய் “பிள்ளைத்தமிழாம் பாலைப்போட்டியதும்,
போட்டுவதும், போட்டப்போவதுமென்று, எம
க்குத்தெரிவித்ததற்காக, வந்தனம்! வந்தனம்!

பிழைத் திருத்தம்.

172-வது பக்கம் வலம் 15-வது வரி ‘என்னும்
எழுத்தும்’ என்பதை ‘எண்ணும் எழுத்தும்’ எ
னவும், 24-வது வரி எண்ணும் என்பதை என்
னும் எனவும், 31-வது வரி யூட்டிவிட்டதற்காக
எனவும் திருத்திக்கொள்க.

2-வது வரி திருபர லரையுங் கேட்டித்த வினி
தைத்தே முன்னுதானே என “பைரவி” ஓசைப்
படுத்திக்கொள்க.

C. R. Padmanabha Iyer.

VI

வேசிகவிரத் தேவதாசிக
ளென்று கொள்ளும்
மயக்கத் தெளிவு.

காப்பு.

வேசிகள் தாசிகளாக ரொன்பதனைப் பலருய
[வின்காரத்தான்
மாசிலொரு நூலியற்ற வமைத்திரு வாக்குகவி
[வாழ்த்தவென்றும்
பாசமதைக் கொண்டடியார் பாசமதைத் தொலை
[த்தரிய பதத்திலைக்குச்
தோஷமிலைங்கரன் பாதத்தாமரை பைத்துணை
[கொண்டு துதித்தல் செய்வாம்.”

வேசிகளென்று சொல்லப்படுவார் அந்த
ராளனும் விராத்திமாதும் சேர்ந்து பெற்றவர்க
ளில் அக்குலவொழுக்கினின்றும் வழுவினர் பா
லுதித்தவர்களென்றும், விவாக சம்பந்தமின்றித்
தங்கள் மனம்போல் நடை யுடை பாவனை செய்
துகொண்டு ஜாதிமுறைமை பாராமல் இச்சைப்
பட்ட நாயகர்களைச் சேர்ந்து வாழ்பவர்களென்
றும் எந்த விஷயங்களிலும் விலக்கில்லாதவர்க
ளென்றும், பொய், களவு, சூது, பொறாமை,
பழி, பாவம், பேராசை முதலிய தீக்குணங்க
ளெல்லாம் நிறைந்து ததும்பிப் பொக்கிஷங்க
ளென்றும், பதித்தரோகம், மித்துருத்தரோக
ம், குருத்தரோகம், கருப்பமெய்தாது தடுத்தல்,
எய்திய கருப்பத்தையழித்தல், செவதை செய்
தல், பெற்ற குழந்தைக்குரிய முலிப்பால் கொ

டாதொழித்தல், கட்டுகுத்தல், புலாலருத்தல்
முதலிய மஹா பாவங்களையெல்லாம் அஞ்சாது
துணிந்து செய்பவர்களென்றும், பணங்கொடுக்
கும் நாயகர்மீதென்றி அவர்கள் கொடுக்கும் பண
த்தின்மீதே அன்புடையவர்களென்றும், தங்களை
ச்சேரும் நாயகர்களுக்கு அவர்கள் நல்லொழுக்
கங்களை மாற்றித் தீராத கோய்களையும், மாறாத
தரித்திரத்தையுங் கொடுத்து யாவராலும் சீ-டி
என்றிகழும்படி செய்கிற்பதில் கைதேர்ந்த நிபு
ணியர்களென்றும், இவர்களைத் துவிடணுகும்பா
வமுண்டென்றும், இவர்களைப் பார்க்கிற் சாந்த
ராயண விரதமும், தீண்டிற் றி கிரிச்சிரவிரத
மும், சோந்தால் அவ்விரதங்களோடு அக்கினிப்
பிரவேசமும் செய்யவேண்டுமென்றும் உண்மை
நூல்கள் பிராயச்சித்தம் விதிக்கின்றன.

இவற்றிற்குப் பிரமாணம்.

“அந்தராளனும் விராத்திமாதும் மொன்றாகிச்
சிந்தையார்வ மோடணைந்தறிற் செனித்திடும்

[பெண்ணு
ணந்தவோர்குல வொழுக்கினும் வழுவினரவர்
[பால்
வந்த மாதரே வேசியரா மெனவருத்தார்.”

மங்கல மணத்தைக் கொள்ளார் மனமது போல
[காணுந்
தங்கள்பால் வருவோராசை தான்கொளும் வே
[டம்பூண்டு

சாந்தராயண விரதமென்பது-பகலில் மூன்று
காலத்திலும் ஸ்நானஞ்செய்து சுக்கிலபக்ஷத்துப்
பிரதமை முதல் உப்பில்லாத அன்னத்தை ஒவ்
வொரு கவளமாக வளர்த்திவந்து பெளர்ணமா
வாசியில் பதினைந்து கவளம் சாப்பிட்டு மறுபடி

கிருஷ்ணபக்ஷப் பிரதமை முதல் ஒவ்வொன்றா
கக் குறைத்து வந்தும் அமாவாசியில் உபவாச
யிருப்பது.

ஐ கிருச்சிர விரதம்-மூன்று நாள் பகலில் ஒவ்
வொருவேளை உப்பில்லாத அன்னத்தில் இருபத்
தாறு கவளமும், மறு மூன்றுநாள் அப்படியே
இரவில் முப்பத்திரண்டு கவளமும், மறுமூன்று
நாள் தான் யாசிக்காமலிருக்கும்போது யாராவ
து வலுவில் கொடுத்தவன்னத்தில் இருபத்திரா
று கவளமும் புசித்து மறுமூன்று நாள் சுத்த
வுபவாசமிருக்கவேண்டியது. (மதுதர்ம சாஸ்தி
ரம் பதினொராவது அத்தியாயம் பிராயச்சித்த
விதி.)

கொங்கையு நகையுங் காட்டிக் கொடியதங் குண
[ங்காட்டாம
லங்கவர் பொன்களியாவு மடைந்தபின் அதுவுங்
[காட்டும்”

“வஞ்சனை சூது பொய்யு மாயமும் கபடுங் கள்
[ஞ
மெஞ்சிய பழிபேராசை யிழிதசை தின்றல் கர்ப்
[ப
யிஞ்சிடா தழித்து பிள்ளைவிரும்பு பாற் கொடா
[மையாதி
நஞ்சினும் கொடிய வேசி நாரிபொக்கிஷமாய்
[வாழும்.”

“வேசியைப் பார்க்கிற் சாந்தராயண விரதத் தீண்டி
[டிண்
மாசறு கிருச்சிரத்தை வளமொடுஞ் செய்கச் சே
[ரிந்
தேசுயிக் கொலிருந்துய தீயினிற் குளிக்கவந்
[தத்

தோசமில் விரதத்தோடு தொலையுமப் பவங்களை
[ய.”

என்று சுவேதகிரி மான்மியத்திற் காண்க.

அன்றியும், இவர்களுடைய கொடுமைகளை
ப்பற்றியும், இவர்கள் உறவால் வரும் கெடுதிக
ளைப்பற்றியும், பலநூல்கள் பலவிதமாகச்சொல்
லுகின்றன. அவைகளில் ஞாபகத்திற்கு வந்த
சிலபாகங்களை மட்டும் தக்க சான்றோடு காண்க
விவகரிப்பாம்.

“இழிபவ ருயர்ந்தோர் மூத்தோ ரினையவர் கழி
[யா கோயார்

கழிபவர் யாவரேனுங் கண்வலைப்பட்டு கெஞ்ச
மழிபவர் பொருள் கொண்டெனஞக் கொண்

[னெய் போலளந்து காட்டிப்
பழிபடு போகம் விற்பா ராவணப் பண்பு சொல்
[வாம்.”

(திருநகரங்கண்ட படலம்.)

என்று திருவிளையாடற் புராணத்தினும்,

“இளமையே கவின கீர்த்தி பொருள் கலையாங்
[கித்தின்

வளமையே யன்பே நல்லவருணமே யேகபோகம்
விளைவு செய்திறனே மற்றுமிக்குளோ ரெனினும்
[பொன்னிற்

றளர்வின ராயினஞ்சே யிருமனத்தைய லார்க்
[கு.”

என்று திருப்போரூர் புராணத்தினும்,

“விளக்கொளியும் வேசியர் நட்பு மிரண்டுந்
துளக்கற நாடின வேறல்ல - விளக்கொளியு
கெய்யற்ற கண்ணே யறுமே யவரன்புந்
கையற்ற கண்ணே யறும்” (371)

((38) அதிகாரம் பொதுமகளிர்.)

“புதுப்புன லும் பூங்குழையார் நட்புமிரண்டும்
விதுப்புற நாடின வேறல்ல-புதுப்புன லு
மாரியாவே யறுமே யவரன்பும்
வாரியறவே யறும்.” (370)

என்று நாலடியாரிலும்,

முகத்துலக்கிக ளாசார வீணிகள்

விலைச்சிறுக்கிகள் தோராத நாரிகள்

முழுச்சமர்த்திகள் காமவிகாரிகள்-முத்துகுது

மொழிப்பரத்தைகள் காசாசையான்முலை

பலர்க்கும்விற்பவர் நாணதநாரிகள்

முழுத்தபெட்டிகள் மோகமுதேவிகள் - செஞ்

[சொல்லே

செகத்திலெத்திகள் கூசாதுபேசிகள்

திருட்டுமட்டைகள் மாயாசொருபிகள்

சிரித்துருக்கிக ளாகா வெணுரை-இந்தையாய

மயற்புகட்டிகள் கோலாலமாய் நட

நடித்த சட்டைகள் மாபாவியாருடன்

இணக்கமற்றிரு சீர்பாதநாமரை - பென்றுசேர்

[வேன்.

என்று அருணகிரிநாதர் திருப்புகழினும்,

நாவார வேண்டிவிபிஞ் சொல்லுவா ருனை நான்

[பிரிந்தாற்

சாவேனேன்றே யிருந்தொக்கவுண்பார் கைதா

[ன் வறண்டாற்

போய்வாருமென்று நடுத்தலைக்கே குட்டும் பூ

[வையருக்

கீவார் தலைவிதியோ விறைவா கச்சியே கம்பனே

(24)

(திருவேகம்பமாலி)

என்று பட்டணத்துப்பிள்ளையார் பாடலினும்;

(தொடரும்.)

C. N. N. Sany.

VII

லோகோபகாரிகள்.

அத்பாயம் V.

(113-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

லோகோபகாரிகள் எல்லாரும் மனோரம்மி
யப் போர்க்களத்திலிருந்து பரோபகார பெலத்
திலும், அவர்கள் செய்த பூர்வபுண்ணிய நலத்
தாலும், ஏதோ பழயபடி விடுவந்து சேர்ந்தார்
கள். மறுநாள் உதயத்தில் நமது நாயகர் தம்மு
டைய கெஞ்சைத் தடவிக்கொடுத்துவிட்டு, மெ
ல்ல எழுந்து வாணரே! என்றார்.

வாணர் - தங்களுக்குக்காது கேட்டிருக்கு
மே? என்றார்.

வீரர் - இதென்ன இப்படிச் சொல்கிறீர்!
விடிய விடிய வெடியும் அடியுமாக வேணமட்டும்
பட்டது போதாதா? என்றார்.

அழகர் இந்தச் சந்தையிரைச்சலில் எப்படித்
துக்கம் வரும்! என்று சொல்லி எழுவே-

நாயகர் - வெகு நேத்தி! நேற்றைச்சங்கதி
நேற்றோடே போயிற்று-இன்றைக்கு யாதொன்
றுமில்லை - கிராமத்திற்குக் கேட்டுக்கொண்டபடி
போவோம், என்றார்.

வாணர் - எந்தக்கிராமம்? என்றார்.

அழகர் - கண்களைத் துடைத்துக்கொண்டு,
மறுபூர்! என்றார்.

வீரர் - அந்த ஊர்க்கு நான் வர உத்தேச
மில்லை! அவ்விடம் வெளவால் பட்டக்கார் யாரு
மில்லை! ஆகையினால், அங்கு வருவதில் என்ன
பிரயோஜனம்? ஏதாவது பட்டினமா பாழா?
வெளவால் பட்டக்காரில்லாத ஊர் என்ன ஊர்.
அவாள் இருந்தால், ஏதாவது சபை கிபை சே
ரும். ஏதாவது சொல்வர். பத்துப்பேர், பட்டத்
துக்காகிலும், வட்டமிட்டுவருவர்.

வாணர் - நமது நாயகரென்ன! லேசான
பேர்வழியா? வாயைத் திறந்தால் போதுமே!
வெளவாலும் கிவ்வாலும்-

அழகர் - சில்லும்! சில்லுமென்று சொல்லி,
அவசரப்பட்டு ஓடவே, ஒரு வண்டிக்காரன் வந்
து திண்ணையில் மண்டிபோட்டிருந்ததைப் பார்
த்துவிட்டார்! ஒரே அறையாகச் சாத்திவிட்டார்
கதவை! வீரரும் திடுக்கிட்டு, யாரங்கே? என்ன
அழகரும், உமக்கென்ன காதுகளில்லையோ வெ
ன்றார்.

வீரரும், நல்ல காரியம் செய்தீர்! என்றார்.
இதற்குள்ளாகக் கவலையர் வந்து கதவைத்தட்டி,
வண்டிவந்து எங்கேரமாயிற்று! வெளிச்சமாயும்
வெளியேவர வாதா? என்றார்.

வாணர் - மெதுவாகச் செல்கொடுத்து நட
ந்து, வந்துவிட்டேன்! என்றுபோய் ஏதோ ஞா
பகமாய், மற்றொரு தானையும் போட்டுவிட்டு வி
ரைவாக வந்து, நாயகரே! என்று கூப்பிட்டுக்
காதினிடமாக வாயை வைத்ததும்-

கவலையர்-ஏதேது! இரட்டைத்தாழ்ப்பாள்
சமாச்சாரமா? என்று சொன்னவுடனே,

நாயகர் - நல்லது! திறந்துவிடுமென்று, தா
மேபோய்த், தைரியமாகக் கதவைத்திறந்து விட்

டார். பார்த்தார், பழைய பெயர்வழியை! ஒன்றும் சொல்லத் தோன்றாமல், திகைத்து நின்றவிட்டார்.

வீரரும் - சமீபத்தில் வந்து, என்ன தாமதம்? என்று ஒரே அடியாகக் கேட்டுவிட்டுத் திரும்பினார்.

இதற்குள்ளாக வாணரும் வந்து, அங்கு நின்றிருந்த குதிரையைப் பார்த்துப் பின் வருமாறு வர்ணித்து நின்றார்.

“முன்னே கடிவாள மூன்றுபேர் தொட்டிழுக்கப் பின்னே யிருந்திரண்டு பேர்தள்ள-எந்நேரம் வேதம்போம் வாயான் விடரா மன்குதிரை மாதம் போந் காத வழி.”

நாயகர், உடனே எல்லாரையும் உள்ளழைத்து, காபி, உப்புமா, புளியவல் முதலான சாப்பிட்டுக், கவலையரைப்பார்த்து, லாமெல்லாரும் போய்வர உத்தேசம் என்ன, ஆஹா! அப்படியே கேதமமாகப்போகக்கடவது! என்று கவலையரும் ஆசீர்வதித்துச் சக்தியதுசாரம் குடித்துத் தீர்ந்ததும் - நாயகர், குதிரை எப்படியானாலும் வண்டியெப்படிப்போனாலும், நான் சமாளித்துக் கொள்வேன் - என் மூக்கை மாத்திரம் காத்துக் கொள்ளவேண்டியதால், வண்டிக்காரன் மாத்திரம் எனக்கென்கே போனாலுமாகாது என்று, ஒரே பிடிவாதமாகச் சொல்லிவிட்டவே, எல்லாரும் ஒருமித்து உடனே கிளம்பிவிட்டார்கள்.

வண்டிக்காரன் தலைக்கட்டு கட்டிக்கொண்டு, கையிற் குரடாவெடுத்தான். கவலையர், அவசரப்படாதே டென்று வண்டிக்காரன் காதில் ஏதோ மந்திரமோதி மயக்கிவிட்டவே -

வண்டிக்காரன் - எனக்கென்ன? குறடா மாத்திரம் கொடுக்கமாட்டேன். சாதுக்குதிரை!

விட்டுவிட்டால், தன்பாட்டிலே தானேபோகும்! அதட்டக்கிடட்ட வேண்டாமென்று, நாயகர் சாரத்தியம் செய்யக்-கவலையர் கடிவாளத்தைப்பிடித்துக்கொண்டு முன்னால் நடக்க, வீரர் லோ. உ. சாக்கொடிதுக்கிவிட, எல்லாரும் ரதாரூட ராய்ப்புறப்பட்டார்கள். வண்டிக்காரன், சலாம் செய்து சத்தம்வாங்கி, 1-ஆம் நெம்பர் எங்கே? எங்கே? என்று, தீக்குச்சியைத் தீத்தி வாயில் வைத்துக்கொண்டு, தெற்குமுகமாகப் போய் விட்டான். நமது நாயகரும், வண்டியை ஒருவித மாய்ச்சமாளித்து, மறுவூர் மூன்றுமைல் இருக்கையில், பாலம் ஒன்று தென்படவே, குதிரையின் குணத்தாலோ வண்டியின் வேகத்தாலோ பாலம் என்னவாமோவென்று தத்தம் முன்கூறு நிமிரப்பரிசோதிக்கையில், தெய்வாறுகூலமாகக் குதிரையும் வண்டியும் போனவழி காணாமல், எல்லாம் நாளைக்குப் பொழுதுவிடிந்தால் தெரிய வரும்! என்று, ஒருவாறு மனதைத்தேற்றிக்கொண்டு, எல்லாரும் ச. உ. லோ ச்சங்கத்துக்கு விரைந்து நடந்துவந்து சேர்ந்தனர். சபையில் விளக்குவைத்துச் சபை மினுமினுப்பாக நிறைந்திருக்கையில் -

மறுவூர் நியாயம்.

பலிஷ்டர் - ஜாதி, ஜாதியென்றால் - ஆண் ஜாதி பெண்ஜாதி சமாசாரம்! - இதுதான், வர்க்கம், வர்க்கம் என்பது. எதுபோலென்றால் - எருது! மாடு! எருமை! ஆடு! போல்வன. இவற்றைப் பொலிவிப்பதற்கு, நல்ல நல்ல வர்க்கத்தைத் தேடி, நாளடைவில் அங்கலக்ஷணம் வருமாறு ஜாக்ரதை எடுத்துக்கொள்வதுபோலவே, ஜாதி

நியாயம் அனாதியாக ஏற்பட்டுள்ளது. வர்க்கம் மென்றாலும் ஜாதியென்றாலும் ஒன்றேதான் -

(கரகோஷ விளம்பனம்)

கனிஷ்டன்-எப்படி? எப்படி? எருது, மாடு எருமை! ஆடு! ரொம்பசரி! இவற்றைக் கால்நடை என்னும் வர்க்கமென்று சொல்லக்கேள்வியுண்டு-இவற்றில் எருமைக்கு எருத்தைத்தானவாடியில்சேர்க்கிறார்களாம்; மாட்டுக்கு ஆட்டைச்சேர்ப்பதாகக் கேட்டதேயில்லை. ஜாதியென்றால் சமயோனித்தோற்றமென்று சொல்கிறார்கள். மாடு, எருது, எருமை, ஆடு, இவைகள் வாஸனுபெலம் போல நான்கும் நாலாகவேயிருக்கட்டும். இந்த நியாயம் இருக்கட்டும். எடுத்துக்கொண்ட விஷயத்தை யோசித்தால், ஏதோ ஒரு புஸ்தகத்தில், ஒருவன் ஆட்டைப் பொலிவிக்கையில், செம்புள்ளி கரும்புள்ளி குத்தின தடியை அவற்றின் முன் வைக்க, அந்த நிறத்தைப் பார்த்ததுபோலவே, குட்டி போட்டு விருத்தியாயிற்றென்றும், நல்ல ஜாதியை முன் நிறுத்திப் பொலிவிப்பதையும், பிரத்யக்ஷத்திலும் பார்த்திருக்கிறோம். அதுபோல வாஸனு பெலமே பெலமாம் - ஒழியச் சோதனு பலம் சாகுவதமல்ல - (இஸ்ஸு! இருக்க! இருக்க!)

தாசரவர்கள் - சீக்ரம்! நேரமாயிற்று. ராஸ விஷயம் அநேகமிருக்கிறது! விவகரிக்கவேணும்!

பலிஷ்டர் - இன்று காலையில் ஏதோ குதிரைக்குறடாவென்று சமாசார டெலிகிராப் எட்டியிருந்தது! என்னமோ தெரியவில்லை.

கனிஷ்டர் - இந்த குதிரைக்குறடா விஷயமாக நாளைதினம் நமது கனம் லோ. உ. ச. நா

யகர் அவர்கள் பிரசங்கித்தால் உத்தமமென்பது எமது அபிப்பிராயம்.

கனம் லோ. உ. ச. நாபகர் - அவ்விதமே செய்வோம்.

தாசரவர்கள் - இத்துடன் இன்று சபை முடிவுபெறும், என்றதும் எல்லாவரும் கலைந்து போயினர்.

நாயக்கர் போகையில் - வசன நடைக் குதிரைக்குறடா நாளைதினம் வண்டிக்காரனிடமிருக்கிறதே! என்ன செய்வது?

(இன்னும் வரும்.)

செ. சா.

VIII

வைத்தியக் குறிப்புகள்.

நேயர்களே! இக்காலத்தில் அநேகர் தங்களுடைய தேகத்தை இன்னவிதமாக நோய்வரம் காப்பாற்றிக்கொள்ளவேண்டும் என்று அறிந்துகொள்வதில்லை. ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவருடைய ஜனனகால விசேஷத்தினால், கபீமா, பித்தமோ, வாத்தமோ, மேற்பட்டிருக்கும். இதை யாராய்ந்து தெரிந்துகொள்வது முதற்கடமையாகிறது. இதற்குப்பரிகாரம், வைத்தியனாலும் ஆவதல்ல. வேறே எவ்வித மருந்தாலும் ஆவதல்ல. இதுதான் தேசக்கூறு என்றுசொல்வது. இதை அதுசரித்துத்தான் விபாதினும் பலமாகவோ துர்ப்பலமாகவோ, ஏற்படும். வைத்தியன் எவ்வளவு வல்லமைசாலியானாலும், ஒளஷதங்கள் சஞ்சீவியேயானாலும், ஒரு தேகத்துக்குப்

பிரபஞ்ச ஒளஷகம், மற்றொரு தேகத்துக்கும் பரிசாரம் செய்ய உஷவும் என்பது தப்பு. இக்காலத்தில் வைத்தியசாலைகளென்று ஏற்பட்டவே, மேற்படி விஷயத்தை முக்கியமாக அறிந்துகொள்ளாமல், மருந்துகளைத் தருவிப்பதும், உபயோகமில்லையென்று மண்ணிலூற்றுவதும், வைத்தியனை இகழ்வதும், சர்வசாதாரணமாகிவிட்டது. இப்படி, தானொன்று கிணக்க, வேறொன்று வருகிறது. ஒரு சிறு கதை சொல்லுகிறேன் :-

ஒரு நோயாளியானவன், தன்னுடையசினேகிதனுக்குத்தன் தேகஸ்திபைப்பத்தெரிப்படுத்தி, தான் பார்த்த விருப்புவதாக எழுதியிருந்தான். எதோசில அசந்தர்ப்பங்களால் சினேகிதன் போகக்கூடவில்லை. ஒருநாள் ஞாபகம் வந்து, நோயாளி கோபித்திருக்கலாம், நாம் போகாதது தப்பல்லவா? போனதுபோகட்டும்! நாம் அங்கே போனால் என்ன கேட்பது? நமக்கோ பிரபஞ்சி போட்டால் என்ன புனைகிறது? என்னும் சமசாரமாயிருக்கிறது! ஆனாலும் ஒன்று செய்யலாம்! ஒரு நோயாளியிடம் போனால், முகம் முகம், எப்படியிருக்கிறது? சற்று தேவிலையா என்று கேட்பது வழக்கம். அப்படிக்கேட்டதற்கு நோயாளி “ஆம்” என்பான். பிறகு, ஒளஷகம் யார் கொடுக்கிறார்? என்ன ஒளஷகம்? இத்தியாதிகளைப்பற்றிக் கேட்பது கல்லது!! என்று தீர்மானித்துக்கொண்டு புறப்பட்டான். ஏற்கெனவே, சற்று வருத்தமுற்றிருக்க நோயாளி, தனது சினேகிதன் வரக்கண்டு கொஞ்சம் கிலேசிக்கிருக்க, சினேகிதன் அருகிறசென்றுட்கார்த்து-கொஞ்சம் லகுவா? என்றான். அதற்கு நோயாளியும்-காடுபோகவானுல்தான், லகுவான் அடையாளம்? என்றான். சினேகிதனும் - போகட்டும்! என்ன மருந்து சாப்பிடுகிறாய்? என்றான். நோ

யாளி மண்ணுக்கட்டி தான்! என்றான். சினேகிதனும் பரவாடில்லை! மருந்து கல்ல மருந்து! யார் கொடுக்கிறார்? என்றான். நோயாளியும் எமத நாமராஜா தான்! வேறே யாருகைக்குதலவா? என்றானும். வைத்தியன் சமர்த்தன்!

இன்னொரு விசேஷம் உண்டு. வீதியில் மாத்திரப்பையுங் கையுமாக ஒரு வைத்தியன் போவது கண்டிவிட்டால், சிலருக்கு உடனே, உடம்பு சுமயில்லையென்னும் எண்ணமுண்டாகி, வைத்தியனைபழித்து, கஸ்தூரியாதி வாயுருவிகையிருக்கிறதா? உடம்பேனோ சரிபில்லை! ஒருகுளிகை கொடுத்தால் ரம்ப உபகாரம்! என்று கேட்க, வைத்தியனும் தரும கஸ்தூரி குளிகையைக் கொடுத்துப்போகையில், வைத்தியர் ஒன்று மறந்துவிட்டேன்! இந்தக்குளிகைக்கு என்ன அது பாணம்? என்று கேட்க, சுக்குக்கஷாயம் என்று சொல்ல, ஐயோ! நோமாயிற்றே! கடைக்குப் போவோமென்றால் முடியாது! மாத்திரைப்பையில் ஏதாவது சுக்கு இருக்குமா? ஒரு சின்னத்துண்டு கடைத்தால் போதும்! என்பதும் நடந்துவருகிறது.

மற்றொரு விசேஷமும் உண்டு - ஒரு வைத்தியன் “ஆட்யோரோடி, பிஷக்கசம்?” என்ற படி வியாதிஸ்தன் திரவிபவானென்றும் - தான் சர்வக்ஞன் என்றும் கருதிக்கொண்டு, வியாதிஸ்தனைப்பார்த்து, இந்தநோய் கடினமேக வியாதி யாகும்! இதற்கு 200 ரூபாயில்லாமல் ஒளஷதமாகாது! மருந்துச்செலவுக்காக 100 ரூ. இப்பொழுது கொடுக்கவேண்டும்! என்று சாதனை செய்து, ஏதேனும் பெற்றுக்கொண்டு, அரைக்கால் வரிசைகூடச் செலவுசெய்யாமல், இன்னும்

IX

லௌகீக தந்திர தர்மம்.

அத்யாயம் IV.

கைமுதல்.

பணம் பிடுக்கவேண்டுமென்று, ராகந்தி மெழுகைக்கொடுத்து, வாய் வாயினெல்லாம் புன்செய்துவிடுகிறதும் உண்டு. இதை விவரித்தால், கொடாத குண்டன் - விடாத மின்டன், வரையில் விவரிக்கவேண்டிய வரும். இது சிலர்மனதுக்குப் பிடிக்காது.

கவனிக்கவேண்டிய விஷயம்.

பெரியோர்கள்-“தினத்தில் இரண்டு-வாரத்தில் இரண்டு-பகஷத்தில் இரண்டு-மாசத்தில் இரண்டு-அயனத்தில் இரண்டு-வருஷத்தில் இரண்டு” என்று கணக்கேற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதாவது தேடி ஆரோக்கியத்தை உத்தேசித்து அதுசரிக்கவேண்டிய முறைகள்-

தினத்திலிருமுறை சாப்பாடும், வாரமிருமுறையப்பங்கனமும், பட்சமிருமுறை சுபக்கிரக சயனமும், மாசமிருமுறை ஸ்வரமும், அயனமிருமுறை சோதனையும், வருஷமிருமுறை சுபபித்த சர்த்தியும் செய்து, மலமூக்திராதிகள் எப்பொழுது விசர்ஜனம் செய்யவேண்டுமென்று நினைப்பாகிறதோ அப்பொழுதே விசர்ஜித்த விடுவதும், ஸ்திரீ சிதமின்மையும், பகவத் பக்தியும், தேக ஆரோக்கியத்திற்கு இன்றியமையாவாம்.

(இன்னும் வரும்.)

ஓர் வைத்தியன்.

மேலே சொன்ன அத்யாயங்களால், யதும் பிரபஞ்ச சாதனங்களமன்றியில், மற்றொன்று மிகவும் அத்யாவசியமாகிறதென்று அறியலாம். அதில்லாமல், யாதொரு பிரயோஜனமும், சிறிதாகிலுமாகாது. அந்தச்சாதனமானது, முன்செய்த யதந்ததார் கிடைத்த, பொருள் சேகரமாம். இதைத்தான், இனிமேற் செய்யும் தொழில்களுக்குக், ‘கைமுதல்’ என்று உபயோகிப்பது. ஆகையால், இந்தக் ‘கைமுதல்’ என்பதின்னதென்று, அநேகருக்கு வியத்தமாய்த்தெரியாததினால், சற்று கவனித்தறிந்துகொள்ளவேண்டிய தவசியமானது.

‘கைமுதல்’ என்பது, ‘பணம்’ என்று, அநேகர் எண்ணியிருப்பதினால், எப்படிப்பணமென்பதே ஐகவரியமாவதில்லையோ, அதுபோல, ‘கைமுதல்’ என்பதும் பணமொன்றேயல்ல. ஐகவரியமென்னும் அபிஷ்ட சாதனங்களைத்தேடியடையும்பொருட்டு, பணம் ஒரு நிமித்யமாவதுபோலவே, உற்பத்தி செய்வதற்கு வேண்டியகருவிகளையோ, எனக்களையோ, ஜாகாவையோ, தொழிலாளிகளையோ, தேடிக்கொள்வதற்குரிய சாதனமானது ‘கைமுதல்’ ஆகிறது.

திருஷ்டார்த்தமாக ஒரு குடியானவனிருக்கிறான். இவன் தனக்குவேண்டிய கொழுச்செய்யும் தன் கிராமக்கொல்லனுடைய கலியைத்தா

னிபத்தாலேயே கொடுப்பது வழக்கமாயேற்பட்டிருக்கிறது. வண்ணன், அம்பட்டன், பரிதைக்கும் சக்கிவிபன், சாப்பாட்டுக்கு இலைதைத்துக் கொடுக்கும் ஆண்டி, தன் பண்ணையத்தாட்கள் முதலானவர்களுக்கு, வருஷத்துக்கு இவ்வளவு தானியமென்று, கொடுத்துவருவதைக் காணலாம். தட்டான், கொல்லன், தச்சன், நெசவுக்காரன், வேறு பலபந்திரம் செய்பவர்கள், ஆகிய இவர்கள், தாங்கள் முன்செய்த சாதனங்களையே, இனிமல் செய்யப்போம் தொழிலுக்கு ஆஸ்பதமாகவும், தங்கள் தொழிற்கருவிகளைத் திறத்திக்கொள்ளவும், கூலிபாட்களுக்குப்படி கொடுக்கவும், ஏற்படுத்திக்கொள்கிறார்கள். ஆனால், பட்டின வாசங்களில் இந்த வழக்கம் நின்றுபோய், கூலியேற்பட்டுவிட்டது அப்படியானாலும், தான் முன்னால் செய்த உற்பத்தி சாதனங்களைச் செலவு செய்துதான், கூலிமுதலானவை கொடுக்கிறான். இவ்விதமின்றி மேற்கண்டவர்கள், ஆபரணங்களிலோ பாத்திரங்களிலோ, தாங்கள் உற்பத்தி செய்கவைகளை உபயோகப்படுத்துவதென்று ஏற்பட்டார்களானால், மேல் நடக்கவேண்டிய தொழிலுக்கு முடக்கமல்லவா? நாளடைவில் தேசத்தில் தொழிலானது விருத்தியடையுமா? யோசியுங்கள்! இப்படி கிஷ்பிரயோஜனமாகச் செலவு செய்பாமல், தேசத்துக்கு வேண்டியவைகளையாலேசித்து, ஏதாவது தொழிற்சாலைகளை யேற்படுத்தி, இகர தேசங்களிலிருந்தாகிலும் பற்பல தொழிலாளிகளைத்தருவித்து, சிரப்படுவார்களேயானால், அநேகருக்கு உண்ணவும் உடுக்கவும் ஒரு வழியேற்பட்டு, அவர்களுடைய முயற்சியை மையால், தாங்களும் விருத்தியடையலாம். ஆகையால், முதலும் முதலில்லாதனும், சாதனங்களைப் பெருத்ததல்ல; மன

தைப்பொறுத்ததென்று தடையின்றிச் சொல்லலாம். ஏதோ ஒரு பிரயோஜனத்தைத் தரக்கூடிய விஷயமாய், மனப்பூர்வமாக உழைத்து வந்தால், இன்றைக்கில்லாமற் போனாலும் நாளைக்காகிலும், சார்த்தகமாவதில்லையெயில்லையென்பது பட்டாங்காக 'உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போல்' விளங்கும்.

2. உற்பத்திக்கு ஏதுவானவைகளெல்லாம் கைமுதலாவது போலவே, ஒரு தேசத்தின் கைமுதலெல்லாம் உற்பத்திக்காஸ்பதமென்று கருதவேண்டும். ஆனால் இப்படிக்கருதுவதற்கிறதா தாரதமியமுண்டு. அதாவது:- முதலிருக்கும்: தொழிலாளிகள் ஏற்படார்கள்; வேண்டிய சாமான்கள் நிறைந்திருக்கும்: விற்பனையிராது; தொழில் செய்வதற்கான முதலானது போதாமல் பாக்கியிருக்கும். எப்படியிருந்தாலும் இவையனைத்தும் உபயோகப்படுத்தாத கைமுதலேயாம். சாகுபடி செய்யுமுன்னமே கந்தாயம் கட்ட ஏற்படுமானால், சாகுபடிக்கு வேண்டிய கைமுதலோடு மேற்படி கந்தாயமும் முதலாகவே ஏற்படும். இது வேளாண்மைத் தொழிற்கே ஒரு இடையூறாகும். சாகுபடி பூமிகளைக்குத்தகைக்கோ, கிரயத்துக்கோ வாங்கி சாகுபடி செய்தால், முன்பணம் போட்டது, சாகுபடிக்கு வேண்டிய செலவு முதலாகுமா? சாகுபடிக்கு வேறு முதலில்லாமல் முடியுமா? ஆகையால், முன்னாடி கொடுத்த குத்தகையோ கிரயமோ கிஷ்பிரயோஜனமானதுதானே! அதைப்பொறுத்த மட்டில் என்ன அதுபவம்? வேறு முதற்போட்டு விளையும் விளைவிருந்தல்லவா அதைப்பர்த்தி செய்யவேண்டி வருகிறது? அதுபோலவே தொழிலாளிகள் விஷயமாகக் கொடுக்கும் கூலியானது அவர்களுக்கு வேண்டிய அன்னவஸ்திரங்க

• னைமட்டும் கொள்வதற்கல்ல. ஆகையால், மிகுதியான கூலியெல்லாம், தொழிலாளிகளுக்கும் ஓர் முதலாகிறதென்று சொல்லலாம், இப்படி மீதியிருப்பதினால் தான், பின்பலனை யுத்தேசிபாமல் தொழிலாளிகள் வெலைசெய்ய உதவுகிறார்கள். பற்பல தொழிற்கருவிகளைச் செய்வோரும், அவரவர் முன்னால் செய்து முடித்தவற்றின் அதுபவத்தாலேயே, பின்னும் பற்பல கருவிகளையிறுதியதுபவமாகுகிறார்கள். ஆகையால் 'கைமுதல்' என்பது, ஒருவனே போட்டதுமல்ல, போடவேண்டியதுமல்ல, போடக்கூடியது மல்லவென்று வியத்தமாய்த் தெரிகிறது.

3. வட்டிக்குப்பயோகப்படுத்தும் முதலைப் பற்றி விசாரிப்போம். ஒருவன் ஆயிரம் ரூபாய் கடன் வாங்கி வேளாண்மைத் தொழிற்குரிய சாதனங்களைப் புதுக்கியோ வேறுவேண்டிய ஏனங்களை வாங்கியோ சாகுபடி விருத்தி செய்கிறான். பூமியை அடமானம் வைத்துக்கடன் வாங்குகிறவன், 'அந்த ரூபாயைக், கிணறு வெட்டவோ நிலத்தை மண் முதலியபோட்டு வளப்படுத்தவோ உபயோகித்து, அதிகம் விளைவைப்பெறுகிறான். இவ்விருதிறத்தாரும் தங்கள் கடனை நிவர்த்திக்கக்கூடிய வழிகளில் மேற்படி தனத்தைச் செலவுசெய்கிறானால், அந்தத்தனமானது வியர்த்தமாவதில்லை. அப்படிக்கில்லாமல் அடகுவைத்துப்பணம் வாங்கினவன், அந்தப்பணத்தைக் குடித்து, குதாடியும், குலாவியும் தோரணை செய்தும் தொலைப்பானால், இவன், பூமியைக் கடன்காரனுக்கு ஒப்புவித்துவிட்டுப் பாப்பாடுகிறான். சில சந்தர்ப்பங்களில் சர்க்காரே கடன் வாங்கி நீர்ப்பாய்ச்சல் விஷயமாகவோ, ரயில் போடவோ, ரோடிகள் போடவோ, செலவுசெய்தால், ஒருவிதமான நன்மைமைத் தேசத்தாரெல்

லாரும் பெறுகிறார்கள். யுத்தத்துக்காகச் செலவு செய்துவிட்டால் ஷை பணம்கரியாகத்தானேபோயிற்று? தேசத்தார்களுடைய மொத்த தனம் குறைந்துபோயிற்றென்று சொல்லவும் வேண்டுமா? ஆகையால் லேவாதேவைப் பொருண் முதலர் னது பிரயோஜனப்படுவது, அம்முதலானது உபயோகிக்கப்படும் மார்க்கத்தைப் பாராத்து, நன்மையையோ தீமையையோ விளைவிக்க ஏதுவாகிறது.

G. R. Padmanabha Iyer.

X

தேசாபிமானம்.

பூர்வம் இவ்விந்திய நாடானது நமது முடிமன்னர்களால் ஆளப்பட்டு வந்தபோது மாதம் முற்றாரிபொழிந்தும், நிலவளம், நீர்வளம், குடிவளமாதியவைகளுடன் சீரும் சிறப்பும் பெற்று விளங்கியதாக நம்முன்னோர்களால் எழுதிவைக்கப்பட்டுள்ள புராணதிகாசங்களாலும், அந்நிய நாட்டார்களாலெழுதியுள்ள தேசசரித்திரங்களாலும் நமது நாட்டின் பெருமை நன்குவிளங்கும்.

இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த நம் நாடானது தற்காலம் நமது மதம், கொள்கை, ஆசாரம் முதலியவைகட்கு மாறுபட்ட அந்நிய தேசத்தாரின் ஆட்சிமைக்குட்பட்டுவிட்டதானது நம்மவர்களின் ஒற்றுமைக்குறைவாகிய பற்பல காரணங்களையாகிலும் தற்காலம் இங்கிலிஷாரின் துரைத்தனம் நமக்குப்பல நன்மைகளை யளித்துவருகிறதென்பதற்கையமில்லை. நாமும் இத்துரைத்தனம் நீடுழிவாழவிரும்புகிறோம். இப்போது அரசியற்றுவது அந்நியநாட்டார்களையாழிணும் தேசா

பிரமணத்தில் நீங்காத பற்று, மனோஸ்தம், தேக வலிமை, கல்வி, நாகரீகம், ராஜபக்தி, ஆகிய இவைகள் வாய்க்கப்பெற்றுள்ளவர்களாய் தொழிற்பயிற்சியிலும், விபாபார விருத்தியிலும், சாஸ்திர ஆராய்ச்சியிலும், புதிதாய் நாகரிகக் கண்டுபிடித்து அவைகளைக்கட்டி அரசியலிப்பற்றிலும், புதிதாய் யந்திரங்களைக்கண்டுபிடித்து அவைகளைச்சரிவர உபயோககர்த்துக் கொண்டு வருவதிலும், நம்முன்னோர்களின் ஏற்பாடுகளில் ஏதேனும் மாறுபாடிருந்தால் அவைகளை சரிவர திருத்தியும் “பழையன கழித்து புதியன புருக்கும்” வழுவலகால வகையிற்றே” என்னும் முதுமொழிக்கிசைய தம்மெண்ணத்திற்கு மாறுபட்டவைகளை முற்றுமொழித்தும் வேண்டுவன வற்றை புத்தாய்ச்சேர்த்தும் தமக்கிணையொரு வருமியையெனச் சொல்லுப்படிக்கு மிக்க தேர்ச்சியடைந்து, “சுத்திலபகூத்து சந்திரன்” போன்று வளர்ந்தோங்குகின்றதை நாம் பிரத்தியக்ஷமாய் காண்கின்றோமல்லவா?

ஆனால் எவ்விதத்திலும் குறையாத ராஜபக்தி தெய்வபக்தி, பொறுமை, ஆகிய இவைகளை வாய்க்கப்பெற்றுள்ள நாமோ அந்நிய தேசத்தாரின் ஆட்சிமைக்குட்பட்டு அவர்களால் ஆதரிக் கப்பட்ட போதிலும், “சூத்திரிவிட்ட விளக்கு” க்கு ஒப்பாய் பிரகாசமிழ்து பரிதவிக்கலானே ம். என? நாமும் அவர்களைப்போல முன்னுக்கு வரவேண்டுமென்னுங் கருத்துடையதிடசித்தர்களாய் ஒருங்குசேர்ந்து முபல்வோமானால் “முயற்சியுடையாரி கழ்ச்சியடையார்” என்னும் பழமொழிக்கிசைய நம் முயற்ச்சியெல்லாம் வீணாக மாட்டாநாகையால் கண்பர்கள! தேசாபிமானிகளா! முயலுங்கள்! முயலுங்கள்!

இது நிற்க, ஏன்? நம் தாய்நாட்டில் பெரும் தனவாதர்களில்லாமல் போய்விட்டார்களா? இவர்களாவது தற்காலம் நம் நாட்டெங்கும் பரவிவரும் முயற்சியின் பலனாக முன்வந்து ஏழைகைத்தொழிலசரிகளை ஆதரிக்கும் பொருட்டு, ஏன்? ஆங்காங்கு கைத்தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தலாகாது?

அப்படிக்குத்தம்மால் தனியாய் ஒன்று ஏற்படுத்த இயலாவிடில், தேசாபிமானிகளேற்படுத்திசைவகளைபாவது கைசேர விடாமல் முன்னுக்குக் கொண்டுவரும்படிக்கு ஏன் முயற்சிசெய்யலாகாது. ஏ! பாரதமது புத்திரர்களே! சகோதரர்களே! யார் வாழ்த்தாலென்ன யார் செத்தாலென்ன நாம் வாழ்வதே நலமெனக்கருதி சுயநல துரக்கர்களாயிருப்பது அழகல்லவே! ஆகவே இனிமேலாவது நம் நாட்டில் பெரும் பணம் படைத்த கனவான்கள் தேச முயற்சியில் தாராள ஊக்கமுடன் முன்னுக்கு வருவார்களாக.

இங்ஙனம்,

C. G. S. Sundram.

XI

சீரான குடித்தனம்.

அபேதானந்த ஸ்வாமிகள் செய்த உபந்யாசம்.

மேலைநாட்டு ஜனங்களைப்போலன்றி, கீழ்நாட்டு ஜனங்கள் அதிக திரவிய சம்பன்னர்களாயிருந்து போகபோக்கியாதிகளை யதுபவிப்பதே, மானிடப்பிரிவிக்கு உரித்தான பெரும்பெறென நினைப்பதில்லை. மேலைநாட்டில் ஜனங்களில் பெரும்பாலோர் தமது வாழ்நாளில் எவ்வளவு பொ

ருளிட்டக்கடுமோ அவ்வளவு சம்பாதிப்பதே கருமமென வெண்ணி அடக்கமற்றவும் இயற்கையுமில்லாத குடித்தனங்களைச் செய்கின்றனர். அதனால் தங்கள் விருப்பங்களைப்பெறாக்கி அவற்றைத்திருத்திசெய்ய வழியின்றி விழிக்கின்றனர். ஏராளமான போகத்தையும் அதிக சுருத்தையும் மட்டில்லா இன்பத்தையும் அதுபவிக்க அதனால் மட்டில்லாத கோபம், அடங்காவாசை, திரவிய விச்சை முகவியவற்றால் மேலைநாட்டாரின் மனதைத் துன்பம் கவலை யென்னும் கிணற்றருகில் தள்ளி அநேக கோய்களுஞ்சுள்ளாக்கி அகால மரணத்துக்கு இடமுண்டாக்குகின்றது. அமெரிக்காபோன்ற நாகரீகம் பொருத்திய நாட்டில் ஜனங்கள் மனோவியாதி முதலியவற்றால் துன்பப்படுவது உலகத்தில் ஜீவிப்பதற்காக அதிக போட்டியாலும் ஒன்றன்பொருட்டு ஏராளமாய்க் கூடுவதாலும் ஏற்படுகிறது போகபோக்கியாதிகளுடன் ஜாதிப வாழ்வில் அடக்கமற்றவும் இயற்கையுமில்லாத குடித்தனம் செய்யவேண்டுமென்று விரும்புவதெல்லாம் தற்காலத்திய நாகரிகத்தின் பலனாம்.

இந்த ஐக்கிய நாடுகளின் தொழிற்சாலைகள் மிகுந்த தலைமைப்பட்டினங்களில் ஏதெப்பார்த்தாலும், அவ்விடங்களிலுள்ள ஜனங்கள் தோட்டி முதல் தொண்டமான் வரையில் அதிகவேலை, அவசரம், சாவகாசமின்மை, வியாதி, சங்கடம், கவலை முதலியவற்றின் கீழ் மிதப்படுவதைக் கண்ணுறுகின்றோம். ஏழைகள் மத்திய வகுப்பாரைப்போல் ஜீவனம் செய்யவும், மத்திய வகுப்பார் இலட்சக்கணக்கினைப்போல் வாழவும், இலட்சாதிபதிகள் கோடிசுவான்களாகவும் இப்படி ஒருவரைப்போலவீர் பார்த்து மேலை போக ஆசைப்படுகின்றனர். ஒருவனுக்கு கோடி கோடி

பாயிருந்தும் திருப்தி அடைவதில்லை; மற்றப நாட்டிச் செல்வங்களைபும், பிறஜாதியாரின் சம்பத்துக்களையும் அடையுமபடியாக ஆசையினால் துண்டப்பட்டு ஆகாயமண்டலத்தைப் பங்கிட்டாலும் அடங்காதபடி மேன்மேனும் வளருகின்றது. ஒவ்வொருவரும் இராப்பகலாய் அதிகமாக சம்பாதிக்கவும் செலவு செய்யவும், சமூகத்திற்கு அவசியமற்ற விருப்பங்களைப் பூர்த்தி செய்தல், புலதுகர்ச்சியின்பொருட்டு பெறாதவைகளைப்பெறுதல்போன்ற அப்போது வழங்கும் முறையை அனுசரிக்கவும் கஷ்டப்படுகின்றனர்.

சிக்காட்களின் முன்னர் லண்டன்மா நகரத்தில் ஒருவர் வருடத்துக்குப் பதினாயிரம் பவுன் ஐம்பதினாயிரம் டாலர்பெற்றும் தமது தேவைக்குச்சரியாகவில்லையென்றும் இன்னும் வேண்டுமென விரும்புவதாக வாசித்தேன். அவர் தன்னை ஏழையென நினைக்கின்றார்; ஏழை நான் எனெனில் அஃது விருப்பங்கள் வெருவாகவிருக்கின்றன. ஆகையால் அதிகமாக வேண்டியிருக்கின்றது. அதே மாதிரி நனைக்கும் மற்றொரும இத்தேசத்தில் பலர் இருக்கின்றனர். ஒருகாளைக்கு இரண்டுவேலை உண்ணும் ஒருவன் மூன்று வேலை சாப்பிட விரும்புகின்றான். மத்தியான போஜனத்தில் இருவகை பதார்த்தங்களுடன் உண்பவன் நான்கு வகையும் பிறகு அறுவகை ம்பு விரும்புகின்றான். ரொட்டி, வெண்ணெய், காய்கறியுடன் உண்பவன் இறைச்சி பெரிதென நினைக்கிறான்; இரைச்சி கிடைத்ததும் கோழி விரும்புகின்றான். கோழி கிடைத்ததும் வாத்து மீ; பிறகு வாக்கோழிக்கும் ஆசைப்படுகிறான். இன்னும் முதலில் சுத்த தண்ணீர் அருந்துவன் பீர் பெரிதென நினைக்கின்றான்; அது கிடைத்ததும் கிளாரெட்டு வேண்டுமென்றும் பிறகு

சம்ப'ஞ் வேண்டி மென்கிறான். குடியிருக்க வீடி
ன்றித் திரியும் ஏழை ஸ்திரீகளும் புருஷர்களும்
முதலில் ஒண்ட நிழலுக்குக்கஷ்டப்படுகின்றனர்;
யாராவது பச்சாதாப்பப்பட்டு கொஞ்சம் தங்க
கிழல்கொடுத்தால் அதோடு திருப்தியடைவதில்
லை; பிறகு தேக்கக்கைமுட துணிகள் வேண்டியி
ருக்கின்றன; அவை கிடைத்ததும் விலையுயர்ந்த
ஆடைகள் வேண்டியிருக்கின்றன; பிறகு கொஞ்
சுள்ள சென்றதும் போகாக்களை யறுபவிக்க
ளிருப்பம் ஏற்படுகின்றது; பிறகு காமசாலை முத
லியவற்றிற்குப் போகப் பிரபத்திப்படுகின்றனர்
இவைகளும் கிட்டியபோது தாம்மதிப்புள்ள ஒரு
வராக இருக்கவேண்டுமென எண்ணுகின்றனர்.
அம்மம்ம இம்மட்டேயே நிற்கமாட்டார்கள் மற்
றயநாட்டுப்பிரபுக்களுடன் தாம் உறவாட விரு
ம்புவர் உலகத்தில் ஜனித்ததற்கு போகாக்களை
யனுபவிப்பதே பயனென வெண்ணுபவர்களின்
விருப்பம் இவ்வளவாகும்.

இ. நே.

XII

ஸ்ரீ ம த்

வால்மீகி ராமாயணம்.

பாலகாண்டம்.

பத்தாவது சருக்கம்.

சுமந்திரன் சொன்னமன்னற் கிடைமறு மறுமொ
[மீயுரைக்கும்]
என்னவா முனிசிருங்க மிவ்வரு மமைச்சு
[சொல்லும்] 1.

என்னவு ரோமபாத னுடன் சொல்லு மந்திரிமெய்
[பார்]
உபாயமொ டபாயமில்லா விசயிக வெண்ணினம்
[பாம்] 2.

வனசரன் முனிசிருங்கன் தவமொடத் யயனவார்
[வண்]
அறிகல ணணங்கனூர்தம் விஷயமும் சுகமுமொ
[ன்றும்] 3.

பொறிவழி விசித்தமத்தப் புருடர்கிக் தப்ரமாதர்
புரந்தனிற் கொணருமாறு விரைவிரி விச்சயி
[த்தாம்] 4.

கணிகைய ராங்குபோக வருவமே கவர்வழண்டு
மயர்வொடும் மலியுபாயத் தழைக்கலா மிழக்கி
[லாளை] 5.

புரவல இகவென்னப் புரோகிதர் விடையுமேற்
[றுப்]
புரோகிதர் தாமுமாமாத் தியரொடாக் குபித்த
[லாங்கே] 6.

கணிகைய ரோடுசொல்லக் கனவனக் குறுகி
[யோர்பால்]
ஆச்சம மணுகியேதம் தர்சனம் யத்னமானார் 7.

நீத்தவன் தயாதிரன் நித்தமாச் சமம்வதிந்தே
யத்தனை நித்தமேத்தி யாச்சரம நீங்கலாதான் 8.

தன்னுடைச் சன்னவெல்லைத் தவத்தையே நோ
[க்குமுன்னன்]
ஆணிது பெண்ணிதென்ன வன்னிய வகரமென்
[ன] 9.

ஒன்றுமே யுணர்கலாதான் உவ்வழி யாவையத்
[தான்]
விபண்ணகச் சதனுமன்ன வனிதையர் விழியின
[னன்] 10.

அவ்வலங் கிருதவார்வர் அமுதகா ணம்பொழித்
[தார்]
முனிசுத னைநெருங்கி மெல்லவே மொழியலான
[ர்] 11.

எவர்குத் தொன்னபேரோ வெம்பிரா னறியவார்
[வம்]
தனிமையி னுருமில்லாத் தனிவனத் திரிவதே
[தோ] 12.

என்னுமில் லெழிலினூர்தன் மனங்கவர் வனத்த
[மாதர்]
அருத்தியி ணன்னதன்னை யறையலா மென்னு
[முன்னி] 13.

அன்னிவி பண்ணகனென் னன்னவன் சுதன்வ
[மீற்றில்]
இருடிசி ருங்கனென்ன விருசில மியம்புமென்
[பேர்] 14.

அன்னவ னாச்சமம்மெம் மருகினி வினிதுகாணு
[ம்]
செய்குவ னாங்குபூசை சேர்க்தெலாம் விதிப்படித்
[கே] 15.

என்னுமம் முனிமகற்கேட் டெல்லரு யிசைந்த
[ராவி]
அன்னவாச் சிரமனோக்கா வணுகின ரனைவரும்
[மே] 16.

வந்தன ரவர்க்குபூசை வரன்குத னளிப்பனுகி
கைப்புனல் காற்புனல்கான் கிழங்கிவை கனிக
[ளென்னக்] 17.

கொண்டன ராணபூசை குவிமனச் சுகமொடென்
[லாம்]
முனிதனை வெருவிவேக முடுகுற மனத்தா
[னார்] 18.

எமமனோர்க் கேற்றமிக்க கனியிவை முனிவநீரு
[ம்]
எடுக்குமெம் மாறுபூரித் தமுதுணு மெம்மினை
[தன்] 19.

என்றுதம் வயப்படுப்ப லின்பமுற் றணைத்தெ
[லாரும்]
மோதக மீந்தவன்னார் மூரல்பல் வகையுமிக்க
[20.]

அன்னவை யினிதினூர்தான் கனியுமன் னியமு
[மெல்லாம்]

அறிகலா ருசியனுகி யாணிய வாசியானான் 21.

விப்ரனே வேண்டுவந்தோம் வழிபட விரதராதி
என்னவே கபடமாக வேகின ரன்னையஞ்சா 22.

போனபின் ததனுமெல்லாங் காச்சய னாத்மவை
[யன்]
இன்னல்கொள் மனத்தனுகி யேங்கின னலையலா
[னன்] 23.

பின்னைநா ளன்னதேசம போந்தனன் பொற்பின
[னம்]
மனப்பரிய ராங்குகண்டான் வனப்புறு வரைவி
[னரை] 24.

கண்டதும் வந்தவையற் கபடவாஞ் சாமனத்தர்
குறுகின ரனைவரும்மே கூடியே யீதுசொன்னார்
[25.]

செளம்யவெம் மாச்சரமம்மே சேரலாம் வாருமெ
[ன்ன]
செல்வரும் சிறப்பினேற்கச் சீருடன் நிலையலா
[மால்] 26.

அன்னவர் வார்த்தைகேனா வனைத்துமா மிதய
[மோட]
ஏருமம் மதியுமித்தன் தானுமே யறியமாதர்
[27.]

விப்ரானோ டேகலாக விமலவன் மகத்துவத்தால் தேவர்கள் பொழியமாரி தேசமே தழைத்ததன் [அல் 28.

அதனிறை மாரிதன்னால் அந்தணன் வரவறிந்தே சென்றெகிர் முனிகளிக்கச் சிரங்கொடு படியி [லானான் 29.

அருக்கிய முதலவான வனைத்துமல் விதியினிர் [தான்
என்னையனே கோபியாது எமக்குள் வரங்கொ [டென்னான் 30.

கந்தவா ரத்தினேகிக் கன்னியை விதியினிந்தான் சாந்தையைச் சாந்தமான மனமொடு மகிழ்வா [னன். 31.

C. R. P.

இச்சருக்கத்தில் ஸ்ரீமத் வால்மீகரானவர், கமந்திரன் தசரத மகாராஜனுக்குக் கலைக்கோட்டு மாமுனியை அங்கதேசத்துக்கு வரவழைத்த உபாயத்தைச் சொன்னது கூறுகிறார். அக்காலத்தில் வசிகரிப்பதற்கு சாகாரணமாக ஸ்திரீ ஜாதிகளையே அனுப்பிவந்தனரென்பது இந்த ராமாயணத்தில் மாத்திரமல்ல, இன்னும் அநேக புராணங்களில் பார்வார் தவம் செய்தார்களோ, அவர்களுடையல்லாம் பரிசோதிப்பதற்காக ரம்பாஸ்திரீகள் அனுப்பப்பட்டு வந்ததாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், மற்றப்புராணங்களில் கேவலம் காமயார்த்தமான சிங்கார ரசத்தையே வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது. யாதொரு விஷயத்திலும் திருமயம், ஆதேசம், அதுமானம், சிராசியம், துணிவு, பிராப்தி, அனுபவம், ஸார்த்தகம் என வெட்டு திபாயங்கள் இருக்கின்றன வென்பது தெரிந்த விஷயம். இச்சருக்கத்தில்

கலைக்கோட்டு மாமுனியை யழைத்துவந்த வேசியா ஸ்திரீகளே அனுப்பப்பட்டாலும், நாம் இவர்கள் விஷயத்தில் எதிர்பார்க்கக்கூடிய காமயார்த்த சித்தமானது மேலை எட்டுவிதமாக ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டால், எட்டும் எட்டு விதமாகவே புலப்படுகிறது. ஆகையால், சிங்கார ரசமானது மெத்த விசேஷமாக விளங்குகின்றது. சிங்கார விஷயம் வேசியா ஸ்திரீகளாகிற திருசிபமானது சாதாரணம். ஏகாங்கித தர்சனமும் காமயார்த்தத்திற்கு அதுகூல காரணமாகவும் சாதாரணமே. ஆதேசத்தை யோசிக்குங்காலத்தில், முனிவர் பெண்பொருளறியாதவராக விளங்குகிறார், ஸ்திரீகளோ விஷய இச்சையை யுண்டாக்கி முயல்வதாவதில்லை. அதுமானத்தை யோசிக்கிலோ, முனிவர்பால் யாதொன்றும் விளங்குவதில்லை; ஸ்திரீகள் பகூத்திலோ பயபூர்வமான கபட நிதர்சனமாய்க் காண்கிறது. கிராகியத்தைப் பார்த்தாலோ, முனிவர் பகூத்தில், ஆவிக்கொட்சிய மறிபாக்கம் புலப்படுகிறது; ஸ்திரீகள் பகூத்தில் ஆவிக்கொடியதார்த்த சுவரூபம் விளங்குகிறதில்லை. துணியை யோசித்தாலோ முனிவர்பால், ஸ்திரீ சித் தைப்பவமேயில்லை - ஸபர்சானு சபலமும் சாமான்யமாகவே காண்கிறது; ஸ்திரீகள் பகூத்திலோ, கேவலம் சுத்தவசிபகாரியம் அகாரணமானதாக மாத்திரம் காண்கிறது. பிராப்தியை நோக்குங்கால், இருவர் பகூத்திலும் விஷயப் பிரப்தியையே விளக்கவில்லை. அனுபவமோ, முனிவர்பால் அவிச்சய நிர்மேதுவான சங்கவாஞ்சையும், ஸ்திரீகள் பகூத்தில் சுவபாவ அனுபவ விச்சையின்மையும் விளங்குகிறது. ஸார்த்தகமோவென்றால் "மலைதோண்ட எலி அகம் பட்டால்" என்ன அதிசயமோ அம்மாதிரியாக வே ஸ்திரீகளை அனுப்பின விஷயம் "குழந்தை" ரூபி ஸார்த்தகமாக விளக்கியிருக்கிறது.

இதுதான், எவ்விதத்திலோ ஸ்வாதீன காரியா ஸார்த்தகமாயிற்று, என்று வேசியா ஸ்திரீகளை அனுப்புவதற்கு மகான்களின் யதார்த்த புத்தியை விசாரிக்குங்காலத்தில் மொத்தமாக வேசியா மணிகள் சுவாதீனம் செய்யும் விஷயத்தில் சிலாக்கத்தக்கவென்று மாத்திரம் கருதினதாகக் காண்கிறது. ஆனால் கடத்த காரியத்தின்மேல் அனுப்பின மகான்களின் துட்பத்தை விவரிக்கப் புகுந்து - சிற்றுண்டியால் ஸத்காரம் செய்து வரவழைத்தாலென்ன? வேசியர்களிடம் சிற்றுண்டியை அனுப்புவானேன்? சன்மார்க்கரை அனுப்பினாலென்ன? ராஜனும் விபன்னகரிடம் மணம்பெரி முடித்தாலென்ன? - என்னும் கேள்விகளுக்குச் சமாதானம் சொல்லத்தொடங்கினால், இந்த ஒரு சருக்கமே ராமாயணமாகவும், நவா காலங்கார சாந்திரமாகவும் ஆகிவிடும். ஆகிலும், கன்யாதான பலரூபமான சுத்தப்பிரம சரியத்துக்குப் பழுதில்லாமலும், கேவலப்பிரம சரியவாதமதத்துத்திற்கு மாயாசவன ஆஸ்பதம் முடித்துவிட்டு சம்சாரத்துத்தைப் பிரபலிப்பிக்கவும், இத்தன்மையாகிய சருகோ பாஸனை யினேயே பிரபஞ்சம் நிலைபெறுமென்னும் நீதியை பூப்பூட்டவும், யோக்கியமாக இக்கதாதிருஷ்டீர்த்தத்தை விளக்கினதோடுகூட, ஆத்மமாயா சம்மந்தான சம்மந்தமும், ஹேதோத்தேசமாக விளக்கியிருப்பதே, ஸ்ரீமத் வால்மீகருடைய நிவ்விப ஞானத்தையும், போதன சத்தியையும், அவருடைய நிவ்விப வாக்கின் ரசாநுருண வைபவத்தையும் விப்பிக்கின்றது. நண்பர்களே! யாம் எழுதிவரும் சஞ்சிகையானது இம்மாதிரி விஷயங்களை விரித்துரைக்க இடமில்லாததாயினால், யாம் ஏதோ குசிப்பித்ததினாலேயே, திருப்தியடையக்கோறுவோம். யாராவது இவ்விஷயங்க

ளைப் பிரசங்க பூர்வமாகக்கேட்க விரும்புவார்களோயாயின் ஒருவாறு திருப்தியடையக்கூடும். வேண்டியவைகளை எழுதியறிவித்தாலும் விடையளிப்பேம். மன்னிக்கவும்.

C. R. P.

News and Notes.

வர்த்தமானங்கள்.

கோயமுத்தூர்-கால்கிலை:- சென்ற இரண்டு வாரங்களாக மழை மட்டுப்பட்டிருக்கிறது. பனி ஆரம்பிக்கும் போலிருக்கிறது. பிளேக் கோய் சிவிலிஸ்ட் க்ளில் ஒட்டிக்கொண்டே யிருக்கிறது. முனிசிபாலிட்யார் டிஸ்பின் பெக்ஷன் விஷயமாக கோட்டிஸ் ஒட்டிவருகிறார்கள். பாலக் காட்டிலும் இங்கோய் பாலிவிட்டது. வீடுகளின் காவலானிகளை கைதிகளாக வேற்படுகின்றனர்.

ஜர் வழிப்பறி - திருப்பூரிலிருந்து ஈரோடு போகும் ரஸ்தாவில் வண்டியேறிப்போகும் 7 பெயர்களை மறித்து அடித்து காயப்படுத்தி சுமார் 150 ரூபாய் பொறுமான சொத்துகளை அபகரித்துக்கொண்டு போயினர். குற்றவாளிகளைப் பிடிக்க போலீசார் முயன்று வருகிறார்கள்.

புயல் - ஈழ வங்காளத்தில் பெரும்புயலடித்து பெருத்த ஜன சேதமும் பொருட் சேதமும் கோர்த்திருப்பதாகப் பத்திரிகைகள் கூறுகின்றன.

பூகம்பம் - பனாசிஸ்தானத்தில் பூகம்பம் உண்டாகி பெல்பர்ட்டுஸ் பூமாதானதாயும் அநேக கட்டிடங்கள் வீழ்ந்து குதிப்பத்தோடு அநேகர் மாண்டுபோனதாயும் சமாசாரம்.

சட்டசபை - சென்னை சட்டசபை சம்மந்தமாக அடுத்த ஜனவரி-18 4-2 எலக்ஷன் நடக்க வேண்டுமென் உத்தரவாகி இருக்கிறது.

பொருட்காக்ஷி - கல்கத்தாவில் ஜப்பானியப் பொருட்காக்ஷி டைபெற்று வருவதாக வர்த்தமானம். இவ்வாறு அபல் காட்டார் தத்தம் தொழிலிவிர்ந்தி செய்துவருகையில் நமது நாட்டாரும் அபல் தேசங்களில் பொருட்காக்ஷி செய்யத்தலைப்பட்டால் நலமாயிருக்கும்.

நூதன யந்திரம் - ஜாங்கு காட்டில் வேக் மகம்மத் மாஸம் ஆலி சாஹிப் என்பவர் விரகு நிலக்கரி எண்ணெய் மின்சாரம் இவையிள்ளாம லே முறுக்காணி ஒன்றால் வேலை செய்யக்கூடிய ஓர் யந்திரத்தைக் கண்டுபிடித்திருக்கிற ரென் றும் அதை லாகூரில் கூடும் பொருட்காக்ஷியில் ஆஜர் செய்ப்போகிறதாகவும் வர்த்தமானம்.

குடைகள் - புது பாஸ்கராந்தத் தொழிற் சாலையில் சுதேசிக்குடைகள் செய்யப்படுகின்றன வாம்.

சஸ்திரக்கிரியை - பிராஞ்சு தேசத்தில் டாக்டர் தொய்யேன் என்பவர் ஒருவனுக்கு ஆட்டின் இரக்கக்குழாயை வைத்துத் தைத்து இரக்க வோட்டம் சீர்ப்படுத்தி நூராம். இவ்விதம் சதை

மூளை, இரக்கக்குழாயைவைக்கப் பதில் வேறு மிருகங்களின் அங்கங்களை வைத்து சொஸ்தப் படுத்துவது அருமைபான வேலையென்பது சொல்லவேண்டுவதில்லை.

கொலை - ஜப்பானிய ராஜதந்திர நிபுண ராகியும் கொரியாவில் ராஜப் பிரதிநிதியாயும் இருந்த பிரின்சு ஐடோவென்பவரை ஒரு கொரிய தேசத்தான் சுட்டுக் கொன்றதைப்பற்றி உலக மெல்லாம் விசரிக்கிறது. இவர் ராஜ்ஜிப நிர்வாக விஷயங்களில் மிகத்தேர்ச்சி யடைந்தவரென அறிகின்றும். கொலைக்கு நிலையே யில்லையெனத் தெரிகிறதல்லவா?

நூசன பத்திரிகை வரவு - 'இந்து வர்த்த மானி' என்னும் பத்திரிகை திருவாளரில் மாதமோர் முறை பிரசுரிக்கப்பட்டு வருட சந்தா ரூபாய் 1-5-0 யாக டைபெற்று வருகிறது. இதில் சந்தகாலம் நமது தேசத்திற்குப் பயன்படக்கூடிய விஷயங்களெல்லாம் இனிய நடைபயில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

'ரங்கோன் ரஞ்சிதபோதினி' (Friendly Instructor) என்னும் மாதாந்தரப் பத்திரிகை ஆங்கிலேயத்தினும் தமிழிலும் ஸ்ரீமான் S. சாமுவேல் B. A அவர்களாற் பிரசுரிக்கப்பட்டு வருகிறது. இதில் மனோவசியம், சரீரத்துவம், வைத்தியக்குறிப்பு, சுகாதாரம், ஒழுக்கம், நீதி, விடுகதை முதலியவைகளைப்பற்றிய விபாஸங்கள் சிறப்பாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இங்கிலிஷ் பத்திரிகையின் வருட சந்தா ரூபாய் 1. தமிழ்ப் பத்திரிகையின் வருட சந்தா ரூபாய் 2.

காசி பட்டுப் பீதாம்பரங்கள்.

சுத்தமான பட்டு! சமாயவிலைகள்!! நாணயமான ஜரிதை!!!

பிடித்தமில்லாததைத் திருப்பிப்பெற்றுக்கொள்வோம்.

கீழே கண்ட பட்டு தினுங்கள் எல்லா நிறத்திலும் கிடைக்கும்.

பட்டுச் சேலைகள்.—16 முழம் நீளம் 2½ முழ அகலம் விரிம்பும் முந்தியுஞ் ஜரிதை வேலைகள் உடல் சாதா, 12, 15 முழம் நீளம் அணு 10 முதல் ரூபாய் 5 வரை. விலை ரூபாய் 20 முதல் 50 வரை.

அதேமாதிரி சேலை உடலிலும் ஜரிதைப்பு புட்டா போட்டது. ரூபாய் 25 முதல் ரூபாய் 100 வரை.

ரவிக்கைகள்.—விரிம்பும் முந்தியுஞ் ஜரிதை வேலைகள் உடல் சாதா ரூபாய் 2 முதல் ரூபாய் 8 வரை.

உடலிலும் புட்டா ஜரிதை பூவேலை செய்தது ரூபாய் 3 முதல் 20 வரை.

குப்பட்டாக்கள்.—6 முழ நீளம் 2½ முழ அகலம் விரிம்பும் முந்தியுஞ் ஜரிதை வேலை உடல் சாதா ரூபாய் 8 முதல் 25 வரை.

அதேமாதிரி உடலிலும் சரிதை பூவேலைகள் ரூபாய் 14 முதல் 50 வரை.

சவுக்கங்கள்.—2½ முழ நீளம் 2½ முழ அகலம் சுத்தி ஜரிதை மூலையில் மாங்காய் ரூபாய் 6½ முதல் 15 வரை.

அதேமாதிரி உடலிலும் பூக்கள் போட்டது ரூபாய் 9 முதல் 30 வரை.

வெண்பட்டு வேஷ்டிகள்.—6, 7, 8, 9, முழம் நீளம் 2½, 2¾, 3 முழம் அகலம் சுத்த வெண்பட்டு கோயமுத்தூர் வேஷ்டிமாதிரி சிகப்பு சன்னக்கம் 1 போட்டது விலை ரூபாய் 8½ முதல் 20 வரை. அதேமாதிரி வேஷ்டிகள் சிகப்பு சன்னக்கம் பிக்குப் பதிலாக ஜரிதையால் சன்னக்கம் 1 போட்டது ரூபாய் 12 முதல் 30 வரை.

சுட சவுக்கங்கள்.—2½ x 2½ முழம் சிகப்புக் கம்பிக் கரை போட்டது ரூபாய் 5 முதல் 15 வரை. ஜரிதைக் கம்பி போட்டது ரூபாய் 9 முதல் 15 வரை.

ஷே. வெண்பட்டு வேஷ்டிகள்.—குத்திராக்ஷர்க்கரை போட்டதும் அதேவிலைக்குக் கிடைக்கும்.

பட்டுத் தலைக்குட்டைகள்.—4½ x 4½ முழம் சதாம் வெண்பட்டு ஜரிதைக் கரை ரூபாய் 13 முதல் 25 வரை எல்லாக் கலரிலும் கிடைக்கும். மத்தியில் ஜரிதைப்புட்டா பூ போட்டும் கிடைக்கும்.

வைத்திகளுக்கு கம்பினி மடிதாவளிகள்.—6, 7, 9, 12, 15 முழம் நீளம் அணு 10 முதல் ரூபாய் 5 வரை.

சுத்தமான கம்பினி போர்வைகள்.—6 முழம் நீளம் 3 முழம் அகலம் எல்லா நிறத்திலும் ரூபாய் 5 முதல் 8, 10 வரை.

சாவ்திரீர் கம்பினி நயம் சால்வைகள்.—ஷே அகல நீளம் எல்லா நிறத்திலும் சாதா ரூபாய் 8 முதல் 15 வரை பட்டினால் விரிம்பும் முந்தியுஞ் ஜரிதைவேலை செய்தது மூலையில் மாங்காய் போட்டது ரூபாய் 10 முதல் 20 வரை. ஜரிதையில் அதேமாதிரிவேலை செய்தது ரூபாய் 12 முதல் 50 வரை.

உருத்திராக்ஷங்கள்.—6 முகம் 33 உள்ள மாலை ரூபாய் 1 முதல் 5 வரை. 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16 முகம் தனி மணிகள் ரூபாய் 5 முதல் 25 வரை. 108 கொண்ட ஜபமலை அணு 5 முதல் ரூபாய் 5 வரை.

வயிவர் காசிக்கயிறு.—1 செ. 100 க்கு ரூபாய் 3 2 செ. ரூபாய் 2½, 3 செ. ரூபாய் 2, 4 செ. சிறிது அணு 6, அதிக சிறிது அணு 4.

பெண் குழந்தைகள் விளைபாடம் பித்தளை பாத்திரங்கள் செட்டு.—பித்தளை வெங்கலத்தால் செம்பு, குடம் சாண்டி முதலிய 27 சாமான்கள் அடங்கியது, சிறிது ரூ. 2, பெரிது ரூபாய் 4.

நயம் பால்காயம்.—சுத்தமானது தோலா 1க்கு அணு 2 சகலவிதமான ஜர்மன் சாமான்களும் யானை தந்தம் காப்புகளும் கிடைக்கும்.

தனக்குப் பொட்டு.—என்ற குச்சிலியப் பொட்டு 1000ம் ரூபாய் 1-4-0.

விலை ஜாப்தா இனாமாக அனுப்பப்படும்.

சிகப்பூர். பிளங்கு, முதலிய வெளிதேசத்தார் ஆர் டருடன் முன்பணம் அனுப்பவேண்டும்.

கடிதங்கள் தமிழில் எழுதலாம்.

விலாசம்:— மாநேஜர்,

பட்டுப் பீதாம்பரக் கம்பெனி, காசி.

BENARES CITY.

The Coimbatore Friends' Association
(Limited.) Printers.

விளம்பரம்.

கோயமுத்தூர் பிரண்டிங் அசோஸியேஷன்
(லிமிடெட்.) அச்சுயந்திரசாலை.

இதனால் சகலமான கனவான்களுக்கும் தெ
ரியப்படுத்துவது யாதெனில்,

இக்கம்பெனியின் மூலதனம் ரூ. (20,000) பங்கு 1க்கு 5-ரூபாய் வீதம் (4000) பங்குகளாகப்பிரித்து, இந்தியன் கம்பினிஸ் 1882 வருஷத்திய 6-வது ஆக்டிப்படி 1908 வருஷம் மே மாதத்தில் ரிஜிஸ்தர் செய்து நடத்தப்பட்டுவருகிறது.

இக்கம்பெனியில் இங்கிலாந்து தமிழ் இரண்டு பாவைகளில், கேர்த்தியாய் பல கலர்களில் அச்சிடுவதும் கிஸ்ட்செய்வதும்பாங்குகளுக்கும்மண்டிகளுக்கும் கணக்குப்புத்தகங்கள் முதலானதும்தயார்செய்து தோல்காவிக்கோமுதலிய பயிண்டும் செய்யப்படும். இப்போது அநேக பங்குகள் சேர்த்திருக்கிறது. கொஞ்சம் பங்குகள்தான் பாக்கியிருக்கிறது. இஷ்டமுள்ளவர்கள் ஷே. கம்பெனியின் மாணேஜருக்கு எழுதி அப்ளிகேஷன் பாரங்கள் தருவித்துக்கொள்ளலாம். ரூல்ஸ் புக்குவேண்டிவோர் 4 அனுஅனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளவும்.

இக்கம்பெனியானது கிர்வாகசபையார் அவர்களால் நடத்தப்பட்டுவருகிறது. 1908 வருஷம் மே மாதம்முதல் 1908 வருஷம் டிசம்பர் மாதம் 31-தேதிவரைகூடிய 8 மாதத்திற்கு மாதம் 1க்கு, 100க்கு ரூ. 3-9-5 வீதம் லாபந்தேதியிருக்கிறது.

இதன் பிராஞ்சு ஆபீஸ் திருப்பூரில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஜி. அனாமந்தராவ்,
மாணேஜர்.

கோயமுத்தூர் இரங்கேகவுண்டன்வீதி (சின்னக் கடைவீதி) மேல்புரம் சிநேரனியில் 487, 488 நெ. கதவிலக்கமிட்ட மெத்தைக்கட்டடத்தில் புதியதாக ஒரு கார் ஜவுளிக்கடையில் சேலம், ஜலகண்டாபரம், தஞ்சாவூர், கும்பகோணம், ராசீபுரம், பவானி, நரசிங்கன்பேட்டை, தாராபுரம், குற்றலம், கொறனாடு, அய்யம்பேட்டை, காஞ்சீபுரம், ஆரணி, மதுரை, உப்பாடை, காக்கிநாடா, நெல்லூர், சென்னை, பரூர், உள்நாள் முதலிய இடங்களில் தயாராகும் முகல்தரமான ஜவுளி தினுசுகளை சுவல்ப லாபத்திற்கு கார் விலைக்கு விற்கப்படும்.

மேற்படி கடையில் விற்கும்படியான சரக்குகள் நயமாயும் கெட்டி சாயமுள்ளதாயிருக்கும். கோறும் சரக்குகளில் வித்தியாசமும் மாறுபாடுமில்லாமல் விற்கப்படும். எங்கள் கடையிலிருக்கும் சரக்குகளை எங்கள் ஏஜண்டுகள் மேற்படி இடங்களுக்குச் சென்று எங்கள் கடைக்கென்றே தயார்செய்யப்பட்டிருப்பதால் நெசவு அழுத்தமாகவும் சரக்குகள் திடமாகவும் விலை சரசமாகவுமிருக்கின்றன. எல்லாருடைய அனுகூலத்தின்பொருட்டே யாவர்க்கும் ஒரே விலையாக சுவல்ப லாபத்திற்கு விற்கவேண்டுமென்பதே எங்கள் முக்கிய கருத்து. இன்னும் வேண்டிய விஷயங்களுக்கு எங்கள் கடையின் ஏஜண்டுகளாகிய மகா-ராஜா K. தேவதத்தய்யர், B. வரதராஜு செட்டியார் இவர்களிடத்தில் நேரில் கேட்டுத்தெரிந்துகொள்ளலாம்.

நல்ல முதல்தரமான கஸ்தூரியும் விற்கப்படும்.

V. R. K. & Co.,
Cloth Merchants & Commission agents,
Coimbatore and Vellakkener.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	பேஜ்	வரி	பிழை	திருத்தம்
165	1	17	பன்னிரு	பதினாறு
164	2	26	மார்மீதில்	பார்மீதில்
...	...	27	பறக்கமல	பறக்கபல

விளம்பரம்.

கிராம உத்தியோகஸ்தர்களைக் குறித்த சட்ட புஸ்தகம்.

(வினாவிடை.)

1, 2 வது பாகங்கள்.

கிராம முன்சீபுகள் கர்னங்கள் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களைக் குறித்த ஸ்பெஷல் டெஸ்டு பரிசீலனைக்குப்படிக்கும் வித்தியார்த்திகள் கிராம முன்சீப் கோர்ட்டுகளில் வக்கீல்களாகத் தொழில்புரிவதற்கு மேற்படி கோர்ட்டுகளில் வழக்குகள் நடத்தவேண்டிய கஷ்டிக்காரர்கள் மற்றுமுள்ள ஜனங்கள் முதலிய எல்லோருக்கும் தெரிவித்துக்கொள்கிறாவது.

சென்ற சிலவருஷங்களுக்குள் கிராம முன்சீப் கோர்ட்டு என்றும் கிராம முன்சீப் போதினி என்றும் ரெவீனியூ கோர்ட்டு மானுயல் என்றும் கிராம முன்சீப் கோர்ட்டு கம்பினி மானுயல் என்றும் இப்படி பற்பல பெயர்களுடன் அநேக புஸ்தகங்கள் விஷயமான கோர்ட்டுசுகளையும் புஸ்தகங்களையும் உங்களில் அநேக பார்த்திருப்பீர்கள் அந்த புஸ்தகங்களில் அநேகம் தமிழிலிருக்கிற (கவர்மெண்டாரால் ஜில்லா செஜட் டில் பிரசுரஞ்செய்யப்பட்டிருக்கிற) சட்ட புஸ்தகங்களுக்கு நலகாவே இருக்கிறதே தவிர வேறில்லை. இதுவரை வெளியான அப்படிப்பட்ட புஸ்தகங்களில் கிராம முன்சீப் விஷயங்களே அடங்கியுள்ள திருநெல்வேலி வக்கீலோருவரால் எழுதப்பட்டுள்ள 'கிராம முன்சீப் விவகார சங்கிரகம்' என்னும் புஸ்தகத்தைதவிர எனக்கு தெரிந்தவரை சட்ட ஞானமுள்ள கனவான்களின் கல்லப்பிராயத்தைப்பெற்ற புஸ்தகங்களே இல்லை.

ஜனங்களுடைய பொதுகன்மையை உத்தேசித்து, கவர்மெண்டாருடைய உத்தரவின்படி 1895 வருஷத்தில் தயார்செய்யப்பட்டு கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற சட்டபுஸ்தகத்தில் 1, 2வதுபாகங்களை மேற்படி வருஷத்திற்கு பின்னிட்டுமாதங்களை அனுசரித்தும், ஜில்லா ரிவையான உத்திரவுகளில் முக்கியமானவற்றையும், இந்ததேசத்து முத்திரைக்கொடுக்கி ஆக்டு, கோர்ட்டு சட்டண ஆக்டு, சாக்ஸி ஆக்டு, கால் நீர்ணயச்சட்டம் முதலியவைகளில் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு வேண்டிய பாகங்களை அவற்றிற்கு பொதுத்தமான இடங்களில் அமைத்தும் பாலைசுடை கடினமாயிருக்கிற விடங்களில் சுல்லருக்கும் தெரியும்படியான சாதாரணவார்த்தைகளால் அவற்றிற்கு அர்த்தஞ்சொல்லியும், படிப்போருக்கு விவையங்கள் என்றும் மனதில் பதியும்படியாக வேண்டிய இடங்களில் உதாரணங்களை எடுத்துக்காட்டியும் வினாவிடைரூபமாக எழுதியிருக்கிறேன்.

கிராமக் கோர்ட்டில் வைக்கவேண்டிய ரிஜிஸ்டர்கள் ஷே கோர்ட்டார் அனுப்பவேண்டிய சம்மன்கள் கோர்ட்டுசுகள், கட்டளைகள், ஸ்டேட்மெண்டுகள், ஷே கோர்ட்டார் அனுப்பவேண்டிய டிக்ரிக்ஷன், இஸ்தியார்கள் கஷ்டிக்காரர்கள் கொடுக்கவேண்டிய பிளேயிண்டுகள், மனுக்கள் முதலியவற்றிற் சொல்லலாம் மாதிரிகளும் எழுதிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

இது அச்சிடப்படுவதற்குமுன் பார்வையிட்ட கோயமுத்தூர் ஜில்லா கலெக்டர்கனம்பொருத்திய லைபனல் வைபர்ட்டு துரையாச்சன் சந்தோஷப்பட்டு அச்சிடும்படி என்னை உற்சாகப்படுத்தினார்கள். தவிர கோயமுத்தூர் பென்ஷன் சப் ஜட்ஜி ம-ரா-ஸ்ரீ T. இராமசாமி ஐயங்காரவர்களும், சத்தியமங்கலம் தாசில்தார் ம-ரா-ஸ்ரீ C. இராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்களும் கோயமுத்தூர் ஹைகோர்ட்டு வக்கீல் ம-ரா-ஸ்ரீ B. வெகடாசல முதலியவர்களும் சிறந்த அபிப்பிராயங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

நல்ல கடிதத்தில் தெளிவான எழுத்துக்களில் அச்சிடப்பட்டு 204 பக்கங்களுள்ள இப்புத்தகத்தின் விலை ரூபாய் I-0-0 தபாற்கூலி அறு 4 "பிரபஞ்சம்" பத்திரிகையின் சந்தா தாரர்களுக்கு தபாற்கூலி உள்பட ரூ. I-3-0க்கு கொடுக்கப்படும். சந்தாதாரர்கள் தங்களுடைய சந்தா நெம்பரைக் கண்டு பெயர், விலாசங்களை தெளிவாய் விலாசத்துக்கெழுதினால் வி. பி. போஸ்டி மூலம் அனுப்பப்படும்.

K. N. ரங்கய கவுண்டர்,
கிராம முன்சீப், கம்புளியம்பட்டி,
விஜயமங்கலம் போஸ்டி, கோயமுத்தூர் ஜில்லா.

ஓர் முக்கிய அறியிக்கை.

சகல சுருண தனசம்பன்னர்களான எமது தேசாபிமானிகளே! இந்தக் கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் திருப்பூரானது வர்த்தக விஷயத்தில் ஒரு முக்கியமான ஸ்தலமாயிருப்பது எல்லாருக்கும் தெரிந்த விஷயம். இது ஒரு ரயில்வே ஸ்டேஷனாகியிருப்பதும்மற்றியில் ஈரோடு, சத்தியமங்கலம், கோய்செட்டிபாளையம், பவானி, புளியம்பட்டி, சென்னிமலை, ஊத்துக்குழி, தாராபுரம், காங்கயம், உடுமல்பேட்டை, நகமம், புள்ளாச்சி, கோமங்கலம், குலூர் பிரக்கா கிராமங்கள், பல்லடம், திருப்பூர் பிரக்கா கிராமங்கள், ஆகிய இவற்றின் மத்தியிலுமிருக்கிறது. மேற்படி யூர்களிலிருந்து விளையும் பருத்தியானது இவ்வுடம்சுவராமல் வருகிறது. இவ்வுடம் பஞ்சரைக்கும் கம்பெனி ஒன்றும், பஞ்ச மூட்டைசெய்யும் கம்பெனி ஒன்றும், ஆக இரண்டுதான் இருக்கிறது. மேற்படியூரிலிருந்து பருத்தியைக் கொண்டுவந்து மூட்டை கட்டுவதற்காக மாத்திரம் திருப்பூர் உபயோகமாகிறதென்றால், இதைவிட மனோவருத்தத்தைக் கொடுப்பதும், காரியாலோசனையில்லாததும், வேறு ஏதாவது உண்டா? ஐயா! மேற்படி ஊர்களில் கனவான்கள் இல்லையா? தனவான்களில்லையா? ஆலோசனை புத்தி சக்தி சாமர்த்தியமுள்ளவர்கள் யாவரும் இல்லையா? எவ்வளவோ புண்ணியவான்கள் இருக்கிறார்களே, கமது தேசம் பாதாளத்திற்குப் போகவேணுமா? புண்ணியவான்கள் எல்லாவரும் ஒருமைப்பட்டு, ஒரு தூலாபிசு ஏற்படுத்துவது உசிதமல்லவா? சுமார் 1250000 ரூபாய் மூலதனம் ஏற்படுத்தி 10000 பங்குகளாகப் பங்கு ஒவ்வொன்றுக்கும் 125 ரூபாய் வீதம் சேகரம் செய்வது முடியாத காரியமா? கேவலம் 15 ரூபாய் கந்தாயமுள்ள குடியானவனும் பங்காளியாகலாமே, ஏழை எளிமையர் 100 பேர் மரியாதையாகப் பிழைக்க வழியேற்படுமே, முதலாளிகளுக்கு லாபம் கிடைக்கமாட்டாதென்று ஒரு சம்சயம் ஏற்படலாம். இவ்விடம் பருத்தியைக் கொண்டு வரும் செலவையும், பிறகு அப்பருத்தியைப் பஞ்சாகப் பன்னி தூவ்செய்ய இதரவிடங்களுக்கு அனுப்பும் செலவையும், மறுபடியும் அந்த தூலைத் தருவிக்கும் செலவையும், பார்த்தால், என்னகுறைந்தாலும் 100க்கு மாதம் 1க்கு 3 ரூபாய் லாபத்திற்குக் குறைபடாதென்பது எமது அபிப்பிராயம். ஆகையால் நமது தேசாபிமானிகள் யாவரும், அவரவர் சம்மதத்தை உடனே அடியிற்கண்ட விலாசத்திற்குத் தெரிவிக்கக் கோருகிறோம் மேற்படி கம்பெனியைச் சட்டப்பிசாரம் ரிஜிஸ்டர் செய்வித்து 'லிமிடெட்' ஆக்கச்செய்து தொழில் நடத்திவரலாம் மேற்படி சம்மதம் தெரிந்தமேல் இதரவிஷயங்களுக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்து விவரமான நோட்டீசு அனுப்பப்படும். இதுவரை 1500 சம்மதங்கள் கிடைத்திருக்கிறது.

பிரபஞ்ச பத்திரிகை எட்டர் திருப்பூர் என்று மேல்விலாசம் எழுதியனுப்பவும்.

அ. கெ. ர. ச. வே. வே. பெ. ச. ந. ல. வெ. ஜி. ஹ.

REGISTERED. M. 823.

பிரபஞ்சம்.

பிரபஞ்ச தர்மம், நடவடிக்கை, சட்டம், வித்தியா விநோத முதலிய வற்றைப்பற்றிய ஓர் மாதாந்தரத் தமிழ்ச்சஞ்சிகை.

ஜி. ஹனுமந்தராவ்,
பத்திராதிபர். (Proprietor.)

கோயமுத்தூர் பத்மநாப ஐயர்,
(Editor & Publisher.) பிரசுரகர்த்தா.

வருஷ சந்தா ரூ. 2-4
6 மாதத்திற்கு ... 1-2
பிரதிகஞ்சிகை ... 0-3
வெளிநாட்டுத் தபாற்
கூலி பிரத்தியேகம்.

கலி 5011.

சௌமிய-ஸ்ரீ மார்கழி-மீ.

DECEMBER 1909..

புஸ்தகம் 1.

சஞ்சிகை 7.

கடவுள் வணக்கம்.

I. நித்ய கர்ம்மாநுஷ்டானம்.

(130-வது பக்கத்தொடர்ச்சி)

பத்ராணனப் பரமாவணைப் பணியாவருப் ரபஞ்ச மித்ராநுயர் மித்ரம்மென மிளிராவரு மெனவே சித்ராவினி லுத்தாரகச் சிந்தாநலங் களிந்தே தத்ராவரு தருமாவுணைத் தமிழேன்மற வேணே.

•எமது நேயர்களே! சென்ற ஐப்பசி மாதத்திய சஞ்சிகையில், யாம் கூறுவமெனத்துணிந்தவற்றில், ஒன்றிரண்டு விஷயங்களைமட்டும், சுருக்கிச்சொன்னோம். இச்சஞ்சிகையில், கித்ய கர்ம்மாநுஷ்டான தேவ பித்ரு யக்ஞங்களைப்பற்றிச் சற்று வரைவம்.

கர்ம்ம ஞானமே யக்குமென்றும், இந்த யக்ஞத்தில் பிரம்மமானது எப்போழ்தும் பிரதிஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றும் முன்னமே சொன்னோம். ஆகையால் கர்ம்மமாவது என்ன? இக்கர்ம்மத்தை யார் யார் செய்வது? அவ்விதம் செய்யவதால் என்னபயன்? செய்யாமற்போனால் என்ன? என்று ஆராய்ந்தறிவது உசிதம். கர்ம்மம் என்றால் தொழில். ஒரு தொழிலானது இக்கடபடாதிப் பிரபஞ்சத்திலுள்ள யாவற்றிற்கும் சுவபாவமாகவும் அனுகூலமாகவும் ஏற்பட்டேயிருக்கிறது. தொழிலின்றி நிலைத்துநுனது யாதொன்றுமில்லை. புறமே காணாமற் போனாலும், பதார்த்தங்களினுள்ளில் சைதந்திய மமைந்தேயுனது.

கேவலம் பர்வதாகிருந்தபின் கல்லுமல்லவா சீ
தோஷங்களாற் பீடிக்கப்பட்டுத்திரிபையடை
கின்றது? அப்பொழுது, நகர்வன ஊர்வன டே
ப்பன பறப்பனவாகிய ஜீவ பதார்த்தம் தொழி
வீன்றியிரா. இத்தொழிலின் பயனென்னவென்
றால் திருப்தி. இத்திருப்தியிருந்தால் மட்டும்
சுகமெனும் அதுபவமேற்படும். ஆகையால் தொ
ழிலின் நித்திருப்தியில்லை: திருப்தியின்றிச் சுகா
துபவமில்லை. இதை மறக்க வொருவராலுமே
லாது. தொழிலென்பதருவகைத்து. இயற்கை
செயற்கை என்பனவாம். இயற்கையாவது ஈசு
வர சங்கல்பமாம். செயற்கையென்பது இயற்
கைக்குத்துணைக்காரணமாகி ஈசுவராக்ஞையை
ப்பொறுத்துள்ளது. நிதர்சனமாக, பசியானது
ஜீவசுவபாவம். பசியைத்தணிக்கு மார்க்கமெல்
லாம் செயற்கை. வயிறுகொள்ளும் வரையிற்
சாப்பிட்டால் வயிறு திருப்தியடையும். வயிற்றி
ற்கு அளவுண்டு. மனதிற்கு அளவேது? மனதோ
அபார விபாபகக் களஞ்சியம். இது காமக்கு
ரோத லோபமோகாதிகளால் பீடிக்கப்படுவது.
இத்தகையமனதை யெப்படி சந்துஷ்டியடையச்
செய்வது? செயற்கரிய வெல்லாம் செய்யலாம்.
“சிந்தையை யடக்கியே சும்மாவிருக்கின்ற திற
மரிது.” திருப்தி வேணுமென்றால் மனதுக்கு
ஒரு எல்லைவேணும். இவ்வெல்லையானது மத்தி
யும் சுற்றளவும் ஆகிய இருதிறமுடையது. அதா
வது, ஆத்ம திருப்தி, பூத திருப்தியாகிய விரண்
டே திருப்தி பூர்ணமாம். ஆகையால், திருப்தி
யின் அங்கமே இரண்டு கூறுகியமையப் பெற்
றது. இவ்விரண்டங்கமும் பூர்த்தியானற்றான்
சுகாதுபவம். இல்லாமற்போனாலில்லை. “சுருட்
டைப்பாயும் முரட்டுப்பெண்டாண்டியு” மானால்,
யார்க்கையா திருப்தி? தான் திருப்தியடையவே
ணுமானால், இதரப்பொருள்களும் தனக்கு அது

கூலமாகவேணுமல்லவா? அப்படி யதுகூலமா,
காவற்றை, யதுகூலிக்கச் செய்யவேணுமல்லவா?
ஆகையால் ஒவ்வொருவனும், அவனவன் செய்வ
து பரசம்மதமாயிருக்கவேணுமென்னும் கருத்
தேதான், கர்ம்மஞானமென்பது. தேகத்தைச்
சமர்ப்பித்த மாடுகள் எத்தனையோவுண்டு. மன
தோடுமேலும் மாடுகள் மிகவும் துர்லபம்: முரட்
டுப்பையலும் மாட்டைக்கெடுப்பான். ஆகவே,
இந்த மாட்டை யிப்படியோட்டினால் மாடு களிக்
கும் என்பது கேவலம் வண்டிக்காரனும் அறிப
வேண்டிய விஷயம். சரீரத்திற்குச் சரீரத்தைச்
சமர்ப்பிப்பதே யிப்படியாயிருக்க, மனதைப்பர
மாத்மனிடம் சமர்ப்பிப்பதில் மெத்த பக்கி, மெ
த்த சிரத்தை, மெத்த ஜாக்கை வேண்டுமென்
பது யாம் சொல்லவும் வேணுமா? இதிலும், பந்
தத்தை யடைந்துள்ள தேவ பித்ருக்களைத் திரு
ப்தி செய்வதில் மிகவும் எச்சரிக்கைவேணும்.
இவ்வித பக்தி சிரத்தை சம்பாதித்ததாகவே
தான், ஜாக்கையான சித்ய கர்ம்மம் ஏற்பட்டு
ளது. இக்கர்ம்மத்தை “செய்வன திருத்தச்செய்”
என்றபடி சீராயும் ஒழுங்காயும் கிரமமாகவும்
செய்வதே கடனும். இக்கடனிடத்து மனதைச்
செலுத்தி, கர்ம்மத்தைச்செய்வவனும் செய்விப்ப
வனும் திருப்தியடைந்தால், அதுபவம் எங்கே
போய்விடும்? எருமை மேப்பவனுக்கு எம். ஏ.
பட்டம் எட்டிக்குதிக்குமா? நெற்றியிற் கட்ட
நிலைக்குமா? சுட்டுப்போடச் சுரக்குமா? தொட்
டுக்காட்டித் தெட்டுப்பட்டல்லவா தெளிய வே
ணும்? தொட்டுக்காட்டலே கருதி: தெட்டுப்ப
டல் யுத்தி: தெளியல் அதுபவம். ஆகையால்
கர்ம்மமென்பது கருதி யுத்தி யதுபவ சார்த்தக
மானது. இதை விடாமுயற்சியுடன் செய்து
முடிப்பதே சித்ய கர்ம்மமானது. “விடிவதுதானே
வியுயினும், ஊதுவது சங்கு

சௌமிய-ஸ் மார்சுழி-18.]

பிரபஞ்சம்.

195

II. இலக்கண நூல்.

—*—

24. சொன்முத லாவி சேர்கச தபநம்
குவிபா வவ்வு மிளிபொவ் வலவும்
அஆ இள ஒவ்வொடு ருவ்வுமாம்.

(இ-ள்) சொல்லுக்கு முதலில், உயிர் பன்னிரண்
டும், சசதபநம் வருக்க உயிர்மெய்யும், உண ஒலு
வலாத உயிர் சேர்ந்த வவ்வருக்க உயிர்மெய்யும்,
இர எ ஈ ஐ ஒ அலாத உயிர் சேர்ந்த யவ்வருக்க
உயிர்மெய்யும், அ ஆ இ எ ஓ இவ்வுயிர் சேர்ந்த
ருவ்வருக்க உயிர்மெய்யும், வரும். (உ-ம்) அடு,
ஆடு, இடு, ஈடு, உடு, ஊடு, எடு, ஏடு, ஐது, ஒடு,
ஒடு, ஒளவியம் எனவும், யவனர், யானை, யுகம்,
யுகம், யோகம், யௌனம், வடு, வாடு, விடு, வீடு,
வெறு, வேறு, வையம், வெளவால், ருமவி, ரூ
லம், ரீமிறு, ரௌண்டு, ரௌள்கு, எனவும், கனை,
சினை, தனை, பனை, நனை, மனை முதலானவும் வரு
மாறுணர்க. இச்சூத்திரம் சொன்முதனிலே யுண
ர்த்திற்று. நனம் என்புழி தனியியலாதாகனின்
ஊகர மொழித்தாமென்க.

வண் + இ = துரல் வண்மையுடைய கர்ஜனைபை
ச்செய் ‘சிம்மம்’ :- ‘புறட்டாசி’ = புறட்டா + ஸீ =
காலம் புறட்டாதவன் ‘சுன்னி’ :- ‘ஐப்பசி’ = ஐப்
பு + அசி = பொருள்களின் அனுமானத்தைக்கண்
டிப்பது ‘துலாம்’ :- ‘கார்த்திகை’ = கார்த்து + இரு
+ ஐ = சினைகார்த்து விள்ளுதலையுடையது “விரு
ச்சிகம், :- ‘மார்சுழி’ = மார் + சுழி = மார்பினி உமா
ன சுழி ‘தனுசு’ :- ‘தை’ = சிறைபொருள் = மகரால
யம் = ‘மகரம்’ :- ‘மாசி’ = மாசு + இ = வானவா கிரு
தியை யுடையது ‘கும்பம்’ :- ‘பங்குனி’ = பங்கு +
உனி = மற்றவைகளைத் தன் பங்காக எண்ணித்
திற்பது = ‘மினம்’

ஊதியேயாகவேணும்.” அது போலவே, பலனு
ண்டோ வில்லையோ வென்பதை யோசியாமல்,
அவனவன் பட்ட கடனை யவனவனே தொலைக்க
வேணும். நாம் கர்ம்மாதிகாரிகள்: கர்ம்ம பலா
திகாரி நாமல்ல. தோசையைத்தின்பதுதான் நம்
மைச் சேர்ந்தது: துனையை யெண்ணுவது அது
சிதம். தொன்னையிருப்பது தோசையினலமாயி
னும் தோசை செய்வதின் அதிகாரம் நமக்கில்லை.
நலத்திற்கு நாலுகாசதிகம் செலவழித்தால் நல்ல
தோசையுப் வல்லே யமையும். மனயிருந்தால்
குணம்; இல்லாவிட்டா விழுபட்டும். “கையா
ரவேலை-வயிறுரச்சோது.” ஒரு அர்க்கியம் விட்
டால் எவ்வளவோ புண்ணியம், என்ற உபாத்தி
யாயரிடம், சந்தியாவந்தனத்தையே விட்டுவிட்
டாலோ? என்று கேட்டாற்போல, கர்ம்மத்தை
விட்டவனுக்கு அதுபவமில்லை, என்று மாத்திர
மல்ல: வேலை செய்யாது கூலியிச்சித்தாற் கொ
ழுமரத்திற்குட்டிக்கொறடாவி தின்னவுமவரும்.
கூலிவேண்டாம்-வேலைவேண்டாம். ஆனால், கூலி
ஈசுவராக்ஞை யாகையால், கர்ம்மம் செய்தே
தான் ஆகவேண்டி: கர்ம்மம் செய்யாமலிருக்க
வும் எம்மாலாவதல்ல. ஆகவே சத்கர்ம்மம் செய்
வதே எமது சுருத்தாவது. இக்கர்ம்ம திகைஷ
யே யக்குமயமாய பிரபஞ்சம். இந்த யக்ஞோ
பாலனையே பரம சிஷ்டையாம். இச்சிஷ்டானு
காரணமாக யாவரும் சிரேயசையடையவேண்டு
மென்பதே எமது கருத்து.

‘சித்திரை’ = சித் + திரை ஞானம் அலைத்த
து = வெறி = ஆடு = மேஷம் :- ‘வைகாசி’ = வை +
காசு + இ = வைக்கோலைக் கோழைசெய்வது ‘இ
டபம்’ :- ‘புரட்டாசி’ = ஆன் + இ = புருடனையுடைய
வளென்ன ‘மிதுனம்’ :- ‘ஆடி’ = ஆடுதலையுடையது
சேக்கையென ‘கர்க்கடகம்’ :- ‘ஆவணி’ = ஆ +

25. எஹொவொழி யுயிரிது மெய்யும்
கவ்வொழி மெய்யு மிடையு மீறும்
உக்குறள் திரிஇவ் வழக்கி னென்ப.

(இ-ள்) எஹொ வலாத உயிர் சேர்ந்த உயிர்மெய்யும், ககரமலாத மெல்லின மெய்யும், இடையின மெய்யும், சொல்லின்றுதியாம். குற்றியலுகரமும் அவ்வுகரந்திரிந்த குற்றியலிகரமும் இச்சொல்லிற்று நிலைபா மரபின் வருமென்பர். பல, பலா, இடி, கண்மீ, பந்து, கோணமு, வீணை, வீணை, இதோ எனவும், உரிஞ், உண், வெரிந், தேம், தேன் எனவும், சேய், சேர், சேல், தெவ், வாழ், கேள் எனவும் வருமாறறிக. “நெடிலோடாய்த முயிர்வலி மெலியிடெ - தொடர் மொழியிறுதி வன்மையு ருகரம்-அஃகும்-” எனக்கூறினரேனும், முற்றுகரம் ஒசைப் பாட்டான் இதழ்துவிற்கியலுமாகலானும், அங்ஙனம் குவியாவழியே அஃகிய உகரம் பிராகிருதம் பற்றிப்பயிலுமென்க. நாகு, கஃக, வாகு, சுக்கு, வண்டி, மார்பு இவற்றுள் உகரம் இதழ்குவியாதிசைத்தது. கொண்டு, மொண்டு என்புழியும், ஒடு, தோடு, என்புழியும், ஒகங்கிளந்த வழி உகரம் இதழ்குவிற்கியலுமானும், சுதவு, அது, சிது, நடு என்புழி உகரம் இதழ்குவியாவியல்பானும், ஒசைநடைபற்றியே குற்றுகால் கூறல்வேண்டும் என்க. இக்குற்றுகரத்திரிந்து புணர்ச்சியினிகரமாவது குற்றியலிகரம் எனக்கொள்க. “ஆவிஞ்ஞரமன-” என உயிரிற்றுதி கூறல்வேண்டா. அஃதென்னெனின் “நின்றநெறியேயுயிர்.மெய்முதலீதே” என்றாகலினென்க.

26. கசதப வல்லன ரழவல் லனமெய்
மயங்குட னிலைமுறை தடறவின் செலவும்
கிறகின்று நிதழ்வம் பவ்வ வரவும்
இனமு மோசையு மெழுத்துப் பேறும்
அன்ஆன் இன்அல் அற்றிற் றத்தம்
தம்மம் தம்மே அஉ ஐகுன
விண் பிறவு மிடையிலே யென்ப.

(இ-ள்) கசதப வல்லாத மெய்கள் பிறமெய்களோடு சேரும் மயக்கமும், ரழவல்லாத மெய்கள் தம்மிற் சேர்க்கு உடனிலையாவதும், தடற் இன் இவை இறந்தகாலங்

காட்டுவதும், கிற கின்று இவை சிதழ்காலங்காட்டுவதும் பவ் இவை எதிர்காலங்காட்டுவதும், இனவெழுத்தும், ஒசை நிறையும், எழுத்துப்பேறும், அன்முதல் நகரமீறும் சாரியையும், இவைபோன்ற வேறு நிலைகளும் இடைநிலை யென்பார். கத்தகம், கிஞ்சகம், மந்தரம் சங்கரன், பொற்பு, வம்பு, இவைபோன்ற மெய்யமயக்கம்; தக்கினை, இச்சகம், இங்ஙனம், விண்ணவர், நல்லாறு இவைபோன்ற மெய்யுடனிலையாம்; நச்சு நஞ்சு என்ற ப்போல இனம்வரல்; “செஞ்ஞின்ற நிலம்,” “பாழ்ங்ஙிணர்,” “சூர்இ” இவை ஒசை நிறை; செவ்வாம்பல், சேதாம்பல், இவை எழுத்துப்பேறு; நடந்தனன், அவற் றினை, மாத்கை, இவைபோல்வனவும், அவ்வந்தனை, நீதான், அவர்தாம், என்றற்போல்வனவும் சாரியையாம். அக், இக், ஒன், கெழு, பாடு, மாடு, ஞான்று இவைபோல்வனவும் சாரியையாம். இவை பிறவாற்றாணுணர்க. மெய்யமயக்கின் சிறப்பு விதி, திசைச்சொல் கொடுத்தமிழ் நோக்கி விடுத்தாம் என்க.

27. அஃறிணை யிறுமன அஐ சஞயமுன்
ஐயவ் வழிஞ்சு உறழிற் போலியாம்.

(இ-ள்) மகாவீற்றஃறிணைப் பெயரின் மகரவீறு நகரமாகவும், சஞய உயிர்மெய்முன் அஐ இவை தம்முள் அபேதமாகவும், ஐய இவற்றின்பின் நஞ இவை தம்முள் அபேதமாகவும், உறழ்த்து வந்தாற் போலியாம். முகம், முகன், ஐயர்-அய்யர், அமச்சு-அமைச்சு, மஞ்சு மைஞ்சு மைந்தன்-மஞ்சன், செய்கன்று-செஞ்ஞன்று, நாயிறு-ஞாயிறு, என்றற்போல்வன. உறழிற் போலி எனவே உறழாவரின் இல்லையென்க.

28. அன்ஆன் அன்ஆன் அன்ஆர் பம்மாந்

அஐ குடுதுது என்என் அல்அன்
அம்ஆம் எம்எம் ஒமோ நமொ
கடதற ஐஆய் இம்இன் இர்சர்
நயர் கயவு மின்னவும் வேற்றுமை
இடையு மசையு மெச்சமு முருபே.

இச்சுத்தும் பெயர்வினைகட்கெய்த முருபாமாறணர்த்திற்று (இ-ள்) அன்முதலாக ய ஈருகக்கூறனவும் இவைபோல்வனவும், வேற்றுமையுருபுகளும், இடைவய னும் சொற்களும், அசையெனும் சொற்களும்; பெயரெச்ச வினையெச்ச வுருபுகளும், பெயர்வினையுருபுகளும்.

பெயர்வினையென்னக்கூறுதது, அவ்வவற்றின் வழக்கினை நோக்கிப், பார்த்துரை வேண்டெனின், பொதுவிலக்கணக்கூற்று, என்க. “அவைதாம்-பெயர் ஐ ஒடு கு, இன் அது கண்விளி யென்னு மீற்ற” என வேற்றுமை எழினுருபுணர்க. “அம் மோடாம் தம் நம் தம்மே அல் ஆல் வான் பாக் குத்திலே-எம்மோடே மன்னேபானே யும்மீரெட்டிடைச் சொலென்ப” என இடைச்சொற் கூற்றறிக. “இகமியாமதிமோ வாழியிருஞ்சின் முன்னிலைபசைச்சொல்” “இகமியா வரோபோமாதோடிருத்தோரு மேழசைச்சொல் - புகலுங்காலொப்பிலாத போலுமப் பொருட்டேயாகும்” என அசைச்சொற்பாடறிக. “செய்க செய்கின்ற செய்யும்” எனவும். “செய்து செப்பு செய்யாச் செய்யுச்-செய்தெனச் செயச்செயின் செய்யிய செய்யியர்-வான்பான் பாக்கின்” எனவும் எச்ச வருபாவதாய்க.

29. பண்புங் குணமும் பகர்க்திரு சொல்லின்
நீங்கா வாகி நிற்ப விசேடணம்;
ஒப்பு முறழ்வும் பிறழ்வு மன்ன.

(இ-ள்) பண்பும் = பொருளின் தன்மையும், குணமும் = புலகரணப்பற்றுகிய பல்வகை உயிரின் குணமும், பகர்க்து = பிரிந்துரைத்து, இருசொல்லின் நீங்காவாகி = இருவகையாய் பெயர்வினைச் சொற்களிலிருந்து நீங்காதவாபாகி, நிற்ப = அப்பெயர்வினைகளோடு கூடி நிற்பன, விசேடணம் = விசேஷணம் ஆம்; இவற்றின் சாய்மும், உவமையும், எதிர்வேறுபாடும் ஆகிய பண்பும் குணமும், அன்ன = அவைபோலவே விசேஷணமாம். ஒப்புமுறழ்வும் பிறழ்வுக்கூறியது, உயிர் பொருள் இவற்றின் கர்ம்ம கிரியா நியூனமுதலவாற்றுவென்க :- (உ-ம்) “நிற்குறுப்பதோர் அருங்கடி முனையன்” “நீ சிவந்திறுத்த நீரழிபாக்கம்”

என்பதிற் “கறுப்புஞ் சிவப்பும் வெகுளிப்பொருள்” வாகி ஒப்பின் உயிர்க்குணம் பொருட்குணம் விளங்கும். “பொன்போலுங் கள்ளிப்பொறி பறக்கும்” “மானவேன் முட்டை-கானவேன் முட்டை” என்பவற்றில், பொன்மாற்றுறைக்கப் பறக்கலும் முறையாக உறழ்த்தும் தேய்ந்து லாவற் சாய்மாய், பொறிபறக்கப் பொன்னுருகுவபோல், பொறிக்கட் பொற்பேதை செல்ல வியைந்தனன், என இரங்கற்பாலுப்த்தனும், வேல் தைத்துயிர் நீங்குவது போல வேலான்முள் தைத்து உயிர் வாடுகை மாத்திரம் சாய்மாய் அச்சத்துபர்வுகூறியதும், “போலும்” “போம்” என்னும் விசேஷணமுணர்த்திய தறிக. “கை தொழுஉப் பழிச்சிக்கடியன்” என்பதில் பழிச்சல் = வாழ்த்துப் பொருள்கொடுத்துப் பிறழ்த்தமையும் அறிக.

30. தன்னைக் கிளத்த வெல்லா வெழுத்தும்
விதிப்பள வின்றி வருமுறையானே
கரங்கா ரங்கான் சாரியை பெற்றும்
பெயர்வினை யிடத்து னளரய வீற்றய
லாவோ வாகலு மன்னவும் கொள்ளப்
பண்பும் சொல்லும் பலதிரி பேற்கும்.

இஃது எழுத்திற்கும் சொல்லிற்கு மாய சிறப்பு விதி கூறிற்று. (இ-ள்) தன்னைக்குறிக்குமிடத்து எல்லா வெழுத்துக்களும், மேலே சொன்ன மொழிநிலை மயக்கவிதி முதலாகிய தவிர்ந்து வருவதும், கரம், காரம், கான் சாரியைபெற்று வருவதும், னளரயவீற்று அயற்கணின்ற ஆகாரம் ஓகாரம் ஆவதும் இவைபோன்ற திரிபினைப்பெறுவதுடன், பண்புப்பெயர்களும் சொற்களும் பல திரிபினைப்பெறுவதும் கொள்க. அகரம் அகாரம் எனவும். ஆகாரமெனவும், ககரம், ககாரம், காகாரம் எனவும், அஃகான், மஃகான் எனவும்

சாரியை பெற்றவாறதிக. கெப்பெரிது, லளலி
கான், என்புழி எகர மீறியதும் லளமயக்கமும்
காண்க. செம்மை+ஆம்பல்=சேதாம்பல், செம்
மை+அன்=செய்யான், கரியன், புதுமை+ஒடு
=புத்தோடு இவபோல்வனவும், தன்மை என்
பது தட்டையெனவும், பொத்தரூர் என்பது
போத்தரூர் எனவும், “கன்றென்றேன்றியேன்”
தீயேன் என்பது தீயேன் எனவும், தயிர் என்ப
து தயிரு எனவும், பிறவும் “தோன்றல் திரிதல்
கெடுதல்” விகாரமேற்றுப்பயில்வனவும் பிராகி
ருக நெறியிற் காண்க. நல்லான், நல்லான், நல்
லார், நல்லாய் என்பன நல்லோன், நல்லோள்,
நல்லோர், நல்லோய் எனவருதலு முணர்க

(இன்னும் வரும்.)

கோயமுத்துர் பத்மநாபய்யர்.

III

கம்பர் சிலைடைக்கவி.

நீரெலாஞ் சேற்று நாற்றம் நிலமெலாங் கல்லுமு
[என்றும்
ஊரெலாம் பட்டிதொட்டி யுண்பதோ கம்பஞ்
[சோறு
பேரெலாம் பொம்மன் நிம்மன் பெண்களோ
[ஞயுட்பேயும்
சாருலாங் கொங்கு நாட்டைக் கணவிலு சினைக்
[கொணுகே.

என்ற கவியை புலவர் பெருமான் கம்ப
னாட்டாழ்வார் கொங்குதேயத்தில் விஜயம்செய்
த காலைக் கொங்கை யிகழ்த்தும் புகழ்த்தும்
சிலைடையாகக் கூறியதாகக் கொண்டு “சிங்கை
சேசன்” என்பார் அடியில் வருமாறு பொருள்

கூறினார் அதுவருமாறு :- நீரெலாம் - ஆறுகளும்
முகவிய நீர் சிலைகளெல்லாம், சேற்று - சேற்றினி
டத்தில், நாற்றம் - மடவார்கள் கொங்கையின்க
ண்ணுள்ள சிதக்களபச் செழுஞ்சேற்றின் வாசனோ
யும், நிலமெலாம் - குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் பா
லை முகவிய நிலங்களிலெல்லாம், கல்லும் - நவ
ரத்தினங்களும் (கிணையக்கந்தாற் றேன்றிய
வை) . உன்றும் ஊரெலாம் - எத்தலத்தாரும்
நினைக்கக்கூடிய நகர்கள்கோறும், பட்டி - விக்
கிரமார்க்களது மந்திரியாகப் பட்டிக்குச்சுமான
மான புத்திமான்களும், தொட்டி - சாமாவிய
வீதிகளன்றி ஒவ்வொருரினும் தொட்டிக்கட்டு
மாவிகைகளும், உண்பதோ - செவிலியராக உ
ண்டானந்திப்பது, கம்பன்சோறு - கம்பர் சமை
த்துவைக்க வுணவாகிய ராமாயணப் பிரசங்க
மும், பேரெலாம் - அங்கு வாசம் செய்யும்படி
யானவர்களுடைய பெயர்களெல்லாம், பொம்
மன் - (பொன்+மன்) பொன்னுக்கு மன்னாகிய
நிறமாலும் அல்லது குபேரனும், நிம்மன் -
(நின்+மன்) வலிமைபொருத்திய பிமசேனனும்
அல்லது நிம்மனாகிய ஆஞ்சனேயனும், பெண்க
ளோன் - பெண்களைச் சேனையாகவுடைய மன்
மதனுமாக நிறைந்துள்ளன, ஆயும் பேயும் சாரு
லாம் - ஆராய்ந்து பெய்யும் மேகங்களைச் சஞ்சரித்
கின்ற, கொங்குநாட்டை - இத்தன்மை பொருத்
திய சிப்புற்ற கொங்குதேயத்தைக், கணவிலும் -
சொப்பனத்திலும் மறவாது ஒன் காதே - ஒளி
பொருத்திய அரசனே (எனச்சோழனை முன்னி
லையாக்கி) சினைக்க - நினைப்பிராக. (சோழராலு
னே முன்னிலையாக்கி கொங்கின் னளப்பங்களைக்
கூறியதாம். அல்லது உம் :- கணவிலும் சினைக்
கொணுகே - மேன்மைபொருத்திய வில்லைத்தாங்
கிய பூராமன், அர்ஜுனன் முதலியோரும்

கொங்குநாட்டைச் செழித்தவரிதெனினும் பொ
ருத்தும் எனச்சிங்கை நேசரென்பார் “மலை
யைத்துளைக்கெவியை” ப்பிடித்திருக்கிறார். சை
கவிக்குப் பொருளுரைக்க இவ்வளவு பிரயா
சைப்படுவானேன். தமது வித்வ சாதாரியத்தால்
மனோராளும் செய்து பொருளுரைப்பானேன்.
மேற்கண்டபடி வெகு தூரமான விஷயங்களை
யெல்லாம் வருவித்துப் பொருளுரைக்க அக்கவி
யில் பதங்கலிலவே? மேலும் ஊரெல்லாம் பட்டி
தொட்டி என்பதற்கு பட்டி இக்குறியின்படி பொரு
ளுரைத்திருக்கிறார். பட்டி என்பதற்கு விக்
கிரமாதீதன் மந்திரி எனப்பொருள் கொண்டது
அந்த இடத்தில் பொருத்தவில்லையே? தொட்டி
என்பதற்கு மாவிகையெனப் பொருள் நிகண்டி
லாவது அகராதியிலாவது தேடித்தேடியும் கி
டைக்கவில்லை. பட்டி தொட்டி முள்வேலிகள்
நிறைந்த சிற்றார் என்பது வேரான பொருள்.
இதைவிட்டுப் பொருத்தாப் பொருள் கொள்வ
தால் என்ன பயன்? இக்கவி ஆசிரியரின் கருத்து
அது ஆமோ? ஒருபோதுமாகாது. இக்கவியை
சிலைடைக்கவி எனக்கொண்டு பொருளுரைப்ப
தைக்காட்டிலும் கொங்கை யிகழ்த்தே புலவர்
நிலகர் கூறினாரெனக்கொண்டு பொருளுரைப்ப
து மிகவும் உசிதமாயிருக்கின்றது. தவிர சிலை
டைக்கவி எனக்கொண்டு பொருளுரைக்குங்
கால் “முறையின் வைப்பே யுலக மலையாமை”
எனும் அழகு குன்றிப்போம். ஆதலால்வாறு
பொருள் கொள்ளுதல் அத்துணைச் சிறப்பன்று.
நிற்க : “சிங்கை சேசர்” இயற்றியிருக்கும் இல
கைக்கணக்கான சிலைடைகளில் ஒன்றிலாவது
தூரமான விஷயங்களை வருவித்து வலிந்து பொ
ருள் கொள்ளும்படியாக வில்லாமல் உபயாசை
முள்ள பகாப்பதங்களையும் பகுபதங்களையுமாகக்
கொண்ட கவிஞராகவே யிருக்கின்றது. உதார

ணமாக சிங்கைவேயரியற்றிய கரைசைச் சிலை
டைதில்,
“கூவிரி வீதிச்சேனும் கொண்டல்களு மெப்போ
[துங்
காவிரி வனஞ்சேர் கரைசையே” எனவும்,
“செப்பவள மேவுஞ் சேருமாவ் காரத்துள்
ஒப்பமனைச் சிகரத்துட் சிறக்கும்.” எனவும்,

சிலைடைகளிருக்கின்றனவே. இங்ஙனத்தலை
யால் கண்ட கவியில் சிலைடையிருக்கின்றதா?
இல்லையாகையால் புலவர் நிலகர் “கொங்கை”
யிகழ்த்தே இக்கவியை கூறினாரென்று கொள்வ
தே முக்காலும் பொருத்தும். இனி விரிச்சிற்
பெருகுமென அஞ்சி விடுத்தோம்.

இங்ஙனம்,

கலாவினோதன்.

IV

புலாலால் மறுத்தல்.

நண்பர்கள்!

புலாவென்பது ஜீவப்பிராணிகளின் தசை.
புலாலருத்தவேண்டுமானால் ஏதாவது ஒரு ஜீவ
னை வதைக்காது, அதன் மாமிசத்தை புசிக்கமுடி
யாதென்பது நம் நெயர்க்களறித்தவிஷயமே. ஜீவ
விம்சை செய்யக்கூடாதென ஒவ்வொரு வேதங்
களும் முறையிடுகின்றதல்லவா? அவ்வித வே
தங்களையே அனுசரித்திருக்கிற நாம் அதனை மறு
த்து, புலாலருத்துவதாயிருப்பின், சாஸ்திர வி
ரோதமும், அதனால் தேவகோபத்திற்கும் உள்
ளாகி நரக வீட்டை நாகரீகப்படுத்தி அழுந்த
இடமுண்டாக்குகிறதே! மேலும்,

“அன்பின் வழியதுயிர் நிலையத்திவர்கென் புதோல் போர்த்த உடம்பு” அதாவது அன்புள்ள உடம்பே உயிருள்ள உடம்பு, அன்பில்லா உடம்பே உயிரில்லா உடம்பு, என்றும், தேவர்களாயிருந்தாலும் தத்துவஞானிகளாயிருக்கவேண்டுமானால் மாணித சரீரம் எடுத்தேதீரும் என்றும் சுருதிகள் முறையிட, அப்பேர்ப்பட்ட தத்துவஞானனுஷ்டான சந்தானமுடைய மணிதனே, பஞ்சத்தறிவில்லாப்பறவை, நீர்வாழ்வன, மிருகம், முதலிய பலவித ஜீவராசிகளைக் கொண்டு புசிப்பது, அஜ்ஜீவ ஜந்துக்களிலும் தாழ்மையான தாவர வஸ்துக்களைவிட கேவலமான சென்மத்திற்கொப்பிடலாம். ஆகையால் கொலைக்கு மேற்பட்ட பாவம் வேறில்லை. கொல்லாமையே புண்ணியத்திற்கெல்லாம் மேலான புண்ணியமென்று, திருவள்ளுவர்,

“அறவினை யதனிற் கொல்லாமை கோறல் பிறவினை எல்லாந் தரும்” என்றும்,
“கொல்லாந் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி யெல்லா வுயிருந் தெழுமும்” என்றும்,

மாணிக்கவாசகர்,

“கொல்ல நினைப்பதுவுங் குற்றமு மறறெழிய செல்வ வயற்கழனி தென்றிருவாரார்” என்றும் பாடியிருக்கிறார்கள். இங்ஙனம் கொலை செய்வதனால் நெடுநாள் நீங்குகற்கரிய துன்பத்தைக் கொடுக்கும். அத்துன்பத்தை இம்மையில் அனுபவியாவிடிலும் மறுமையில் அனுபவித்தேதீரும்.

“கொல்பவரை தரிசித்தலும் பாவம். தீய முகம் கேசித்தலும் பாவம்” என்றும் ஆடு பன்றி கோழி அருந்துவோர்க்கெல்லாம் அருள் வீழில்லையென்றும், அவர்களுக்கிடம்மையிலுந் துன்பம் மறுமையிலுந் மேல்கிரபம், நன்மையிலுந் யோரிடத்தும், என்றும்”

“மாமிசம் தின்போரெல்லாம் மாணிதப் புலையாவார் - அம்மாவென்றுமாருயிரை அதுத் தருந்தி இம்மானுடரெல்லாம் இன்பமுற்றிருக்கிறார் - அம்மாவென்னும் சப்தம் கேட்டகன்ற மாந்தவற்கு-பொம்மா நிரயமென்றால் புசித்தவற்கென் சொல்வதோ?”

என வள்ளலாரும் கூறியிருக்கிறார். இவையால் ஜீவகாருண்யம் முக்திக்கோர் வழியின்றே?

நண்பர்காள்! யுத்தி அனுபவத்தைப் பாற்போம். பஞ்சத்தறிவுள்ள நமக்கு நம்முயிர்க்கு யாதொரு கேடுமில்லாத ஓர் காயம் கொள்ளுமே யானால் நம் ஜீவன் எவ்விதம் பரிதாப்பபடுகிறது என்பது நம்மனோர் எல்லோர்க்கும் யதார்த்தத்தில் அனுபவ சாட்சியாய்ச் தெரிந்த விஷயமன்றோ? இதனைச் சகியாத நாம் நம்முயிர் போகச் சிக்கப்போமா? சிக்கமாட்டோமே! நம்முடைய உயிரை நாம் எவ்வளவு பெரிதாயும் அருமையாகவும் கேளிக்கிறோமோ, அத்தன்மைபோல் மிருகாதிக்கும் தம் ஜீவன்பேரில் பட்சமிருக்குமே! அன்றியும் நம் வருத்தங்களை இன்னொரு வரிடம் சொல்லி, வேண்டும் மணிமந்த்ரொளவாத மார்க்கங்கள் செய்துகொள்ளுகிறோம். யானும் அறிபாததும் வாய் பேசாததும் தீங்கற்றதுமான பசுபகூழியாதி புஷ்கா ஜந்துக்கள், தங்குறைகளை யாரிடம் சொல்லி நீக்கிக்கொள்ளும்? இவ்வித நியாயத்தைத் தெரிந்திருந்தும், நாம் ஜீவ ஜிம்சை செய்து புசிப்பதானது, மந்தமதிக்கேறிய மொட்டியமன்றோ? இதற்காக “முட்குத்தி நொத்தரிக்கிலோர் பிறவுயிரை-உட்புகுத்தி யூன்தின்பதேன்” என திருவள்ளுவர் கூறியிருக்கிறார்.

மீன் தின்பது மௌடிகமென்றும், பலஹினைமென்றும், ஆடு தின்பது காமக்குரோதாதிக

சௌமிய-ஸ்ரீ மார்சுமி-ஸ்ரீ.]

பிரபஞ்சம்.

ளதிகர் குமென்றும், மாடு தின்பது தயை நாட்சனயம் உண்டாகாதென்றும், பன்றியைப் புசித்தால் மலிகள் அருள் நீங்கி மிருக்யு அருள் குடிப்புதுமென்றும், சிற்சில தத்துவ சாஸ்திரிகளாலறிய வருகிறது. அன்றியும், அமெரிக்காவில் நடந்த மக சம்பந்தமான பிரசங்கத்தில், இத்து மகமே கிரேஷ்டமெனப் பேசியதாய் சில பத்திரிகை மூலம் கேபர்கள் அறிந்திருக்கலாம். அம்மதத்தை அனுசரிக்கவர்களுள நாம், பொறுமையை பொக்கிஷமாகி பொன்னுலகு சேரவேண்டியதென, புலாலருக்கலாகாதென வெளியாகிறதல்லவா?

பெருந்தாலும் மகம்மதியர்கள் நலத்திற்கும் கஷ்டத்திற்கும் புலாலுண்ணும் விஷயத்தைப்பே முக்திபமாக ஆசரிதவருகின்றார்கள். இது அவர்களுக்கே வேதத்துக்கும் விரோதமே!

சிறுஸ்ரீபாலிகள் கூட அவர்கள் வேதத்தில் “கொலை செய்யாதிருக்குக” என்றுள்ள கற்பணையை நினைத்தல் போவா?

சகோதரர்களே! நாம் ஒவ்வொரு வேதங்களை நோக்கிலும் எல்லாம் இங்ஙனமாகவே இருக்கும். அதனால் நம் பிரபஞ்ச நண்பர்களில் யாரா யினும் புலாலருத்துபவராயிருப்பின் இவ்வு முகல் அகளை நிறுத்தியும் அருந்தாத நண்பர்கள் அருந்துபவரைத்தடுத்தும், நம் முயற்சியை பூரிப்பிக்க செய்வீர்களென நம்புகிறோம்.

இங்ஙனம்,

K. S. Ramakrishna Pillay.

ஓர் சுவப்புவஸ்தை.

(6-வது சஞ்சிகை 167-வது பக்கத்தொடர்ச்சி)

ஆகாசபாவனுபூதம்-அகரண ஹேதோற்பவம்-அத்புத அநர்வயமாத் திரை.

தூன்பர்களே! சென்ற சஞ்சிகையில் ‘ததாதத சம் மிச்ச கோஷ்டியாபந்தம்’ என்பதை விவரித்து, இதில் மற்ற மூன்றினையும் சுருக்கிச்சொல்லி விடுகிறேன்.

‘பூகம்’ என்றால், பிரதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு ஆகாசம் எனும்மத்தினையும் குறிப்பிடுகிறது. இதனுள் சப்த, ஸ்பர்ச, ரூப, ரச, கந்தம் என்பவற்றைக் கடையிலிருந்து முறையாக வைத்தால், மேலையவற்றின் குண மேற்படும். இவ்விதம் பிரதிவிக்கு 5 குணங்களும் ஏற்படும். இந்த சப்தாதிகளை மேற்படி பஞ்சபூதங்களின் குணமென்றும், தன் மாத்திரைகளென்றும் சொல்லப்படும். இவைகளின் உற்பத்தி மாயா சபலப்பிரம்மத்திலிருந்தேயாம். மாயையானது அவ்யக்தம், பிரதானம், மூலப்படுகிறது என மூன்று பிணைப்பினையாகி, சத்வரஜஸ்தமோகுண வைஷ்ணவரூபத்தை மகத்தவ் மேற்பட்டு, வைகாரியம், தைஜஸம், விஷ்ணுவாய அக்ஷர தத்வம் பிறந்தது. வைகாரிக பூகத்தையே சத்வரஜஸ்தமோ குணமெனக்கூறும். இவற்றின் பேதம் விரிக்கின், வெகுநிலை. ஆராய்த்தறியவேண்டியதினால், இச்சத்தப்பந்தம், மெட்டில் அதுவதிக்க, சாமஸாகங்காமே விகாரப்பட்டு சப்த தன்மாத்தினையாயிற்று இந்த சப்த தன்மாத்தினையிலிருந்து ஆகாசமுண்டாயிற்று. பிறகு “ஆகாசத் வாயு:” வாயுரக்சி: “அக்ஷரப:” “ஆப: பிரதிவி” என்ன மற்றைய நான்கும் உற்பத்தியாயிற்று. இதன் நியாயம் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று வண்டல் நியாயமாக ஏற்பட்டு, பிரதிவி அடிவண்டலாகவும், ஆகாசம் மேற்றெளிவாகவும் நிற்க, யாம் எல்லாவரும் கண்ணாற்கானும் விஷயம். இதே நியாயப்படி, சரீரத்தவம், அஸ்தி, ரத்தம், மஜ்ஜைசர்

மம், கேசம் என்னும் பஞ்சபூதம் இவற்றின் அகங்காரமே சுல்ல சுளோணிக நாடி என்பன. இந்த நாடியான மகத்தவமே ஞானசக்தி இச்சா சக்தி சிரியாசக்தி என மாயா சபலம்; இவற்றின் ஸதானமே மூளை, இதயம், கோசம் என்பன. இக்கோசமே மூலாதாரம், சுவாதிஷ்டானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விசுத்தி, ஆக்ஷரையெனும் ஆறினையும் ஆகாரமாயுள்ளது. இவற்றுலேசான் இதயத்தின் கதாகதம். இவ்விதயத்தின் கதாகத்தாலே தான் மூளையின் நடை ஆகவே வட்டகிரியாவமைப்பே கோசம். இக்கோசவிச்சாவமைப்பே இதயம். இவ்விதய ஞானவமைப்பே மூளை. இது சரீர ஸ்தூல விஷயம். இவற்றின் ஜாக்ரியாயம் எல்லாநும் அறியும் அது பல விஷயம். இவ்வாறு தரக்களின் மூலஸ்தான சூக்ஷ்ம விஷயம் யோகாசமாசனையால் விவகரிக்க இது சந்தர்ப்பமல்ல. சுவர்காவஸ்தையில் வட்டாதார கோசம் ஆலசியதமோ குணத்தால் தளர்ந்திருக்க, அநாகத விதைய நாடி துடிக்க, விசுத்தியாநாடி பஞ்ச வாயுவிலால் பீடிக்கப்பட்டு, ஆக்ஞாநாடிவைத்தாக்கி மூளையைத்தமோ குண ஜஸம்மந்தத்தினால் மடக்கி ஆலசியத்தால் சாபவிய அதுபலத்தைத் தரச்செய்கிறது. மேலைய மூலாதார நாடியானது சரீரவியாபகமாய் பகிர் துவாரங்களைச் சம்மந்தித்தது. சுவர்பிஷ்டானமானது ஜரிப்பிக்கும் உள் உதா வியாபகமாயாசனடைபெறும். மணிபூகமானது கத்தக்குழாய்பற்றிவிடும் குழாய் நடைபெறும். அநாகதமானது இதயமொன்று ஆட்சிசெய்யும். விசுத்தி சுவாஸாசய வியாபகமே ஞானையானது பிரம்மாந்திரம் மூளை வியாபகம். ஆக்ஷரையின் மூலாதாரமானது சாமான்யம் பந்தீகம் ஆகையால் எப்பொழுது ஆக்ஞாநாடிக்கண் இச்சையானது ஆலசிய தமோசுணத்தால் பாதிக்கப்படுமென அப்பொழுது ஞானமானது இச்சா பூர்த்தியின்றி பிரதிபிம்ப நியாயமாக ஏற்படுகிறது. இப்பிரதிபிம்பத்தை மற்றைய நாடிகள் அதுகவிக்கவே கேவலம் சப்தாநாகாணமாக சுவர்பமேற்படுகின்றது இதுதான் ஆகாசபாவஞ பூதம் என்பது.

பயமானது ஜீவசுவபாவம். இது விட்டசம்மந்தம், விடாத சம்மந்தம், விட்டம் விடாத சம்மந்தமாகி, ஜீவனை பிரதிருதிக்கண் சாபல்யபிக்கச்செய்கின்றது. சுவர்பந்

தில் இந்த பயச்சாபல்யமானது விட்டம் விடாத சம்மந்தத்தினால் பூதநாகாசன்மாத்திரையைப் பீடிக்க ஞான பூர்த்தியின்றி மனனமாத்திரை ஏற்படுகிறது. மனதோ உள்ளதும் இல்லாத நுமானவற்றை ஹேதோத்தேசமாக உருவகப்படுத்தும் திறமையினையுடையது அபூர்த்தியான ஞானமே அகாணமாகையினால், ஹே மனனத்தோடு கூடி அகாணஹேதோத்பவ சுவர்ப நியாயமாகிறது.

சிலவேளை சுவர்பம் தோன்றவானேன்? சிலவேளை தோன்றாமலிருப்பானேன்? என்னும் கேள்விகளுக்குப் பல்லோர் பல நியாயங்களைக் கூறுகின்றனர். விட்டத்திற்குக் குறுக்காகப்படுக்கக்கூடாதென்பார். மலமூத்ர பந்தத்தினால் சுவர்பம் தோற்றமென்பார். ஜாக்ரத்தில் ஏற்பட்ட மிக்க வாஞ்சையே காரணமென்பார். இதுபோலான வெல்லாம் ஒருவாறு சரியாகலாம். ஆனால் சுவர்பமானது அப்புதாவஸ்தையா யிருக்கிறது. சிலர்க்கு சுவர்பமானது ஜாக்ரத்தில் பவித்துவிடுகிறது. ஆகையால் பூர்வ வாஸனையும் பிரத்யக்ஷ வாஸனையும் ஈசுவராக்கனையுமே இதன் மூலகாரணம். பிரத்யக்ஷமும் பூர்வ வாஸனா கைகல்வியமாகையால், காரணம் இரண்டேதான். இவ்விண்டும் ஜீவப்பிரதிமாயா சமந்தமான சம்மந்தமாகலாம், மாயையுற்பத்தி காரணம் “மகா த்புதா கீர்வசனீய ாபா” என்பதே நிச்சயமாகையாலும் அதன் சம்மந்தமும் “சங்காப்யசங்காப்யபூதாதி கானோ—பின்னாபயின்னாப்யு பயாத்மிகாபூ” என்ற படியாகையாலும், சுவர்பமானது “அப்புத அனந்தய மாத்தா” நியாயமாகிறது. இந்தப் பிரபஞ்ச சஞ்சலையானது வார பத்திரிகையாக மாற்றப்படுமானாலும், இவ் கடைச்சஞ்சலையானதால், எடுத்த விஷயத்தை முடிக்கவேண்டிமென்ற கருத்தின் திருஷ்டாந்தங்களை விவரிக்காமல், ததவரீதியாகச் சுருக்க முடித்து விட்டேன். ஆகையினால் நண்பர்களெல்லாவரும் மன்னிப்பாராக:—

C. R. Padmanabha Iyer.

VI

லௌகீக தந்திர தர்மம்.

அத்யாயம் V.

கைமுசுலோபந்ரிய முக்கியமான கருத்துகள்.

1. மேலே சொன்ன அத்யாயத்தால் ‘கைமுதல்’ என்பதின் பொருள் சாமான்யமாக யார்க்கும் புலப்பட்டிருக்கும். இதைப்பற்றியானொரு சந்தேகமுமேற்படாதபடி விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் ‘கைமுதல்’ என்பதின் சிறந்த விதிகளைச் சற்று ஆராய்வோம்.

எப்படி ஐசுவரியமென்பது பணமல்லவோ, அப்படியே பணம் என்பதும் கைமுதல்லவென்று, முன்னமே சொன்னோம். சிலவேளைதெய கிருஷ்டாந்தங்களும் சொல்லப்பட்டது. ஆனால், கைமுதல் எதைப்பொருத்தது? என்று யோசித்தால், தொழில் கல்லமை ஒன்றையே பொருத்ததென்று, தானாகமாக யாவரும் ஒத்ததொன்றைத்தக்க விஷயம். ஆகிலும், தொழில் வன்மையானது கைமுதலினுடைய அனவிற்புள் பிரபலித்தது வருமெனவதென்பது முதல் கருத்து. இக்கருத்தையொத்தொரு பேசுமுறியின்றிச் சாதாரணமான திருஷ்டாந்த பூர்வமாக விளங்கியிருந்தாலும், இதன் வாஸ்தவத்தை அறிந்தொளவது முக்கிய கடமை. ஒரு அலுவல் செய்யவேண்டினானால், தொழிலேற்பட வேண்டுமென்பது நினைவாக. ஆகையால், தொழிலேற்படுத்தவதான், கைமுதல் போடவேண்டியது, சர்க்காரதானையா அறியத்தக்கது. சாதாரண விஷயத்தில் முதல் போடுவதானது டிரையாப் பணித்தி விளைவை சங்கிரகிக்கச்செய்யும், முடித்தனத் தொழிலேற்படுத்தவதாம். அவ்வாறே, விகற்ப சாதனங்களைச்செய்யும் விஷயத்திலும், வந்தமே கைமுதலாம். ஆகவே கைமுதலுக்கு மிகுதின தொழில் ஏற்படாசென்பதும், கைமுதலானது தொழிலேற்பாட்டிக்கு சிறந்தியாகாணமென்பதும் வளத்தில் விளங்கும. ஆனால், உலகத்தில் பொத்தமாக, அதிகம் கைமுதல் போட்டிருப்பதால் லாபம் ஏராளமாகக் கிடைக்கிறது என்று, சொல்வது வழக்கமாயினும், முதலே லா

பத்தைக் கொடுக்காது என்பதும், அம்முதலைப்பற்றிய தொழிலின் அளவே லாப ஆஸ்பதமென்பதும், தெரிந்த விஷயம். இப்படி தெரிந்திருக்கும் ராஜாங்கத்தார் முதலின்றித் தொழிலேற்படுத்தக் கூடுமென்பது தப்பான எண்ணம். ராஜாங்கத்தார் ஜனங்களை அதிகம் உழைக்கச்செய்யவா? அல்லது உழைப்பின் திறமையை அதிகரிக்கச்செய்யவா? காரியமான விஷயம் இவையல்ல. ஏதோ ஒருவாறு உதவி செய்வதாம் ஆகிலும் ஜனங்கள் கஷ்டமெடுத்து புத்திசாலிகளாய் விசேஷ சாமர்த்தியமடைந்து, திண்ணைக்கமிட்டியை விட்டு, உழைப்பாளிகளானாலொழியத் தலையெடுப்பது அசாத்தியம். ராஜாங்கத்தார், இறக்குமதியை சிறுத்திவிட்டோ, அல்லது அவ்விருக்குமகிச் சர்க்காருக்கு அதிக வரி சியமிக்கவோ, செய்துவிட்டால், தேசத்தில் தொழில் விருத்தியாகி ஜனங்களுல்லாம் ஐசுவரியவாண்னாளர்களென்பது, “முடவன்-கொம்புகேள்” விஷயமே. ஆனால், மேற்சொன்ன சிப்பந்தமானது சுதேசத்தொழிலிவிருத்தியில், ஏதோ பிசையோஜனப்படக்கூடும். ஆகிலும், சுதேசத்தொழிலானது, விதேசத்தோடு போட்டி போடக்கூடிய சாமார்த்தியத்தைப் பெற்றிருந்தாலொழிய, சீடித்து சிலைக்கமாட்டாது. ஜனங்கள் சர்க்காருக்கு நலத்தையும் மலிவையுமே கருகுவது சாதாரணம். ஆகையால், சுதேசத்தொழிலானது, நயமானதும் விலை சாசமானதுமாகிய சாதனங்களை வேண்டிய நளவிற்பொலித்தாலொழிய, நாளடைவில் பழுதகிப்போகும். இது எப்படியானாலும், சாதாரண வந்ததகத் தகூர்ப வந்ததயைத்தக்கும் என்ன சம்மந்தம்? வாஜ்ஜிய லாபத்தாலேயோ தொழிலேற்படக்கூடியது? அல்லது சர்க்காரு மலிவது? சூக்ஷ்மமாக ஆலோசித்தால், சுதேசத்தொழிற் சர்க்காருக்கு யாதொரு ஈனையும் வேண்டியதில்லை. “தன்காசு செல்லாவிட்டால் தட்டானையா கட்டியடிப்பது”? இது என்ன நியாயம்? தொழிலானது வேறற்றால் பராமரிக்கப்பட்டது. ஆகவே, அனாகாசு கடைத்தாலும் லாபம் லாபமே! இருப்பெல்லாம் முதல்! விற்பதெல்லாம் லாமேயாம். விதேசவாஜ்ஜியை சுதேசலாபமென்பது எப்படியிருக்கிறதென்றால், எத்தனாளி எண்ணிக்கையில் போய்விட்டால் நாளிட்டதே கொள்ளையென

ஐம் சிபாயமாறது எதிராகி வந்துவிட்டானென்று தன் விபரமாத்தை முடக்குவது? போட்டியாகாதென்றல்ல: தன் சாக்கு விலைபாசாதென்றும் நாணயமான கருத்து கொண்டேதான் தொழிலை விட்டுவிடவேண்டி வரும். ஆகையால் தப்பு தனதேயன்றி ராஜாங்கத்தாருடையதல்ல வென்று யாவரும் அறிந்துகொள்வது அவசியம்.

2. வைமுதலானது தொழிலுக்கு ஒருவரையறை ஏற்படுத்துகிறது என்றகினாலேயே, அவ்வரைறையை ஏற்படுத்தும் என்ற சிச்சயமில்லை. சாக்குகள் விற்பனையாகாமலோ தொழிலாளிகள் குறைந்தோ, கைமுதல் பிரயோஜனப்படாமலிருக்கலாம் தொழிலாளிகள் ஏற்படாமற்போனால், கிடைத்தவரைக்கொண்டுதானே தொழில் செயலிக்கவேண்டி வரும். ஒருவேளை தொழிலாளிகளின் குறிப்பத்தினரும் தொழில் செய்வார்களேயானால் இவர்களைப் பாாமரிக்கும் பாரம் இராது. அல்லது வேறு தொழிலாளிகளையும் சேர்க்கலாம் இவ்விதம் செய்தால் அதிக லாபம் கிடைக்கும். ஆனால் முதலிலற்பம் குறைவுபட்டால், தொழிலாளிகளின் சம்பளத்தைக்குறைத்து அவர்களைக்கொண்டு சாச்சுரியாக வேலை செயலிக்கவேண்டிவரும். இது முக்கியமாய் கவனிக்கத்தக்க விஷயம் சர்க்காரால் தொழிலாளிகளைக் கொண்டுவரவும், கைமுதலை வருமானவரி முதலியவற்றால் அதிகரிப்பிக்கவும் கூடும். இப்படி ஒரு பண்ட ஏற்படுமானால் பண்டிக்கு வட்டி செல்லுத்தோறும் அந்தபண்டைக்கையாகி, தொழிலை விருத்தி செய்து சார்த்தகப்படுத்தலாம் வருமானவரி கொடுப்பது வாஸ்தவமாகக் கையிருக்கும் முதலிலிருத்தல்ல; செலவு முதலிலிருத்தேதான் சாதாரண கடனாகை அதிகம் லாபம் கிடைக்குமானால் தன மூலியமாக தொழிலாளிகள் மேன்மைப்பட்டு பண்டும் கிலைபெறலாம்.

3 எப்படி தொழிலானது கைமுதலைப் பொறுத்ததோ அப்படியே சைமுதலானது தொழிலை விருத்திசெய்ய உதவும் ஆனால் மேற்படி முதலில் ஒரு பகுதியத்தில்களிலும் சிலத்திலும் மற்றும் போடப்பட்டிருப்பதினால் அப்பகுதிக்குரிய வளவில் தொழில் விராத்தியில்லாமலிருக்கலாம், சாதாரணமாக முதல் அதிகமாக இருக்கலாம்.

யில் மேற்கண்ட விதமே யாதும் ஆயினும் அவ்விதமான முதலானது தொழிலாளிகளுக்கு நன்மையையே அளிக்கும். வேலைசெய்யத் தகுந்தவர்களுக்கு முதலிலிருத்தால் அவர்களைக்கொண்டு ஏதோ ஒரு விதமான வேலை செயலிக்கலாம். ஆனால் சிலபேர் இது தப்பான உயிர்மாயமென்பார்கள். ஏனென்றால், முன் செய்தற்கையே அழிச்சலாகாமலிருக்கையில், இன்னும் அதிகமானதொழிலால் செயலித்த சாமான்சளை எவ்வாறு அழிச்சல் செய்வது? தக்க விலை கிடைக்காததால் மாசுகியல்ல, அச்சாமான்களை ஹினவிலைக்குக் கொடுக்கவேண்டியும் வரும். இல்லாவிட்டால், அச்சாமான்களை ஒரு மூலையில் துருப்பிடிக்கப் போட்டுவிட்டுவிட்டுக் கொண்டு எவ்வித ரூர்கள். ஆனால், அவருடைய அபிப்பாயம் தப்பென்று எளிதில் அறியலாம்.

கருணை பெற்ற ராஜாங்கத்திற்கு முதலும் தொழிலாளிகளுமுண்டானால், அம்முதலைப்பல விஷயங்களில் பிரயோஜனப்படுக்தலாம். அதிகம் தொழிலாளிகளையும் ஏற்படுத்தி மணிதருக்கு ஒரு பயனைக் கொடுக்கலாம் அவ்விதமே முதல் மிக்க தனவாங்கனும் செய்யலாம். ஆனால் முதலாளிகளெல்லாம் தொழிலாளிகளோடிக் தங்களுக்கு விசேஷ மகிப்பு இல்லையென்று முதலைத் தொழில் விஷயங்களுக்கு உபயோகித்து வந்தால் முதல் நிஷ்பிரயோஜனமாகவில்லை யாகிலும் முன்செய்தவைகளே விற்பனையாகாமலிருக்க, அதிகம் உண்டான சாக்குகளை எவ்வாறு யார் விலைக்குக்கொள்வார்கள்? சாக்குகள் விலை போகாமலிருந்தால் பாக்கியாய்விடும்; அப்பொழுது முதலை முன்னிருத்தபடியே குறைத்தவிடவேண்டி நேரிடும் என்பது ஒரு கத்தி சியாயம் முன் எடுத்த விஷயத்தில் தனவாங்கன் யாதொரு வைபவங்களும் விரும்பமாட்டார்கள். அப்பொழுது தொழிலாளிகள் லாப உத்தேசமாகத் தங்கள் வரும்படியை முதலாக மாற்ற விரும்பினால், தொழிலாளிகள் பயனடைவார்கள். அதனால் முதலாளிகளுக்கு நஷ்டமொன்று மில்லாமற்போனாலும், தொழிலாளிகள் படிப்படியாக கல்ல நிலைமைக்கு வந்துவிடுவார்கள்—ராஜாஜமும் ஐசுவரியமடைந்தாற்போலாகா—தொழிலாளிகள் அதிகரித்தால் வேலையும் அதிகரிக்கும் இல்லாமற்போனால் தொ

தொழிலாளிகளே தனவாங்கனாவார்கள்—ஆகையால் ஐசுவரியமானது வைபவங்கள் வேண்டியோடாப் பொறுத்ததல்லவென்பது தெளிவாக அறியத்தக்கது.

4. கைமுதல் என்பதின் இரண்டாகவு கருத்தென்னவென்றால் அம்முதல் எவ்விதத்தினால் உண்டாவது என்பது தான். இவ்விஷயம் முன்னமே ஒருவாறு விளங்கியிருக்கும்; ஆகிலும் சாதாரணமாக, முதலானது சங்கிரகித்தலால் உண்டாகிறது என்று, யாவரும் அறிவர். வரவெல்லாம் செலவழித்தால் முதலென்பது எவ்வாறாகும்? ஆகாராதிகளுக்கு ஒருவன் சேகரம் செய்வதும் முதலாகாது. ஏனென்றால், இச்சேகரமானது மேல்விளைவுவரும் வரையில் தான் நிற்கும். நிலம் சாகுபடி செய்பவர்களை விசாரித்தால், ஆகாரத்திற்கு மாத்திரம் சேகரித்தால் போதாது: வித்துக்கும் சேகரித்து வைக்கவேண்டிமென்பர். இன்னும் எவ்வளவோ மட்டுப்பட்ட இதர செலவுகட்கும், கிஞ்சித்தாகிலும் சேகரம் வேண்டாமா? இதற்கே இப்படியானால், பிறரைக்கொண்டு தொழில் செயலித்துப் பயனடைய விரும்புகிறவர்கள், மிக்கவும் முதல் சேகரம் செய்பவர்களாகவே யிருக்கவேண்டும். ஒன்றிலோ, செலவில் அதிகம் வரவு வேண்டும் இவ்வாறப்போனால், வரவினைவிடச் செலவு மட்டாக இருக்கவேண்டும். இஃது இரண்டினின்றிச் சேகரம் செய்ய வலாய்: கைமுதலும் உண்டாகாதென்பது உள்ளங்கை கெல்லிக்கனரிபோல் விளங்கத்தக்கது.

நாகரிகமில்லாதமுன்னைய நாள்களில் திரவியவான்கள் யாரென்றால், திரவியத்தைச் சேர்த்தவனல்ல; பெலவானாகக் கொள்ளுக்கு அக் தாம்புலம் வாங்கினவனேயார், இல்லாமற்போனால், அடிமைகளைக்கொண்டு வேலை வாங்கி, அவர்களுக்கு அன்ன வந்திராதிகள் மட்டும் கொடுத்து மீத்தவற்றைப் பொக்கிஷத்திற் போட்டவனாகும். இந்த பொக்கிஷமும், யுத்தம் சேர்த்தால், பெலவான் பொக்கிஷத்தில் ஐக்கியமாகி வந்தது.

இவை மாத்திரமன்றியில், எடுத்தக்கொண்ட முயற்சியளவில் அடங்கி நிலமால் வேறுவழிளால் முதல் சேருவதும் எவ்வளவோ அதுபல நிருஷ்டாந்தமாக அறியலாம். ஆனால் மொத்தமாக, முதலானது சேகரம் செய்யும் திறமையைப் பொறுத்தது என்று கருதுகோ

மனால் அறாப்பட்டிருக்கிடத்தம் படு லுத்தத்தனம் செய்ம் முதல் சேர்ப்பும் அக்கருத் தடங் மா தலால் முதல் சேகர பென்டத்தேக வழியெழ்பமே ஆகையால் தொல்லால் அதிகம் பாயோஜன மண்டாகும் படி செய்வதும் தனக்குப் பிறர்க்கும் ஆயன்றவல்ல பிரயோஜனப்படுவதும் கீவகலாப்பாக்கியாகும் சேகரமே சாகுவதமானதும் சர்வ சாஸ்திர சம்மதமானதுமான 'முதல்' என்னப்பபிம் அதாவது, படுலுப்பதன் என்றும் லும், மட்டுமிதமாகச் செலவு செய்து, பாக்கியான சேகரமே 'கைமுதல்' என்பது வெண்கீக தந்திரியாயமாம்.

C. R. P

VII

பொருமை.

170-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.

அப்படி பொருமையுள்ள அம்மூவரும் ஒரு நாள் ஒரு கணவாய் வழியாய்ப் போய்க்கொண்டிருக்கையில் அவர்கள் எதிரில் பையொன்று காணப்பட்டது. அது யாராவது வழிப்போக்கர் போட்டுவிட்டுப்போனதாயிருக்கவேண்டும். அம்மூவரும் தாங்கள் ஏறிச்சென்ற எண்ணியை விட்டிருங்கி அப்பையின் சமீபத்தில் பார்த்து பண்பையென்று மூவரும் அறிந்து இதைப்பங்கிட்டுவிட்டுக்கொண்டு வீட்டிற்குத்திரும்பிப்போய் சுகமாகக் காலம் கழிக்கலாமென்றார்கள். அது அவர்கள் வெளிக் குப்பேசின பிச்சுச்சயன்றி வேறல்ல. மனதில் இம்மூவருக்கும் எண்ணம் வேறாயிருந்தது. ஆகையால் ஒருவரும் அதைத்தொடாமலிருந்தார்கள். "கொடுப்பதழுக்கறுப்பான் சுற்றமுநிப்பது உமுண்பது உன்றிக்கெடும்" என்பது போல அது தனக்கல்லாமல்போனாலும் போகட்டும் அதை வேறொருவர் அதுபவியாமலிருந்தால் போதுமென்று மூவரும் கருதியிருந்

தனர். ஆயினும் அதைவிட்டு அப்புறம்போக ஒருவருக்கும் மனமில்லை. அதை மற்றிருவர்க்கும் பங்கிட்டுக்கொடுப்பது மூவருக்கும் வருத்தமாக இருந்தபடியால் என்ன செய்யவேண்டுமென்று போசித்துக்கொண்டு இரவும் பகலும் மயங்கியே கின்றுகொண்டிருந்தார்கள். இப்படியிருக்கையில் தர்மகேசரி என்னும் அந்த தேவதாசன் வேட்டையாடிவிட்டு தன் சைன்னியங்களுடன் அவ்விடம் வந்தான். அவ்வரசன் இப்படி பொறுமை யடைந்திருப்பவர்களைக்கண்டு, “என்ன செய்தி? பைபைக்கேழேபோட்டு அதை 3 பேராக சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறீர்களே.”? பென்று வினவினான். அவ்வரசனைக்கண்டு அவர்கள் திசில் அடைந்தனர். பிரம உன்மையைச் சொல்லாவிடில் கொடிய தண்டனை சம்பவிக்குமென்று சொல்ல அவர்கள் அச்சமுற்று நடந்த செய்தியை உள்ளபடி சொல்ல ஆரம்பித்தனர்.

“அரசனே! எங்கள் மூவரையும் ஒரே பேய் பிடித்திருக்கின்றது. அதற்குப் பொறுமை என்று பெயர். ஆயினும் நாங்கள் மூன்றுபேரும் மாத்திரம் ஒன்றிருந்தால் அதற்குச் சர்மகர்தான். இக்கொடிய நோயை யாவரேனும் நீக்குவார்களாயின் அவர்களுக்கு இப்பூவுலகத்தில் கல்ல கீர்த்தியுண்டாகும். “அவ்விடத்திற்கு உறுதியைச் செய்யவான் தவ்வையைக்காட்டிவிடும்” என்றபடி எல்லாத்துன்பங்களையும் விளைப்பதற்கு இந்த நோய்தான் ஹேதுவென்று எங்களுக்கே நன்றாய்ப்படுகின்றது. ஆயினும் நாங்கள் என்செய்வோம். எங்களால் நீக்கமுடியவில்லை. மேலும் “பணமென்றால் பிணமும் வாயைத் திறக்கும்” என்பது தாங்கள் கேட்டதில்லையோ? அதினால் வழியில் கிடந்த இப்பண்பையை ஒருவரும் எடுக்காமல் மனம் கலங்கி நின்று

மேன்மையுள்ளார்கள். துஷ்டநிர்க்கிரஹ சிஷ்டபரிபரலகனான அவ்வரசன் அதுகேட்டு “நல்லது பெரியோர்களே! உங்கள் நோய்க்கு என்னிடத்தில் ஒரு மருந்துண்டு. அந்நோய் யார்யாருக்கு தேகத்தில் நன்றாய் ஊன்றிப்போயிருக்கின்றதோ, அதை உள்ளது உள்ளபடி ஒளியாமல் தெரிவிப்பீர்களாயின் அதற்குத்தக்க பலமுள்ள மருந்தைக்கொடுத்து சிவர்த்திசெய்ய மாட்டுவேன்” என்றான். அதுகேட்டு சுப்பன், “அப்போ? என் பொறுமை நோயை நான் என்னவென்று சொல்லுவேன்! அது தலைக்கேறிப்போயிருக்கிறது. உலகத்தில் ஒருவருக்கு நன்மையுண்டாவது நான் கண்ணாரப்பார்த்து பொறுக்கமாட்டேன்” என்றான். அசன்மேல் லக்ஷுமணன் “அப்படியா? ஆயினும் என்னேக்காட்டிலும் நீ மிகவும் யோக்கியன்தான். பிரம் நலமடைவது பார்க்கப்பொறுமையிருப்பது பெரிதல்ல. எவனாவது ஒருவன் மற்றொருவருக்கு ஒத்தாசை செய்தால் அகையும் நான் பொறுக்கமாட்டேன்” என்றான். லக்ஷுமணனின்வாறு கூறியதற்கு கிருஷ்ணன் “ஆனால் இவ்விஷயத்தில் நீங்கலிருவரும் இன்னும் குழந்தைகளாயிருக்கின்றீர்கள். இந்த விவாதி இப்போதுதான் உங்கவிடத்து ஆரம்பித்திருப்பதுபோல தோன்றுகிறது. ஒருவன் மற்றொருவனுக்கு உரிபரிவாதையும் பொறுக்கமாட்டாமலிருப்பது இவ்வளவு மேன்மையல்ல. உலகத்தில் எவனாவது கேட்காமலிருக்கும்போது உதவி செய்பவனையும் பார்க்கப்பொறுக்கமாட்டேன்.” என்றான்.

(தொடரும்.)

E. V. S. Row.

VIII

லோகோபகாரிகள்.

.....

மருவூர் கியாயம்.

(179-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

தாசரவர்கள் :- ரஸவிஷயம் ராமாயணமாகிறபடியால், இன்றைத்தினம் கனம் லோ. உ. ச. நாயகர் அவர்கள் குதிரைக்குறடா கொண்டு வந்து எல்லோரையும் சந்தோஷிக்கச்செய்ய இருக்கிறார். ஆகையால் இச்சபையோரெல்லாம் அமைவுற்றுக் கேட்பாராக.

கனம் லோ. உ. ச. அவர்கள் எழுந்ததும் (கரகோஷம்)

கனம் நாயகர் - ஐயா லோகோபகாரிகளே! மனுஷியனுக்கும் மிருகத்திற்கும் அநேக வித்தியாசம். மிருகத்திற்கு மனுஷியனைப்போலப் பகுத்தறிவென்பதே கிடையாது. இப்பகுத்தறிவை வெளியிடவேண்டிய பாஷையும் கிடையாது. இஃது இப்படியிருக்க, பாஷையினால் ஒருவன் தன்னுடைய சிந்தாக்கிராஹிய விஷயங்களை வெளிப்படுத்தக்கூடாது சக்திபற்றவனானால், அவனை மனுஷியனல்லவென்றே சொல்லலாம். பாஷையானது தெய்வீகமாய் மனுஷியனுக்கு லபித்திருப்பது: குழந்தைப்பருவமுதல் ‘அம்மா’ ‘அப்பா’ வென்று அன்னைதொட்டாரம்பித்து அவை பரியந்தம் அடிமேல் அடிவைத்துப்படிப்படியாகவோங்கிப் பரிணமிப்பதுவே பாஷையாம். இவ்வைபவத்தைத்தான் பிராகிருதமென்றும் வழக்கு என்றும் சொல்கிறார்கள். எழுதப்படிக்கக்கற்று, மேற்படி இயற்கையாயமைந்த வழக்கியால் நடையை, உள்ளது உள்ளபடி எழுதுவதே அழகாயிருக்கும். இவ்வழக்கியலிற்றான் நவரச பாவங்கள் நன்காய்ச் சுவபாவமாகப்படிந்திருக்கி

றது. எந்தக்கவிதாவானவன் இவ்விதப்பாபுள்ளவற்றை எழுதுவதில் வல்லவனோ, அவனைத்தான் வாக்கி வாக்கி என்று சொல்கிறார்கள். ஆகையினால் வசன நடையானது அவனவன் அறையிலும் அம்பலத்திலும் ஆடியதுபோலவே யமைவதாகையினால், இவ்வசனநடையை இலக்கணவழிகளாலிசைத்தெழுதுவதுதான், வித்வான்களின் சாமர்த்தியம். வேறுவிதமாகப் படிப்பாளிகள் எழுதிவதுபோல நாமும் எழுதவேண்டுமென்று ஆரம்பித்தால் நமது இதயமே கெட்டுப்போம். இந்த விஷயத்தை முக்கியமாகக் கவனித்து, எழுதுவோரும் படிப்போரும் சன்மானித்து வரவேண்டியது அவசியம். இது தெரியாமல், சன்மானிப்பவர்கள் தலைவிரிகோலமாய் ஆடுவார்களானால், குதிரைக்குறடாவை யுபயோகிக்கவேண்டியது, யார்க்காக யார்க்கு உபயோகிக்கவேண்டும்? ஒருக்காலும் மாணுக்கரின்மேல் உபயோகிக்க ஏலாது. ஆகையினால் பிரபஞ்சத்தில் அடிபட்டுத் தேர்ந்தவனே ஆகானான். அப்படிப்பட்டவனைத்தான், பிள்ளைகளைப் பயிற்றிவைக்கவும், சன்மானிக்கவும் பிரகரிக்கவும், ஏற்படுத்தவேண்டியது. இதுவே வசனநடைக் குதிரைக்குறடா விவரம். (கரகோஷம்)

பலிஷ்டன் :- கனம் நாயகரவர்கள் சொன்னது ஏகதேசம் சரியாகவிருக்கிறது. ஆனாலும் குருவுக்கே தான் குறடா யுபயோகிக்கத்தரும் என்பது என் மனதிற்கேற்கவில்லை- (அப்படிச் சொல்லவில்லை.) மாணுக்கரோடு சேர்ந்து குருவும் ‘பாச்சி’ ‘சோச்சி’ யென்று எழுதவும் படிக்கவும் வேண்டுமா? (இல்-இரும் இரும்!)

கனிஷ்டன் :- குழந்தைகளுடைய மழலைச் சொற்களைச் சுட்டி யெழுத நேர்ந்தவிடத்து, ‘பால்’ ‘சோறு’ என்பதைவிட ‘பாச்சி’ ‘சோச்சி’

யென்று எழுதுவதே யுதகம். (மெத்தகரகோஷம்.)

தாசரவர்கள் - பவிஷ்டர் பேசினது ஒரு வித வியாயமே. ஆனாலும் சுவபாவத்தைச்சிதைப்பது அழகல்ல. திருஷ்டாந்தமாக ஒரு கதை சொல்கிறேன் :- காளிதாசரவர்கள் சொல்லிவிட்ட காளியத்தை முடிக்க லக்ஷண கவிபை போஜராஜா கிபயித்தபோது, அனந்தப்பட்டன் என்பவர் அரண்மனைக்கெதிரே யிருந்த ஓர் கூடையிலே நின்றுகொண்டு அஷ்டமிசந்திரனுக்கு நேராக அறைவாடிபாகிய எருமுட்டைப்பகுதி யொன்றை மூங்கின்மேல் கொடுத்து, சந்திரனை நோக்கி நோக்கிக்குக்கையில், அரசன் யாது காரணமென்று வினாவ, சுவாமீ! லக்ஷணகவி காளிதாச வரகவிபோடி ஒத்து முடிந்தால், இவ்வெரு முட்டைப் பகுதியும் சந்திரனோடு சேர்ந்து மதிபைப் பூர்ணமாக்குவதில் சந்தேகமென்ன வென்றார். (சொல்லகக்கேளும்! கேளும்!) ஆகையினால் வரத்தால் ஏற்பட்ட பிராகிருதமே லக்ஷணமன்றி, லக்ஷணம் பிராகிருதப் பிரஸாதமாகவேயாகாது. (கரகோஷம்)

கவிஷ்டன் :- நாயகர் நாலு பக்கமும் திரிந்து திரிந்து, நாலும் நன்றாயிந்தவர். தாசரவர்களும் மிதவாதி. ஆகையால், இவர்கள் மெத்த சிரமமெடுத்துக்கொண்டு, இவ்விடத்தில் தயவு செய்து பிரசங்கித்ததானது, நாமெல்லோரும் பெற்ற புண்ணியமென்றே சொல்லலாம்: மேற்படியார்க்கு மும்முறை வந்தனமளிப்போமாக :- (கரகோஷ விளம்பனம்)

தாசரவர்கள்: இன்று சுதினமாக முடிவு பெற்று இத்துடன் இச்சபை கலைபவும்.

4-12-09.

S. Sastri.

சென்றமதி பிரபஞ்சத்தில் சகோதரி சுப்பு லக்ஷுமியம்மாள் கைச்சாற்றின்மேல் இரண்டு விடுகதை வினாக்கள் வரையப்பட்டிருந்ததைக் கண்டு களிப்புற்ற நான் அவ்விடுகதை வினாக்களுக்கு சரியானபொருள் எனக்குத் தெரிந்தவாறு பிரபஞ்சத்தில் வரைவது வினாகாதென நினைத்து வரையத்துணிந்தேன்.

அப்பொருள்களாவன :- முதலாவதற்கு “வினை” யெனவும், இரண்டாவதற்கு “வலை” யெனவும், பொருள்படும்.

விடுகதை வினா.

சிறுநடை யுதித்திருக்கும் சிறுமியல்ல சிறந்தநா லணிந்திருக்கும் அந்தணரல்ல ஒன்றைக்கலைக் கெண்ணையிடும் பணிக்கனல்ல ஒண்கழுத்தில் மணியுண்டு ரிஷபமல்ல சிறுராப் புரமெரித்தார் முன்னே சிற்பார் சிறந்தபணி விடைக்குதவார் தீயரல்லப் பொன்பாதம் பூண்டிருக்கும் விஷ்ணுவமல்ல பூவுலகிலுள்ளோரே இக்கவியைப் புகலுவீரே.

II

படிமுழுதுத் தரித்தங்கே மன்றுளாடி பத்தரு முத்தருமங்கே பணிந்துகாடி திடமுடைய நான்முகனும் அரிபுத்தேடி தேவரெல்லாம் போற்றரிய திங்கள்கூடி வடமணியும் முலைய வர்க்கம்போல வடிவுடைய திருமணி தழுமபுபட்டு படிமுழுது மாளுவிக்க வல்லார்தாமே பரமனார் தானுமல்ல பகருவீரே.

C. G. S. Sundram.

IX

குடி.

170-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.

குடியினால் தாதுபுஷ்டி யுண்டாகமாட்டா தா? என்று சொன்னார் புருஷார்த்தத்துக்கெல்லாங்காரணமான அறிவானது நஷ்டியையடைய தாதுவென்னும் மித்திரியங்கள் மாத்திரம் புஷ்டியடைவதென்றால் அது உண்மைபாடுமோ? முற்றிலுமில்லை. ஒருக்காலங்ஙனமாவதா யிருந்தாலும் அது ஊகர்த்தனில்லாப் படைபோலும் ஞானமில்லாக் கல்விபோலுமாகும் நல்லது, இதற்கு வஸ்துவென்றும் சரக்கென்றும் அமுதமென்றும் பெயருண்டென்றும், அவ்வித அருமைப்பெயரானது சித்தர்களாலும் யோகிகளாலும் தங்கள் ஸ்வானுபவத்திலிடப்பட்டிருக்கின்ற தென்றும் சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்களே, சரி, சரி “தாங்கெட்டதுமல்லாமல் சந்திரபுஷ்டகரணி யாயுய் கெடுத்தான்” என்றாற்போல நமது சிரத்தின் நடுவே விளங்குவதான ஸஹஸ்ரதள கமலத்தின் மலரினது துளியிலுள்ள சந்திரமண்டலத்தை அக்கினி பிரஜாஷ்டா உச்சாரணத்தால் இளகப்பண்ணியதிலிருந்து ஒழுக்குகின்றதையல்லவா அமுதமென்றும் தேவாமுதமென்றும், வஸ்துவென்றும் அரியவஸ்துவென்றும் சொல்லுவதைவிட்டு கேவலம் புளித்துதுரைகொண்ட நீரையா அவ்வாறுகூறினார்? இல்லை! இல்லை! மேலும் குடிப்பதால் மூளை ஜன்னி ரோகங்கண்டு தங்கள் கிஷ்டைகளுக்கும், யோக சாதனைக்கும் பங்கம் சிகழ்மென அவர்களறிபார்களா? நிற்க: இக்குடியர்கள் தங்கள் கெட்டதன்மையில் தங்கள் முன்னோர்களது பெருமையையும் கெடுத்த

துவிடுகிறார்கள். இதற்கு சான்றாகவோர் கதை என் ஞாபகத்துக்கு வருகிறது அது வருமாறு :- ஓர் ஏகாதசி தினத்தில் ஓர் அக்ரஹாரத் தெரு வழியாக அவ்விதி விப்பிரகூல பிரம்மாசாரியொருவன் வெற்றிலைபாக்கு புகையிலேபோட்டு மென்றுகொண்டும் அடிக்கடி எச்சிலை தாராளமாய் நடுத்தெருவில் உமிழ்ந்துகொண்டும் போனான்.

அவ்விதியினோர் வீட்டுத்திண்ணையில் கூடியிருந்த சில விப்பிரகூலோத்தமர்கள் இப்பிரம்மாசாரியையழைத்துஅடா? சேஷா!! இன்று வெள்ளிக் கிழமையும் ஏகாதசியுமாச்சதே! இதேது விடிந்து நான்கு நாழிகைக்குள் வெற்றிலைபாக்கு தாரணம்! என, அப்பிரம்மாச்சாரி சேஷன்விப்பிரகூழாததை நோக்கி ஐயன்மீர்! நான் வெங்காயத்தைக் கடித்துக்கொண்டு பழபது சாப்பிட்டேன் அதனுண்டான வாய்நாற்றத்தை போக்கிக்கொள்ள தாம்பூலந்தரித்தேனென்றான். சபாஷ்!! அதேது விடிந்தவுடனே பழபது கிடைத்தது! என விப்பிரர்கள் கேட்க, பூசுதர்களே!!

இன்று என் தோட்டத்தில் போய் ஏர் உழவேண்டிய வேலையதிகம் அதினால் எழுந்தவுடன் பழபது சாப்பிட்டேன் எனச்சேஷன் விடையறிக்க, பிராமணர்கள் பின்னும் சேஷா!! அதேது நீ உழவது என, சிறுன் அந்தணர்களே!! என் பண்ணையாள்கள் மிகவும் சிறுவர்கள் நான் நேற்று அரசமரத்தால் செய்வித்த கலப்பையை எடுத்தது ஏர் உழ அசக்தர்கள் ஆனதால் நானே உழவேண்டியதாயிற்று என்றான். பலே! பலே!! சேஷா கலப்பை அரசமரத்தில்தான் செய்யவேணுமோ? கருவேல், வெள் வேல் மாங்கனில்லையா? என, ஐயன்மீர்! என் தோட்டத்திலிருந்த கருவேல் வேள்வேல் முதலிய மரங்களைபெல்லாம் வெட்டி விடு சுட்டிவிட்டேன்; அவைகளில்

லை என் மூன்றாந்தலைமுறை மாமனரால் வைக்கப்பட்டு என் முன்னோர்களாலேயே செம்மையாக வளர்க்கப்பட்ட இவ்வரசமரம் முற்றின சேருள்ளது; ஆனகால் அதில் கலப்பை செய்கேன். தவிர நானின்று ஒரு துண்டு நிலத்தில், அதிகமாக கருந்துளசி முளைத்திருப்பதாலதை உழுது களையவேண்டியிருப்பதால் இவ்வரசை கலப்பையாக்க நேர்ந்தது என்றான். விப்பிராகள் ஹரிஹரி! எனக்காதைப்பொத்திக்கொண்டு; சேஷனை னோக்கி அடே? இன்று வெள்ளிக்கிழமைபாழிற்றே! இதிலும் ஏகாதசி அல்லவா? இன்று கிருஷ்ணதுளசியினோர் தளத்தைக்கிள்ளினாலும் “ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் தலையைக் கிள்ளியதுபோலென்று புராணங்கள் முறைபடுகின்றனவே” அங்ஙனமிருக்க நீ துளசி வனத்தையே களையப்போகிறேன் என்கிறாயே? ஈதென்ன அநியாயம் என, சேஷன்-ஆம் அப்பாஆம்! சொல்லுகிறவர்களுக்கென்ன வாய் வலிக்குதோ கஷ்டப்படுகிறவனுக்கல்லவா மெய்வருத்தம் தெரியும். நான் சென்ற ஒருமாதத்துக்குமுன் ஷே துண்டு நிலத்தை யுழுது அதில் “சஞ்சா” சாகுபடி செய்ய அவ்விதைகளை விதைத்தேன் அச்செடிகள் முளைத்து நான்குவிதங்கடை உபரம் வளருமுன்பாமுங்கருந்துளசி அதில்முளைத்து களைகட்டிக்கொண்டது, அக்களையை, களைய நானே அரசங்கட்டை கலப்பைகொண்டு உழ நேர்ந்தது. அச்சிறுவர்கள் பயிருழவுமுச் சக்திபற்றவர்கள் என்றான். இதைக்கேட்ட அந்தணர்கள் அதியாச்சரியங்கொண்டு அடேசேஷா? துளசிவனத்தைப் பாழாக்கி கஞ்சாவை விசாவிப்பதேது? என்றனர். அதற்கு பிரம்மச்சாரி, வேதியர்கள்! எனக்கோர் கஞ்சாகுடிக்கும் துருக்கச்சி ஸ்நேகம். அவளுக்கு கஞ்சா விலைக்கு வாங்கிக்கொ

டுப்பதென்றால் ஒருவரு ஷத்துக்குப்பணமதிகமாகச்செல்லுகின்றது. அதற்குப்பணவருவாயில்லை. மேலும், கடைகளில்வாங்கும் கஞ்சா அவ்வளவு சிலாக்கியமுமில்லை யாதலால் அதை சாகுபடி செய்கிறேன் என்றான். இதைக்கேட்டோர் முன்னிலுமதிக வியப்படைந்து பலே!! பலே!! இவ்வளவு லக்ஷணத்தில் துருக்கச்சி ஒன்று கூடவாவென மறையோர் வினவ, அதற்கு விப்பிராகுல சிகாமணிபாகிய பிரம்மச்சாரி ஆம், காணும்! அத்துருக்கச்சி என் தகப்பனாரிடம் நெடுநாளாய் ஸ்நேகமிருந்தான் இப்போது நானெப்படி அவளைத் தள்ளிவிடுகிறது என வாயகூசாமல் விடைபகர்த்தான், என்ற கதையைப்போல் குடியர்கள் தங்கொள்கைக்குச்சான்று பகன்முதற்குலகோத்திரத்தையும் கெடுத்துவிடுகிறார்கள்.

சரி! சரி! ஐயா, இவ்வண்ணங் கேடாகிய குழையை அனேக ஜனங்களேன் அனுசரிக்கிறார்கள். அந்தக்கேட்டைச் சொல்வேன் கேள். பகுத்தறியும் சக்திபற்ற வண்டினங்கள் விளக்கைப்பார்த்து மலரென வந்து விழுந்து மடிவது போல ஒருவரைப்பார்த்தொருவர் விளையாட்டாகக்கொண்ட துரப்பியாசமானது, வினையாய் மூண்டதேயொழிய, வேறு சல்லடை கொண்டு சலித்து சலித்துத் தடவிப்பார்த்தாலும் இகபரசுகங்கள் யாதொன்றும் உண்டெனக் காணப்படவில்லை. ஆகலால் அன்பர்களே! இந்த வியாஸத்தைக் கொஞ்சம் தபைசெய்து படித்து நினித்துப் பார்ப்பிராகில் இந்தக்குடியின் விஷயம் இவ்வளவு அற்பந்தானென்பது தங்களுக்கே தோன்றாமல் போகத்தக்கதல்ல. அங்ஙனந்தோன்றியும் வழக்கத்தை மாற்றுவது கடினமாயிருக்கும்படிதான்,

சௌமிய-ஸ்ரீ மார்கழி-ஸ்ரீ.]

பிரபஞ்சம்.

“ஐயநா னஞ்சினேனிந் நறவினிந ரியகேடு
கையினுலன் றியேபுங் கருதுதல் கருமமன்றால்
வெய்யதா மதுவையின்னும் விரும்பினே னென்
[வீரன்
செய்யதா, மறைகளன்ன சேவடி சிதைக் கவெ
[ன்றான்.

என்று வானர வேந்தனாகிய சுக்கிரீவன் உறுதிமொழி கூறியபடி ஒருறுதி மொழியை முன்னிட்டிக்கொண்டாவது இந்தக்கொடிய குடியென்பதற்குச் சற்று மிடங்கொடாமல் நமக்குக் கடவுள் கொடுத்த வாணளை வீணாக்காமல் நந்நாளாகக்கொண்டு சுகித்திருப்போமாக. சுபம்! சுபம்!! இஷ்டர்களே வந்தனம்.

E. K. S. Manian.

பிழைதிருத்தம்.

சென்ற நவம்பர் மாத சஞ்சிகையின் 170 வது பக்கத்தின் 1-வது பேஜ் 13-வது வரியில் பிழை.

அந்தப்பாரணைக் கனி என்பதை, திருத்தம் அந்தப்பாரணை கனி என்றும், 14-வது வரியில் பிழை. வர்க்கத்தில் என்பதை திருத்தம்: வர்க்கத்திலும் அந்தக்கனிவர்க்கத்தில் என்றும் திருத்திக்கொள்ளவும்.

E. K. S. M.

விடுகவி வெண்பா.

ஆகங் கருத்திருக்குமா ண்டகைய வீரனல்ல போக மறுக்குடிக்கும் போகியல்ல-மோகமுடன் செய்பபண்கள் பாடிவருந் தேவரம்மை தானு
[மல்ல
பையவிதன் பேர்பகரு வீர்.

ஸகோதரி சுப்புலக்ஷ்மியம்மாள்.

X
வேசிகவளத் தேவதாசிக
ளென்று கொள்ளும்
மயக்கத்தெளிவு.

“பறவை மிருகங்கள் முறை பார்க்குதோ வேசி முறை பார்க்கவே பிழைப்பு மோசம் -
அப்பன் வருவா னதன்பின்பு மகன் வருவான் தப்புமுறை யென்று நீ தள்ளாதே.
கொடுக்குமட்டும் வாங்கிக் கொடாதிருந்தால்
[விட்டு

முடுக்கல்லோ வேசிமுறை-
வேதியராயுள்ளார்கள் வேசியரைக் கண்டாக்
[கால்

காதவழி விலகல் காரியங்காண்-
வேசியிவட்
நீந்தபொருளை வட்டிக் கீர்தோமே- நாமிருக்க வாய்ந்தமச்சு வீடுகட்டி வைத்தோமா-கூந்தலின
[ம்

பேடைமயில் போலனைய பெண்டாட்டிக்கே யுட
[மை

சோடினையாய்ப் பூட்டிச் சுகித்தோமா-ஆடுகொ
[ண்டு

விட்டோமோ மாடுகொண்டு விட்டோமோ தெ
[ய்வத்துக்

கிட்டோமோ தேகியென்பார்க் கீர்தோமோ-அ
[ட்டதிக்கும்

நாடிப்புதழ் பெரிய நாகமன்மேற் பாமலை குடித்தியாகஞ் சொரிந்தோமோ-தேடுகிதி தன்னைக் கொடுத்துத் தரித்திரத்தை வாங்கினோ
மென்ன வியாபார மென்போரும்-

சங்கிவனாக
கீழும்வகை காணோ மிரதம் பொன்னுக்குவது
பாயமென்று மித்தம் பலகூட்டித்-தீயிற்
குகையிலே வைத்துக் குனிந்து திவாதப்
புகையி லடிபட்டுப் புகைந்து-திசைதெரியா
மாலைக்கண்ணாகி மதிமயங்கித் தங்கள் தங்கள்
காலைக்கண்ணாக்கி வழிகாண்பாரும்-

மானையா
ஸிட்டமருந்தா விருமல் பிடித் தோயாமற்
குட்டியிட்ட நாய்போற் குரைப்பாரும்."

என்று விவரிப்பது தூதினும்,
"தையலில்லம் புகும்போதென் சுகன்ருலைக்
[கேட்டொதுங்கித் தாழ்வாரத்திற்
பையவொன்றிச் செலிகொடுத்தேன் பாலனைப்
[பார்த் தக்கோதை பணமீயென்று
நோய்நிறத்திடி லெல்லா முனதென்று னவன்று
[ங்கு மமையம் பார்த்தோர்
சையமெடுத்த வன்மலைமேற் போடுவாய் போடு
முன்னுன் றமுனவே னென்றாள்." (25)

ஆவியணையாளை யோர்போது பிரிந்தவளில்ல
[மணுகங்காலை
மேவுபாங்கியைக் கண்டான் டிணையின்றி வருத்
[தினனோ மின்னுளென்றே
குவிதனுக்குண்டோகான் மயிர்பஞ்ச மலப்பஞ்
[சநாயக்குமுண்டோ
தேவிதனக்குண்டோவான் பஞ்சமென்று விதன்,
[பொருளைத் தெரிகிலேனே" (4)

(கணிகையரியல்பு)
என்று நீதிநூலினும்,

"அரவினது கடிபடலா மலாலமுன் டிடலாம
[யில் வேல்பட்டிங்
குருவிவரச் சகித்திடலாஞ் சென்னுயின் கடிக்கு
[மலா முறுத்துநோக்கி

வெரிவிவரும் பேய்பிடிக்க மகிழ்த்தாடல் செய்தி
[டலாம் விடவேல் சீர்த்துத்
திருகிவரும் கட்கணையாற் திருப்புமன வேசிய
[ஓரத் தீண்டொணாதல்"
என்று பல் ஆன்றோர்கள் வாக்கிலும் போந்த
பிரமாணங்களை நோக்கும்போது இவர்களைக்
கனவிலும் நினைக்கலாமா? இவர்களைப் பற்றி
யிகழ்த்துரையாத நூல்களில்லை. "விவரிப்பது
தூது" "கொண்டிகாடகம்" "பரத்தையர்
மாலே" முதலிய பிரபந்தங்களெல்லாம் பெரும்
பாலும் இவர்களைப்பற்றியே பிரசித்தமாயினவெ
ன்பது நிச்சயம். பெரிய பெரிய நூல்களும் இவ
ர்களைப்பற்றிப் பிரஸ்தாபிக்கும்போது எத்தனை
போ யிகழ்த்து பேசுகின்றன. அருணகிரிநாதர்
"திருப்புகழில்" ஏராளமாய்க் காணலாம். இ
வை படித்தவர்கள் யாவரும் அறிந்திருக்கிறீர்மே.
இவர்களின் பத் தாய்க்கப்புகுந்த கனதனவாங்க
ளிற் கெட்டுப்போகாது தப்பிப்பிழைத்தவர்கள்
ருமைபிறமருமை. ஆடவர்கள் கெட்டுப்போவ
தற்குப் பெரும்பாலும் வேசிகளே காரணம். இ
ர்கள் கொடுக்கும் காமகோயினால் எத்தனையோ
பாவங்களும், கெடுதிகளும் நேர்ந்து யாவராலு
மிகழப்பட்டுக் கொடிய நரகத் துன்பத்தையும்
அனுபவிக்க நேரிடுமென்பது உண்மைதான் சம்
மதம். இவர்களால் விளைகின்ற பல துரோகங்
களையும் விரித்துரைக்கிற பெருகுமாதலால் அவ
ற்றுள் பிரதானமாகிய புத்திரதுரோகத்தையும்,
அன்ய புத்திரப்பாப்தியையும் சிறிது சுண்டெ
டுத்துக் காட்டுவாம்.

வேசிகளின்படே யின்பமெனக்கருதி அவர்
களைக் காலைக்கட்டிக்கொண்டிருக்கின்ற சில கன
வான்களுடைய கர்ப்பமானது அவ்வேசிகளு
டைய குலிற்றங்கிப் புத்திரோற்பத்தியுண்டாகி

றது. அப்புத்திரர்கள் "வேசுபுத்திரர்கள்" என்
று யாவராலு மிகழப்பவெனவன்றித் தங்கள்
சொத்துகளுக்கும், கருமத்திற்கும் பாத்யதைப்
படாமல் ஐக்கிப்பிரஷ்டர்களாய் விடுகிறார்கள்.
ஆனதால் புத்திரத் துரோகிகளாகின்றார்கள்.
மனைவிகளாகிய கற்புடைய ஸ்திரீகள் நாயகரது
வேசிகமனத்தையும், யாவராலும் சகித்தற்கரிய
காமநோபையும் அடக்கமுடியாமல் தயங்குகின்
றனர். வேசிகளுக்குப்பிறந்த சொந்தபுத்திரர்க
ளோ தந்தைக்குக்கருமஞ்செய்கிற வழக்கமில்லை.
செய்தாலும் பிரஷ்டர்களானகால் சாஸ்திரப்
படி படிக்கிறதில்லை. ஐயோ! கேவலம் வேசிகள
கவனத்தால் சொந்த புத்திரர்களைப் பிரஷ்டர்க
ளாக்கிவிட்டு அன்னிய புத்திரர்களைச் சொந்த
புத்திரராகக்கொண்ட மஹாபாவங்கட்கும், பெ
ருத்துக்கங்கட்கும் ஆளாகி வருத்துகின்றது ஞா
யமா? இதுபற்றியே "கூத்தியார் பிள்ளை கொள்
ளிரவைக்குமா? நீட்டு வெற்றிலை காணியேறுமா?"
என்று பழமொழியு மிருக்கிறது.

"வேசியர் போகவேக்கின் மிகுதுயர்மனைவிக்
[கெய்தும்
தோசமிங் கிதன்மேலில்லை தோற்று புத்திரனும்
[வேசி
யாசை நன்மகனு யெல்லா மற்றவனாக வேறு
கோசநன் மகனேவந்து கூடுவ னெவைக்கு மே
[லாய்"
என்றோ ரான்றோர் வாக்கும் பரிமளிக்கின்றது.

இங்ஙனம் புத்திரத்துரோகமும், அன்னிய
புத்திரப்பிராப்தியும் வருமென்பது கருதித்தான்
நல்லொழுக்கத்தோடும் சிவானுக்கிரகம் பெற்று
வாழ விரும்புகிற எவர்களும் வேசிகமன முத
லிய விபசாரம்செய்யக்கூடாதென்றும், விபசார
முதலிய துர்க்குணமுள்ள மனைவியர்களையும் உ

டனே விலக்கிவிட வேண்டுமென்றும் வேதாக
மங்கள் முறையிடுகின்றன.
"மனைவிதன் மனதிலெண்ணும் வண்ணம் தெண்
[ணியந்த
வினைதனைச் செய்பாளாயின் விளக்குக விளக்கி
[யுத்தான்
தினையள வென்னுத்தாழ்க்கிற செப்புச சினந்து
[மப்பால்
நினைகில ளென்னிலன்றே நீக்குக வொழுக்கந்தா
[னே"

என்று சுவேதகிரி மான்மியத்திலும்,
"வலிதனிலொருவன் கன்னியங்கற்பின் மகளி
[ரைப்புணர்ந்திடி னவட்குப்
பொன்வறுமாச பூத்தவெற்றிழைந னுழைது
[கில் புனைகென வழங்கி
நலிவொடும் வருந்த வடிசிலோர் பிண்டநல்கி
[நாள் கழித்துழி பூப்பிற்
குலனெடுமவளைக் கூட்டுககருப்பங் கொண்டிடி
[னீக்குகல் குணனே" (14)

(39-வது இல்லொழுக்கங்கூறிய அத்தியாயம்.)
என்று காசிகாண்டத்திலும் போந்த பிரமா
ணங்கள். துர்க்குணமுள்ள மனைவியர்களையே
நீக்கிவிடவேண்டுமென்று போதிக்கின்றதே. இங்
ஙனமிருக்க மஹா துர்க்குண முள்ளவர்களும்
பாவமே சொரூபமாயிருப்பவர்களுமாகிய வேசி
களை நீக்காமலிருக்கலாமா?

(தொடரும்.)

இங்ஙனம்,

C. K. N. Swamy,

XI

வைத்தியக் குறிப்புகள்.

(6-வது சஞ்சிகை 179-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

தேகசுத்தி விஷயம் சொன்னதுபோலவே வாஸஸ்தல சுகியும் வேண்டியது. ஸ்தல சுகி விஷயங்கள் 'சுகாதார விளக்கம்' என்னும் புத்தகங்களிற் செம்மையாக விவரித்திருப்பதால் இச் சஞ்சிகையில் எழுதுவது அனாவசியம். உலகத்தில் "வாதபரஷ்டோ வைத்ய சிரேஷ்ட" என்று சாதாரணமாகச் சொல்வது வழக்கம். ஆகையால் 'வாதம்' என்பதின்னதென்று சுருக்கமாய் எழுதிவிட்டுப்பின்னால் வைத்திய பாகத்தை எழுதிவருவேன்.

வாத விஷயம்.

'வாதம்' என்பது 'இரசவாதம்' என்பதின் முதற்குறைய. 'இரசம்' என்றால் பாதரசமல்ல; சத்வம் அல்லது சத்து என்று அர்த்தம். அதாவது ஒரு லோஹத்திலிருந்து சத்தை எடுத்து மற்றொரு லோஹத்தினுடைய சத்தோடு சேர்த்துத் தங்கமோ வெள்ளியோவாகச் செய்வது தான். சேர்த்துவிக்க ஆசிடையிட்டு ஊதவேண்டிய வஸ்துக்களும் பலவாறாக மஹான்கள் கூறியிருக்கின்றனர். இந்த உளவு அறியாதவர்கள் அநேகர்கெட்டலைந்துழல்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களைப்பற்றி அகஸ்திபர் சொல்வதாவது:-
வாதிவாதி வாதிவாதி வண்டலை யறிந்திடான்
ஊதியூதி யூதியூதி யொளிமழுங்கி யுளறுவான்
வீதிவீதி வீதிவீதி விடையெருப் புரக்குவான்
சாதசாதி சாதசாதி சாகரத்தைக் கண்டிடான்—
என்கிறார்.

இக்கவிதைபை வெள்ளைத்தமிழாக ஞானே பதேசமாகக் கூறியிருந்தாலும், இக்கவியொன்றி ஞாலேயே இரசவாத சூட்சும தத்வத்தையும் கூறிவிட்டார். இத்தத்வமானது பிரம்மோப தேசவிச்சின்னமாகையால் இவ்விடத்தில் சொல்லத்தகுந்ததல்ல. ஆனால், பதினெண் சித்தர்கள் ரும் கூறிய இரசவாத சாஸ்திரத்தை இக்காலத்தில் இங்கிலீஷ் படித்தாராய்த் சாஸ்திரக்ஞர் பொய்யென்று சுலபமாகச் சொல்லிவிடுகின்றனர். தாயுமானவரும் கூட "வெந்தழவினிர தம்வைத்தைந்து லோஹத்தையும்வேதித்துவிற்றுண்ணலாம்" என்றும், திருவள்ளுவராயனும்-பரிமூப்புச்சூத்திரத்தில் வாதமார்க்க சூட்சுமம் சொல்லி, "காடெல்லாந் திரிந்தயர்ந்தலையேவண்டாம்" என்றும், "மனைவியோடிருந்தவ னென்பிறையாகும்" என்றும் முடித்துவிட்டார். இதனால் வனமுலிகைகளால் வாதம் பலிக்குமென்றும், அருவிக்கே வாதம் பலிக்குமென்றும் சாதாரணமாக நினைக்கும் நினைவானது தப்பென்று விளங்கும்.

லோஹங்கள் சுபமானது (Elements) என்பது மேலைத்தேசத்தார்களாகை. ஆனால் நமது சித்தபுருஷன் அதுபவமுறையானது என்னவென்றால் 'லோஹம்' என்பது ஒரே பொருள்: அவ்வஸ்து இரும்பொன்றுதான்; மற்ற லோஹங்கள் இதன் சத்வபேதம் என்று சாஸ்திர முறையாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வைத்ய அகராதியில் 'இரசவாதம்' என்பது "இரும்பைப்பொன்னாக்கும் வித்தை" யென்று சொல்லியிருக்கிறது. "கரும்பொன்னு மிரும்பினும்" என்கிறண்டிலும் காணலாம். இக்கரும்பொன்னாகிய அயத்தின் வெண்மைச்சத்தே 'வெண்பொன்' அல்லது 'வெள்ளி': அயத்தின் செம்மைச்சத்தே

சொமிய-ஸ்ரீ மார்சுழி-ஸ்ரீ.]

பிரபஞ்சம்.

XII

கீசகவதம்.

முன்னுரவது களம்.

(140-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

விராடராஜன் வைபவத்துடன் பிரவேசிக்க.

சேவகன்-வழி! வழி! விலகு! விலகு! உம்!
உம்! விலோ! விலோ!

விராடன்-சேவக சிந்தச் சிங்கா தனத்தை
மாதவ ரவர்க்குத் தருதி!

(சேவகன் எடுக்க
விரைவில்! (அளிக்க.

கங்கபட்டர் உட்கார்த்து-

சித்திரப் படங்கள் றெந்து விளங்க
வெத்திறத் தோறு மிறுமாப் படைய
நற்றிற முளதிர் நாடக சாலை!

விராடன்- உத்திரை பிறந்த காவினி லுவந்து

இத்திறச் சாலை யேற்பித் ததரு

விப்பொழு தவணன் னடனம் பயில
வாய தைய!

கங்கபட்டர்- விகிதம்! விகிதம்!

வேண்டது தானே!

மத்திரி-

விமல வாரிய!

அவிசயர் தமக்கிளி தருளி லவர்கள்
நவின் நடனம் செய்வர்.

கங்கபட்டர்-

நல்லது!

விராடன்-சேவக! சந்தனம் சிந்தா தெடுத்து
மத்திரி கைக்கொடு! மகிழ் தெல்லாரும்

(இன்னும் வரும்.)

ஓர் வைத்தியன்.

தரிக்கு மாறு தாம்பூல மளிக்க! (மந்திரி
சந்தன முதலின சக.
திக்கிதர்-கொஞ்சங் கூடக் கொடும்!
சந்தாசி-கூசாதேயும்!
எனது பங்குங் கூட இருக்கட்டும்!
(எல்லாவரும் சந்தன புஷ்ப தாம்பூலம் புனைக.)
(நடனம் தொடங்க. வாத்தியம்.)

(பிரகக்ஷை, உத்தரை, கோமளே, சுமதி
முதலாயினர் பிரவேசிக்க)
கோமளே - நீதான் போவேன்!
உத்தரை. - நன்னுயிருக்கிறது! நான்மாட்டேன்.
சுமதி - சுருதி சேர்த்தாய்விட்டது! கோமளாய்!
இதென்ன தர்க்கம்! நாம் கற்றதைக் காண
வன்றோ, ராஜன் விஜயமாயிருக்கிறார்?

(கோமளே நடனம் செய்க.)
இராகம் - வசந்தம். ஆதிதாளம்.
இங்கித விலாமிர்தம் - வேணு
சந்தர காணு மிர்தம்.
மந்தர மானஸ தந்தர வைபவ
விச்சின் னௌபாஸன வேதாந்த விசுருதம் (இங்.
பிரகக்ஷை - அம்மா உத்தராய்! தாமத
மேன்? பெற்ற தகப்பனாரிடம் குழந்தைகள் தாம்
கற்ற வித்தையைக் காட்டினால்லவா, அவர்கள்
மிகவும் பிரியப்படுவார்கள்! ஒன்றும் சித்திக்கா
தே! சிக்கிரம் வா!

(உத்தரை நடனம் செய்க.)
இராகம்-கல்யாணி. ஆதிதாளம்.
நீ இது-இதுவர மளிமதன கோபாலா அ அ
அ அ இ ப-சுபகதி தருவிமல

1. கா அ அ-மா-காரா
பி-மா-காரா

ஸ்ரீங்-காரா
லீ-லா-பே-தா (நீ இ)
2. மாய மாகிமன மாகி யாதினு
மாதி யாகியறி வாகி நீதமுறு (நீ இ)
3. ஸ்ரீ இ இ இ இ கர நளின களையு, நு,
மிருது வசன தருணியி தரமண
தவசர ணவினைக டராம லடியனை
[விட,
ரெனுவினைவு வரவுபா யமளி (நீ இ)
4. நீ இ இ இ இ யிதமு-னெனை யினுமனை
[யா அ அ,
அ அ விதமுனப காரமல ராமவினி
[வாதுபுரி
யா அ து வரலநீதியல தாகுமது மனமா
[அ அ,
யதுகுலப் ரியமுக விமலவி கிதசக
சுருதிமுர ளியமிர்த காணு லோல(நீ இ)
சந்தாசி - கா-னா-லோ-லநீ இ (இருபக்கங்களி
லும் சிரக்கம்பனம் செய்க)
திக்கிதர்-ஹா! ஹா! என்னரஸம்! என்னரஸம்!
(பக்கத்தில்) கால் நாலானால் ஓலமாகத்தாளிருக்
கும்!
ஓய்! ஓய்! ஒரே இழுப்பாக இழுக்கப்போ
கிறது! சற்று நிதானியும்!
சேவகன் } இராகம்-யமுன. ரூபகம்.
மறைவில் }
"ப்ரேமை மீருது- கிருபை பாரடி
பெண்ணே-ரதிக், கண்ணே."
திக்கிதர்-சாபாஷ்!
ஹா! ஹா! சித்ரம்! சித்ரம்! பாட்டுப்பாடினால்,
(நீ இ) இப்படிப் பாடவேணும்! சபாஷ்! சபாஷ்!
சந்தாசி-ஓய்! ஓய்! ராஜசபை! கொஞ்சம் ஞாபக
மிருக்கட்டும்!

திக்கிதர்-சரி! சரி! சந்தாசியோடு சேர்க்கால் சர்வ
மும் தத்தம் பண்ணிவிடவேணும்?
சேவகன்-சத்து!
விராடன்-பார்க்கப் பார்க்கப் பக்குவ மாக
பவிப்ப தாவிது பாடினர் யாவர்?
உத்தரை-பிரகக்ஷை யெனுமிப் பேதை பாடி
[என்.
தாளத்தோடே தானவ லியையின்
ஏதில ரிவனை யெதிர்ப்பது மரிது!
விராடன்-உத்தம ரேயிம் முத்து வடத்தை,
யுமது கையா லுபசர மாக,
பிரகக்ஷை யெனுமிப் பிரியை கழுத்தி
லணியும்! (கொடுக்க)
கங்கபட்டர்-அம்மா! அன்புடன் கைக்
ளும்! (ஆரம்போட
ஓர் வீராவேசம் கேட்க.
முண்டாத்தட்டுதல்-டாட்டா!
வீர தெர்ணி-யா அ அ அ அ அ அ அ அ அ அர்!
போலுலுலு-உய்!
(எல்லாரும் லியந்து வெளிவர)
அரங்கத்திற்குப் போம் வழி.
ஜனங்கள்-பிடி! பிடி! அடி! கட்டு!
சிலர் - பாடி! பத்துப்பேரைக் கொன்றது!
விராடன்-அரவ மென்ன வறிந்துவா சேவக!
(சேவகன் ஏகி-வர)
சேவகன்-வாசவ னென்னொரு மல்லனா-மவன்
யாசகம் செய்வன மல்லையே-யதி
லேசகம் செய்தவ ரில்லையா-மினி
யோசனை யென்னமோ சொல்லையே!
விராடன்-அற்புதம்! அற்புதம்! ஆனந்த வடிகாள்!
என்னு மில்லா திப்போ தியங்க
என்ன செய்வேம்? எமதறி வின்றிச்

சமர்த்த னாகச் சமரே செய்யச்
சொன்னார் யாவர்?
மந்திரி - சோதனை செய்து
சிக்கிரம் சேர்வன். (தெருவில்)
(பலாயனன் சட்டுவமெடுத்து ஓட)
பலாயனன்-சொல்லச் சொல்லப்
போகாமற் போக்கி நித்தனங் காட்டவா!
சட்டுவ மெடுத்துச் சமர்த்தெலாஞ் சரியப்
பல்லை யுதிர்த்துப் பருந்தாட் டாட்டிக்
கொல்ல வல்லா ரில்லை யென்து?
தெருவழி ஒருவன்-இவனென்ன மடையன்! என்
கால் வீணா நசுங்கிப்போயிற்று! இவனை
யென்ன வெட்டிக்கொண்டு போகிறது?
என்ன ஆத்திரம்? அரமனை யானென்றால்
ஐந்து கொம்பா? மந்திரி வருகிறார்! மாட்
டி விடுகிறேன்.
மந்திரி-நீயே னிவிடம் நின்று நலிந்தாய்?
ஒருவன்-சுவாமி! சுவாமி சட்டுவ மெடுத்துப்
பலாயன னோட, யானு மோடி
யவனைப் பற்ற, வென்னை யவனும்
விரலை யழுத்தி, விரைவிற் போனான்!
மந்திரி திரும்பி-பிரயவர மகிப! பலாயன னிப்
[போ
சிலகத் தோடே சேர்ந்தா னென்னத்
தெருவழி யேகத் தெரிந்த செய்தி
யறிந்து வந்தேன்.
விராடன்-அனியா யம்மே!
இனிய வடிசி வினியார் செய்வர்?
வீண்வம் புக்கேன் வெருளிச் சென்ற
[ன்?
நமனுக் கிரையா நாச மாவனே!
பாவம்! பாவம்! பரிசா ரகனே!
விரைவிற் போவம், விபுத வரசே!

கங்கபட்டர்-பொருகிறவீரன் போர்செய்தாலும்
வருகிற விதிதான் வழித்தங் கும்மோ?
பலாயன வின்னறிவ னாவி பறிப்பன்;
பரிபவம் வேண்டாம் புரவல!
மடையனை யறிவேன்; மற்போர் புரிவன்.

விராடன்-என்னி, னினிமேற் றுமத மின்றி
யரங்க மனைதும், அனைவரு மாக. (அனை
வரும் வர.
(மற்போர்க் களம்)

வாசவன்-நில்! நில்! நானொரு நல்ல புத்தி
சொல்வது கேட்டுச் செருசெய லாம்நீ!
சட்டுவ மெடுத்துச் சமைக்குத் தொழில்
[விட்

டிப்போர் புரிய வெவரே யேவினர்?
உன்னுட னெதிர்த்தா னுலகோர் சிரிப்பர்!
உயிர்மே லாசை யுள்ளது கிஜமேல்,
ஒன்று முளரா தோடிப் போநீ!

பலாயனன்-மட்டுகள் சொல்லின் முட்டாளே!
[யுனை

விட்டே னல்லன்! துட்டப் பயிலே!
பொட்டா லுன்னைப் புடைத்துப், பறக்க
விட்டாற், பாவ மொட்டிக் கொளுமோ?
முட்டியு முரணும் முடிக்க கொள்நீ!
முத்தா னுன்னை முகக்கப் போறாள்!

வாசவன்-மிச்சக் தின்னுங் குச்சப் பயிலே!
அச்ச முறுமில் வறியினை மாற்றி
விட்டுப், பின்னர் வீரம் பேசே! (மற்
போர் செய

(அரங்கத்துளார் தம்மிட்புகலல்.)

கரகர வென்று சாரிகள் சுற்றிக்
கடிதொடர் கையைக் கட்டியிழுக்க!
நிலத்தை யுகைத்து கிமிர்ந்து குனிவ்
வலசார் காட்டி யிடசா ரகல்!

வாசவன் முதுகுதை யுண்டது வளையுது!
பிடித்தான் மடையன்! பின்கட் டாகக்
காலைத் தட்டிக் கடுகி யடித்தான்!
மருமம் பாய்ந்தான் மடையன் றானே!
(வசவன் வீழ-அனைவரும் எழுமிச்சம்
பழமெறிந் தார்க்க)
விராடன்-பலே! பலே! பலாயனா! சபலம்! சபலம்!
கைகொடு! இந்தா கனக வளைகள்.
(கைகொடுத்து வளையிட்டு தேர்மேல்
வைத்துச் செல்ல)
(மூன்றும் அங்கம் பின்வரும்.)

Legal Notes.

சட்டக்குறிப்புகள்.

திருநெல்வேலியில் ஓர் தாசியின்மேல் ஓர்
காரியஸ்தன் தன்னை அடிதடி செய்ததாகக்கேஸ்
கொண்டுவரவே, மேற்படி கேஸ் விசாரணை
காலத்து, தாசியானவன் காரியஸ்தனை “நீர் உம
து எஜமானனுடன் புணரும்படி வற்புறுத்தின
தற் கிசையாததினால்லவா இந்தக்கேஸ் என்
மெல் கொண்டுவரக்காரணம்?” என்று எதிர்
சவால் செய்தாளாம். இது விஷயமாக மேற்படி
காரியஸ்தனுடைய எஜமானன் தாசியின் மேல்
மான நஷ்டக்கேஸ் கொண்டுவரவே ஐக்கோர்ட்
டாரவர்கள் சாக்ஷிகளைக் கேள்விகள் கேட்கும்
சுதந்திரம் தாசிக்கிருந்தபடியால் அதன்படி கேட்
டகேள்வி விஷயம் மான நஷ்டமாகாதென்று
தீர்மானித்துவிட்டார்களாம்.

லாயர்.

இக்கேசில் சட்ட விஷயமானது எப்படியி
ருந்தாலும், காரியஸ்தன் செய்ததாகக் கேட்ட

News and Notes.

வர்த்தமானிகள்.

—*—

கோயமுத்தூர் காலசீலை

பனியதிகம். பிளேக்வியாதி விட்டவாறில்
லை. இராமநாதபுரத்தில் குடியேறின ஜனங்கள்
அக்கிராமத்தில் லேய் குடிபுகவே, திரும்பவும்
கோயமுத்தூர் வருகின்றனர். இதைக்கண்டு வெ
ளியூர்களுக்குப்போனவர்களும் திரும்பிவருகின்
றனர். ஆனால் வந்தவர்கள் கேஷமமாகவிருக்கின்
றது ஓர் சபகரமாம். திருப்பூருக்கு பிளேக் ஆபி
சருடன் சர்கூட்வந்திருந்த குதிரைக்காரன் அந்
நோயால் திருப்பூரில் மாண்டிபோனான்.

கொத்தமங்கலத்தில் மணிபகாரணைக் கொ
லை செய்த கேஸ் 1. 6. எதிரிகள் விடுபட்டார்
கள். மற்ற 4 குற்றவாளிகளுக்கும் மரணதண்ட
னை விதிக்கப்பட்டது.

பரமத்தி லஞ்சக்கேசில் கோர்ட்டு கலை
யும் வரை காவலும் 500 ரூபாய் அபராதமும்
விதிக்கப்பட்ட போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டரும் சப்
இன்ஸ்பெக்டரும் அப்பீல் செய்து விசாரணை
முடிந்தது. தீர்ப்பு விவரம் பின்னாலவரும்.

சுரூர் சப் மாக்ஜிஸ்ட்ரேட் விபாசராவ் அவர்
களுக்கு லஞ்சம் வாங்கிக்கொடுத்ததாக பிரை
வேட் வக்லே தாந்தோணிராவவர்கள் மேல் நட
ந்தகேசில் தாந்தோணிராவவர்களுக்கு 3 மாத கா
வல்தண்டனையும் 1000 ரூ. அபராதமும் விதிக்கப்
பட்டது.

கரடிவாவி இராமசாமி எயுடுவின் கேசு
கள் அப்பீலில் அதுகூலமாகி மேற்படி நாயுடு
அவர்கள் விடுதலையடைந்தார்.

கேள்வியானது, எஜமானன் செய்யச்சொல்லியி
ருக்கலாம், என்ற பொது அபிப்பிராயத்தை
வெளியிடாமற்போகாது. “ஓர் ஸ்திரீயானவன்
தான் ‘தாசி’ என்னும் நாணயில்லாததன்மையி
னாலேயே அவதூறு யார்பேரிலும் சொல்லலாம்.”
என்ற எண்ணத்திற்குத் தக்கபடி டிக்ரியும் ஏற்
பட்ட விஷயமானது எல்லோர்க்கும் மனக்கவ
லைபை விளைவிக்க ஏதுவாமே!

சிறுவனோடு செய்த உடன்படிக்கை.

மஞ்சகுப்பம் ஜில்லா திண்டிவனம் தாலூ
காவில் A என்கிற ஒருவன் சிறு வயதுள்ள மை
னராசிய B என்பவனுக்குத் தன் நிலங்களை விற
துப்பாடுவதாய் ஒப்புக்கொண்டு, நிலங்களையும்
விற்துப்போட்டான். நிலங்களை தஷ்ணமே சவா
னம் செய்யப்பட்டன. சிலதினங்களுக்குப்பிற
A என்பவன் தன் நிலங்களைச் சவாதினம்
துகொள்ள திண்டிவனம் மஃஜரிக்ட் முன்
முன் விபாஜ்யம் கொண்டுவந்தான். முன்
அவர்கள் மைனராயிருந்த B என்பவனுக்கு
மது விற்பனையாகாது என்று வாதி பக்கம்
புச்செய்து, நிலங்களுக்குச் சொந்தக்காரன்
தன்பவன் தானென்று தீர்ப்புச்செய்தார். பிற
அப்பீல் செய்ய, கடலூர் டிஸ்ட்ரிக்ட் ஜட்ஜி
ர் முனிசிபு தீர்ப்பையே அனுசரித்துவிட்டார்.
கோர்ட்டாருக்கு இரண்டாவது அப்பீல் செய்
யப்பட்டது. ஐக்கோர்ட் ஜட்ஜிகளும் பிரிவிக்
கொன்சில் (Privy Council) ரூலிங்கையனுச
ரித்து மைனருக்கு விற்பனையை விற்பனைக்
குத்தகாது என்று தீர்மானம் செய்து விட்டார்
கள்.

சு. ப.

நீலகிரி ரயில்வேக்களையில் டிராலி வண்டியும் ரயிலும் டன்னலுள்தாக்கி டிராலியிலிருந்து துறைகளில் ஒருவர் கொலையுண்டார். இருவர் காயப்பட்டார்கள்.

கோயமுத்தூர் கஜானுவில் 1144 ரூபாய் அடங்கிய பை காணாமற் போயிற்று. இவ்விஷயத்தில் இரண்டு ஷரப்புகளையும் மேற்படி தொகையைச் செலுத்திவிடும்படி தாசில்தாரர்கள் உத்தரவு செய்திருக்கிறதாக வதந்தி. போலீசார் விசாரணை எவ்விதம் முடிவு பெறுமோ தெரியாது.

டேராடூன் காலேஜ் பிராஞ்சு கோயமுத்தூர் பழைய தாலுகா கச்சேரியில் கட்டடம் முடியும் வரையில் வைக்கப்படுமென வதந்தி.

உடுமலிப்பேட்டையிலும் வெள்ளக்கிணற்றிலும் ஜின்னிகு பாக்கடிகள் ஏற்பட்டுவிட்டன குளரிலும் ஒன்று ஸ்தாபனமாகுமென உத்தேசம்.

காங்கயத்தில் ஓர் ஆசாரியொருவன் இஞ்சன் வகைஞ் உதவியின்றி 1 அடி சுற்றளவுள்ள நான்கு இருப்புக்குழாய் வழியாகக் கிணற்று சலத்தை உயரவாச்செய்யும் யந்திரமொன்றை ிகிருமித்திருக்கிறதும். இது இன்னும் வெளிவரவில்லை. இவ்வெந்திரமானது தேர்ச்சியடைந்து விலைபெற்றால் குடிகளுக்கு மிக்க நன்மையுண்டாமென யாம் சொல்லத்தேவையில்லை.

கோயமுத்தூர் முனிசிபாலிடிக்கு ம-ா-ஸ்ரீ டிப்டி கலெக்டர் ராஜாசார் அவர்களைச் சேர்மனாக சிபமனம்.

வெளியூர் வர்த்தமானம்.

இவ்வருஷத்தில் லாகூரிற் கூடிய மகாஜன சபையில் முக்கியமாக சட்டசபை மெம்பர்களைத் தெரிந்தெடுப்பதில் மகமதியற்கு விசேஷ பாதியதையை விளைவித்திருக்கிறதென்றும் ஜாதிய உணர்ச்சியைக் கிளப்பியிருக்கிறதென்றும் குறை கூறப்பட்டிருக்கிறது. யார் எவ்வித அபிப்பிராயம் கொண்டாலும், வெகுநாளாய் நிலைபெற்று வந்த இச்சபையானது அடியோடே அற்றுப்போவது நன்மையோ தீமையோ என்பதை எல்லாவரும் மனப்பூர்வமாயறிவார்கள்.

இமோத்கிரி பர்வத வழியாக னேத்துடன் வியாபாரம் செய்ய இருப்புப்பாதை போடலாம் என்று கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறதாம்.

ஸ்பானியா தேசத்தில் புயலாற் பெருத்த சேதமென பத்திரிகைகள் கூறுகின்றன.

நியூயார்க்கில் லெனரோபின் விட்ஸ்ஸேனும் ருஷிய மாது சிரோன்மணி இறக்கடம முயலொன்றை மின்சாரப் பிரயோகத்தின் பிழைக்கச் செய்தனளாம். மனிதரையும் பூங்கவைக்கலாமென்று சொல்லுகிறாளாம். ஓர் மெத்த விநோதமும் உபகாரமுமாம்.

கவிகாலத்திற்கேற்ற நவீனப்பிறப்புகள்: இரங்குணக்கடுக்க இமாயு என்னுமிடத்தி ஒரு பெண் இரட்டைப்பிள்ளைகளைப் பெற்றாள். பிறந்தவை இரண்டும் பெண்பிள்ளைகளே. வாழைப்பழங்கனிரண்டு ஒட்டி ஒரே தோலோடி ரூப்பதுபோலவே அப்பிள்ளைகளின் மார்பிரண்டும் ஒட்டியிருந்தும் மற்ற அங்கங்களில் உதடு

முயலின் உதட்டைப்போலவும் நாகி சிறுத்தும் இருந்தனவாம். அவைகள் பிறந்த கொஞ்சநேரத்திற்குப் பின் இறந்துபோய்விட்டன. மேலும் சுவிஜ்ஜர்லாந்து என்னுந் தேசத்தில் ஒருபெண் ஒரு பிள்ளையைப் பெற்றாள். அதற்கு யானையைப்போல் மூக்கிலிருந்து 5 அங்குலம் துதிகை தொங்குகிறது. இவைகளெல்லாம் கவனிக்க கவிகாலத்திற்கு நல்ல உதாரணங்களென்றே புலப்படுகின்றன.

ஒரு விநோதப் பிறவி—கோலார் நாட்டை சேர்ந்த கொத்தூரில்பிறந்த ஒரு ஆண் குழந்தை இரண்டு தலை, நான்கு கை, நான்கு கால், ஒரு வயிறு, ஒரு தொப்புள், இவைகளுடன் காணப்படுகின்றனதாம். ஒருகலை கிழக்கையும் மற்றொரு தலை மேற்கையும் கோக்குகின்றனவென்றும், தாயும் குழந்தையும் சௌக்கியமா யிருப்பதாயும் சொல்லப்படுகின்றது.

பிராமணஸ்திரீ கேஸ்—மறையூர் கமலாம் பாளையனும் 18 வயதுள்ள பிராமணஸ்திரியை மாந்திரிக நடேசய்யர் இட்டுக்கொண்டு பழனி, மதுரை, தேவகோட்டை, கிருவண்ணாமலை, முயலிவிடங்களுக்குப்போய் ஸ்தலவாசஞ்செய்து பிறகு பிரான்சிலாக்கா அம்பகரத்தூருக்குகொண்டுவந்து ஒளித்துவைத்திருக்க மேற்புற புருஷன் இ. பி. கோ. 498-வது செக் பிரகாரம் சப்மாலிஸ்டிரேட்முன் கொண்டு கேசில் மாந்திரிக நடேசய்யர் மாயவரம் சப் மிஸ்டர் 'I. S. முத்துசாமியரவர்களால் மாதங் கடுங்காவல் தண்டனை விதிக்கப்பெற்ற இக்கேஸ் மாயவரம் டிஸ்டிக்ட் மாஜிஸ்ட்ரேட் ரவர்களிடம் அப்பீலுக்கு வந்ததில் படி மேபரவர்கள் மேற்படி கமலாம்பாள் அள் புருஷன் மாந்திரிகன் இவர்களை நேரில் பாவையிட்டு கீழ்க்கோர்ட்டு தீர்ப்பை உறுதிசெய்தார்கள்.

திருவனந்தபுரம் அக்கவுண்ட் ஆபீசில் 6500 ரூபாய் சளவு போனதால் குமாஸ்தா அந்தகிருஷ்ணய்யர் மேல் கேஸ் நடந்துவருகிறது.

அவிழூர் வெடிகுண்டு கேசில் 5 பேர் விதேலை: மற்றவர்க்கு தண்டனை:-

டிரான்ஸ்வால் இந்தியரின் கஷ்டவிவர்த்தி கிதக்காக மிஸ்டர் டாடா 25000 ரூ. நன்கொடையளித்திருக்கிறார்.

1910-ஸ்ரீ மேயர் ஓர் பெரிய வால் நகைத் திரம் உண்டாகப்போகிறதாம், அது கிமிஷத்துக்கு 1736 மைல்கள் வீதம் பூமியை நோக்கிச் சஞ்சரிக்குமாம்.

பிரான்சில் தரையில் போவது போலவே நீரிலும் போகக்கூடிய மோடார் வண்டி கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறதாம்.

ஸர் ராமேசு சந்திர தத்தர் காலஞ்சென்று விட்டது தேசத்தோர்க்கு ஓர் பெருத்த துபரமாம்.

நாகிகையில் லில்லா கலெக்டர் மிஸ்டர் ஜாக்ஸனைக் கொலை செய்தது மகாபாதகம். இவர் நமது தேசத்தாருக்கு மெத்த வேண்டினவர். இத்தகைய கொலைஞர்களாகிய பாபிகளுடைய வர்க்கமே தொலைபாதா!

நாதன பத்திரிகை வரவு:- சதேசபந்து: இஃது மதிராசில் வாராந்தரப் பத்திரிகையாக பிரசுரமாகிவருகிறது வருட சந்தா ரூபாய் 5. கடியாரம் ஒன்று இனும்.

புத்தக வரவு:- ஸ்ரீதர வெங்கடேசாய்யரவர்கள் திவ்வியசரித்திரமொன்று வரப்பேற்றோம். லோகாதுகூலன் பத்திராதிபர் பிரம்மஸ்ரீ C. S. ராதாகிருஷ்ணய்யரவர்கள் மேற்படி சரித்திரத்தை உலகோர்ப்பளடையும்படி பிரசுரித்திருப்பதைக்கண்டு மகிழ்த்தோம். மேற்படி ஆசார்ய புருஷரின் சீலமும், அமைவும், ஆகரணையும், அன்பும், பக்தியும், கர்ம்மவையாக்கியமும், எல்லாவர்க்கும் அங்கை நெல்லிக்கனிபோல் சய்ய சந்தாது தர்ம்மத்தை விளக்கிச் சத்தரோபாசனையைப் புகட்டக்கூடியதாகவிருக்கிறது.-

ஓர் முக்கிய அறியிக் கை .

சகல சுருணை தனசம்பன்னர்களான ஏமது தேசாபிமானிகளே! இந்தக் கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் திருப்பூரான வர்த்தக விஷயத்தில் ஒரு முக்கியமான ஸ்தலமாயிருப்பது எல்லாருக்கும் தெரிந்த விஷயம் இது. ஒரு ராயில்வே ஸ்டேஷனுமிருப்பதன்மையால் ஈரோடு சத்தியமங்கலம் கோபிசெட்டிபாளையம் பவானி புனிதப்பட்டி, சென்னிமலை ஊத்துக்குறி தாராபுரம் காங்கயம் உடுமல்பேட்டை நகரம் புள்ளாச்சி கோமங்கலம், ரூரார் பிரிக்கா கிராமங்கள் பல்லடம் திருப்பூர் பிரிக்கா கிராமங்கள் ஆகிய இவற்றின் மத்தியிலுமிருக்கிறது. மேற்படிபுள்ளிலிருந்து விளையும் பருத்தியானது இவடம்கவராமல் வருகிறது. இவ் பூரில் பஞ்சரைக்கும் கம்பெனி ஒன்றும், பஞ்சு மூட்டைசெய்யும் கம்பெனி ஒன்றும், ஆக இரண்டுதான் இருக்கிறது. மேற்படியிலிருந்து பருத்தியைக் கொண்டுவந்து மூட்டை கட்டுவதற்காக மாதிரித் திருப்பூர் உபயோகமாகிறதென்றால், இதைவிட மனோவருத்தத்தைக் கொடுப்பதும், காரியாலோசனையில்லாததும் வேறு ஏதாவது உண்டா? ஐயா! மேற்படி ஊர்களில் கனவான்கள் இல்லையா? தனவான்களில்லையா? ஆலோசனை புத்தி சத்தி சாமர்த்தியமுள்ளவர்கள் யாவரும் இல்லையா? எவ்வளவோ புண்ணியவான்கள் இருக்கிறார்களே நமது தேசம் பாதாளத்திற்குப் போகவேண்டுமா? புண்ணியவான்கள் எல்லாவரும் ஒருமைப்பட்டு ஒரு தூலாபீசு ஏற்படுத்துவது உசிதமல்லவா? சுமார் 1250000 ரூபாய் மூலதனம் ஏற்படுத்தி 10000 பங்குகளாகப் பங்கு எடுத்துவொன்றுக்கும் 125 ரூபாய் வீதம் சேகரம் செய்வது முடியாத காரியமா? கேவலம் 15 ரூபாய் கந்தாஷ்ணே படுமே, முதலாளிகளுக்கு லாபம் கிடைக்கமாட்டாதென்று ஒரு சம்சயம் ஏற்படலாம், இவ்விடம் பருத்தியைக் கொண்டுவரும் செலவையும் பிறகு அப்பருத்தியைப் பஞ்சாகப் பன்னி தூல்செய்ய இராவிடங்க. பின்னும் 100க்கு மாதம் 1க்கு 3 ரூபாய் லாபத்திற்குக் குறைபடாதென்பது ஏமது அபிப்பிராயம் ஆகையால், ஈர் தேசாபிமானிகள் யாவரும் அவரவர் சம்மதத்தை உடனே அடிபிற்கண்ட விலாசத்திற்குத் தெரிவித்து, கொருகிறோம் மேற்படி கம்பெனியைச் சட்டப்பிரகாரம் ரிஜிஸ்டர் செய்வீத்து விமிடெட் ஆச்செய்து தோழில் நடத்திவரலாம். மேற்படி சம்மதம் தெரிந்தமேல் இதாவிஷயங்களுக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செயல் துவிரவமான கோட்டைசு அனுப்பப்படும். இதுவரை 1500 சம்மதங்கள் கிடைத்திருக்கிறது.

பிரபஞ்ச பத்ரிதை எட்டித் திருப்பூர் என்று மேல்விலாசம் எழுதினுப்பவும்

அ. கெ. ந. ச. வே. வே. பெ. ச. ந. ல. வெ. ஜி. ஹ.

நாசி பட்டுப் பீதாம்பரங்கள்.

சுத்தமான பட்டு!

சகாயவிலைகள்!!

நாணயமான ஜரிதை!!!

பிடித்தமில்லாததைத் திருப்பிப்பெற்றுக்கொள்வோம்.

கேழேகண்ட பட்டு தினுசுகள் எல்லா நிறத்திலும் கிடைக்கும்.

பட்டு சேலைகள்.—16 முழம் நீளம் 2½ முழ அகலம் விளிம்பும் முந்தியுஞ் ஜரிதை வேலைகள் உடல் சாதா, விலை ரூபாய் 20 முதல் 50 வரை.
அதேமாதிரி சேலை உடலிலும் ஜரிதைப்பு புட்டா போட்டது. ரூபாய் 25 முதல் ரூபாய் 100 வரை.
ரவிக்கைகள்.—விளிம்பும் முந்தியும் ஜரிதை வேலைகள் உடல் சாதா ரூபாய் 2 முதல் ரூபாய் 8 வரை.
உடலிலும் புட்டா ஜரிதை பூவேலை செய்தது ரூபாய் 3 முதல் 20 வரை.
துப்பட்டாக்கள்.—6 முழ நீளம் 2½ முழ அகலம் விளிம்பும் முந்தியும் ஜரிதை வேலை உடல் சாதா ரூபாய் 8 முதல் 25 வரை.
அதேமாதிரி உடலிலும் சரிக்கை பூவேலைகள் ரூபாய் 1½ முதல் 50 வரை.
சவுக்கங்கள்.—2½ முழ நீளம் 2½ முழ அகலம் சுத்த ஜரிதை மூலையில் மாங்காய் ரூபாய் 6½ முதல் 15 வரை.
அதேமாதிரி உடலிலும் பூக்கள் போட்டது ரூபாய் 9 முதல் 30 வரை.
வெண்பட்டு வேஷ்டிகள்.—6, 7, 8, 9, முழம் நீளம் 2½, 2½, 3 முழம் அகலம் சுத்த வெண்பட்டு கோயமுத்தூர் வேஷ்டிமாதிரி சிகப்பு சன்னக்கம்பி போட்டது விலை ரூபாய் 8½ முதல் 20 வரை. அதேமாதிரி வேஷ்டிகள் சிகப்பு சன்னக்கம்பிக்குப் பதிலாக ஜரிதையால் சன்னக்கம்பி போட்டது ரூபாய் 12 முதல் 30 வரை.
ஹை சவுக்கங்கள்.—2½ x 2½ முழம் சிகப்புக் கம்பிக் கரை போட்டது ரூபாய் 5 முதல் 8 வரை. ஜரிதைக் கம்பி போட்டது ரூபாய் 9 முதல் 15 வரை.
ஹை வெண்பட்டு வேஷ்டிகள்.—ருத்திராக்ஷரக்கரை போட்டதும் அதேவிலைக்குக் கிடைக்கும்.
பட்டுத் தலைக்குட்டைகள்.—4½ x 4½ முழம் சதாரம் வெண்பட்டு ஜரிதைக் கரை ரூபாய் 13 முதல் 25 வரை எல்லாக் கலரிலும் கிடைக்கும், மத்தியில் ஜரிதைப்புட்டா பூ போட்டும் கிடைக்கும்.
வைதீகர்களுக்கு சம்பிளி மடிதாவளிகள்.—6, 7, 9, 12, 15 முழம் நீளம் அனா 10 முதல் ரூபாய் 5 வரை.
சுத்தமான கம்பளி போர்வைகள்.—6 முழம் நீளம் 3 முழம் அகலம் எல்லா நிறத்திலும் ரூபாய் 5 முதல் 8, வரை.
சாஷ்மீர் கம்பளி நயம் சால்வைகள்.—ஹை அகல நீளம் எல்லா நிறத்திலும் சாதா ரூபாய் 8 முதல் 15 வரை பட்டினால் விளிம்பும் முந்தியும் ஜரிதைவேலைசெய்தது மூலையில் மாங்காய் போட்டது ரூபாய் 10 முதல் 20 வரை. ஜரிதையில் அதேமாதிரிவேலைசெய்தது ரூபாய் 12 முதல் 50 வரை.
உருத்திராக்ஷங்கள்.—6 முகம் 33 உள்ள மாலை ரூபாய் 1 முதல் 5 வரை. 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16 முகம் தனி மணிகள் ரூபாய் 5 முதல் 25 வரை. 108 முகம் ஜப்பமாலை அனா 5 முதல் ரூபாய் 5 வரை.
வயிரவர் காசிக்கயிறு.—1 செ. 100க்கு ரூபாய் 2 செ. ரூபாய் 2½, 3 செ. ரூபாய் 2, ஹை சிறிது அனா 6, அதிக சிறிது அனா 4.
பெண்குழந்தைகள் விளையாடும் பித்தளை பாத்திரங்கள் செட்டு.—பித்தளை வெங்கலத்தால் செம்பு, குடம் காண்டி முதலிய 27 சாமான்கள் அடங்கியது, சிறிது ரூ. 2, பெரிது ரூபாய் 4.
நயம் பரல்காயம்.—சுத்தமானது தோலா 1க்கு அனா 2 சகலவிதமான ஜர்மன் சாமான்களும் யானை தந்தம் காப்புகளும் கிடைக்கும்.
தளுக்குப் பொட்டு.—என்ற ருச்சிலியப் பொட்டு 1000ம் ரூபாய் 1-4-0.
விலை ஜாப்சா இனமாக அனுப்பப்படும்.
சிகப்பூர், பிளங்கு, முதலிய வெளிதேசத்தார் ஆர் டருடன் முனைபம் அனுப்பவேண்டும்.
கடிதங்கள் தமிழில் எழுதலாம்—

விலாசம்:— மர்னே ஜர்,

பட்டுப் பீதாம்பரக் கம்பெனி, காசி.

BENARES CITY.

The Coimbatore Friends' Association
(Limited.) Printers.

விளம்பரம்.

கோயமுத்தூர் பிரண்ட்ஸ் அசோஸியேஷன்
(லிமிடெட்.) அச்சுயந்திரசாலை.

இதனால் சகலமான கனவானதற்குத் தெ
ரியப்படுத்துவது யாதெனில்,

இக்கம்பெனியின் மூலதனம் ரூ. (20,000)
மேற் 1க்கு 5-ரூபாய் வீதம் (4000) பங்குக
ளாகப்பிரித்து, இந்தியன் கம்பினீஸ் 1892 வரு
ஷத்தின் 6-வது ஆக்டுப்படி 1908 வருஷம் மே
மாதத்தில் ரிஜிஸ்தர் செய்து நடத்தப்பட்டு வருகி
றது.

இக்கம்பெனியில் இங்கிலிஷ் தமிழ் இரண்டு
பாஷைகளில், கேர்த்தியாய் பல கலர்களில் அச்
சுவையும் கிஸ்செய்வதும்பாங்குகளுக்கும்மண்
டிகளுக்கும் கணக்குப்புத்தகங்கள் முதலானது
ம் கயார்செய்து தோல்காலிகோமுகலிய பரிண
டுச் செய்யப்படும். இப்போது அனைக பங்குக
ள் கேர்த்திருக்கிறது. கொஞ்சம் பங்குகள்தான்
பாக்கியிருக்கிறது. இஷ்டமுள்ளவர்கள் 7½
கம்பெனியின் மாணேஜருக்கு எழுதி அப்ளிகே
ஷன் பாரங்கள் தருவித்துக்கொள்ளலாம். ரூல்
ஸ் புக்குலேண்ட்லோர் 4 அணுஅனுப்பிப் பெற்
றுக்கொள்ளவும்.

இக்கம்பெனியானது நிர்வாகசபையார் அவ
ர்களால் நடத்தப்பட்டுவருகிறது. 1908 வருஷம்
மே மாதம்முதல் 1908 வருஷம் டிசம்பர் மாதம்
31-க்குதிவரைகூடிய 8 மாதத்திற்கு மாதம் 1க்கு
100க்கு ரூ. 3-9-5வீதம் லாபத்தேறியிருக்கிறது.
இதன் பிராஞ்சு ஆபீஸ் திருப்பூரில் ஸ்தா
பிதப்பட்டிருக்கிறது.

கோயமுத்தூர் இரங்கேகவுண்டன்வீதி (சின்னக்
கடைவீதி) மேல்புரம் சிரேணியில் 487, 488 நெ. கதவி
லக்கமிட்ட மெத்தைக்கட்டடத்தில் புதியதாக ஒரு கறூர்
ஜவுளிக்கடையில் சேலம், ஜலகண்டாபுரம், தஞ்சாவூர்,
கும்பகோணம், ராசிபுரம், பவானி, நரசிங்கன்பேட்டை
தாராபுரம், குற்றலூர், கொறனாடி, அய்யம்பேட்டை,
காஞ்சிபுரம், ஆரணி, மதுரை, உப்பாடை, காக்கிநாடா,
நெல்லூர், சென்னை, புனாஸ், உள்நூர் முதலிய இடங்
களில் தயாராகும் முதல்தரமான ஜவுளி திறுக்களை
சவல்ப லாபத்திற்கு கறூர் விலைக்கு விற்கப்படும்.

மேற்படி கடையில் விற்கும்படியான சரக்குகள்
நயமாயும் தெட்டி சாயமுள்ளதாயிருக்கும். கொறும்
சரக்குகளில் வித்தியாசமும் மாறுபாடுமில்லாமல் விற
கப்படும். எங்கள் கடையிலிருக்கும் சரக்குகளை எங்
கள் ஏஜண்டுகள் மேற்படி இடங்களுக்குச் சென்று
எங்கள் கடைக்கென்றே தயார்செய்யப்பட்டிருப்பதால்
நெசவு அழுத்தமாகவும் சரக்குகள் திடமாகவும் விலை
சரசமாகவுமிருக்கின்றன. எல்லாருடைய அங்குலத்
தீன்பொருட்டே யாவர்க்கும் ஒரே விலையாக சவல்ப
லாபத்திற்கு விற்கவேண்டுமென்பதே எங்கள் முக்கிய
கருத்து. இன்னும் வேண்டிய விஷயங்களுக்கு எங்
கள் கடையின் ஏஜண்டுகளாகிய மகா-ராஜா K. தேவ
தத்தய்யர், B. வரதராஜா செட்டியார் இவர்களிடத்
தில் நேரில் கேட்டுத்தெரிந்துகொள்ளலாம்.

எல்ல முதல்தரமான, கஸ்தூரியும் விற்கப்படும்.

ஜி. அனுமந்தனார்,

V. R. K. & Co.,
Cloth Merchants & Commission agents,
Coimbatore and Vellakkener.

32
3m 20 11 05 PM
110911